ज्याशर

अध्याय १

1 अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, "हामी मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा, हाम्रै प्रतिरूपमा बनाऔं, अनि परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो।"
२ अनि परमेश्वरले मानिसलाई माटोबाट बनाउनुभयो, र उसको नाकमा जीवनको सास फुकिदिनुभयो, र मानिस बोल्ने क्षमता भएको जीवित प्राणी बन्यो।
३ अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, "मानिस एक्लो रहनु राम्रो होइन; म त्यसको लागि एक जना सहयोगी बनाउनेछु।"
४ अनि परमप्रभुले आदमलाई गहिरो निद्रामा पार्नुभयो, र उनी निदाए, र उनको एउटा करङ निकालेर त्यसमा मासु बनाए, र त्यसलाई बनाएर आदमकहाँ ल्याए, र आदम निद्राबाट ब्यूँझे, र उनको अगाडि एउटी स्त्री उभिरहेकी देखे।
५ अनि उहाँले भन्नुभयो, "यो मेरो हड्डीहरूमध्येको एउटा हड्डी हो र यसलाई स्त्री भनिनेछ, किनकि यो मानिसबाट लिइएको हो।" अनि आदमले उनको नाउँ हव्वा राखे, किनभने उनी सबै जीवित प्राणीहरूकी आमा थिइन्।
६ अनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभएको दिनमा तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो र तिनीहरूको नाउँ आदम र हव्वा राख्नुभयो। अनि परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, "फल्दै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै र पृथ्वीमा भरिँदै जाऊ।"
७ अनि परमप्रभु परमेश्वरले आदम र उनकी पत्नीलाई लिनुभयो, र तिनीहरूलाई अदनको बगैंचामा रोप्न र हेरचाह गर्न राख्नुभयो; अनि उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो र भन्नुभयो, बगैंचाको हरेक रूखबाट तिमीहरूले खान सक्छौ, तर असल र खराबको ज्ञानको रूखबाट तिमीहरूले नखानू, किनकि जुन दिन तिमीहरूले त्यसबाट खान्छौ, तब तिमीहरू निश्चय नै मर्नेछौ।
८ अनि जब परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो र आज्ञा दिनुभयो, तब उहाँ तिनीहरूबाट जानुभयो, र आदम र उनकी पत्नी परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएको आज्ञाअनुसार बगैंचामा बसे।
९ अनि परमेश्वरले उनीहरूसँगै पृथ्वीमा सृष्टि गर्नुभएको त्यो सर्प उनीहरूकहाँ आयो र परमेश्वरले दिनुभएको आज्ञा उल्लङ्घन गर्न उक्सायो।
१० अनि सर्पले स्त्रीलाई ज्ञानको रूखको फल खान लोभ्यायो र मनाइयो, अनि स्त्रीले सर्पको आवाज सुनिन्, र उनले परमेश्वरको वचन उल्लंघन गरिन्, र असल र खराबको ज्ञानको रूखको फल खाइन्, र उनले त्यसबाट खाइन्, र उनले त्यसबाट लिइन् र आफ्नो पतिलाई पनि दिइन् र उनले खाए।
११ अनि आदम र तिनकी पत्नीले परमेश्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गरे जुन उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएको थियो, र परमेश्वरलाई यो थाहा थियो, र उहाँको क्रोध तिनीहरूमाथि दन्कियो र उहाँले तिनीहरूलाई सराप दिनुभयो।
१२ अनि परमप्रभु परमेश्वरले त्यस दिन तिनीहरूलाई अदनको बगैंचाबाट निकाल्नुभयो, जहाँबाट तिनीहरूलाई निकालिएको थियो, त्यस भूमि जोत्न, र तिनीहरू अदनको बगैंचाको पूर्वतिर गएर बसोबास गर्न थाले; अनि आदमले आफ्नी पत्नी हव्वालाई चिने र उनले दुई छोरा र तीन छोरीहरूलाई जन्माइन्।
१३ तिनले जेठो छोरोको नाउँ कयिन राखिन् र भनिन्, "मैले परमप्रभुबाट एउटा मानिस पाएको छु।" अनि अर्कोको नाउँ हाबिल राखिन्, किनभने तिनले भनिन्, "हामी व्यर्थमा पृथ्वीमा आयौं, र व्यर्थमा हामी यसबाट लगिनेछौं।"
१४ अनि केटाहरू हुर्के र तिनीहरूका बुबाले तिनीहरूलाई जग्गाको सम्पत्ति दिए; कयिन खेत जोत्ने काम गर्थे, र हाबिल भेडा चराउने काम गर्थे।
१५ केही वर्ष बितेपछि, तिनीहरूले परमप्रभुलाई भेटी चढाए। कयिनले जमिनको उब्जनीबाट केही ल्याए। हाबिलले पनि आफ्नो बगालको पहिले जन्मेको बोसोबाट केही ल्याए। परमेश्वरले हाबिल र उनको भेटीलाई स्वीकार गर्नुभयो। परमप्रभुबाट स्वर्गबाट आगो आयो र त्यसलाई भस्म पार्यो।
१६ अनि परमप्रभुले कयिन र उसको भेटीतिर फर्कनुभएन, र उनले त्यसमा झुकाव पनि गरेनन्, किनकि उसले परमप्रभुको सामु जमिनको कमसल फल ल्याएको थियो, र यसकारण कयिन आफ्नो भाइ हाबिलसँग डाह गर्‍यो, र उसले उसलाई मार्ने बहाना खोज्यो।
१७ अनि केही समय पछि, कयिन र उसको भाइ हाबिल, एक दिन आफ्नो काम गर्न खेतमा गए; र तिनीहरू दुवै खेतमा थिए, कयिनले आफ्नो जमिन जोत्दै र जोत्दै थियो, र हाबिलले आफ्नो बगाललाई चराउँदै थियो; र बगाल कयिनले जमिनमा जोतेको भागबाट भएर गयो, र यस कारणले कयिनलाई धेरै दुख लाग्यो।
१८ तब कयिन रिसाएर आफ्नो भाइ हाबिलकहाँ गयो र भन्यो, "तिमी र मेरो बीचमा के कुरा छ र? तिमी मेरो देशमा बस्न र आफ्नो भेडाबाख्रा चराउन ल्याउन आउछौ?"
१९ अनि हाबिलले आफ्नो भाइ कयिनलाई जवाफ दिएर भने, "तिमी र मेरो बीचमा के छ र? मेरो भेडाको मासु खाने र तिनीहरूको ऊन लगाउने?"
२० अब, तिमीले लगाएका मेरा भेडाहरूको ऊन फुकाल, र तिमीले खाएका फलफूल र मासुको बदला मलाई देऊ। अनि जब तिमीले यो काम गर्नेछौ, तब तिमीले भनेझैं म तिम्रो देशबाट जानेछु।
२१ अनि कयिनले आफ्नो भाइ हाबिललाई भने, "यदि मैले आज तिमीलाई मारें भने, तिम्रो रगतको बदला मबाट कसले लिनेछ?"
२२ अनि हाबिलले कयिनलाई जवाफ दिए, "हामीलाई पृथ्वीमा बनाउनुहुने परमेश्वरले मेरो पक्षमा बदला लिनुहुनेछ, र यदि तपाईंले मलाई मार्नुभयो भने उहाँले तपाईंबाट मेरो रगतको बदला लिनुहुनेछ। किनकि परमप्रभु नै न्यायकर्ता र मध्यस्थकर्ता हुनुहुन्छ, र उहाँले नै मानिसलाई उसको दुष्टताको बदला लिनुहुनेछ, र दुष्ट मानिसलाई उसले पृथ्वीमा गरेको दुष्टताको बदला लिनुहुनेछ।"
२३ अब, यदि तपाईंले मलाई यहाँ मार्नु भयो भने, परमेश्वरले तपाईंको गुप्त विचारहरू जान्नुहुन्छ र आज तपाईंले मलाई गर्ने घोषणा गर्नुभएको खराबीको लागि तपाईंलाई दण्ड दिनुहुनेछ।
२४ अनि जब कयिनले आफ्नो भाइ हाबिलले भनेका कुराहरू सुने, हेर, यो कुरा घोषणा गरेकोमा कयिनको रिस उसको भाइ हाबिल विरुद्ध दन्कियो।
२५ अनि कयिन हतार गर्दै उठ्यो र आफ्नो जोत्ने हतियारको फलामको भाग लियो, जुन हतियारले उसले अचानक आफ्नो भाइलाई प्रहार गर्यो र उसलाई मारिदियो। कयिनले आफ्नो भाइ हाबिलको रगत जमिनमा पोखायो, र हाबिलको रगत बगालको अगाडि जमिनमा बग्यो।
२६ अनि यसपछि कयिनले आफ्नो भाइलाई मारेर पश्चात्ताप गर्यो, र ऊ दुखी भएर शोकित भयो, र ऊ उसको लागि रोयो र यसले उसलाई अत्यन्तै दुखी बनायो।

२७ अनि कयिन उठ्यो र खेतमा एउटा खाल्डो खनेर आफ्नो भाइको लास त्यहाँ राख्यो र त्यसमाथि धूलो छरिदियो।
२८ अनि कयिनले आफ्नो भाइलाई के गरेको थियो भनेर परमप्रभुलाई थाहा भयो। परमप्रभु कयिनकहाँ देखा पर्नुभयो र उसलाई भन्नुभयो, "तेरो भाइ हाबिल, जो तिमीसँग थियो, कहाँ छ?"
२९ अनि कयिनले आफ्नो रूप परिवर्तन गरेर भन्यो, "मलाई थाहा छैन, के म मेरो भाइको हेरचाह गर्छु?" परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, "तैंले के गरेको छस्? तेरो भाइको रगतको आवाजले मलाई त्यो भूमिबाट कराउँदैछ जहाँ तैंले उसलाई मारेको छस्।"
३० किनकि तैंले आफ्नो भाइलाई मारेको छस् र मेरो सामुने छद्मभेषी भएको छस्, र आफ्नो हृदयमा कल्पना गरेको छस् कि मैले तँलाई देखेको छैनँ, न त तेरा सबै कार्यहरू थाहा नै पाएको छु।
३१ तर तिमीले यो काम गर्यौ र आफ्नो भाइलाई बेकारमा मार्यौ किनभने उसले तिमीलाई सही कुरा भन्यो। त्यसैले अब, त्यो भूमि जसले तिम्रो हातबाट तिम्रो भाइको रगत लिनलाई आफ्नो मुख खोलेको थियो र जहाँ तिमीले उसलाई गाड्यौ, त्यसबाट तिमी श्रापित होस्।
३२ अनि जब तिमीले यसलाई जोत्नेछौ, यसले तिमीलाई सुरुमा जस्तो बलियो बनाउनेछैन, किनकि जमिनले काँडा र सिउँडीहरू उमार्नेछ, र तिमी आफ्नो मृत्युको दिनसम्म जमिनमा घुमफिर गर्नेछौ।
३३ अनि त्यसैबेला कयिन परमप्रभुको उपस्थितिबाट निस्केर गयो, जहाँ ऊ बसिरहेको थियो। ऊ र उसका सबै सम्पत्ति अदनको पूर्वतिरको भूमिमा घुमफिर गर्दै हिँड्यो।
34 ती दिनहरूमा कयिनले आफ्नी पत्नीसँग सहवास गरे। तिनी गर्भवती भइन् र एउटा छोरा जन्माइन्। उनले उसको नाउँ हनोक राखे। उनले भने, "त्यस समयमा परमप्रभुले उनलाई पृथ्वीमा आराम र शान्ति दिन थाल्नुभयो।"
३५ अनि त्यसै समयमा कयिनले पनि एउटा शहर बनाउन थाल्यो: र उसले त्यो शहर बनायो र आफ्नो छोराको नाउँअनुसार त्यस शहरको नाउँ हनोक राख्यो; किनकि ती दिनहरूमा परमप्रभुले उसलाई पृथ्वीमा विश्राम दिनुभएको थियो, र ऊ सुरुमा जस्तै घुमफिर र भौंतारिएन।
३६ अनि हनोकबाट ईराद जन्मिए। ईरादबाट मखुयाएल जन्मिए र मखुयाएलबाट मतूशाएल जन्मिए।

अध्याय २

1 आदम पृथ्वीमा बाँचेको एक सय तीसौं वर्षमा आफ्नी पत्नी हव्वासँग फेरि सहवास भयो। हव्वा गर्भवती भइन् र उनको स्वरूपमा र उनको स्वरूपमा एउटा छोरो जन्माइन्। उनले उसको नाउँ सेत राखिन्, किनभने उनले भनिन्, "कयिनले हाबिललाई मारेको हुनाले परमेश्वरले मलाई उसको सट्टामा अर्को सन्तान दिनुभएको छ।"
२ सेत एक सय पाँच वर्ष बाँचे र उनको एउटा छोरा भयो; सेतले आफ्नो छोराको नाम एनोश राखे, किनकि त्यस समयमा मानिसहरूको संख्या बढ्न थाल्यो, र तिनीहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा अपराध र विद्रोह गरेर आफ्नो प्राण र हृदयलाई दुख दिए।
३ अनि एनोशको समयमा पनि मानिसहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा विद्रोह र अपराध गर्न जारी राखे, जसले गर्दा मानिसहरूको विरुद्धमा परमप्रभुको क्रोध बढ्यो।
४ अनि मानिसहरूका सन्तानहरूले गएर अरू देवताहरूको सेवा गरे, र पृथ्वीमा तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभुलाई तिनीहरूले बिर्से: अनि ती दिनहरूमा मानिसहरूका सन्तानहरूले काँसा, फलाम, काठ र ढुङ्गाका मूर्तिहरू बनाए, र तिनीहरूले निहुरिएर तिनीहरूलाई पूजा गरे।
५ अनि हरेक मानिसले आ-आफ्नो देवता बनाए र तिनीहरूको सामु निहुरिए, अनि एनोश र उनका छोराछोरीहरूको जीवनभरि मानिसहरूले परमप्रभुलाई त्यागे; अनि तिनीहरूले पृथ्वीमा गरेका कामहरू र घिनलाग्दा कामहरूको कारणले परमप्रभुको क्रोध दन्कियो।
६ अनि परमप्रभुले गीहोन नदीको पानीले तिनीहरूलाई डुबाउनुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुभयो र भस्म गर्नुभयो, र उहाँले पृथ्वीको तेस्रो भागलाई नष्ट गर्नुभयो, र यसको बाबजुद पनि, मानिसका छोराहरू आफ्ना दुष्ट मार्गहरूबाट फर्केनन्, र परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट काम गर्न तिनीहरूका हातहरू अझै फैलिएका थिए।
७ अनि ती दिनहरूमा जमिनमा न त रोपाइँ थियो न त कटनी नै; र मानिसका सन्तानहरूका लागि खाना थिएन र ती दिनहरूमा अनिकाल धेरै थियो।
८ अनि ती दिनहरूमा तिनीहरूले जमिनमा रोपेका बीउहरू काँडा, सिउँडी र सिउँडी भए; किनकि आदमको समयदेखि नै पृथ्वीको बारेमा यो घोषणा भएको थियो, परमेश्वरको श्रापको, जुन उहाँले पृथ्वीलाई श्राप दिनुभयो, आदमले परमप्रभुको सामु गरेको पापको कारणले।
९ अनि जब मानिसहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा विद्रोह र अपराध गर्न र आफ्ना मार्गहरू भ्रष्ट पार्न जारी राखे, तब पृथ्वी पनि भ्रष्ट भयो।
१० एनोश नब्बे वर्षको हुँदा उनको केनान नाउँको छोरा जन्मियो।
११ केनान बढ्दै गयो र चालीस वर्षको भयो, र ऊ बुद्धिमान् भयो र सबै बुद्धिमा ज्ञान र सीप प्राप्त गर्यो, र उसले सबै मानिसका छोराहरूमाथि शासन गर्यो, र उसले मानिसहरूका छोराहरूलाई बुद्धि र ज्ञानतर्फ डोर्‍यायो; किनकि केनान एक धेरै बुद्धिमान मानिस थियो र सबै बुद्धिमा समझ थियो, र आफ्नो बुद्धिले उसले आत्माहरू र भूतहरूमाथि शासन गर्यो;
१२ अनि केनानले आफ्नो बुद्धिले जान्दथे कि परमेश्वरले पृथ्वीमा पाप गरेको कारण मानिसका सन्तानहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ, र पछिल्ला दिनहरूमा परमप्रभुले तिनीहरूमाथि जलप्रलयको पानी ल्याउनुहुनेछ।
१३ अनि ती दिनहरूमा केनानले भविष्यमा हुने कुराहरू ढुङ्गाका पाटीहरूमा लेखे, र ती आफ्ना भण्डारमा राखे।
१४ अनि केनानले सारा पृथ्वीमाथि शासन गरे, र उनले केही मानिसहरूलाई परमेश्वरको सेवामा लगाए।
१५ केनान सत्तरी वर्षको हुँदा उनका तीन छोरा र दुई छोरी जन्मिए।
१६ केनानका छोराहरूका नाम यी नै हुन्: जेठाको नाम महललेल, माहिलाको एनान र साहिँलाको मेरेद, अनि तिनीहरूका बहिनीहरू आदा र सिल्ला थिए। यी केनानका पाँच छोराहरू थिए जो तिनबाट जन्मेका थिए।

१७ अनि मतूशाएलको छोरा लेमेखको केनानसँग विवाह भयो। लेमेखले आफ्नी दुई छोरीहरूलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा ल्यायो। आदा गर्भवती भइन् र लेमेखको लागि एउटा छोरा जन्माइन्। उनले उसको नाउँ याबाल राखिन्।
१८ फेरि उनी गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन् र उसको नाउँ युबाल राखिन्। त्यसबेला उनकी बहिनी सिल्ला बाँझी थिइन् र उनको कुनै सन्तान थिएन।
१९ किनकि ती दिनहरूमा मानिसहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्न थाले, र उहाँले आदमलाई पृथ्वीमा फल फलाउन र वृद्धि गर्न दिनुभएको आज्ञाहरू उल्लङ्घन गर्न थाले।
२० अनि केही मानिसहरूका छोराहरूले आफ्ना पत्नीहरूलाई बाँझो बनाउने पानी पिउन लगाए, ताकि तिनीहरूले आफ्नो शरीर कायम राखून् र तिनीहरूको सुन्दर रूप ओइलाउन नपरोस्।
२१ जब मानिसका छोराहरूले आफ्नी पत्नीहरूलाई मद्य पिउन लगाए, सिल्लाले उनीहरूसँगै पिउँथिन्।
२२ अनि बच्चा जन्माउने महिलाहरू आफ्ना पतिहरूको नजरमा घिनलाग्दा देखिन्थे, जबकि उनीहरूका पतिहरू जीवित थिए, किनकि बाँझीहरूसँग मात्र तिनीहरू संलग्न थिए।
२३ अनि दिन र वर्षहरूको अन्तमा, जब सिल्ला वृद्ध भइन्, परमप्रभुले उनको गर्भ खोलिदिनुभयो।
२४ अनि उनी गर्भवती भइन् र एउटा छोरा जन्माइन्। उनले उसको नाउँ तूबल कयिन राखिन्, किनभने उनले भनिन्, "म सुकेपछि मैले सर्वशक्तिमान परमेश्वरबाट उसलाई प्राप्त गरें।"
२५ त्यसपछि उनी फेरि गर्भवती भइन् र एउटी छोरी जन्माइन्। उनले आफ्नो नाउँ नामा राखिन् किनभने उनले भनिन्, "म सुकेपछि मलाई आनन्द र आनन्द प्राप्त भयो।"
२६ लेमेक वृद्ध र वृद्ध भइसकेका थिए, र उनका आँखा धमिला भएका थिए, त्यसैले उनी देख्न सक्दैनथे, र उनका छोरा तुबल कयिनले उनलाई डोऱ्याइरहेका थिए। एक दिन लेमेक खेतमा गए र उनका छोरा तुबल कयिन पनि उनीसँगै थिए। जब उनीहरू खेतमा हिंडिरहेका थिए, आदमका छोरा कयिन उनीहरूतिर अगाडि बढे; किनकि लेमेक धेरै वृद्ध भइसकेका थिए र धेरै देख्न सक्दैनथे, र उनका छोरा तुबल कयिन धेरै सानो थिए।
२७ अनि तुबल कयिनले आफ्नो बुबालाई धनु तानेर धनु तान्न भने, र काँडहरूले कयिनलाई प्रहार गरे, जो अझै टाढा थियो, र उसले उसलाई मारिदियो, किनकि ऊ तिनीहरूको नजरमा जनावर जस्तो देखिन्थ्यो।
२८ अनि काँडहरू कयिनको शरीरमा लाग्यो, यद्यपि ऊ टाढा थियो, र ऊ भुइँमा लड्यो र मऱ्यो।
२९ अनि परमप्रभुले कयिनलाई उसको दुष्टताको निम्ति दण्ड दिनुभयो, जुन उसले आफ्नो भाइ हाबिललाई गरेको थियो। परमप्रभुले भन्नुभएको वचन अनुसार नै भयो।
३० अनि यस्तो भयो कि कयिनको मृत्यु भएपछि, लेमेक र तूबल आफूले मारेको पशु हेर्न गए, र तिनीहरूले देखे, र तिनीहरूका हजुरबुबा कयिन भूइँमा मरेर लडिरहेका थिए।
३१ अनि लेमेखले यो गरेकोमा धेरै दुखी भयो, र ताली बजाउँदै आफ्नो छोरालाई हिर्कायो र उसको मृत्यु भयो।
३२ लेमेकका पत्नीहरूले लेमेकले गरेको काम सुने र उनलाई मार्न खोजे।
३३ त्यस दिनदेखि लेमेकका पत्नीहरूले उसलाई घृणा गर्न थाले, किनभने उसले कयिन र तूबल कयिनलाई मारेको थियो। त्यसबेला लेमेकका पत्नीहरू त्यसबाट अलग भए र उसको कुरा सुनेनन्।
३४ तब लेमेक आफ्नी पत्नीहरूकहाँ आए, र यस विषयमा सुन्न उनीहरूलाई कर लगाए।
३५ अनि उनले आफ्नी पत्नीहरू आदा र सिल्लाहलाई भने, "हे लेमेकका पत्नीहरू, मेरो कुरा सुन, मेरो कुरामा ध्यान देऊ। किनकि तिमीहरूले कल्पना गरेका छौ र भन्यौ कि मैले मेरो घाउले एक जना मानिसलाई मारेको छु, र मेरो कुटाइले एउटा बालकलाई मारेको छु किनभने तिनीहरूले कुनै हिंसा गरेनन्। तर तिमीहरूलाई थाहा छ कि म बूढो र फुलेको छु, र उमेर बढ्दै जाँदा मेरा आँखा भारी भएका छन्, र मैले यो काम अनजानमा गरें।"
३६ अनि लेमेकका पत्नीहरूले यो विषयमा उनको कुरा सुने, र तिनीहरू आफ्ना बुबा आदमको सल्लाह लिएर उनीकहाँ फर्किए, तर त्यसबेलादेखि उनीहरूले उनको लागि कुनै सन्तान जन्माएनन्, किनकि उनीहरूलाई थाहा थियो कि ती दिनहरूमा परमेश्वरको क्रोध मानिसका सन्तानहरू विरुद्ध बढ्दै थियो, र उनीहरूका दुष्ट कामहरूको लागि बाढीको पानीले उनीहरूलाई नष्ट गर्न।
३७ केनानको छोरा महललेल पैंसठ्ठी वर्षको हुँदा उसको जन्म भयो र उसले येरेदलाई जन्म दियो; येरेद बयसठ्ठी वर्षको हुँदा उसको जन्म हनोक भयो।

अध्याय ३

१ अनि हनोक पैंसठ्ठी वर्ष बाँचे र उनको जन्म मतूशेलह भयो; मतूशेलह जन्मेपछि हनोक परमेश्वरसँगै हिँडे, र उनले परमप्रभुको सेवा गरे, र मानिसहरूका दुष्ट चालहरूलाई तुच्छ ठाने।
२ अनि हनोकको आत्मा परमप्रभुको शिक्षा, ज्ञान र समझमा डुबेको थियो; र उनी बुद्धिमानीपूर्वक मानिसका सन्तानबाट अलग्गिए, र धेरै दिनसम्म तिनीहरूबाट आफूलाई लुकेर बसे।
३ अनि धेरै वर्ष बितेपछि, जब तिनी परमप्रभुको सेवा गर्दै थिए र आफ्नो घरमा उहाँको सामु प्रार्थना गरिरहेका थिए, परमप्रभुका एउटा दूतले स्वर्गबाट उनलाई बोलाए, र उनले भने, "म यहाँ छु।"
४ अनि उहाँले भन्नुभयो, "उठ, आफ्नो घर र लुक्ने ठाउँबाट बाहिर निस्क, र मानिसहरूकहाँ देखा पर, ताकि तिनीहरूलाई कुन बाटो जानुपर्छ र परमेश्वरको मार्गमा प्रवेश गर्न तिनीहरूले के गर्नुपर्छ भनेर सिकाउन सक।"
५ अनि हनोक परमप्रभुको वचनअनुसार उठे, र आफ्नो घरबाट, आफ्नो ठाउँबाट र आफू लुकेको कोठाबाट बाहिर निस्के; अनि उनी मानिसहरूका छोराहरूकहाँ गए र तिनीहरूलाई परमप्रभुको मार्गहरू सिकाए, र त्यस समयमा मानिसहरूका छोराहरूलाई भेला गरे र तिनीहरूलाई परमप्रभुको निर्देशनसँग परिचित गराए।
६ अनि उहाँले मानिसहरू बसोबास गर्ने सबै ठाउँहरूमा यो घोषणा गर्न आदेश दिनुभयो, यसो भन्दै, "परमप्रभुको मार्ग र असल कामहरू जान्न चाहने मानिस कहाँ छ? ऊ हनोककहाँ आओस्।"
७ अनि सबै मानिसका सन्तानहरू उनीकहाँ भेला भए, किनकि यो कुरा चाहने सबै हनोककहाँ गए, र परमप्रभुको वचनअनुसार हनोकले मानिसका सन्तानहरूमाथि शासन गरे, र तिनीहरू आए र उनलाई दण्डवत् गरे र उनको वचन सुने।

८ अनि परमेश्वरको आत्मा हनोकमाथि आयो, र उनले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई परमेश्वरको ज्ञान र उहाँका मार्गहरू सिकाए। अनि हनोकको जीवनकालभरि मानिसहरूले परमप्रभुको सेवा गरे, र तिनीहरूले उनको बुद्धि सुन्न आए।
९ अनि मानिसका सन्तानका सबै राजाहरू, पहिलादेखि लिएर अन्तिमसम्म, तिनीहरूका राजकुमारहरू र न्यायकर्ताहरूसँगै, हनोकको बुद्धिको बारेमा सुनेपछि उहाँकहाँ आए, र उहाँलाई दण्डवत् गरे, र तिनीहरूले हनोकलाई तिनीहरूमाथि शासन गर्न पनि भने, जसमा उहाँले सहमति जनाउनुभयो।
१० अनि तिनीहरूले जम्मा एक सय तीस राजाहरू र राजकुमारहरूलाई भेला गरे, र तिनीहरूले हनोकलाई तिनीहरूमाथि राजा बनाए र तिनीहरू सबै उनको शक्ति र आज्ञाको अधीनमा थिए।
११ अनि हनोकले तिनीहरूलाई बुद्धि, ज्ञान र परमप्रभुका मार्गहरू सिकाए; र उहाँले तिनीहरूका बीचमा शान्ति स्थापित गर्नुभयो, र हनोकको जीवनकालभरि पृथ्वीभरि शान्ति थियो।
१२ अनि हनोकले मानिसका सन्तानहरूमाथि दुई सय तेतालीस वर्ष शासन गरे, र उनले आफ्ना सबै मानिसहरूसँग न्याय र धार्मिकता गरे, र तिनीहरूलाई परमप्रभुको मार्गमा डोर्‍याए।
१३ अनि यी तीन छोराहरू हनोक, मतूशेलह, एलीशा र एलीमेलेकका वंशावली हुन्; तिनीहरूका बहिनीहरू मल्का र नहमा थिए। मतूशेलह सतासी वर्ष बाँचेपछि उनको लेमेक जन्मियो।
१४ लेमेकको जीवनको छपन्नौँ वर्षमा आदमको मृत्यु भयो; आदमको मृत्यु हुँदा उनी नौ सय तीस वर्षका थिए र उनका दुई छोराहरू, हनोक र मतूशेलहसँगै, राजाहरूको चिहानमा जस्तै, परमेश्वरले उनलाई भन्नुभएको गुफामा ठूलो भव्यताका साथ गाडे।
१५ अनि त्यस ठाउँमा सबै मानिसका सन्तानहरूले आदमको कारणले ठूलो शोक गरे र रोए; त्यसैले यो आजको दिनसम्म पनि मानिसका सन्तानहरूमाझ चलन बनेको छ।
१६ अनि आदमले ज्ञानको रूखको फल खाएपछि मरे; उनी र उनका सन्तानहरू, जसरी परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभएको थियो।
१७ अनि आदमको मृत्युको वर्षमा, जुन हनोकको शासनकालको दुई सय तेचालीसौं वर्ष थियो, त्यस समयमा हनोकले आफूलाई मानिसहरूबाट अलग गर्ने र परमप्रभुको सेवा गर्न पहिले जस्तै आफूलाई लुकाउने संकल्प गरे।
१८ अनि हनोकले त्यसै गरे, तर तिनीहरूबाट आफूलाई पूर्ण रूपमा लुकाएनन्, तर तीन दिनसम्म मानिसका सन्तानबाट टाढा रहे र त्यसपछि एक दिनको लागि तिनीहरूकहाँ गए।
१९ अनि तीन दिनसम्म जब उनी आफ्नो कोठामा थिए, उनले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे र उहाँको प्रशंसा गरे। जुन दिन उनी गए र आफ्ना प्रजाहरूकहाँ देखा परे, उनले तिनीहरूलाई परमप्रभुका मार्गहरू सिकाए, र तिनीहरूले परमप्रभुको बारेमा सोधेका सबै कुरा उनले तिनीहरूलाई भने।
२० अनि उनले धेरै वर्षसम्म यसरी नै काम गरे, र त्यसपछि उनी छ दिनसम्म लुके, र सात दिनमा एक दिन आफ्ना मानिसहरूकहाँ देखा परे; त्यसपछि महिनामा एक पटक, र त्यसपछि वर्षमा एक पटक, जबसम्म सबै राजाहरू, राजकुमारहरू र मानिसहरूका छोराहरूले उनलाई खोजेनन्, र फेरि हनोकको अनुहार हेर्न र उनको वचन सुन्न चाहेनन्; तर तिनीहरूले सकेनन्, किनकि सबै मानिसहरूका छोराहरू हनोकसँग धेरै डराए, र उनको अनुहारमा बसेको ईश्वरीय विस्मयको कारणले गर्दा उनीहरू उनको नजिक जान डराए; त्यसैले कसैले पनि उनलाई हेर्न सकेन, उनी दण्डित हुनेछन् र मर्नेछन् भन्ने डरले।
२१ अनि सबै राजाहरू र राजकुमारहरूले मानिसहरूका छोराहरूलाई भेला गर्ने र हनोककहाँ आउने निर्णय गरे, यो सोचेर कि जब उनी तिनीहरूका बीचमा निस्कन्छन्, तिनीहरू सबैले उनीसँग कुरा गर्न सक्छन्, र तिनीहरूले त्यसो गरे।
२२ अनि त्यो दिन आयो जब हनोक बाहिर निस्के र तिनीहरू सबै भेला भएर उनीकहाँ आए। हनोकले उनीहरूलाई परमप्रभुका वचनहरू सुनाए। उहाँले उनीहरूलाई बुद्धि र ज्ञान सिकाए। तिनीहरूले उनको सामु घोप्टो परेर भने, "राजा जीवित रहून्! राजा जीवित रहून्!"
२३ अनि केही समय पछि, जब राजाहरू, राजकुमारहरू र मानिसहरूका छोराहरू हनोकसँग कुरा गरिरहेका थिए, र हनोकले तिनीहरूलाई परमेश्वरको मार्गहरू सिकाइरहेका थिए, तब हेर, परमप्रभुका एक स्वर्गदूतले स्वर्गबाट हनोकलाई बोलाए, र उनलाई स्वर्गमा ल्याउन चाहे ताकि उनलाई त्यहाँ परमेश्वरका छोराहरूमाथि शासन गर्न सकियोस्, जसरी उनले पृथ्वीमा मानिसहरूका छोराहरूमाथि शासन गरेका थिए।
२४ जब हनोकले यो सुने, उनी गए र पृथ्वीका सबै बासिन्दाहरूलाई भेला गरे, र तिनीहरूलाई बुद्धि र ज्ञान सिकाए र तिनीहरूलाई दिव्य निर्देशन दिए, र तिनीहरूलाई भने, "मलाई स्वर्गमा उक्लन भनिएको छ, त्यसैले म कहिले जानेछु भनेर मलाई थाहा छैन।"
२५ त्यसैले अब म तिमीलाई बुद्धि र ज्ञान सिकाउनेछु र तिमीलाई छोडेर जानुभन्दा अगाडि पृथ्वीमा कसरी काम गर्ने भनेर निर्देशन दिनेछु, ताकि तिमी बाँच्न सक; अनि उनले त्यसै गरे।
२६ अनि उहाँले तिनीहरूलाई बुद्धि र ज्ञान सिकाए, र तिनीहरूलाई निर्देशन दिए, र तिनीहरूलाई हप्काए, र उहाँले तिनीहरूको अगाडि पृथ्वीमा गर्नका लागि नियम र न्यायहरू राख्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूका बीचमा शान्ति स्थापना गर्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई अनन्त जीवन सिकाए, र केही समय तिनीहरूसँग बसेर यी सबै कुराहरू सिकाउनुभयो।
२७ त्यसबेला मानिसका छोराहरू हनोकसँगै थिए। हनोकले उनीहरूसँग कुरा गरिरहेका थिए। तिनीहरूले आफ्नो आँखा उठाएर हेर्दा स्वर्गबाट एउटा ठूलो घोडा ओर्लिरहेको देखिन्थ्यो। घोडा हावामा दौडिरहेको थियो।
२८ अनि तिनीहरूले देखेका कुरा हनोकलाई सुनाए, अनि हनोकले तिनीहरूलाई भने, "मेरो कारणले गर्दा यो घोडा जमिनमा ओर्लिरहेको छ; समय आएको छ जब म तिमीहरूबाट जानुपर्छ र म तिमीहरूबाट फेरि कहिल्यै देखिनेछैनँ।"
२९ अनि त्यसैबेला घोडा तल ओर्लियो र हनोकको सामु उभियो, र हनोकसँग भएका सबै मानिसका सन्तानले उसलाई देखे।
30 अनि हनोकले फेरि एउटा आवाज निकाल्न आदेश दिए, "परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको मार्ग जान्न चाहने मानिस कहाँ छ? हामीबाट उठाइनु अघि नै आज हनोककहाँ आउनुपर्छ।"
३१ अनि सबै मानिसका सन्तानहरू त्यस दिन हनोककहाँ भेला भए; र पृथ्वीका सबै राजाहरू तिनीहरूका राजकुमारहरू र सल्लाहकारहरूसहित त्यस दिन उनीसँगै रहे; अनि हनोकले मानिसहरूका सन्तानहरूलाई बुद्धि र ज्ञान सिकाए, र तिनीहरूलाई दिव्य निर्देशन दिए; र उहाँले तिनीहरूलाई परमप्रभुको सेवा गर्न र तिनीहरूको जीवनभर उहाँको मार्गमा

हिंड्न आज्ञा दिनुभयो, र उहाँले तिनीहरूका बीचमा शान्ति कायम राख्नुभयो।
३२ अनि यसपछि उनी उठे र घोडामा सवार भए; अनि उनी निस्के र सबै मानिसका छोराहरू, लगभग आठ लाख मानिसहरू, उनको पछि लागे; र उनीहरू उनीसँगै एक दिनको यात्रामा गए।
३३ अनि दोस्रो दिन उनले तिनीहरूलाई भने, "आफ्नो पालमा फर्क, तिमीहरू किन जान्छौ? सायद तिमीहरू मर्नेछौ।" अनि तिनीहरूमध्ये केहीले उनलाई छोडेर गए, र बाँकी रहेकाहरू छ दिनको यात्रा गरे; अनि हनोकले तिनीहरूलाई हरेक दिन भन्थे, "आफ्नो पालमा फर्क, नत्रता तिमीहरू मर्नेछौ।" तर तिनीहरू फर्कन राजी भएनन्, र तिनीहरू उनीसँगै गए।
34 छैटौं दिनमा पनि केही मानिसहरू उभिए र उनीसँगै टाँसिए। तिनीहरूले उनलाई भने, "हामी तपाईंसँगै तपाईं जहाँ जानुहुन्छ त्यहाँ जानेछौं। परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ भनी शपथ खाएर भन्दछु, मृत्युले मात्र हामीलाई अलग गर्नेछ।"
३५ अनि तिनीहरूले उनीसँग जान यति धेरै आग्रह गरे कि उनले उनीहरूसँग बोल्न छोडे; र तिनीहरू उनको पछि लागे र फर्केर आएनन्।
३६ अनि जब राजाहरू फर्के, तिनीहरूले हनोकसँग गएका बाँकी मानिसहरूको संख्या जान्नको लागि जनगणना लिन लगाए; र सातौं दिनमा हनोक अग्निमय घोडाहरू र रथहरू सहित आँधीबेहरीमा स्वर्गमा उक्लिए।
३७ अनि आठौं दिनमा हनोकसँग भएका सबै राजाहरूले हनोक स्वर्गमा उक्लिएको ठाउँमा रहेका मानिसहरूको संख्या फिर्ता ल्याउन पठाए।
३८ अनि ती सबै राजाहरू त्यस ठाउँमा गए र तिनीहरूले त्यहाँ पृथ्वी हिउँले भरिएको भेट्टाए, र हिउँमाथि हिउँका ठूला ढुङ्गाहरू थिए, र एकले अर्कोलाई भने, "आऊ, हिउँ फुटाएर हेरौं, सायद हनोकसँग बाँकी रहेका मानिसहरू मरेका छन्, र अहिले हिउँका ढुङ्गाहरूमुनि छन्," र तिनीहरूले खोजे तर उनलाई भेट्टाएनन्, किनकि उनी स्वर्गमा उक्लिएका थिए।

अध्याय ४

1 अनि हनोक पृथ्वीमा बाँचेको जम्मा उमेर तीन सय पैंसट्ठी वर्ष थियो।
२ अनि जब हनोक स्वर्गमा उक्लिए, पृथ्वीका सबै राजाहरू उठे र उनको छोरा मतूशेलहलाई लिएर अभिषेक गरे, र उनको बुबाको सट्टामा उनीहरूमाथि राजा बनाए।
३ अनि मतूशेलहले परमेश्वरको दृष्टिमा ठीक काम गरे, जसरी उनका पिता हनोकले उनलाई सिकाए, र त्यसरी नै उनले आफ्नो सम्पूर्ण जीवनभर मानिसका सन्तानहरूलाई बुद्धि, ज्ञान र परमेश्वरको भय सिकाए, र उनी असल मार्गबाट दायाँ वा देब्रे फर्केनन्।
४ तर मतूशेलहको पछिल्ला दिनहरूमा, मानिसहरू परमप्रभुबाट तर्किए, तिनीहरूले पृथ्वीलाई भ्रष्ट पारे, तिनीहरूले एकअर्कालाई लुटे र लुटे, र तिनीहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा विद्रोह गरे र तिनीहरूले अपराध गरे, र तिनीहरूले आफ्नो मार्ग भ्रष्ट गरे, र मतूशेलहको आवाज सुन्न चाहेनन्, तर उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गरे।
५ अनि परमप्रभु तिनीहरूमाथि असाध्यै क्रोधित हुनुभयो, र ती दिनहरूमा परमप्रभुले बीउहरू नष्ट गर्न जारी राख्नुभयो, जसले गर्दा जमिनमा न त रोप्ने न त कटनी नै भयो।
६ किनकि जब तिनीहरूले आफ्नो सहाराको लागि खाना प्राप्त गर्न जमिन छरे, हेर, काँडा र सिउँडीहरू उमारिए जुन तिनीहरूले छरेका थिएनन्।
७ अनि अझै पनि मानिसका छोराहरू आफ्ना दुष्ट मार्गहरूबाट फर्केनन्, र परमेश्वरको नजरमा दुष्ट काम गर्न तिनीहरूका हातहरू अझै फैलिएका थिए, र तिनीहरूले आफ्ना दुष्ट मार्गहरूले परमप्रभुलाई रिस उठाए, र परमप्रभु धेरै क्रोधित हुनुभयो, र मानिस बनाएकोमा पश्चात्ताप गर्नुभयो।
८ अनि उनले तिनीहरूलाई नष्ट र नाश गर्ने सोचेका थिए र उनले त्यसो गरे।
९ ती दिनहरूमा मतूशेलहको छोरो लेमेक एक सय साठी वर्षको हुँदा आदमको छोरो सेतको मृत्यु भयो।
१० सेत जम्मा नौ सय बाह्र वर्ष बाँचे र मरे।
११ लेमेक एक सय असी वर्षको हुँदा उनले आफ्ना काका हनोकका छोरा एलीशाकी छोरी अश्मुआलाई विवाह गरे।
१२ अनि त्यस समयमा मानिसहरूका छोराहरूले जमिन छरे, र थोरै अन्न उत्पादन भयो, तैपनि मानिसहरूका छोराहरू आफ्ना दुष्ट मार्गहरूबाट फर्केनन्, र तिनीहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा अपराध गरे र विद्रोह गरे।
१३ अनि लेमेककी पत्नी गर्भवती भइन् र त्यसै समयमा, वर्षको परिवर्तनको समयमा उनको लागि एउटा छोरा जन्माइन्।
१४ अनि मतूशेलहले उसको नाउँ नोआ राखे, यसो भन्दै, "उनको समयमा पृथ्वी विश्राममा थियो र भ्रष्ट थिएन।" अनि उनका बुबा लेमेकले उसको नाउँ मेनकेम राखे, यसो भन्दै, "परमेश्वरले श्राप दिनुभएको पृथ्वीमा हाम्रा कामहरू र कष्टकर परिश्रममा यसले हामीलाई सान्त्वना दिनेछ।"
१५ बालक बढ्दै गयो र दूध छुटाइयो। ऊ आफ्नो बुबा मतूशेलहको मार्गमा हिँड्यो, परमेश्वरको नजरमा सिद्ध र धर्मी।
१६ अनि ती दिनहरूमा सबै मानिसका छोराहरू परमप्रभुको मार्गबाट तर्किए जब तिनीहरू पृथ्वीको सतहमा छोराछोरीहरूसहित बढ्दै गए, र तिनीहरूले एक-अर्कालाई आफ्ना दुष्ट कामहरू सिकाए र परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गर्न जारी राखे।
१७ अनि प्रत्येक मानिसले आफ्नो लागि देवता बनाए, र तिनीहरूले आफ्नो छिमेकी र आफन्तलाई लुटे, लुटे, र पृथ्वीलाई भ्रष्ट पारे, र पृथ्वी हिंसाले भरियो।
१८ अनि तिनीहरूका न्यायकर्ताहरू र शासकहरू मानिसहरूका छोरीहरूकहाँ गए र तिनीहरूका पत्नीहरूलाई जबरजस्ती तिनीहरूका पतिहरूबाट लिएर गए, र ती दिनहरूमा मानिसहरूका छोराहरूले पृथ्वीका गाईवस्तुहरू, मैदानका जनावरहरू र आकाशका चराहरू लिए, र परमप्रभुलाई रिस उठाउनको लागि एक प्रजातिका जनावरहरूलाई अर्को प्रजातिका जनावरहरूसँग मिसाउन सिकाए; अनि परमेश्वरले सम्पूर्ण पृथ्वी देख्नुभयो र यो भ्रष्ट थियो, किनकि पृथ्वीमा भएका सबै प्राणीहरूले आफ्नो मार्ग भ्रष्ट पारेका थिए, सबै मानिसहरू र सबै जनावरहरू।
१९ अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, म पृथ्वीको सतहबाट सृष्टि गरेको मानिसलाई, हो मानिसदेखि आकाशका चराहरूसम्म, मैदानमा

रहेका गाईवस्तु र जनावरहरू सबैलाई मेटाउनेछु किनभने मैले तिनीहरूलाई बनाएकोमा म पश्चात्ताप गर्छु।
२० अनि परमप्रभुको मार्गमा हिँड्ने सबै मानिसहरू ती दिनहरूमा मरे, परमप्रभुले मानिसमाथि त्यो विपत्ति ल्याउनुभन्दा पहिले जुन उहाँले घोषणा गर्नुभएको थियो, किनकि यो परमप्रभुबाट भएको थियो, ताकि तिनीहरूले त्यो विपत्ति देख्न नपरोस् जुन परमप्रभुले मानिसका सन्तानहरूको बारेमा भन्नुभएको थियो।
२१ अनि नूहले परमप्रभुको दृष्टिमा अनुग्रह पाए, र परमप्रभुले उनलाई र उनका सन्तानहरूलाई सारा पृथ्वीमा सन्तान खडा गर्न छान्नुभयो।

अध्याय ५

1 नोआको जीवनकालको चौरासीऔं वर्षमा सेतका छोरा हनोकको मृत्यु भयो। हनोकको उमेर नौ सय पाँच वर्ष थियो।
2 नूहको जीवनको एक सय उनान्चालीस वर्षमा एनोशको छोरो केनानको मृत्यु भयो। केनानको जम्मा उमेर नौ सय दश वर्ष रह्यो र उसको मृत्यु भयो।
३ नूहको जीवनकालको दुई सय चौंतीस वर्षमा केनानको छोरो महललेलको मृत्यु भयो। महललेल आठ सय पचानब्बे वर्ष बाँचे र मरे।
४ अनि महललेलका छोरा येरेदको मृत्यु ती दिनहरूमा, नूहको जीवनको तीन सय छत्तीसौं वर्षमा भयो; अनि येरेदको जम्मा उमेर नौ सय बयसट्ठी वर्ष थियो, र उनको मृत्यु भयो।
५ अनि परमप्रभुलाई पछ्याउनेहरू सबै ती दिनहरूमा मरे, परमेश्वरले पृथ्वीमा गर्ने घोषणा गर्नुभएको विपत्ति देख्नुभन्दा पहिले नै।
६ अनि धेरै वर्ष बितेपछि, नूहको जीवनको चार सय असीऔं वर्षमा, जब परमप्रभुलाई पछ्याउने सबै मानिसहरू मानिसहरूका सन्तानहरूबाट मरे, र त्यसपछि मतूशेलह मात्र बाँकी रह्यो, परमेश्वरले नोआ र मतूशेलहलाई भन्नुभयो,
७ तिमीहरू बोल, र मानिसहरूका सन्तानलाई यसो भन, परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, आफ्ना दुष्ट मार्गहरूबाट फर्क र आफ्ना कामहरू त्याग, अनि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि ल्याउने घोषणा गर्नुभएको विपत्तिबाट पश्चात्ताप गर्नुहुनेछ, ताकि त्यो पूरा नहोस्।
८ किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म तिमीहरूलाई एक सय बीस वर्षको अवधि दिन्छु; यदि तिमीहरू मतिर फर्कियौ र आफ्ना दुष्ट मार्गहरू त्याग्यौ भने, मैले तिमीहरूलाई भनेको दुष्टताबाट म पनि फर्कनेछु, र त्यो अस्तित्वमा रहनेछैन, परमप्रभु भन्नुहुन्छ।
९ अनि नूह र मतूशेलहले परमप्रभुका सबै वचनहरू दिनहुँ मानिसका सन्तानहरूलाई सुनाए, र तिनीहरूसँग निरन्तर बोले।
१० तर मानिसका सन्तानले तिनीहरूको कुरा सुनेनन्, न त तिनीहरूका कुरामा कान थापे, र तिनीहरू हठी रहे।
११ अनि परमप्रभुले तिनीहरूलाई एक सय बीस वर्षको अवधि दिनुभयो, यसो भन्दै, यदि तिनीहरू फर्किए भने, परमेश्वरले दुष्टताको पश्चात्ताप गर्नुहुनेछ, ताकि पृथ्वीलाई नष्ट गर्नुहुन्न।
१२ त्यसबेला लेमेकको छोरा नूहले छोराछोरी जन्माउनको लागि पत्नी बनाउन अस्वीकार गरे। नूहले भने, "अब परमेश्वरले पृथ्वीलाई नष्ट गर्नुहुनेछ। त्यसो भए म किन छोराछोरी जन्माउने?"
१३ अनि नोआ एक धर्मी मानिस थिए, उनी आफ्नो पुस्तामा सिद्ध थिए, र परमप्रभुले उनलाई पृथ्वीको सतहमा उनको सन्तानबाट सन्तान हुर्काउन चुन्नुभयो।
१४ अनि परमप्रभुले नूहलाई भन्नुभयो, "एउटी पत्नी लेऊ र छोराछोरी जन्माऊ, किनकि यस पुस्तामा मैले तिमीलाई धर्मी देखेको छु।"
१५ अनि पृथ्वीमा तेरो सन्तान र तेरा छोराछोरीहरू जन्माउनेछौ।"
अनि नूह गए र एउटी पत्नी ल्याए। उनले हनोकको पाँच सय असी वर्षकी छोरी नामालाई रोजे।
१६ जब नूहले नामालाई आफ्नी पत्नीको रूपमा विवाह गरे, तब तिनी चार सय अठानब्बे वर्षका थिए।
१७ नामा गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन्। तिनले उसको नाउँ येपेत राखिन्, किनकि तिनले भनिन्, "परमेश्वरले मलाई पृथ्वीमा ठूलो बनाउनुभएको छ।" अनि तिनी फेरि गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन्। तिनले उसको नाउँ शेम राखिन्, किनकि तिनले भने, "परमेश्वरले मलाई पृथ्वीमा सन्तान खडा गर्नको लागि एउटा बाँकी रहेका मानिस बनाउनुभएको छ।"
१८ नामाहले शेमलाई जन्म दिंदा नूह पाँच सय दुई वर्षका थिए। अनि केटाहरू हुर्किए र परमप्रभुको मार्गमा हिँडे, मतूशेलह र तिनीहरूका बुबा नूहले तिनीहरूलाई सिकाएअनुसार।
१९ अनि ती दिनहरूमा नोआका बुबा लेमेकको मृत्यु भयो; तैपनि उनी आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले आफ्ना बुबाको मार्गमा हिँडेनन्, र नोआको जीवनको पचानब्बे वर्षमा उनको मृत्यु भयो।
२० लेमेकको जम्मा उमेर सात सय सत्तरी वर्ष भयो र उनी मरे।
२१ अनि परमप्रभुलाई चिन्ने सबै मानिसहरूका छोराहरू, परमप्रभुले तिनीहरूमाथि विपत्ति ल्याउनुभन्दा अघि नै त्यस वर्ष मरे; किनकि परमप्रभुले तिनीहरूलाई मर्न चाहनुहुन्थ्यो, ताकि उहाँले घोषणा गर्नुभएझैं परमेश्वरले तिनीहरूका दाजुभाइ र आफन्तहरूमाथि ल्याउनुहुने विपत्ति देख्न नपरोस्।
२२ त्यस समयमा, परमप्रभुले नूह र मतूशेलहलाई भन्नुभयो, "उठ र ती दिनहरूमा मैले तिमीहरूलाई भनेका सबै वचनहरू मानिसहरूलाई घोषणा गर, सायद तिनीहरू आफ्ना दुष्ट मार्गहरूबाट फर्कन सक्छन्, र त्यसपछि म दुष्टताको पश्चात्ताप गर्नेछु र त्यो ल्याउने छैन।"
२३ तब नूह र मतूशेलहले मानिसहरूका कानमा परमेश्वरले तिनीहरूको बारेमा भन्नुभएको सबै कुरा भने।
२४ तर मानिसका सन्तानहरूले सुनेनन्, न त तिनीहरूले तिनीहरूका सबै घोषणाहरूमा कान थापे।
२५ अनि यसपछि परमप्रभुले नोआलाई भन्नुभयो, "सबै प्राणीहरूको अन्त मेरो सामु आएको छ, तिनीहरूको दुष्ट कामको कारणले गर्दा। हेर, म पृथ्वीलाई नष्ट गर्नेछु।"
२६ अनि तिमीले गोफरको काठ लिएर कुनै खास ठाउँमा जाऊ र एउटा ठूलो जहाज बनाऊ र त्यसलाई त्यही ठाउँमा राख।
27 तैंले यसलाई यसरी बनाउनू: यसको लम्बाइ तीन सय हात, चौडाइ पचास हात र उचाइ तीस हात।
28 अनि तैंले आफ्नो लागि एउटा ढोका बनाउनू र त्यसको छेउमा एक हात खोल्नू। माथिल्लो भाग एक हातसम्म बनाउनू र त्यसको भित्र र बाहिर अलकत्राले लिप्नू।
२९ अनि हेर, म पृथ्वीमा पानीको बाढी ल्याउनेछु, र सबै प्राणीहरू नष्ट हुनेछन्, आकाशमुनिबाट पृथ्वीमा भएका सबै नष्ट हुनेछन्।

३० अनि तिमी र तिम्रो परिवार गएर सबै जीवित प्राणीहरूबाट दुई जोडी, भाले र पोथी बटुलेर जहाजमा ल्याउनु, ताकि तिनीहरूबाट पृथ्वीमा सन्तान हुन सकोस्।
३१ अनि सबै जनावरहरूले खाने सबै खानेकुरा जम्मा गर, ताकि तिम्रो र तिनीहरूको लागि खाना होस्।
32 अनि आफ्ना छोराहरूका लागि मानिसका छोरीहरूबाट तीन जना कन्याहरू छान, र तिनीहरू तिम्रा छोराहरूका लागि पत्नीहरू बनून्।
३३ अनि नूह उठे र परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएको ठाउँमा जहाज बनाए। नूहले परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे।
३४ पाँच सय पचानब्बे वर्षमा नूहले जहाज बनाउन थाले, र परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार उनले पाँच वर्षमा जहाज बनाए।
३५ तब परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएझैँ नूहले मतूशेलहका छोरा एल्याकीमका तीन छोरीहरूलाई आफ्ना छोराहरूका लागि पत्नीको रूपमा ल्याए।
३६ अनि त्यसै बेला हनोकका छोरा मतूशेलहको मृत्यु भयो। मतूशेलहको उमेर नौ सय साठी वर्ष थियो।

अध्याय ६

१ त्यस समयमा, मतूशेलहको मृत्यु पछि, परमप्रभुले नोआलाई भन्नुभयो, "तँ आफ्नो परिवारसहित जहाजमा जा; हेर, म पृथ्वीका सबै जनावरहरू, जङ्गली जनावरहरू र आकाशका चराचुरुङ्गीहरूलाई तिमीकहाँ जम्मा गर्नेछु, र तिनीहरू सबै आएर जहाजलाई घेर्नेछन्।"
2 अनि तिमी जहाजको ढोकाहरूमा गएर बस। सबै पशुहरू, पशुहरू र चराहरू भेला भएर तिम्रो सामु उभिनेछन्। तिनीहरूमध्ये जो तिम्रो सामु निहुरिएर बस्नेछन्, तिनीहरूलाई तिमीले आफ्ना छोराहरूको हातमा सुम्पिदिनेछौ। तिनीहरूले तिनीहरूलाई जहाजमा पुर्‍याउनेछन्। अनि तिम्रो सामु उभिनेहरू सबैलाई तिमीले त्यहाँबाट निकालिदिनेछौ।
३ अनि भोलिपल्ट परमप्रभुले यो घट्ना घटाउनुभयो, र जनावरहरू, पशुहरू र चराचुरुङ्गीहरू ठूलो भीडमा आए र जहाजलाई घेरे।
४ अनि नूह गएर जहाजको ढोकामा बसे। उनले आफ्नो सामुन्ने निहुरिने सबै प्राणीलाई जहाजभित्र ल्याए, र उनको सामुन्ने उभिएका सबैलाई पृथ्वीमा छोडिदिए।
५ अनि एउटा सिंहनी आइपुग्यो, उसका दुईवटा डमरुहरू, भाले र पोथी, र ती तीन जना नूहको अगाडि निहुरिए। ती दुई डमरुहरू सिंहनीमाथि आक्रमण गरेर त्यसलाई प्रहार गरे, र त्यसलाई आफ्नो ठाउँबाट भगाए। तब त्यो गइहाल्यो, र तिनीहरू आ-आफ्नो ठाउँमा फर्किए, र नूहको अगाडि जमिनमा निहुरिए।
६ अनि सिंहिनी भागेर सिंहहरूको ठाउँमा उभिई।
७ यो देखेर नूह अत्यन्तै छक्क परे। अनि उनी उठे र ती दुईवटा पाठाहरूलाई लिएर जहाजमा ल्याए।
८ अनि नोआले पृथ्वीमा भएका सबै जीवित प्राणीहरू जहाजमा ल्याए, जसले गर्दा नोआले जहाजमा ल्याए जति बाहेक अरू कुनै जीवित प्राणी बाँकी रहेन।
९ दुई-दुई गरी नोआकहाँ जहाजमा आए, तर परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएअनुसार उनले सफा जनावर र सफा चराहरूबाट सात जोडी ल्याए।
१० अनि सबै जनावरहरू, पशुहरू, र चराहरू अझै पनि त्यहीं थिए, र तिनीहरूले जहाजलाई चारैतिरबाट घेरे, र पानी सात दिन पछिसम्म परेको थिएन।
११ अनि त्यस दिन, परमप्रभुले सम्पूर्ण पृथ्वीलाई हल्लाउनुभयो, र सूर्य अँध्यारो भयो, र संसारको जगहरू हल्लाए, र सम्पूर्ण पृथ्वी हिंस्रक रूपमा हल्लियो, र बिजुली चम्क्यो, र गर्जन गर्ज्यो, र पृथ्वीका सबै मुहानहरू फुटे, जुन पहिले बासिन्दाहरूलाई थाहा थिएन; र परमेश्वरले यो शक्तिशाली काम गर्नुभयो, मानिसका सन्तानहरूलाई डराउनको लागि, ताकि पृथ्वीमा अब कुनै दुष्टता नहोस्।
१२ तैपनि मानिसका सन्तानहरू आफ्ना दुष्ट मार्गहरूबाट फर्केनन्, र त्यस समयमा तिनीहरूले परमप्रभुको क्रोध बढाए, र यी सबै कुरामा आफ्नो हृदयलाई पनि ध्यान दिएनन्।
१३ अनि सात दिनको अन्त्यमा, नूहको जीवनको छ सयौं वर्षमा, पृथ्वीमा जलप्रलयको पानी पर्यो।
१४ अनि गहिरो समुद्रका सबै मुहानहरू फुटे, र आकाशका झ्यालहरू खुले, र पृथ्वीमा चालीस दिन र चालीस रात पानी परिरह्यो।
१५ जलप्रलयको पानीले गर्दा नूह, उनको परिवार र उनीसँग भएका सबै जीवित प्राणीहरू जहाजभित्र पसे र परमप्रभुले उनलाई जहाजको ढोका बन्द गरिदिनुभयो।
१६ अनि पृथ्वीमा बाँकी रहेका सबै मानिसका सन्तानहरू पानीको कारणले गर्दा विपत्तिले थाके, किनकि पानी पृथ्वीमा झन्झन् बढ्दै गइरहेको थियो र जनावरहरू जहाजलाई घेरेर बसेका थिए।
१७ अनि मानिसका छोराहरू, लगभग सात लाख पुरुष र स्त्रीहरू भेला भए, र तिनीहरू नोआकहाँ जहाजमा आए।
१८ अनि तिनीहरूले नूहलाई बोलाएर भने, "हाम्रो लागि जहाज खोलिदिनुहोस् ताकि हामी तपाईंकहाँ आउन सकौं— अनि हामी किन मर्ने?"
१९ अनि नूहले ठूलो स्वरमा जहाजबाट तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "के तिमीहरू सबैले परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गरेका छैनौ र उहाँ अस्तित्वमा हुनुहुन्न भन्यौ? त्यसैले परमप्रभुले तिमीहरूलाई पृथ्वीबाट नष्ट गर्न र काट्न यो विपत्ति तिमीहरूमाथि ल्याउनुभएको हो।"
२० के यो त्यही कुरा होइन जुन मैले एक सय बीस वर्ष पहिले तिमीहरूलाई भनेको थिएँ, अनि तिमीहरूले परमप्रभुको आवाज सुनेनौ, र अब के तिमीहरू पृथ्वीमा बाँच्न चाहन्छौ?
२१ अनि तिनीहरूले नोआलाई भने, "हामी परमप्रभुकहाँ फर्कन तयार छौं; हाम्रो लागि केवल ढोका खोल्नुहोस् ताकि हामी बाँचौं र नमरौं।"
२२ अनि नूहले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "हेर, अब तिमीहरूले आफ्नो प्राणको कष्ट देखेर परमप्रभुकहाँ फर्कन चाहन्छौ; परमप्रभुले तिमीहरूलाई तोकिएको समयको रूपमा दिनुभएको यी एक सय बीस वर्षमा तिमीहरू किन फर्केनौ?
२३ तर अहिले तिमीहरू आफ्नो प्राणको कष्टको कारणले मलाई यो कुरा भनिरहेका छौ। अब परमप्रभुले तिमीहरूको कुरा सुन्नुहुनेछैन, न त आज उहाँले तिमीहरूको कुरा सुन्नुहुनेछ, त्यसैले तिमीहरू आफ्नो इच्छामा सफल हुनेछैनौ।
२४ अनि पानी पर्न थालेकोले मानिसहरू जहाजभित्र पस्न र भित्र पस्न नजिक आए, किनकि तिनीहरूमाथि परेको पानी सहन सकेनन्।

२५ अनि परमप्रभुले जहाजको वरिपरि उभिएका सबै जनावरहरू र जनावरहरूलाई पठाउनुभयो। ती जनावरहरूले तिनीहरूलाई जितेर त्यस ठाउँबाट धपाए, अनि प्रत्येक मानिस आफ्नो बाटो लागे र तिनीहरू फेरि पृथ्वीको सतहमा छरिए।
२६ अनि पृथ्वीमा पानी परिरहेको थियो, र चालीस दिन र चालीस रातसम्म पर्यो, र पानी पृथ्वीमा धेरै प्रबल भयो; र पृथ्वीमा वा पानीमा भएका सबै प्राणीहरू मरे, चाहे मानिस होस् वा पशु होस् वा पशु होस्, घस्रने प्राणी होस् वा आकाशका चराहरू, र नूह र जहाजमा उनीसँग भएकाहरू मात्र बाँकी रहे।
२७ अनि पानी बढ्दै गयो र पृथ्वीमा पानी धेरै बढ्दै गयो। तिनीहरूले जहाज उठाए र त्यो जमिनबाट माथि उठाइयो।
२८ अनि जहाज पानीको सतहमाथि तैरियो, र यसलाई पानीमाथि फ्याँकियो, जसले गर्दा भित्र भएका सबै जीवित प्राणीहरू भाँडोमा भाँडा जस्तै परिणत भए।
२९ अनि जहाजभित्र भएका सबै जीवित प्राणीहरूलाई ठूलो चिन्ताले घेर्यो, र जहाज फुट्ने अवस्थामा पुग्यो।
३० अनि जहाजमा भएका सबै जीवित प्राणीहरू डराए, सिंहहरू गर्जे, गोरुहरू कराए, ब्वाँसाहरू कराए, र जहाजमा भएका सबै जीवित प्राणीहरूले आ-आफ्नै भाषामा बोले र विलाप गरे, यहाँसम्म कि तिनीहरूको आवाज टाढा-टाढासम्म पुग्यो, र नूह र उनका छोराहरू आफ्ना कष्टहरूमा रोए र रोए; तिनीहरू मृत्युको ढोकामा पुगेकोमा धेरै डराए।
३१ अनि नोआले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, र यस कारणले उहाँलाई पुकारे, र उनले भने, हे परमप्रभु हामीलाई सहायता गर्नुहोस्, किनकि हामीलाई घेरेको यो विपत्ति सहन हामीमा शक्ति छैन, किनकि पानीका छालहरूले हामीलाई घेरेका छन्, दुष्ट बाढीहरूले हामीलाई डराएका छन्, मृत्युका पासोहरू हाम्रो अगाडि आएका छन्; हामीलाई जवाफ दिनुहोस्, हे परमप्रभु, हामीलाई जवाफ दिनुहोस्, हामीप्रति आफ्नो अनुहार उज्यालो पार्नुहोस् र हामीमाथि अनुग्रह गर्नुहोस्, हामीलाई छुटकारा दिनुहोस् र हामीलाई छुटकारा दिनुहोस्।
३२ अनि परमप्रभुले नूहको कुरा सुन्नुभयो र उनलाई सम्झनुभयो।
३३ अनि पृथ्वीमाथि बतास चल्यो, पानी शान्त भयो र जहाज अडियो।
३४ अनि गहिरो पानीका मूलहरू र आकाशका झ्यालहरू बन्द भए, र आकाशबाट पानी पर्न रोकियो।
३५ ती दिनहरूमा पानी घट्यो र जहाज अरारात पर्वतहरूमा अडियो।
३६ अनि नोआले जहाजका झ्यालहरू खोले, र नोआले त्यस समयमा पनि परमप्रभुलाई पुकारे र भने, "हे परमप्रभु, जसले पृथ्वी, आकाश र त्यसमा भएका सबै थोक बनाउनुभयो, यस कैद र कैदबाट हाम्रा प्राणहरू निकाल्नुहोस् जहाँ तपाईंले हामीलाई राख्नुभएको छ, किनकि म सुस्केरा हालेर धेरै थाकेको छु।"
३७ अनि परमप्रभुले नूहको कुरा सुन्नुभयो र उनलाई भन्नुभयो, "एक वर्ष पूरा भएपछि तिमी त्यहाँबाट निस्कन सक्नेछौ।"
३८ अनि वर्षको परिवर्तनमा, जब नोआ जहाजमा बस्न पूरा एक वर्ष पूरा भयो, पृथ्वीबाट पानी सुक्यो, र नोआले जहाजको छत हटाए।
३९ त्यसबेला, दोस्रो महिनाको सत्ताईसौं दिनमा, पृथ्वी सुक्खा थियो। तर परमप्रभुले नभनुन्जेलसम्म नूह, उनका छोराहरू र उनीसँग भएकाहरू जहाजबाट बाहिर निस्केनन्।
४० अनि त्यो दिन आयो जब परमप्रभुले तिनीहरूलाई बाहिर जान भन्नुभयो, र तिनीहरू सबै जहाजबाट बाहिर निस्के।
४१ अनि तिनीहरू सबै आ-आफ्नो बाटो र आफ्नो ठाउँमा फर्के। नूह र उनका छोराहरू परमेश्वरले भन्नुभएको भूमिमा बसे। तिनीहरूले आफ्नो जीवनभर परमप्रभुको सेवा गरे। परमप्रभुले नूह र उनका छोराहरूलाई जहाजबाट बाहिर निस्कँदा आशिष् दिनुभयो।
४२ अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "फल्दै-फुल्दै सारा पृथ्वी भरिपूर्ण होओ; शक्तिशाली होओ, पृथ्वीमा प्रशस्त मात्रामा वृद्धि होओ र वृद्धि होओ।"

अध्याय ७

1 नूहका छोराहरूको नाम यी नै हुन्: येपेत, हाम र शेम; र जलप्रलय पछि तिनीहरूका छोराछोरीहरू जन्मे, किनभने जलप्रलय अघि तिनीहरूले पत्नीहरू विवाह गरेका थिए।
२ येपेतका सात छोराहरू यी नै थिए: गोमेर, मागोग, मादै, यावान, तूबल, मेशेक र तीरास।
३ गोमेरका छोराहरू अस्किनज, रेपत र तेगर्मा थिए।
४ मागोगका छोराहरू एलीकानाफ र लूबाल थिए।
५ अनि मादैका छोराहरू आकोन, सियोलो, हजोनी र लोत थिए।
६ यावानका छोराहरू एलीशा, तर्शीश, कित्तीम र दुदोनीम थिए।
७ अनि तूबलका छोराहरू अरिफी, केसेद र तारी थिए।
८ मेशेकका छोराहरू ददोन, जारोन र शेबाश्नी थिए।
९ अनि तिरासका छोराहरू बेनिब, गेरा, लुपिरिओन र गिलाक थिए; तिनीहरूका वंशअनुसार येपेतका छोराहरू यिनीहरू नै थिए र त्यसबेला तिनीहरूको संख्या लगभग चार सय साठी जना थियो।
१० अनि हामका छोराहरू यी नै थिए: कूश, मिस्रैम, पूत र कनान, चार छोराहरू; कूशका छोराहरू सेबा, हवीला, सब्ता, रामा र सातेचा थिए, अनि रामाका छोराहरू शेबा र ददान थिए।
११ अनि मिस्रेमका छोराहरू लूद, अनोम, पत्रोस, कसलोत र कप्तोर थिए।
१२ फुतका छोराहरू गिबूल, हादान, बेना र अदान थिए।
13 अनि कनानका छोराहरू सीदोन, हेथ, अमोरी, गेर्गाशी, हिवी, अर्की, सेनी, अरोदी, जिमोदी र चामोथी थिए।
१४ तिनीहरूका वंशअनुसार हामका सन्तानहरू यिनीहरू नै थिए र त्यसबेला तिनीहरूको सङ्ख्या लगभग सात सय तीस जना थियो।
१५ अनि शेमका छोराहरू यी नै थिए: एलाम, अश्शूर, अर्पक्षद, लूद र अराम, पाँच छोराहरू; अनि एलामका छोराहरू शूशन, माकुल र हर्मोन थिए।
१६ अनि असारका छोराहरू मीरूस र मोकील थिए। अर्पक्षदका छोराहरू शेलक, अनार र अश्कोल थिए।
१७ लूदका छोराहरू पतोर र बिज्योन थिए। अरामका छोराहरू ऊज, हिल, गेतर र मश थिए।
१८ तिनीहरूका घरानाअनुसार शेमका छोराहरू यिनीहरू नै थिए; अनि त्यसबेला तिनीहरूको संख्या लगभग तीन सय थियो।
१९ शेमको वंशावली यही हो; शेम अर्पक्षदका पिता थिए, अर्पक्षद शेलखका पिता थिए, शेलख एबेरका पिता थिए र एबेरका दुई छोराहरू थिए, एक जनाको नाउँ पेलेग थियो, किनकि उनको

समयमा मानिसहरू विभाजित भए, र पछिल्ला दिनहरूमा पृथ्वी विभाजित भयो।
२० अनि दोस्रोको नाम योक्तान थियो, जसको अर्थ उनको समयमा मानिसका छोराहरूको जीवन घट्दै र घट्दै गयो।
२१ योक्तानका छोराहरू यी नै थिए: अल्मोदाद, शेलाफ, हाजरमोवेत, येरह, हदुरोम, ओसेल, दिक्ला, ओबाल, अबीमाएल, शेबा, ओपीर, हवीला र योबाब; यी सबै योक्तानका छोराहरू थिए।
२२ तिनको भाइ पेलेगले येनलाई जन्माए, येनले सरूगलाई जन्माए, सरूगले नाहोरलाई जन्माए, नाहोरले तेरहलाई जन्माए। तेरह अठतीस वर्षको हुँदा तिनले हारान र नाहोरलाई जन्माए।
२३ अनि नूहका छोरा हामका छोरा कूशले आफ्नो बुढेसकालमा ती दिनहरूमा एउटी पत्नी विवाह गरे र उनले एउटा छोरा जन्माइन्। तिनीहरूले उसको नाउँ निम्रोद राखे। तिनीहरूले भने, "त्यस समय मानिसहरूका छोराहरूले फेरि विद्रोह गर्न र परमेश्वरको विरुद्धमा अपराध गर्न थाले। बालक ठूलो भयो, र उसको बुबाले उसलाई अत्यन्तै माया गर्थे, किनकि ऊ उसको बुढेसकालको छोरा थियो।"
२४ अनि आदम र तिनकी पत्नी बगैंचाबाट बाहिर निस्कँदा परमेश्वरले बनाउनुभएको छालाको लुगा कूशलाई दिइयो।
२५ किनकि आदम र उनकी पत्नीको मृत्युपछि, ती लुगाहरू येरेदका छोरा हनोकलाई दिइयो, र जब हनोकलाई परमेश्वरकहाँ लगियो, उहाँले ती लुगाहरू आफ्नो छोरा मतूशेलहलाई दिनुभयो।
२६ अनि मतूशेलहको मृत्यु हुँदा, नूहले तिनीहरूलाई जहाजमा ल्याए, र तिनीहरू जहाजबाट बाहिर ननिस्केसम्म उनीसँगै रहे।
२७ अनि तिनीहरू बाहिर निस्कँदा, हामले आफ्ना बुबा नोआका ती लुगाहरू चोरे, र उनले ती लुगाहरू लगे र आफ्ना दाजुभाइहरूबाट लुकाए।
२८ अनि जब हामले आफ्नो जेठो छोरो कूशलाई जन्मायो, तब उनले उसलाई लुगाहरू गुप्तमा दिए, र तिनीहरू धेरै दिनसम्म कूशसँगै रहे।
२९ अनि कूशले आफ्ना छोराहरू र दाजुभाइहरूबाट पनि ती लुकाए, र जब कूशले निम्रोदलाई जन्माए, तब उनले उनलाई ती लुगाहरू दिए, र निम्रोद ठूलो भयो, र जब उनी बीस वर्षको भए, उनले ती लुगाहरू लगाए।
३० अनि निम्रोदले लुगा लगाउँदा बलियो भयो, र परमेश्वरले उसलाई शक्ति र शक्ति दिनुभयो, र ऊ पृथ्वीमा एक शक्तिशाली शिकारी थियो, हो, ऊ मैदानमा एक शक्तिशाली शिकारी थियो, र उसले जनावरहरूको शिकार गर्थ्यो र उसले वेदीहरू बनाउँथ्यो, र उसले परमप्रभुको सामु पशुहरू बलि चढाउँथ्यो।
३१ अनि निम्रोदले आफूलाई बलियो बनायो, र आफ्ना दाजुभाइहरूबाट उठ्यो, र उनले आफ्ना दाजुभाइहरूको युद्ध वरिपरिका सबै शत्रुहरू विरुद्ध लडे।
३२ अनि परमप्रभुले उनका दाजुभाइहरूका सबै शत्रुहरूलाई उनको हातमा सुम्पिदिनुभयो, र परमेश्वरले उनलाई समय-समयमा उनका युद्धहरूमा सफल तुल्याउनुभयो, र उनले पृथ्वीमा शासन गरे।
३३ त्यसकारण ती दिनहरूमा यो कुरा प्रचलित हुन्थ्यो, जब कुनै मानिसले आफूले तालिम दिएकाहरूलाई युद्धको लागि बाहिर निकाल्थ्यो, उसले तिनीहरूलाई भन्थ्यो, जसरी परमेश्वरले निम्रोदलाई गर्नुभयो, जो पृथ्वीमा एक शक्तिशाली शिकारी थियो, र जसले आफ्ना भाइहरू विरुद्ध विजयी भएका युद्धहरूमा सफल भयो, उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको हातबाट बचाउनुभयो, त्यसरी नै परमेश्वरले हामीलाई बलियो बनाउनुहुनेछ र आज हामीलाई बचाउनुहुनेछ।
३४ अनि जब निम्रोद चालीस वर्षका थिए, त्यसबेला उनका दाजुभाइहरू र येपेतका सन्तानहरू बीच युद्ध भयो, जसले गर्दा उनीहरू आफ्ना शत्रुहरूको हातमा परे।
३५ त्यसै समयमा निम्रोद बाहिर निस्के, र कूशका सबै छोराहरू र तिनीहरूका परिवारहरू, लगभग चार सय साठी जना मानिसहरूलाई भेला गरे, र आफ्ना केही साथीहरू र परिचितहरूबाट लगभग असी जना मानिसहरूलाई पनि काममा राखे, र तिनीहरूलाई उनीहरूको ज्याला दिए, र उनी तिनीहरूसँग युद्धमा गए, र जब उनी बाटोमा थिए, निम्रोदले उनीसँग जाने मानिसहरूको हृदय बलियो बनायो।
३६ अनि उनले तिनीहरूलाई भने, "नडराओ, नडराऊ, किनकि हाम्रा सबै शत्रुहरू हाम्रा हातमा पर्नेछन्, र तिमीहरूले जे चाहन्छौ, तिनीहरूसँग गर्न सक्छौ।"
३७ त्यहाँ गएका सबै मानिसहरू लगभग पाँच सय थिए। तिनीहरूले आफ्ना शत्रुहरूसँग लडे, र तिनीहरूलाई नाश गरे, र तिनीहरूलाई वशमा पारे। निम्रोदले तिनीहरूका आ-आफ्ना ठाउँमा तिनीहरूमाथि खडा अधिकारीहरू राखे।
३८ अनि तिनले तिनीहरूका केही छोराछोरीहरूलाई धितोको रूपमा लिए, र तिनीहरू सबै निम्रोद र उनका दाजुभाइहरूका सेवक भए, र निम्रोद र उनका साथमा भएका सबै मानिसहरू घर फर्के।
३९ अनि जब निम्रोद आफ्ना शत्रुहरूलाई जितेर खुशीसाथ युद्धबाट फर्के, उनका सबै दाजुभाइहरू, उनलाई पहिले चिन्नेहरूसँगै, उनलाई आफूमाथि राजा बनाउन भेला भए, र उनीहरूले उनको टाउकोमा शाही मुकुट राखे।
४० अनि उनले आफ्ना प्रजा र जनता, राजकुमार, न्यायाधीश र शासकहरूलाई राजाहरूको चलनअनुसार नियुक्त गरे।
४१ अनि उनले नाहोरका छोरा तेरहलाई आफ्नो सेनाको सेनापति बनाए, र उनलाई सम्मान दिए र आफ्ना सबै अगुवाहरूभन्दा माथि उठाए।
४२ अनि जब उनी आफ्नो हृदयको इच्छा अनुसार शासन गरिरहेका थिए, वरपरका आफ्ना सबै शत्रुहरूलाई जितेपछि, उनले आफ्ना सल्लाहकारहरूसँग आफ्नो दरबारको लागि एउटा शहर निर्माण गर्न सल्लाह दिए, र तिनीहरूले त्यसो गरे।
४३ अनि तिनीहरूले पूर्वतिर एउटा ठूलो उपत्यका भेट्टाए, र तिनीहरूले एउटा ठूलो र फराकिलो शहर निर्माण गरे, र निम्रोदले आफूले बनाएको शहरको नाम शिनार राखे, किनकि परमप्रभुले आफ्ना शत्रुहरूलाई कडा रूपमा हल्लाउनुभएको थियो र तिनीहरूलाई नाश गर्नुभएको थियो।
४४ अनि निम्रोद शिनारमा बस्थे, र उनले सुरक्षित रूपमा राज्य गर्थे, र उनले आफ्ना शत्रुहरूसँग लडे र तिनीहरूलाई पराजित गरे, र उनले आफ्ना सबै युद्धहरूमा सफलता हासिल गरे, र उनको राज्य धेरै महान भयो।
४५ अनि सबै राष्ट्रहरू र भाषा बोल्नेहरूले उनको प्रसिद्धिको बारेमा सुने, र तिनीहरू उहाँकहाँ भेला भए, र तिनीहरूले भूइँमा निहुरे, र तिनीहरूले उहाँलाई भेटीहरू ल्याए, र उहाँ तिनीहरूका मालिक र राजा बन्नुभयो, र तिनीहरू सबै शिनारको शहरमा उहाँसँगै बसे, र निम्रोदले पृथ्वीमा नूहका सबै छोराहरूमाथि शासन गरे, र तिनीहरू सबै उहाँको शक्ति र सल्लाहमा थिए।

४६ सारा पृथ्वीमा एउटै भाषा र एउटै शब्दहरू थिए, तर निम्रोद परमप्रभुको मार्गमा हिँडेनन्। जलप्रलयको समयदेखि ती दिनहरूसम्म निम्रोद आफूभन्दा अघिका सबै मानिसहरूभन्दा बढी दुष्ट थिए।
४७ अनि उनले काठ र ढुङ्गाका देवताहरू बनाए, र तिनीहरूलाई दण्डवत् गरे, र उनले परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गरे, र आफ्ना सबै प्रजाहरू र पृथ्वीका मानिसहरूलाई आफ्ना दुष्ट मार्गहरू सिकाए; र उनको छोरा मार्डोन आफ्नो बुबाभन्दा बढी दुष्ट थियो।
४८ अनि निम्रोदका छोरा मर्दोनका कामहरू सुन्ने हरेकले उसको बारेमा भन्थ्यो, "दुष्टबाट नै दुष्टता निस्कन्छ।" त्यसैले यो भनाइ सारा पृथ्वीमा एउटा उखान बन्यो, "दुष्टबाट नै दुष्टता निस्कन्छ।" त्यस समयदेखि अहिलेसम्म मानिसहरूको बोलीमा यो कुरा चलिरहेको थियो।
४९ अनि निम्रोदको सेनाका सेनापति नाहोरका छोरा तेरह त्यसबेला राजा र उनका प्रजाको नजरमा धेरै महान् थिए। राजा र राजकुमारहरूले उनलाई माया गर्थे र उनलाई धेरै उच्च पार्थे।
५० तेरहले एउटी पत्नी ल्याइन् र उनको नाम अम्थेलो थियो। उनी कोर्नेबोकी छोरी थिइन्। ती दिनहरूमा तेरहकी पत्नी गर्भवती भइन् र उनको लागि एउटा छोरा जन्माइन्।
५१ तेरह सत्तरी वर्षका हुँदा तिनी जन्मे। तेरहले आफ्नो छोराको नाउँ अब्राम राखे किनभने ती दिनहरूमा राजाले तिनलाई हुर्काएका थिए र आफूसँग भएका सबै भारदारहरूभन्दा तिनलाई सम्मान दिएका थिए।

अध्याय ८

१ अनि जुन रात अब्राम जन्मे, तेरहका सबै नोकरहरू, निम्रोदका सबै ज्ञानी मानिसहरू र उनका जादूगरहरू आएर तेरहको घरमा खानपान गरे, र त्यस रात तिनीहरूले उनीसँग आनन्द मनाए।
२ अनि जब सबै ज्ञानी पुरुषहरू र जादूगरहरू तेरहको घरबाट निस्के, तिनीहरूले त्यस रात ताराहरू हेर्न आकाशतिर आफ्नो आँखा उठाए, र तिनीहरूले देखे, र एउटा धेरै ठूलो तारा पूर्वबाट आयो र आकाशमा दौडियो, र त्यसले आकाशका चारैतिरबाट चार ताराहरूलाई निल्यो।
३ अनि राजाका सबै ज्ञानी मानिसहरू र उनका जादूगरहरू यो दृश्य देखेर छक्क परे, र ऋषिहरूले यो कुरा बुझे, र उनीहरूले यसको अर्थ बुझे।
४ अनि तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "यसले आज राती तेरहबाट जन्मेको बालकलाई मात्र संकेत गर्छ। त्यो बालक बढेर फल्दै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै, र सारा पृथ्वीमाथि अधिकार गर्नेछ, ऊ र उसका सन्तानहरूले सधैंभरि अधिकार गर्नेछन्। ऊ र उसका सन्तानले ठूला राजाहरूलाई मार्नेछन् र तिनीहरूका भूमि अधिकार गर्नेछन्।"
५ अनि त्यो रात ती ज्ञानी पुरुषहरू र मंत्रकारहरू घर गए, र बिहान ती सबै ज्ञानी पुरुषहरू र मंत्रकारहरू बिहान सबेरै उठे, र एउटा तोकिएको घरमा भेला भए।
६ अनि तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "हेर, हामीले हिजो राती देखेको दृश्य राजाबाट लुकेको छ, यो उनलाई थाहा दिइएको छैन।"
७ अनि यदि यो कुरा राजालाई पछिल्ला दिनहरूमा थाहा भयो भने, उहाँले हामीलाई भन्नेछन्, तिमीहरूले यो कुरा मबाट किन लुकायौ, र त्यसपछि हामी सबै मृत्यु भोग्नेछौं; त्यसकारण, अब हामी गएर राजालाई हामीले देखेको दृश्य र त्यसको अर्थ बताऊ, र त्यसपछि हामी स्पष्ट रहनेछौं।
८ अनि तिनीहरूले त्यसै गरे, अनि तिनीहरू सबै राजाकहाँ गए र भुइँमा घोप्टो परेर भने, "राजा जीवित रहून्, राजा जीवित रहून्।"
९ हामीले सुन्यौं कि नाहोरका छोरा तेरह, जो तिम्रा सेनाका सेनापति हुन्, तिनको एउटा छोरा जन्मिएको छ। हिजो राती हामी उनको घरमा गयौं र त्यस रात हामीले उनीसँगै खायौं, पियौं र आनन्द मनायौं।
१० अनि जब तपाईंका दासहरू तेरहको घरबाट आ-आफ्नो घरमा रात बिताउन निस्के, हामीले हाम्रा आँखा आकाशतिर उठायौं, र हामीले पूर्वबाट एउटा ठूलो तारा आउँदै गरेको देख्यौं, र त्यही तारा द्रुत गतिमा दौडियो र आकाशका चारैतिरबाट चार ठूला ताराहरूलाई निल्यो।
११ अनि हामीले देखेको दृश्य देखेर तपाईंका दासहरू छक्क परे, र साह्रै डराए। हामीले त्यो दृश्य हेरेर आफ्नो निर्णय गर्यौं, र हाम्रो बुद्धिले त्यसको सही अर्थ थाहा पायौं, कि यो कुरा तेरहबाट जन्मेको बालकको लागि लागू हुन्छ, जो बढ्नेछ र धेरै संख्यामा वृद्धि हुनेछ, र शक्तिशाली हुनेछ, र पृथ्वीका सबै राजाहरूलाई मार्नेछ, र तिनीहरूका सबै भूमिहरू, त्यो र उसको सन्तानलाई सदाको लागि अधिकार गर्नेछ।
१२ अनि अब हाम्रा प्रभु र राजा, हेर्नुहोस्, हामीले यस बालकको बारेमा देखेका कुराहरूसँग तपाईंलाई साँच्चै परिचित गराएका छौं।
१३ यदि राजालाई यो बालकको लागि आफ्नो बुबालाई मूल्य दिनु ठीक लाग्छ भने, ऊ ठूलो भएर देशमा वृद्धि हुनुभन्दा अघि नै हामी उसलाई मार्नेछौं। उसको दुष्टता हामीमाथि बढ्नेछ, र हामी र हाम्रा छोराछोरी उसको दुष्टताले मर्नेछौं।
१४ राजाले तिनीहरूका कुरा सुने र ती कुराहरू उनलाई मन परे। त्यसैले उनले तेरहलाई बोलाउन पठाए, र तेरह राजाकहाँ आए।
१५ राजाले तेरहलाई भने, "हिजो राती तिम्रो एउटा छोरा जन्मिएको खबर मलाई सुनिएको छ। उसको जन्म हुँदा स्वर्गमा यस्तै भएको थियो।"
१६ त्यसैले अब त्यो केटो मलाई देऊ, ताकि त्यसको दुष्टता हामीमाथि आउनुभन्दा पहिले नै हामी त्यसलाई मार्न सकौं। अनि म तिमीलाई त्यसको मूल्य दिनेछु, तिम्रो घर सुन र चाँदीले भरिएको हुनेछ।"
१७ अनि तेरहले राजालाई जवाफ दिए र भने, "मेरा प्रभु र महाराजा, मैले तपाईंको कुरा सुनेको छु, र तपाईंको दासले आफ्नो राजाले चाहेको सबै कुरा गर्नेछ।"
१८ तर मेरो मालिक र महाराज, हिजो राती मलाई के भयो, म तपाईंलाई भन्नेछु, ताकि राजाले आफ्नो सेवकलाई के सल्लाह दिनुहुन्छ भनेर म हेर्न सकूँ, अनि उहाँले भर्खरै भन्नुभएको कुराको जवाफ म राजालाई दिनेछु; अनि राजाले भने, "बोल्नुहोस्।"
१९ तेरहले राजालाई भने, "मोरेदको छोरो अयोन हिजो राती मकहाँ आयो र भन्यो,
२० राजाले तिमीलाई दिएको त्यो ठूलो र सुन्दर घोडा मलाई देऊ, र म तिमीलाई त्यसको मूल्यको लागि चाँदी, सुन, पराल र चारा दिनेछु; अनि मैले उसलाई भनें, "तिमीले भनेको कुराको बारेमा राजालाई नदेखेसम्म पर्ख, अनि राजाले जे भन्नुहुन्छ, म त्यही गर्नेछु।"

२१ अनि अब मेरो मालिक र राजा, हेर्नुहोस्, मैले यो कुरा तपाईंलाई थाहा दिएको छु, र मेरो राजाले आफ्नो सेवकलाई दिनुहुने सल्लाह म पालन गर्नेछु।
२२ राजाले तेरहका कुरा सुने र उनको रिस दन्कियो र उनले उसलाई मूर्ख ठाने।
२३ राजाले तेरहलाई जवाफ दिए, र तिनले भने, "के तिमी यति मूर्ख, अज्ञानी वा कम समझदार छौ कि तिमीले यस्तो काम गर्छौ? सुन, चाँदी वा पराल र चारा किन्नको लागि आफ्नो सुन्दर घोडा किन्छौ?
२४ के तिमीलाई चाँदी र सुनको यति अभाव छ कि तिमीले यो काम गर्नुपर्छ, किनकि तिमीले आफ्नो घोडालाई खुवाउन पराल र चारा पाउन सक्दैनौ? अनि तिमीलाई चाँदी र सुन, वा पराल र चारा के हुन्छ, कि तिमीले त्यो राम्रो घोडा दिनुपर्छ जुन मैले तिमीलाई दिएको थिएँ, जुन जस्तो सम्पूर्ण पृथ्वीमा अरू कुनै घोडा छैन?
२५ राजा बोल्न छोडे। तेरहले राजालाई जवाफ दिए, "राजाले आफ्नो सेवकलाई यसरी नै भनेका छन्।
२६ हे मेरा मालिक र राजा, म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु, तपाईंले मलाई के भन्नुभएको छ, 'तपाईंको छोरा दिनुहोस् ताकि हामी त्यसलाई मार्न सकौं, र म तपाईंलाई त्यसको मूल्यको लागि चाँदी र सुन दिनेछु? मेरो छोराको मृत्यु पछि म चाँदी र सुनलाई के गरूँ? मेरो उत्तराधिकारी को हुनेछ? मेरो मृत्युमा, चाँदी र सुन मेरो राजाकहाँ फर्कनेछ जसले त्यो दिएको थियो।'
२७ अनि जब राजाले तेरहका वचनहरू र राजाको बारेमा उनले ल्याएको दृष्टान्त सुने, तब उनलाई धेरै दुख लाग्यो र उनी यस कुरामा व्याकुल भए, र उनको रिस उनको भित्रभित्रै जल्यो।
२८ तेरहले देखे कि राजाको रिस आफूमाथि दन्किएको छ। अनि उनले राजालाई जवाफ दिए, "मेरो सबै कुरा राजाको हातमा छ; राजाले आफ्नो दासलाई जे गर्न चाहन्छन्, त्यो उसले गरून्, हो, मेरो छोरा पनि, ऊ र उसका दुई भाइहरू जो उनीभन्दा जेठा छन्, तिनीहरू राजाको हातमा छन्, बदलामा कुनै मूल्य बिना।"
२९ राजाले तेरहलाई भने, "होइन, म तिम्रो कान्छो छोरालाई दाम तिरेर किन्न चाहन्छु।"
३० तेरहले राजालाई जवाफ दिए, "मेरा मालिक र महाराज, म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु कि तपाईंको दासलाई तपाईंको सामु केही कुरा बोल्न दिनुहोस्, र राजाले आफ्नो दासको कुरा सुन्न दिनुहोस्।" तेरहले भने, "मेरा राजाले मलाई तीन दिनको समय दिनुहोस्, जबसम्म म यो कुरा आफैंमा विचार गर्न र मेरो राजाको वचनको बारेमा मेरो परिवारसँग परामर्श गर्न सक्दिन।" अनि उनले राजालाई यो कुरामा सहमत हुन धेरै आग्रह गरे।
३१ राजाले तेरहको कुरा सुने र त्यसै गरे र तिनलाई तीन दिनको समय दिए, अनि तेरह राजाको उपस्थितिबाट निस्केर आफ्नो घरमा आए र राजाका सबै कुरा तिनीहरूलाई सुनाए; अनि मानिसहरू साह्रै डराए।
३२ अनि तेस्रो दिनमा राजाले तेरहलाई यसो भनेर पठाए, "मैले भनेझैं तिम्रो छोरालाई दाममा पठाइदेऊ; र यदि तिमीले यसो गरेनौ भने, म तिम्रो घरमा भएका सबैलाई मार्न पठाइदिनेछु, ताकि तिमीसँग एउटा कुकुर पनि बाँकी नराखियोस्।"
३३ राजाले चाहेको कुरा पूरा गर्न तेरहले हतार गरे र आफ्नी दासीले त्यस दिन जन्माएको छोरालाई राजाकहाँ ल्याए।
३४ अनि यस मामिलामा परमप्रभु तेरहको साथमा हुनुहुन्थ्यो, ताकि निम्रोदले अब्रामको मृत्यु नहोस्, र राजाले तेरहबाट बालकलाई लिएर आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिले उसको टाउको भुइँमा प्रहार गरे, किनकि उनले सोचे कि यो अब्राम हो; र त्यो दिनदेखि यो कुरा उनीबाट लुकाइएको थियो, र राजाले यो बिर्सेका थिए, किनकि यो अब्रामको मृत्यु नसहनु प्रोभिडेन्सको इच्छा थियो।
३५ तेरहले आफ्नो छोरा अब्राम, उसकी आमा र धाईलाई पनि गुपचुपमा लगे र तिनीहरूलाई गुफामा लुकाए, र मासिक रूपमा तिनीहरूको लागि खानेकुरा ल्याए।
३६ अनि परमप्रभु अब्रामसँग गुफामा हुनुहुन्थ्यो र उनी हुर्किए, र अब्राम दश वर्षसम्म गुफामै रहे, र राजा र उनका राजकुमारहरू, ज्योतिषीहरू र ऋषिहरूले सोचे कि राजाले अब्रामलाई मारेका हुन्।

अध्याय ९

1 अनि ती दिनहरूमा अब्रामका जेठा दाजु तेरहका छोरा हारानले एउटी पत्नी विवाह गरे।
२ हारानले उनलाई विवाह गर्दा उन्चालीस वर्षका थिए; हारानकी पत्नी गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन्, र उनले उसको नाउँ लूत राखे।
३ अनि फेरि गर्भवती भइन् र एउटी छोरी जन्माइन् र त्यसको नाम मिल्का राखिन्; फेरि गर्भवती भइन् र एउटी छोरी जन्माइन् र त्यसको नाउँ साराई राखिन्।
४ अब्रामको जीवनको दशौं वर्षमा साराई जन्मिँदा हारान बयालीस वर्षका थिए; र ती दिनहरूमा अब्राम, उनकी आमा र धाई गुफाबाट बाहिर निस्के, किनकि राजा र उनका प्रजाहरूले अब्रामको काम बिर्सिसकेका थिए।
५ अनि जब अब्राम गुफाबाट निस्के, उनी नूह र उनका छोरा शेमकहाँ गए, र परमप्रभुको निर्देशन र उहाँका मार्गहरू सिक्न उनी तिनीहरूसँगै बसे। अब्राम कहाँ छन् भनेर कसैलाई थाहा थिएन, र अब्रामले लामो समयसम्म नूह र उनका छोरा शेमको सेवा गरे।
६ अब्राम नूहको घरमा उनन्चालीस वर्षसम्म रहे, र अब्रामले तीन वर्षको उमेरदेखि परमप्रभुलाई चिनेका थिए, र नूह र उनका छोरा शेमले उनलाई सिकाएझैं उनी आफ्नो मृत्युको दिनसम्म परमप्रभुको मार्गमा हिँडे; र ती दिनहरूमा पृथ्वीका सबै सन्तानहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा धेरै अपराध गरे, र तिनीहरूले उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गरे र तिनीहरूले अन्य देवताहरूको सेवा गरे, र तिनीहरूले परमप्रभुलाई बिर्से जसले तिनीहरूलाई पृथ्वीमा सृष्टि गर्नुभएको थियो; र पृथ्वीका बासिन्दाहरूले त्यस समयमा आफ्नो लागि आफ्नो देवता बनाए; काठ र ढुङ्गाका देवताहरू जसले न बोल्न, सुन्न, न उद्धार गर्न सक्थे, र मानिसहरूका सन्तानहरूले तिनीहरूको सेवा गरे र तिनीहरू तिनीहरूका देवता बने।
७ अनि राजा, उनका सबै सेवकहरू, र तेरह र उनका सबै घराना काठ र ढुङ्गाका देवताहरूको पूजा गर्नेहरूमा पहिले थिए।
८ तेरहसँग वर्षको बाह्र महिनामा काठ र ढुङ्गाले बनेका बाह्र ठूला देवताहरू थिए, र तिनले प्रत्येक महिना एक-एकको सेवा गर्थे, र प्रत्येक महिना तेरहले आफ्ना देवताहरूलाई अन्नबलि र अर्घबलि ल्याउँथे; तेरहले सबै दिन त्यसै गर्थे।
९ अनि त्यो पुस्ताका सबै मानिसहरू परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट थिए। यसरी तिनीहरूले प्रत्येक मानिसलाई आ-आफ्नो देवता

बनाए, तर तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभुलाई तिनीहरूले त्यागे।
१० ती दिनहरूमा सम्पूर्ण पृथ्वीमा परमप्रभुलाई चिन्ने कोही पनि थिएन (किनकि तिनीहरू प्रत्येकले आ-आफ्नो परमेश्वरको सेवा गर्थे), नूह र उनको परिवार बाहेक, र उनको सल्लाहमा रहेका सबैले ती दिनहरूमा परमप्रभुलाई चिनेका थिए।
११ त्यसबेला तेरहका छोरा अब्राम नूहको घरमा बढ्दै गए। कसैले पनि यो थाहा पाएनन्। परमप्रभु अब्रामसँग हुनुहुन्थ्यो।
१२ अनि परमप्रभुले अब्रामलाई समझदार हृदय दिनुभयो, र उनलाई थाहा थियो कि त्यस पुस्ताका सबै कामहरू व्यर्थ थिए, र तिनीहरूका सबै देवताहरू व्यर्थ थिए र केही कामका थिएनन्।
१३ अनि अब्रामले पृथ्वीमा सूर्य चम्किरहेको देखे, र अब्रामले मनमनै भने, अब पृथ्वीमा चम्कने यो सूर्य नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, र म उहाँको सेवा गर्नेछु।
१४ त्यस दिन अब्रामले सूर्यको सेवा गरे र उनलाई प्रार्थना गरे। साँझ परेपछि सधैंझैं सूर्य अस्ताउन थाल्यो। अब्रामले मनमनै भने, "के यो परमेश्वर हुन सक्दैन र?"
१५ अनि अब्रामले मनमनै भने, "स्वर्ग र पृथ्वी बनाउने को हो? पृथ्वीमा सृष्टि गर्ने को हो? उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ?"
१६ अनि रातले उसलाई अँध्यारो पार्यो, र उसले आफ्नो आँखा पश्चिम, उत्तर, दक्षिण र पूर्वतिर उठायो, र उसले देख्यो कि सूर्य पृथ्वीबाट गायब भएको थियो, र दिन अँध्यारो भएको थियो।
१७ अनि अब्रामले आफ्नो सामु ताराहरू र चन्द्रमा देखे र भने, "साँच्चै उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सारा पृथ्वी र मानिसलाई सृष्टि गर्नुभयो, अनि हेर्नुहोस्, उहाँका यी सेवकहरू उहाँको वरिपरि देवताहरू हुन्: अनि अब्रामले त्यो रातभरि चन्द्रमाको सेवा गरे र त्यसलाई प्रार्थना गरे।"
१८ बिहान उज्यालो हुँदा र सधैंझैं पृथ्वीमा घाम चम्कँदा अब्रामले परमप्रभु परमेश्वरले पृथ्वीमा बनाउनुभएका सबै थोक देखे।
१९ अनि अब्रामले मनमनै भने, "निश्चय नै यी पृथ्वी र सारा मानिसजाति बनाउने देवताहरू होइनन्, तर यी परमेश्वरका सेवकहरू हुन्।" अब्राम नूहको घरमा बसे र त्यहाँ परमप्रभु र उहाँका मार्गहरू जान्थे। उनले आफ्नो जीवनभरि परमप्रभुको सेवा गरे। अनि त्यो पुस्ताका सबै मानिसहरूले परमप्रभुलाई बिर्सिए, र काठ र ढुङ्गाका अन्य देवताहरूको सेवा गरे, र तिनीहरूका सबै जीवन विद्रोह गरे।
२० अनि राजा निम्रोदले सुरक्षित रूपमा शासन गरे, र सारा पृथ्वी उनको अधीनमा थियो, र सारा पृथ्वी एउटै भाषा र मिलनका शब्दहरू थिए।
२१ अनि निम्रोदका सबै राजकुमारहरू र तिनका महान् मानिसहरूले आपसमा सल्लाह गरे; फुत, मिस्रैम, कूश र कनानले आफ्ना परिवारहरूसहित, र तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "आऊ, हामी आफ्नो लागि एउटा शहर बनाऔं र त्यसमा एउटा बलियो धरहरा बनाऔं, र त्यसको टुप्पो आकाशसम्म पुगोस्, र हामी आफूलाई प्रसिद्ध बनाऔं, ताकि हामी सारा संसारमा शासन गर्न सकौं, ताकि हाम्रा शत्रुहरूको दुष्टता हामीबाट रोकियोस्, ताकि हामी तिनीहरूमाथि शक्तिशाली रूपमा शासन गर्न सकौं, र तिनीहरूको युद्धको कारणले हामी पृथ्वीमा छरपष्ट नहोऔं।"
२२ अनि तिनीहरू सबै राजाकहाँ गए, र राजालाई यी कुराहरू सुनाए, र राजा यस मामिलामा तिनीहरूसँग सहमत भए, र उनले त्यसै गरे।
२३ अनि सबै परिवारहरू जम्मा भए, जसमा लगभग छ लाख मानिसहरू थिए। तिनीहरू शहर र धरहरा बनाउनको लागि फराकिलो जमिन खोज्न गए। तिनीहरूले सम्पूर्ण पृथ्वी खोजे तर शिनार भूमिको पूर्वमा लगभग दुई दिनको पैदल दूरीमा एउटा पनि उपत्यका जस्तो भेट्टाएनन्। तिनीहरू त्यहाँ यात्रा गरे र त्यहाँ बसोबास गरे।
२४ अनि तिनीहरूले पूरा गर्ने कल्पना गरेको शहर र धरहरा बनाउन इँटा बनाउन र आगो बाल्न थाले।
२५ अनि धरहराको निर्माण उनीहरूका लागि एक उल्लङ्घन र पाप थियो, र उनीहरूले यसलाई बनाउन थाले, र जब उनीहरू स्वर्गका परमप्रभु परमेश्वर विरुद्ध निर्माण गरिरहेका थिए, उनीहरूले आफ्नो हृदयमा उहाँ विरुद्ध युद्ध गर्ने र स्वर्गमा उक्लने कल्पना गरे।
२६ अनि यी सबै मानिसहरू र सबै परिवारहरू तीन भागमा विभाजित भए; पहिलोले भन्यो, हामी स्वर्गमा उक्लनेछौं र उसको विरुद्धमा लड्नेछौं; दोस्रोले भन्यो, हामी स्वर्गमा उक्लनेछौं र त्यहाँ हाम्रा आफ्नै देवताहरू राख्नेछौं र तिनीहरूको सेवा गर्नेछौं; र तेस्रो भागले भन्यो, हामी स्वर्गमा उक्लनेछौं र धनु र भालाले उसलाई प्रहार गर्नेछौं; अनि परमेश्वरले तिनीहरूका सबै कामहरू र तिनीहरूका सबै दुष्ट विचारहरू जान्नुभयो, र उहाँले त्यो शहर र तिनीहरूले निर्माण गरिरहेको धरहरा देख्नुभयो।
२७ अनि जब तिनीहरूले निर्माण गरिरहेका थिए, तिनीहरूले आफैंले एउटा ठूलो शहर र धेरै अग्लो र बलियो धरहरा बनाए; र यसको उचाइको कारणले गर्दा, माथि जानेहरूले पूरा एक वर्ष पूरा नगरेसम्म, निर्माणकर्ताहरूसम्म गारो र इँटा पुगेनन्, र त्यसपछि, तिनीहरूले निर्माणकर्ताहरूकहाँ पुगेर तिनीहरूलाई गारो र इँटा दिए; यसरी यो दैनिक गरिन्थ्यो।
२८ अनि हेर, यी माथि उक्लिए र अरूहरू दिनभरि ओर्लिए; र यदि तिनीहरूको हातबाट एउटा इँटा खस्यो र भाँचियो भने, तिनीहरू सबै यसको लागि रुन्थे, र यदि कुनै मानिस लडेर मरे भने, तिनीहरूमध्ये कसैले पनि उसलाई हेरेनन्।
२९ अनि परमप्रभुले तिनीहरूको विचार जान्नुभयो, र जब तिनीहरूले निर्माण गरिरहेका थिए, तिनीहरूले आकाशतिर काँडहरू हाने, र सबै काँडहरू रगतले भरिएका तिनीहरूमाथि खसे, र जब तिनीहरूले ती देखे, तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "निश्चय नै हामीले स्वर्गमा भएका सबैलाई मारेका छौं।"
३० किनकि यो परमप्रभुबाट भएको थियो ताकि तिनीहरूलाई भ्रममा पार्न सकियोस्, र तिनीहरूलाई पृथ्वीको सतहबाट नष्ट गर्न सकियोस्।
३१ अनि तिनीहरूले धरहरा र शहर निर्माण गरे, र धेरै दिन र वर्षहरू बितेसम्म तिनीहरूले यो काम दैनिक गरे।
३२ अनि परमेश्वरले आफ्नो अगाडि उभिरहेका सत्तरी स्वर्गदूतहरूलाई, जो उहाँको नजिक थिए, भन्नुभयो, "आऊ, हामी तल ओर्लेर तिनीहरूको जिब्रो खलबल पारौं, ताकि एक जनाले आफ्नो छिमेकीको भाषा नबुझोस्।" अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई त्यसै गरे।
३३ अनि त्यस दिनदेखि, तिनीहरूले प्रत्येकले आफ्नो छिमेकीको जिब्रो बिर्से, र तिनीहरूले एउटै भाषामा बोल्न बुझ्न सकेनन्, र जब निर्माताले आफ्नो छिमेकीको हातबाट चुन वा ढुङ्गा लिन्छ जुन उसले आदेश दिएको थिएन, तब निर्माताले त्यसलाई फ्याँकिदिन्थ्यो र आफ्नो छिमेकीमाथि फ्याँकिदिन्थ्यो, ताकि त्यो मर्ने थियो।

३४ अनि उनीहरूले धेरै दिनसम्म त्यसो गरे, र यसरी नै धेरैलाई मारे।
३५ अनि परमप्रभुले त्यहाँ भएका तीन दलहरूलाई प्रहार गर्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूको काम र योजना अनुसार दण्ड दिनुभयो; जसले भने, हामी स्वर्गमा उक्लनेछौं र हाम्रा देवताहरूको सेवा गर्नेछौं, तिनीहरू बाँदर र हात्ती जस्तै भए; र जसले भने, हामी स्वर्गमा बाणले प्रहार गर्नेछौं, परमप्रभुले तिनीहरूलाई मार्नुभयो, एक जना मानिसलाई उसको छिमेकीको हातबाट; र ती मध्ये तेस्रो दल जसले भने, हामी स्वर्गमा उक्लनेछौं र उसको विरुद्धमा लड्नेछौं, परमप्रभुले तिनीहरूलाई पृथ्वीभरि छरपस्ट पार्नुभयो।
३६ अनि तिनीहरूका बीचमा बाँकी रहेकाहरूले, जब तिनीहरूले आफूमाथि आउँदै गरेको विपत्ति थाहा पाए र बुझे, तिनीहरूले भवन त्यागे, र तिनीहरू पनि सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहमा छरिए।
३७ अनि तिनीहरूले शहर र धरहरा बनाउन छोडे; त्यसैले उनले त्यस ठाउँको नाम बाबेल राखे, किनकि त्यहाँ परमप्रभुले सारा पृथ्वीको भाषालाई खलबल्याउनुभएको थियो; हेर, त्यो ठाउँ शिनार भूमिको पूर्वमा थियो।
३८ अनि मानिसका सन्तानहरूले बनाएको धरहरालाई, पृथ्वीले आफ्नो मुख खोलेर त्यसको एक तिहाइ भाग निल्यो, अनि स्वर्गबाट आगो पनि आयो र अर्को तिहाइ भागलाई जलायो, र अर्को तिहाइ भाग आजसम्म बाँकी छ, र यो त्यही भागको हो जुन माथि थियो, र यसको परिधि तीन दिनको पैदल दूरी हो।
३९ अनि धेरै मानिसहरू त्यस धरहराभित्र मरे, तिनीहरूको संख्या अनगिन्ती थियो।

अध्याय १०

1 तेरहका छोरा अब्रामको जीवनको अठचालीसौं वर्षमा एबेरका छोरा पेलेगको मृत्यु भयो। पेलेगको जम्मा आयु दुई सय उन्चालीस वर्ष थियो।
२ अनि जब परमप्रभुले धरहरामा मानिसका छोराहरूलाई उनीहरूको पापको कारणले तितरबितर पार्नुभयो, हेर, तिनीहरू धेरै विभाजनहरूमा फैलिए, र सबै मानिसका छोराहरू पृथ्वीका चारै कुनामा छरपस्ट भए।
३ अनि सबै परिवारहरू आ-आफ्नो भाषा, आफ्नो भूमि वा आफ्नो शहर अनुसार बने।
४ अनि मानिसहरूका सन्तानहरूले आफ्ना परिवारअनुसार, तिनीहरू जहाँ गएका थिए र परमप्रभुले तिनीहरूलाई छरपस्ट पार्नुभएको पृथ्वीभरि धेरै शहरहरू बनाए।
५ अनि तिनीहरूमध्ये केहीले ती ठाउँहरूमा शहरहरू बनाए जहाँबाट तिनीहरूलाई पछि निकालिएको थियो, र तिनीहरूले यी शहरहरूलाई आफ्नै नाम, वा तिनीहरूका छोराछोरीहरूको नाम, वा तिनीहरूका विशेष घटनाहरू अनुसार बोलाए।
६ अनि नोआका छोरा येपेतका छोराहरूले गए र आफू छरिएका ठाउँहरूमा शहरहरू बनाए, र उनीहरूले आफ्ना सबै शहरहरूलाई तिनीहरूको नामबाट बोलाए, र येपेतका छोराहरू पृथ्वीको सतहमा धेरै विभाजन र भाषाहरूमा विभाजित भए।
७ अनि तिनीहरूका वंशअनुसार येपेतका छोराहरू यी नै थिए: गोमेर, मागोग, मेदै, यावान, तूबल, मेशेक र तीरास; तिनीहरूका वंशअनुसार येपेतका छोराहरू यी नै थिए।
८ अनि गोमेरका सन्तानहरू, तिनीहरूका शहरहरू अनुसार, फ्रान्कुम थिए, जो फ्रान्जा नदीको किनारमा, सेना नदीको किनारमा फ्रान्जा भूमिमा बस्थे।
९ अनि रेपतका सन्तानहरू बार्टोनिम हुन्, जो लेदा नदीको किनारमा बार्टोनियाको भूमिमा बस्छन्, जसले आफ्नो पानीलाई महासागर गीहोनमा, अर्थात् महासागरमा खाली गर्छ।
१० अनि तुगार्माका सन्तानहरू दश परिवारहरू थिए, र तिनीहरूका नाम यी हुन्: बुजार, परजुनाक, बलगार, एलिकानम, रग्बीब, तारकी, बिद, जेबुक, ओङ्गल र तिल्मज; यी सबै फैलिए र उत्तरमा विश्राम गरे र आफैंले शहरहरू बनाए।
११ अनि तिनीहरूले आफ्ना शहरहरूलाई आफ्नै नाममा राखे। ती शहरहरू आजसम्म पनि हित्लाह र इतालक नदीका किनारमा बसोबास गर्छन्।
१२ तर अंगोली, बाल्गार र पर्जुनाकका परिवारहरू, तिनीहरू महान नदी डुब्नीको किनारमा बस्छन्; र तिनीहरूका शहरहरूको नाम पनि तिनीहरूको आफ्नै नाम अनुसार छ।
१३ अनि यावानका सन्तानहरू मकदोनियाको भूमिमा बस्ने यावानिम हुन्, र मेदाइरेका सन्तानहरू कर्सनको भूमिमा बस्ने ओरेलम हुन्, र तुबलका सन्तानहरू पशियाह नदीको किनारमा बस्ने तुस्कनाहको भूमिमा बस्नेहरू हुन्।
१४ अनि मेशेकका सन्तानहरू शिबाश्नी हुन् र तिरासका सन्तानहरू रुशाश, कुश्नी र ओङ्गोलिस हुन्; यी सबै गएर आफैंले शहरहरू बनाए; ती ती शहरहरू हुन् जुन समुद्रको छेउमा क्यूरा नदीको छेउमा अवस्थित छन्, जुन त्रागन नदीमा बग्छ।
१५ अनि एलीशाहका छोराछोरीहरू अल्मानिम हुन्, र तिनीहरूले पनि गएर आफैंलाई शहरहरू बनाए; ती शहरहरू अय्यूब र शिबाथमोका पहाडहरू बीच अवस्थित थिए; र तिनीहरूमध्ये लुम्बार्डीका मानिसहरू थिए जो अय्यूब र शिबाथमोका पहाडहरूको विपरीत बसोबास गर्थे, र तिनीहरूले इटालियाको भूमि जिते र आजको दिनसम्म त्यहाँ रहे।
१६ अनि चित्तिमका सन्तानहरू रोमीहरू हुन् जो तिब्रू नदीको किनारमा क्यानोपियाको उपत्यकामा बस्छन्।
१७ अनि डुदोनिमका सन्तानहरू ती हुन् जो बोर्डनाको भूमिमा रहेको गीहोन समुद्रका शहरहरूमा बस्छन्।
१८ धरहरा बनाएपछि तितरबितर हुँदा येपेतका सन्तानहरूका वंशहरू तिनीहरूका शहरहरू र भाषाहरू अनुसार यी नै हुन्, र तिनीहरूले आफ्ना शहरहरूलाई तिनीहरूका नाम र घटनाहरू अनुसार राखे; धरहरा बनाएपछि ती दिनहरूमा तिनीहरूले बनाएका तिनीहरूका परिवारहरू अनुसार तिनीहरूका सबै शहरहरूको नाम यी नै हुन्।
१९ हामका सन्तानहरू तिनीहरूको वंश र शहरहरू अनुसार कूश, मिस्रैम, पूत र कनान थिए।
२० यी सबै गएर आफ्नो लागि उपयुक्त ठाउँहरू भेट्टाएअनुसार शहरहरू बनाए, र आफ्ना पुर्खाहरूको नाम कूश, मिस्रैम, पूत र कनानका नाउँमा राखे।
२१ अनि मिस्रैमका सन्तानहरू लूदी, अनाम, लहाबी, नप्तुकी, पत्रुस, कसलूकी र कप्तुरीम गरी सात घराना थिए।
२२ यी सबै मानिसहरू सिहोर नदीको किनारमा बस्छन्, जुन मिश्रको खोला हो। तिनीहरूले आफ्ना लागि शहरहरू बनाए र आफ्नै नाउँमा ती शहरहरूको नाम राखे।
२३ अनि पथ्रोस र कास्लोकका छोराहरूले एकअर्कासँग विवाह गरे, र तिनीहरूबाट पलिश्तिम, अजातिम, गेरारिम, गिथीम र

एक्रोनिम, पाँचै परिवारमा निस्के; यिनीहरूले पनि आफैंलाई शहरहरू बनाए, र तिनीहरूले आजको दिनसम्म पनि आफ्ना पिता-पुर्खाहरूको नाममा आफ्ना शहरहरू राखे।
२४ अनि कनानका सन्तानहरूले पनि आफ्ना लागि शहरहरू बनाए, र तिनीहरूले आफ्ना शहरहरूलाई तिनीहरूको नामअनुसार राखे, एघार शहरहरू र अरूहरू अनगिन्ती थिए।
२५ अनि हामको परिवारका चार जना मानिसहरू त्यस मैदानको भूमिमा गए; ती चार जना मानिसहरूको नाम यी नै हुन्: सदोम, गमोरा, अदमा र सबोयिम।
२६ अनि यी मानिसहरूले त्यस मैदानको भूमिमा आफ्ना लागि चार शहरहरू बनाए, र तिनीहरूले आफ्ना शहरहरूको नाम आफ्नै नामअनुसार राखे।
२७ अनि तिनीहरू, तिनीहरूका छोराछोरीहरू र तिनीहरूसँग भएका सबै जना ती शहरहरूमा बसोबास गरे। तिनीहरू फल्दै-फुल्दै गए, धेरै संख्यामा बढे र शान्तिसँग बसोबास गरे।
२८ अनि कनानका नाति, हिवीका नाति, हूरका छोरा सेइर गए र पारान पर्वतको विपरीत एउटा बेँसी भेट्टाए, र त्यहाँ उनले एउटा शहर बनाए, र उनी, उनका सात छोराहरू र उनको परिवार त्यहाँ बसे, र उनले बनाएको शहरलाई उनको नामअनुसार सेइर राखे; त्यो आजको दिनसम्म पनि सेइर देश हो।
२९ धरहरा पछि तिनीहरूका देशहरूमा छरिएर बस्दा हामका सन्तानहरूका वंशहरू तिनीहरूको भाषा र शहरहरू अनुसार यी नै थिए।
३० अनि एबेरका सबै सन्तानका पिता, नूहका छोरा शेमका केही सन्तानहरूले पनि गएर आफू छरिएका ठाउँहरूमा शहरहरू निर्माण गरे, र आफ्ना शहरहरूलाई तिनीहरूकै नाममा राखे।
३१ शेमका छोराहरू एलाम, अश्शूर, अर्पक्षद, लूद र अराम थिए। तिनीहरूले आफ्ना लागि शहरहरू निर्माण गरे र आफ्ना सबै शहरहरूको नाउँ तिनीहरूकै नाउँमा राखे।
३२ त्यस समयमा शेमका छोरा अश्शूर र उनका छोराछोरीहरू र परिवारहरू एक ठूलो समूह लिएर निस्के। तिनीहरू टाढाको भूमिमा गए जहाँ तिनीहरूले भेट्टाए। तिनीहरूले त्यस भूमिमा एउटा धेरै ठूलो उपत्यका भेट्टाए। तिनीहरूले आफ्ना लागि चार शहरहरू बनाए र ती शहरहरूलाई आफ्नै नाम र घटना अनुसार राखे।
33 अनि अश्शूरका सन्तानहरूले बनाएका शहरहरूका नाम यी हुन्: निनवे, रेसेन, कालाक र रहोबोथेर; अनि अश्शूरका सन्तानहरू आजको दिनसम्म पनि त्यहाँ बसोबास गर्छन्।
34 अरामका मानिसहरू पनि गए र आफ्ना लागि एउटा शहर निर्माण गरे, र आफ्नो जेठो दाजुको नाममा त्यस शहरको नाम उज राखे र त्यहाँ बसोबास गरे; आजको दिनसम्म पनि त्यो उजको भूमि हो।
३५ धरहरा बनाएको दोस्रो वर्षमा बेला नाम गरेको अश्शूरको घरानाबाट एक जना मानिस निनवे देशबाट आफ्नो परिवारसँग जहाँ ठाउँ पाउन सक्थ्यो त्यहाँ बस्न निस्क्यो; अनि तिनीहरू सदोमको सामु मैदानका शहरहरूको विपरीतसम्म पुगे र त्यहाँ बसोबास गर्न थाले।
३६ अनि त्यो मानिस उठ्यो र त्यहाँ एउटा सानो शहर बनायो र त्यसको नाउँ आफ्नै नाउँमा बेला राख्यो; आजको दिनसम्म पनि सोअरको भूमि त्यही हो।
३७ धरहरा बनाएपछि पृथ्वीमा छरिएर बसेपछि शेमका सन्तानहरूका वंशहरू तिनीहरूको भाषा र शहर अनुसार यी नै हुन्।
३८ अनि यसपछि नूहका सन्तानका परिवारका प्रत्येक राज्य, शहर र परिवारले धेरै शहरहरू निर्माण गरे।
३९ अनि तिनीहरूले आफ्ना सबै शहरहरूमा सरकारहरू स्थापना गरे, ताकि तिनीहरूका आदेशहरूद्वारा नियमन गरिन सकियोस्; नोआका सन्तानका सबै परिवारहरूले सदाको लागि त्यसै गरे।

अध्याय ११

1 कूशका छोरा निम्रोद अझै शिनार देशमा थिए, र त्यहाँ शासन गरे र त्यहीं बसे, र उनले शिनार देशमा शहरहरू बनाए।
२ अनि उनले बनाएका चार सहरहरूको नाम यी हुन्, र धरहरा निर्माण गर्दा भएका घटनाहरूअनुसार उनले ती सहरहरूको नाम राखे।
३ अनि उनले पहिलोको नाउँ बाबेल राखे, यसो भन्दै, "किनकि त्यहाँ परमप्रभुले सारा पृथ्वीको भाषा खलबल पारिदिनुभयो; र दोस्रोको नाउँ उनले एरेक राखे, किनभने त्यहाँबाट परमेश्वरले तिनीहरूलाई तितरबितर पार्नुभयो।"
४ अनि तेस्रोलाई उनले एकेद नाउँ दिए, र भने कि त्यस ठाउँमा ठूलो युद्ध भएको थियो; र चौथोलाई उनले कल्ना नाउँ दिए, किनभने उनका राजकुमारहरू र शक्तिशाली मानिसहरू त्यहाँ भस्म भए, र तिनीहरूले परमप्रभुलाई रिस उठाए, तिनीहरूले विद्रोह गरे र उहाँको विरुद्धमा अपराध गरे।
५ अनि जब निम्रोदले शिनारको भूमिमा यी शहरहरू बनाए, उनले आफ्ना बाँकी रहेका मानिसहरू, आफ्ना राजकुमारहरू र आफ्ना शक्तिशाली मानिसहरूलाई त्यहाँ राखे जो उनको राज्यमा बाँकी रहेका थिए।
६ अनि निम्रोद बाबेलमा बसोबास गरे, र त्यहाँ उनले आफ्ना बाँकी प्रजाहरूमाथि आफ्नो शासन नवीकरण गरे, र उनले सुरक्षित रूपमा शासन गरे, र निम्रोदका प्रजा र राजकुमारहरूले उनको नाम अम्राफेल राखे, यसो भन्दै कि धरहरामा उनका राजकुमारहरू र मानिसहरू उनको साधनबाट मारिए।
७ अनि यसको बाबजुद पनि, निम्रोद परमप्रभुतिर फर्केनन्, र उनी दुष्टतामा र मानिसका छोराहरूलाई दुष्टता सिकाउन जारी राखे; र उनको छोरा, मार्डोन, उनका पिता भन्दा खराब थिए, र उनका पिताका घृणित कुराहरूमा थप्न जारी राखे।
८ अनि उहाँले मानिसका सन्तानहरूलाई पाप गर्न लगाउनुभयो, त्यसैले भनिएको छ, 'दुष्टबाट नै दुष्टता निस्कन्छ।'
९ त्यसबेला हामका सन्तानहरू आफूले निर्माण गरेका शहरहरूमा बसोबास गरिरहेका थिए र तिनीहरूका बीच युद्ध भएको थियो।
१० अनि एलामका राजा कदोर्लाओमेरले हामका सन्तानहरूलाई त्यागेर तिनीहरूसँग लडे र तिनीहरूलाई परास्त गरे। अनि उनी मैदानका पाँचवटा शहरहरूमा गए र तिनीहरूसँग लडे र तिनीहरूलाई परास्त गरे। अनि तिनीहरू उनको अधीनमा भए।
११ तिनीहरूले बाह्र वर्षसम्म उनको सेवा गरे र उनलाई वार्षिक कर पनि दिए।
१२ तेरहका छोरा अब्रामको जीवनको उन्चालीसौं वर्षमा त्यसै समयमा सरूगका छोरा नाहोरको मृत्यु भयो।

१३ तेरहका छोरा अब्रामको जीवनको पचासौं वर्षमा अब्राम नूहको घरबाट निस्केर आफ्नो बुबाको घर गए।
१४ अब्रामले परमप्रभुलाई चिने, र उनी आफ्ना मार्गहरू र निर्देशनहरूमा हिँडे, र परमप्रभु उनका परमेश्वर उनीसँग हुनुहुन्थ्यो।
१५ अनि त्यसबेला उनका बुबा तेरह राजा निम्रोदको सेनाका कप्तान थिए, र अझै पनि उनी विदेशी देवताहरूको पछि लागे।
१६ अब्राम आफ्नो बुबाको घरमा आए र त्यहाँ बाह्र देवताहरूलाई तिनीहरूका मन्दिरहरूमा उभिरहेको देखे। आफ्नो बुबाको घरमा ती मूर्तिहरू देखेर अब्राम रिसले चूर भए।
१७ अनि अब्रामले भने, "जीवित परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाएर भने, यी मूर्तिहरू मेरा बुबाको घरमा रहने छैनन्; यदि मैले तीन दिन भित्र ती सबै भत्काइनँ भने, मलाई सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभुले मलाई त्यसरी नै गर्नुहुनेछ।"
१८ अनि अब्राम तिनीहरूबाट निस्केर गए, र उनको रिस उनको मनमा दन्कियो। अब्राम हतार-हतार कोठाबाट निस्केर आफ्नो बुबाको बाहिरी चोकमा गए। उनले आफ्ना बुबालाई आँगनमा बसिरहेको भेट्टाए र उनका सबै नोकरहरू पनि उनीसँगै थिए। अब्राम आएर उनको सामु बसे।
१९ अनि अब्रामले आफ्नो बुबालाई सोधे, "बुबा, मलाई भन्नुहोस्, स्वर्ग र पृथ्वी, अनि पृथ्वीका सबै मानिसहरूलाई सृष्टि गर्नुहुने, अनि तपाईंलाई र मलाई सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ?" तेरहले आफ्नो छोरा अब्रामलाई उत्तर दिए, "हेर, हामीलाई सृष्टि गर्नुहुनेहरू सबै हामीसँगै घरमा छन्।"
२० अब्रामले आफ्नो बुबालाई भने, "हे मेरा प्रभु, बिन्ती छ, ती मलाई देखाउनुहोस्।" अनि तेरहले अब्रामलाई भित्री चोकको कोठामा ल्याए, र अब्रामले देखे, र पूरै कोठा काठ र ढुङ्गाले बनेका देवताहरूले भरिएको थियो, बाह्र ठूला मूर्तिहरू र अनगिन्ती अरू पनि थिए।
२१ तेरहले आफ्नो छोरालाई भने, "हेर, पृथ्वीमा तैंले देखेका सबै थोक यिनीहरू नै हुन्, र मलाई, तिमीलाई र सारा मानव-जातिलाई सृष्टि गर्ने पनि यिनै हुन्।"
२२ अनि तेरहले आफ्ना देवताहरूलाई दण्डवत् गरे, र त्यसपछि उनी तिनीहरूबाट टाढा गए, र उनका छोरा अब्राम पनि उनीसँगै गए।
२३ तिनीहरूबाट गएपछि अब्राम आफ्नी आमाकहाँ गए र उनको सामु बसे। उनले आफ्नी आमालाई भने, "हेर, मेरा बुबाले मलाई स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनेहरू र सबै मानिसका सन्तानहरू देखाउनुभएको छ।"
२४ अब छिटो गर, बगालबाट एउटा पाठो ल्याऊ र त्यसको स्वादिष्ट मासु बनाऊ, ताकि म मेरा बुबाका देवताहरूलाई खानको लागि बलिदानको रूपमा चढाउन सकूँ, सायद त्यसो गर्दा म तिनीहरूको नजरमा स्वीकार्य हुनेछु।
२५ अनि तिनकी आमाले त्यसै गरिन्, र एउटा पाठो ल्याइन्, र त्यसको स्वादिष्ट मासु बनाएर अब्रामकहाँ ल्याइन्, र अब्रामले आफ्नी आमाको स्वादिष्ट मासु लिएर आफ्ना बुबाका देवताहरूको सामु ल्याइन्, र तिनीहरूले खान सकून् भनेर तिनीहरूको नजिक गए; तर उनका बुबा तेरहलाई यो कुरा थाहा थिएन।
२६ अनि जब अब्राम तिनीहरूका बीचमा बसिरहेका थिए, तब उनले देखे कि तिनीहरूको आवाज थिएन, सुनुवाइ थिएन, चाल थिएन, र तिनीहरूमध्ये कसैले पनि खानको लागि आफ्नो हात फैलाउन सकेन।
२७ अनि अब्रामले तिनीहरूलाई गिज्याउँदै भने, "मैले तयार पारेको स्वादिष्ट मासुले तिनीहरूलाई मन परेन, अथवा सायद यो तिनीहरूको लागि धेरै कम थियो, र त्यसैले तिनीहरूले खाएनन्; त्यसैले भोलि म ताजा स्वादिष्ट मासु तयार गर्नेछु, यो भन्दा राम्रो र प्रशस्त, ताकि म परिणाम देख्न सकूँ।"
२८ भोलिपल्ट अब्रामले आफ्नी आमालाई स्वादिष्ट मासुको बारेमा निर्देशन दिए, र उसकी आमा उठिन् र बगालबाट तीनवटा राम्रा पाठाहरू ल्याइन्, र तिनले तीबाट आफ्नो छोरालाई मन पर्ने स्वादिष्ट मासु बनाएर आफ्नो छोरा अब्रामलाई दिइन्; तर उनका बुबा तेरहलाई यो कुरा थाहा थिएन।
२९ अनि अब्रामले आफ्नी आमाको स्वादिष्ट खाना लिएर आफ्नो बुबाका देवताहरूको अगाडि कोठामा ल्याए; अनि तिनीहरूले खान सकून् भनेर उनी तिनीहरूको नजिक गए, र तिनीहरूको अगाडि राखिदिए। अब्राम दिनभरि तिनीहरूको अगाडि बसे, सायद तिनीहरूले खान सक्छन् भन्ने सोचेर।
३० अब्रामले तिनीहरूलाई हेरे, र देखे कि तिनीहरूको न त आवाज थियो न त सुनाइ नै थियो, न त तिनीहरूमध्ये कसैले पनि मासु खानलाई आफ्नो हात पसारे।
३१ अनि त्यस दिनको साँझमा अब्रामले त्यस घरमा परमेश्वरको आत्मा पहिरिएका थिए।
३२ अनि उनले कराए र भने, "धिक्कार छ मेरा पिता र यो दुष्ट पुस्तालाई, जसको हृदय सबै व्यर्थतिर झुकेको छ, जसले काठ र ढुङ्गाका यी मूर्तिहरूको सेवा गर्छन् जसले खान, सुँघ्न, सुन्न र बोल्न सक्दैनन्, जसको बोली बिनाको मुख छ, दृष्टि बिनाको आँखा छ, सुन्न बिनाको कान छ, भावना बिनाको हात छ, र चल्न नसक्ने खुट्टा छ; ती जस्तै ती हुन् जसले तिनीहरूलाई बनाए र तिनीहरूमा भरोसा राख्छन्।
३३ जब अब्रामले यी सबै कुराहरू देखे, तब उनको रिस आफ्नो बुबामाथि दन्कियो। उनले हतार गर्दै हातमा बँदेल लिएर देवताहरूको कोठामा गए र आफ्ना बुबाका सबै देवताहरू भाँचिदिए।
३४ अनि जब उनले मूर्तिहरू भत्काए, तब उनले तिनीहरूको अगाडि भएको महान् देवताको हातमा बन्चरो दिए, र उनी बाहिर निस्के; अनि उनका बुबा तेरह घर आए, किनकि उनले ढोकामा बन्चरोको प्रहारको आवाज सुनेका थिए; त्यसैले के भयो भनेर जान्न तेरह घरभित्र आए।
३५ मूर्ति राखिएको कोठामा बँदेलको आवाज सुनेपछि तेरह मूर्ति राखिएको कोठामा दौडेर गए र अब्रामलाई बाहिर निस्किरहेको भेटे।
३६ तेरह कोठाभित्र पसे र सबै मूर्तिहरू लडिरहेका र भाँचिएका भेट्टाए। सबैभन्दा ठूलोको हातमा बन्चरो थियो, जुन भाँचिएको थिएन। अनि अब्रामले बनाएको स्वादिष्ट खाना पनि तिनीहरूकै अगाडि थियो।
३७ यो देखेर तेरहको रिस साह्रै दन्कियो र उनी हतार-हतार कोठाबाट अब्रामकहाँ गए।
३8 अनि उनले आफ्नो छोरा अब्रामलाई घरमा बसिरहेको भेट्टाए, र उनलाई भने, "तैंले मेरा देवताहरूलाई यो के काम गरेको?"
३९ अब्रामले आफ्नो बुबा तेरहलाई भने, "होइन, मेरा मालिक, मैले तिनीहरूको अगाडि स्वादिष्ट खाना ल्याएको थिएँ। जब म तिनीहरूको नजिक गएँ, तिनीहरूले खान सकून्। तब ती

महापुरुषले खानुभन्दा अघि नै तिनीहरू सबैले एकैछिनमा आफ्नो हात अगाडि बढाए।
४० अनि त्यो ठूलो मानिसले आफ्नो अगाडि तिनीहरूले गरेका कामहरू देख्यो, र उसको क्रोध तिनीहरूमाथि दन्कियो। उसले गएर घरमा भएको बन्चरो लिएर तिनीहरूकहाँ आयो र सबै भाँचिदियो। हेर, बन्चरो अझै पनि उसको हातमा छ, जस्तो तिमीले देख्छौ।
४१ यो कुरा सुनेर तेरह आफ्नो छोरा अब्रामप्रति रिसले चूर भए र भने, "तिमीले यो के कुरा भन्यौ? तिमीले मलाई झूट बोलिरहेका छौ।"
४२ के यी देवताहरूमा तिमीले भनेका सबै कुरा गर्न आत्मा, प्राण वा शक्ति छ? के तिनीहरू काठ र ढुङ्गा होइनन् र के मैले आफैंले बनाएको होइन र? अनि के तिमी यस्तो झूट बोल्न सक्छौ, भन्दै कि तिनीहरूसँग भएको ठूलो देवताले तिनीहरूलाई प्रहार गर्यो? तिमीले नै उसको हातमा बन्चरो राख्यौ, र त्यसपछि भन्यौ कि उसले ती सबैलाई प्रहार गर्यो।
४३ अब्रामले आफ्नो बुबालाई जवाफ दिए, "अनि तिमी कसरी यी मूर्तिहरूको पूजा गर्न सक्छौ जसमा केही गर्न सक्ने शक्ति छैन? के तिमीले भरोसा गरेका ती मूर्तिहरूले तिमीलाई बचाउन सक्छन्? के तिमीले तिनीहरूलाई पुकार्दा तिनीहरूले तिम्रो प्रार्थना सुन्न सक्छन्? के तिनीहरूले तिमीलाई तिम्रा शत्रुहरूको हातबाट बचाउन सक्छन्, वा तिनीहरूले तिम्रो लागि तिम्रा शत्रुहरू विरुद्ध लड्न सक्छन्, ताकि तिमीले न बोल्न सक्छौ न सुन्न सक्छौ, काठ र ढुङ्गाको सेवा गर्नुपर्छ?
४४ अनि अब यी कामहरू गर्नु तपाईंको लागि वा तपाईंसँग सम्बन्धित मानिसहरूका लागि राम्रो होइन; के तपाईं यति मूर्ख, यति मूर्ख वा यति कम समझदार हुनुहुन्छ कि तपाईं काठ र ढुङ्गाको सेवा गर्नुहुन्छ र यस तरिकाले गर्नुहुन्छ?
४५ अनि स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनुहुने र पृथ्वीमा तिमीहरूलाई सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभु परमेश्वरलाई बिर्सनु, अनि यसरी ढुङ्गा र काठको सेवा गरेर यस विषयमा तिमीहरूको आत्मामाथि ठूलो विपत्ति ल्याउनु?
४६ के हाम्रा पुर्खाहरूले प्राचीन समयमा यस विषयमा पाप गरेका थिएनन् र? ब्रह्माण्डका परमप्रभु परमेश्वरले उनीहरूमाथि बाढीको पानी ल्याउनुभयो र सम्पूर्ण पृथ्वीलाई नष्ट गर्नुभयो?
४७ अनि तिमीहरूले यो कसरी गरिरहन सक्छौ र काठ र ढुङ्गाका देवताहरूको सेवा कसरी गर्न सक्छौ, जसले सुन्न सक्दैनन्, बोल्न सक्दैनन्, वा तिमीहरूलाई अत्याचारबाट बचाउन सक्दैनन्, जसले गर्दा ब्रह्माण्डका परमेश्वरको क्रोध तिमीहरूमाथि खन्याउन सक्छ?
48 यसकारण मेरा बुबा, यसबाट टाढा रहनुहोस्। आफ्नो र आफ्नो घरानामाथि कुनै नराम्रो नल्याउनुहोला।
४९ अनि अब्राम हतार-हतार आफ्नो बुबाको सामुबाट निस्केर गए र आफ्नो बुबाको सबैभन्दा ठूलो मूर्तिको बन्चरो लिए, जसको सहायताले अब्रामले त्यसलाई भाँचे र भागे।
५० अनि तेरहले अब्रामले गरेका सबै काम देखेर आफ्नो घरबाट हतार-हतार निस्के, र राजाकहाँ गए, र निम्रोदको सामु आएर उनको सामु उभिए, र राजालाई दण्डवत् गरे; अनि राजाले भने, "तिमी के चाहन्छौ?"
५१ अनि उनले भने, "म हजुरलाई बिन्ती गर्दछु, मेरो कुरा सुन्नुहोस्—अब पचास वर्ष अगाडि मेरो एउटा बालक जन्मिएको थियो, र उसले मेरा देवताहरूलाई यस्तै गरेको छ र उसले यस्तै भनेको छ; अनि अब, मेरा मालिक र राजा, उसलाई बोलाउनुहोस् ताकि ऊ तपाईंको अगाडि आउन सकोस्, र कानून अनुसार उसको न्याय गरोस्, ताकि हामी उसको दुष्टताबाट मुक्त हुन सकौं।"
५२ अनि राजाले आफ्ना तीन जना सेवकहरू पठाए, र तिनीहरू गएर अब्रामलाई राजाकहाँ ल्याए। त्यस दिन निम्रोद, उनका सबै राजकुमारहरू र सेवकहरू उनको अगाडि बसिरहेका थिए, र तेरह पनि तिनीहरूको अगाडि बसिरहेका थिए।
५३ राजाले अब्रामलाई भने, "तिमीले आफ्नो बुबा र उनका देवताहरूलाई यो के गर्यौ?" अब्रामले राजालाई त्यही जवाफ दिए जुन उनले आफ्नो बुबालाई भनेका थिए। उनले भने, "तिनीहरूको घरमा भएको ठूलो देवताले तिनीहरूलाई तिमीले जे सुनेका छौ त्यही गर्यो।"
५४ राजाले अब्रामलाई भने, "के उनीहरूलाई बोल्ने, खाने र तपाईंले भनेजस्तै गर्ने शक्ति छ?" अब्रामले राजालाई जवाफ दिए, "यदि उनीहरूमा शक्ति छैन भने किन तपाईंले उनीहरूको सेवा गर्नुहुन्छ र आफ्नो मूर्खताद्वारा मानिसहरूलाई भ्रममा पार्नुहुन्छ?"
५५ के तिमी कल्पना गर्छौ कि तिनीहरूले तिमीलाई बचाउन सक्छन् वा केही सानो वा ठूलो गर्न सक्छन्, कि तिमीले उनीहरूको सेवा गर्नुपर्छ? अनि तिमी किन सम्पूर्ण ब्रह्माण्डको ईश्वरलाई महसुस गर्दैनौ, जसले तिमीलाई सृष्टि गर्नुभयो र जसको शक्तिमा मार्न र जीवित राख्नु छ?
५६० मूर्ख, सोझो र अज्ञानी राजा, तिमीलाई सदाको लागि धिक्कार।
५७ मैले सोचेको थिएँ कि तपाईंले आफ्ना सेवकहरूलाई सही बाटो सिकाउनुहुनेछ, तर तपाईंले त्यसो गर्नुभएन, तर तपाईंले आफ्ना पापहरू र तपाईंको मार्गमा हिंड्ने तपाईंका मानिसहरूका पापहरूले सम्पूर्ण पृथ्वी भरिदिनुभएको छ।
५८ के तिमीलाई थाहा छैन, वा तिमीले सुनेका छैनौ, कि तिमीले यो दुष्ट काम गर्यौ जुन हाम्रा पुर्खाहरूले प्राचीन समयमा गरेका थिए, र अनन्त परमेश्वरले तिनीहरूमाथि बाढीको पानी ल्याउनुभयो र तिनीहरू सबैलाई नष्ट गर्नुभयो, र तिनीहरूको कारणले सम्पूर्ण पृथ्वीलाई पनि नष्ट गर्नुभयो? अनि के तिमी र तिम्रा मानिसहरू अब उठेर ब्रह्माण्डका परमप्रभु परमेश्वरको क्रोध खन्याउन र तिमी र सम्पूर्ण पृथ्वीमाथि विपत्ति ल्याउन यो काम गर्नेछौ?
५९ त्यसैले अब तिमीले गरिरहेको यो दुष्ट काम त्याग, र ब्रह्माण्डका परमेश्वरको सेवा गर, किनकि तिम्रो प्राण उहाँको हातमा छ, अनि तिम्रो भलो हुनेछ।
६० अनि यदि तेरो दुष्ट हृदयले मेरा वचनहरू सुनेन भने, जसले गर्दा तेरो दुष्ट मार्ग त्यागेर अनन्त परमेश्वरको सेवा गर्न प्रेरित भयो भने, तँ, तेरा मानिसहरू र तँसँग सम्बन्धित सबै, तेरा वचनहरू सुनेर वा तेरा दुष्ट मार्गहरूमा हिंड्दै पछिल्ला दिनहरूमा लज्जित भएर मर्नेछस्।
६१ राजा र राजकुमारहरूको अगाडि अब्रामले बोल्न छाडेपछि, अब्रामले आकाशतिर हेरेर भने, "परमप्रभुले सबै दुष्टहरूलाई देख्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई न्याय गर्नुहुनेछ।"

अध्याय १२

१ अनि जब राजाले अब्रामका कुरा सुने, उनले उनलाई जेलमा हाल्ने आदेश दिए; र अब्राम दश दिनसम्म जेलमा रहे।

२ अनि ती दिनहरूको अन्त्यमा राजाले आदेश दिए कि सबै राजाहरू, राजकुमारहरू र विभिन्न प्रान्तका राज्यपालहरू र ऋषिहरू उनको अगाडि आउनुपर्छ, र तिनीहरू उनको अगाडि बसे, र अब्राम अझै पनि कैदखानामा नै थिए।
३ अनि राजाले राजकुमारहरू र ज्ञानीहरूलाई भने, "तेरहका छोरा अब्रामले आफ्नो बुबालाई के गरेका छन्, के तिमीहरूले सुनेका छौ? उसले उसलाई यस्तै गरेको छ, र मैले उसलाई मेरो सामु ल्याउन आदेश दिएको छु, र उसले यस्तै भनेको छ; उसको हृदयले उसलाई भ्रममा पारेन, न त उसले मेरो उपस्थितिमा हलचल नै गऱ्यो, र हेर, अहिले ऊ झ्यालखानामा थुनिएको छ।"
४ अनि यसकारण राजाको निन्दा गर्ने, तिमीहरूले सुनेका सबै कुरा बोल्ने र गर्ने यो मानिसलाई कस्तो सजाय दिइन्छ, त्यो निर्णय गर।
५ अनि सबैले राजालाई जवाफ दिए, "राजाको निन्दा गर्ने मानिसलाई रूखमा झुण्ड्याउनुपर्छ; तर उसले भनेका सबै कुराहरू गरेको र हाम्रा देवताहरूलाई तुच्छ ठानेको हुनाले, उसलाई जलाएर मार्नुपर्छ, किनकि यस विषयमा यही व्यवस्था छ।"
६ यदि राजालाई यो गर्न मन लाग्छ भने, उनले आफ्ना सेवकहरूलाई तपाईंको इँटाको भट्टीमा रातदिन आगो बाल्न आदेश देऊन्, अनि हामी यो मानिसलाई त्यसमा फ्याँक्नेछौं। अनि राजाले त्यसै गरे, र उनले आफ्ना सेवकहरूलाई कास्दिममा रहेको राजाको भट्टीमा तीन दिन र तीन रात आगो तयार पार्न आदेश दिए; र राजाले अब्रामलाई जेलबाट निकालेर जलाउन बाहिर ल्याउन आदेश दिए।
७ अनि राजाका सबै सेवकहरू, राजकुमारहरू, भारदारहरू, राज्यपालहरू, न्यायकर्ताहरू, अनि देशका सबै बासिन्दाहरू, लगभग नौ लाख मानिसहरू, अब्रामलाई हेर्न भट्टीको अगाडि उभिरहेका थिए।
८ अनि सबै स्त्रीहरू र साना केटाकेटीहरू अब्रामलाई के भइरहेको छ भनेर हेर्न छत र धरहराहरूमा भीड लागे, र तिनीहरू सबै टाढा एकसाथ उभिए; र त्यस दिन त्यो दृश्य हेर्न नआएको कोही पनि बाँकी रहेन।
९ अनि जब अब्राम आए, राजाका जादूगरहरू र ऋषिहरूले अब्रामलाई देखे, र तिनीहरूले राजालाई कराए, "हाम्रा सार्वभौम प्रभु, साँच्चै यो त्यही मानिस हो जसलाई हामी जान्दछौं कि त्यो बालक थियो जसको जन्ममा ठूलो ताराले चार ताराहरू निल्यो, जुन हामीले पचास वर्ष पछि राजालाई घोषणा गरेका थियौं।"
१० अनि अब हेर, उसको बुबाले पनि तिम्रा आज्ञाहरू उल्लङ्घन गरेका छन्, र तिमीलाई अर्को बच्चा ल्याएर तिम्रो खिल्ली उडाएका छन्, जसलाई तिमीले मारेका छौ।
११ अनि जब राजाले तिनीहरूका कुरा सुने, उनी अत्यन्तै क्रोधित भए, र उनले तेरहलाई आफ्नो सामु ल्याउन आदेश दिए।
१२ अनि राजाले भने, "के तिमीले जादूगरहरूले के भनेका छौ सुन्यौ? अब मलाई साँच्चै भन, तिमीले कसरी भन्यौ; र यदि तिमीले सत्य बोल्यौ भने तिमी निर्दोष ठहरिनेछौ।"
१३ राजाको रिस यति धेरै दन्किएको देखेर तेरहले राजालाई भने, "मेरा प्रभु र महाराज, तपाईंले सत्य सुन्नुभयो, र ज्ञानीहरूले भनेको कुरा सही छ।" अनि राजाले भने, "तपाईंले यो कसरी गर्न सक्नुहुन्छ, मेरो आज्ञा उल्लङ्घन गरेर र तपाईंले नजन्माएको छोरा मलाई दिन र त्यसको लागि मूल्य लिन?"
१४ तेरहले राजालाई जवाफ दिए, "किनभने त्यसबेला मेरो छोराको लागि मेरो कोमल प्रेम जाग्यो, र मैले मेरी दासीको एउटा छोरालाई राजाकहाँ ल्याएँ।"
१५ राजाले भने, "तिमीलाई कसले यस्तो सल्लाह दियो?" मलाई भन, मबाट केही पनि नलुकाऊ, नत्र तिमी मर्नेछैनौ।"
१६ राजाको उपस्थितिमा तेरह साह्रै डराए र राजालाई भने, "मलाई यो सल्लाह दिने मेरो जेठो छोरा हारान थियो।" अनि ती दिनहरूमा अब्राम बत्तीस वर्षको हुँदा हारान पनि जन्मेको थियो।
१७ तर हारानले आफ्नो बुबालाई केही सल्लाह दिएनन्, किनकि तेरहले राजाबाट आफ्नो प्राण बचाउन राजालाई यो भनेका थिए, किनकि उनी धेरै डराए; अनि राजाले तेरहलाई भने, "तपाईंलाई यो सल्लाह दिने तपाईंको छोरा हारान अब्रामसँगै आगोमा मर्नेछ; किनकि यो काम गरेर राजाको इच्छाको विरुद्धमा विद्रोह गरेको कारणले मृत्युदण्डको सजाय उसको हो।"
१८ अनि त्यसबेला हारानले अब्रामको मार्ग पछ्याउन चाहन्थ्यो, तर उसले त्यो कुरा आफूभित्रै राख्यो।
१९ अनि हारानले आफ्नो मनमा भने, "हेर, अब्रामले गरेका यी कामहरूको कारणले गर्दा राजाले अब्रामलाई पक्रेका छन्। अब्रामले राजामाथि विजय हासिल गरे भने म पनि उनको पछि लाग्नेछु, तर राजाले विजय हासिल गरे भने म राजाको पछि लाग्नेछु।"
२० अनि तेरहले राजालाई आफ्नो छोरा हारानको बारेमा यो कुरा बताएपछि, राजाले हारानलाई अब्रामसँगै पक्राउ गर्न आदेश दिए।
२१ अनि तिनीहरूले ती दुवैलाई, अब्राम र उनका भाइ हारानलाई आगोमा फ्याँक्न ल्याए; अनि त्यस दिन देशका सबै बासिन्दाहरू, राजाका सेवकहरू, अगुवाहरू, सबै स्त्रीहरू र साना केटाकेटीहरू तिनीहरूमाथि उभिरहेका थिए।
२२ अनि राजाका नोकरहरूले अब्राम र उनका भाइलाई समाते, र तिनीहरूले लगाएका तल्लो लुगा बाहेक सबै लुगा फुकालिदिए।
२३ अनि तिनीहरूले तिनीहरूका हातखुट्टाहरू सूती डोरीले बाँधे, र राजाका सेवकहरूले तिनीहरूलाई उठाएर भट्टीमा फ्याँकिदिए।
२४ अनि परमप्रभुले अब्रामलाई प्रेम गर्नुभयो र उहाँलाई दया लाग्यो। अनि परमप्रभु तल ओर्लनुभयो र अब्रामलाई आगोबाट बचाउनुभयो र उनी जलेनन्।
२५ तर तिनलाई बाँधेका सबै डोरीहरू जलाइए। अब्राम आगोमा हिँडिरहे।
२६ अनि हारानलाई आगोमा फ्याँकिदिँदा उसको मृत्यु भयो, र ऊ जलेर खरानी भयो, किनकि उसको हृदय परमप्रभुप्रति पूर्ण थिएन; र उसलाई आगोमा फ्याँक्ने ती मानिसहरूमाथि आगोको ज्वाला फैलियो, र तिनीहरू जले, र तिनीहरूमध्ये बाह्र जना मरे।
२७ अब्राम तीन दिन र तीन रात आगोको बीचमा हिंडे। राजाका सबै सेवकहरूले उनलाई आगोमा हिंडिरहेको देखे। तिनीहरूले आएर राजालाई भने, "हामीले अब्रामलाई आगोमा हिंडिरहेको देख्यौं। उनको तल्लो लुगा पनि जलेको छैन, तर उनलाई बाँधिएको डोरी भने जलेको छ।"
२८ अनि जब राजाले तिनीहरूका कुरा सुने, उनको हृदय कमजोर भयो र उनले तिनीहरूलाई विश्वास गरेनन्; त्यसैले उनले यो कुरा हेर्न अन्य विश्वासी राजकुमारहरूलाई पठाए, र तिनीहरूले गएर यो देखे र राजालाई भने; र राजा यो हेर्न उठे, र उनले अब्रामलाई आगोको बीचमा यताउता हिंडिरहेको देखे, र उनले हारानको शरीर जलेको देखे, र राजा धेरै छक्क परे।

२९ अनि राजाले अब्रामलाई आगोबाट निकाल्ने आदेश दिए; र उनका नोकरहरू उनलाई निकाल्न नजिक आए तर तिनीहरूले निकाल्न सकेनन्, किनकि आगो चारैतिर फैलिएको थियो र भट्टीबाट ज्वाला तिनीहरूतिर माथि उठिरहेको थियो।
३० राजाका सेवकहरू त्यहाँबाट भागे। राजाले तिनीहरूलाई हप्काउँदै भने, "चाँडो गर र अब्रामलाई आगोबाट निकाल, नत्र तिमीहरू मर्नेछैनौ।"
३१ राजाका सेवकहरू फेरि अब्रामलाई बाहिर निकाल्न आए, तर आगोको ज्वाला तिनीहरूमाथि आयो र तिनीहरूको अनुहार जलायो र तिनीहरूमध्ये आठ जना मरे।
३२ अनि जब राजाले देखे कि उनका सेवकहरू आगोको नजिक जान सक्दैनन् नत्रता उनीहरू जल्नेछन्, राजाले अब्रामलाई बोलाए, हे स्वर्गमा हुनुहुने परमेश्वरका सेवक, आगोको बीचबाट निस्केर मेरो अगाडि यहाँ आऊ; अनि अब्रामले राजाको कुरा सुने, र उनी आगोबाट निस्केर राजाको अगाडि आए र उभिए।
३३ जब अब्राम बाहिर निस्के, राजा र उनका सबै सेवकहरूले अब्रामलाई राजाको अगाडि आउँदै गरेको देखे। अब्रामले आफ्नो कमरको तलवस्तु लगाएका थिए। ती लुगाहरू जलेका थिएनन्, तर उनलाई बाँधिएको डोरी भने जलेको थियो।
34 राजाले अब्रामलाई भने, "तिमी कसरी आगोमा जलेनौ?"
35 अब्रामले राजालाई भने, "स्वर्ग र पृथ्वीका परमेश्वर, जसमाथि म भरोसा गर्छु र जसको शक्ति सबै छ, उहाँले नै मलाई आगोबाट बचाउनुभयो जुन आगोमा तपाईंले मलाई फ्याँक्नुभएको थियो।"
३६ अनि अब्रामको भाइ हारान जलेर खरानी भयो। तिनीहरूले उनको लाश खोजे तर तिनीहरूले त्यो जलेको पाए।
३७ अनि हारान बयासी वर्षका थिए जब उनी कसदीमको आगोमा मरे। अनि राजा, राजकुमारहरू र देशका बासिन्दाहरूले अब्रामलाई आगोबाट बचाइएको देखेर आए र अब्रामलाई दण्डवत् गरे।
३८ अनि अब्रामले तिनीहरूलाई भने, "मलाई नढाँट, तर संसारका परमेश्वरलाई नढाँट, जसले तिमीहरूलाई बनाउनुभयो, उहाँको सेवा गर, र उहाँको मार्गमा लाग, किनकि उहाँले नै मलाई यस आगोबाट बचाउनुभयो, र उहाँले नै सबै मानिसहरूका आत्मा र आत्माहरू सृष्टि गर्नुभयो, र मानिसलाई उसकी आमाको गर्भमा बनाउनुभयो, र उसलाई संसारमा ल्याउनुभयो, र उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले उहाँमा भरोसा गर्नेहरूलाई सबै पीडाबाट छुटकारा दिनुहुनेछ।"
३९ अनि राजा र राजकुमारहरूको नजरमा यो कुरा धेरै अद्‌भुत लाग्यो, कि अब्राम आगोबाट बचे र हारान जल्यो; अनि राजाले अब्रामलाई धेरै उपहार दिए र उनले राजाको घरबाट आफ्ना दुई मुख्य सेवकहरूलाई पनि दिए; एक जनाको नाम ओनी थियो र अर्कोको नाम एलीएजर थियो।
४० अनि सबै राजाहरू, राजकुमारहरू र सेवकहरूले अब्रामलाई चाँदी, सुन र मोतीका धेरै उपहारहरू दिए, अनि राजा र उनका राजकुमारहरूले उनलाई बिदा दिए, र उनी शान्तिपूर्वक गए।
४१ अनि अब्राम राजाबाट शान्तिपूर्वक निस्के। राजाका धेरै सेवकहरू पनि उनको पछि लागे। लगभग तीन सय मानिसहरू उनीसँग मिलेर बसे।
४२ अनि त्यसै दिन अब्राम फर्के र आफ्ना पिताको घर गए, उनी र उनका पछि लागेका मानिसहरू, अनि अब्रामले आफ्नो जीवनभरि परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको सेवा गरे, र उनले उहाँकै मार्गमा हिंडे र उहाँको व्यवस्था पालन गरे।
४३ अनि त्यस दिनदेखि अब्रामले मानिसका सन्तानहरूको हृदय परमप्रभुको सेवा गर्न समर्पित गरे।
४४ त्यसै समयमा नाहोर र अब्रामले आफ्ना भाइ हारानका छोरीहरू विवाह गरे; नाहोरकी पत्नीको नाम मिल्का थियो र अब्रामकी पत्नीको नाम साराई थियो। अब्रामकी पत्नी साराई बाँझी थिइन्; ती दिनहरूमा उनको कुनै सन्तान थिएन।
४५ अनि अब्राम आगोबाट निस्केको दुई वर्ष बितेपछि, अर्थात् उनको जीवनको बाउन्नौं वर्षमा, राजा निम्रोद बाबेलमा सिंहासनमा बसिरहेको देखे, र राजा निदाइए र सपना देखे कि उनी राजाको भट्टीको विपरीत उपत्यकामा आफ्ना सेना र सेनाहरूसँग उभिरहेका थिए।
४६ अनि उनले आफ्नो आँखा उठाएर हेर्दा अब्राम जस्तो देखिने एक जना मानिस भट्टीबाट निस्किरहेको देखे, र उनी आफ्नो नाङ्गो तरवार लिएर राजाको अगाडि उभिरहेका थिए, र त्यसपछि आफ्नो तरवार लिएर राजाकहाँ दौडिए, जब राजा त्यस मानिसबाट भागे, किनकि उनी डराएका थिए; र जब उनी दौडिरहेका थिए, त्यस मानिसले राजाको टाउकोमा एउटा अण्डा फ्याँकिदियो, र त्यो अण्डा ठूलो नदी बन्यो।
४७ अनि राजाले सपना देखे कि उनका सबै सेनाहरू त्यो नदीमा डुबे र मरे, र राजा आफ्नो अगाडि भएका तीन जना मानिसहरूलाई लिएर भागे र उनी भागे।
४८ अनि राजाले यी मानिसहरूलाई हेरे र तिनीहरूले राजाहरूको पोशाक जस्तै राजसी पोशाक लगाएका थिए, र राजाहरूको रूप र वैभव देखेका थिए।
४९ अनि जब तिनीहरू दौडिरहेका थिए, राजाको अगाडि नदी फेरि अण्डामा परिणत भयो, र अण्डाबाट एउटा बचेरो चरा निस्कियो जुन राजाको अगाडि आयो, र उनको टाउकोमा उडेर राजाको आँखा निकाल्यो।
५० अनि त्यो दृश्य देखेर राजा दुखी भए, र उनी निद्राबाट ब्यूँझे, र उनको आत्मा व्याकुल भयो; र उनी ठूलो त्रासले भरिए।
५१ बिहान राजा डराएर आफ्नो ओछ्यानबाट उठे, र सबै ज्ञानी पुरुषहरू र जादूगरहरूलाई आफ्नो अगाडि आउन आदेश दिए, जब राजाले तिनीहरूलाई आफ्नो सपना बताए।
५२ अनि राजाको एक बुद्धिमान नोकर, जसको नाम अनुकी थियो, ले राजालाई जवाफ दियो, "यो अब्राम र उनको सन्तानको दुष्टता बाहेक अरू केही होइन जुन पछिल्ला दिनहरूमा मेरा प्रभु र राजाको विरुद्धमा उठ्नेछ।"
५३ अनि हेर, त्यो दिन आउनेछ जब अब्राम र उनका सन्तान र उनका घरानाका छोराछोरीहरूले मेरो राजासँग युद्ध गर्नेछन्, र तिनीहरूले राजाका सबै सेना र उनका सेनाहरूलाई प्रहार गर्नेछन्।
५४ अनि तिमीले आफू जस्तै देखेका र भागेका तीन जना मानिसहरूको बारेमा तिमीले भनेको कुराको अर्थ यो हो कि तिमी युद्धमा तिमीसँग हुने पृथ्वीका राजाहरूमध्ये तीन राजाहरूसँग मात्र भाग्नेछौ।
५५ अनि तिमीले नदीको त्यो भाग देख्यौ जुन पहिले जस्तै अण्डामा परिणत भयो र तिम्रो आँखाबाट चराको बच्चा निकाल्यो, यसको अर्थ अब्रामको सन्तान हो जसले पछिल्ला दिनहरूमा राजालाई मार्नेछ।
५६ यो मेरो राजाको सपना हो, र यसको व्याख्या यही हो, र सपना सत्य छ, र तपाईंको दासले तपाईंलाई बताएको व्याख्या सही छ।

५७ अब मेरा राजा, तपाईंलाई थाहा छ कि अब्रामको जन्ममा तिम्रा ऋषिहरूले यो देखेको बाउन्न वर्ष भइसक्यो, र यदि मेरा राजाले अब्रामलाई पृथ्वीमा बाँच्न दिए भने यो मेरो मालिक र राजाको हानिको लागि हुनेछ, किनकि अब्राम बाँचेसम्म न त तपाईं न त तपाईंको राज्य स्थापित हुनेछ, किनकि यो पहिले नै उनको जन्ममा थाहा थियो; र किन मेरो राजाले उसलाई मार्नुहुन्न, ताकि पछिल्ला दिनहरूमा उसको दुष्टता तपाईंबाट रहोस्?
५८ अनि निम्रोदले अनुकीको कुरा सुने, र उनले आफ्ना केही सेवकहरूलाई गोप्य रूपमा अब्रामलाई पक्रन र मृत्युदण्ड भोग्न राजाको अगाडि ल्याउन पठाए।
५९ अनि राजाले अब्रामलाई दिएका नोकर एलीएजर त्यस समयमा राजाको उपस्थितिमा थिए, र उनले अनुकीले राजालाई दिएको सल्लाह र अब्रामको मृत्युको कारण राजाले भनेको कुरा सुने।
६० अनि एलीएजरले अब्रामलाई भने, हतार गर, उठ र आफ्नो प्राण बचाऊ, ताकि तिमी राजाको हातबाट मर्नु नपरोस्, किनकि उसले तिम्रो बारेमा सपनामा यस्तो देखेको थियो, र अनुकीले यसको व्याख्या यसरी गरेको थियो, र अनुकीले तिम्रो बारेमा राजालाई यसरी सल्लाह पनि दिएको थियो।
६१ अनि अब्रामले एलीएजरको कुरा सुने, र अब्राम हतार-हतार गरी नूह र उनका छोरा शेमको घरमा सुरक्षाको लागि दौडे, र त्यहाँ लुकेर सुरक्षित ठाउँ भेट्टाए; राजाका नोकरहरू अब्रामलाई खोज्न उनको घरमा आए, तर उनीहरूले उनलाई भेट्टाएनन्, र उनीहरूले देशभरि खोजी गरे तर उनी भेटिएनन्, र तिनीहरूले सबै दिशामा खोजी गरे तर उनलाई भेटिएनन्।
६२ अनि जब राजाका सेवकहरूले अब्रामलाई भेट्टाएनन्, तिनीहरू राजाकहाँ फर्के, तर अब्रामलाई नभेट्टाएपछि राजाको रिस शान्त भयो, र राजाले अब्रामको बारेमा यो कुरा उनको दिमागबाट हटाइदिए।
६३ अनि राजाले यो कुरा बिर्सेसम्म अब्राम एक महिनासम्म नूहको घरमा लुकेर बसे, तर अब्राम अझै पनि राजासँग डराए; र तेरह आफ्नो छोरा अब्रामलाई गोप्य रूपमा नूहको घरमा भेट्न आए, र तेरह राजाको नजरमा धेरै महान् थिए।
64 तर अब्रामले आफ्नो बुबालाई भने, "के तपाईंलाई थाहा छैन कि राजाले मलाई मार्ने र मेरो नाउँ पृथ्वीबाट मेटाउने योजना बनाउँदैछन्, उनका दुष्ट सल्लाहकारहरूको सल्लाहले?
६५ अब यहाँ तिम्रो को छ र यस देशमा तिम्रो के छ? उठ, हामी सँगै कनान देशमा जाऔं, ताकि हामी उसको हातबाट बच्न सकौं, नत्रता अन्तिम दिनहरूमा तिमी पनि उसद्वारा नाश हुनेछौ।"
६६ के तिमीलाई थाहा छैन वा तिमीले सुनेका छैनौ, कि निम्रोदले तिमीलाई यो सबै सम्मान प्रेमद्वारा दिँदैन, तर उसको फाइदाको लागि मात्र उसले तिमीलाई यो सबै असल कुरा प्रदान गर्दछ?
६७ अनि यदि उसले तिमीलाई यो भन्दा ठूलो भलाइ गर्छ भने, निस्सन्देह यी संसारका व्यर्थता मात्र हुन्, किनकि क्रोध र क्रोधको दिनमा धन र सम्पत्तिले केही काम गर्न सक्दैन।
६८ अब मेरो कुरा सुन, अनि हामी उठेर निम्रोदको हानिबाट बच्न कनान देशमा जाऔं; अनि पृथ्वीमा तिमीलाई सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभुको सेवा गर, र तिम्रो भलो हुनेछ; र तिमीले पछ्याइरहेका सबै व्यर्थका कुराहरूलाई त्याग।
69 अब्रामले बोल्न छोडे। तब नूह र उनका छोरा शेमले तेरहलाई भने, "अब्रामले तिमीलाई भनेको कुरा सत्य हो।"
७० तेरहले आफ्नो छोरा अब्रामको कुरा माने र तेरहले अब्रामले भनेका सबै कुरा गरे, किनकि यो परमप्रभुबाट भएको थियो, राजाले अब्रामको मृत्यु गराउनु हुँदैनथ्यो।

अध्याय १३

१ तेरहले आफ्नो छोरा अब्राम, हारानका छोरा लूत, बुहारी साराई, आफ्नो छोरा अब्रामकी पत्नी, र आफ्नो घरानाका सबै मानिसहरूलाई लिएर ऊर कास्दीमबाट कनान देशमा जान तिनीहरूसँगै गए। अनि जब तिनीहरू हारान देशमा पुगे, तिनीहरू त्यहाँ बसे, किनकि त्यो भूमि चरनको लागि अत्यन्तै राम्रो थियो र तिनीहरूसँगै जानेहरूका लागि पर्याप्त थियो।
२ अनि हारान देशका मानिसहरूले देखे कि अब्राम परमेश्वर र मानिसहरूसँग असल र धर्मी थिए, र परमप्रभु उनका परमेश्वर उनीसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि हारान देशका केही मानिसहरू आएर अब्रामसँग मिलेर काम गरे, र उनले तिनीहरूलाई परमप्रभुको शिक्षा र उहाँका मार्गहरू सिकाए; र यी मानिसहरू अब्रामसँग उनको घरमा बसे र उनीसँगै रहे।
३ अब्राम त्यस भूमिमा तीन वर्षसम्म बसे, र तीन वर्ष बितेपछि परमप्रभु अब्रामकहाँ देखा पर्नुभयो र उनलाई भन्नुभयो, "म परमप्रभु हुँ जसले तिमीलाई ऊर कास्दीमबाट निकालेर ल्याएँ, र तिम्रा सबै शत्रुहरूको हातबाट तिमीलाई छुटकारा दिएँ।"
४ अनि अब यदि तिमीहरूले मेरो कुरा सुन्यौ र मेरा आज्ञाहरू, मेरा विधिहरू र व्यवस्थाहरू पालन गर्यौ भने, म तिमीहरूका शत्रुहरूलाई तिमीहरूको सामु लडाउनेछु, र तिमीहरूका सन्तानहरूलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बढाउनेछु, र तिमीहरूका हातका सबै कामहरूमा मेरो आशीर्वाद पठाउनेछु, र तिमीहरूलाई कुनै कुराको अभाव हुनेछैन।
५ अब उठ, तिम्री पत्नी र तिम्रो सबै सम्पत्ति लिएर कनान देशमा जाऊ र त्यहीं बस। म त्यहाँ तिम्रो लागि परमेश्वर हुनेछु र तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछु। अब्राम उठे र आफ्नी पत्नी र आफूसँग भएका सबै सम्पत्ति लिएर परमप्रभुले भन्नुभएझैं कनान देशमा गए। अब्राम हारानबाट निस्कँदा पचास वर्षका थिए।
६ अब्राम कनान देशमा आए र शहरको बीचमा बसोबास गरे, र त्यहाँ उनले कनानका सन्तानहरू, जो त्यस देशका बासिन्दाहरू थिए, माझमा आफ्नो पाल टाँगे।
७ अब्राम कनान देशमा आइपुग्दा परमप्रभु उहाँकहाँ देखा पर्नुभयो र भन्नुभयो, "यो त्यही देश हो जुन मैले तिमीलाई र तिम्रो पछि आउने तिम्रा सन्तानहरूलाई सदाको लागि दिएको छु। म तिम्रो सन्तानलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बनाउनेछु। तिमीले देखेका सबै देश म तिम्रो सन्तानलाई उत्तराधिकारको रूपमा दिनेछु।"
८ अनि अब्रामले त्यही ठाउँमा एउटा वेदी बनाए जहाँ परमेश्वरले तिनीसँग कुरा गर्नुभएको थियो। त्यहाँ अब्रामले परमप्रभुको नाउँ पुकारे।
९ त्यस समयमा, अब्राम कनान देशमा बसेको तीन वर्ष बितेको बेला, त्यही वर्ष नोआको मृत्यु भयो, जुन अब्रामको जीवनको अठपन्नौं वर्ष थियो; नोआको जम्मा उमेर नौ सय पचास वर्ष थियो र उनको मृत्यु भयो।
१० अब्राम कनान देशमा बसोबास गरे, उनी, उनकी पत्नी, उनका सबै सम्पत्ति, उनीसँगै जानेहरू सबै, र त्यस देशका मानिसहरूबाट उनीसँगै आउनेहरू सबै; तर अब्रामका भाइ

नाहोर, उनका बुबा तेरह, हारानका छोरा लूत र उनीहरूका सबै सम्पत्ति हारानमा बसे।
११ अब्राम कनान देशमा बसोबास गरेको पाँचौं वर्षमा सदोम र गमोराका मानिसहरू र मैदानका सबै शहरहरूले एलामका राजा कदोर्लाओमेरको शक्तिबाट विद्रोह गरे; किनकि मैदानका सबै शहरका राजाहरूले बाह्र वर्षसम्म कदोर्लाओमेरको सेवा गरेका थिए र उनलाई वार्षिक कर दिएका थिए, तर तेह्रौं वर्षमा ती दिनहरूमा तिनीहरूले उनको विरुद्धमा विद्रोह गरे।
१२ अब्राम कनान देशमा बसेको दशौं वर्षमा शिनारका राजा निम्रोद र एलामका राजा कदोर्लाओमेरको बीचमा युद्ध भयो। निम्रोद कदोर्लाओमेरसँग लड्न र उसलाई परास्त गर्न आए।
१३ किनकि त्यसबेला कदोर्लाओमेर निम्रोदका सेनाहरूका एक अगुवा थिए। जब धरहराका सबै मानिसहरू तितरबितर भए र बाँकी रहेकाहरू पनि पृथ्वीको सतहमा छरपष्ट भए, तब कदोर्लाओमेर एलामको भूमिमा गए र त्यहाँ शासन गरे र आफ्नो मालिकको विरुद्धमा विद्रोह गरे।
१४ अनि ती दिनहरूमा जब निम्रोदले मैदानका शहरहरूले विद्रोह गरेको देखे, तब उनी घमण्ड र क्रोधका साथ कदोर्लाओमेरसँग युद्ध गर्न आए। निम्रोदले आफ्ना सबै राजकुमारहरू र प्रजाहरू, लगभग सात लाख मानिसहरूलाई भेला गरे र कदोर्लाओमेरको विरुद्धमा गए। कदोर्लाओमेर पाँच हजार मानिसहरू लिएर उनलाई भेट्न निस्के र तिनीहरूले एलाम र शिनारको बीचमा रहेको बाबेलको उपत्यकामा युद्धको लागि तयारी गरे।
१५ अनि ती सबै राजाहरूले त्यहाँ युद्ध गरे, र निम्रोद र उनका मानिसहरू कदोर्लाओमेरका मानिसहरूको सामु पराजित भए, र निम्रोदका मानिसहरूबाट लगभग छ लाख मारिए, र राजाको छोरा मार्डोन तिनीहरूका बीचमा मारियो।
१६ अनि निम्रोद भागे र लज्जित र अपमानित हुँदै आफ्नो देश फर्के। ऊ लामो समयसम्म कदोर्लाओमेरको अधीनमा रह्यो। कदोर्लाओमेर आफ्नो देश फर्के र आफ्नो सेनाका अगुवाहरूलाई आफ्नो वरिपरि बस्ने राजाहरू, एलासारका राजा अर्योक र गोयिमका राजा तिदालकहाँ पठाए। उनले तिनीहरूसँग करार बाँधे। तिनीहरू सबैले उनको आज्ञा पालन गरे।
१७ अब्राम कनान देशमा बसोबास गरेको पन्ध्रौं वर्षमा, जुन अब्रामको जीवनको सत्तरीऔं वर्ष थियो, परमप्रभु त्यस वर्ष अब्रामकहाँ देखा पर्नुभयो र उनलाई भन्नुभयो, "म परमप्रभु हुँ जसले तिमीलाई यो भूमि उत्तराधिकारको रूपमा दिनको लागि ऊर कास्दीमबाट बाहिर ल्याएँ।"
१८ अब मेरो सामु हिँड र सिद्ध होऊ र मेरा आज्ञाहरू पालन गर, किनकि म तिमी र तिम्रा सन्तानलाई यो देश उत्तराधिकारको रूपमा दिनेछु, मिस्रैम नदीदेखि महानदी युफ्रेटिससम्म।
१९ अनि तिमी आफ्ना पिता-पुर्खाहरूकहाँ शान्ति र राम्रो उमेरमा फर्कनेछौ, र चौथो पुस्ता यस देशमा फर्कनेछ र यसलाई सदाको लागि अधिकार गर्नेछ; अनि अब्रामले एउटा वेदी बनाए, र आफूकहाँ देखा पर्नुहुने परमप्रभुको नाउँ पुकारे, र वेदीमा परमप्रभुको निम्ति बलिदानहरू चढाए।
२० त्यसैबेला अब्राम फर्के र आफ्ना बुबा, आमा र बुबाको घरानालाई भेट्न हारान गए। अब्राम, उनकी पत्नी र उनका सबै सम्पत्ति हारान फर्के। अब्राम पाँच वर्षसम्म हारानमा बसे।
२१ अनि हारानका धेरै मानिसहरू, लगभग बयाहत्तर जना मानिसहरू, अब्रामको पछि लागे र अब्रामले तिनीहरूलाई परमप्रभुको निर्देशन र उहाँका मार्गहरू सिकाए, र उहाँले तिनीहरूलाई परमप्रभुलाई चिन्न सिकाए।
२२ ती दिनहरूमा परमप्रभु हारानमा अब्रामकहाँ देखा पर्नुभयो, र उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, "हेर, मैले तिमीलाई बीस वर्षअघि भनेको थिएँ,
23 आफ्नो देश, आफ्नो जन्मभूमि र आफ्नो पिताको घरबाट निस्केर त्यो देशमा जाऊ जुन मैले तिमीलाई र तिम्रा सन्तानहरूलाई दिनको लागि देखाएको छु। त्यहाँ जाऊ। त्यहाँ म तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछु। म तिमीलाई एउटा ठूलो जाति बनाउनेछु। म तिम्रो नाउँ महान् बनाउनेछु। तिमीद्वारा पृथ्वीका सबै मानिसहरूले आशीर्वाद पाउनेछन्।
२४ अब उठ, तिमी, तिम्री पत्नी, तिम्रा सबै सम्पत्ति, तिम्रो घरमा जन्मेका सबै जना र हारानमा तिमीले जन्माएका सबै मानिसहरू, यस ठाउँबाट निस्केर जा। तिनीहरूलाई यहाँबाट बाहिर निकाल र कनान देशमा फर्कनलाई उठ।
२५ अनि अब्राम उठे र आफ्नी पत्नी साराई, तिनका सबै सम्पत्ति, तिनको घरमा जन्मेका सबै मानिसहरू र हारानमा तिनीहरूले कमाएका सबै मानिसहरूलाई लिएर कनान देशमा जान निस्के।
२६ अनि परमप्रभुको वचनअनुसार अब्राम कनान देशमा फर्के। अनि उनका भाइ हारानका छोरा लूत पनि उनीसँगै गए। अब्राम पचहत्तर वर्षका थिए जब उनी हारानबाट कनान देशमा फर्कन निस्के।
२७ परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभएझैं उनी कनान देशमा आए। उनले आफ्नो पाल टाँगे र मम्रेको फलाँटको रूखमा बसे। उनका भाइ लूत र उनका सबै सम्पत्ति उनीसँगै थिए।
२८ परमप्रभु फेरि अब्रामकहाँ देखा पर्नुभयो र भन्नुभयो, "म तेरो सन्तानलाई यो देश दिनेछु।" अनि त्यहाँ उनले परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी बनाए, जो आजको दिनसम्म पनि मम्रेको मैदानमा छ।

अध्याय १४

१ ती दिनहरूमा शिनार देशमा एक जना बुद्धिमान् मानिस थियो जसको सबै ज्ञानमा समझ थियो र ऊ सुन्दर थियो, तर ऊ गरिब र दरिद्र थियो; उसको नाम रिकायोन थियो र ऊ आफ्नो जीवन धान्न गाह्रो थियो।
२ अनि उनले मिश्रदेशका राजा अनोमका छोरा ओस्विरिसकहाँ जाने निर्णय गरे, राजालाई उनको बुद्धि देखाउन; किनकि सायद उनले उनको दृष्टिमा अनुग्रह पाउन सक्छन्, उनलाई हुर्काउन र उनको पालनपोषण गर्न सक्छन्; र रिकायोनले त्यसै गरे।
३ अनि जब रिकायोन मिश्रमा आए, उनले मिश्रका बासिन्दाहरूलाई राजाको बारेमा सोधे, र मिश्रका बासिन्दाहरूले उनलाई मिश्रका राजाको चलन बताए, किनकि त्यतिबेला मिश्रका राजाको चलन थियो कि उनी आफ्नो शाही दरबारबाट निस्कन्थे र वर्षमा एक दिन मात्र बाहिर देखिन्थे, र त्यसपछि राजा त्यहाँ बस्न आफ्नो दरबारमा फर्कन्थे।
४ अनि जुन दिन राजा बाहिर निस्के, त्यस दिन उनले देशमा न्याय गरे, र मुद्दा भएका हरेक व्यक्ति त्यस दिन राजाको सामु आफ्नो अनुरोध लिन आए।
५ अनि जब रिकायोनले मिश्रको चलनको बारेमा सुने र राजाको उपस्थितिमा आउन सकेनन्, तब उनी धेरै दुखी भए र धेरै दुखी भए।

६ अनि साँझमा रिकायोन बाहिर निस्के र भग्नावशेषमा एउटा घर भेट्टाए, जुन पहिले मिश्रमा बेक गर्ने घर थियो। ऊ रातभरि मनको तीतोपन र भोकले छटपटाउँदै त्यहीं बस्यो, र उसको आँखाबाट निद्रा हरायो।
७ अनि राजा देखा नपरेसम्म रिकायोनले शहरमा के गर्ने र त्यहाँ कसरी आफूलाई टिकाउने भनेर आफैंमा सोच्यो।
८ अनि बिहान उठेर उनी हिँडे, र बाटोमा तरकारी र विभिन्न प्रकारका बीउ बेच्नेहरूलाई भेटे, जुन उनीहरूले बासिन्दाहरूलाई आपूर्ति गर्थे।
९ अनि रिकायोनले शहरमा भरणपोषण पाउनको लागि पनि त्यस्तै गर्न चाहन्थे, तर उनी मानिसहरूको चलनसँग अनभिज्ञ थिए, र उनी तिनीहरूका बीचमा अन्धा मानिस जस्तै थिए।
१० अनि ऊ गएर आफ्नो सहयोगको लागि बेच्न तरकारीहरू ल्यायो, र भिड उसको वरिपरि जम्मा भयो र उसलाई गिल्ला गर्यो, र उसको तरकारीहरू उसबाट खोसे र उसलाई केही पनि छोडेन।
११ अनि मनको तीतोपनमा उनी त्यहाँबाट उठे, र रातभरि बसेको बेकरी घरमा सुस्केरा हाल्दै गए, र दोस्रो रात त्यहीं सुते।
१२ अनि त्यस रात फेरि उसले आफूलाई भोकमरीबाट कसरी बचाउन सकिन्छ भनेर मनमनै विचार गर्यो, र कसरी काम गर्ने भनेर योजना बनायो।
१३ अनि बिहान उठेर उनले चलाखीपूर्वक काम गरे, र गएर तीस जना बलिया मानिसहरूलाई काममा ल्याए, तिनीहरूका युद्धका हतियारहरू हातमा लिएर, र तिनीहरूलाई मिश्री चिहानको टुप्पोमा पुर्याए, र त्यहाँ राखे।
१४ अनि उनले तिनीहरूलाई यसो भन्दै आज्ञा दिए, "राजा यसो भन्नुहुन्छ, आफूलाई बलियो बनाऊ र साहसी बन, र दुई सय चाँदीका टुक्रा नदिईकन कसैलाई पनि यहाँ गाड्न नदिनुहोस्, अनि त्यसपछि उसलाई गाड्न नदिनुहोस्।" अनि ती मानिसहरूले त्यो वर्षभरि मिश्रका मानिसहरूलाई रिकायोनको आदेशअनुसार गरे।
१५ अनि आठ महिनामा रिकायोन र उनका मानिसहरूले धेरै चाँदी र सुन जम्मा गरे, रिकायोनले धेरै घोडाहरू र अन्य जनावरहरू लिए, र उनले थप मानिसहरूलाई भाडामा लिए, र उनले तिनीहरूलाई घोडाहरू दिए र तिनीहरू उनीसँगै बसे।
१६ अनि जब वर्ष आयो, राजा शहरमा निस्केको समयमा, मिश्रका सबै बासिन्दाहरू रिकायोन र उनका मानिसहरूको कामको बारेमा कुरा गर्न भेला भए।
१७ अनि तोकिएको दिनमा राजा बाहिर निस्के, र सबै मिश्रीहरू उनको सामु आएर कराए, र भने,
१८ राजा सधैंभरि बाँचुन्। यति धेरै चाँदी र सुन नदिइएसम्म लाश गाड्न नदिने, शहरमा तपाईं आफ्ना सेवकहरूलाई यो के गर्नुहुन्छ? के पहिलेका राजाहरूको समयदेखि, हो, आदमको समयदेखि आजको दिनसम्म, सम्पूर्ण पृथ्वीमा यस्तो कहिल्यै गरिएको थियो, कि मरेकाहरूलाई केवल एक निश्चित मूल्यमा मात्र गाड्नु हुँदैन?
१९ हामीलाई थाहा छ कि राजाहरूको चलन हो कि जीवितहरूबाट वार्षिक कर लिनु, तर तपाईं यो मात्र गर्नुहुन्न, तर मरेकाहरूबाट पनि दिनहुँ कर लिनुहुन्छ।
२० अब, हे राजा, हामी यो सहन सक्दैनौं, किनकि यस कारणले गर्दा सम्पूर्ण शहर ध्वस्त भएको छ, र के तपाईंलाई थाहा छैन?
२१ अनि जब राजाले उनीहरूले भनेका सबै कुरा सुने, उनी धेरै क्रोधित भए, र यस कुरामा उनको रिस दन्कियो, किनकि उनलाई यसको बारेमा केही थाहा थिएन।
२२ अनि राजाले भने, "मेरो आज्ञा बिना मेरो देशमा यस्तो दुष्ट काम गर्ने आँट गर्ने को र कहाँ छ? अवश्य मलाई भन।"
२३ अनि तिनीहरूले रिकायोन र उनका मानिसहरूका सबै कामहरू उनलाई सुनाए, र राजाको क्रोध जाग्यो, र उनले रिकायोन र उनका मानिसहरूलाई आफ्नो अगाडि ल्याउन आदेश दिए।
२४ अनि रिकायोनले लगभग एक हजार छोराछोरी, छोराछोरीहरूलाई लगे, र तिनीहरूलाई रेशम र कढ़ाईको लुगा लगाइदिए, र तिनीहरूलाई घोडाहरूमा चढाए र आफ्ना मानिसहरू मार्फत राजाकहाँ पठाए, र उनले राजाको लागि उपहारको रूपमा धेरै मात्रामा चाँदी, सुन, बहुमूल्य पत्थरहरू, र एउटा बलियो र सुन्दर घोडा पनि लिए, जुन उनी राजाको अगाडि आए र उनको अगाडि जमिनमा निहुरिए; र राजा, उनका सेवकहरू र मिश्रका सबै बासिन्दाहरू रिकायोनको काम देखेर छक्क परे, र तिनीहरूले उनको धन र उनले राजालाई ल्याएको उपहार देखे।
२५ अनि यो देखेर राजा धेरै खुसी भए र उनी छक्क परे; अनि जब रिकायोन उनको अगाडि बसे, राजाले उनलाई उनका सबै कामहरूको बारेमा सोधे, र रिकायोनले राजा, उनका सेवकहरू र मिश्रका सबै बासिन्दाहरूको अगाडि बुद्धिमानीपूर्वक आफ्ना सबै कुराहरू भने।
२६ अनि जब राजाले रिकायोनका वचनहरू र उनको बुद्धि सुने, रिकायोनले उनको दृष्टिमा अनुग्रह पाए, र उनको बुद्धि र उत्कृष्ट भाषणको कारणले गर्दा राजाका सबै सेवकहरू र मिश्रका सबै बासिन्दाहरूबाट उनले अनुग्रह र दया पाए, र त्यसबेलादेखि उनीहरूले उनलाई अत्यन्तै माया गर्न थाले।
२७ अनि राजाले रिकायोनलाई जवाफ दिए र भने, "अबदेखि तिम्रो नाम रिकायोन भनिने छैन, तर तिम्रो नाम फारो हुनेछ, किनकि तिमीले मृतकहरूबाट कर उठायौ।" अनि उनले उसको नाम फारो राखे।
२८ अनि राजा र उनका प्रजाहरूले रिकायोनलाई उनको बुद्धिको लागि माया गर्थे, र उनीहरूले मिश्रका सबै बासिन्दाहरूसँग उनलाई राजाको अधीनमा प्रधान बनाउन सल्लाह गरे।
२९ अनि मिश्रका सबै बासिन्दाहरू र त्यहाँका ज्ञानी मानिसहरूले त्यसै गरे, र यो मिश्रमा कानून बन्यो।
३० अनि तिनीहरूले रिकायोन फारोलाई मिश्रका राजा ओस्विरिसको अधीनमा प्रधान बनाए, र रिकायोन फारोले मिश्रमाथि शासन गर्थे, दैनिक रूपमा सम्पूर्ण शहरको न्याय गर्थे, तर ओस्विरिस राजाले वर्षको एक दिन देशका मानिसहरूको न्याय गर्थे, जब उनी आफ्नो उपस्थिति जनाउन बाहिर निस्कन्थे।
३१ अनि रिकायोन फारोले धूर्ततापूर्वक मिश्रको सरकार हडपे, र मिश्रका सबै बासिन्दाहरूबाट कर असुल गरे।
३२ अनि मिश्रका सबै बासिन्दाहरूले रिकायोन फारोलाई धेरै माया गर्थे, र तिनीहरूले आफूमाथि र मिश्रमा तिनीहरूका सन्तानमाथि शासन गर्ने प्रत्येक राजालाई फारो बोलाउने आदेश दिए।
३३ त्यसकारण त्यस समयदेखि आजसम्म मिश्रमा शासन गर्ने सबै राजाहरूलाई फारो भनिन्थ्यो।

अध्याय १५

१ त्यस वर्ष कनान देशभरि ठूलो अनिकाल पर्यो र अनिकालको कारणले गर्दा त्यहाँका बासिन्दाहरू बस्न सकेनन् किनभने त्यो अनिकाल अत्यन्तै भयानक थियो।
२ अनि अब्राम र उनका सबै जना अनिकालको कारणले गर्दा मिश्रतिर लागे। अनि जब तिनीहरू मिस्रैम खोलामा पुगे, तिनीहरूले बाटोको थकानबाट आराम गर्न केही समय त्यहीं बिताए।
३ अब्राम र साराई मिस्रैम खोलाको सिमानामा घुमिरहेका थिए। अब्रामले आफ्नी पत्नी साराईलाई देखे, उनी अत्यन्तै सुन्दरी थिइन्।
४ अब्रामले आफ्नी पत्नी साराईलाई भने, "परमेश्वरले तिमीलाई यति सुन्दर अनुहारले सृष्टि गर्नुभएको हुनाले, मलाई मिश्रीहरूदेखि डर लाग्छ, कतै तिनीहरूले मलाई मारेर तिमीलाई लैजाने त होइनन्, किनकि यी ठाउँहरूमा परमेश्वरको डर छैन।"
5 तब तिमीले यो गर्नु पर्छ, 'तिमीलाई सोध्ने सबैलाई तिमी मेरी बहिनी हौ' भन्नु पर्छ। ताकि मेरो भलो होस् र हामी बाँचौं र मारिन नपरोस्।'
६ अनिकालको कारणले गर्दा अब्रामले आफूसँग मिश्रमा आएका सबैलाई पनि यही आज्ञा दिए; अनि उनले आफ्नो भतिजा लूतलाई पनि यसो भनेर आज्ञा दिए, "यदि मिश्रीहरूले साराईको बारेमा सोधे भने, तिमीले भन्नू, उनी अब्रामकी बहिनी हुन्।"
७ यी सबै आज्ञाहरू दिंदा पनि अब्रामले तिनीहरूमाथि भरोसा गरेनन्, तर उनले साराईलाई लिएर एउटा सन्दूकमा राखे र तिनीहरूका भाँडाकुँडाहरू बीचमा लुकाए, किनकि मिश्रीहरूको दुष्टताले गर्दा अब्राम साराईको बारेमा धेरै चिन्तित थिए।
८ अनि अब्राम र उनका सबै जना मिस्रैम खोलाबाट उठेर मिश्र पुगे; र उनीहरू शहरका ढोकाहरूमा प्रवेश गर्नै नपाउँदै, पहरेदारहरू उनीहरूकहाँ उभिए र भने, "तिमीहरूसँग भएका कुराहरूबाट राजालाई दशांश देऊ, र त्यसपछि तिमीहरू शहरमा आउन सक्छौ।" अनि अब्राम र उनका साथमा भएकाहरूले त्यसै गरे।
९ अब्राम र उनका मानिसहरू मिश्रमा आए। त्यहाँ पुगेपछि तिनीहरूले साराई लुकाइएको सन्दुक ल्याए। मिश्रीहरूले त्यो सन्दुक देखे।
१० राजाका सेवकहरूले अब्रामलाई भने, "हामीले नदेखेको यो सन्दूकमा तपाईंसँग के छ? अब यो सन्दूक खोल्नुहोस् र यसमा भएका सबै थोकको दशांश राजालाई दिनुहोस्।"
११ अनि अब्रामले भने, "म यो सन्दुक खोल्ने छैन, तर तिमीले मागेको जति म दिनेछु।" फारोका अधिकारीहरूले अब्रामलाई जवाफ दिए, "यो बहुमूल्य रत्नहरूले भरिएको सन्दुक हो, हामीलाई यसको दशांश देऊ।"
१२ अब्रामले भने, "तिमीले चाहेको सबै म दिनेछु, तर सन्दुक नखोल।"
१३ अनि राजाका अधिकारीहरूले अब्रामलाई थिचे, र तिनीहरूले सन्दुक समाते र जबरजस्ती खोले, र तिनीहरूले देखे, र त्यसभित्र एउटी सुन्दरी स्त्री थिईन्।
१४ जब राजाका अधिकारीहरूले साराईलाई देखे, तिनीहरू उनको सुन्दरता देखेर छक्क परे। फारोका सबै राजकुमारहरू र सेवकहरू साराई हेर्न भेला भए, किनभने उनी धेरै सुन्दर थिइन्। राजाका अधिकारीहरू दौडेर गए र उनीहरूले देखेका सबै कुरा फारोलाई सुनाए। तिनीहरूले राजालाई साराईको प्रशंसा गरे। फारोले उनलाई ल्याउने आदेश दिए, र ती महिला राजाको सामु आइन्।
१५ फिरऊनले साराईलाई देखे र उनी उनलाई अत्यन्तै खुसी भइन्। उनको सुन्दरता देखेर राजा अत्यन्तै खुसी भए। राजाले साराईको बारेमा खबर ल्याउनेहरूलाई उपहार दिए।
१६ अनि त्यस स्त्रीलाई फिरऊनको घरमा ल्याइयो। अब्राम आफ्नी पत्नीको कारणले शोकित भए। उनले परमप्रभुलाई फिरऊनको हातबाट छुटकारा पाउनको लागि प्रार्थना गरे।
१७ अनि साराईले पनि त्यस समयमा प्रार्थना गरिन् र भनिन्, हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरा प्रभु अब्रामलाई आफ्नो देश र आफ्नो बुबाको घरबाट कनान देशमा जान भन्नुभएको थियो, र यदि उहाँले तपाईंका आज्ञाहरू पालना गर्नुभयो भने तपाईंले उहाँसँग राम्रो गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो; अब हेर्नुहोस्, हामीले तपाईंले हामीलाई आज्ञा गर्नुभएको कुरा गरेका छौं, र हामीले हाम्रो भूमि र हाम्रा परिवारहरू छोड्यौं, र हामी एउटा अपरिचित भूमिमा र पहिले नचिनेको मानिसहरूकहाँ गयौं।
१८ अनि हामी अनिकालबाट बच्न यस देशमा आएका थियौं, र यो नराम्रो दुर्घटना ममाथि आइपरेको छ; अब, हे परमप्रभु परमेश्वर, हामीलाई छुटकारा दिनुहोस् र यस अत्याचारीको हातबाट बचाउनुहोस्, र तपाईंको कृपाको खातिर मसँग राम्रो गर्नुहोस्।
१९ अनि परमप्रभुले साराईको कुरा सुन्नुभयो र साराईलाई फिरऊनको शक्तिबाट छुटकारा दिनको लागि एउटा स्वर्गदूत पठाउनुभयो।
२० राजा आएर साराईको सामु बसे। परमप्रभुका स्वर्गदूत तिनीहरूको अगाडि उभिरहेका थिए। राजा साराईकहाँ देखा परे र भने, "नडराऊ, किनभने परमप्रभुले तिम्रो प्रार्थना सुन्नुभएको छ।"
२१ राजा साराईकहाँ गए र उनलाई भने, "तिमीलाई यहाँ ल्याएको त्यो मानिस को हो?" उनले भनिन्, "त्यो मेरो भाइ हो।"
२२ अनि राजाले भने, "हामीमाथि उहाँलाई महान् बनाउनु, उहाँलाई उच्च पार्नु र तपाईंले हामीलाई आज्ञा गर्नुभएका सबै असल कामहरू गर्नु हाम्रो कर्तव्य हो; अनि त्यस समयमा राजाले अब्रामलाई प्रशस्त मात्रामा चाँदी, सुन, बहुमूल्य पत्थरहरू, गाईवस्तु, पुरुष नोकर-नोकर्नीहरू पठाए; अनि राजाले अब्रामलाई ल्याउन आदेश दिए, र उनी राजदरबारको आँगनमा बसे, र राजाले त्यस रात अब्रामलाई धेरै उच्च पारे।
२३ राजा साराईसँग कुरा गर्न नजिक गए र उनलाई छुनको लागि आफ्नो हात पसारेर हेर्दा स्वर्गदूतले उनलाई धेरै प्रहार गरे र उनी डराए र उनीतिर हात फैलाउनबाट रोकिए।
२४ जब राजा साराईको नजिक आए, स्वर्गदूतले उनलाई भुइँमा हिर्काए र रातभरि त्यसै गरे, र राजा डराए।
२५ त्यस रात स्वर्गदूतले साराईको कारणले गर्दा राजाका सबै सेवकहरू र उनको घरानाका सबै मानिसहरूलाई नराम्रोसँग प्रहार गरे। त्यस रात फारोको घरानामा ठूलो विलाप भयो।
२६ अनि आफूमाथि आइपरेको विपत्ति देखेर फिरऊनले भने, "यस स्त्रीको कारणले गर्दा मलाई यस्तो भएको हो।" त्यसैले उनी त्यस स्त्रीबाट केही टाढा गए र त्यसलाई मीठा कुराहरू भने।
२७ राजाले साराईलाई भने, "तिमी यहाँ आएको मानिसको बारेमा मलाई बताऊ।" साराईले भनिन्, "यो मानिस मेरो पति हो, र मैले तिमीलाई भनेको थिएँ कि त्यो मेरो भाइ हो किनभने मलाई डर थियो कि तिमीले उसलाई दुष्टताले मार्नेछौ।"

२८ राजा साराईबाट टाढा रहे, र परमप्रभुका दूतका विपत्तिहरू उनी र उनको घरानाबाट हटे; र फारोले थाहा पाए कि साराईको कारणले गर्दा उनी प्रहारमा परेका थिए, र राजा यो देखेर धेरै छक्क परे।
२९ बिहानै राजाले अब्रामलाई बोलाएर भने, "तिमीले मलाई यो के गर्यौ? तिमीले किन भन्यौ, 'तिनी मेरी बहिनी हुन्,' जसको कारणले मैले उनलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा लिएँ, र यसकारण म र मेरो घरानामाथि यो ठूलो विपत्ति आएको छ।"
३० अब तिम्री पत्नी यहाँ छिन्, उसलाई लिएर हाम्रो देशबाट गईहाल, नत्रता हामी सबै उसकै कारण मर्नेछौं।" अनि फारोले अब्रामलाई दिनको लागि धेरै गाईवस्तु, पुरुष, दासीहरू, सुन र चाँदी लगे। फिरऊनले अब्रामलाई आफ्नी पत्नी साराई फर्काइदिए।
३१ राजाले आफ्नी उपपत्नीहरूबाट जन्मेकी एउटी कन्यालाई लिएर साराईलाई दासीको रूपमा दिए।
32 राजाले आफ्नी छोरीलाई भने, "यस स्त्रीको कारणले हामीमाथि आइपरेको विपत्ति हामीले देखेपछि, मेरो घरमा मालिक्नी हुनुभन्दा तिमी यस मानिसको घरमा दासी भएर बस्नु राम्रो हो।"
३३ अनि अब्राम उठे, र उनी र उनका सबै जना मिश्रबाट निस्के; अनि फारोले आफ्ना केही मानिसहरूलाई उनी र उनीसँग जाने सबैलाई साथ दिन आदेश दिए।
३४ अनि अब्राम कनान देशमा फर्के, जहाँ उनले वेदी बनाएका थिए, जहाँ उनले पहिले आफ्नो पाल टाँगेका थिए।
३५ अब्रामका भाइ हारानका छोरा लूतसँग प्रशस्त गाईवस्तु, भेडाबाख्रा, गाईवस्तु र पालहरू थिए, किनकि अब्रामको कारणले गर्दा परमप्रभुले तिनीहरूलाई उदारतापूर्वक दिनुभएको थियो।
३६ अब्राम त्यस देशमा बसोबास गर्दा लूतका गोठालाहरूले अब्रामका गोठालाहरूसँग झगडा गरे, किनकि तिनीहरूको सम्पत्ति यति धेरै थियो कि तिनीहरू त्यस देशमा सँगै बस्न सक्दैनथे। तिनीहरूका गाईवस्तुहरूको कारणले गर्दा भूमिले तिनीहरूलाई धान्न सकेन।
३७ अनि जब अब्रामका गोठालाहरू आफ्नो बगाल चराउन जान्थे, तिनीहरू त्यस देशका मानिसहरूको खेतमा जान चाहँदैनथे, तर लूतका गोठालाहरूका गाईवस्तुहरूले भने अन्यथा गर्थे, किनकि तिनीहरूलाई त्यस देशका मानिसहरूको खेतमा चर्न दिइएको थियो।
३८ अनि त्यस देशका मानिसहरूले यो घटना दिनहुँ देखे, र लूतका गोठालाहरूको कारणले गर्दा तिनीहरू अब्रामकहाँ आए र उनीसँग झगडा गरे।
३९ अनि अब्रामले लूतलाई भने, "तिमीले मलाई यो के गरिरहेका छौ? तिमीले मलाई यस देशका बासिन्दाहरूको नजरमा घृणित तुल्याएका छौ। तिमीले आफ्नो गोठालालाई अरू मानिसहरूको खेतमा तिम्रा गाईवस्तु चराउन आज्ञा दियौ? के तिमीलाई थाहा छैन कि म यस देशमा कनानका सन्तानहरूको बीचमा परदेशी छु र तिमीले मलाई किन यस्तो गर्छौ?"
४० अनि यस विषयमा अब्रामले दिनहुँ लूतसँग झगडा गर्थे, तर लूतले अब्रामको कुरा सुनेनन्, र उनले त्यसै गरिरहे अनि त्यस देशका बासिन्दाहरूले आएर अब्रामलाई बताए।
४१ अनि अब्रामले लूतलाई भने, "यस देशका बासिन्दाहरूको लागि तिमी कहिलेसम्म मेरो लागि ठेस लाग्ने कारण बनिरहन्छौ? अब म तिमीलाई बिन्ती गर्छु कि हामीबीच झगडा नहोस्, किनकि हामी नातेदार हौं।"
४२ तर म तिमीलाई बिन्ती गर्छु कि तिमी मबाट अलग होओ, गएर तिम्रो गाईवस्तु र तिम्रो सबै चीजबीज लिएर बस्नको लागि एउटा ठाउँ रोज। तर तिमी र तिम्रो परिवार मबाट टाढा बस।
४३ अनि मबाट जान नडराऊ, किनकि यदि कसैले तिमीलाई हानि पुर्याउँछ भने, मलाई खबर गर, र म तिम्रो मुद्दाको बदला उसबाट लिनेछु। तर मबाट टाढा जाऊ।
४४ अब्रामले यी सबै कुरा लूतलाई भनिसकेपछि लूत उठे र यर्दनको बेँसीतिर हेरे।
४५ अनि उनले देखे कि यो सम्पूर्ण ठाउँ पानीले भरिएको थियो, र मानिसको लागि राम्रो थियो र गाईवस्तुहरूको लागि चरन पनि प्रदान गर्थ्यो।
४६ अनि लूत अब्रामबाट त्यस ठाउँमा गए, र त्यहाँ उनले आफ्नो पाल टाँगे र सदोममा बसे, र तिनीहरू एकअर्काबाट अलग भए।
४७ अब्राम हेब्रोनमा भएको मम्रेको फलाँटको रूखमुनि बसे र त्यहाँ आफ्नो पाल टाँगे। अब्राम धेरै वर्षसम्म त्यहीं बसे।

अध्याय १६

१ त्यस समयमा एलामका राजा कदोर्लाओमेरले छिमेकी सबै राजाहरूलाई, शिनारका राजा निम्रोदलाई, जो त्यतिबेला उनको अधीनमा थिए, गोयिमका राजा तिदाल र एलासारका राजा अर्योकलाई, जससँग उनले करार बाँधेका थिए, "मकहाँ आउनुहोस् र मलाई सहयोग गर्नुहोस्, ताकि हामी सदोमका सबै शहरहरू र त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई आक्रमण गर्न सकौं, किनकि तिनीहरूले तेह्र वर्षदेखि मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरेका छन्।"
2 तब यी चार राजाहरू आफ्ना सबै सेनाहरू लिएर माथि गए, लगभग आठ लाख मानिसहरू। तिनीहरू जसरी नै गए, र आफ्नो बाटोमा भेटिने हरेकलाई मारे।
३ अनि सदोम र गमोराका पाँच राजाहरू, अदमाका राजा शिनाब, सबोयिमका राजा शेमेबेर, सदोमका राजा बेरा, गमोराका राजा बेर्शा र सोअरका राजा बेला उनीहरूलाई भेट्न निस्के, र तिनीहरू सबै सिद्दीमको बेंसीमा भेला भए।
४ अनि यी नौ राजाहरूले सिद्दीमको बेंसीमा युद्ध गरे; र सदोम र गमोराका राजाहरू एलामका राजाहरूसामु पराजित भए।
५ सिद्दीमको बेंसी चुनाका खाल्डाहरूले भरिएको थियो र एलामका राजाहरूले सदोमका राजाहरूलाई खेदे। सदोमका राजाहरू आफ्ना सेनाहरूसहित भागे र चुनाका खाल्डाहरूमा खसे। बाँकी रहेका सबै जना सुरक्षाको लागि पहाडतिर लागे। एलामका पाँच राजाहरू तिनीहरूको पछि लागे र सदोमका ढोकाहरूसम्म तिनीहरूलाई खेदे। तिनीहरूले सदोममा भएका सबै थोक कब्जा गरे।
६ अनि तिनीहरूले सदोम र गमोराका सबै शहरहरू लुटे, अनि अब्रामका भाइ लूतलाई पनि लगे, र उनको सम्पत्ति पनि लगे, र सदोमका शहरहरूका सबै सामानहरू तिनीहरूले लगे, र तिनीहरू गए; अनि युद्धमा रहेको अब्रामको नोकर युनिकले यो देखे, र राजाहरूले सदोमका शहरहरूलाई गरेका सबै कुरा अब्रामलाई बताए, र लूतलाई तिनीहरूले कैदी बनाए।
७ अब्रामले यो सुने, र उनी आफूसँग भएका लगभग तीन सय अठार जना मानिसहरू लिएर उठे, र त्यस रात उनले ती

राजाहरूलाई खेदे र तिनीहरूलाई मारे, र तिनीहरू सबै अब्राम र उनका मानिसहरूको सामु ढले, र भागेका चार राजाहरू बाहेक अरू कोही बाँकी रहेनन्, र तिनीहरू प्रत्येकले आ-आफ्नो बाटो लागे।
८ अनि अब्रामले सदोमको सबै सम्पत्ति फिर्ता पाए। उनले लूत र उनका सम्पत्ति, उनका पत्नीहरू, बालबच्चाहरू र उनका सबै सम्पत्ति पनि फिर्ता पाए। यसरी लूतलाई केही कुराको अभाव भएन।
९ अनि जब उनी यी राजाहरूलाई प्रहार गरेर फर्के, उनी र उनका मानिसहरू सिद्दीमको बेँसी पार गरे जहाँ राजाहरूले एकसाथ युद्ध गरेका थिए।
१० सदोमका राजा बेरा र तिनका मानिसहरू, जो तिनीसँग थिए, तिनीहरू अब्राम र तिनका मानिसहरूलाई भेट्न चुनखडीहरूबाट निस्के।
११ अनि यरूशलेमका राजा अदोनिसेदेक, अर्थात् शेम, आफ्ना मानिसहरूसँग अब्राम र उनका मानिसहरूलाई भेट्न रोटी र दाखमद्य लिएर निस्के, र तिनीहरू मेलेकको बेंसीमा सँगै बसे।
१२ अनि अदोनिसेदेकले अब्रामलाई आशीर्वाद दिए, र अब्रामले आफ्ना शत्रुहरूबाट ल्याएका सबै चीजहरूको दशांश उनलाई दिए, किनकि अदोनिसेदेक परमेश्वरको सामु पूजाहारी थिए।
१३ अनि सदोम र गमोराका सबै राजाहरू, जो त्यहाँ थिए, आफ्ना दासहरू सहित, अब्रामकहाँ आए र उनले बन्दी बनाएका आफ्ना दासहरू फिर्ता गरिदिन र सबै सम्पत्ति आफूकहाँ लिन बिन्ती गरे।
१४ अनि अब्रामले सदोमका राजाहरूलाई जवाफ दिए, "स्वर्ग र पृथ्वी सृष्टि गर्नुहुने, मेरो प्राणलाई सबै कष्टबाट छुटाउनुहुने, र आज मेरा शत्रुहरूबाट छुटकारा दिनुहुने र तिनीहरूलाई मेरो हातमा सुम्पनुहुने जीवित परमप्रभुको नाउँमा, म तिमीहरूको केही पनि लिने छैन, ताकि तिमीहरू भोलि यसो भन्दै घमण्ड नगर, 'अब्रामले हाम्रो बचाएको सम्पत्तिबाट धनी भयो।'"
१५ किनकि परमप्रभु मेरा परमेश्वर, जसमाथि म भरोसा गर्छु, उहाँले मलाई भन्नुभयो, "तिमीलाई कुनै कुराको अभाव हुनेछैन, किनकि म तिमीलाई तिम्रा हातका सबै काममा आशिष् दिनेछु।"
१६ अनि अब हेर्नुहोस्, यहाँ सबै तपाईंको हो, यसलाई लिनुहोस् र जानुहोस्; जीवित परमप्रभुको नाउँमा म तपाईंबाट कुनै जीवित प्राणीदेखि जुत्ताको टाँसी वा धागोसम्म लिने छैन, मसँग युद्धमा जानेहरूको खानाको खर्च बाहेक, अनि मसँग जाने मानिसहरू, अनार, अश्कोल र मम्रेको भाग पनि, तिनीहरू र तिनीहरूका मानिसहरू, साथै सामानको हेरचाह गर्न बाँकी रहेकाहरूले पनि, लुटको आफ्नो भाग लिनेछन्।
१७ अनि सदोमका राजाहरूले अब्रामलाई उनले भनेअनुसार सबै दिए, र जे चाहन्छन् त्यो लिन कर लगाए, तर उनले मानेनन्।
१८ अनि उनले सदोमका राजाहरू र उनीहरूका बाँकी मानिसहरूलाई पठाए, र लूतको बारेमा तिनीहरूलाई आज्ञा दिए, र तिनीहरू आ-आफ्नो ठाउँमा गए।
१९ अनि तिनका भाइका छोरा लूतलाई पनि तिनले आफ्नो सम्पत्तिसहित पठाए, र उनी पनि तिनीहरूसँगै गए। लूत आफ्नो घर सदोम फर्के, अनि अब्राम र उनका मानिसहरू हेब्रोनमा रहेको मम्रेको फलाँटमा आफ्नो घर फर्के।
२० त्यसैबेला परमप्रभु फेरि हेब्रोनमा अब्रामकहाँ देखा पर्नुभयो र भन्नुभयो, "नडराऊ, तिम्रो इनाम मेरो सामु धेरै ठूलो छ। किनकि म तिमीलाई त्यतिबेलासम्म छोड्ने छैन जबसम्म म तिमीलाई वृद्धि गर्दिनँ र आशीर्वाद दिँदैनँ र तिम्रो सन्तानलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बनाउँदैनँ, जुन नाप्न वा गन्न सकिँदैन।"
२१ अनि म तिम्रा सन्तानलाई यी सबै देशहरू दिनेछु जुन तिमीले आफ्नो आँखाले देख्छौ। म तिनीहरूलाई सदाको लागि उत्तराधिकारको रूपमा दिनेछु। केवल बलियो होऊ र नडराऊ, मेरो सामु हिँड र सिद्ध होऊ।
२२ अब्रामको जीवनको अठहत्तरौं वर्षमा, पेलेगको छोरो रऊको मृत्यु भयो। रऊको जम्मा आयु दुई सय उन्चालीस वर्ष भयो र तिनको मृत्यु भयो।
२३ अनि हारानकी छोरी साराई, अब्रामकी पत्नी, त्यसबेलासम्म बाँझी थिइन्; उनले अब्रामको लागि कुनै छोरा वा छोरी जन्माइनन्।
२४ अनि जब उनले देखिन्, उनले कुनै सन्तान जन्माउन सकिनन्, तब उनले आफ्नी कमारी हागारलाई लगिन्, जसलाई फारोले दिएकी थिइन्। उनले आफ्नो पति अब्रामलाई पत्नीको रूपमा दिइन्।
२५ किनकि हागारले साराईले सिकाएको सबै तरिकाहरू सिकिन्, त्यसैले उनको असल तरिकाहरू पछ्याउनमा कुनै पनि हिसाबले कमी थिइन।
२६ साराईले अब्रामलाई भनिन्, "हेर, मेरी दासी हागार यहाँ छिन्। तिनीकहाँ जाऊ र तिनले मेरो घुँडा टेकेर बच्चा जन्माओस् र म पनि त्यसबाट सन्तान प्राप्त गर्न सकूँ।"
२७ अब्राम कनान देशमा दश वर्षसम्म बसेपछि, जुन अब्रामको जीवनको पचासीऔं वर्ष थियो, साराईले उनलाई हागार दिइन्।
२८ अब्रामले आफ्नी पत्नी साराईको कुरा माने र आफ्नी कमारी हागारलाई लिएर गए। अब्राम तिनीकहाँ आए र तिनी गर्भवती भइन्।
२९ जब हागारले आफू गर्भवती भएको देखिन्, तब उनी धेरै खुसी भइन्, र उनको मालिक्नीलाई उनको नजरमा तुच्छ ठानियो, र उनले मनमनै भनिन्, "यसैले मात्र हुन सक्छ कि म परमेश्वरको दृष्टिमा मेरी मालिक्नी साराईभन्दा राम्रो छु, किनकि मेरी मालिक्नी मेरा मालिक्नीसँग रहेकी सबै दिनहरूमा, उनले गर्भवती भइनन्, तर परमप्रभुले मलाई उहाँद्वारा यति छोटो समयमा गर्भवती बनाउनुभएको छ।"
३० जब साराईले हागार अब्रामबाट गर्भवती भएको देखिन्, तब साराईले आफ्नी कमारीप्रति डाह गरिन् र साराईले मनमनै भनिन्, "यसको अर्थ अरू केही होइन, यो त मभन्दा असल हुनुपर्छ।"
३१ साराईले अब्रामलाई भनिन्, "मेरो पाप तिमीमाथि आइलाग्यो। जब तिमीले परमप्रभुलाई छोराछोरीको लागि प्रार्थना गर्यौ, तिमीले मलाई तिम्रो सन्तान दिनको लागि प्रार्थना किन गरिनौ?"
32 जब म तिम्रो सामु हागारसँग कुरा गर्छु, उसले मेरो कुरालाई तुच्छ ठान्छे किनभने त्यो गर्भवती छे। तिमीले उसलाई केही पनि भनिनौ। तिमीले मलाई के गर्यौ भन्ने कुराको लागि परमप्रभुले तिमी र म बीच न्याय गरून्।
३३ अब्रामले साराईलाई भने, "हेर, तिम्री दासी तिम्रो हातमा छे, तिमीलाई जे मन पर्छ त्यही गर।" साराईले उसलाई दुख दिइन् र हागार उनीदेखि भागेर मरुभूमितिर भागिन्।
३४ अनि परमप्रभुका एक दूतले तिनलाई त्यो भागेको ठाउँमा, इनारको छेउमा भेट्टाए, र तिनले तिनलाई भने, "नडराऊ, किनकि म तेरो सन्तान बढाउनेछु, किनभने तैंले एउटा छोरो जन्माउनेछस् र तैंले उसको नाउँ इश्माएल राख्नेछस्; अब तेरी मालिक्नी

साराईकहाँ फर्केर जाऊ, र तिनको अधीनमा आफूलाई समर्पित गर।"
३५ अनि हागारले त्यस इनारको नाउँ बेर-लहै-रोई राखिन्, यो कादेश र बेरेदको मरुभूमिको बीचमा छ।
३६ अनि त्यस समयमा हागार आफ्नो मालिकको घर फर्किइन्, र दिनको अन्तमा हागारले अब्रामको लागि एउटा छोरो जन्माइन्, र अब्रामले उसको नाउँ इश्माएल राखे; र अब्रामले त्यसलाई जन्म दिँदा छयासी वर्षका थिए।

अध्याय १७

१ अनि ती दिनहरूमा, अब्रामको जीवनको एकानब्बेऔं वर्षमा, चित्तिमका सन्तानहरूले तुबलका सन्तानहरूसँग युद्ध गरे, किनकि जब परमप्रभुले मानिसका सन्तानहरूलाई पृथ्वीको सतहमा तितरबितर पार्नुभएको थियो, चित्तिमका सन्तानहरू गए र क्यानोपियाको मैदानमा आफूलाई मूर्त रूप दिए, र तिनीहरूले त्यहाँ आफूलाई शहरहरू बनाए र तिब्रू नदीको किनारमा बसोबास गरे।
२ अनि तूबलका सन्तानहरू तुस्कनाहमा बसोबास गर्थे, र तिनीहरूको सिमाना तिब्रू नदीसम्म पुग्थ्यो। तूबलका सन्तानहरूले तुस्कनानमा एउटा शहर बनाए, र तिनीहरूले आफ्ना पिता तुबलका छोरा सबिनाहको नाममा त्यसको नाउँ सबिनाह राखे, र आजको दिनसम्म पनि तिनीहरू त्यहाँ बसोबास गर्छन्।
३ त्यसै समयमा कित्तीमका मानिसहरूले तूबलका मानिसहरूसँग युद्ध गरे। तूबलका मानिसहरू कित्तीमका मानिसहरूको अगाडि पराजित भए। कित्तीमका मानिसहरूले तूबलका मानिसहरूबाट तीन सय सत्तरी जना मानिसहरूलाई मारे।
४ त्यसैबेला तूबलका सन्तानहरूले कित्तीमका सन्तानहरूलाई यसो भनेर शपथ खाए: "हामीबीच बिहे नगर, र कसैले पनि आफ्नी छोरी कित्तीमका कुनै पनि सन्तानलाई नदेओस्।"
५ किनकि त्यस समयमा तूबलका सबै छोरीहरू सुन्दरी थिए, किनकि त्यसबेला पृथ्वीभरि तूबलका छोरीहरू भन्दा सुन्दरी अरू कोही पाइँदैनथ्यो।
६ अनि स्त्रीहरूको सुन्दरतामा रमाउने सबैले तूबलका छोरीहरूकहाँ गए र उनीहरूबाट पत्नीहरू ल्याए। अनि स्त्रीहरूको सुन्दरतामा रमाउने मानिसहरूका छोराहरू, राजाहरू र राजकुमारहरूले ती दिनहरूमा तूबलका छोरीहरूबाट पत्नीहरू ल्याए।
७ अनि तूबलका सन्तानहरूले कित्तीमका सन्तानहरूलाई आफ्ना छोरीहरू विवाहको लागि नदिने शपथ खाएको तीन वर्षपछि, कित्तीमका सन्तानहरूमध्ये लगभग बीस जना पुरुष तूबलका केही छोरीहरूलाई विवाह गर्न गए, तर तिनीहरूले कसैलाई पनि पाएनन्।
८ किनकि तूबलका सन्तानहरूले तिनीहरूसँग विवाह नगर्ने आफ्नो शपथ पूरा गरे, र तिनीहरूले आफ्नो शपथ तोडेनन्।
९ अनि बाली काट्ने समयमा तूबलका छोराछोरीहरू आफ्नो खेतमा कटनी गर्न गए। त्यतिबेला कित्तीमका जवान मानिसहरू भेला भए र सबिना शहरमा गए। प्रत्येक मानिसले तूबलका छोरीहरूबाट एउटी युवतीलाई लिएर तिनीहरूका शहरहरूमा आए।
१० तर तूबलका सन्तानहरूले यो सुने र तिनीहरूसँग युद्ध गर्न गए, तर तिनीहरूले तिनीहरूलाई जित्न सकेनन्, किनकि पर्वत तिनीहरूबाट धेरै अग्लो थियो, र जब तिनीहरूले देखे कि तिनीहरूमाथि विजयी हुन सक्दैनन्, तब तिनीहरू आफ्नो देश फर्के।
११ अनि वर्षको परिवर्तनमा तूबलका सन्तानहरूले गएर आफ्ना नजिकका शहरहरूबाट लगभग दश हजार मानिसहरूलाई ज्यालामा ल्याए, र तिनीहरूले कित्तीमका सन्तानहरूसँग युद्ध गर्न गए।
१२ अनि तूबलका सन्तानहरू कित्तीमका सन्तानहरूसँग युद्ध गर्न गए, तिनीहरूको भूमि नष्ट गर्न र तिनीहरूलाई दुख दिन। यस युद्धमा तूबलका सन्तानहरू कित्तीमका सन्तानहरूमाथि विजयी भए। कित्तीमका सन्तानहरूले आफूहरू अत्यन्तै कष्टमा परेको देखेर, तूबलका छोरीहरूबाट जन्मेका आफ्ना छोराछोरीहरूलाई निर्माण गरिएको पर्खालमाथि उठाए। तिनीहरूका आँखा अगाडि राखियोस् भनेर तिनीहरूले तिनीहरूलाई देखे।
१३ अनि कित्तीमका सन्तानहरूले तिनीहरूलाई भने, "के तिमीहरू आफ्नै छोराछोरीहरूसँग लडाइँ गर्न आएका हौ? के त्यसबेलादेखि अहिलेसम्म हामी तिमीहरूकै मासु र हड्डी मानिएका छैनौं?
१४ अनि जब तूबलका सन्तानहरूले यो सुने, तिनीहरूले कित्तीमका सन्तानहरूसँग युद्ध गर्न छोडे र तिनीहरू गए।
१५ अनि तिनीहरू आफ्ना शहरहरूमा फर्के, र त्यस समयमा चित्तिमका सन्तानहरू भेला भए र समुद्रको किनारमा दुई शहरहरू बनाए, र तिनीहरूले एउटालाई पर्तु र अर्कोलाई अरिजा नाम दिए।
१६ तेरहका छोरा अब्राम त्यतिबेला उनान्सय वर्षका थिए।
१७ त्यसैबेला परमप्रभु तिनीकहाँ देखा पर्नुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, "म मेरो र तेरो बीचमा मेरो करार स्थापित गर्नेछु। म तेरो सन्तानलाई धेरै वृद्धि गर्नेछु। अनि मेरो र तेरो बीचमा मैले गरेको करार यही हो, कि तिम्रो र तँपछि आउने तिम्रा सन्तानको प्रत्येक बालकको खतना गरिनेछ।"
१८ आठ दिनको उमेरमा त्यसको खतना गरिनुपर्छ, र यो करार तिमीहरूको शरीरमा अनन्त करारको रूपमा रहनेछ।
१९ त्यसैले अबदेखि तिम्रो नाम अब्राम रहने छैन, अब्राहाम रहनेछ। अबदेखि तिम्री पत्नीको नाम साराई रहने छैन, सारा रहनेछ।
२० किनकि म तिमीहरू दुवैलाई आशिष् दिनेछु, र तिमीहरूपछि तिमीहरूका सन्तानहरूको सङ्ख्या बढाउनेछु, ताकि तिमीहरू एउटा महान् जाति बनौ र तिमीहरूबाट राजाहरू निस्किउन्।

अध्याय १८

१ अनि अब्राहाम उठे र परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम सबै गरे, र आफ्नो घरका मानिसहरू र आफ्नो पैसाले किनेकाहरूलाई लिएर परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम उनले तिनीहरूको खतना गरे।
२ अनि खतना नगरिएको कोही पनि बाँकी रहेन, र अब्राहाम र उनको छोरा इश्माएलको खलडीको मासुको खतना गरियो; इश्माएलको खलडीको मासुको खतना गर्दा उनी तेह्र वर्षका थिए।

३ अनि तेस्रो दिनमा अब्राहाम आफ्नो पालबाट बाहिर निस्के र आफ्नो शरीरको पीडाको समयमा घामको तापको आनन्द लिन ढोकामा बसे।
४ अनि परमप्रभु मम्रेको फलाँटको रूखमा तिनीकहाँ देखा पर्नुभयो, र तिनलाई भेट्न आफ्ना तीन जना सेवा गर्ने स्वर्गदूतहरू पठाउनुभयो। तिनी पालको ढोकामा बसिरहेका थिए, र तिनले आँखा उठाएर हेरे, र टाढाबाट तीन जना मानिसहरू आउँदै गरेको देखे। तिनी उठेर तिनीहरूलाई भेट्न दौडे, र तिनीहरूलाई दण्डवत् गरे, र तिनीहरूलाई दण्डवत् गरे र तिनीहरूलाई आफ्नो घरमा ल्याए।
५ अनि उनले तिनीहरूलाई भने, "यदि म तिमीहरूको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने, भित्र आऊ र एक टुक्रा रोटी खाओ।" उनले तिनीहरूलाई थिचे, र तिनीहरू भित्र पसे र उनले तिनीहरूलाई पानी दिए र तिनीहरूले आफ्नो खुट्टा धुए, अनि उनले तिनीहरूलाई पालको ढोकामा रहेको रूखमुनि राखे।
६ अनि अब्राहाम दौडेर गए र एउटा कोमल र राम्रो बाछो लिएर आए। उनले त्यसलाई हतार-हतार मारे र आफ्नो नोकर एलीएजरलाई पकाउन दिए।
७ अनि अब्राहाम पालमा साराकहाँ गए र उनलाई भने, "चाँडो तीन पाथी मसिनो पीठो तयार पार, मुछेर भाँडोमा मासु राखेर ढाक्ने रोटी बना।" अनि उनले त्यसै गरिन्।
८ अनि अब्राहामले हतार-हतार तिनीहरूको अगाडि दही, दूध, गाईको मासु र खसीको मासु ल्याए र बाछोको मासु पाक्नुभन्दा अगाडि नै तिनीहरूलाई खान दिए, र तिनीहरूले खाए।
९ तिनीहरूले खाइसकेपछि तिनीहरूमध्ये एक जनाले उसलाई भन्यो, "म बसन्त ऋतुमा फेरि तिमीकहाँ आउनेछु, र तिम्री पत्नी साराले एउटा छोरो जन्माउनेछिन्।"
१० त्यसपछि ती मानिसहरू गए र तिनीहरूलाई पठाइएका ठाउँहरूमा गए।
११ ती दिनहरूमा सदोम र गमोराका सबै मानिसहरू, र पाँचैवटा सहरका मानिसहरू परमप्रभुको विरुद्धमा अत्यन्तै दुष्ट र पापी थिए। तिनीहरूले आफ्ना घिनलाग्दा कामहरूद्वारा परमप्रभुलाई रिस उठाए। तिनीहरू परमप्रभुको सामु घिनलाग्दो र घृणित रूपमा वृद्ध हुँदै गए। ती दिनहरूमा तिनीहरूको दुष्टता र अपराधहरू परमप्रभुको सामु ठूलो थिए।
१२ अनि तिनीहरूको देशमा एउटा धेरै फराकिलो उपत्यका थियो, जुन लगभग आधा दिनको पैदल दूरीमा थियो, र त्यसमा पानीका मुहानहरू थिए र पानीको वरिपरि प्रशस्त जडीबुटीहरू थिए।
१३ अनि सदोम र गमोराका सबै मानिसहरू वर्षमा चार पटक त्यहाँ गए, तिनीहरूका पत्नीहरू, छोराछोरीहरू र तिनीहरूका सबै सम्पत्तिहरू लिएर, र तिनीहरूले खैंजडी बजाउँदै र नाच्दै आनन्द मनाए।
१४ अनि आनन्दको समयमा तिनीहरू सबै उठ्थे र आफ्ना छिमेकीका पत्नीहरूलाई र केही, आफ्ना छिमेकीका कुमारी छोरीहरूलाई समातेर तिनीहरूसँग आनन्द गर्थे। प्रत्येक मानिसले आफ्नी पत्नी र छोरीलाई आफ्नो छिमेकीको हातमा देखेर एक शब्द पनि बोलेनन्।
१५ अनि तिनीहरूले बिहानदेखि बेलुकासम्म त्यसै गर्थे, र त्यसपछि तिनीहरू प्रत्येक पुरुष आफ्नो घरमा र प्रत्येक स्त्री आफ्नो पालमा फर्कन्थे; यसरी तिनीहरूले वर्षमा चार पटक सधैं गर्थे।
१६ अनि जब कुनै अपरिचित व्यक्ति तिनीहरूका शहरहरूमा आउँथ्यो र त्यहाँ बेच्नको लागि किनेका सामानहरू ल्याउँथ्यो, ती शहरहरूका मानिसहरू, पुरुष, महिला, केटाकेटी, जवान र वृद्धहरू भेला हुन्थे, र त्यस मानिसकहाँ जान्थिन् र जबरजस्ती उसको सामानहरू खोस्थिन्, र प्रत्येक मानिसलाई थोरै थोरै दिँदै मालिकले ल्याएको सबै सामानहरू समाप्त नभएसम्म।
१७ अनि यदि सामानको मालिकले तिनीहरूसँग झगडा गर्थ्यो, "तिमीहरूले मलाई गरेको यो के काम हो?" भनेर, तब तिनीहरू एक-एक गरी उसको नजिक आउँथे, र प्रत्येकले उसले लिएको थोरै देखाउँदै उसको गिल्ला गर्थे, "मैले तिमीले मलाई दिएको थोरै मात्र लिएँ।" अनि जब उसले तिनीहरू सबैबाट यो सुने, ऊ उठ्थ्यो र दुख र तीतोपनमा तिनीहरूबाट गइहाल्थ्यो, जब तिनीहरू सबै उठ्थे र उसको पछि लाग्थे, र ठूलो हल्ला र कोलाहलका साथ उसलाई शहरबाट बाहिर निकाल्थे।
१८ एलाम देशबाट आएको एक जना मानिस आफ्नो गधामा चढेर आरामसँग बाटोमा गइरहेको थियो। त्यो गधाले विभिन्न रंगको राम्रो कोट लगाएको थियो र त्यो कोट गधामा डोरीले बाँधिएको थियो।
१९ अनि त्यो मानिस साँझमा घाम अस्ताउँदा सदोमको सडकबाट यात्रा गर्दै थियो, र रातभरि बस्नको लागि ऊ त्यहीं बस्यो, तर कसैले पनि उसलाई आफ्नो घरमा पस्न दिएन; त्यसबेला सदोममा एक जना दुष्ट र बदमाश मानिस थियो, जो दुष्ट काम गर्न सिपालु थियो, र उसको नाम हेदाद थियो।
२० अनि उनले आफ्नो आँखा उठाएर शहरको चोकमा त्यो यात्रीलाई देखे, र उनीकहाँ आएर भने, "तिमी कहाँबाट आयौ र कहाँ जाँदैछौ?"
२१ त्यस मानिसले भन्यो, "म हेब्रोनबाट एलाम जाँदैछु जहाँ म बस्छु। घाम अस्ताउँदै गर्दा कसैले पनि मलाई उसको घरमा पस्न दिएन। यद्यपि मसँग रोटी, पानी, पराल र चारा थियो, र मलाई केहीको कमी थिएन।"
२२ हेदादले उत्तर दिएर भने, "तिमीलाई जे चाहिन्छ त्यो म दिनेछु, तर तिमी रातभरि सडकमा बस्नु पर्दैन।"
२३ अनि हेदादले त्यसलाई आफ्नो घरमा ल्याए, र डोरीले गधाको कोट फुकालेर आफ्नो घरमा ल्याए, र त्यस यात्रीले हेदादको घरमा खाए र पिए, र त्यो रात त्यहीं बसे।
२४ अनि बिहान त्यो यात्री आफ्नो यात्रा जारी राख्न बिहानै उठ्यो, जब हेदादले उसलाई भन्यो, "पर्ख, रोटीको टुक्राले आफ्नो मनलाई सान्त्वना देऊ र त्यसपछि जाऊ।" अनि त्यो मानिसले त्यसै गर्यो; अनि ऊ ऊसँगै बस्यो, र दिनभरि दुवै जना सँगै खाए र पिए, जब त्यो मानिस जानलाई उठ्यो।
२५ अनि हेदादले उसलाई भने, "हेर, अब दिन ढल्दैछ, तिमी रातभरि बस्नु राम्रो हुन्छ ताकि तिम्रो हृदयलाई सान्त्वना मिलोस्।" अनि उसले उसलाई यति धेरै आग्रह गर्यो कि ऊ रातभरि त्यहीं बस्यो, र दोस्रो दिन ऊ बिहानै उठेर जानलाई भन्यो, जब हेदादले उसलाई आग्रह गर्यो, "एक टुक्रा रोटीले आफ्नो हृदयलाई सान्त्वना देऊ र त्यसपछि जाऊ।" अनि ऊ दोस्रो दिन पनि उसँगै बस्यो र खायो, अनि त्यो मानिस आफ्नो यात्रा जारी राख्न उठ्यो।
२६ हेदादले उनलाई भने, "हेर, अब दिन ढल्दै छ। आफ्नो हृदयलाई सान्त्वना दिन मसँगै बस र बिहान सबेरै उठेर आफ्नो बाटो लाग।"
२७ तर त्यो मानिस बस्न मानेन, तर उठेर आफ्नो गधामा काठी कसे। जब उसले आफ्नो गधामा काठी कसे, हेदादकी पत्नीले

आफ्नो पतिलाई भनिन्, "हेर, यो मानिस हामीसँग दुई दिनदेखि खाँदै र पिउँदै छ र हामीलाई केही दिएको छैन। अब के यो हामीलाई केही नदिई छोडेर जान्छ?" हेदादले उसलाई भनिन्, "चुप लाग।"
२८ अनि त्यस मानिसले आफ्नो गधामा काठी कसे, र गधामा बाँध्नको लागि डोरी र लुगा दिन हेदादलाई बिन्ती गरे।
२९ हेदादले उसलाई भने, "तिमी के भन्छौ?" उसले भन्यो, "हे मेरा मालिक, तपाईंले आफ्नो घरमा लुकाएर राख्नुभएको डोरी र विभिन्न रंगका कोट मलाई दिनुहोस्।
३० अनि हेदादले त्यस मानिसलाई जवाफ दिए, "तिम्रो सपनाको व्याख्या यही हो। तिमीले देखेको डोरीको अर्थ तिम्रो आयु डोरी जस्तै लामो हुनेछ, र सबै प्रकारका रंगहरूले रंगिएको आवरण देखेपछि, तिमीसँग एउटा दाखबारी हुनेछ जसमा तिमीले सबै फलफूलका रूखहरू रोप्नेछौ।"
३१ अनि ती यात्रीले जवाफ दिए, "त्यसो होइन, मेरो मालिक, किनकि मैले तपाईंलाई डोरी र विभिन्न रंगका बुनेको कोट दिँदा म जागा थिएँ, जुन तपाईंले मेरो लागि राख्नको लागि गधाबाट फुकाल्नुभएको थियो।" अनि हेदादले जवाफ दिए, "मैले तपाईंको सपनाको अर्थ बताएको छु र यो राम्रो सपना हो, र यसको अर्थ यही हो।"
३२ अब मानिसका छोराहरूले मलाई चार टुक्रा चाँदी दिन्छन्, जुन सपनाको अर्थ खोल्ने मेरो जिम्मेवारी हो, र म तिमीबाट केवल तीन टुक्रा चाँदी चाहन्छु।
३३ हेदादको कुरा सुनेर त्यो मानिस रिसले चूर भयो र धुरुधुरु रोयो। अनि उसले हेदादलाई सदोमका न्यायाधीश सेराककहाँ ल्यायो।
३४ अनि त्यस मानिसले न्यायाधीश सेराकको अगाडि आफ्नो मुद्दा राख्यो, जब हेदादले जवाफ दिए, "त्यस्तो होइन, तर कुरा यस्तै छ; अनि न्यायाधीशले यात्रीलाई भने, "यस मानिस हेदादले तिमीलाई सत्य बताउँछ, किनकि ऊ सपनाहरूको सही अर्थ लगाउने शहरहरूमा प्रसिद्ध छ।"
३५ अनि न्यायाधीशको कुरा सुनेर त्यो मानिस करायो, र भन्यो, "त्यसो होइन प्रभु, किनकि मैले उसलाई गधामा भएको डोरी र कोट घरमा राख्नको लागि दिएको दिन थियो।" अनि तिनीहरू दुवैले न्यायाधीशको अगाडि बहस गरे, एउटाले भन्यो, "कुरा यस्तै थियो, र अर्कोले अर्कै भन्यो।"
३६ अनि हेदादले त्यस मानिसलाई भने, "सपनाको अर्थ खोल्नको लागि म जुन चाँदी लिन्छु, मलाई चार टुक्रा चाँदी देऊ। म केही दिने छैन। अनि मेरो घरमा तिमीले खाएको चारवटा खानाको खर्च पनि देऊ।"
३७ तब त्यस मानिसले हेदादलाई भन्यो, "मैले तिम्रो घरमा जे खाएँ त्यसको मूल्य म तिमीलाई दिनेछु। तिमीले आफ्नो घरमा लुकाएको डोरी र लुगा मात्र देऊ।"
३८ अनि हेदादले न्यायाधीशको सामु जवाफ दिए र त्यस मानिसलाई भने, "के मैले तिमीलाई तिम्रो सपनाको अर्थ बताएको थिइनँ? डोरीको अर्थ तिम्रो आयु डोरी जस्तै लामो हुनेछ, र आवरणको अर्थ, तिमीसँग एउटा दाखबारी हुनेछ जसमा तिमीले सबै प्रकारका फलफूलका रूखहरू रोप्नेछौ।"
३९ तिम्रो सपनाको सही व्याख्या यही हो। अब मलाई क्षतिपूर्तिको रूपमा चाहिने चार चाँदीका सिक्का दिनुहोस्, किनकि म तिमीलाई कुनै भत्ता दिनेछैन।
४० अनि हेदादको कुरा सुनेर त्यो मानिस करायो र तिनीहरू दुवै जना न्यायाधीशको अगाडि झगडा गर्न थाले, र न्यायाधीशले आफ्ना नोकरहरूलाई आदेश दिए, जसले तिनीहरूलाई हतारमा घरबाट निकाले।
४१ अनि जब सदोमका मानिसहरूले यो सुने, तिनीहरू न्यायाधीशसँग झगडा गर्दै गए। तिनीहरू सबै भेला भए र त्यस अपरिचित व्यक्तिको विरुद्धमा कराए र हतारमा उसलाई शहरबाट निकाले।
४२ अनि त्यो मानिसले आफ्नो गधामा चढेर मनको तीतोपनसँगै विलाप गर्दै र रुँदै आफ्नो यात्रा जारी राख्यो।
४३ अनि जाँदै गर्दा उनी सदोमको भ्रष्ट शहरमा आफूमाथि भएको घटनाको लागि रोए।

अध्याय १९

1 सदोमका शहरहरूमा चार शहरहरूका लागि चार जना न्यायकर्ताहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ यी थिए: सदोम शहरमा सेराक, गमोरामा शार्कद, अदमामा जब्राक र सबोयिममा मेनोन।
२ अनि अब्राहामको नोकर एलीएजरले तिनीहरूलाई फरक-फरक नाम दिए, र उनले सेराकलाई शक्रा, शार्कदलाई शक्रुरा, जेब्नाकलाई केजोबिम र मेनोनलाई मात्जलोदिनमा परिणत गरे।
३ अनि आफ्ना चार जना न्यायकर्ताहरूको चाहनाले सदोम र गमोराका मानिसहरूले शहरका गल्लीहरूमा ओछ्यानहरू टाँगे, र यदि कुनै मानिस यी ठाउँहरूमा आउँथ्यो भने तिनीहरूले उसलाई समातेर आफ्नो ओछ्यानमा ल्याउँथे, र जबरजस्ती त्यसमा सुताउन लगाउँथे।
४ अनि जब उनी सुत्थे, तीन जना मानिस उनको टाउकोमा र तीन जना उनको खुट्टामा उभिएर उनलाई ओछ्यानको लम्बाइले नाप्थे, र यदि त्यो मानिस ओछ्यानभन्दा सानो थियो भने यी छ जना मानिसहरूले उनलाई दुवै छेउमा तन्काइदिन्थे, र जब उनी उनीहरूलाई कराउँथे, तिनीहरूले उनलाई जवाफ दिँदैनथे।
५ अनि यदि ऊ ओछ्यानभन्दा लामो थियो भने तिनीहरूले ओछ्यानको दुवै छेउलाई एकसाथ तान्ने थिए, जबसम्म त्यो मानिस मृत्युको ढोकामा पुग्दैनथ्यो।
6 अनि यदि उसले तिनीहरूलाई चिच्याउन जारी राख्यो भने, तिनीहरूले उसलाई जवाफ दिनेछन्, 'हाम्रो देशमा आउने मानिसलाई यसै गरिनेछ।'
७ अनि जब मानिसहरूले सदोम शहरका मानिसहरूले गरेका यी सबै कुराहरू सुने, तिनीहरू त्यहाँ आउनबाट रोकिए।
८ अनि जब कुनै गरिब मानिस तिनीहरूको भूमिमा आउँथ्यो, तिनीहरूले उसलाई चाँदी र सुन दिन्थे, र सारा शहरमा घोषणा गर्थे कि उसलाई एक टुक्रा रोटी पनि खान नदिनू, र यदि त्यो अपरिचित व्यक्ति त्यहाँ केही दिन बस्यो र भोकले मर्यो, एक टुक्रा रोटी पनि पाउन नसकेर, उसको मृत्युमा शहरका सबै मानिसहरू आएर उसलाई दिएका चाँदी र सुन लिन्थे।
९ अनि जसले उसलाई दिएको चाँदी वा सुन चिन्न सक्थे, तिनीहरूले त्यो फिर्ता लिए, र उसको मृत्युमा तिनीहरूले उसको लुगा पनि खोसे, र तिनीहरू त्यसको लागि झगडा गर्थे, र जसले आफ्नो छिमेकीमाथि विजय हासिल गर्थ्यो, उसले ती लुगा लग्थ्यो।
१० त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई बोकेर मरुभूमिमा भएका झाडीमुनि गाड्थे; तिनीहरूकहाँ आउने र आफ्नो देशमा मर्ने जो कोहीसँग पनि तिनीहरूले त्यसै गर्थे।

११ अनि समय बित्दै जाँदा साराले एलीएजरलाई लूतलाई भेट्न र उनको भलाईको बारेमा सोधपुछ गर्न सदोम पठाइन्।
१२ अनि एलीएजर सदोम गए, र त्यहाँ उनले सदोमको एक जना मानिसलाई भेटे जो एक जना अपरिचितसँग झगडा गरिरहेको थियो। सदोमको त्यो मानिसले त्यस गरिब मानिसको सबै लुगा फुकालेर गयो।
१३ अनि त्यो गरीब मानिसले एलीएजरलाई पुकारा गर्यो र सदोमका मानिसले उसलाई गरेको व्यवहारको लागि बिन्ती गर्यो।
१४ अनि उनले उसलाई भने, "तपाईंको देशमा आएका गरिब मानिसलाई किन यस्तो व्यवहार गर्नुहुन्छ?"
१५ सदोमका ती मानिसले एलीएजरलाई भने, "के यो मानिस तिम्रो भाइ हो? अथवा सदोमका मानिसहरूले तिमीलाई आज न्यायाधीश बनाएका छन्, जसले गर्दा तिमी यस मानिसको बारेमा कुरा गरिरहेका छौ?"
१६ अनि एलीएजरले त्यस गरिब मानिसको कारणले गर्दा सदोमको मानिससँग झगडा गर्यो। जब एलीएजर त्यस गरिब मानिसको लुगा सदोमको मानिसबाट फिर्ता लिन नजिक आयो, तब उसले हतार गर्दै एलीएजरको निधारमा ढुङ्गाले हिर्कायो।
१७ अनि एलीएजरको निधारबाट प्रशस्त रगत बग्यो। र जब त्यो मानिसले रगत देख्यो, उसले एलीएजरलाई समातेर भन्यो, "तिम्रो निधारमा भएको यो नराम्रो रगत निकालेकोमा मलाई मेरो ज्याला देऊ, किनकि हाम्रो देशको रीति र नियम यस्तै छ।"
१८ एलीएजरले उनलाई भने, "तिमीले मलाई चोट पुर्याएका छौ र तिम्रो ज्याला तिर्न मलाई भनिरहेका छौ।" तर एलीएजरले सदोमका मानिसको कुरा सुनेनन्।
१९ अनि त्यो मानिसले एलीएजरलाई समातेर सदोमका न्यायाधीश शक्राकहाँ न्यायको लागि ल्यायो।
२० अनि त्यो मानिसले न्यायाधीशलाई भन्यो, "मेरा मालिक, बिन्ती छ, यस मानिसले यस्तो गरेको छ। मैले उसलाई ढुङ्गाले हिर्काएँ र उसको निधारबाट रगत बग्यो। अनि उसले मलाई मेरो ज्याला दिन मानेन।"
२१ अनि न्यायाधीशले एलीएजरलाई भने, "यस मानिसले तिमीलाई सत्य बोल्छ। उसलाई उसको ज्याला देऊ, किनकि हाम्रो देशमा यो चलन छ।" अनि एलीएजरले न्यायाधीशको कुरा सुने, र उसले एउटा ढुङ्गा उठाएर न्यायाधीशलाई हिर्कायो, र ढुङ्गा उसको निधारमा लाग्यो, र न्यायाधीशको निधारबाट रगत प्रशस्त बग्यो। अनि एलीएजरले भने, "यदि तिम्रो देशमा यो चलन छ भने, यस मानिसलाई मैले दिनुपर्ने कुरा देऊ, किनकि यो तिम्रो निर्णय हो, तिमीले नै यो आदेश दियौ।"
२२ अनि एलीएजरले सदोमको मानिसलाई न्यायकर्ताकहाँ छोडे र उनी गए।
२३ अनि जब एलामका राजाहरूले सदोमका राजाहरूसँग युद्ध गरे, एलामका राजाहरूले सदोमका सबै सम्पत्ति कब्जा गरे, र तिनीहरूले लूतलाई उनको सम्पत्तिसहित बन्दी बनाए। जब अब्राहामलाई यो खबर दिइयो, तब उनी गए र एलामका राजाहरूसँग युद्ध गरे, र उनले लूतको सबै सम्पत्ति र सदोमको सम्पत्ति तिनीहरूको हातबाट फिर्ता लिए।
२४ त्यसैबेला लूतकी पत्नीले एउटी छोरी जन्माइन् र उनले छोरीको नाउँ पल्तीथ राखिन्, किनकि उनले भने, "परमेश्वरले उनलाई र उनका सबै घरानालाई एलामका राजाहरूबाट बचाउनुभएको थियो।" अनि लूतकी छोरी पल्तीथ हुर्किइन् र सदोमका एक जना मानिसले उनलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा ल्याइन्।
२५ अनि एउटा गरिब मानिस सहरमा भरणपोषणको खोजीमा आयो। ऊ केही दिन त्यहीं बस्यो। सदोमका सबै मानिसहरूले त्यस मानिसलाई भुइँमा मरेसम्म एक टुक्रा रोटी पनि नदिने आफ्नो रीतिअनुसार घोषणा गरे। तिनीहरूले त्यसै गरे।
२६ अनि लूतकी छोरी पल्तीथले यो मानिस भोकले भोको भएर सडकमा लडिरहेको देखिन्, र कसैले पनि उसलाई बाँच्नको लागि केही दिएनन्, र ऊ मृत्युको मुखमा पुगेको थियो।
२७ अनि त्यस मानिसको कारणले गर्दा उनको मन दयाले भरियो, र धेरै दिनसम्म त्यसलाई गुप्त रूपमा रोटी खुवाए, र यस मानिसको आत्मा पुनर्जीवित भयो।
२८ किनकि जब उनी पानी लिन जान्थिन्, उनी पानीको गाग्रोमा रोटी राख्थिन्, र जब उनी त्यो गरिब मानिस भएको ठाउँमा आइपुगिन्, उनले गाग्रोबाट रोटी निकालेर उसलाई खान दिउँथिन्; त्यसरी उनले धेरै दिनसम्म गरिन्।
२९ अनि सदोम र गमोराका सबै मानिसहरू छक्क परे कि यो मानिसले यति धेरै दिनसम्म भोकमरी कसरी सहन सक्यो।
३० अनि तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "यसले खान्छ र पिउँछ भनेर मात्र हुन सक्छ, किनकि कोही पनि मानिस यति धेरै दिनसम्म भोकमरी सहन सक्दैन वा यो मानिसले जस्तो बाँच्न सक्दैन, उसको अनुहार पनि नबदलीकन; अनि तीन जना मानिसहरू त्यो गरिब मानिसलाई राखिएको ठाउँमा लुके, उसलाई खानको लागि रोटी ल्याएको को हो भनेर जान्नको लागि।
३१ त्यस दिन लूतकी छोरी पल्तीत पानी लिन निस्किन्, र आफ्नो गाग्रोको पानीमा रोटी हालिन्, र गरिब मानिसको घरको छेउमा पानी भर्न गइन्, र गाग्रोबाट रोटी निकालेर गरिब मानिसलाई दिइन् र उसले खायो।
३२ अनि ती तीन जना मानिसहरूले पल्तीथले गरिब मानिसलाई के गर्यो भनेर देखे, र तिनीहरूले उनलाई भने, "तिमीले नै उसलाई सहयोग गर्यौ, त्यसैले ऊ भोकै परेको छैन, न त रूप परिवर्तन भएको छ न त अरू जस्तै मरेको छ।"
३३ अनि ती तीन जना मानिसहरू लुकेको ठाउँबाट निस्के, र पल्तीथ र त्यस गरिब मानिसको हातमा भएको रोटी लिए।
३४ अनि तिनीहरूले पल्तीथलाई पक्रे र उनीहरूका न्यायकर्ताहरूकहाँ ल्याए, र उनीहरूले भने, "यसले यसो गरिन्, र गरिब मानिसलाई रोटी खुवाउने यही नै हो, त्यसैले यो सबै समय मरेन; त्यसैले अब यस महिलाले हाम्रो व्यवस्था उल्लङ्घन गरेकोमा के सजाय पाउनेछ भनी हामीलाई बताउनुहोस्।"
३५ अनि सदोम र गमोराका मानिसहरू भेला भए र शहरको चोकमा आगो बाले। तिनीहरूले त्यस स्त्रीलाई लगेर आगोमा फ्याँकिदिए, र त्यो जलाई खरानी बनाइयो।
३६ अनि अदमाह शहरमा एउटी स्त्री थिई जसलाई तिनीहरूले त्यस्तै व्यवहार गरे।
३७ किनकि बिहान घर फर्कने विचारले एक जना यात्री अदमाह शहरमा रातभरि त्यहाँ बस्न आयो, र सूर्य अस्ताएपछि ऊ त्यहाँ बस्न त्यस जवान स्त्रीको बुबाको घरको ढोकाको सामु बस्यो; जब ऊ त्यस ठाउँमा पुग्यो; र त्यस जवान स्त्रीले उसलाई घरको ढोकाको छेउमा बसिरहेको देखिन्।
३८ अनि उनले उनलाई पानी पिउन मागे र उनले भनिन्, "तिमी को हौ?" उनले उनलाई भने, "म आज बाटोमा हिँडिरहेको थिएँ, र

घाम अस्ताएपछि यहाँ आइपुगेको थिएँ, त्यसैले म रातभरि यहाँ बस्नेछु, र बिहान सबेरै उठेर मेरो यात्रा जारी राख्नेछु।"
३९ अनि ती युवती घरभित्र गइन् र त्यस मानिसलाई खान र पिउनको लागि रोटी र पानी ल्याइन्।
४० अनि यो कुरा अदमाका मानिसहरूलाई थाहा भयो। अनि तिनीहरूले भेला भएर त्यस युवतीलाई न्यायकर्ताहरूकहाँ ल्याए, ताकि उनीहरूले यस कामको लागि न्याय गरून्।
४१ अनि न्यायाधीशले भने, "यस स्त्रीले हाम्रो व्यवस्था उल्लङ्घन गरेकोले मृत्युदण्डको फैसला हुनुपर्छ, त्यसैले यो उसको बारेमा फैसला हो।"
४२ अनि ती शहरका मानिसहरू भेला भए र त्यस युवतीलाई बाहिर ल्याए, र न्यायाधीशले आदेश दिएअनुसार टाउकोदेखि पैतालासम्म महले अभिषेक गरे, र तिनीहरूले त्यसलाई मौरीको बथानको अगाडि राखे, जुन त्यतिबेला तिनीहरूको घारमा थियो, र मौरीहरू उडेर त्यसमाथि डसे र त्यसलाई यति धेरै टोके कि उनको सम्पूर्ण शरीर सुन्नियो।
४३ अनि ती युवती मौरीहरूको कारण चिच्याइन्, तर कसैले पनि उनको वास्ता गरेनन् वा दया देखाएनन्, र उनको चिच्याहट स्वर्गसम्म पुग्यो।
४४ अनि सदोमका सहरहरूले गरेका सबै कामहरू देखेर परमप्रभु क्रोधित हुनुभयो, किनकि तिनीहरूसँग प्रशस्त खानेकुरा थियो र तिनीहरूमा शान्ति थियो, र तिनीहरूले अझै पनि गरिब र दरिद्रहरूलाई पालनपोषण गर्न मानेनन्, र ती दिनहरूमा तिनीहरूका दुष्ट कामहरू र पापहरू परमप्रभुको सामु ठूला भए।
४५ अनि परमप्रभुले सदोम र त्यसका सहरहरू नष्ट गर्न अब्राहामको घरमा आएका दुई स्वर्गदूतहरूलाई बोलाउन पठाउनुभयो।
४६ अनि स्वर्गदूतहरूले खाए र पिएपछि अब्राहामको पालको ढोकाबाट उठे। साँझमा तिनीहरू सदोम पुगे। त्यसबेला लूत सदोमको ढोकामा बसिरहेका थिए। जब उनले तिनीहरूलाई देखे, उनी तिनीहरूलाई भेट्न उठे र भुइँमा निहुरिए।
४७ अनि उनले तिनीहरूलाई धेरै कर गरे र आफ्नो घरमा ल्याए, र तिनीहरूलाई खाना दिए जुन तिनीहरूले खाए, र तिनीहरू रातभरि उनको घरमा बसे।
४८ तब स्वर्गदूतहरूले लूतलाई भने, "उठ, तिमी र तिम्रा सबै जना यस ठाउँबाट निस्केर जाऊ, नत्रता यस शहरको पापमा तिमी नष्ट हुनेछौ, किनकि परमप्रभुले यो ठाउँलाई नष्ट गर्नुहुनेछ।"
४९ अनि स्वर्गदूतहरूले लूत, उनकी पत्नी, उनका छोराछोरी र उनका सबै सम्पत्तिको हात समातेर उनलाई बाहिर ल्याए र शहरहरू बाहिर राखे।
५० अनि तिनीहरूले लूतलाई भने, "आफ्नो जीवन बचाउन भाग।" अनि लूत र उसका सबै सम्पत्ति भागे।
५१ त्यसपछि परमप्रभुले सदोम र गमोरा अनि ती सबै सहरहरूमाथि स्वर्गबाट गन्धक र आगो बर्साउनुभयो।
५२ अनि उहाँले यी शहरहरू, सबै मैदान, शहरहरूमा बस्ने सबै बासिन्दाहरू, र जमिनमा उम्रिएका सबै चीजहरूलाई ध्वस्त पार्नुभयो; अनि लूतकी पत्नी आदोले शहरहरूको विनाश हेर्न पछाडि फर्केर हेरिन्, किनभने सदोममा रहेका आफ्ना छोरीहरूप्रति उनको दया जाग्यो, किनकि तिनीहरू उनीसँगै गएनन्।
५३ अनि जब उनले पछाडि फर्केर हेरिन्, तब उनी नुनको खम्बा बनिन्, र यो आजसम्म पनि त्यही ठाउँमा छ।
५४ अनि त्यस ठाउँमा उभिएका गोरुहरूले दिनहुँ आफ्नो खुट्टाको छेउसम्म नुन चाट्थे, र बिहान त्यो फेरि निस्कन्थ्यो, र तिनीहरूले आजको दिनसम्म पनि त्यो नुन चाट्दै आएका छन्।
५५ अनि लूत र तिनका दुई छोरीहरू जो उनीसँगै थिए, भागेर अदुल्लामको गुफामा गए, र त्यहाँ केही समय बसे।
५६ अनि सदोमका शहरहरूलाई के गरिएको थियो भनेर हेर्न अब्राहाम बिहान सबेरै उठे; अनि उनले हेरे र शहरहरूको धुवाँ भट्टीको धुवाँ जस्तै माथि उठिरहेको देखे।
५७ अनि लूत र उनका दुई छोरीहरू गुफामै बसे, र तिनीहरूले आफ्नो बुबालाई दाखमद्य पिउन लगाए, र तिनीहरू उनीसँग सुते, किनकि तिनीहरूले भने कि पृथ्वीमा कोही पनि छैन जसले तिनीहरूबाट सन्तान उमार्न सक्छ, किनकि तिनीहरूले सोचे कि सम्पूर्ण पृथ्वी नष्ट भयो।
58 अनि तिनीहरू दुवै आफ्ना बुबासँग सुते, र गर्भवती भएर छोराहरू जन्माए। जेठी छोरीले आफ्नो छोरोको नाउँ मोआब राखी, किनकि तिनले भनिन्, "मैले मेरा बुबाबाट गर्भधारण गरें।" उनी आजको दिनसम्म मोआबीहरूको पिता हुन्।
५९ अनि कान्छी छोरीले आफ्नो छोराको नाम बेनामी राखिन्, किनकि बेनामी आजको दिनसम्म पनि अम्मोनीहरूका पिता हुन्।
६० त्यसपछि लूत र उनका दुई छोरीहरू त्यहाँबाट निस्के, र उनी आफ्ना दुई छोरीहरू र उनीहरूका छोराहरूसँगै यर्दनको पारिपट्टि बसोबास गर्न थाले। लूतका छोराहरू हुर्के, र तिनीहरूले कनान देशबाट गएर आ-आफ्ना पत्नीहरू ल्याए। तिनीहरूले छोराछोरी जन्माए र फलदायी र वृद्धि भए।

अध्याय २०

१ अनि त्यस समयमा अब्राहाम मम्रेको फलाँटको रूखबाट यात्रा गर्दै पलिश्तीहरूको देशमा गए, र गरारमा बसोबास गरे; अब्राहाम कनान देशमा बसेको पच्चीसौं वर्षमा र अब्राहामको जीवनको सयौं वर्षमा, उनी पलिश्तीहरूको देश गरारमा आइपुगे।
२ जब तिनीहरू त्यस देशमा पसे, तब उनले आफ्नी पत्नी सारालाई भने, "तिमीलाई सोध्ने जो कोहीलाई पनि तिमी मेरी बहिनी हौ भन, ताकि हामी यस देशका बासिन्दाहरूको दुष्टताबाट बच्न सकौं।"
३ अब्राहाम पलिश्तीहरूको देशमा बसोबास गर्दा, पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेकका नोकरहरूले सारालाई अति नै सुन्दरी देखे, र तिनीहरूले अब्राहामलाई उनको बारेमा सोधे, र उनले भने, "तिनी मेरी बहिनी हुन्।"
4 अबीमेलेकका नोकरहरू अबीमेलेककहाँ गए र भने, "कनान देशबाट एक जना मानिस यहाँ बसोबास गर्न आएका छन्। उसको एउटी बहिनी छे जो अत्यन्तै सुन्दरी छिन्।"
५ अबीमेलेकले आफ्ना सेवकहरूले साराको प्रशंसा गरिरहेका कुराहरू सुने। अबीमेलेकले आफ्ना सेवकहरू पठाए, र तिनीहरूले सारालाई राजाकहाँ ल्याए।
६ सारा अबीमेलेकको घरमा आइन्। राजाले सारालाई सुन्दरी देखे र तिनी राजालाई अत्यन्तै खुसी पारिन्।

७ अनि तिनी नजिक गएर तिनलाई भने, "तपाईं हाम्रो देशमा आउनुभएको त्यो मानिसको के अर्थ छ?" साराले जवाफ दिइन् र भनिन्, "त्यो मेरो भाइ हो, र हामी कनान देशबाट आएका हौं, जहाँ हामीले ठाउँ पाउन सक्छौं, त्यहीं बस्नको लागि।"
८ अनि अबीमेलेकले सारालाई भने, "हेर, मेरो देश तिम्रो सामु छ। तिम्रो भाइलाई यस देशको जुनसुकै ठाउँमा राख, जहाँ तिमीलाई मन पर्छ, त्यहाँ राख। अनि हाम्रो कर्तव्य हुनेछ कि उसलाई यस देशका सबै मानिसहरूभन्दा माथि उठाउनु र उच्च पार्नु किनकि ऊ तिम्रो भाइ हो।"
९ अनि अबीमेलेकले अब्राहामलाई बोलाउन पठाए, र अब्राहाम अबीमेलेककहाँ आए।
१० अबीमेलेकले अब्राहामलाई भने, "हेर, मैले आज्ञा दिएको छु कि तिम्री बहिनी साराको लागि तिमीले जे चाहन्छौ त्यही गर।"
११ अनि अब्राहाम राजाबाट निस्के र राजाको उपहार उनको पछिपछि लाग्यो।
१२ साँझको समयमा जस्तै, मानिसहरू आराम गर्न सुत्नुभन्दा पहिले, राजा आफ्नो सिंहासनमा बसिरहेका थिए, र उनलाई गहिरो निद्रा लागेको थियो, र उनी सिंहासनमा पल्टिए र बिहानसम्म सुते।
१३ अनि उनले सपना देखे कि परमप्रभुका एक स्वर्गदूत हातमा तरवार लिएर उनीकहाँ आए। स्वर्गदूत अबीमेलेकमाथि उभिएर उनलाई तरवारले मार्न चाहन्थे। सपनामा राजा भयभीत भए र स्वर्गदूतलाई भने, "मैले तपाईंको विरुद्धमा के पाप गरेको छु र तपाईं मलाई आफ्नो तरवारले मार्न आउनुभएको छ?"
१४ अनि स्वर्गदूतले अबीमेलेकलाई जवाफ दिएर भने, "हेर, हिजो राती तिमीले आफ्नो घरमा ल्याएकी स्त्रीको कारणले तिमी मर्दैछौ, किनकि त्यो विवाहित स्त्री हो, अब्राहामकी पत्नी जो तिम्रो घरमा आएकी थिइन्। अब त्यस मानिसलाई उसकी पत्नी फर्काइदेऊ, किनकि त्यो उसकी पत्नी हो; यदि तिमीले उसलाई फर्काइदिएनौ भने, तिमी र तिम्रा सबै जना निश्चय नै मर्नेछौ भनी जान।"
१५ अनि त्यस रात पलिश्तीहरूको देशमा ठूलो कोलाहल मच्चियो, र देशका बासिन्दाहरूले हातमा नाङ्गो तरवार लिएर उभिरहेको एक जना मानिसको आकृति देखे, र उनले देशका बासिन्दाहरूलाई तरवारले प्रहार गरे, हो, उनले तिनीहरूलाई प्रहार गर्न जारी राखे।
१६ त्यस रात परमप्रभुको स्वर्गदूतले पलिश्तीहरूको सम्पूर्ण भूमिलाई प्रहार गरे। त्यस रात र भोलिपल्ट बिहान ठूलो खैलाबैला मच्चियो।
१७ अनि सबै कोखहरू बन्द भए, र तिनीहरूका सबै नानीहरू पनि निस्के। अब्राहामकी पत्नी साराको कारणले गर्दा परमप्रभुको हात तिनीहरूमाथि थियो। साराले अब्राहामलाई अबीमेलेकले विवाह गरेका थिए।
१८ बिहान अबीमेलेक डरले, अलमलमा परेर र ठूलो डरले उठे। उनले आफ्ना नोकरहरूलाई बोलाउन पठाए र आफ्नो सपना उनीहरूलाई बताए। मानिसहरू साह्रै डराए।
१९ राजाका सेवकहरूका माझमा उभिरहेका एक जना मानिसले राजालाई जवाफ दिए, "हे महाराजा, यस आइमाईलाई उनको पतिलाई फर्काइदिनुहोस्, किनकि उनी उनको पति हुन्, किनकि जब यो मानिस मिश्रमा आएको थियो, मिश्रका राजालाई पनि त्यस्तै भएको थियो।"
२० अनि उनले आफ्नी पत्नीको बारेमा भने, "त्यो मेरी बहिनी हो, किनकि जब ऊ परदेशी भएको ठाउँमा बस्न आउँछ, तब उसको यस्तो व्यवहार हुन्छ।"
२१ अनि फारोले ती महिलालाई आफ्नो पत्नी बनाउन पठाए र परमप्रभुले तिनीमाथि कष्टकर विपत्तिहरू ल्याउनुभयो, जबसम्म उनले ती महिलालाई उनको पतिकहाँ फर्काइदिइनन्।
२२ त्यसैले अब, हे सार्वभौम राजा, हिजो राती सारा देशमा के भयो, त्यो जान्नुहोस्, किनकि त्यहाँ धेरै ठूलो त्रास, ठूलो पीडा र विलाप थियो, र हामीलाई थाहा छ कि यो तपाईंले विवाह गर्नुभएको स्त्रीको कारणले भएको हो।
२३ त्यसैले अब यो महिलालाई उसको पतिलाई फर्काइदेऊ, नत्रता मिश्रका राजा फारो र उसका प्रजाहरूमाथि जस्तै हामीमाथि पनि आइपरोस्, र हामी मर्नेछैनौं; अनि अबीमेलेकले हतार गरे र सारालाई बोलाए, र उनी उनको अगाडि आइन्, र उनले अब्राहामलाई बोलाए, र उनी उनको अगाडि आइन्।
२४ अबीमेलेकले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूले यो के काम गरिरहेका छौ, जबकि मैले यस आइमाईलाई पत्नी बनाएको हुँ।"
२५ अनि अब्राहामले भने, "किनभने मैले मेरी पत्नीको खातिर मृत्यु भोग्नुपर्छ भन्ने सोचेको थिएँ।" अनि अबीमेलेकले भेडाबाख्रा, गाईवस्तु, नोकर-चाकर र एक हजार चाँदीका टुक्राहरू अब्राहामलाई दिए। अनि उनले सारालाई पनि फर्काइदिए।
26 अबीमेलेकले अब्राहामलाई भने, "हेर, सारा देश तिम्रो सामु छ। तिमी जहाँ जान चाहन्छौ त्यहीं बस।"
२७ अनि अब्राहाम र उनकी पत्नी सारा राजाको उपस्थितिबाट सम्मान र सम्मानका साथ निस्के, र तिनीहरू गरारमा, त्यो भूमिमा बसोबास गर्न थाले।
२८ साराको कारणले गर्दा स्वर्गदूतले रातभरि उनीहरूमाथि ल्याएको विपत्तिले गर्दा पलिश्तीहरूको देशका सबै बासिन्दाहरू र राजाका सेवकहरू अझै पनि पीडामा थिए।
२९ अनि अबीमेलेकले अब्राहामलाई बोलाएर भने, "हामीहरूका सेवकहरूका लागि परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई प्रार्थना गरिदिनुहोस्, ताकि उहाँले हामीबाट यो मरणशीलता हटाइदिनुहुनेछ।"
३० अनि अब्राहामले अबीमेलेक र उनका प्रजाहरूको निम्ति प्रार्थना गरे, अनि परमप्रभुले अब्राहामको प्रार्थना सुन्नुभयो, र अबीमेलेक र उनका सबै प्रजाहरूलाई निको पार्नुभयो।

अध्याय २१

1 अब्राहाम पलिश्तीहरूको देश गरारमा बसेको एक वर्ष चार महिना बितिसकेपछि, परमेश्वरले सारालाई भेट्नुभयो, र परमप्रभुले तिनलाई सम्झनुभयो, र तिनी गर्भवती भइन् र अब्राहामको लागि एउटा छोरा जन्माइन्।
2 अनि अब्राहामले साराले जन्माएको छोराको नाउँ इसहाक राखे।
३ अनि अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकलाई आठ दिनको हुँदा खतना गरे, जसरी परमेश्वरले अब्राहामलाई उनका पछि आउने सन्तानको खतना गर्न आज्ञा दिनुभएको थियो; र जब इसहाक तिनीहरूबाट जन्मिए, अब्राहाम एक सय वर्षका र सारा नब्बे वर्षका थिए।
४ बालक ठूलो भयो र उसलाई दूध छुटाइयो। इसहाकले दूध छुटाएको दिनमा अब्राहामले ठूलो भोज दिए।

५ अनि शेम, एबेर र देशका सबै ठूला मानिसहरू, पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेक र उनका सेवकहरू, र उनका सेनापति पीकोल, अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकको दूध छुटाएको दिनमा बनाएको भोजमा खान, पिउन र आनन्द मनाउन आए।
६ अनि अब्राहाम र उनका भाइ नाहोरका बुबा तेरह, तिनीहरू र तिनीहरूका सबै जना हारानबाट आए, किनकि साराको छोरा जन्मिएको सुनेर तिनीहरू अत्यन्तै खुसी भए।
७ अनि तिनीहरू अब्राहामकहाँ आए, र इसहाकले दूध छुटाएको दिनमा अब्राहामले बनाएको भोजमा तिनीहरूले खाए र पिए।
८ तेरह र नाहोर अब्राहामसँग खुशी भए, र तिनीहरू धेरै दिनसम्म पलिश्तीहरूको देशमा अब्राहामसँगै बसे।
९ त्यसै समयमा अब्राहामका छोरा इसहाक जन्मेको पहिलो वर्षमा रऊका छोरा सरूगको मृत्यु भयो।
१० सरूगको जम्मा उमेर दुई सय उनान्सी वर्ष थियो र तिनको मृत्यु भयो।
११ अब्राहामको छोरा इश्माएल त्यसबेला हुर्किसकेका थिए; साराले अब्राहामको लागि इसहाकलाई जन्म दिंदा उनी चौध वर्षका थिए।
१२ अनि परमेश्वर अब्राहामको छोरा इश्माएलसँग हुनुहुन्थ्यो। इश्माएल ठूलो हुँदै गयो र धनु चलाउन सिक्यो र धनुर्धारी बन्यो।
१३ अनि इसहाक पाँच वर्षको हुँदा उनी पालको ढोकामा इश्माएलसँग बसिरहेका थिए।
१४ अनि इश्माएल इसहाककहाँ आए र उनको छेउमा बसे। उनले धनु लिएर त्यसलाई ताने र त्यसमा काँड हाने र इसहाकलाई मार्ने विचार गरे।
१५ इश्माएलले आफ्नो छोरा इसहाकलाई गर्न चाहेको काम साराले देखिन्। आफ्नो छोराको कारणले गर्दा साराले धेरै दुखी भइन्। उनले अब्राहामलाई बोलाएर भनिन्, "यस कमारी र उसको छोरालाई निकालिदिनुहोस्। किनभने उसको छोरा मेरो छोरासँगै उत्तराधिकारी हुनेछैन। किनकि उसले आज उसलाई त्यसो गर्न खोजेको थियो।"
१६ अनि अब्राहामले साराको कुरा माने। बिहान सबेरै उठे र बाह्रवटा रोटी र एक मशक पानी लिएर हागारलाई दिए। अनि हागारले आफ्नो छोरालाई लिएर मरुभूमिमा गइन्। तिनीहरू पारानको मरुभूमिमा मरुभूमिका बासिन्दाहरूसँगै बसे। इश्माएल धनुर्धारी थियो र धेरै समयसम्म मरुभूमिमा बस्यो।
१७ त्यसपछि उनी र उनकी आमा मिश्र देशमा गए र त्यहाँ बसोबास गर्न थाले। हागारले आफ्नो छोराको लागि मिश्रबाट एउटी पत्नी ल्याइन्, जसको नाम मरीबा थियो।
१८ इश्माएलकी पत्नी गर्भवती भइन् र चार छोरा र दुई छोरी जन्माइन्। त्यसपछि इश्माएल, उसकी आमा, उसकी पत्नी र छोराछोरीहरू गए र मरुभूमिमा फर्के।
१९ अनि तिनीहरूले उजाडस्थानमा पाल टाँगे, जहाँ तिनीहरू बस्थे, र तिनीहरू यात्रा गर्थे र त्यसपछि मासिक र वार्षिक रूपमा आराम गर्थे।
२० अनि परमेश्वरले इश्माएललाई उसको बुबा अब्राहामको खातिर भेडाबाख्रा, गाईवस्तु र पालहरू दिनुभयो, र त्यस मानिसले गाईवस्तुहरूको संख्या बढायो।
२१ अनि इश्माएल मरुभूमि र पालहरूमा बसे, यात्रा गर्दै र धेरै समयसम्म आराम गर्दै, र उनले आफ्नो बुबाको अनुहार देखेनन्।
२२ अनि केही समयपछि अब्राहामले आफ्नी पत्नी सारालाई भने, "म मेरो छोरा इश्माएललाई भेट्न जान्छु, किनकि म उसलाई भेट्न चाहन्छु, किनकि मैले उसलाई धेरै समयदेखि देखेको छैन।"
२३ अनि अब्राहाम आफ्नो छोरा इश्माएललाई खोज्न उजाडस्थानमा एउटा ऊँटमा चढेर गए, किनकि उनले सुनेका थिए कि इश्माएल आफ्ना सबै सम्पत्तिसहित उजाडस्थानमा पालमा बसिरहेका छन्।
२४ अनि अब्राहाम उजाडस्थानमा गए, र दिउँसोतिर इश्माएलको पालमा पुगे, र उनले इश्माएललाई सोधे, र उनले इश्माएलकी पत्नीलाई आफ्ना छोराछोरीहरूसँग पालमा बसिरहेको भेट्टाए, र इश्माएलका पति र आमा उनीहरूसँग थिएनन्।
२५ अनि अब्राहामले इश्माएलकी पत्नीलाई सोधे, "इश्माएल कहाँ गयो?" उनले भनिन्, "त्यो शिकार खेल्न मैदानमा गएको छ, र अब्राहाम अझै ऊँटमा सवार थिए, किनकि उनले आफ्नी पत्नी सारालाई ऊँटबाट नउठ्ने शपथ खाएका थिए, तर उनी जमिनमा झरेनन्।"
२६ अनि अब्राहामले इश्माएलकी पत्नीलाई भने, "मेरी छोरी, मलाई अलिकति पानी पिउन देऊ, किनकि म यात्राबाट थाकेको छु।"
२७ अनि इश्माएलकी पत्नीले अब्राहामलाई भनिन्, "हामीसँग न त पानी छ न रोटी नै छ।" उनी पालमा बसिरहिन् र अब्राहामलाई याद गरिनन्, न त उनी को हुन् भनेर सोधिन्।
२८ तर उनी पालमा आफ्ना छोराछोरीहरूलाई पिट्दै थिइन्, र तिनीहरूलाई सराप्दै थिइन्, र उनले आफ्नो पति इश्माएललाई पनि सराप्दै थिइन् र उसलाई हप्काइन्, र अब्राहामले इश्माएलकी पत्नीले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई भनेको कुरा सुने, र उनी धेरै रिसाएका र अप्रसन्न भए।
२९ अनि अब्राहामले त्यस स्त्रीलाई पालबाट बाहिर निस्केर आफूकहाँ आउन बोलाए। त्यो स्त्री अब्राहामको अगाडि आएर उभिइन्, किनकि अब्राहाम अझै ऊँटमा सवार थिए।
३० अनि अब्राहामले इश्माएलकी पत्नीलाई भने, "जब तिम्रो पति इश्माएल घर फर्कन्छ, उसलाई यी शब्दहरू भन्नू,
३१ पलिश्तीहरूको देशबाट एक जना धेरै वृद्ध मानिस तपाईंलाई खोज्न यहाँ आयो, र उसको रूप र आकृति यस्तो थियो; मैले उसलाई सोधिनँ कि ऊ को हो, र तिमी यहाँ नभएको कारणले गर्दा उसले मलाई भन्यो, जब तिम्रो पति इश्माएल फर्कन्छ उसलाई यसो भन, यो मानिसले भन्यो, जब तिमी घर आउँछौ, तिमीले यहाँ लगाएको पालको यो कीला हटाऊ, र त्यसको सट्टामा अर्को कीला लगाऊ।
३२ अनि अब्राहामले स्त्रीलाई दिएको निर्देशन सिध्याए, र ऊँटमा चढेर घरतिर लागे।
३३ त्यसपछि इश्माएल र उसकी आमा खेदेर फर्के र पालमा फर्के, र उसकी पत्नीले उनलाई यी कुराहरू भनिन्,
३४ पलिश्तीहरूको देशबाट एक जना धेरै वृद्ध मानिस तपाईंलाई खोज्न आयो, र उसको रूप र आकृति यस्तो थियो; मैले उसलाई सोधिनँ कि ऊ को हो, र तिमी घरमा नभएको देखेर उसले मलाई भन्यो, "जब तिम्रो पति घर आउँछ, उसलाई भन, वृद्ध मानिसले यसो भन्छ, तिमीले यहाँ राखेको पालको कीला हटाऊ र त्यसको सट्टामा अर्को कीला लगाऊ।"
३५ इश्माएलले आफ्नी पत्नीको कुरा सुने र उनलाई थाहा भयो कि यो उनका बुबा हुन्, र उनकी पत्नीले उनलाई आदर गर्दिनन्।

३६ अनि इश्माएलले आफ्नी पत्नीलाई भनेका आफ्ना बुबाका कुराहरू बुझे, र इश्माएलले आफ्नो बुबाको कुरा माने, र इश्माएलले ती स्त्रीलाई त्यागे र उनी गइन्।
३७ त्यसपछि इश्माएल कनान देशमा गए, र उनले अर्की पत्नी ल्याए र उनलाई आफ्नो पालमा ल्याए जहाँ उनी पहिले बसोबास गर्थे।
३८ तीन वर्ष बितेपछि अब्राहामले भने, "म फेरि जान्छु र मेरो छोरा इश्माएललाई भेट्नेछु, किनकि मैले उसलाई धेरै समयदेखि देखेको छैन।"
३९ अनि उनी आफ्नो ऊँटमा चढेर उजाडस्थानतिर लागे, र दिउँसोतिर इश्माएलको पालमा पुगे।
४० अनि उनले इश्माएललाई सोधे, र उनकी पत्नी पालबाट बाहिर निस्किन् र भनिन्, "महाशय, उनी यहाँ छैनन्, किनकि उनी मैदानमा शिकार खेल्न र ऊँटहरूलाई चराउन गएका छन्।" ती महिलाले अब्राहामलाई भनिन्, "महाशय, पालमा जानुहोस् र एक टुक्रा रोटी खानुहोस्, किनकि यात्राको कारण तपाईंको प्राण थाक्नेछ।"
४१ अनि अब्राहामले उनलाई भने, "म यात्रा जारी राख्न हतार गरिरहेको छु, तर मलाई अलिकति पानी पिउन देऊ, किनकि मलाई तिर्खा लागेको छ।" अनि ती स्त्री हतार हतार पालभित्र पसी र अब्राहामको लागि पानी र रोटी ल्याइन्, जुन उनले उनको अगाडि राखिन् र उनलाई खान आग्रह गरिन्, अनि उनले खाए, पिए र उनको हृदय सान्त्वना भयो र उनले आफ्नो छोरा इश्माएललाई आशीर्वाद दिए।
४२ अनि उनले आफ्नो खाना सिध्याए र परमप्रभुलाई आशीर्वाद दिए, र इश्माएलकी पत्नीलाई भने, "जब इश्माएल घर फर्कन्छ, उसलाई यी शब्दहरू भन्नू,
४३ पलिश्तीहरूको देशबाट एक जना धेरै वृद्ध मानिस यहाँ आएर तपाईंलाई सोध्यो, तर तपाईं यहाँ हुनुहुन्थ्यो, अनि मैले उसलाई रोटी र पानी ल्याएँ, र उसले खायो र पियो र उसको हृदय सान्त्वना भयो।
४४ अनि उहाँले मलाई यी कुराहरू भन्नुभयो: जब तिम्रो पति इश्माएल घर फर्कन्छ, उसलाई भन, 'तिम्रो पालको कीला धेरै राम्रो छ। यसलाई पालबाट टाढा नहटाउनू।'
४५ अनि अब्राहामले त्यस स्त्रीलाई आज्ञा दिइसके, र उनी पलिश्तीहरूको देशमा आफ्नो घरतिर सवार भए; र जब इश्माएल आफ्नो पालमा आइपुगे, उनकी पत्नी खुशी र प्रसन्न हृदयले उनलाई भेट्न निस्किइन्।
४६ त्यस स्त्रीले उसलाई भनिन्, "पलिश्तीहरूको देशबाट एक जना वृद्ध मानिस यहाँ आए। उसको रूप यस्तो थियो। उसले तपाईंलाई सोध्यो तर तिमी यहाँ थिएनौ। त्यसैले मैले रोटी र पानी ल्याइदिएँ। उसले खायो, पियो र उसको मन सान्त्वना भयो।"
४७ अनि उहाँले मलाई यी कुराहरू भन्नुभयो, "जब तिम्रो पति इश्माएल घर फर्कन्छ, उसलाई भन, 'तिम्रो पालको कीला एकदमै राम्रो छ। त्यसलाई पालबाट नहटाउनू।'
४८ अनि इश्माएलले थाहा पायो कि यो उसको बुबा हो, र उसकी पत्नीले उसलाई सम्मान गरेकी थिइन्, र परमप्रभुले इश्माएललाई आशिष् दिनुभयो।

अध्याय २२

1 तब इश्माएल उठे र आफ्नी पत्नी, छोराछोरी, गाईवस्तु र आफूसँग भएका सबै चीजबीज लिएर त्यहाँबाट हिँडे र पलिश्तीहरूको देशमा आफ्नो बुबाकहाँ गए।
२ अनि अब्राहामले आफ्नो छोरा इश्माएललाई आफ्नी पहिलो पत्नीसँगको लेनदेनको विवरण सुनाए, जुन उनले गरेकी थिइन्।
३ इश्माएल र उनका छोराछोरीहरू त्यस देशमा धेरै दिनसम्म अब्राहामसँगै बसे, र अब्राहाम पलिश्तीहरूको देशमा धेरै समयसम्म बसे।
४ दिन बित्दै गयो र छब्बीस वर्ष पुग्यो। त्यसपछि अब्राहाम आफ्ना सेवकहरू र आफूसँग भएका सबै मानिसहरूसँग पलिश्तीहरूको देशबाट धेरै टाढा गए। तिनीहरू हेब्रोनको नजिक पुगे र त्यहाँ बसे। अब्राहामका सेवकहरूले पानीका इनारहरू खने। अब्राहाम र उनका सबै मानिसहरू पानीको छेउमा बसे। पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेकका सेवकहरूले अब्राहामका सेवकहरूले देशको सिमानामा पानीका इनारहरू खनेको खबर सुने।
५ अनि तिनीहरू आएर अब्राहामका नोकरहरूसँग झगडा गरे, र तिनीहरूले खनेको ठूलो इनार लुटे।
६ पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेकले यो कुरा सुने। अनि उनी आफ्ना सेनापति पीकोल र उनका बीस जना मानिसहरूसँगै अब्राहामकहाँ आए। अबीमेलेकले अब्राहामलाई उनका दासहरूको बारेमा बताए। अब्राहामले अब्राहामलाई उनका दासहरूले लुटेको इनारको बारेमा हप्काए।
७ अनि अबीमेलेकले अब्राहामलाई भने, "सारा पृथ्वी सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, म आजको दिनसम्म मेरा सेवकहरूले तपाईंका सेवकहरूलाई गरेको कामको बारेमा सुनेको छैन।"
८ अनि अब्राहामले सातवटा भेडाका पाठाहरू लिएर अबीमेलेकलाई दिए। उनले भने, "यी सबै मेरा हातबाट लेऊ, ताकि यो इनार मैले खनेको हुँ भन्ने कुराको प्रमाण होस्।"
९ अबीमेलेकले अब्राहामले दिएका सातवटा भेडाका पाठाहरू लिए, किनकि उनले तिनलाई प्रशस्त गाईवस्तु र गाईवस्तु पनि दिएका थिए। अबीमेलेकले अब्राहामलाई त्यस इनारको बारेमा शपथ खाए, त्यसैले उनले त्यस इनारको नाम बेर्शेबा राखे, किनकि त्यहाँ तिनीहरू दुवैले यसको बारेमा शपथ खाएका थिए।
१० अनि तिनीहरू दुवैले बेर्शेबामा एउटा करार बाँधे। अनि अबीमेलेकले आफ्ना सेनापति पीकोल र आफ्ना सबै मानिसहरूसँग मिलेर पलिश्तीहरूको देशमा फर्के। अब्राहाम र उनका सबै मानिसहरू बेर्शेबामा बसे र त्यहाँ धेरै समय बिताए।
११ अब्राहामले बेर्शेबामा एउटा ठूलो रूख रोपे, र त्यसका लागि चारैतिर फर्केका चार ढोकाहरू बनाए, र त्यसमा दाखबारी लगाए, ताकि यदि कुनै यात्री अब्राहामकहाँ आउँथ्यो भने, ऊ आफ्नो बाटोमा भएको जुनसुकै ढोकामा प्रवेश गर्थ्यो र त्यहीं बस्थ्यो, खानपिन गर्थ्यो र सन्तुष्ट हुन्थ्यो र त्यसपछि त्यहाँबाट निस्कन्थ्यो।
१२ किनकि अब्राहामको घराना सधैं आउने-जाने मानिसहरूका सन्तानहरूका लागि खुला थियो, जो अब्राहामको घरमा खान र पिउन दिनहुँ आउँथे।
१३ अनि जो कोही भोकाएको थियो र अब्राहामको घरमा आउँथ्यो, अब्राहामले उसलाई खान, पिउन र तृप्त हुन रोटी दिन्थे, र जो कोही नाङ्गो भएर आफ्नो घरमा आउँथ्यो, उसलाई उसले रोजेको लुगा लगाउँथ्यो, र उसलाई चाँदी र सुन दिन्थे र उसलाई पृथ्वीमा सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभुलाई चिनाउन्थे; अब्राहामले आफ्नो जीवनभर यही गरे।

१४ अब्राहाम, उनका छोराछोरीहरू र उनका सबै सम्पत्ति बेर्शेबामा बसोबास गरे, र उनले हेब्रोनसम्मै आफ्नो पाल टाँगे।
१५ अब्राहामका भाइ नाहोर, उनका बुबा र उनीहरूसँग भएका सबै जना हारानमा बसोबास गर्थे, किनकि उनीहरू अब्राहामसँगै कनान देशमा आएनन्।
१६ अनि नाहोरबाट छोराछोरीहरू जन्मिए, जसलाई हारानकी छोरी र अब्राहामकी पत्नी साराले बहिनी मिल्काले जन्माएकी थिइन्।
१७ तिनका छोराहरूको नाम यी नै हुन्: ऊज, बूज, कमूएल, केसेद, काजो, पिलदाश, तिदलाफ र बतूएल। यी आठ जना छोराहरू थिए। यी अब्राहामका भाइ नाहोरबाट जन्मेका मिल्केका छोराहरू थिए।
१८ नाहोरकी एउटी उपपत्नी थिइन् जसको नाम रूमा थियो। नाहोरले जेबख, गचाश, ताकाश र माकालाई पनि जन्माइन्। यी चार छोराहरू थिए।
१९ नाहोरका छोरीहरूबाहेक बाह्र जना छोराहरू जन्मिए। तिनीहरूका छोराछोरीहरू पनि हारानमा नै जन्मे।
२० नाहोरका जेठा छोरा ऊजका छोराहरू अबी, केरेफ, गादीन, मेलूस र तिनीहरूकी बहिनी दबोरा थिए।
२१ अनि बूजका छोराहरू बराकेल, नामाथ, शेवा र मादोनू थिए।
२२ कमूएलका छोराहरू अराम र रेकोब थिए।
२३ केसेदका छोराहरू अनमलेक, मेशै, बेनोन र यिफी थिए अनि हाजोका छोराहरू पिलदाश, मेकी र ओपेर थिए।
२४ पिल्दाशका छोराहरू अरुद, हामूम, मेरेद र मोलोख थिए।
२५ अनि तिदलाफका छोराहरू मुशान, कूशान र मुत्सी थिए।
२६ बतूएलका छोराहरू सेखार, लाबान र तिनीहरूकी बहिनी रिबेका थिए।
२७ हारानमा जन्मेका नाहोरका सन्तानहरूका वंशहरू यी नै हुन्; कमूएलका छोरा अराम र तिनका भाइ रेकोब हारानबाट निस्के र तिनीहरूले यूफ्रेटिस नदीको किनारमा एउटा बेँसी भेट्टाए।
28 अनि तिनीहरूले त्यहाँ एउटा शहर बनाए र त्यस शहरको नाम अरामका छोरा पतोरको नाउँमा राखे। त्यो नाउँ आजको दिनसम्म पनि अराम नहेरैम भनिन्छ।
२९ अनि केसेदका सन्तानहरू पनि जहाँ ठाउँ पाउन सक्थे त्यहाँ बस्न गए, र तिनीहरू गए र शिनार भूमिको विपरीतमा एउटा उपत्यका भेट्टाए, र तिनीहरू त्यहाँ बसोबास गरे।
३० अनि तिनीहरूले त्यहाँ एउटा शहर बनाए, र तिनीहरूले आफ्नो पिताको नाममा शहरको नाम केसेद राखे, जुन देश आजसम्म पनि कास्दीम हो, र कास्दीहरू त्यस भूमिमा बसोबास गरे र तिनीहरू फलदायी र अत्यन्तै वृद्धि भए।
३१ नाहोर र अब्राहामका बुबा तेरहले आफ्नो बुढेसकालमा अर्की पत्नी विवाह गरे। उनको नाउँ पलीला थियो। उनी गर्भवती भइन् र उनको लागि एउटा छोरा जन्माइन्। उनले त्यसको नाउँ सोबा राखे।
३२ सोबा जन्मेपछि तेरह पच्चीस वर्ष बाँचे।
३३ अनि तेरहको मृत्यु त्यही वर्ष भयो, अर्थात् अब्राहामको छोरा इसहाक जन्मेको पैंतीसौं वर्षमा।
34 तेरह दुई सय पाँच वर्ष बाँचे र उनलाई हारानमा गाडियो।
३५ तेरहका छोरा सोबा तीस वर्ष बाँचे र तिनका छोराहरू अराम, अक्लिश र मरीख जन्मे।
३६ तेरहका नाति सोबाका छोरा अरामका तीन पत्नीहरू थिए र तिनका बाह्र छोरा र तीन छोरीहरू थिए; अनि परमप्रभुले सोबाका छोरा अरामलाई धन-सम्पत्ति, सम्पत्ति, प्रशस्त गाई-वस्तु, भेडा-बाख्रा र गाई-वस्तु दिनुभयो, र त्यो मानिस धेरै बढ्यो।
३७ अनि सोबाका छोरा अराम, तिनका भाइ र तिनका सबै घराना हारानबाट यात्रा गरे, र जहाँ ठाउँ खोज्नुपर्छ त्यहाँ बस्न गए, किनकि तिनीहरूको सम्पत्ति हारानमा बस्नको लागि धेरै थियो; किनकि तिनीहरू आफ्ना दाजुभाइ, नाहोरका सन्तानहरूसँगै हारानमा बस्न सकेनन्।
३८ सोबाका छोरा अराम आफ्ना दाजुभाइहरूसँग गए, र पूर्वतिरको देशतिर टाढामा एउटा बेँसी भेट्टाए र त्यहाँ बसोबास गरे।
३९ अनि तिनीहरूले त्यहाँ एउटा शहर पनि बनाए, र आफ्नो जेठो दाजुको नाममा त्यसको नाउँ अराम राखे; त्यो आजको दिनसम्म पनि अराम-सोबा भनिन्छ।
४० अनि ती दिनहरूमा अब्राहामका छोरा इसहाक हुर्किरहेका थिए, र उनका बुबा अब्राहामले उनलाई परमप्रभुलाई चिन्नको लागि परमप्रभुको मार्ग सिकाए, र परमप्रभु उनीसँग हुनुहुन्थ्यो।
४१ इसहाक सैँतीस वर्षको हुँदा, उसको भाइ इश्माएल उसको साथमा पालमा घुमिरहेको थियो।
४२ अनि इश्माएलले इसहाकलाई आफ्नो बारेमा घमण्ड गर्दै भन्यो, "जब परमप्रभुले मेरा बुबालाई हाम्रो खतना गर्न भन्नुभयो, म तेह्र वर्षको थिएँ, र मैले परमप्रभुले मेरा बुबालाई भन्नुभएको वचनअनुसार गरें, र मैले मेरो आत्मा परमप्रभुलाई अर्पण गरें, र उहाँले मेरा बुबालाई आज्ञा गर्नुभएको उहाँको वचन मैले उल्लङ्घन गरिनँ।"
४३ इसहाकले इश्माएललाई भने, "परमप्रभुले तिमीलाई आज्ञा गर्नुभएको तिम्रो शरीरबाट तिमीले लिएको मासुको सानो भागको बारेमा तिमी किन घमण्ड गर्छौ?"
४४ परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, मेरा पिता अब्राहामका परमेश्वर, यदि परमप्रभुले मेरो पितालाई भन्नुभयो, "अब तिम्रो छोरा इसहाकलाई लिएर मेरो सामु बलि चढाऊ," म त्यसलाई अस्वीकार गर्दिन तर म खुशीसाथ स्वीकार गर्नेछु।
४५ इसहाकले इश्माएललाई भनेको कुरा परमप्रभुले सुन्नुभयो र उहाँलाई यो कुरा मन पर्यो। अनि उहाँले अब्राहामलाई यस विषयमा जाँच्ने विचार गर्नुभयो।
४६ अनि त्यो दिन आयो जब परमेश्वरका छोराहरू आए र परमप्रभुको सामु आफूलाई प्रस्तुत गरे, अनि शैतान पनि परमेश्वरका छोराहरूसँगै परमप्रभुको सामु आयो।
४७ परमप्रभुले शैतानलाई सोध्नुभयो, "तँ कहाँबाट आएको?" शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो, "पृथ्वीमा घुमफिर गर्दै, माथि र तल घुम्दै।"
४८ अनि परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, "पृथ्वीका सबै सन्तानको बारेमा तिम्रो वचन के छ?" शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो र भन्यो, "मैले पृथ्वीका सबै सन्तानहरूलाई देखेको छु जसले तपाईंको सेवा गर्छन् र जब तिनीहरूले तपाईंबाट केही माग्छन् तब तपाईंलाई सम्झन्छन्।"
४९ अनि जब तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंले माग गर्नुभएको कुरा दिनुहुन्छ, तिनीहरू आरामसँग बस्छन्, र तपाईंलाई त्याग्छन् र तिनीहरूले तपाईंलाई फेरि सम्झँदैनन्।
50 के तिमीले तेरहको छोरा अब्राहामलाई देख्यौ? अब्राहाम पहिले छोराछोरी थिएनन्। तर उसले तपाईंको सेवा गर्थ्यो र जहाँ-जहाँ जान्थ्यो त्यहाँ-त्यहाँ वेदीहरू निर्माण गर्थ्यो। उसले ती

वेदीहरूमा बलिहरू चढाउँथ्यो। उसले तपाईंको नाउँ पृथ्वीका सबै सन्तानहरूलाई निरन्तर घोषणा गर्थ्यो।
५१ अनि अब उसको छोरा इसहाक जन्मेको छ, त्यसैले उसले तिमीलाई त्यागेको छ, उसले देशका सबै बासिन्दाहरूको लागि ठूलो भोजको आयोजना गरेको छ, तर उसले परमप्रभुलाई बिर्सेको छ।
52 किनकि उसले गरेका सबै कामहरूमा उसले तिम्रो लागि कुनै भेटी चढाएन, न त होमबलि, न मेलबलि, न त साँढे, न त पाठो, न बाख्रा चढाएको कुनै पनि चीज जुन उसले आफ्नो छोरालाई दूध छुटाएको दिन मारेको थियो।
53 आफ्नो छोरा जन्मेको समयदेखि सैँतीस वर्षसम्म पनि उनले तपाईंको सामु कुनै वेदी बनाएनन्, न त तपाईंलाई कुनै भेटी चढाए। किनभने उनले देखे कि तपाईंले आफ्नो बिन्तीअनुसार दिनुभयो, र उहाँले तपाईंलाई त्याग्नुभयो।
५४ अनि परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, "के तिमीले मेरो सेवक अब्राहामलाई यसरी विचार गर्यौ? किनकि पृथ्वीमा त्यो जस्तो कोही छैन, मेरो अगाडि एक सिद्ध र धर्मी मानिस, जसले परमेश्वरको डर मान्छ र दुष्टताबाट टाढा रहन्छ; मेरो जीवनको कसम, यदि मैले उसलाई भनें, 'तिम्रो छोरा इसहाकलाई मेरो सामु ल्याउनु,' भनें भने, उसले उसलाई मबाट रोक्नेछैन, यदि मैले उसलाई उसको बगाल वा गाईवस्तुबाट मेरो सामु होमबलि ल्याउन भनें भने पनि।
५५ अनि शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो र भन्यो, "अब तपाईंले भनेझैं अब्राहामलाई भन्नुहोस्, अनि तपाईंले देख्नुहुनेछ कि आज उसले तपाईंको वचन उल्लङ्घन गर्दैन र त्याग्दैन।"

अध्याय २३

1 त्यसैबेला परमप्रभुको वचन अब्राहामकहाँ आयो, र उहाँले उनलाई भन्नुभयो, "अब्राहाम," अनि उनले भने, "म यहाँ छु।"
२ अनि उहाँले उसलाई भन्नुभयो, "अब तिम्रो छोरा, तिम्रो एक मात्र छोरा जसलाई तिमी माया गर्छौ, इसहाकलाई लिएर मोरियाहको भूमिमा जाऊ, र त्यहाँ तिमीलाई देखाइने पहाडहरूमध्ये एउटामा होमबलिको रूपमा उसलाई बलिदान देऊ, किनकि त्यहाँ तिमीले बादल र परमप्रभुको महिमा देख्नेछौ।"
३ अब्राहामले मनमनै भने, "म कसरी मेरो छोरा इसहाकलाई त्यसकी आमा साराबाट अलग गर्ने, ताकि म उसलाई परमप्रभुको सामु होमबलिको रूपमा ल्याऊँ?"
४ अनि अब्राहाम पालभित्र पसे र आफ्नी पत्नी साराको सामु बसे र उनलाई यी कुरा भने,
५ मेरो छोरा इसहाक ठूलो भइसकेको छ र उसले केही समयदेखि आफ्नो परमेश्वरको सेवा सिकेको छैन। अब भोलि म उसलाई शेम र उसको छोरा एबेरकहाँ लैजानेछु। त्यहाँ उसले परमप्रभुको मार्गहरू सिक्नेछ। किनभने तिनीहरूले उसलाई परमप्रभुलाई जान्न सिकाउनेछन् र जब उसले निरन्तर परमप्रभुको सामु प्रार्थना गर्छ, उहाँले उसलाई जवाफ दिनुहुनेछ भनेर पनि जान्न पाउनेछन्। त्यसकारण त्यहाँ उसले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको सेवा गर्ने तरिका जान्न पाउनेछ।
6 साराले भनिन्, "तपाईंले राम्रो भन्नुभयो। जाऊ, मेरा मालिक, तपाईंले भन्नुभए जस्तै उसलाई गर। तर उसलाई मबाट धेरै टाढा नलाग्नुहोस्, न त उसलाई त्यहाँ धेरै समयसम्म बस्न दिनुहोस्, किनकि मेरो प्राण उसको आत्मामा बाँधिएको छ।"
७ अनि अब्राहामले सारालाई भने, "मेरी छोरी, हामी हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरलाई प्रार्थना गरौं ताकि उहाँले हाम्रो भलाइ गरून्।"
८ अनि साराले आफ्नो छोरा इसहाकलाई लिइन् र त्यो रातभरि उनीसँगै बसिन्। उनले उसलाई चुम्बन गरिन्, अँगालो हालिन् र बिहानसम्मै उसलाई केही गर्न निर्देशन दिइन्।
९ अनि उनले उसलाई भनिन्, "हे मेरो छोरा, मेरो प्राण तिमीबाट कसरी अलग हुन सक्छ?" अनि उनले अझै पनि उसलाई चुम्बन गरिन् र अँगालो हालिन्, र अब्राहामलाई उसको बारेमा निर्देशन दिइन्।
१० साराले अब्राहामलाई भनिन्, "हे मेरा प्रभु, म बिन्ती गर्छु, तपाईंको छोराको ख्याल राख्नुहोस्, र त्यसमाथि नजर राख्नुहोस्, किनकि त्यो बाहेक मेरो अरू कुनै छोरा वा छोरी छैन।"
११ उसलाई नत्याग। यदि ऊ भोको छ भने उसलाई रोटी देऊ, र तिर्खाएको छ भने उसलाई पानी पिउन देऊ; उसलाई पैदल हिँड्न नदेऊ, न त घाममा बस्न देऊ।
१२ बाटोमा उसलाई एक्लै जान नदेऊ, उसले जे चाहन्छ त्यो गर्न जबरजस्ती नगर, तर उसले जे भन्छ त्यही गर।
१३ अनि सारा रातभरि इसहाकको लागि धुरुधुरु रोइन्, र बिहानसम्मै उनलाई निर्देशन दिइन्।
१४ अनि बिहान साराले अबीमेलेकले दिएको घरमा भएका लुगाहरूमध्ये एउटा एकदमै राम्रो र सुन्दर लुगा रोजिन्।
१५ अनि उनले आफ्नो छोरा इसहाकलाई त्यो पहिराइदिइन्, र उसको टाउकोमा फेटा लगाइदिइन्, फेटाको टुप्पोमा बहुमूल्य रत्न लगाइदिइन्, र तिनीहरूलाई बाटोको लागि सामान दिइन्, र तिनीहरू निस्किए, र इसहाक आफ्नो बुबा अब्राहामसँग गए, र तिनीहरूका केही नोकरहरू तिनीहरूलाई बाटोबाट हेर्न तिनीहरूसँगै गए।
१६ अनि सारा उनीहरूसँगै गइन्, र उनीहरूलाई बिदाइ गर्न बाटोमा उनीहरूसँगै गइन्। तिनीहरूले उनलाई भने, "पालमा फर्क।"
१७ जब साराले आफ्नो छोरा इसहाकको कुरा सुनिन्, तब उनी धुरुधुरु रोइन्, अनि उनका पति अब्राहाम पनि उनीसँगै रोए, र उनीहरूको छोरा पनि उनीहरूसँगै ठूलो स्वरमा रोयो; उनीहरूसँगै जानेहरू पनि धेरै रोए।
१८ अनि साराले आफ्नो छोरा इसहाकलाई समाती, र उसलाई अँगालो हालेर अँगालो हालिन् र उनीसँगै रोइन्। अनि साराले भनिन्, "कसलाई थाहा छ, आजपछि म तिमीलाई फेरि कहिल्यै भेट्न पाउँछु कि?"
१९ अनि तिनीहरू अझै पनि सँगै रोइरहे, अब्राहाम, सारा र इसहाक, र बाटोमा उनीहरूसँगै जाने सबै मानिसहरू पनि उनीहरूसँगै रोए। त्यसपछि सारा आफ्नो छोरालाई छोडेर गइन् र धुरुधुरु रोइन्, अनि उनका सबै पुरुष र दासीहरू उनीसँगै पालमा फर्किए।
२० अनि परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार अब्राहाम आफ्नो छोरा इसहाकलाई परमप्रभुको सामु बलि चढाउन लिएर गए।
२१ अनि अब्राहामले आफ्ना दुई जना जवान मानिसहरू, हागारको छोरा इश्माएल र आफ्नो नोकर एलीएजरलाई आफूसँगै लगे, र तिनीहरू पनि उनीहरूसँगै गए। बाटोमा हिंड्दै गर्दा ती जवान मानिसहरूले आपसमा यी कुराहरू भने,

२२ अनि इश्माएलले एलीएजरलाई भने, "अब मेरा बुबा अब्राहामले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार इसहाकलाई होमबलिको रूपमा ल्याउन उहाँसँगै जाँदै हुनुहुन्छ।"
२३ अब जब ऊ फर्कन्छ, उसले मलाई उसको सबै सम्पत्ति दिनेछ, उसको पछि उत्तराधिकारको रूपमा, किनकि म उसको जेठो सन्तान हुँ।
२४ अनि एलीएजरले इश्माएललाई जवाफ दिए र भने, "साँच्चै अब्राहामले तिमीलाई तिम्री आमासँगै त्यागेका थिए, र शपथ खाएका थिए कि तिमीले उसको सबै सम्पत्तिको उत्तराधिकारी हुने छैनौ, र उसले आफ्नो सबै सम्पत्ति र सबै सम्पत्ति कसलाई दिनेछ, तर मलाई उसको सेवक, जसले आफ्नो घरमा विश्वासयोग्य रह्यो, जसले रातदिन उसको सेवा गर्यो, र उसले मलाई चाहेको सबै काम गर्यो? उसले आफ्नो मृत्युमा उसको सबै सम्पत्ति मलाई दिनेछ।"
२५ अनि जब अब्राहाम आफ्नो छोरा इसहाकलाई लिएर बाटोमा जाँदै थिए, शैतान आयो र एक धेरै वृद्ध, नम्र र पश्चात्तापी आत्मा भएको मानिसको रूपमा अब्राहामकहाँ देखा पर्यो। उसले अब्राहामको नजिक गएर भन्यो, "के तिमी मूर्ख वा पागल हौ, किन आज तिमी आफ्नो एक मात्र छोरालाई यस्तो गर्न गइरहेका छौ?"
२६ किनकि तिम्रो बुढेसकालको अन्त्यतिर परमेश्वरले तिमीलाई एउटा छोरा दिनुभयो। अनि के तिमी आज गएर उसलाई मार्न चाहन्छौ किनभने उसले कुनै हिंसा गरेन? के तिमी आफ्नो एक मात्र छोराको प्राणलाई पृथ्वीबाट नाश गर्नेछौ?
२७ के तिमीलाई थाहा छैन र बुझिएको छैन कि यो कुरा परमप्रभुबाट हुन सक्दैन? किनकि परमप्रभुले पृथ्वीमा मानिसलाई यति धेरै दुष्ट काम गर्न सक्नुहुन्न कि उसलाई भन्नु हुन्छ, जा र आफ्नो बच्चाको हत्या गर।
२८ अब्राहामले यो सुने र थाहा पाए कि यो शैतानको वचन हो जसले उसलाई परमप्रभुको मार्गबाट तर्काउन खोजिरहेको थियो, तर अब्राहामले शैतानको आवाज सुनेनन्, र अब्राहामले उसलाई हप्काए र ऊ गयो।
२९ अनि शैतान फर्केर इसहाककहाँ आयो; अनि ऊ इसहाककहाँ सुन्दर र मनमोहक जवान मानिसको रूपमा देखा पर्यो।
३० अनि इसहाकको नजिक गएर भने, "के तिमीलाई थाहा छैन र बुझ्दैनौ कि तिम्रो बूढो मूर्ख बुबाले आज तिमीलाई सित्तैमा मार्न लगिरहेको छ?"
३१ अब, मेरो छोरा, उसको कुरा नसुन, किनकि ऊ मूर्ख बूढो मानिस हो, र तिम्रो बहुमूल्य आत्मा र सुन्दर आकृति पृथ्वीबाट हराउन नदेऊ।
३२ इसहाकले यो सुनेपछि अब्राहामलाई भने, "बुबा, के तपाईंले यो मानिसले भनेको कुरा सुन्नुभएको छ? उसले पनि त्यस्तै भनेको छ।"
३३ तब अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकलाई जवाफ दिए र भने, "तिनलाई ध्यान देऊ, र उनका कुरा नसुन, न त उनको कुरामा ध्यान देऊ, किनकि त्यो शैतान हो, जसले आज हामीलाई परमेश्वरका आज्ञाहरूबाट तर्काउन खोजिरहेको छ।"
३४ अनि अब्राहामले अझै पनि शैतानलाई हप्काए, र शैतान तिनीहरूबाट गयो, र तिनीहरूलाई जित्न नसक्ने देखेर उसले आफूलाई तिनीहरूबाट लुकायो, र बाटोमा तिनीहरूको अगाडि गयो; र उसले आफूलाई बाटोमा पानीको ठूलो खोलामा रूपान्तरण गर्यो, र अब्राहाम, इसहाक र उनका दुई जवान मानिसहरू त्यो ठाउँमा पुगे, र तिनीहरूले एउटा ठूलो र शक्तिशाली खोला देखे जुन शक्तिशाली पानी जस्तै थियो।
३५ अनि तिनीहरू खोलामा पसे र त्यसबाट भएर गए, र पानी सुरुमा तिनीहरूका खुट्टाहरूसम्म पुग्यो।
३६ अनि तिनीहरू खोलामा गहिरो पानी परे र पानी तिनीहरूको घाँटीसम्म पुग्यो, र पानीको कारण तिनीहरू सबै डराए; अनि तिनीहरू खोला पार गर्दै जाँदा अब्राहामले त्यो ठाउँ चिने, र उनलाई थाहा भयो कि त्यहाँ पहिले पानी थिएन।
३७ अनि अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकलाई भने, "मलाई यो ठाउँ थाहा छ जहाँ न खोला थियो न पानी नै। त्यसैले आज हामीलाई परमेश्वरको आज्ञाबाट तर्काउन यो सबै गर्ने यही शैतान हो।"
३८ अनि अब्राहामले उसलाई हप्काएर भने, "हे शैतान, परमप्रभुले तँलाई हप्काउनुभएको होस्, हामीबाट टाढा गइहाल किनकि हामी परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्छौं।"
३९ अनि अब्राहामको सोर सुनेर शैतान डरायो, र तिनीहरूबाट टाढा गयो, र त्यो ठाउँ फेरि पहिले जस्तै सुख्खा जमिन भयो।
४० अनि अब्राहाम इसहाकसँग परमेश्वरले भन्नुभएको ठाउँतिर लागे।
४१ तेस्रो दिनमा अब्राहामले आँखा उठाएर परमेश्वरले भन्नुभएको ठाउँ टाढामा देखे।
४२ अनि पृथ्वीदेखि आकाशसम्मै आगोको खाँबो र पर्वतमा महिमाको बादल मोशाकहाँ देखा पर्यो। परमप्रभुको महिमा बादलमा देखियो।
४३ अनि अब्राहामले इसहाकलाई भने, "मेरो छोरा, के तिमी त्यो पर्वतमा देख्छौ, जुन हामी टाढाबाट देख्छौं, र म त्यसमा जे देख्छु?
४४ इसहाकले आफ्नो बुबालाई भने, "म आगोको खाँबो र बादल देख्छु, र परमप्रभुको महिमा बादलमाथि देखिन्छ।"
४५ अनि अब्राहामलाई थाहा थियो कि उनको छोरा इसहाकलाई परमप्रभुले होमबलिको रूपमा स्वीकार गर्नुभएको छ।
४६ अनि अब्राहामले एलीएजर र इश्माएललाई भने, "के तिमीहरूले पनि त्यो देख्छौ जुन हामी टाढामा रहेको पर्वतमा देख्छौं?
४७ अनि तिनीहरूले जवाफ दिए र भने, "हामी पृथ्वीका अरू पहाडहरू जस्तै अरू केही देख्दैनौं।" अनि अब्राहामलाई थाहा थियो कि परमप्रभुले तिनीहरूलाई तिनीहरूसँग जान स्वीकार गर्नुभएन, र अब्राहामले तिनीहरूलाई भने, "म र मेरो छोरा इसहाक त्यो पहाडमा जानेछौं र त्यहाँ परमप्रभुको सामु पूजा गर्नेछौं र त्यसपछि तिमीहरूकहाँ फर्कनेछौं, तिमीहरू यहाँ गधासँगै बस।"
४८ अनि अब्राहामले आज्ञा गरेझैं एलीएजर र इश्माएल त्यहीं बसे।
४९ अनि अब्राहामले होमबलिको लागि दाउरा लिएर आफ्नो छोरा इसहाकलाई बोकाइदिए, अनि आगो र चक्कु लिएर तिनीहरू दुवै त्यस ठाउँमा गए।
५० तिनीहरू जाँदै गर्दा इसहाकले आफ्नो बुबालाई भने, "हेर्नुहोस्, म यहाँ आगो र दाउरा देख्छु, तब परमप्रभुको सामु होमबलिको लागि चढाउनलाई राखिएको थुमा कहाँ छ?"
५१ अनि अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकलाई भने, "परमप्रभुले तिमीलाई मेरो छोरा, थुमाको सट्टामा सिद्ध होमबलि हुन चुन्नुभएको छ।"
५२ इसहाकले आफ्नो बुबालाई भने, "परमप्रभुले तपाईंलाई भन्नुभएका सबै कुरा म आनन्द र खुशी हृदयले गर्नेछु।"

५३ अब्राहामले फेरि आफ्नो छोरा इसहाकलाई भने, "के तिम्रो मनमा यस विषयमा कुनै विचार वा सल्लाह छ जुन उचित छैन? मलाई भन, मेरो छोरा, बिन्ती छ, यो कुरा मबाट नलुका।"
५४ तब इसहाकले आफ्नो बुबा अब्राहामलाई जवाफ दिए र भने, "हे बुबा, परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ र तपाईंको आत्मा जीवित हुनुहुन्छ, मेरो हृदयमा उहाँले तपाईंलाई भन्नुभएको वचनबाट दाहिने वा देब्रेतिर तर्किने कुनै कुरा छैन।"
५५ यसमा न त अंग न मांसपेशी चलेको छ न त हलचल नै भएको छ, न त मेरो हृदयमा यस बारे कुनै विचार वा दुष्ट सल्लाह नै छ।
५६ तर यस विषयमा म खुसी र प्रसन्न हृदयले भरिएको छु, र म भन्छु, परमप्रभु धन्यका होऊन् जसले आज मलाई उहाँको सामु होमबलिको रूपमा चुन्नुभएको छ।
५७ अनि इसहाकका कुरा सुनेर अब्राहाम धेरै खुसी भए। अनि तिनीहरू गए र परमप्रभुले भन्नुभएको ठाउँमा भेला भए।
५८ अनि अब्राहाम त्यस ठाउँमा वेदी बनाउन गए, र अब्राहाम रोए, र इसहाकले वेदी नबनाउञ्जेल ढुङ्गा र इस्त्री लिए।
५९ अनि अब्राहामले दाउरा लिएर आफूले बनाएको वेदीमाथि मिलाएर राखे।
६० अनि उनले आफ्नो छोरा इसहाकलाई लिएर वेदीमाथिको दाउरामाथि राखेर परमप्रभुको सामु होमबलिको रूपमा मार्न बाँधे।
६१ तब इसहाकले आफ्नो बुबालाई भने, "मलाई बलियो गरी बाँधेर वेदीमाथि राख, नत्रता म फर्केर सर्नेछु र छुरीको बलले मेरो शरीरलाई छुनेछ र होमबलिलाई अपवित्र पार्नेछु।" अनि अब्राहामले त्यसै गरे।
६२ अनि इसहाकले आफ्नो बुबालाई भने, "हे बुबा, जब तपाईंले मलाई मारेर बलिदानको रूपमा जलाउनुहुन्छ, मेरो खरानीबाट बाँकी रहेको भाग लिएर मेरी आमा सारालाई ल्याइदिनुहोस्, र उनलाई भन्नुहोस्, 'यो इसहाकको मीठो बास्ना हो; तर यदि उनी इनारको छेउमा वा कुनै अग्लो ठाउँमा बस्छिन् भने उनलाई यो नभन्नुहोस्, नत्रता उनले मेरो पछि लागेर आफ्नो प्राण त्याग्नेछिन् र मर्नेछिन्।"
६३ अब्राहामले इसहाकका कुरा सुने, र इसहाकले यी कुराहरू बोल्दा उनी ठूलो स्वरले रोए; अनि अब्राहामको आँसु उनका छोरा इसहाकमाथि झर्यो, र इसहाक धुरुधुरु रोए, र उनले आफ्नो बुबालाई भने, "हे मेरा बुबा, हतार गर्नुहोस्, र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले तपाईंलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार मसँग गर्नुहोस्।"
६४ परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएको यो कुरामा अब्राहाम र इसहाकको हृदय आनन्दित भयो; तर हृदय आनन्दित हुँदा आँखा रसाएर रोयो।
६५ अनि अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकलाई बाँधेर वेदीको दाउरामाथि राखे। इसहाकले आफ्नो बुबाको अगाडि वेदीमाथि आफ्नो घाँटी पसार्यो र अब्राहामले आफ्नो छोरालाई परमप्रभुको सामु होमबलिको रूपमा मार्न चक्कु लिन आफ्नो हात पसार्यो।
६६ त्यस समयमा दयाका स्वर्गदूतहरू परमप्रभुको सामु आए र इसहाकको बारेमा उहाँसँग कुरा गरे, यसो भन्दै,
६७ ० परमप्रभु, तपाईं स्वर्ग र पृथ्वीमा सृष्टि गर्नुभएका सबै कुरामाथि दयालु र दयालु राजा हुनुहुन्छ, र तपाईंले ती सबैलाई समर्थन गर्नुहुन्छ; त्यसैले आफ्नो सेवक इसहाकको सट्टामा छुटकारा र छुटकारा दिनुहोस्, र अब्राहाम र उनको छोरा इसहाकमाथि दया र करुणा गर्नुहोस्, जसले आज तपाईंको आज्ञाहरू पालना गरिरहेका छन्।
६८ हे परमप्रभु, के तपाईंले देख्नुभएको छ, तपाईंको दास अब्राहामको छोरा इसहाकलाई कसरी जनावर जस्तै काटिन लगिएको छ? अब, हे परमप्रभु, तिनीहरूप्रति तपाईंको दया जागृत होस्।
६९ त्यसैबेला परमप्रभु अब्राहामकहाँ देखा पर्नुभयो र स्वर्गबाट उनलाई बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, "तिम्रो हात त्यस केटामाथि नउठा, न त त्यसलाई केही गर, किनकि अब मलाई थाहा छ कि तिमी यो काम गरेर र तिम्रो एक मात्र छोरालाई पनि मबाट नरोकेर परमेश्वरको डर मान्दछौ।"
७० अनि अब्राहामले आँखा उठाएर हेरे, र एउटा भेडालाई उसको सिङले झाडीमा अल्झिएको देखे; त्यो त्यही भेडा थियो जसलाई परमप्रभु परमेश्वरले पृथ्वी र आकाश बनाउनुहुँदा पृथ्वीमा सृष्टि गर्नुभएको थियो।
७१ किनकि परमप्रभुले त्यस दिनदेखि नै यो भेडालाई इसहाकको सट्टा होमबलिको रूपमा तयार पार्नुभएको थियो।
७२ अनि यो भेडा अब्राहामतिर अघि बढ्दै थियो जब शैतानले उसलाई समात्यो र उसको सिङ झाडीमा फसाइदियो, ताकि अब्राहामले आफ्नो छोरालाई मार्न अब्राहामतिर नआओस्।
७३ अनि अब्राहामले भेडा आफूतिर आउँदै गरेको र शैतानले त्यसलाई रोकेको देखेर उसलाई ल्याए र वेदीको अगाडि ल्याए, र आफ्नो छोरा इसहाकलाई बाँधेर फुकाइदिए, र त्यसको सट्टामा भेडा राखे, अनि अब्राहामले त्यो भेडालाई वेदीमा मारे, र आफ्नो छोरा इसहाकको सट्टामा बलिदानको रूपमा चढाए।
७४ अनि अब्राहामले भेडाको केही रगत वेदीमा छर्के, र उनले भने, "यो मेरो छोराको सट्टामा छ, र आजको दिन परमप्रभुको सामु यो मेरो छोराको रगत जस्तै होस्।"
७५ अनि यस अवसरमा अब्राहामले वेदीको छेउमा गरेका सबै कुराहरू, उनी चिच्याएर भन्थे, यो मेरो छोराको कोठामा छ, र आज यो मेरो छोराको सट्टामा परमप्रभुको सामु विचार गरियोस्; अनि अब्राहामले वेदीको सारा सेवा पूरा गरे, र परमप्रभुको सामु सेवा स्वीकार गरियो, र यो इसहाक जस्तै गनियो; र परमप्रभुले त्यस दिन अब्राहाम र उनका सन्तानलाई आशिष् दिनुभयो।
७६ अनि शैतान साराकहाँ गयो, र ऊ साराको सामु एक वृद्ध मानिसको रूपमा देखा पर्यो, जो धेरै नम्र र नम्र थियो, र अब्राहाम अझै पनि परमप्रभुको सामु होमबलिमा संलग्न थिए।
७७ अनि उनले उनलाई भने, "आज अब्राहामले तेरो एक मात्र छोरासँग गरेका सबै काम के तिमीलाई थाहा छैन?" किनकि उनले इसहाकलाई लगेर वेदी बनाए, उसलाई मारे, र वेदीमा बलिदानको रूपमा ल्याए, अनि इसहाक आफ्नो बुबाको सामु रोए, तर उनले उसलाई हेरेनन्, न त उसलाई दया नै देखाए।
७८ अनि शैतानले यी शब्दहरू दोहोर्‍यायो, र ऊ उनीबाट टाढा गयो, र साराले शैतानका सबै शब्दहरू सुने, र उनले उसलाई आफ्नो छोरासँगै रहेका मानिसहरूका छोराहरूमध्ये एक वृद्ध मानिस भएको कल्पना गरिन्, र आएर उनलाई यी कुराहरू भने।
७९ अनि साराले आफ्नो छोराको लागि ठूलो स्वरले रोइन् र कराइन्; अनि उनले भुइँमा लम्पसार परिन् र आफ्नो टाउकोमा धूलो छर्किन् र भनिन्, "हे मेरो छोरा, इसहाक, मेरो छोरा, आज तिम्रो सट्टामा म मरेको भए हुन्थ्यो।" अनि उनले रुन जारी राखिन् र भनिन्, "हे मेरो छोरा, मेरो छोरा इसहाक, आज तिम्रो सट्टामा म मरेको भए हुन्थ्यो।"
८० अनि उनी अझै पनि रोइरहिन्, र भनिन्, "मैले तिमीलाई हुर्काएको र हुर्काएको पछि मलाई तिम्रो लागि दुख लागेको छ;

अब मेरो आनन्द तिम्रो लागि शोकमा परिणत भएको छ, म जसले तिम्रो लागि तिर्सना गर्थें, र नब्बे वर्षको उमेरमा तिमीलाई जन्म नदिँदासम्म रोइरहेकी र परमेश्वरलाई प्रार्थना गरेकी थिएँ; र अब तिमीले आज चक्कु र आगोको लागि सेवा गर्यौ, बलिदानको रूपमा।"

८१ तर मेरो छोरा, म तिमीसँग आफूलाई सान्त्वना दिन्छु किनकि यो परमप्रभुको वचन हो, किनकि तिमीले आफ्नो परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्यौ; किनकि हाम्रा परमेश्वरको वचन कसले उल्लङ्घन गर्न सक्छ, जसको हातमा हरेक जीवित प्राणीको प्राण छ?

८२ हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, तपाईं न्यायी हुनुहुन्छ, किनकि तपाईंका सबै कामहरू असल र धार्मिक छन्; किनकि म पनि तपाईंले आज्ञा गर्नुभएको तपाईंको वचनसँग खुशी छु, र मेरो आँखा तितो आँसुले रुँदा मेरो हृदय खुशी हुन्छ।

८३ अनि साराले आफ्नी एउटी दासीको छातीमा आफ्नो टाउको राखिन्, र उनी ढुङ्गा जस्तै स्थिर भइन्।

८४ त्यसपछि उनी उठिन् र हेब्रोन नपुगुन्जेल सोधपुछ गर्दै गइन्, र बाटोमा भेटिएका सबैलाई सोधपुछ गरिन्, तर कसैले पनि उनको छोरालाई के भएको थियो भनेर भन्न सकेनन्।

८५ अनि उनी आफ्ना दासीहरू र पुरुष नोकरहरूसँग किरेथ-अर्बा, जुन हेब्रोन हो, आइन्, र उनले आफ्नो छोराको बारेमा सोधिन्, र उनले आफ्ना केही नोकरहरूलाई अब्राहाम इसहाकसँग गएको ठाउँ खोज्न पठाउँदा त्यहाँ बसिन्; तिनीहरू शेम र एबेरको घरमा उनलाई खोज्न गए, तर उनीहरूले उनलाई भेट्टाएनन्, र उनीहरूले देशभरि खोजे तर उनी त्यहाँ थिएनन्।

८६ अनि हेर, शैतान एक वृद्ध मानिसको रूपमा साराकहाँ आयो, र ऊ आयो र उनको अगाडि उभियो, र उसले उनलाई भन्यो, मैले तिमीलाई झूटो बोलें, किनकि अब्राहामले आफ्नो छोरालाई मारेनन् र ऊ मरेको छैन; र जब उनले यो शब्द सुनेकी थिइन्, उनको खुशी उनको छोराको कारणले यति धेरै हिंसात्मक भयो, कि उनको आत्मा खुशीले बाहिर गयो; उनी मरी र आफ्ना मानिसहरूमा जम्मा भइन्।

८७ अनि जब अब्राहामले आफ्नो सेवा समाप्त गरे, उनी आफ्नो छोरा इसहाकलाई लिएर आफ्ना जवान मानिसहरूकहाँ फर्के, र तिनीहरू उठे र सँगै बेर्शेबा गए, र तिनीहरू घर फर्के।

88 अब्राहामले सारालाई खोजे तर भेटेनन्। अब्राहामले उनको बारेमा सोधपुछ गरे। तिनीहरूले भने, "तिमी जहाँ गएका थियौ, त्यहाँ तिमीलाई खोज्न उनी हेब्रोनसम्म गइन्। किनभने उनलाई यस्तो खबर दिइएको थियो।"

८९ अनि अब्राहाम र इसहाक हेब्रोनमा उनीकहाँ गए, र जब उनीहरूले उनलाई मरिसकेका पाए, तिनीहरूले आफ्नो स्वर उठाए र उनको लागि धुरुधुरु रोए; अनि इसहाक आफ्नी आमाको अनुहारमा घोप्टो परे र उनको लागि रोए, र भने, "हे मेरी आमा, मेरी आमा, तपाईंले मलाई कसरी छोड्नुभयो, र कहाँ जानुभयो? हे कसरी, तपाईंले मलाई कसरी छोड्नुभयो!"

९० अब्राहाम र इसहाक सारा मरेकोमा धेरै रोए अनि तिनीहरूका सबै नोकरहरू पनि तिनीहरूसँगै रोए। तिनीहरूले साराको लागि ठूलो र गहिरो शोक मनाए।

अध्याय २४

१ साराको आयु एक सय सत्ताईस वर्ष थियो, र सारा मरी; अनि अब्राहाम आफ्नी पत्नी सारालाई गाड्न चिहान खोज्न आफ्नो मृत शरीरको सामुबाट उठे; अनि गएर त्यस देशका बासिन्दाहरू, हेतका सन्तानहरूसँग कुरा गरे,

२ म तिमीहरूको देशमा परदेशी र परदेशी हुँ; मलाई तिमीहरूको देशमा चिहानको लागि एउटा जग्गा दिनुहोस्, ताकि म मेरा लाशहरू मेरो सामु गाड्न सकूँ।

३ अनि हेतका सन्तानहरूले अब्राहामलाई भने, "हेर, यो भूमि तिम्रो सामु छ। हाम्रा चिहानहरूमध्ये रोजाइको ठाउँमा तिम्रो मृत शरीर गाड, किनकि तिम्रो मृत शरीर गाड्नदेखि तिमीलाई कसैले पनि रोक्ने छैन।"

४ अनि अब्राहामले तिनीहरूलाई भने, "यदि तिमीहरू यो कुरामा सहमत छौ भने, जाऊ र मेरो लागि जोकरको छोरा एप्रोनकहाँ गएर बिन्ती गर, कि उसले मलाई उसको खेतको छेउमा रहेको मक्पेलाको गुफा देऊस्, र म उसलाई चाहेको कुरामा त्यो किन्नेछु।"

५ अनि एप्रोन हेतीहरूका बीचमा बसोबास गर्थे। तिनीहरूले गएर उसलाई बोलाए। अनि ऊ अब्राहामको सामु आयो। एप्रोनले अब्राहामलाई भने, "हेर, तपाईंको दासले तपाईंले माग गर्नुभएको सबै कुरा गर्नेछ।" अब्राहामले भने, "होइन, तर म तपाईंको गुफा र खेतको मूल्य चुकाएर किन्न तयार छु, ताकि यो सधैंभरि चिहानको सम्पत्ति होस्।"

६ एप्रोनले उत्तर दिए, "हेर, त्यो खेत र गुफा तिम्रो अगाडि छन्, तिमीलाई जे चाहिन्छ त्यो देऊ।" अनि अब्राहामले भने, "म तिम्रो हातबाट, तिम्रो शहरको ढोकाबाट भित्र पस्नेहरूको हातबाट र तिम्रो सन्तानको हातबाट सदाको लागि पूरा मूल्यमा मात्र यो किन्नेछु।"

७ अनि एप्रोन र उनका सबै दाजुभाइहरूले यो सुने, अनि अब्राहामले एप्रोन र उनका सबै दाजुभाइहरूको हातमा चार सय शेकेल चाँदी तौलेर एप्रोनलाई दिए; अनि अब्राहामले यो लेनदेन लेखे, र उनले यसलाई लेखे र चार साक्षीहरूसहित यसको गवाही दिए।

८ अनि साक्षीहरूका नाम यी नै हुन्: हित्ती अबिश्नाको छोरा अमीगल, हिव्वी अशुनाकको छोरा अदीकोरोम, गोमेरी अहीरामको छोरा अब्दोन, सिदोनी अबुदीशको छोरा बकदील।

९ अनि अब्राहामले किनेको पुस्तक लिएर आफ्नो भण्डारमा राखे, र अब्राहामले पुस्तकमा लेखेका शब्दहरू यी हुन्, अर्थात्:

१० अब्राहामले हित्ती एप्रोन, उनका सन्तानहरू, उनका शहरबाट बाहिर निस्कनेहरू र उनका सन्तानहरूबाट सदाको लागि किनेको त्यो गुफा र खेत अब्राहाम, उनका सन्तान र उनका सन्तानहरू र उनका सन्तानबाट जन्मेकाहरूका लागि सदाको लागि चिहानको सम्पत्तिको रूपमा किनिएको होस् भनेर उनले त्यसमा छाप लगाए र साक्षीहरूसहित यसको गवाही दिए।

११ अनि त्यो खेत, त्यसमा भएको ओडार र त्यो सबै ठाउँ अब्राहाम र तिनीपछिका उनका सन्तान, हेतीहरूका लागि सुरक्षित गरियो; हेर, यो कनान देशमा हेब्रोनमा मम्रेको अगाडि छ।

१२ त्यसपछि अब्राहामले आफ्नी पत्नी सारालाई त्यहीं गाडे। अनि त्यो ठाउँ र त्यसको सबै सिमाना अब्राहाम र उनका सन्तानको लागि चिहानको सम्पत्ति भयो।

१३ अनि अब्राहामले राजाहरूको अन्त्येष्टिमा देखाइएझैं भव्यताका साथ सारालाई गाडे, र उनलाई धेरै राम्रा र सुन्दर पोशाकहरूमा गाडियो।

१४ अनि शेम, उनका छोराहरू एबेर र अबीमेलेक, अनार, अश्कोल र मम्रे अनि देशका सबै भारदारहरू उनको शवयात्राको पछि लागे।
१५ साराको आयु एक सय सत्ताईस वर्ष थियो र त्यसपछि उनी मरी। अब्राहामले ठूलो र गह्रौं शोक गरे, र सात दिनसम्म शोक मनाइन्।
१६ अनि साराको कारणले गर्दा त्यस देशका सबै बासिन्दाहरूले अब्राहाम र उनको छोरा इसहाकलाई सान्त्वना दिए।
१७ अनि जब तिनीहरूको शोकका दिनहरू बिते, अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकलाई पठाए, र उनी परमप्रभुको मार्ग र उहाँका निर्देशनहरू सिक्न शेम र एबेरको घरमा गए, र अब्राहाम त्यहाँ तीन वर्षसम्म बसे।
१८ त्यसैबेला अब्राहाम आफ्ना सबै नोकरहरूसँगै उठे र तिनीहरू बेर्शेबा फर्के। अब्राहाम र उनका सबै नोकरहरू बेर्शेबामै बसे।
१९ अनि त्यसै वर्ष पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेकको मृत्यु भयो; मृत्यु हुँदा उनी एक सय त्रियानब्बे वर्षका थिए; अनि अब्राहाम आफ्ना मानिसहरूसँग पलिश्तीहरूको देशमा गए, र तिनीहरूले सम्पूर्ण घराना र आफ्ना सबै नोकरहरूलाई सान्त्वना दिए, र त्यसपछि उनी फर्केर घर गए।
२० अनि अबीमेलेकको मृत्युपछि गरारका मानिसहरूले उनको छोरा बेनमालिखलाई लगे, जब उनी केवल बाह्र वर्षका थिए, र उनीहरूले उनलाई उनका बुबाको ठाउँमा सुत्न लगाए।
२१ तिनीहरूले उसको नाउँ अबीमेलेक राखे किनकि गरारमा तिनीहरूको रीतिअनुसार त्यसो गर्नुपर्थ्यो। अबीमेलेकले आफ्ना बुबा अबीमेलेकको ठाउँमा शासन गरे र उनको सिंहासनमा बसे।
२२ अनि हारानका छोरा लूत पनि ती दिनहरूमा, इसहाकको जीवनको उनन्चालीसौं वर्षमा मरे। लूत एक सय चालीस वर्ष बाँचे र मरे।
२३ लूतका छोरीहरूबाट जन्मेका सन्तानहरू यी नै थिए। जेठाको नाउँ मोआब र माहिलाको नाउँ बेनामी थियो।
२४ लूतका दुई छोराहरू गए र कनान देशबाट विवाह गरे। तिनीहरूले तिनीहरूका लागि छोराछोरी जन्माए। मोआबका चार छोराहरू एड, मायोन, टार्सस र कान्विल थिए। यी आजको दिनसम्म पनि मोआबका छोराछोरीहरूका पिता हुन्।
२५ अनि लूतका सन्तानका सबै परिवारहरू जहाँ-जहाँ पुग्न सक्थे, त्यहाँ-त्यहाँ बस्न गए, किनकि तिनीहरू फलदायी र प्रचुर मात्रामा बढेका थिए।
२६ अनि तिनीहरू गएर आफू बसेको भूमिमा आफ्ना लागि शहरहरू बनाए, र आफूले बनाएका शहरहरूका नाम आफ्नै नाममा राखे।
२७ तेरहका छोरा, अब्राहामका भाइ नाहोर, इसहाकको जीवनको चालीसौं वर्षमा ती दिनहरूमा मरे। नाहोरको जम्मा आयु एक सय बहात्तर वर्ष थियो। त्यसपछि उनको मृत्यु भयो र उनलाई हारानमा गाडियो।
२८ जब अब्राहामले आफ्नो भाइ मरेको सुने, उनी अत्यन्तै शोकित भए, र धेरै दिनसम्म आफ्नो भाइको लागि शोक गरे।
२९ अनि अब्राहामले आफ्नो घरको बारेमा आज्ञा दिन आफ्नो मुखिया सेवक एलीएजरलाई बोलाए। एलीएजर आएर उनको सामु उभिए।
३० अब्राहामले भने, "हेर, म बूढो भइसकेको छु। मलाई मेरो मृत्युको दिन थाहा छैन। किनकि मेरो उमेर ढल्किसकेको छ। त्यसैले अब उठ, जाऊ र यस ठाउँ र यस देशबाट, हामी बसोबास गर्ने कनानीहरूका छोरीहरूबाट मेरो छोराको लागि पत्नी नलैजा।"
३१ तर मेरो देश र मेरो जन्मस्थानमा जाऊ, र त्यहाँबाट मेरो छोराको लागि एउटी पत्नी लेऊ, र स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वर, जसले मलाई मेरो बुबाको घरबाट निकालेर यस ठाउँमा ल्याउनुभयो, र मलाई भन्नुभयो, म तिम्रो सन्तानलाई यो भूमि सदाको लागि उत्तराधिकारको रूपमा दिनेछु। उहाँले तिम्रो अगाडि आफ्नो स्वर्गदूत पठाउनुहुनेछ र तिम्रो बाटो सफल पार्नुहुनेछ, ताकि तिमीले मेरो परिवार र मेरो बुबाको घरबाट मेरो छोराको लागि एउटी पत्नी पाउन सक।
32 नोकरले आफ्नो मालिक अब्राहामलाई जवाफ दियो र भन्यो, "हेर्नुहोस्, म तपाईंको जन्मस्थान र तपाईंको बुबाको घरमा जान्छु र त्यहाँबाट तपाईंको छोराको लागि एउटी पत्नी खोज्छु। तर यदि त्यो महिला यस देशमा मसँगै आउन राजी भइन भने, के म तपाईंको छोरालाई तपाईंको जन्मस्थानमा फिर्ता लैजान्छु?
३३ अब्राहामले भने, "होशियार बस, मेरो छोरालाई फेरि यहाँ नल्याऊ। किनकि जसको सामु म हिँडेको छु, उहाँले आफ्नो स्वर्गदूतलाई तिम्रो अगुवाइमा पठाउनुहुनेछ र तिम्रो यात्रा सफल पार्नुहुनेछ।"
३४ अनि एलीएजरले अब्राहामले आज्ञा गरेअनुसार गरे, र एलीएजरले यस विषयमा आफ्ना मालिक अब्राहामसँग शपथ खाए; अनि एलीएजर उठे र आफ्ना मालिकका ऊँटहरूमध्ये दश जना ऊँटहरू र आफ्ना मालिकका सेवकहरूमध्ये दश जना मानिसहरूलाई आफूसँगै लिएर गए, र तिनीहरू उठे र अब्राहामका छोरा इसहाकको लागि एउटी पत्नी ल्याउन अब्राहाम र नाहोरको शहर हारान गए; र तिनीहरू गएपछि अब्राहामले शेम र एबेरको घरमा पठाए, र तिनीहरूले त्यहाँबाट आफ्नो छोरा इसहाकलाई ल्याए।
३५ अनि इसहाक आफ्नो बुबाको घर बेर्शेबामा फर्के, जबकि एलीएजर र उनका मानिसहरू हारानमा आए; र तिनीहरू शहरमा पानी भएको ठाउँमा रोकिए, र उनले आफ्ना ऊँटहरूलाई पानीको छेउमा घुँडा टेकाउन लगाए र तिनीहरू त्यहीं बसे।
३६ अनि अब्राहामको नोकर एलीएजरले प्रार्थना गरे र भने, "हे मेरा मालिक अब्राहामका परमेश्वर, आज मलाई राम्रो समय दिनुहोस् र मेरा मालिकप्रति दया गर्नुहोस्, र आज मेरा मालिकको छोराको लागि उनको परिवारबाट एउटी पत्नी नियुक्त गर्नुहोस्।"
३७ अनि परमप्रभुले आफ्नो दास अब्राहामको खातिर एलीएजरको कुरा सुन्नुभयो। उहाँले अब्राहामका भाइ नाहोरकी पत्नी मिल्काको छोरा बतूएलकी छोरीलाई भेट्नुभयो। एलीएजर उनको घरमा आए।
३८ अनि एलीएजरले उनीहरूलाई आफ्ना सबै चिन्ताहरू र आफू अब्राहामको नोकर भएको कुरा बताए, र उनीहरू उनीप्रति धेरै खुशी भए।
३९ अनि तिनीहरूले यो कुरा गराउनुहुने परमप्रभुलाई धन्यवाद दिए। अनि तिनीहरूले इसहाकको लागि बतूएलकी छोरी रिबेकालाई पत्नीको रूपमा दिए।
४० अनि ती युवती धेरै सुन्दर थिइन्, उनी कुमारी थिइन्, र रिबेका त्यसबेला दश वर्षकी थिइन्।
४१ त्यस रात बतूएल, लाबान र तिनका छोराहरूले भोज मनाए। एलीएजर र तिनका मानिसहरू आए र त्यस रात त्यहाँ खाए, पिए र आनन्द मनाए।

४२ बिहान एलीएजर र उनका मानिसहरू उठे र बतूएलका सबै घरानालाई बोलाएर भने, "मलाई मेरा मालिककहाँ जान दिनुहोस्।" अनि तिनीहरूले उठेर रिबेका र उनकी धाई दबोरा, ऊजकी छोरीलाई पठाए। तिनीहरूले उनलाई सुन र चाँदी दिए, पुरुषहरू र दासीहरू दिए र आशीर्वाद दिए।
४३ अनि तिनीहरूले एलीएजरलाई उसका मानिसहरूसँगै पठाए; र नोकरहरूले रिबेकालाई लगे, र उनी कनान देशमा आफ्नो मालिककहाँ फर्किए।
४४ इसहाकले रिबेकालाई विवाह गरे र उनी आफ्नी पत्नी भइन्। इसहाकले उनलाई पालमा लगे।
४५ इसहाक चालीस वर्षका थिए जब उनले आफ्नो काका बतूएलकी छोरी रिबेकालाई विवाह गरे।

अध्याय २५

1 त्यसै समयमा अब्राहामले आफ्नो वृद्धावस्थामा फेरि एउटी पत्नी विवाह गरे। उनको नाउँ कतुरा थियो। उनी कनान देशकी थिइन्।
२ अनि उनले जिम्रान, योक्षान, मदान, मिद्यान, इश्बाक र शुआचलाई जन्माइन्। यी छ जना छोराहरू थिए। जिम्रानका छोराहरू अबीहेन, मोलिख र नारीम थिए।
३ योक्षानका छोराहरू शेबा र ददान थिए, अनि मदानका छोराहरू अमीदा, योआब, गोची, एलीशा र नोथाक थिए। अनि मिद्यानका छोराहरू एपा, एपेर, हनोक, अबीदा र एल्दा थिए।
४ इश्बाकका छोराहरू मकिरो, बयोदुआ र तातोर थिए।
५ शूआकका छोराहरू बिल्दद, ममदद, मुनान र मेबान थिए; यी सबै कनानी स्त्री कतूराका सन्तानका वंशहरू थिए जसलाई उनले हिब्रू अब्राहामबाट जन्माइन्।
६ अनि अब्राहामले यी सबैलाई पठाए, र तिनीहरूलाई उपहार दिए, र तिनीहरू आफ्नो छोरा इसहाकबाट टाढा गए, जहाँ ठाउँ पाउन सकिन्छ त्यहाँ बस्न।
७ अनि यी सबै जना पूर्वतिरको पहाडमा गए, र तिनीहरूले आफ्ना लागि छ वटा शहरहरू बनाए जहाँ तिनीहरू आजको दिनसम्म बसोबास गर्छन्।
८ तर योक्षानका सन्तानहरू, शेबा र ददानका सन्तानहरू, र तिनीहरूका छोराछोरीहरू आफ्ना सहरहरूमा आफ्ना दाजुभाइहरूसँग बसेनन्, र तिनीहरू यात्रा गरेर आजको दिनसम्म पनि ती देशहरू र उजाड-स्थानहरूमा पाल टाँगेर बसेका छन्।
९ अब्राहामका छोरा मिद्यानका सन्तानहरू कूश देशको पूर्वतिर गए, र त्यहाँ तिनीहरूले पूर्वतिरको देशमा एउटा ठूलो उपत्यका भेट्टाए, र त्यहाँ बसे र एउटा शहर बनाए, र त्यहाँ बसोबास गरे, जुन आजको दिनसम्म पनि मिद्यान देश हो।
१० अनि मिद्यानले बनाएको शहरमा उनी र उनका पाँच छोराहरू र उनका सबै सम्पत्ति बसे।
११ मिद्यानका छोराहरूको नाम तिनीहरूका शहरहरू अनुसार एपा, एपेर, हनोक, अबीदा र एल्दा थिए।
१२ एपाका छोराहरू मेथाक, मेशार, अवी र सजानुआ थिए। एपेरका छोराहरू एप्रोन, सूर, अलिरुन र मेदीन थिए। हानोकका छोराहरू रूएल, रेकेम, अजी, अल्योशूब र अलाद थिए।
१३ अबीदाका छोराहरू चूर, मेलूद, करूरी र मोल्की थिए; अनि एल्दाका छोराहरू मिकर, रेबा, मल्कियाह र गबोल थिए; मिद्यानीहरूको नाम तिनीहरूको वंशअनुसार यी नै थिए; अनि पछि मिद्यानीहरूका वंशहरू मिद्यान देशभरि फैलिए।
१४ अब्राहामकी दासी हागारले अब्राहामबाट जन्माएको छोरा इश्माएलको वंशावली यही हो।
१५ इश्माएलले मिश्र देशकी एउटी पत्नीलाई विवाह गरे, जसको नाम रिबा थियो, जसको नाम मरीबा थियो।
१६ रिबाले इश्माएलबाट नबायोत, केदार, अदबेल, मिब्साम र तिनीहरूकी बहिनी बोस्मथलाई जन्माइन्।
१७ इश्माएलले आफ्नी पत्नी रिबालाई त्यागे। रिबा उनीबाट गइन् र मिश्रमा आफ्ना बाबुको घरमा फर्किइन्। उनी त्यहीं बसिन्, किनभने इश्माएल र उनका बुबा अब्राहामको नजरमा त्यो धेरै खराब थिई।
१८ त्यसपछि इश्माएलले कनान देशकी एउटी पत्नीलाई विवाह गरे, जसको नाम मल्कूत थियो। उनले निश्मा, दुमा, मासा, चदद, तेमा, यतूर, नापीश र केदमालाई जन्माइन्।
१९ यी इश्माएलका छोराहरू हुन्, र तिनीहरूका नाउँ यी नै हुन्, तिनीहरूका जातिअनुसार बाह्र जना राजकुमारहरू थिए; अनि इश्माएलका परिवारहरू पछि फैलिए, र इश्माएलले आफ्ना छोराछोरीहरू र आफूले कमाएको सबै सम्पत्ति, आफ्नो घरानाका प्राणहरू र आफूसँग भएका सबै सामानहरू लिएर गए, र तिनीहरू जहाँ ठाउँ पाउनुपर्छ त्यहाँ बस्न गए।
२० तिनीहरू पारानको मरुभूमिको छेउमा गएर बसोबास गरे। तिनीहरूको बसोबास हवीलादेखि शूरसम्म थियो, जुन मिश्रको पूर्वमा अश्शूरतिर जान्छ।
२१ इश्माएल र उनका छोराहरू त्यस भूमिमा बसोबास गरे। अनि तिनीहरूका छोराछोरीहरू जन्मे र तिनीहरू फल्दै-फुल्दै गए र प्रशस्त मात्रामा बढे।
२२ अनि इश्माएलका जेठा छोरा नबायोतका छोराहरूका नाम यी नै हुन्: मेन्द, सेन्द, मायोन; र केदारका छोराहरू अल्योन, केसेम, हामाद र एली थिए।
२३ अदबेलका छोराहरू हामद र याबीन थिए; मिब्सामका छोराहरू ओबदियाह, एबेदमेलेक र येउश थिए; इश्माएलकी पत्नी रिबाका छोराहरूका वंशहरू यी नै थिए।
२४ इश्माएलका छोरा मिश्माका छोराहरू शमुअ, जकर्योन र ओबेद थिए; अनि दुमाका छोराहरू केसेद, एली, मखमद र आमेड थिए।
२५ मासाका छोराहरू खरबुजा, मुला र एबीदादोन थिए; अनि चदादका छोराहरू अजूर, मिन्जार र एबेदमेलेक थिए; अनि तेमाका छोराहरू सेइर, सादोन र याकोल थिए।
२६ यतूरका छोराहरू मेरिथ, याईश, अल्यायो र पकोत थिए; अनि नापीशका छोराहरू एबेद-तामेद, अबियासाप र मीर थिए; अनि केदमाका छोराहरू कालिप, तख्ती र ओमिर थिए; यी इश्माएलकी पत्नी मल्कूतका छोराहरू तिनीहरूका परिवारअनुसार थिए।
27 यी सबै इश्माएलका वंशहरू हुन्। तिनीहरूको वंशावली अनुसार, तिनीहरू ती देशहरूमा बसोबास गर्थे जहाँ तिनीहरूले शहरहरू निर्माण गरेका थिए। आजको दिनसम्म पनि तिनीहरू त्यहीं बसोबास गर्थे।
२८ अब्राहामका छोरा इसहाककी पत्नी बतूएलकी छोरी रिबेका ती दिनहरूमा बाँझी थिइन्, उनको कुनै सन्तान थिएन; इसहाक आफ्नो बुबासँग कनान देशमा बसे; र परमप्रभु इसहाकसँग हुनुहुन्थ्यो; र नूहका छोरा शेमका छोरा अर्पक्षद ती दिनहरूमा,

इसहाकको जीवनको अठचालीसौं वर्षमा मरे; र अर्पक्षद बाँचेका जम्मा चार सय अठतीस वर्ष थिए, र उनको मृत्यु भयो।

अध्याय २६

1 अब्राहामका छोरा इसहाकको जीवनको उननपन्नौं वर्षमा, उनकी पत्नी रिबेका ती दिनहरूमा बाँझी थिइन्।
२ रिबेकाले इसहाकलाई भनिन्, "हे मेरा प्रभु, मैले सुनेको छु कि तपाईंकी आमा सारा आफ्नो जीवनकालमा बाँझी थिइन्, जबसम्म तपाईंका बुबा, मेरा प्रभु अब्राहामले उनको लागि प्रार्थना गरेनन् र उनी उनीबाट गर्भवती भइन्।"
३ त्यसैले अब उठ्नुहोस्, परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नुहोस्, अनि उहाँले तपाईंको प्रार्थना सुन्नुहुनेछ र आफ्नो कृपाद्वारा हामीलाई सम्झनुहुनेछ।
४ इसहाकले आफ्नी पत्नी रिबेकालाई भने, "अब्राहामले पहिले नै परमेश्वरलाई मेरो लागि प्रार्थना गरिसकेका छन् ताकि उनको सन्तान धेरै होस्। अब तपाईंको कारणले गर्दा यो बाँझोपन हामीमा पनि आउनुपर्छ।"
५ रिबेकाले उनलाई भनिन्, "तर अब तिमी पनि उठ र प्रार्थना गर, ताकि परमप्रभुले तिम्रो प्रार्थना सुन्नुहुनेछ र मलाई छोराछोरी दिनुहुनेछ।" इसहाकले आफ्नी पत्नीको कुरा सुने। इसहाक र तिनकी पत्नी उठेर मोरियाहको भूमिमा प्रार्थना गर्न र परमप्रभुलाई खोज्न गए। तिनीहरू त्यहाँ पुगेपछि इसहाकले आफ्नी पत्नी बाँझी भएको कारणले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे।
६ अनि इसहाकले भने, "हे स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वर, जसको भलाइ र करुणाले पृथ्वी भरिएको छ, तपाईंले नै मेरो बुबालाई उहाँको बुबाको घर र उहाँको जन्मस्थानबाट निकालेर यस भूमिमा ल्याउनुभयो, र उहाँलाई भन्नुभयो, 'म तपाईंको सन्तानलाई यो भूमि दिनेछु।' अनि तपाईंले उहाँलाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो र उहाँलाई घोषणा गर्नुभयो, 'म तपाईंको सन्तानलाई आकाशका ताराहरू र समुद्रको बालुवा जत्तिकै बढाउनेछु। अब तपाईंले मेरा बुबालाई भन्नुभएको तपाईंको वचन सत्य होस्।"
7 किनकि तपाईं परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले हामीलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएझैं हामी मानिसहरूका सन्तान दिन तपाईंतिर हेरिरहेका छौं। किनकि तपाईं परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ र हाम्रा आँखा तपाईंतिर मात्र केन्द्रित छन्।
८ अनि परमप्रभुले अब्राहामका छोरा इसहाकको प्रार्थना सुन्नुभयो, र परमप्रभुले तिनलाई प्रार्थना गर्नुभयो, र तिनकी पत्नी रिबेका गर्भवती भइन्।
९ अनि लगभग सात महिनापछि, जब उनको गर्भमा बच्चाहरू एकसाथ संघर्ष गरिरहेका थिए, र उनीहरूका कारण उनी थकित भएकोले उनलाई धेरै पीडा भयो, र उनले त्यस देशका सबै स्त्रीहरूलाई भनिन्, "के मलाई जस्तै तिमीहरूलाई पनि यस्तो भएको थियो?" तिनीहरूले उनलाई भने, "होइन।"
१० अनि उनले तिनीहरूलाई भनिन्, "पृथ्वीमा भएका सबै स्त्रीहरूमा म किन एक्लै छु?" अनि यस कारणले गर्दा परमप्रभुलाई खोज्न उनी मोरियाहको भूमिमा गइन्; अनि उनी शेम र उनका छोरा एबेरकहाँ यस विषयमा सोधपुछ गर्न गइन्, र उनीहरूले उनको बारेमा यस विषयमा परमप्रभुलाई खोज्नुपर्छ।
११ अनि उनले अब्राहामलाई आफूमाथि आइपरेका सबै कुराहरूको बारेमा परमप्रभुलाई सोधपुछ गर्न पनि भनिन्।
१२ अनि तिनीहरू सबैले यस विषयमा परमप्रभुलाई सोधपुछ गरे, र तिनीहरूले परमप्रभुबाट उनलाई वचन दिए र भने, "तिम्रो गर्भमा दुई सन्तान छन्, र तिनीहरूबाट दुई जातिहरू जन्मनेछन्; र एउटा जाति अर्कोभन्दा शक्तिशाली हुनेछ, र ठूलोले कान्छाको सेवा गर्नेछ।"
१३ अनि जब उनको सुत्केरी हुने दिन पूरा भयो, उनी घुँडा टेकिन् र परमप्रभुले भन्नुभएझैं उनको कोखमा जुम्ल्याहा बच्चाहरू देखिन्।
१४ पहिलो छोरो रातो रौंले बनेको लुगा जस्तै देखिन्थ्यो। देशका सबै मानिसहरूले उसलाई एसाव नाउँ दिए। तिनीहरूले भने, "यो छोरो गर्भबाटै पूर्ण बनाइएको थियो।"
१५ त्यसपछि उसको भाइ आयो र उसको हातले एसावको कुर्कुच्चा समाते। त्यसैले उसको नाउँ याकूब राखियो।
१६ अब्राहामका छोरा इसहाक साठी वर्षका हुँदा तिनले उनीहरूलाई जन्म दिए।
१७ अनि ती केटाहरू पन्ध्रौं वर्षसम्म हुर्के, र तिनीहरू मानव समाजमा आए। एसाव एक धूर्त र छली मानिस थिए, र मैदानमा एक सिपालु शिकारी थिए, अनि याकूब एक सिद्ध र बुद्धिमान मानिस थिए, पालमा बस्थे, भेडाबाख्रा चराउँदै थिए र परमप्रभुको निर्देशन र आफ्ना बुबा र आमाको आज्ञाहरू सिक्दै थिए।
१८ परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएझैं इसहाक र उनका घरानाका छोराछोरीहरू कनान देशमा आफ्ना बुबा अब्राहामसँगै बसे।
१९ अब्राहामका छोरा इश्माएल आफ्ना छोराछोरीहरू र उनीहरूसँग भएका सबै सम्पत्ति लिएर गए, र तिनीहरू त्यहीं हवीलाको भूमिमा फर्के, र त्यहाँ बसोबास गर्न थाले।
२० अब्राहामका सबै उपपत्नीहरूका छोराछोरीहरू पूर्वतिर बसोबास गर्न गए, किनकि अब्राहामले तिनीहरूलाई आफ्नो छोराबाट टाढा पठाएका थिए र उपहार दिएका थिए र तिनीहरू गए।
२१ अनि अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकलाई आफूसँग भएका सबै कुरा दिए, र उनले आफ्ना सबै सम्पत्ति पनि उसलाई दिए।
२२ अनि उहाँले उनलाई आज्ञा गर्नुभयो, "के तिमीलाई थाहा छैन र बुझिएको छैन परमप्रभु स्वर्ग र पृथ्वीमा परमेश्वर हुनुहुन्छ, र उहाँ बाहेक अरू कोही छैन?"
२३ अनि उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो जसले मलाई मेरो बुबाको घरबाट, मेरो जन्मस्थानबाट ल्याउनुभयो, र मलाई पृथ्वीका सबै आनन्द दिनुभयो; जसले मलाई दुष्टहरूको सल्लाहबाट छुटकारा दिनुभयो, किनकि मैले उहाँमाथि भरोसा गरेको थिएँ।
२४ अनि उहाँले मलाई यस ठाउँमा ल्याउनुभयो, र उहाँले मलाई ऊर कास्दिमबाट छुटकारा दिनुभयो; अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, "म तिम्रा सन्तानहरूलाई यी सबै भूमि दिनेछु, र जब तिनीहरूले मेरा आज्ञाहरू, मेरा विधिहरू र मेरा न्यायहरू पालना गर्छन् जुन मैले तिमीलाई आज्ञा गरेको छु र जुन म तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नेछु, तब तिनीहरूले ती अधिकार गर्नेछन्।"
२५ अब मेरो छोरा, मेरो कुरा सुन, र मैले तँलाई दिएका परमप्रभु तेरा परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्। सही बाटोबाट दाहिने वा देब्रे नफर्क, ताकि तेरो र तेरो पछिका तेरा सन्तानको भलो सदाको लागि होस्।
२६ अनि परमप्रभुका अद्भुत कामहरू र उहाँको दयालाई सम्झ, जुन उहाँले हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूको हातबाट छुटकारा दिनुभएको थियो, र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले तिनीहरूलाई हाम्रा हातमा पर्न दिनुभएको थियो; र अब मैले तिमीहरूलाई आज्ञा

गरेका सबै कुरा पालन गर, र तिमीहरूका परमेश्वरका आज्ञाहरूबाट नफर्क, र उहाँ बाहेक अरू कसैको सेवा नगर, ताकि तिमीहरू र तिमीहरू पछिका तिमीहरूका सन्तानको भलो होस्।
२७ अनि तिमीहरूले आफ्ना छोराछोरीहरू र आफ्ना सन्तानहरूलाई परमप्रभुका निर्देशनहरू र उहाँका आज्ञाहरू सिकाऊ, र तिनीहरूले हिँड्नुपर्ने सही बाटो सिकाऊ, ताकि तिनीहरूको सधैंभरि भलो होस्।
२८ अनि इसहाकले आफ्नो बुबालाई जवाफ दिए र भने, "मेरा परमप्रभुले जे आज्ञा गर्नुभएको छ, म त्यही गर्नेछु, र परमप्रभु मेरा परमेश्वरका आज्ञाहरूबाट म पछि हट्ने छैन, उहाँले मलाई आज्ञा गर्नुभएको सबै कुरा म पालन गर्नेछु; अनि अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाक र उनका छोराछोरीहरूलाई पनि आशीर्वाद दिए; र अब्राहामले याकूबलाई परमप्रभुको निर्देशन र उनका मार्गहरू सिकाए।"
२९ अनि त्यसै समयमा अब्राहामको मृत्यु भयो, इसहाकका छोराहरू याकूब र एसावको जीवनको पन्ध्रौं वर्षमा। अब्राहामको जम्मा आयु एक सय पचहत्तर वर्ष थियो। त्यसपछि उनी वृद्ध र सन्तुष्ट उमेरमा मरे र आफ्ना पुर्खाहरूकहाँ मिल्न गए। उनका छोराहरू इसहाक र इश्माएलले उनलाई गाडे।
३० अनि जब कनानका बासिन्दाहरूले अब्राहामको मृत्यु भएको सुने, तिनीहरू सबै आफ्ना राजाहरू, राजकुमारहरू र आफ्ना सबै मानिसहरूसँगै अब्राहामलाई गाड्न आए।
३१ अनि हारान देशका सबै बासिन्दाहरू, अब्राहामको घरानाका सबै परिवारहरू, सबै राजकुमारहरू, कुलीनहरू, र अब्राहामका उपपत्नीहरूबाटका छोराहरू, सबै अब्राहामको मृत्युको बारेमा सुनेपछि आए, र तिनीहरूले अब्राहामको दयाको बदला लिए, र उनको छोरा इसहाकलाई सान्त्वना दिए, र तिनीहरूले अब्राहामलाई त्यो गुफामा गाडे जुन उनले हित्ती एप्रोन र उनका छोराहरूबाट चिहानको स्वामित्वको लागि किनेका थिए।
३२ अनि कनानका सबै बासिन्दाहरू र अब्राहामलाई चिन्ने सबैले एक वर्षभरि अब्राहामको लागि रोए, र पुरुष र स्त्रीहरूले उनको लागि विलाप गरे।
३३ अनि सबै साना केटाकेटीहरू र देशका सबै बासिन्दाहरू अब्राहामको लागि रोए, किनकि अब्राहामले तिनीहरू सबैप्रति भलाइ गरेका थिए, र किनभने उनी परमेश्वर र मानिसहरूसँग धर्मी थिए।
३४ अनि अब्राहाम जस्तो परमेश्वरको डर मान्ने कोही पनि मानिस उठेन, किनकि उसले आफ्नो युवावस्थादेखि नै परमेश्वरको डर मानेको थियो, र परमप्रभुको सेवा गरेको थियो, र आफ्नो जीवनकालमा, आफ्नो बाल्यकालदेखि आफ्नो मृत्युको दिनसम्म आफ्ना सबै मार्गहरूमा हिँडेको थियो।
३५ अनि परमप्रभु उनीसँग हुनुहुन्थ्यो र निम्रोद र उनका मानिसहरूको सल्लाहबाट उनलाई बचाउनुभयो, र जब उनले एलामका चार राजाहरूसँग युद्ध गरे, उनले उनीहरूलाई जिते।
३६ अनि उनले पृथ्वीका सबै सन्तानहरूलाई परमेश्वरको सेवामा ल्याए, र उनीहरूलाई परमप्रभुका मार्गहरू सिकाए, र उनीहरूलाई परमप्रभु चिन्न लगाए।
३७ अनि उनले एउटा रूख बनाए र त्यहाँ दाखबारी लगाए, र उनले सधैं आफ्नो पालमा देश भएर जानेहरूलाई मासु र पेय पदार्थ तयार गर्थे, ताकि तिनीहरू आफ्नो घरमा सन्तुष्ट हुन सकून्।
३८ अनि परमप्रभु परमेश्वरले अब्राहामको खातिर सारा पृथ्वी बचाउनुभयो।
३९ अनि अब्राहामको मृत्युपछि परमेश्वरले उनका छोरा इसहाक र उनका छोराछोरीहरूलाई आशिष् दिनुभयो, र परमप्रभु इसहाकसँग हुनुहुन्थ्यो जसरी उनी आफ्ना पिता अब्राहामसँग थिए, किनकि इसहाकले आफ्ना पिता अब्राहामले आज्ञा गरेझैं परमप्रभुका सबै आज्ञाहरू पालन गरे; उनी आफ्ना पिताले आज्ञा गर्नुभएको सही बाटोबाट दाहिने वा देब्रे फर्केनन्।

अध्याय २७

१ अनि त्यसबेला, अब्राहामको मृत्युपछि, एसाव प्रायःशिकार खेल्न मैदानमा जान्थे।
२ अनि बाबेलका राजा निम्रोद, जो अम्राफेल थिए, पनि बारम्बार आफ्ना वीर मानिसहरूसँग मैदानमा शिकार खेल्न र दिनको चिसोमा आफ्ना मानिसहरूसँग घुम्न जान्थे।
३ निम्रोदले सारा दिन एसावलाई हेरिरहे, किनकि निम्रोदको मनमा एसावको विरुद्धमा सधैं डाह जागिरहेको थियो।
४ एक दिन एसाव शिकार खेल्न मैदानमा गएका थिए। निम्रोद उसका दुई जना मानिसहरूसँग उजाडस्थानमा हिंडिरहेको उनले देखे।
५ अनि उसका सबै बहादुर मानिसहरू र मानिसहरू उजाडस्थानमा उनीसँगै थिए, तर तिनीहरू उनीबाट टाढा गए, र शिकार गर्न उनीबाट अलग-अलग दिशामा गए। एसाव निम्रोदको लागि लुके, र उनी उजाडस्थानमा उनको लागि लुके।
६ अनि निम्रोद र उनका मानिसहरू जो उनीसँग थिए, उनीहरूले उनलाई चिनेनन्, र निम्रोद र उनका मानिसहरू दिनको चिसोमा बारम्बार मैदानमा घुम्थे, र उनका मानिसहरू मैदानमा कहाँ शिकार गरिरहेका छन् भनेर जान्न चाहन्थे।
७ अनि निम्रोद र उसका दुई जना मानिसहरू त्यहाँ पुगे जहाँ तिनीहरू थिए। एसाव अचानक आफ्नो लुक्ने ठाउँबाट निस्केर आफ्नो तरवार निकालेर हतारहतार निम्रोदतिर दौडेर गए र उसको टाउको काटिदिए।
८ अनि एसावले निम्रोदसँग भएका दुई जना मानिसहरूसँग घोर लडाइँ गरे। जब तिनीहरूले निम्रोदलाई बोलाए, एसावले उनीहरूतिर फर्केर आफ्नो तरवारले उनीहरूलाई मारे।
९ अनि निम्रोदका सबै शक्तिशाली मानिसहरू, जसले उसलाई उजाडस्थानमा जान छोडेका थिए, टाढाबाट त्यो रोदन सुने, र तिनीहरूले ती दुई मानिसहरूको आवाज चिने, र तिनीहरू यसको कारण जान्न दौडे, जब तिनीहरूले आफ्नो राजा र उनीसँग भएका दुई मानिसहरूलाई उजाडस्थानमा मृत अवस्थामा भेट्टाए।
१० अनि जब एसावले निम्रोदका बलिया मानिसहरूलाई टाढाबाट आउँदै गरेको देखे, तब उनी भागे र यसरी भागे; अनि एसावले निम्रोदका बहुमूल्य लुगाहरू लिए, जुन निम्रोदका बुबाले निम्रोदलाई दिएका थिए, र जसद्वारा निम्रोदले सम्पूर्ण देशमाथि विजय हासिल गरेका थिए, र दौडेर आफ्नो घरमा ती लुकाए।
११ अनि एसावले ती लुगाहरू लिएर निम्रोदका मानिसहरूको कारणले शहरतिर भाग्यो। ऊ लडाइँबाट थाकेर आफ्नो बुबाको घरमा आयो। आफ्नो भाइ याकूबको नजिक गएर उसको अगाडि बस्दा ऊ शोकले मर्न तयार थियो।
१२ अनि उनले आफ्नो भाइ याकूबलाई भने, "हेर, म आज मर्दैछु, अनि म किन ज्येष्ठ अधिकार चाहन्छु?" अनि याकूबले यस

विषयमा एसावसँग बुद्धिमानीपूर्वक व्यवहार गरे, र एसावले आफ्नो ज्येष्ठ अधिकार याकूबलाई बेचे, किनकि यो परमप्रभुले यसरी नै ल्याउनुभएको थियो।
१३ अनि मकपेलाको खेतको ओडारमा रहेको एसावको भाग, जुन अब्राहामले हेतीहरूका सन्तानहरूबाट चिहानको लागि किनेका थिए, एसावले पनि याकूबलाई बेचे, र याकूबले ती सबै आफ्नो भाइ एसावबाट दाम दिएर किनेका थिए।
१४ अनि याकूबले यो सबै कुरा एउटा पुस्तकमा लेखे, र साक्षीहरूसहित त्यसको गवाही दिए, र त्यसमा छाप लगाए, र त्यो पुस्तक याकूबको हातमा रह्यो।
१५ अनि जब कूशका छोरा निम्रोदको मृत्यु भयो, तब उनका मानिसहरूले उनलाई उठाए र उनलाई त्रासमा ल्याए र उनको शहरमा गाडे। निम्रोद दुई सय पन्ध्र वर्ष बाँचे र उनको मृत्यु भयो।
१६ निम्रोदले त्यस देशका मानिसहरूमाथि शासन गरेको समय एक सय पचासी वर्ष थियो; अनि निम्रोद लज्जित र घृणामा एसावको तरवारले मरे, र अब्राहामको सन्तानले सपनामा देखेझैं उनको मृत्यु गरायो।
१७ अनि निम्रोदको मृत्युपछि उनको राज्य धेरै भागहरूमा विभाजित भयो, र निम्रोदले शासन गरेका सबै भागहरू देशका सम्बन्धित राजाहरूलाई फिर्ता गरियो, जसले निम्रोदको मृत्यु पछि तिनीहरूलाई फिर्ता गरे, र निम्रोदको घरानाका सबै मानिसहरू लामो समयसम्म देशका अन्य सबै राजाहरूको दासत्वमा रहे।

अध्याय २८

1 अब्राहामको मृत्युपछि, ती दिनहरूमा, त्यस वर्ष परमप्रभुले त्यस देशमा ठूलो अनिकाल ल्याउनुभयो। कनान देशमा अनिकाल चर्किरहेको बेला, इसहाकले आफ्ना पिता अब्राहाम जस्तै अनिकालको कारणले गर्दा मिश्र जानलाई उठे।
२ अनि परमप्रभु त्यस रात इसहाककहाँ देखा पर्नुभयो र उहाँले उसलाई भन्नुभयो, "मिश्र देशमा नजा, तर उठेर पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेककहाँ गरारमा जा, र अनिकाल नहटेसम्म त्यहीं बस।"
३ तब परमप्रभुको आज्ञाअनुसार इसहाक उठे र गरारतिर लागे, र त्यहाँ एक वर्षभरि बसे।
४ जब इसहाक गरारमा आए, तब त्यहाँका मानिसहरूले उनकी पत्नी रिबेकालाई सुन्दरी देखे। गरारका मानिसहरूले इसहाकलाई उनकी पत्नीको बारेमा सोधे। उनले भने, "तिनी मेरी बहिनी हुन्।" किनभने उनी रिबेकालाई आफ्नी पत्नी भन्न डराउँथे, नत्रता उनको कारणले गर्दा त्यहाँका मानिसहरूले उनलाई मारिदिनेछन्।"
५ अनि अबीमेलेकका भारदारहरूले राजाकहाँ गएर त्यस महिलाको प्रशंसा गरे, तर राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिएनन्, न त तिनीहरूको कुरामा ध्यान नै दिए।
६ तर उनले उनीहरूलाई भनेको सुने कि इसहाकले उनलाई आफ्नी बहिनी भनेर घोषणा गरे, त्यसैले राजाले यो कुरा आफैंमा राखे।
७ इसहाक त्यस देशमा तीन महिना बसेपछि अबीमेलेकले झ्यालबाट हेरे र इसहाक आफ्नी पत्नी रिबेकासँग रमाइलो गरिरहेको देखे। इसहाक राजाको घरको बाहिरी भागमा बस्थे, त्यसैले इसहाकको घर राजाको घरको ठीक विपरीत थियो।
८ राजाले इसहाकलाई भने, "तिमीले हामीलाई यो के गर्यौ, आफ्नी पत्नीलाई 'तिनी मेरी बहिनी हुन्' भनेर? मानिसहरूका एक जना महान् मानिसले कसरी सजिलैसँग उनीसँग सुत्न सक्थ्यो र तिमीले हामीलाई पापमा पार्ने थियौ?"
9 इसहाकले अबीमेलेकलाई भने, "मलाई डर थियो कि मेरी पत्नीको कारणले म मर्नेछु। त्यसैले मैले भनें, 'त्यो मेरी बहिनी हो।'
१० त्यसैबेला अबीमेलेकले आफ्ना सबै अगुवाहरू र ठूला मानिसहरूलाई आज्ञा दिए। तिनीहरूले इसहाक र तिनकी पत्नी रिबेकालाई लगेर राजाकहाँ ल्याए।
११ अनि राजाले तिनीहरूलाई भव्य पोशाक पहिराउन र शहरका सडकहरूमा घोडा चलाउन आदेश दिए, र देशभरि तिनीहरूको अगाडि घोषणा गर्दै भन, 'यो त्यो मानिस हो र यो उसकी पत्नी हो; जसले यो मानिस वा उसकी पत्नीलाई छुन्छ त्यो निश्चय नै मर्नेछ।' अनि इसहाक आफ्नी पत्नीलाई लिएर राजाको घरमा फर्के, र परमप्रभु इसहाकसँग हुनुहुन्थ्यो र उनी बढ्दै गए र उनलाई कुनै कुराको अभाव भएन।
१२ अनि परमप्रभुले इसहाकलाई अबीमेलेक र उनका सबै प्रजाको दृष्टिमा निगाह पाउनुभयो, र अबीमेलेकले इसहाकसँग असल व्यवहार गरे, किनकि अबीमेलेकले आफ्ना बुबा अब्राहाम र बीच भएको शपथ र करार सम्झे।
१३ अनि अबीमेलेकले इसहाकलाई भने, "हेर, सारा पृथ्वी तिम्रो सामु छ; तिमी आफ्नो देश नफर्कुञ्जेल जहाँ राम्रो लाग्छ त्यहीं बस।" अनि अबीमेलेकले इसहाकलाई खेतबारी, दाखबारी र गरारको सबैभन्दा राम्रो भाग दिए, ताकि अनिकालको समय नबितुन्जेलसम्म उसले छर्न र कटनी गर्न र जमिनको उब्जनी खान सकोस्।
१४ अनि इसहाकले त्यस भूमिमा खेती गरे, र त्यही वर्ष सय गुणा बढी उब्जाए, र परमप्रभुले उनलाई आशिष् दिनुभयो।
१५ त्यो मानिस ठूलो हुँदै गयो। ऊसँग धेरै भेडाबाख्रा र गाईवस्तुहरू थिए। ऊसँग धेरै नोकर-चाकरहरू पनि थिए।
१६ अनि अनिकालका दिनहरू बितेपछि परमप्रभु इसहाककहाँ देखा पर्नुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, "उठ, यस ठाउँबाट निस्केर आफ्नो देश, कनान देशमा फर्क।" अनि इसहाक उठे र परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएझैं कनान देशमा रहेको हेब्रोनमा फर्के।
१७ त्यसपछि अर्पक्षदको छोरा शेलकको मृत्यु भयो, जुन वर्ष याकूब र एसावको जीवनको अठारौं वर्ष थियो; शेलकको जम्मा उमेर चार सय तेत्तीस वर्ष थियो र उनी मरे।
१८ त्यसैबेला इसहाकले आफ्नो कान्छो छोरा याकूबलाई शेम र एबेरको घरमा पठाए, र उसले परमप्रभुको निर्देशन सिके। याकूब बत्तीस वर्षसम्म शेम र एबेरको घरमा बसे, र उसको भाइ एसाव गएन, किनकि ऊ जान राजी भएन, र ऊ कनान देशमा आफ्नो बुबाको घरमा बस्यो।
१९ अनि एसावले सक्दो पैसा घर ल्याउन मैदानमा शिकार गरिरहन्थ्यो, एसावले पनि दिनभरि त्यसै गर्थ्यो।
२० अनि एसाव धूर्त र छली मानिस थियो, जसले मानिसहरूको हृदयलाई शिकार गर्थ्यो र तिनीहरूलाई छल गर्थ्यो, अनि एसाव मैदानमा एक वीर मानिस थियो, र समय बित्दै जाँदा सधैंझैं शिकार गर्न निस्क्यो; अनि ऊ सेइरको मैदानमा पुग्यो, जुन एदोम हो।
२१ अनि उनी सेइर देशमा एक वर्ष चार महिनासम्म मैदानमा शिकार खेल्दै बसे।
22 एसावले सेइर देशमा एक जना कनानी मानिसकी छोरीलाई देखे। उसको नाउँ यहूदीत थियो। बेरी कनानी हेतको कुलकी एपेरको छोरो बेरीकी छोरी थिइन्।

२३ एसावले उनलाई विवाह गरे र उनीकहाँ आए। उनले उनलाई विवाह गर्दा एसाव चालीस वर्षका थिए। उनले उनलाई हेब्रोनमा ल्याए, जहाँ उनका बुबा बस्थे र त्यहाँ बसे।
२४ अनि ती दिनहरूमा, इसहाकको जीवनको एक सय दशौं वर्षमा, अर्थात् याकूबको जीवनको पचासौं वर्षमा, नोआका छोरा शेमको मृत्यु भयो; शेमको मृत्यु हुँदा उनी छ सय वर्षका थिए।
२५ अनि शेमको मृत्युपछि याकूब कनान देशको हेब्रोनमा आफ्नो बुबाकहाँ फर्के।
२६ याकूबको जीवनको छपन्नौँ वर्षमा, मानिसहरू हारानबाट आए, र रिबेकालाई बतूएलको छोरो लाबानको बारेमा खबर गरियो।
२७ किनकि त्यसबेला लाबानकी पत्नी बाँझी थिइन् र उनको कुनै सन्तान भएन, र उसकी सबै कमारीहरूले पनि उनको लागि कुनै सन्तान जन्माएनन्।
२८ त्यसपछि परमप्रभुले लाबानकी पत्नी अदीनालाई सम्झनुभयो। तिनी गर्भवती भइन् र जुम्ल्याहा छोरीहरू जन्माइन्। लाबानले आफ्नी छोरीहरूको नाम जेठीको नाम लेआ र सानीको नाम राहेल राखे।
२९ अनि ती मानिसहरू आएर रिबेकालाई यी कुराहरू सुनाए। परमप्रभुले आफ्नो भाइलाई भेट्नुभएको र उसलाई सन्तान भएकोमा रिबेका धेरै खुशी भइन्।

अध्याय २९

1 अब्राहामका छोरा इसहाक वृद्ध भए र उमेर ढल्कँदै गए, र उमेर बढ्दै जाँदा उनका आँखा भारी भए; तिनीहरू धमिला भए र देख्न सकेनन्।
2 त्यसैबेला इसहाकले आफ्नो छोरा एसावलाई बोलाएर भने, "म बिन्ती गर्छु कि तेरो हतियार, तेरो ठोक्रो र धनु लिएर खेतमा जा, र मेरो लागि शिकारको मासु ल्याऊ। मेरो लागि स्वादिष्ट मासु बनाऊ। म त्यो खान सकूँ र मेरो मृत्युअघि तँलाई आशीर्वाद दिन सकूँ, किनकि म अहिले बूढो र फुलेको छु।"
३ अनि एसावले त्यसै गरे; र आफ्नो हतियार उठाएर सधैंझैं शिकारको मासु खोज्न मैदानमा गए, ताकि बुबाले आज्ञा गरेअनुसार उसलाई आशीर्वाद दिन सकून्।
४ इसहाकले एसावलाई भनेको सबै कुरा रिबेकाले सुनिन्। रिबेकाले हतार-हतार आफ्नो छोरा याकूबलाई बोलाएर भनिन्, "तिम्रा बुबाले तेरो दाजु एसावलाई यसो भनेका थिए, र मैले त्यसै सुनें। अब चाँडो गर र म जे भन्छु त्यही गर।"
5 उठेर बगालमा जाऊ र दुईवटा राम्रा बाख्रा लिएर आऊ। म तिम्रो बुबालाई स्वादिष्ट खानेकुरा ल्याइदिनेछु। तिम्रो भाइ खेद्दैबाट आउनु अघि नै उसले खान सक्ने स्वादिष्ट खानेकुरा ल्याऊ। त्यसपछि तिम्रो बुबाले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्।"
६ याकूबले हतार-हतार आफ्नी आमाले भनेझैं गरे। एसावले खेदेर आउनुभन्दा अगाडि नै उनले स्वादिष्ट भोजन बनाएर बुबाकहाँ ल्याए।
७ इसहाकले याकूबलाई भने, "हे मेरो छोरा, तँ को होस्?" अनि उसले भन्यो, "म तिम्रो जेठो सन्तान एसाव हुँ। मैले तिमीले आज्ञा गरेझैं गरेको छु। अब उठेर मेरो शिकारको मासु खाऊ, ताकि तिमीले भनेझैं तिम्रो प्राणले मलाई आशीर्वाद देओस्।"
८ तब इसहाक उठे र खाए, पिए, र उनको हृदय सान्त्वना भयो, र उनले याकूबलाई आशीर्वाद दिए र याकूब आफ्नो बुबाबाट गए; र इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिए र उनी उनीबाट गएपछि, एसाव मैदानबाट आफ्नो शिकारबाट आयो, र उसले पनि स्वादिष्ट खाना बनायो र त्यो खाए र उनलाई आशीर्वाद दिन आफ्नो बुबाकहाँ ल्यायो।
९ इसहाकले एसावलाई भने, "तँ आउनुभन्दा अगाडि शिकार मारेर मलाई ल्याएको त्यो को थियो र मैले उसलाई आशीर्वाद दिएको थिएँ?" एसावले थाहा पाए कि उसको भाइ याकूबले यो गरेको थियो, र एसावले उसको भाइ याकूबसँग यस्तो व्यवहार गरेकोमा उसको रिस उठ्यो।
१० अनि एसावले भने, "के उसलाई याकूब नाउँ दिइएको ठीक होइन र?" किनकि उसले मलाई दुई पटक धोका दियो, मेरो ज्येष्ठ अधिकार खोस्यो र अब उसले मेरो आशीर्वाद पनि खोस्यो; अनि एसाव धेरै रोए; अनि जब इसहाकले आफ्नो छोरा एसावको रोएको आवाज सुने, इसहाकले एसावलाई भने, "म के गर्न सक्छु, मेरो छोरा, तिम्रो भाइले छल गरेर आयो र तिम्रो आशीर्वाद खोसेर लग्यो; अनि आफ्नो बुबाले दिएको आशीर्वादको कारणले गर्दा एसावले आफ्नो भाइ याकूबलाई घृणा गर्‍यो, र उसको विरुद्धमा उसको रिस धेरै उठ्यो।"
११ याकूब आफ्नो भाइ एसावसँग धेरै डराए। त्यसैले उनी उठेर शेमका छोरा एबेरको घरमा भागे। आफ्नो भाइको कारणले गर्दा उनले त्यहाँ आफूलाई लुकाए। कनान देश हेब्रोनबाट निस्कँदा याकूब तेहसठ्ठी वर्षका थिए। याकूब आफ्नो भाइ एसावको कारणले चौध वर्षसम्म एबेरको घरमा लुकेर बसे। त्यहाँ उनले परमप्रभुको मार्ग र उहाँका आज्ञाहरू सिकिरहे।
१२ अनि जब एसावले याकूब भागेर भागेको देखे, र याकूबले छल गरेर आशीर्वाद पाएको देखे, तब एसाव अत्यन्तै शोकित भए, र उनी आफ्ना बुबा र आमासँग पनि रिसाएका थिए; अनि उनी पनि उठे र आफ्नी पत्नीलाई लिएर आफ्ना बुबा र आमाबाट सेइरको भूमिमा गए, र त्यहाँ बसोबास गरे; अनि एसावले त्यहाँ हेती एलोनकी छोरी बोस्मथ नाम गरेकी एउटी महिलालाई देखे, र उनले आफ्नी पहिलो पत्नीको अतिरिक्त उनलाई पनि विवाह गरे, र एसावले उनको नाम आदा राखे, किनकि त्यतिबेला आशीर्वाद उनीबाट बितिसकेको थियो।
१३ एसावले छ महिनासम्म सेइर देशमा आफ्ना बुबा-आमालाई नभेटेर बसे। त्यसपछि एसावले आफ्ना पत्नीहरू लिएर कनान देश फर्के। एसावले आफ्ना दुवै पत्नीहरूलाई हेब्रोनमा आफ्नो बुबाको घरमा राखे।
१४ एसावका पत्नीहरूले आफ्ना कामहरूद्वारा इसहाक र रिबेकालाई रिस उठाए र उनीहरूलाई रिस उठाए। किनभने तिनीहरू परमप्रभुको मार्गमा हिँडेनन्, तर आफ्ना पिताले सिकाएअनुसार काठ र ढुङ्गाले बनेका आफ्ना पिताका देवताहरूको सेवा गरे। तिनीहरू आफ्ना पिताभन्दा पनि बढी दुष्ट थिए।
१५ अनि तिनीहरू आफ्नो हृदयको दुष्ट इच्छाअनुसार हिँडे, र बाल देवताहरूलाई बलिदान चढाए र धूप बाले। अनि इसहाक र रिबेका तिनीहरूदेखि थकित भए।
१६ रिबेकाले भनिन्, "हेतका छोरीहरूका कारण म आफ्नो जीवनदेखि थाकिसकेकी छु। यदि याकूबले पनि यस देशका छोरीहरू जस्तै एउटी पत्नीलाई विवाह गर्‍यो भने, मलाई बाँच्न के फाइदा?

१७ ती दिनहरूमा एसावकी पत्नी आदा गर्भवती भइन् र तिनको लागि एउटा छोरो जन्माइन्। एसावले आफ्नो छोराको नाम एलीपज राखे। एसावले छोरो जन्माउँदा पैंसठ्ठी वर्षका थिए।
१८ अनि अब्राहामका छोरा इश्माएलको मृत्यु ती दिनहरूमा, याकूबको जीवनको चौसठ्ठीऔं वर्षमा भयो। इश्माएलको जम्मा आयु एक सय सैँतीस वर्ष थियो र उनको मृत्यु भयो।
१९ इसहाकले इश्माएलको मृत्यु भएको सुनेपछि उनले उनको लागि शोक गरे र धेरै दिनसम्म उनको लागि विलाप गरे।
२० एबेरको घरमा याकूब चौध वर्ष बिताएपछि, याकूबले आफ्ना बुबा र आमालाई भेट्न चाहन्थे। याकूब हेब्रोनमा आफ्ना बुबा र आमाको घरमा आए। ती दिनहरूमा एसावले आशीर्वाद लिएर याकूबले आफूमाथि गरेको व्यवहार बिर्सिसकेका थिए।
२१ अनि जब एसावले याकूबलाई आफ्ना बुबा र आमाकहाँ आउँदै गरेको देखे, तब उनले याकूबले गरेको काम सम्झे, र उनी उनीप्रति साह्रै रिसाएर उनलाई मार्न खोजे।
२२ अब्राहामका छोरा इसहाक वृद्ध र उमेरले ढल्किसकेका थिए। एसावले भने, "मेरो बुबाको मृत्यु हुने समय नजिक आइपुगेको छ। जब उहाँ मर्नुहुन्छ, म मेरो भाइ याकूबलाई मार्नेछु।"
२३ यो कुरा रिबेकालाई भनियो, र उनले हतार-हतार आफ्नो छोरा याकूबलाई बोलाउन पठाइन्, र उसलाई भनिन्, "उठ, मेरो भाइ लाबानकहाँ हारानमा भागेर जाऊ, र केही समय त्यहीं बस, जबसम्म तिम्रो भाइको रिस तिमीबाट मर्दैन र त्यसपछि तिमी फर्कने छैनौ।"
२४ अनि इसहाकले याकूबलाई बोलाएर भने, "कनानी छोरीहरूबाट कुनै पनि पत्नी नलैजा, किनकि हाम्रा पिता अब्राहामले परमप्रभुको वचनअनुसार हामीलाई यसरी आज्ञा दिएका थिए, "म यो भूमि तिम्रा सन्तानलाई दिनेछु; यदि तिम्रा सन्तानहरूले मैले तिमीसँग गरेको करार पालना गरे भने, मैले तिमीलाई भनेको कुरा तिम्रा सन्तानहरूलाई पनि पूरा गर्नेछु र म तिनीहरूलाई त्याग्नेछैन।"
२५ अब मेरो छोरा, मैले तँलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा मान। कनानी छोरीहरूमध्ये कुनै पनि स्त्रीलाई विवाह नगर। उठ, हारानमा तेरी आमाको बुबा बतूएलको घरमा जाऊ, र त्यहाँबाट तेरी आमाको दाजु लाबानका छोरीहरूमध्ये एउटी पत्नी ल्याऊ।
२६ त्यसैले होसियार बस, नत्रता तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई र तिमीहरू जाँदै गरेको भूमिमा उहाँका सबै मार्गहरूलाई बिर्सनेछौ, नत्रता त्यस देशका मानिसहरूसँग सम्बन्ध राख्नेछौ, व्यर्थको पछि लाग्नेछौ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई त्याग्नेछौ।
२७ तर जब तिमीहरू त्यस देशमा परमप्रभुको सेवा गर्न आउँछौ, मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेको र सिकेको मार्गबाट दाहिने वा देब्रे नफर्क।
२८ अनि सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले पृथ्वीका मानिसहरूको नजरमा तपाईंलाई कृपा देऊन्, ताकि तपाईंले त्यहाँ आफ्नो रोजाइअनुसारकी पत्नी ल्याउन सक्नुहोस्, जो परमप्रभुको मार्गमा असल र धर्मी छिन्।
२९ अनि परमेश्वरले तिमी र तिम्रा सन्तानलाई तिम्रा पिता अब्राहामको आशीर्वाद दिऊन्, र तिमीलाई फलदायी र वृद्धि गराऊन्, र तिमी जहाँ जाँदैछौ त्यहाँ तिमी धेरै मानिसहरूको समूह बनून्, र परमेश्वरले तिमीलाई यो भूमिमा, तिम्रा पिताको बासस्थानको भूमिमा, छोराछोरी र प्रशस्त धनसम्पत्तिसहित, आनन्द र आनन्दका साथ फर्काउन लगाऊन्।
३० इसहाकले याकूबलाई आज्ञा दिएर आशीर्वाद दिए, र उनलाई धेरै उपहार दिए, सुन र चाँदी दिएर उनलाई बिदा गरे; याकूबले आफ्ना बुबा र आमाको कुरा माने; उनले तिनीहरूलाई चुम्बन गरे र उठेर पदन-अराम गए; र कनान देशबाट बेर्शेबा जाँदा याकूब सतहत्तर वर्षका थिए।
३१ याकूब हारान जान निस्कँदा एसावले आफ्नो छोरा एलीपजलाई बोलाएर गुप्तमा भने, "अब छिटो गर्, आफ्नो तरवार हातमा लेऊ र याकूबलाई खेद, बाटोमा उसको अगाडि जा, र उसलाई खोजेर पर्ख, र पहाडहरूमध्ये एउटामा आफ्नो तरवारले उसलाई मार, र उसको सबै सम्पत्ति लिएर फर्क।"
३२ एसावको छोरा एलीपज आफ्नो बुबाले सिकाएझैं धनु चलाउन सिपालु र जोशिलो मानिस थियो। ऊ मैदानमा एक प्रसिद्ध शिकारी र वीर योद्धा थियो।
३३ एलीपजले आफ्नो बुबाले आज्ञा गरेझैं गरे। त्यतिबेला एलीपज तेह्र वर्षका थिए। एलीपज उठेर गए र आफ्नी आमाका दश जना दाजुभाइलाई आफूसँगै लिएर याकूबलाई खेदे।
३४ अनि याकूबले याकूबलाई पछ्याए, र शकेम शहरको सामु कनान देशको सिमानामा उसलाई खोज्न ढुकेर बसे।
३५ अनि याकूबले एलीपज र उसका मानिसहरूलाई खेदिरहेका देखे, र याकूब यो के हो भनेर जान्नको लागि आफू जाँदै गरेको ठाउँमा अडिए, किनकि उसलाई थाहा थिएन; अनि एलीपजले आफ्नो तरवार निकाले र ऊ र उसका मानिसहरूले याकूबतिर अगाडि बढे; र याकूबले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरू यहाँ किन आएका छौ र तिमीहरूले आफ्नो तरवार लिएर खेद्नुको अर्थ के हो?"
३६ अनि एलीपज याकूबको नजिक आए र उनले उनलाई जवाफ दिए, "मेरा बुबाले मलाई यसरी आज्ञा गर्नुभएको थियो, र अब म मेरा बुबाले मलाई दिनुभएको आज्ञाबाट पछि हट्ने छैन; अनि जब याकूबले देखे कि एसावले एलीपजलाई बल प्रयोग गर्न भनेका थिए, तब याकूबले नजिक गएर एलीपज र उनका मानिसहरूलाई बिन्ती गरे, र भने,
३७ हेर, मसँग भएका सबै कुराहरू र मेरा बुबा र आमाले मलाई दिनुभएको कुरा, तिमीलाई लिएर जाऊ र मबाट जाऊ, र मलाई नमार, र यो कुरा तिम्रो लागि धार्मिकता गनियोस्।
३८ अनि परमप्रभुले एसावको छोरा एलीपज र उसका मानिसहरूको नजरमा याकूबलाई निगाह पाउनुभयो, र तिनीहरूले याकूबको कुरा माने, र तिनीहरूले उसलाई मारेनन्, र एलीपज र उसका मानिसहरूले याकूबका सबै सम्पत्तिहरू, बेर्शेबाबाट आफूसँग ल्याएका चाँदी र सुन लिएर गए; तिनीहरूले उसलाई केही पनि बाँकी राखेनन्।
३९ त्यसपछि एलीपज र उसका मानिसहरूले उनलाई छोडेर गए र बेर्शेबामा एसावकहाँ फर्के। तिनीहरूले याकूबसँग भएका सबै कुराहरू एसावलाई सुनाए। अनि तिनीहरूले याकूबबाट लुटेका सबै थोक दिए।
40 एसाव आफ्नो छोरा एलीपज र उसका मानिसहरूसँग रिसाए, किनभने तिनीहरूले याकूबलाई मारेका थिएनन्।
४१ अनि तिनीहरूले एसावलाई भने, "याकूबले यस विषयमा हामीलाई नमार्न बिन्ती गरेको हुनाले, हामी उसलाई दया गर्न थाल्यौं, र हामीले उसको सबै सम्पत्ति लिएर तिमीकहाँ ल्यायौं; अनि एसावले एलीपजले याकूबबाट लिएका सबै चाँदी र सुन लिएर आफ्नो घरमा राखे।"

४२ त्यसबेला एसावले देखे कि इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिएका थिए र तिनलाई यसो भन्दै आज्ञा दिएका थिए, "तैंले कनानी छोरीहरूमध्ये कसैलाई विवाह नगर्नू।" अनि इसहाक र रिबेकाको नजरमा कनानी छोरीहरू घिनलाग्दा थिए।
४३ त्यसपछि उनी आफ्नो काका इश्माएलको घर गए र आफ्नी ठूली पत्नीहरूका साथै उनले इश्माएलकी छोरी र नबायोतकी बहिनी मक्लातलाई पनि विवाह गरे।

अध्याय ३०

१ अनि याकूब हारानतिर आफ्नो बाटो लाग्दै निस्के, र उनी मोरियाह पर्वतसम्म पुगे, र उनी रातभरि लूज शहर नजिकै त्यहाँ बसे; र परमप्रभु त्यस रात याकूबकहाँ देखा पर्नुभयो, र उहाँले उनलाई भन्नुभयो, "म अब्राहामका परमप्रभु परमेश्वर र तिम्रा पिता इसहाकका परमेश्वर हुँ; तिमी सुतिरहेको भूमि म तिमीलाई र तिम्रा सन्तानलाई दिनेछु।"
२ अनि हेर, म तिमीसँग छु र तिमी जहाँ गए पनि तिमीलाई रक्षा गर्नेछु, र म तिम्रो सन्तानलाई स्वर्गका ताराहरू जस्तै बढाउनेछु, र म तिम्रा सबै शत्रुहरूलाई तिम्रो अगाडि लड्न लगाउनेछु; र जब तिनीहरूले तिमीसँग युद्ध गर्नेछन्, तिनीहरू तिमीमाथि विजयी हुनेछैनन्, र म तिमीलाई खुशीसाथ, बच्चाहरूसहित र धेरै धनसम्पत्तिसहित यस भूमिमा फेरि ल्याउनेछु।
३ अनि याकूब निद्राबाट ब्यूँझे र आफूले देखेको दर्शनमा अत्यन्तै रमाए; र उनले त्यस ठाउँको नाउँ बेथेल राखे।
४ अनि याकूब त्यस ठाउँबाट एकदमै खुसी भएर उठे, र हिँड्दा उसको खुट्टा हल्का भयो, र ऊ त्यहाँबाट पूर्वका मानिसहरूको देशमा गयो, र हारान फर्कियो र गोठालाको इनारको छेउमा बस्यो।
५ अनि त्यहाँ उनले केही मानिसहरूलाई भेट्टाए, जो हारानबाट आफ्ना बगालहरू चराउन जाँदै थिए। याकूबले तिनीहरूलाई सोधपुछ गरे, र तिनीहरूले भने, "हामी हारानका हौं।"
६ अनि याकूबले तिनीहरूलाई भने, "के तिमीहरूले नाहोरको छोरा लाबानलाई चिन्छौ?" तिनीहरूले भने, "हामी उसलाई चिन्छौं। अनि हेर, उनकी छोरी राहेल आफ्नो बुबाको भेडाबाख्रा चराउन आउँदैछिन्।"
७ तिनी तिनीहरूसँग कुरा गरिरहेको बेला, लाबानकी छोरी राहेल आफ्नो बुबाका भेडाहरू चराउन आइन्, किनकि तिनी गोठाली थिइन्।
८ जब याकूबले आफ्नी आमा लाबानकी छोरी राहेललाई देख्यो, तब ऊ दौडेर गयो र उसलाई म्वाई खायो। अनि ठूलो स्वरले रुन थाल्यो।
९ अनि याकूबले राहेललाई आफू रिबेकाको छोरा भएको कुरा बतायो। राहेल दौडँदै आफ्नो बुबालाई भनिन्। लाबानको घरमा ल्याउनलाई याकूबसँग केही नभएकोले उनी रोइरहे।
१० लाबानले आफ्नी बहिनीको छोरा याकूब आएको सुनेपछि दौडेर गएर उसलाई चुम्बन गरे, अँगालो हाले र घरमा ल्याए र रोटी दिए र उसले खायो।
११ अनि याकूबले लाबानलाई उसको दाजु एसावले गरेको व्यवहार र उसको छोरा एलीपजले बाटोमा गरेको व्यवहारको विवरण सुनाए।
१२ याकूब लाबानको घरमा एक महिना बसे। याकूबले लाबानको घरमा खाए र पिए। त्यसपछि लाबानले याकूबलाई भने, "मलाई भन, तिम्रो ज्याला के हुनेछ? तिमीले मेरो सेवा सित्तैमा कसरी गर्न सक्छौ?"
१३ लाबानका छोराहरू थिएनन्, केवल छोरीहरू मात्र थिए, र त्यसबेला उसका अरू पत्नीहरू र दासीहरू बाँझी थिए; अनि लाबानकी पत्नी अदीनाले जन्माएका छोरीहरूको नाम यी नै हुन्; जेठीको नाम लेआ र कान्छीको नाम राहेल थियो; लेआका आँखा कोमल थिए, तर राहेल सुन्दरी र मनमोहक थिइन्, र याकूबले उनलाई माया गर्थे।
१४ याकूबले लाबानलाई भने, "तिम्री कान्छी छोरी राहेलको लागि म सात वर्षसम्म तपाईंको सेवा गर्नेछु।" लाबानले यो कुरा माने र याकूबले आफ्नी छोरी राहेलको लागि सात वर्षसम्म लाबानको सेवा गरे।
१५ याकूब हारानमा बसेको दोस्रो वर्षमा, अर्थात् याकूबको जीवनको उनान्चालीस वर्षमा, शेमका छोरा एबेरको मृत्यु भयो। एबेरको मृत्यु हुँदा तिनी चार सय चौसठ्ठी वर्षका थिए।
१६ जब याकूबले एबेर मरेको सुने, तब उनी अत्यन्तै शोकित भए, र धेरै दिनसम्म उनको लागि विलाप र शोक गरे।
१७ याकूब हारानमा बसेको तेस्रो वर्षमा एसावकी पत्नी इश्माएलकी छोरी बोस्मथले उनको लागि एउटा छोरा जन्माइन् र एसावले उसको नाउँ रूएल राखे।
१८ अनि लाबानको घरमा याकूब बसेको चौथो वर्षमा, परमप्रभुले लाबानलाई भेट्नुभयो र याकूबको कारणले उसलाई सम्झनुभयो, र उसको छोराहरू जन्मिए, र उसको जेठो छोरा बओर, दोस्रो अलिब र तेस्रो चोराश थियो।
१९ अनि परमप्रभुले लाबानलाई धनसम्पत्ति र सम्मान दिनुभयो, छोराछोरीहरू पनि दिनुभयो, र याकूबको कारणले गर्दा लाबान धेरै बढे।
२० ती दिनहरूमा याकूबले घर र खेतको सबै काममा लाबानको सेवा गर्थे। घर र खेतमा भएका सबै थोकमा परमप्रभुको आशिष् थियो।
२१ पाँचौँ वर्षमा एसावकी पत्नी बेरीकी छोरी यहूदीत कनान देशमा मरी। यहूदीतका छोराहरू थिएनन् तर छोरीहरू मात्र थिए।
२२ एसावबाट जन्मेकी तिनकी छोरीहरूको नाम यी नै थिए। जेठीको नाउँ मर्सित र कान्छीको नाउँ पुईत थियो।
२३ यहूदीतको मृत्यु भएपछि, एसाव उठे र सधैंझैं शिकार खेल्न सेइर गए। एसाव धेरै दिनसम्म सेइरको भूमिमा बसे।
२४ छैटौं वर्षमा एसावले आफ्नी अरू पत्नीहरूसँगै हिव्वी जेबोनकी छोरी अहलीबामालाई पनि विवाह गरे र एसावले उनलाई कनान देशमा ल्याए।
२५ अनि अहलीबामा गर्भवती भइन् र एसावका तीन छोराहरू यऊश, यालान र कोरह जन्माइन्।
२६ ती दिनहरूमा, कनान देशमा, एसावका गोठालाहरू र कनान देशका बासिन्दाहरूका गोठालाहरू बीच झगडा भयो। एसावका गाईवस्तु र सरसम्पत्ति यति धेरै थिए कि उनी कनान देशमा, आफ्ना पिताको घरमा बस्न सकेनन्। कनान देशले उनलाई आफ्नो गाईवस्तुको कारणले धान्न सकेन।
२७ जब एसावले देखे कि कनान देशका बासिन्दाहरूसँग उसको झगडा बढ्दै गयो, तब उसले उठेर आफ्नी पत्नीहरू, छोराछोरीहरू, आफ्ना सबै सम्पत्ति, आफ्ना गाईवस्तुहरू र कनान देशमा कमाएका सबै सम्पत्तिहरू लग्यो। त्यसपछि एसाव त्यस देशका बासिन्दाहरूलाई छोडेर सेइर देशमा गए। एसाव र उनका सबै सम्पत्ति सेइर देशमा बसोबास गर्न थाले।

२८ तर एसाव कहिलेकाहीं आफ्ना बुबा र आमालाई भेट्न कनान देशमा जान्थे। एसावले होरी मानिसहरूसँग विवाह गरे। अनि उनले आफ्ना छोरीहरू सेइरका होरी छोराहरूलाई दिए।
२९ अनि उनले आफ्नी जेठी छोरी मर्सितको विवाह आफ्नी पत्नीको भाइ जेबोनको छोरा अनालाई दिए, र पूईत होरी बिल्हानको छोरा अजरलाई दिए; अनि एसाव र उनका छोराहरू पहाडमा बसे, र तिनीहरू फल्दै-फुल्दै र वृद्धि हुँदै गए।

अध्याय ३१

१ सातौं वर्षमा याकूबले लाबानको सेवा गरेको काम पूरा भयो, र याकूबले लाबानलाई भने, “मेरी पत्नी मलाई दिनुहोस्, किनकि मेरो सेवाको दिन पूरा भएको छ।” अनि लाबानले त्यसै गरे, अनि लाबान र याकूबले त्यस ठाउँका सबै मानिसहरूलाई भेला गरे र भोज दिए।
२ साँझमा लाबान घरमा आए। त्यसपछि याकूब भोजमा आएका मानिसहरूसँगै त्यहाँ आए। लाबानले घरका सबै बत्तीहरू निभाए।
३ याकूबले लाबानलाई भने, “तिमीले हामीलाई किन यस्तो व्यवहार गर्छौ?” लाबानले भने, “यस देशमा हाम्रो चलन यस्तै छ।”
४ त्यसपछि लाबानले आफ्नी छोरी लेआलाई लिएर याकूबकहाँ ल्याए। याकूबले छोरी लेआलाई भेट्न गए तर याकूबलाई थाहा थिएन कि उनी लेआ हुन्।
५ लाबानले आफ्नी छोरी लेआलाई आफ्नी कमारी जिल्पालाई कमारीको रूपमा दिए।
६ अनि भोजमा भएका सबै मानिसहरूलाई लाबानले याकूबलाई गरेको कुरा थाहा थियो, तर तिनीहरूले याकूबलाई यो कुरा भनेनन्।
७ अनि सबै छिमेकीहरू त्यस रात याकूबको घरमा आए, र तिनीहरूले खाए, पिए, र आनन्द मनाए, र लेआको अगाडि खैंजडी बजाउँदै र नाच्दै खेले, र तिनीहरूले याकूबको अगाडि हेलेआ, हेलेआ जवाफ दिए।
८ याकूबले तिनीहरूका कुरा सुने तर तिनीहरूको अर्थ बुझेनन्, तर उनले सोचे कि यस देशमा तिनीहरूको चलन यस्तै हुन सक्छ।
९ अनि छिमेकीहरूले राती याकूबलाई यी कुराहरू भने, र त्यस रात लाबानको घरमा भएका सबै बत्तीहरू निभाइदिए।
१० बिहान उज्यालो हुँदा याकूबले आफ्नी पत्नीतिर फर्केर हेर्दा, लेआलाई आफ्नो काखमा सुतिरहेकी देखे। याकूबले भने, “हेर, हिजो राती छिमेकीहरूले के भने, मलाई थाहा भयो, हेलेआ,” तर मलाई थाहा थिएन।
११ याकूबले लाबानलाई बोलाएर भने, “तिमीले मलाई यो के गर्यौ? मैले राहेलको लागि तिम्रो धेरै सेवा गरें। अनि तिमीले मलाई धोका दिएर लेआ किन दियौ?”
१२ लाबानले याकूबलाई जवाफ दिए, “हाम्रो देशमा जेठीभन्दा पहिले कान्छीको विवाह गर्ने चलन छैन। त्यसैले यदि तिमीले त्यसरी नै आफ्नी बहिनीलाई पनि विवाह गर्न चाहन्छौ भने, उसलाई तिमीकहाँ ल्याऊ। तिमीले अझै सात वर्ष मेरो सेवा गर्नेछौ।”
१३ अनि याकूबले त्यसै गरे, र राहेललाई पनि आफ्नी पत्नीको रूपमा ल्याए, र सात वर्षसम्म लाबानको सेवा गरे। त्यसपछि याकूब पनि राहेलकहाँ आए, र उनले लेआलाई भन्दा राहेललाई बढी प्रेम गरे। लाबानले आफ्नी कमारी बिल्हालाई लेआलाई दासीको रूपमा दिए।
१४ अनि जब परमप्रभुले लेआलाई माया गरेको देख्नुभयो, परमप्रभुले उनको कोख खोलिदिनुभयो, र उनी गर्भवती भइन् र त्यस समयमा याकूबका चार छोराहरू जन्माइन्।
१५ तिनीहरूको नाम यी हुन्: रूबेन, शिमोन, लेवी र यहूदा। त्यसपछि उनले बच्चा जन्माउन छोडिन्।
१६ त्यसबेला राहेल बाँझी थिइन् र उनको कुनै सन्तान थिएन। राहेलले आफ्नी बहिनी लेआलाई डाह गर्थिन्। जब राहेलले याकूबको लागि कुनै सन्तान जन्माउन नसकेको देखिन्, तब उनले आफ्नी कमारी बिल्हालाई विवाह गरिन् र याकूबका दुई छोराहरू, दान र नप्तालीलाई जन्माइन्।
१७ जब लेआले थाहा पाइन्, उनले नानी जन्माउन छोडिन्, तब उनले आफ्नी कमारी जिल्पालाई पनि लगेर याकूबलाई दिइन्। याकूब पनि जिल्पाकहाँ आइपुगे र उनले याकूबका दुई छोराहरू गाद र आशेरलाई जन्माइन्।
१८ लेआ फेरि गर्भवती भइन् र ती दिनहरूमा याकूबका दुई छोरा र एउटी छोरी जन्माइन्। तिनीहरूको नाम इस्साखार, जबूलून र तिनीहरूकी बहिनी दीना थियो।
१९ ती दिनहरूमा राहेल बाँझी थिइन्। त्यसबेला राहेलले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरिन् र भनिन्, “हे परमप्रभु परमेश्वर, मलाई सम्झनुहोस् र मलाई हेरचाह गर्नुहोस्, किनकि अब मेरो पतिले मलाई त्याग्नेछन्, किनकि मैले उहाँलाई कुनै सन्तान जन्माएकी छैनँ।”
२० अब हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको सामु मेरो बिन्ती सुन्नुहोस्, र मेरो कष्ट हेर्नुहोस्, र मलाई दासीहरूमध्ये एक जना जस्तै छोराछोरी दिनुहोस्, ताकि म अब मेरो निन्दा सहन नपरोस्।
२१ अनि परमेश्वरले उनको प्रार्थना सुन्नुभयो र उनको गर्भ खोलिदिनुभयो, अनि राहेल गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन्। उनले भनिन्, “परमप्रभुले मेरो अपमान हटाइदिनुभयो।” अनि उनले उसको नाउँ योसेफ राखिन्, “परमप्रभुले मलाई अर्को छोरो थपिदिऊन्।” अनि याकूबले उसलाई जन्माउँदा एकानब्बे वर्षकी थिइन्।
२२ त्यसैबेला याकूबकी आमा रिबेकाले आफ्नी धाई दबोरा, ऊजकी छोरी, र इसहाकका दुई जना नोकरहरूलाई याकूबकहाँ पठाइन्।
२३ अनि तिनीहरू हारानमा याकूबकहाँ आए र उनलाई भने, “रिबेकाले हामीलाई तपाईंकहाँ पठाएकी छिन् ताकि तपाईं कनान देशमा तपाईंको बुबाको घरमा फर्कन सक्नुहुन्छ।” याकूबले आफ्नी आमाले भनेको कुरा तिनीहरूको कुरा सुने।
२४ त्यस समयमा, याकूबले राहेलको लागि लाबानको सेवा गरेका बाँकी सात वर्ष पूरा भए, र चौध वर्ष हारानमा बसेको अन्तमा याकूबले लाबानलाई भने, “मलाई मेरा पत्नीहरू दिनुहोस् र मलाई पठाउनुहोस्, ताकि म मेरो देशमा जान सकूँ, किनकि हेर, मेरी आमाले कनानको देशबाट मलाई मेरो बुबाको घर फर्कन पठाउनुभएको थियो।”
२५ लाबानले भने, “त्यसो होइन, यदि मैले तपाईंको निगाह पाएको छु भने मलाई नछोड्नुहोस्। मलाई तपाईंको ज्याला दिनुहोस् र म त्यो दिनेछु। मसँगै बस्नुहोस्।”
26 याकूबले उसलाई भन्यो, “तपाईंले मलाई दिनु पर्ने ज्याला यही हो। आज म तपाईंको सबै बगालहरूबाट भएर जानेछु र भेडा र बाख्राहरूमध्ये थोप्ले र सिंगारे र कालो पाठाहरू लानेछु। यदि

तपाईंले यो काम गर्नुभयो भने म फेरि तपाईंको बगाललाई खुवाउनेछु र पहिले जस्तै तिनीहरूलाई हेरचाह गर्नेछु।"
२७ लाबानले त्यसै गरे। लाबानले याकूबले भनेका सबै कुराहरू आफ्नो भेडाबाख्राबाट लिएर उसलाई दिए।
२८ अनि याकूबले लाबानको बगालबाट छुटाएका सबै थोक छोराहरूलाई दिए, र याकूबले लाबानको बगालको बाँकी भाग चराउन थाले।
२९ अनि जब इसहाकले याकूबकहाँ पठाएका उनका नोकरहरूले देखे कि याकूब उनीहरूसँग कनान देशमा आफ्ना बुबाकहाँ फर्कने छैनन्, तब तिनीहरू उनलाई छोडेर गए, र तिनीहरू कनान देशमा घर फर्के।
३० दबोरा याकूबसँगै हारानमा बसिन्, र इसहाकका नोकरहरूसँग कनान देशमा फर्केर गइनन्, र दबोरा याकूबका पत्नीहरू र छोराछोरीहरूसँगै हारानमा बसिन्।
३१ याकूबले छ वर्षसम्म लाबानको सेवा गरे। अनि जब भेडाहरू जन्मन्थे, तब याकूबले लाबानसँग निर्णय गरेअनुसार थोप्ले र सिंगारे भेडाहरू छुट्याउँथे। याकूबले लाबानको घरमा छ वर्षसम्म त्यसै गरे। त्यसपछि त्यो मानिस धेरै बढ्यो र उसका गाईवस्तु, दासी, ऊँट र गधाहरू पनि भए।
३२ याकूबसँग दुई सय बथान गाईवस्तु थिए। उसका गाईवस्तुहरू ठूला र सुन्दर थिए र धेरै उत्पादनशील थिए। सबै मानिसका परिवारहरूले याकूबका गाईवस्तुहरूबाट केही पाउन चाहन्थे, किनकि तिनीहरू अत्यन्तै सम्पन्न थिए।
३३ अनि धेरै मानिसहरू याकूबका बगालहरू लिन आउँथे, र याकूबले तिनीहरूलाई नोकर वा दासीको लागि भेडा, गधा वा ऊँटको लागि भेडा, वा याकूबले चाहेको जे पनि दिन्थे।
३४ अनि याकूबले मानिसका सन्तानहरूसँगको यी लेनदेनहरूद्वारा धन, सम्मान र सम्पत्ति प्राप्त गरे, र लाबानका सन्तानहरूले यस सम्मानको ईर्ष्या गर्थे।
३५ अनि समय बित्दै जाँदा याकूबले लाबानका छोराहरूले भनेको कुरा सुने, "हाम्रा बाबुको सबै सम्पत्ति याकूबले लग्यो, र हाम्रा बाबुको सबै सम्पत्तिबाट उसले यो सबै गौरव प्राप्त गर्यो।"
३६ अनि याकूबले लाबान र उसका छोराछोरीहरूको अनुहार देखे, र देखे कि ती दिनहरूमा पहिले जस्तो उसको अनुहार त्यतिबेला त्यस्तो थिएन।
३७ छ वर्ष बितेपछि परमप्रभु याकूबकहाँ देखा पर्नुभयो र भन्नुभयो, "उठ, यो देशबाट निस्केर आफ्नो जन्मभूमिमा फर्क, र म तिमीसँगै हुनेछु।"
३८ त्यसैबेला याकूब उठे र आफ्ना छोराछोरी, पत्नीहरू र आफ्ना सबै सम्पत्ति ऊँटमा चढाए र आफ्नो बुबा इसहाककहाँ कनान देशमा जान निस्के।
३९ लाबानलाई याकूबले छोडेर गएको थाहा थिएन, किनकि त्यस दिन लाबानले भेडाको ऊन कत्रिरहेका थिए।
४० राहेलले आफ्नो बुबाको मूर्तिहरू चोरेर लगिन् र आफू चढेको ऊँटमाथि लुकाइन् र त्यहाँबाट गइन्।
४१ अनि मूर्तिहरूको तरिका यो हो: जेठो जन्मेको मानिसलाई लिएर उसलाई मार्नु, उसको टाउकोको कपाल निकाल्नु, नुन लिएर टाउकोमा नुन लगाउनु र तेलले अभिषेक गर्नु, त्यसपछि तामाको सानो पाटी वा सुनको पाटी लिएर त्यसमा नाम लेख्नु, र पाटी आफ्नो जिब्रोमुनि राख्नु, र पाटीलाई जिब्रोमुनि राखेर घरमा राख्नु, र त्यसको अगाडि बत्ती बाल्नु र त्यसलाई दण्डवत् गर्नु।
४२ अनि जब तिनीहरू त्यसलाई दण्डवत् गर्छन्, त्यसमा लेखिएको नामको शक्तिद्वारा, तिनीहरूले माग्ने सबै कुरामा यसले उनीहरूसँग बोल्छ।
४३ अनि कोहीले तिनीहरूलाई सुन र चाँदीका मानिसहरूका आकृतिहरूमा बनाउँछन्, र तिनीहरूलाई थाहा भएको समयमा तिनीहरूकहाँ जान्छन्, र आकृतिहरूले ताराहरूको प्रभाव प्राप्त गर्छन्, र तिनीहरूलाई भविष्यका कुराहरू बताउँछन्, र यसरी राहेलले आफ्नो बुबाबाट चोरेका मूर्तिहरू थिए।
४४ अनि राहेलले आफ्ना बुबाका मूर्तिहरू चोरेर लगिन्, ताकि लाबानले ती मूर्तिहरू मार्फत याकूब कहाँ गयो भनेर थाहा नपाओस्।
४५ लाबान घर आएर याकूब र उनको परिवारको बारेमा सोधपुछ गरे, तर उनी भेटिएनन्, अनि लाबानले याकूब कहाँ गए भनेर जान्न आफ्ना मूर्तिहरू खोजे, तर भेटेनन्, अनि उनी अरू केही मूर्तिहरूकहाँ गए, र उनले तिनीहरूको बारेमा सोधपुछ गरे। तिनीहरूले उनलाई भने कि याकूब उनीबाट भागेर कनान देशमा आफ्ना बुबाको घरमा गएको छ।
४६ तब लाबान उठे र आफ्ना दाजुभाइहरू र सबै नोकरहरूलाई लिएर निस्के र याकूबलाई खेदे, र गिलाद डाँडामा तिनलाई भेट्टाए।
४७ लाबानले याकूबलाई भने, "तिमीले मलाई किन भागेर मलाई धोका दियौ? मेरा छोरीहरू र नानीहरूलाई तरवारले कैदी बनाएर लैजानेछौ।"
४८ अनि तिमीले मलाई तिनीहरूलाई चुम्बन गर्न र खुशीसाथ पठाउन दिएनौ, अनि तिमीले मेरा देवताहरू चोरेर गयौ।
49 याकूबले लाबानलाई जवाफ दिए, "म डराएँ कि तिमीले तिम्री छोरीहरूलाई जबरजस्ती मबाट खोस्नेछौ, र अब जसको साथमा तिमीले तिम्रा देवताहरू भेट्टाउँछौ त्यो मारिनेछ।"
५० अनि लाबानले ती मूर्तिहरू खोजे र याकूबका सबै पालहरू र फर्निचरहरू खोजे, तर ती भेट्टाएनन्।
५१ लाबानले याकूबलाई भने, "हामी एकसाथ करार गर्नेछौं र यो तिम्रो र मेरो बीचमा गवाही हुनेछ; यदि तिमीले मेरी छोरीहरूलाई दुःख दियौ वा मेरी छोरीहरू बाहेक अरू पत्नीहरू विवाह गर्यौ भने, यस विषयमा परमेश्वर नै मेरो र तिम्रो बीचमा साक्षी हुनुहुनेछ।"
52 अनि तिनीहरूले ढुङ्गाहरू ल्याए र थुप्रो लगाए। लाबानले भने, "यो थुप्रो तिम्रो र मेरो बीचमा साक्षी हुनेछ।" यसकारण उनले त्यसको नाउँ गिलाद राखे।
५३ याकूब र लाबानले डाँडामा बलिदान चढाए, र त्यहीँ थुप्रोको छेउमा खाए, र रातभरि डाँडामा बिताए। लाबान बिहान सबेरै उठे, र आफ्नी छोरीहरूसँगै रोए, र तिनीहरूलाई चुम्बन गरे, र आफ्नो ठाउँमा फर्के।
५४ अनि उनले हतार गरे र सत्र वर्षका आफ्ना छोरा बओरलाई नाहोरका नाति, ऊजका छोरा अबीखोरोफसँगै पठाए र उनीहरूसँग दश जना मानिसहरू पनि थिए।
५५ अनि तिनीहरू हतार-हतार गए र याकूबको अगाडिको बाटो भएर गए। तिनीहरू सेइर देशतिर जाने अर्को बाटो भएर आए।
५६ अनि तिनीहरू एसावकहाँ गए र भने, "तिम्रो दाजु र नातेदार, तिम्री आमाको दाजु लाबान, बतूएलको छोरो, यसो भन्छन्,
५७ के तिमीले सुनेका छौ, तिम्रो भाइ याकूबले मलाई के गर्यो? त्यो पहिला नाङ्गो र नाङ्गो भएर मेरोमा आयो। म उसलाई भेट्न गएँ र सम्मानका साथ मेरो घरमा ल्याएँ। मैले उसलाई महान

बनाएँ र मेरा दुई छोरीहरू र मेरा दुई दासीहरू पनि उसलाई दिएँ।
58 अनि परमेश्वरले मेरो कारणले उसलाई आशीर्वाद दिनुभयो। ऊ धेरै सन्तान भयो र उसको छोराछोरीहरू र दासीहरू पनि भए।
५९ उसका भेडाबाख्रा, गाईवस्तु, ऊँट र गधाहरू प्रशस्त छन्, अनि प्रशस्त मात्रामा सुन र चाँदी पनि छन्; अनि जब उसले आफ्नो सम्पत्ति बढेको देख्यो, म मेरा भेडाहरूको ऊन काट्न जाँदा उसले मलाई छोडेर गयो, र ऊ उठेर लुक्दै भाग्यो।
६० अनि उनले आफ्नी पत्नीहरू र छोराछोरीहरूलाई ऊँटमा चढाए, र मेरो देशमा कमाएका सबै गाईवस्तु र सम्पत्ति लिएर गए, र आफ्नो बुबा इसहाककहाँ कनान देशमा जान आफ्नो अनुहार उठाए।
६१ अनि उसले मलाई मेरा छोरीहरू र उनीहरूका छोराछोरीहरूलाई चुम्बन गर्न दिएन, र उसले मेरा छोरीहरूलाई तरवारले कैदी बनाएर लग्यो, र उसले मेरा देवताहरू पनि चोरेर भाग्यो।
६२ अनि अब मैले उसलाई, उसको सबै सम्पत्ति र उसको याबूक खोलाको पहाडमा छोडेको छु; उसलाई कुनै कुराको अभाव छैन।
६३ यदि तिमी त्यसकहाँ जान चाहन्छौ भने जाऊ, त्यहाँ उसलाई भेट्टाउनेछौ, र तिमीले जे चाहन्छौ त्यही गर्न सक्छौ।" अनि लाबानका दूतहरू आए र एसावलाई यी सबै कुराहरू सुनाए।
64 एसावले लाबानका दूतहरूले भनेको सबै कुरा सुने। एसाव याकूब प्रति अत्यन्तै क्रोधित भए। उनले आफ्नो घृणा सम्झे र उनको मनमा रिस दन्कियो।
65 एसावले हतार-हतार आफ्ना छोराछोरीहरू, नोकर-चाकरहरू र आफ्नो घरानाका साठी जना मानिसहरूलाई लिएर गए। उनले सेइरका सबै मानिसहरू र तिनीहरूका मानिसहरूलाई भेला गरे। तिनीहरू तीन सय चालीस जना थिए। एसावले चार सय जना मानिसहरूलाई नाङ्गो तरवारले सजाएर याकूबलाई मार्न गए।
६६ अनि एसावले यो संख्यालाई धेरै भागमा विभाजन गरे, र आफ्ना छोराछोरी, नोकरचाकर र आफ्नो घरानाका साठी जना मानिसहरूलाई एकै मुखियाको रूपमा लिए, र तिनीहरूलाई आफ्नो जेठो छोरा एलीपजको जिम्मामा दिए।
67 अनि बाँकी रहेका शिरहरू सेइरका छ जना छोराहरूलाई दिए, र तिनले प्रत्येकलाई तिनीहरूका पुस्ता र छोराछोरीहरूका लागि नियुक्त गरे।
६८ अनि यो सम्पूर्ण दल जसरी चल्यो त्यस्तै भयो, अनि एसाव तिनीहरूका बीचमा याकूबकहाँ गए, र तिनीहरूलाई द्रुत गतिमा डोर्‍याए।
६९ लाबानका दूतहरू एसावबाट विदा लिएर कनान देशमा गए। तिनीहरू याकूब र एसावकी आमा रिबेकाको घरमा पुगे।
७० अनि तिनीहरूले उनलाई भने, "हेर, तपाईंको छोरा एसाव चार सय मानिसहरू लिएर आफ्नो भाइ याकूबको विरुद्धमा गएको छ। उसले सुनेको छ कि याकूब आउँदैछ, त्यसैले ऊ उसलाई आक्रमण गर्न र उसको सबै थोक लिन गएको छ।"
७१ अनि रिबेकाले हतार गरिन् र इसहाकका सेवकहरूमध्ये बयाहत्तर जनालाई बाटोमा याकूबलाई भेट्न पठाइन्, किनकि उनले भनिन्, "सायद एसावले बाटोमा भेट्दा लडाइँ गर्छ।"
७२ अनि ती दूतहरू याकूबलाई भेट्न बाटो लागे, र तिनीहरूले याबूक खोलाको विपरीतपट्टिको खोलाको बाटोमा उनलाई भेटे, र याकूबले तिनीहरूलाई देखेर भने, "यो शिविर परमेश्वरबाट मेरो लागि तोकिएको हो।" अनि याकूबले त्यस ठाउँको नाम मख्नयिम राखे।
७३ याकूबले आफ्ना बुबाका सबै मानिसहरूलाई चिन्थ्यो। अनि उनले तिनीहरूलाई चुम्बन गरे, अँगालो हाले र तिनीहरूसँगै गए। याकूबले उनीहरूलाई आफ्ना बुबा र आमाको बारेमा सोधे। तिनीहरूले भने, "तिनीहरू ठीकठाक छन्।"
74 ती दूतहरूले याकूबलाई भने, "तिम्री आमा रिबेकाले हामीलाई तिमीकहाँ पठाएकी छिन्। उनले भनिन्, 'छोरा, मैले सुनेको छु कि तिम्रो दाज्यू एसाव, होरी सेइरका मानिसहरूसँग बाटोमा तिम्रो विरूद्ध लड्न आएको छ।'
७५ अनि त्यसकारण, मेरो छोरा, मेरो कुरा सुन र आफ्नो सल्लाहअनुसार के गर्ने भनेर हेर, र जब ऊ तिमीकहाँ आउँछ, उसलाई बिन्ती गर, र उसलाई हतारमा नबोल, र तिमीसँग भएका कुराहरूबाट र परमेश्वरले तिमीलाई जे दिनुभएको छ त्यसबाट उसलाई उपहार देऊ।
७६ अनि जब उसले तिमीलाई तिम्रो मामिलाको बारेमा सोध्छ, उसबाट केही पनि नलुकाऊ, सायद उसले तिम्रो विरुद्धमा आफ्नो रिसबाट मुक्त हुन सक्छ र तिमीले यसरी आफ्नो आत्मा, तिमी र तिम्रा सबैलाई बचाउन सक्छौ, किनकि उसलाई सम्मान गर्नु तिम्रो कर्तव्य हो, किनकि ऊ तिम्रो जेठो भाइ हो।
७७ अनि जब याकूबले आफ्नी आमाका कुराहरू सुने, जुन दूतहरूले उनलाई भनेका थिए, याकूबले आफ्नो स्वर उचाले र धुरुधुरु रोए, र आफ्नी आमाले आज्ञा गरेअनुसार गरे।

अध्याय ३२

1 त्यसैबेला याकूबले आफ्नो भाइ एसावकहाँ सेइर देशमा दूतहरू पठाए, र उनले उनलाई प्रार्थनाका शब्दहरू सुनाए।
2 अनि तिनले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए, "तिमीहरूले मेरा मालिक एसावलाई यसो भन्नू, 'तपाईंका दास याकूब यसो भन्नुहुन्छ, मेरा मालिकले मेरा बुबाले मलाई दिनुभएको आशीर्वादले मलाई फाइदा पुर्‍यायो भनेर नसोच्नुहोस्।'
३ किनकि म लाबानसँग बीस वर्षदेखि बसिरहेको छु, र उसले मलाई धोका दियो र मेरो ज्याला दश पटक बद्लायो, जसरी मेरा मालिकलाई पहिले नै भनिएको थियो।
४ अनि मैले उहाँको घरमा धेरै मेहनत गरेर उहाँको सेवा गरें। त्यसपछि परमेश्वरले मेरो कष्ट, मेरो परिश्रम र मेरो हातको काम देख्नुभयो, र उहाँले मलाई उहाँको दृष्टिमा अनुग्रह र अनुग्रह पाउनुभयो।
५ अनि पछि परमेश्वरको अपार कृपा र दयाले गर्दा मैले गोरु, गधा, गाईवस्तु, पुरुष नोकर-नोकर्नीहरू प्राप्त गरें।
६ अब म मेरो देश र मेरो घर कनान देशमा मेरा बुबा र आमाकहाँ आउँदैछु; र मेरा मालिकको दृष्टिमा निगाह पाउनको लागि मैले मेरा मालिकलाई यी सबै कुरा बताउन पठाएको छु, ताकि उहाँले सोच्नुहुन्न कि मैले आफैंले धन कमाएको छु, वा मेरा बुबाले मलाई आशीर्वाद दिनुभएको आशीर्वादले मलाई फाइदा पुर्‍याएको छ।
७ ती दूतहरू एसावकहाँ गए र एदोम देशको सिमानामा याकूबतिर जाँदै गरेको भेट्टाए। सेइर, होरीका सन्तानहरूमध्ये चार सय जना मानिसहरू तरवार थुतेर उभिरहेका थिए।

८ अनि याकूबका दूतहरूले एसावको बारेमा याकूबले भनेका सबै कुराहरू एसावलाई सुनाए।
९ अनि एसावले घमण्ड र तिरस्कारका साथ तिनीहरूलाई जवाफ दिए र भने, "मैले सुनेको छु र साँच्चै मलाई भनिएको छ कि याकूबले लाबानलाई के गरेको छ, जसले उसलाई आफ्नो घरमा सम्मान गर्‍यो र उसलाई आफ्नी छोरीहरू पत्नीको रूपमा दियो, र उसले छोराछोरीहरू जन्मायो, र उसको धनसम्पत्तिद्वारा लाबानको घरमा प्रशस्त धनसम्पत्ति बढ्यो।"
१० अनि जब उनले आफ्नो धनसम्पत्ति प्रशस्त भएको र प्रशस्त भएको देखे, उनी लाबानको घरबाट आफ्ना सबै सम्पत्ति लिएर भागे, र उनले लाबानका छोरीहरूलाई तरवारले कैदी बनाएर बाबुलाई नभनीकनै लगे।
११ अनि याकूबले लाबानलाई मात्र होइन, मलाई पनि त्यसो गरेको छ र मलाई दुई पटक धोका दिएको छ, अनि के म चुप लागूँ?
१२ त्यसैले आज म मेरा सेनाहरूसहित उसलाई भेट्न आएको छु। म मेरो इच्छा अनुसार उसलाई गर्नेछु।
१३ तब ती दूतहरू फर्केर याकूबकहाँ आए र भने, "हामी तपाईंका दाजु एसावकहाँ गयौं, र तपाईंले भन्नुभएको सबै कुरा हामीले उसलाई बतायौं। उनले हामीलाई यसप्रकार जवाफ दिए। हेर, उनी चार सय मानिसहरू लिएर तपाईंलाई भेट्न आउँदैछन्।"
१४ अब तिमीले के गर्नुपर्छ, जान र हेर, अनि तिमीलाई त्यसबाट छुटकारा दिनको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना गर।
१५ अनि जब उनले आफ्नो दाजुको कुरा सुने, जो उनले याकूबका दूतहरूलाई भनेका थिए, तब याकूब साह्रै डराए र व्याकुल भए।
१६ अनि याकूबले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे, र भने, "हे परमप्रभु, मेरा पुर्खाहरू अब्राहाम र इसहाकका परमेश्वर, म मेरा पिताको घरबाट जाँदा तपाईंले मलाई भन्नुभएको थियो,
१७ म तेरा पुर्खा अब्राहामका परमेश्वर र इसहाकका परमेश्वर हुँ। म यो देश र तेरो पछि आउने तेरो सन्तानलाई तँलाई दिनेछु। तेरो सन्तानलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बनाउनेछु, र तँ आकाशको चारैतिर फैलिनेछस्, र तँ र तेरो सन्तानद्वारा पृथ्वीका सबै परिवारहरू आशिषित हुनेछन्।
१८ अनि तपाईंले आफ्नो वचन पूरा गर्नुभयो, र मेरो हृदयको अत्यन्त इच्छाअनुसार मलाई धनसम्पत्ति, छोराछोरी र गाईवस्तु दिनुभयो; मैले तपाईंबाट मागेको सबै कुरा तपाईंले मलाई दिनुभयो, त्यसैले मलाई कुनै कुराको अभाव भएन।
१९ अनि तिमीले पछि मलाई भन्यौ, 'तिमी आफ्ना आमाबाबुकहाँ र आफ्नो जन्मस्थानमा फर्क, अनि म अझै पनि तिम्रो भलाइ गर्नेछु।'
२० अनि अब जब म आएको छु, र तपाईंले मलाई लाबानबाट मुक्त गर्नुभयो, म एसावको हातमा पर्नेछु जसले मलाई, हो, मेरा छोराछोरीका आमाहरूसँगै, मार्नेछन्।
२१ अब हे परमप्रभु परमेश्वर, म बिन्ती गर्छु, मलाई पनि मेरो दाजु एसावको हातबाट बचाउनुहोस्, किनकि म उसलाई धेरै डराउँछु।
२२ अनि यदि ममा धार्मिकता छैन भने, अब्राहाम र मेरा पिता इसहाकको खातिर त्यसो गर।
२३ किनकि मलाई थाहा छ कि मैले दया र कृपाद्वारा यो सम्पत्ति प्राप्त गरेको छु; त्यसैले अब म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु कि आज तपाईंको दयाले मलाई बचाउनुहोस् र मलाई जवाफ दिनुहोस्।
२४ अनि याकूबले परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्न छोडे। उनले आफूसँग भएका मानिसहरू, भेडाबाख्रा र गाईवस्तुहरूलाई दुई समूहमा विभाजन गरे। उनले आधा भाग अब्राहामको नोकर एलीएजरको छोरा दमसेकलाई आफ्ना छोराछोरीहरूसहित छाउनीको लागि दिए। बाँकी आधा भाग उनले आफ्ना भाइ एलीएजरको छोरा एलियानसलाई आफ्ना छोराछोरीहरूसहित छाउनीको लागि दिए।
२५ अनि तिनले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए, "तिमीहरू आफ्ना छाउनीहरूबाट टाढा बस, र एक-अर्काको धेरै नजिक नजाओ। यदि एसाव एउटा छाउनीमा आएर त्यसलाई मार्यो भने, टाढामा रहेको अर्को छाउनी त्यसबाट उम्कनेछ।"
२६ अनि याकूब त्यो रात त्यहीं बसे, र रातभरि उनले आफ्ना नोकरहरूलाई सेना र आफ्ना छोराछोरीहरूको बारेमा निर्देशन दिए।
२७ अनि त्यस दिन परमप्रभुले याकूबको प्रार्थना सुन्नुभयो, र परमप्रभुले याकूबलाई उसको भाइ एसावको हातबाट बचाउनुभयो।
२८ अनि परमप्रभुले स्वर्गका स्वर्गदूतहरूमध्ये तीन जना स्वर्गदूतहरू पठाउनुभयो, र तिनीहरू एसावभन्दा अघि गए र उनीकहाँ आए।
२९ अनि यी स्वर्गदूतहरू एसाव र उनका मानिसहरूकहाँ दुई हजार मानिसहरूको रूपमा देखा परे, जो सबै किसिमका युद्धका हतियारहरूले सुसज्जित घोडाहरूमा सवार थिए। तिनीहरू एसाव र उनका सबै मानिसहरूको नजरमा चारवटा दलमा विभाजित भएको र चार जना प्रमुख भएको देखा परे।
३० अनि एउटा दल अगाडि बढ्यो र तिनीहरूले एसावलाई चार सय मानिसहरू लिएर आउँदै गरेको भेट्टाए। त्यो दल एसाव र उसका मानिसहरूतिर दौडियो र तिनीहरूलाई डरायो। एसाव डरले घोडाबाट लडे र उसका सबै मानिसहरू त्यस ठाउँमा उनीबाट अलग भए, किनकि तिनीहरू धेरै डराए।
३१ एसावबाट भाग्दा छाउनीका सबै मानिसहरूले कराए र तिनीहरूको पछि लागे। सबै योद्धाहरूले भने,
३२ निश्चय नै हामी याकूबका दास हौं, जो परमेश्वरका सेवक हुन्, अनि हाम्रो विरुद्धमा को खडा हुन सक्छ? अनि एसावले तिनीहरूलाई भने, "त्यसो भए, मेरा मालिक र भाइ याकूब तिमीहरूका मालिक हुन्, जसलाई मैले यी बीस वर्षदेखि देखेको छैन, र अब म आज उहाँलाई भेट्न आएको छु, के तिमीहरू मसँग यस्तो व्यवहार गर्छौ?"
३३ अनि स्वर्गदूतहरूले उनलाई जवाफ दिए, "जीवित परमप्रभुको नाउँमा, यदि तिमीले आफ्नो भाइ भनिरहेका याकूब नभएको भए, हामीले तिमी र तिम्रा मानिसहरूबाट एक जना पनि जीवित राख्ने थिएनौं, तर याकूबको खातिर मात्र हामी तिनीहरूलाई केही गर्ने थिएनौं।"
३४ एसाव र उसका मानिसहरूबाट यो दल बित्यो र गयो। एसाव र उसका मानिसहरू लगभग एक वर्षसम्म तिनीहरूबाट टाढा रहँदा दोस्रो दल सबै किसिमका हतियारहरू लिएर उसको विरुद्धमा आयो। तिनीहरूले एसाव र उसका मानिसहरूलाई पनि त्यस्तै गरे जस्तो पहिलो दलले गरेको थियो।
३५ अनि जब तिनीहरूले त्यो ठाउँ छोडे, तेस्रो दल उनीतिर आयो र तिनीहरू सबै डराए, अनि एसाव घोडाबाट लडे, र सम्पूर्ण दल कराए र भने, "हामी साँच्चै परमेश्वरका सेवक याकूबका दास हौं, र हाम्रो विरुद्धमा को खडा हुन सक्छ?"
३६ एसावले फेरि तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "हे परमप्रभु, मेरा मालिक याकूब मेरो भाइ हुनुहुन्छ। बीस वर्षदेखि मैले उहाँको अनुहार देखेको छैन र उहाँ आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने सुनेको छु।

त्यसैले आज म उहाँलाई भेट्न गएँ। अनि के तिमीहरूले मलाई यस्तो व्यवहार गर्छौ?"
३७ अनि तिनीहरूले उनलाई जवाफ दिए, र भने, "जीवित परमप्रभुको नाउँमा, तिमीले भनेझैं याकूब तिम्रो भाइ थिएन, हामीले तिमी र तिम्रा मानिसहरूबाट एक जना पनि बाँकी राखेका थिएनौं, तर तिमीले आफ्नो भाइ भनिरहेका याकूबको कारणले गर्दा, हामी तिमी वा तिम्रा मानिसहरूसँग हस्तक्षेप गर्नेछैनौं।"
३८ तेस्रो दल पनि उनीहरूबाट गयो र उनले आफ्ना मानिसहरूसँग याकूबतिर आफ्नो बाटो लागे। जब चौथो दल उनीतिर आयो, तिनीहरूले पनि उनलाई र उनका मानिसहरूलाई अरूहरूले गरेझैं गरे।
३९ अनि जब एसावले चार जना स्वर्गदूतहरूले आफू र आफ्ना मानिसहरूमाथि गरेको नराम्रो व्यवहार देखे, तब उनी आफ्नो भाइ याकूबसँग साह्रै डराए, र शान्तिपूर्वक उनलाई भेट्न गए।
४० अनि एसावले याकूबप्रतिको आफ्नो घृणा लुकाए, किनभने उसलाई आफ्नो भाइ याकूबको कारणले आफ्नो ज्यानको डर थियो, र उसले कल्पना गरेको थियो कि उसले आक्रमण गरेका चारवटा शिविरहरू याकूबका नोकरहरू थिए।
४१ याकूब त्यस रात आफ्ना नोकरहरूसँगै तिनीहरूको छाउनीमा बसे, र उनले आफ्ना नोकरहरूसँगै आफूसँग भएका सबै थोकबाट र आफ्ना सबै सम्पत्तिबाट एसावलाई उपहार दिने निर्णय गरे; याकूब र उनका मानिसहरू बिहान उठे, र तिनीहरूले गाईवस्तुहरूबाट एसावको लागि उपहार रोजे।
४२ याकूबले आफ्नो दाजु एसावलाई दिनको लागि भेडाबाख्राबाट छानेको उपहारको परिमाण यही थियो। उनले भेडाबाख्राबाट दुई सय चालीसवटा, ऊँट र गधाबाट तीसवटा र बथानबाट पचासवटा गाई-गोरू छाने।
४३ अनि उनले ती सबैलाई दश बथानमा बाँडे, र प्रत्येक बथानलाई छुट्टाछुट्टै राखे, र आफ्ना दश जना सेवकहरूको हातमा सुम्पिदिए, प्रत्येक बथानलाई छुट्टै राखे।
४४ अनि तिनले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए र भने, "एकअर्काबाट टाढा बस र बथानको बीचमा ठाउँ राख। जब एसाव र उसका मानिसहरूले तिमीहरूलाई भेटेर सोध्छन्, 'तिमी को हौ? कहाँ जाँदैछौ? तिमीहरूको अगाडि यी सबै कसका हुन्?' तिमीहरूले तिनीहरूलाई भन्नू, 'हामी याकूबका दास हौं। हामी शान्तिपूर्वक एसावलाई भेट्न आउँछौं। अनि याकूब हाम्रो पछिपछि आउँदैछ।'
४५ अनि हाम्रो अगाडि जे छ, त्यो याकूबले आफ्नो दाजु एसावलाई पठाएको उपहार हो।
४६ अनि यदि तिनीहरूले तिमीलाई सोधे, 'त्यो आफ्नो भाइलाई भेट्न र उसको अनुहार हेर्न किन ढिलो गर्दैछ?' तब तिमीले तिनीहरूलाई भन्नू, 'त्यो आफ्नो भाइलाई भेट्न हाम्रो पछिपछि खुशी हुँदै आउँदैछ।' किनभने उसले भन्यो, 'म उसलाई भेट्न आउने उपहारले उसलाई खुसी पार्नेछु, र त्यसपछि म उसको अनुहार देख्नेछु, सायद उसले मलाई स्वीकार गर्नेछ।'
४७ त्यसैले सबै उपहार उनका सेवकहरूको हातमा गए, र त्यस दिन उनको अगाडि गए, र उनले त्यो रात याबूक खोलाको सिमानामा आफ्ना छाउनीहरूमा बिताए। उनी मध्यरातमा उठे, र उनले आफ्नी पत्नीहरू, दासीहरू र आफ्ना सबै सम्पत्ति लिएर गए, र त्यस रात उनले तिनीहरूलाई याबूक खोला पार गरे।
४८ अनि जब उनले आफ्नो सबै सम्पत्ति खोला पार गरे, याकूब एक्लै रह्यो र एक जना मानिसले उसलाई भेट्यो। त्यस रात उसले बिहान नउठुन्जेलसम्म त्यससँग कुस्ती लड्यो। कुस्ती खेल्दा याकूबको तिघ्राको जोर्नी निस्कियो।
४९ बिहान उज्यालो हुँदा त्यो मानिसले याकूबलाई त्यहीं छोडेर गयो। उसले उसलाई आशीर्वाद दियो र गयो। बिहान उज्यालो हुँदा याकूब खोला तरेर आफ्नो तिघ्रामा अडेस लागेर बस्यो।
५० खोला पार गरेपछि घाम उदायो र ऊ आफ्ना गाईवस्तु र बालबच्चाहरू भएको ठाउँमा पुग्यो।
५१ अनि तिनीहरू मध्यदिनसम्म हिँडे, र तिनीहरू जाँदै गर्दा उपहार तिनीहरूको अगाडिबाट गइरहेको थियो।
५२ याकूबले आँखा उठाएर हेरे, र एसावलाई टाढाबाट आउँदै गरेको देखे, लगभग चार सय मानिसहरूसँगै। याकूब आफ्नो भाइसँग धेरै डराए।
५३ याकूबले हतार गरे र आफ्ना छोराछोरीहरूलाई आफ्नी पत्नीहरू र दासीहरूलाई बाँडिदिए। आफ्नी छोरी दीनालाई उनले एउटा सन्दुकमा हाले र आफ्ना सेवकहरूको हातमा सुम्पिदिए।
५४ अनि उनी आफ्ना छोराछोरी र पत्नीहरूको अगाडि गएर आफ्नो भाइलाई भेटे, र भुइँमा निहुरिए, हो, आफ्नो भाइको नजिक नपुगुन्जेल सात पटक निहुरिए, र परमेश्वरले याकूबलाई एसाव र उनका मानिसहरूको दृष्टिमा अनुग्रह र अनुग्रह पाउन लगाउनुभयो, किनकि परमेश्वरले याकूबको प्रार्थना सुन्नुभएको थियो।
५५ अनि याकूबको डर र त्रास उसको भाइ एसावमाथि पर्यो। परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले एसावलाई गरेको काम देखेर एसाव याकूबसँग साह्रै डराए। एसावको रिस याकूबप्रति दयामा परिणत भयो।
५६ अनि जब एसावले याकूबलाई आफूतिर दौडिरहेको देखे, तब उनी पनि दौडेर गए र उसलाई अँगालो हाले, र उसले उसको घाँटीमा टाँसियो, र तिनीहरूले चुम्बन गरे र रोए।
५७ अनि एसावसँग आएका मानिसहरूको हृदयमा परमेश्वरले याकूबप्रति डर र दया हालिदिनुभयो। तिनीहरूले पनि याकूबलाई चुम्बन गरे र अँगालो हाले।
५८ एसावको छोरा एलीपज पनि उसका चार दाजुभाइ, एसावका छोराहरूसँगै रोए। तिनीहरूले याकूबलाई चुम्बन गरे र अँगालो हाले, किनकि याकूबको डर तिनीहरू सबैमाथि परेको थियो।
५९ अनि एसावले आँखा उठाएर हेरे र याकूबका छोराछोरीहरूसहितका स्त्रीहरू याकूबको पछिपछि हिँडिरहेका र एसावको बाटोमा ढोगिरहेका देखे।
60 एसावले याकूबलाई भने, "भाइ, तिमीसँग यी को हुन्? के यी तिम्रा छोराछोरी हुन् कि तिम्रा दासहरू?" याकूबले एसावलाई जवाफ दिए, "यिनीहरू मेरा छोराछोरी हुन् जसलाई परमेश्वरले तिम्रो दासलाई दया गरेर दिनुभएको छ।"
६१ याकूब एसाव र उसका मानिसहरूसँग कुरा गर्दै गर्दा एसावले सम्पूर्ण छाउनीलाई हेरे र याकूबलाई भने, "हिजो राती म भेटेको सम्पूर्ण छाउनी तिमीले कहाँबाट पायौ?" याकूबले भने, "मेरा मालिकको दृष्टिमा अनुग्रह पाउनको लागि, यो परमेश्वरले तपाईंको दासलाई अनुग्रहपूर्वक दिनुभएको कुरा हो।"
62 एसावको अघि उपहार आयो। याकूबले एसावलाई कर गरे। उनले भने, "मैले ल्याएको उपहार मेरा मालिकलाई देऊ।" एसावले भने, "मेरो उद्देश्य के हो? जे छ त्यो तिमीसँग छ त्यो तिमी नै राख।"
६३ याकूबले भने, "मैले तिम्रो मुख देखेको छु, त्यसैले तिमी अझै शान्तिसँग बस्छौ, त्यसैले यो सबै दिनु मेरो कर्तव्य हो।"

64 एसावले उपहार लिन अस्वीकार गरे। याकूबले उनलाई भने, “महाशय, यदि मैले तपाईंको निगाह पाएको छु भने मेरो उपहार मेरो हातबाट ग्रहण गर्नुहोस्। मैले तपाईंको अनुहार देखेको छु, मानौं मैले देवताको जस्तो अनुहार देखेको छु, किनभने तपाईं मसँग प्रसन्न हुनुहुन्थ्यो।”
65 एसावले उपहार लियो, अनि याकूबले पनि एसावलाई सुन, चाँदी र धूप दिए। एसावले धेरै कर गरेको हुनाले उसले ती सबै लग्यो।
66 एसावले छाउनीमा भएका गाईवस्तुहरू दुई भाग गरे। उसले आधा भाग आफूसँग आएका मानिसहरूलाई दियो। तिनीहरू ज्यालामा आएका थिए। उसले आधा भाग आफ्ना छोराछोरीहरूलाई दियो।
67 अनि उनले आफ्नो जेठो छोरा एलीपजलाई चाँदी, सुन र बडेलियम दिए। एसावले याकूबलाई भने, “हामी तपाईंसँग बस्न चाहन्छौं। हामी तपाईंसँगै बिस्तारै जानेछौं जबसम्म तपाईं मेरो घरमा आउनुहुन्न, ताकि हामी त्यहाँ सँगै बस्न सकौं।”
68 याकूबले आफ्नो भाइलाई जवाफ दिएर भने, “म मेरा मालिकले भन्नुभएअनुसार गर्नेछु। तर मेरा मालिकलाई थाहा छ कि मेरा नानीहरू कलिला छन्, र मेरा साथमा भएका भेडाबाख्रा, गाईवस्तु र तिनीहरूका बच्चाहरू बिस्तारै जान्छन्। यदि तिनीहरू छिटो गए भने तिनीहरू सबै मर्नेछन्, किनकि तपाईंलाई तिनीहरूको बोझ र थकाइ थाहा छ।”
69 यसकारण मेरा मालिक आफ्नो दासभन्दा अघि जानुहोस्। म मेरा छोराछोरीहरू र भेडाहरूको लागि बिस्तारै जानेछु, जबसम्म म मेरा मालिकको घर सेइरमा नपुगुन्जेल।
७० एसावले याकूबलाई भने, “मसँग भएका केही मानिसहरूलाई बाटोमा तिम्रो हेरचाह गर्न र तिम्रो थकान र बोझ बोक्न म तिमीसँगै राख्नेछु।” तर एसावले भने, “हे प्रभु, यदि म तपाईंको दृष्टिमा अनुग्रह पाउन सक्छु भने यसको के आवश्यकता छ?”
७१ हेर, म तिमीकहाँ सेइरमा आउनेछु र तिमीले भनेझैं त्यहाँ सँगै बस्नेछु। तिमी आफ्ना मानिसहरूसँग जाऊ किनभने म तिम्रो पछि लाग्नेछु।
७२ एसाव र उसका मानिसहरूलाई आफूबाट टाढा लैजान र याकूब कनान देशमा आफ्नो बुबाको घर जान सकून् भनेर याकूबले एसावलाई यो कुरा भने।
७३ एसावले याकूबको कुरा माने। एसाव सेइर जाने बाटोमा उसका चार सय मानिसहरू लिएर फर्के। याकूब र उसका सबै मानिसहरू त्यस दिन कनानको सिमानाको छेउछाउसम्म गए र त्यहाँ केही समय बसे।

अध्याय ३३

1 अनि केही समयपछि याकूब त्यस देशको सिमानाबाट निस्केर कनान देशको शकेम शहर, अर्थात् शालेम देशमा आइपुगे र शहरको अगाडि आराम गरे।
२ अनि उनले त्यहाँ भएको खेतको एक टुक्रा त्यस देशका मानिसहरू हमोरका सन्तानबाट पाँच शेकेलमा किने।
३ अनि याकूबले त्यहाँ आफ्नो लागि घर बनाए, र त्यहाँ आफ्नो पाल टाँगे, र आफ्ना गाईवस्तुहरूको लागि छाप्राहरू बनाए। त्यसैले उनले त्यस ठाउँको नाउँ सुक्कोत राखे।
४ अनि याकूब सुक्कोतमा एक वर्ष छ महिना बसे।
५ त्यस समयमा त्यस देशका बासिन्दाहरूका केही स्त्रीहरू शकेम शहरमा शहरका मानिसहरूका छोरीहरूसँग नाच्न र आनन्द मनाउन गए, र जब तिनीहरू बाहिर निस्के तब याकूबका पत्नीहरू राहेल र लेआ आफ्ना परिवारहरूसँगै शहरका छोरीहरूको आनन्द हेर्न गए।
६ याकूबकी छोरी दीना पनि तिनीहरूसँगै गइन् र शहरका छोरीहरूलाई देखिन्। शहरका सबै मानिसहरू तिनीहरूको आनन्द हेर्न तिनीहरूको छेउमा उभिरहेका थिए र शहरका सबै ठूला मानिसहरू पनि त्यहाँ थिए। तर तिनीहरू त्यहाँ ती छोरीहरूको अगाडि बसे।
७ अनि त्यस देशका शासक हमोरका छोरा शकेम पनि तिनीहरूलाई हेर्न त्यहाँ उभिरहेका थिए।
८ अनि शकेमले याकूबकी छोरी दीनालाई आफ्नी आमासँग सहरका छोरीहरूको अगाडि बसिरहेको देखे। ती युवतीले उसलाई धेरै खुसी बनायो। शकेमले त्यहाँ आफ्ना साथीहरू र मानिसहरूलाई सोध्यो, “यस सहरमा म नचिनेका यी स्त्रीहरूमाझ बसिरहेकी कसकी छोरी हुन्?”
९ अनि तिनीहरूले उनलाई भने, “यिनी हिब्रू इसहाकका छोरा याकूबकी छोरी हुन्, जो केही समयदेखि यस शहरमा बस्दै आएकी छिन्। जब यो खबर सुनियो कि यस देशका छोरीहरू आनन्द मनाउन निस्किरहेका छन्, तब उनी आफ्नी आमा र दासीहरूसँगै गइन् र तिमीले देखेझैं तिनीहरूका बीचमा बसिन्।”
१० अनि शकेमले याकूबकी छोरी दीनालाई देख्यो र जब शकेमले उनलाई हेर्यो, उसको मन दीनामाथि अडियो।
११ अनि उनले दीनालाई जबरजस्ती पक्रन पठाए। दीना शकेमको घरमा आइन्। उनले उनलाई जबरजस्ती पक्रेर उनीसँग सुते र उनलाई नम्र बनाए। उनले उनलाई धेरै माया गरे र आफ्नो घरमा राखे।
१२ अनि तिनीहरू आएर याकूबलाई यो कुरा सुनाए। जब याकूबले शकेमले आफ्नी छोरी दीनालाई अशुद्ध पारेको सुने, याकूबले आफ्ना बाह्र जना नोकरहरूलाई शकेमको घरबाट दीनालाई ल्याउन पठाए। तिनीहरू गएर शकेमको घरमा दीनालाई त्यहाँबाट लैजान आए।
१३ जब तिनीहरू आए, शकेमले आफ्ना मानिसहरूलाई लिएर तिनीहरूकहाँ गए र तिनीहरूलाई आफ्नो घरबाट धपाए। तर शकेमले तिनीहरूलाई दीनाको अगाडि आउन दिएनन्। तर शकेम तिनीहरूकै अगाडि दीनालाई चुम्बन गर्दै र अँगालो हाल्दै बसिरहेको थियो।
१४ तब याकूबका नोकरहरू फर्केर आए र उनलाई भने, “हामी आउँदा उनले र उनका मानिसहरूले हामीलाई धपाए, र शकेमले हाम्रो आँखाको सामु दीनालाई त्यसै गर्‍यो।”
१५ अनि याकूबलाई थाहा थियो कि शकेमले आफ्नी छोरीलाई अशुद्ध पारेको थियो, तर उनले केही भनेनन्, र उनका छोराहरू खेतमा उनका गाईवस्तु चराइरहेका थिए, र याकूब तिनीहरू नफर्कुञ्जेल चुप लागे।
१६ छोराहरू घर आउनुभन्दा अगाडि याकूबले आफ्नी दासी छोरीहरूमध्ये दुई जनालाई दीनाको हेरचाह गर्न र उनीसँगै बस्न पठाए। शकेमले आफ्ना तीन जना साथीहरूलाई आफ्नो बुबा हमोरकहाँ पठाए। हमोर पेरेदका छोरा किद्देकेमका छोरा थिए। हमोरले भने, “यस कन्यालाई मेरो लागि विवाह गराइदेऊ।”
१७ हिव्वी किद्देकेमका छोरा हमोर आफ्नो छोरा शकेमको घरमा आए र उनको सामु बसे। हमोरले आफ्नो छोरा शकेमलाई भने,

"के तेरा मानिसहरूका छोरीहरूमा कोही यस्तो स्त्री छैन जसलाई तैंले एउटी हिब्रू स्त्रीलाई विवाह गर्न चाहन्छस् जो तेरो मानिसहरूकी होइनस्?"
१८ शकेमले उसलाई भन्यो, "तैंले मेरो लागि त्यही केटी मात्र ल्याउनु पर्छ, किनकि मलाई त्यो केटी असाध्यै मन पर्छ।" अनि हमोरले आफ्नो छोराको कुरा माने, किनकि ऊ उसलाई धेरै माया गर्थ्यो।
१९ अनि हमोर यस विषयमा कुरा गर्न याकूबकहाँ गए। जब याकूब आफ्नो छोरा शकेमको घरबाट निस्केर गयो, तब याकूबले कुरा गर्न आउनुभन्दा अगाडि नै, याकूबका छोराहरू खेतबाट आए। जब तिनीहरूले हमोरका छोरा शकेमले गरेको काम सुने।
२० अनि ती मानिसहरू आफ्नी दिदीको मृत्युमा धेरै दुखी भए। तिनीहरू सबै जना आफ्ना गाईवस्तुहरू जम्मा गर्नुभन्दा अघि नै रिसले आगो भएर घर फर्के।
२१ अनि तिनीहरू आएर आफ्ना बुबाको सामु बसे र रिसले जल्दै तिनलाई भने, "निश्चय नै यो मानिस र उसको घराना मृत्युको कारण हो, किनभने सारा पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वरले नोआ र उसका छोराछोरीहरूलाई आज्ञा दिनुभएको थियो कि मानिसले कहिल्यै लुटपाट नगरोस्, न त व्यभिचार गरोस्; अब हेर, शकेमले हाम्री बहिनीलाई बर्बाद पारेको छ र व्यभिचार गरेको छ, र शहरका सबै मानिसहरूमध्ये कसैले पनि उसलाई एक शब्द पनि बोलेनन्।"
२२ तिमीलाई थाहा छ र थाहा छ, शकेम, उसको बुबा र सारा शहरले उसको कामको कारणले मृत्युदण्ड भोग्नेछ।
२३ जब तिनीहरू यस विषयमा आफ्नो बुबासामु कुरा गरिरहेका थिए, हेर, शकेमका बुबा हमोर दीनाको बारेमा आफ्नो छोराले भनेको कुरा याकूबलाई भन्न आए। हमोर याकूब र उनका छोराहरूको अगाडि बसे।
२४ हमोरले तिनीहरूलाई भने, "मेरो छोरा शकेमको मनले तिमीहरूकी छोरीलाई चाहन्छ। म बिन्ती गर्छु कि तिमीहरूले उसलाई विवाह गरिदेऊ र हामीसँग अन्तरजातीय विवाह गर। हामीलाई तिमीहरूका छोरीहरू देऊ, हामी तिमीहरूलाई हाम्रा छोरीहरू दिनेछौं। तिमीहरू हाम्रो भूमिमा हामीसँगै बस्नेछौ र हामी यस भूमिमा एउटै जाति हुनेछौं।"
२५ हाम्रो भूमि धेरै फराकिलो छ। त्यसैले तिमीहरू त्यहाँ बस, व्यापार गर, सम्पत्ति आर्जन गर, र तिमीहरूलाई जे मन लाग्छ त्यही गर। कसैले पनि तिमीहरूलाई एक शब्द पनि भन्नबाट रोक्न सक्ने छैन।
२६ त्यसपछि हमोरले याकूब र उनका छोराहरूसँग कुरा गर्न छोड्यो। अनि हेर, उनका छोरा शकेम पनि पछिपछि आए र उनीहरूकै अगाडि बसे।
27 शकेमले याकूब र उसका छोराहरू समक्ष भने, "म तिमीहरूको कृपा पाउँ कि तिमीहरूले आफ्नी छोरी मलाई देऊ। अनि तिमीहरूले जे भन्छौ म त्यसको लागि त्यही गर्नेछु।"
२८ मसँग प्रशस्त दाइजो र उपहार माग्नुहोस्, म त्यो दिनेछु, र तपाईंले मलाई जे भन्नुहुन्छ म त्यही गर्नेछु, र तपाईंको आज्ञाको विरुद्धमा विद्रोह गर्ने जो कोही पनि मारिनेछ; केवल मलाई त्यो केटीलाई पत्नीको रूपमा दिनुहोस्।
२९ शिमोन र लेवीले हमोर र उसको छोरा शकेमलाई छलपूर्ण जवाफ दिए। तिनीहरूले भने, "तिमीहरूले हामीलाई भनेका सबै कुरा हामी गर्नेछौं।"
३० अनि हेर, हाम्री बहिनी तिम्रो घरमा छिन्, तर हामी यस विषयमा हाम्रा बुबा इसहाकलाई नपठाएसम्म उनीबाट टाढा रहनुहोस्, किनकि उनको सहमति बिना हामी केही गर्न सक्दैनौं।
३१ किनकि उहाँ हाम्रा पुर्खा अब्राहामको चाल जान्नुहुन्छ, र उहाँले हामीलाई जे भन्नुहुन्छ हामी तपाईंलाई भन्नेछौं, हामी तपाईंबाट केही पनि लुकाउने छैनौं।
३२ अनि शिमोन र लेवीले शकेम र उसको शहरलाई के गर्ने भनेर बहाना खोज्न र सल्लाह लिन शकेम र उसको बुबालाई यो कुरा भने।
३३ जब शकेम र उनका बुबाले शिमोन र लेवीको कुरा सुने, तब उनीहरूलाई यो कुरा मन पर्यो। शकेम र उनका बुबा घर जानलाई निस्के।
३४ अनि जब तिनीहरू गए, याकूबका छोराहरूले आफ्ना बुबालाई भने, "हेर, हामीलाई थाहा छ कि मृत्यु यी दुष्टहरू र तिनीहरूको शहरको कारणले हो, किनभने तिनीहरूले परमेश्वरले नोआ, उनका छोराछोरीहरू र तिनीहरूपछिका उनका सन्तानहरूलाई आज्ञा गर्नुभएको कुरा उल्लङ्घन गरे।"
३५ अनि शकेमले हाम्री बहिनी दीनालाई अशुद्ध पारेर यस्तो गरेकोले पनि, किनकि यस्तो दुष्ट काम हामीमाझ कहिल्यै हुनेछैन।
३६ त्यसैले अब तिमीले के गर्ने हो, जान र हेर। यस शहरका सबै बासिन्दाहरूलाई मार्न तिनीहरूलाई के गर्नुपर्छ भनेर सल्लाह र बहाना खोज।
३७ अनि शिमियोनले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूको लागि यो उचित सल्लाह हो: हामीले खतना गरेझैं उनीहरूका हरेक पुरुषको खतना गर्न भन, र यदि उनीहरूले यसो गर्न चाहेनन् भने, हामी हाम्री छोरीलाई तिनीहरूबाट लिएर जानेछौं।"
३८ अनि यदि तिनीहरूले यो गर्न राजी भए र त्यसो गरे भने, जब तिनीहरू पीडाले डुबेका हुन्छन्, हामी शान्त र शान्तिप्रिय व्यक्तिमाथि जस्तै गरी हाम्रा तरवारहरूले उनीहरूमाथि आक्रमण गर्नेछौं, र हामी उनीहरूमध्येका प्रत्येक पुरुषलाई मार्नेछौं।
३९ अनि शिमोनको सल्लाह तिनीहरूलाई मन पर्यो, र शिमोन र लेवीले तिनीहरूलाई जे प्रस्ताव गरिएको थियो त्यही गर्ने निर्णय गरे।
४० भोलिपल्ट बिहान शकेम र उनका बुबा हमोर फेरि याकूब र उनका छोराहरूकहाँ दीनाको बारेमा कुरा गर्न र याकूबका छोराहरूले उनीहरूका कुराहरूको जवाफ के दिन्छन् भनेर सुन्न आए।
41 याकूबका छोराहरूले तिनीहरूलाई छल गरेर भने, "हामीले तपाईंका सबै कुरा हाम्रा पिता इसहाकलाई भनेका थियौं, र तपाईंका कुराले उहाँलाई खुशी तुल्यायो।"
४२ तर उनले हामीलाई भने, 'उनका पिता अब्राहामले सारा पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वरबाट उनलाई यस्तो आज्ञा दिएका थिए, कि जो कोही उनको सन्तान होइन, यदि कसैले उनको छोरीहरूमध्ये एक जनालाई विवाह गर्न चाहन्छ भने, उसले हाम्रो खतना गरेझैं आफ्नो परिवारका सबै पुरुषहरूको खतना गराउनुपर्छ, र त्यसपछि हामी हाम्री छोरीलाई विवाह गर्न सक्छौं।'
४३ अब हामीले तपाईंलाई हाम्रा बुबाले हामीलाई भन्नुभएको सबै कुरा बताएका छौं। किनकि तपाईंले हामीलाई भन्नुभएको कुरा हामी पालन गर्न सक्दैनौं, किनकि हामी खतना नभएको मानिसलाई हाम्री छोरी दिन सक्दैनौं, किनकि यो हाम्रो लागि अपमानजनक छ।

४४ तर हामी तिमीलाई हाम्री छोरी दिन राजी हुनेछौं, अनि तिमीले भनेझैं हामी तिमीसँगै बस्नेछौं र एउटै जाति हुनेछौं। यदि तिमीले हाम्रो कुरा सुन्यौ र हामी जस्तै हुन राजी भयौ भने, हामी जस्तै तिम्रो प्रत्येक पुरुषको खतना गर्न राजी हुनेछौ।
४५ तर यदि तपाईंले हाम्रो आज्ञा पालन गर्नुभएन भने, हामीले आज्ञा गरेझैं, हामी सबै पुरुषहरूको खतना गर्नुभएन भने, हामी तपाईंकहाँ आउनेछौं र हाम्री छोरीलाई तपाईंबाट लिएर जानेछौं।
४६ शकेम र उनका बुबा हमोरले याकूबका छोराहरूको कुरा सुने र यो कुरा उनीहरूलाई अत्यन्तै मन पर्यो। शकेम र उनका बुबा हमोरले याकूबका छोराहरूको इच्छा पूरा गर्न हतार गरे, किनकि शकेम दीनालाई धेरै माया गर्थे र उनको मन उनीप्रति मोहित हुन्थ्यो।
४७ अनि शकेम र उनका बुबा हमोर हतार-हतार शहरको ढोकामा पुगे। तिनीहरूले शहरका सबै मानिसहरूलाई भेला गरे र याकूबका छोराहरूले भनेका कुराहरू तिनीहरूलाई भने,
४८ हामी याकूबका छोराहरूकहाँ गयौं, र हामीले उनीहरूसँग उनीहरूकी छोरीको बारेमा कुरा गर्यौं, र यी मानिसहरू हाम्रो इच्छा अनुसार गर्न सहमत हुनेछन्, र हेर, हाम्रो भूमि उनीहरूका लागि धेरै हदसम्म छ, र उनीहरू यसमा बस्नेछन्, र यसमा व्यापार गर्नेछन्, र हामी एउटै जाति हुनेछौं; हामी उनीहरूका छोरीहरू लिनेछौं, र हामी हाम्रा छोरीहरू उनीहरूलाई पत्नीको रूपमा दिनेछौं।
४९ तर यी मानिसहरूले यो काम गर्न केवल यो सर्तमा मात्र सहमत हुनेछन् कि हाम्रा प्रत्येक पुरुषको खतना तिनीहरूका परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएझैं तिनीहरूको खतना गरिओस्। अनि जब हामीले तिनीहरूको खतना गर्न निर्देशनअनुसार काम गर्यौं, तब तिनीहरू हामीसँगै बसोबास गर्नेछन्, तिनीहरूका गाईवस्तु र सम्पत्तिसहित, र हामी तिनीहरूसँग एउटै जाति हुनेछौं।
५० जब शहरका सबै मानिसहरूले शकेम र उनका बुबा हमोरको कुरा सुने, तब शहरका सबै मानिसहरू यस प्रस्तावमा सहमत भए, र तिनीहरूले खतना गर्न राजी भए, किनकि शकेम र उनका बुबा हमोर देशका अगुवाहरू भएको कारणले गर्दा तिनीहरूले धेरै सम्मान गर्थे।
५१ भोलिपल्ट, शकेम र उसको बुबा हमोर बिहान सबेरै उठे, र तिनीहरूले आफ्नो शहरका सबै मानिसहरूलाई शहरको बीचमा भेला गरे, र तिनीहरूले याकूबका छोराहरूलाई बोलाए, जसले त्यस दिन र भोलिपल्ट तिनीहरूका सबै पुरुषहरूको खतना गरे।
५२ अनि तिनीहरूले शकेम, उसको बुबा हमोर र शकेमका पाँच जना दाजुभाइको खतना गरे। त्यसपछि तिनीहरू सबै उठेर घर फर्के। किनभने यो कुरा शकेम शहरको विरुद्धमा परमप्रभुबाट भएको थियो। अनि परमप्रभुले शकेम शहरलाई याकूबका दुई छोराहरूको हातमा सुम्पन सकून् भनेर यस विषयमा शिमोनको सल्लाह परमप्रभुबाटै थियो।

अध्याय ३४

1 खतना गरिएका सबै पुरुषहरूको संख्या छ सय पैंतालीस जना थियो र दुई सय छयालीस जना केटाकेटीहरू थिए।
२ तर हमोरका पिता पेरेदका छोरा किद्देकेम र उनका छ जना दाजुभाइहरूले शकेम र उनका पिता हमोरको कुरा सुनेनन्, र उनीहरूको खतना गर्न पनि मानेनन्, किनकि याकूबका छोराहरूको प्रस्ताव उनीहरूको दृष्टिमा घृणित थियो, र यसप्रति उनीहरूको रिस धेरै उठ्यो, किनकि शहरका मानिसहरूले उनीहरूको कुरा सुनेनन्।
३ अनि दोस्रो दिनको साँझमा, तिनीहरूले आठ जना साना केटाकेटीहरूलाई भेट्टाए जसको खतना गरिएको थिएन, किनभने तिनीहरूका आमाहरूले तिनीहरूलाई शकेम, उनका बुबा हमोर र शहरका मानिसहरूबाट लुकाएका थिए।
४ अनि शकेम र उनका बुबा हमोरले उनीहरूलाई खतना गराउनको लागि ल्याउन पठाए, जब किद्देकेम र उनका छ जना दाजुभाइहरू तरवार लिएर उनीहरूलाई मार्न खोजे।
५ अनि उनीहरूले शकेम र उनका बुबा हमोरलाई पनि मार्न खोजे र यस कुराको कारणले गर्दा उनीहरूले दीनालाई पनि उनीहरूसँगै मार्न खोजे।
६ अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूले यो के गर्यौ? के तिमीहरूका दाजुभाइ कनानीहरूका छोरीहरूमा कोही स्त्री छैनन्, जसलाई तिमीहरूले पहिले चिनेका थिएनौ, र तिमीहरूले हिब्रूहरूका छोरीहरूलाई आफूकहाँ ल्याएर यो काम गर्छौ जुन तिमीहरूका पुर्खाहरूले कहिल्यै आज्ञा दिएका थिएनन्?"
७ के तिमीले गरेको यो कामबाट तिमी सफल हुनेछौ भन्ने सोचेका छौ? अनि भोलि आएर यस विषयमा सोध्ने तिम्रा दाजुभाइ कनानीहरूलाई तिमीले यस विषयमा के जवाफ दिनेछौ?
८ अनि यदि तिम्रो काम तिनीहरूको नजरमा न्यायपूर्ण र राम्रो देखिएन भने, हाम्रो कुरा नसुनेर तिमीले आफ्नो जीवनको लागि के गर्नेछौ र मेरो जीवनको लागि के गर्नेछौ?
९ अनि यदि देशका बासिन्दाहरू र तिमीहरूका सबै दाजुभाइहरू, हामका सन्तानहरूले तिमीहरूको कामको बारेमा सुनेर यसो भन्नेछन्,
१० एउटी हिब्रू स्त्रीको कारणले गर्दा शकेम, उनका बुबा हमोर र उनीहरूका शहरका सबै बासिन्दाहरूले त्यस्तो काम गरे जुन उनीहरूलाई थाहा थिएन र जुन उनीहरूका पुर्खाहरूले कहिल्यै आज्ञा दिएका थिएनन्। त्यसो भए तपाईं कहाँ भाग्नुहुन्छ वा कहाँ आफ्नो लाज लुकाउनुहुन्छ, आफ्ना दाजुभाइहरू, कनान देशका बासिन्दाहरूको अगाडि?
११ अब हामी तपाईंले गर्नुभएको यो कामको विरुद्धमा सहन सक्दैनौं, न त हामी यो जुवा बोक्न सक्छौं, जुन हाम्रा पुर्खाहरूले हामीलाई आज्ञा दिएका थिएनन्।
१२ हेर, भोलि हामी हाम्रा सबै दाजुभाइहरू, यस देशमा बस्ने कनानी दाजुभाइहरूलाई भेला गर्नेछौं। अनि हामी सबै आएर तिमीलाई र तिमीमाथि भरोसा गर्नेहरूलाई प्रहार गर्नेछौं, ताकि तिमीहरूमध्ये कोही पनि बाँकी नराखियोस्।
१३ अनि जब हमोर, उनका छोरा शकेम र शहरका सबै मानिसहरूले किद्देकेम र उनका दाजुभाइहरूको कुरा सुने, तिनीहरूका कुरामा तिनीहरू आफ्नो ज्यानको लागि साह्रै डराए, र तिनीहरूले गरेको कामको लागि पश्चात्ताप गरे।
१४ शकेम र उनका बुबा हमोरले आफ्ना बुबा किद्देकेम र उनका दाजुभाइहरूलाई जवाफ दिए, र भने, "तिमीहरूले हामीलाई भनेका सबै कुरा सत्य हुन्।"
१५ अब नभन, न त आफ्नो हृदयमा कल्पना गर कि हिब्रूहरूको प्रेमको कारणले गर्दा हामीले यो काम गर्यौं जुन हाम्रा पुर्खाहरूले हामीलाई आज्ञा दिएका थिएनन्।
१६ तर हामीले देख्यौं कि यो उनीहरूको छोरीलाई लिने सम्बन्धमा हाम्रो इच्छा र चाहना थिएन, यो सर्त बाहेक, त्यसैले

हामीले उनीहरूको कुरा सुन्यौं र उनीहरूबाट हाम्रो इच्छा प्राप्त गर्न तपाईंले देख्नुभएको यो कार्य गर्यौं।
१७ अनि जब हामीले उनीहरूबाट हाम्रो अनुरोध प्राप्त गर्नेछौं, हामी उनीहरूकहाँ फर्कनेछौं र तपाईंले हामीलाई जे भन्नुहुन्छ त्यही गर्नेछौं।
१८ त्यसैले हामी तपाईंलाई हाम्रो शरीर निको नभएसम्म र हामी फेरि बलियो नहुँदासम्म पर्खन र पर्खन बिन्ती गर्छौं, र त्यसपछि हामी तिनीहरूको विरुद्धमा एकसाथ जानेछौं, र तिनीहरूसँग तपाईंको हृदय र हाम्रो हृदयमा जे छ त्यही गर्नेछौं।
१९ याकूबकी छोरी दीनाले किद्देकेम र उसका दाजुभाइहरूले भनेका सबै कुराहरू, हमोर, उसको छोरा शकेम र शहरका मानिसहरूले भनेका जवाफहरू सुनिन्।
२० अनि उनले हतार-हतार गरिन् र शकेमको घरमा उनको हेरचाह गर्न उनका बुबाले पठाएको एउटी कमारीलाई उनका बुबा याकूब र उनका दाजुभाइहरूकहाँ यसो भनेर पठाइन्:
२१ किद्देकेम र उनका दाजुभाइहरूले तिम्रो बारेमा यसरी सल्लाह दिए, अनि हमोर, शकेम र शहरका मानिसहरूले पनि तिनीहरूलाई यसरी नै जवाफ दिए।
२२ जब याकूबले यी कुराहरू सुने, तब उनी क्रोधले भरिए, र तिनीहरूमाथि क्रोधित भए, र तिनीहरूको विरुद्धमा उनको क्रोध दन्कियो।
23 तब शिमियोन र लेवीले शपथ खाए र भने, "सारा पृथ्वीका परमेश्वर, जीवित परमप्रभुको नाउँमा म प्रतिज्ञा गर्छु कि भोलि यस समयसम्ममा सम्पूर्ण शहरमा एक जना पनि बाँकी रहने छैन।"
२४ अनि बीस जना जवान मानिसहरू लुकेर बसेका थिए, जसको खतना गरिएको थिएन। ती जवान मानिसहरूले शिमोन र लेवी विरुद्ध लडे, र शिमोन र लेवीले अठार जनालाई मारे। दुई जना तिनीहरूबाट भागेर शहरमा भएका चुनाका खाल्डाहरूमा भागे। शिमोन र लेवीले तिनीहरूलाई खोजे, तर भेट्टाएनन्।
२५ शिमोन र लेवीले शहरमा घुमफिर गरे र शहरका सबै मानिसहरूलाई तरवारले मारे। तिनीहरूले कसैलाई पनि बाँकी राखेनन्।
२६ अनि शहरको बीचमा ठूलो हलचल मच्चियो, र शहरका मानिसहरूको रुवाइ स्वर्गसम्मै पुग्यो, र सबै स्त्री र केटाकेटीहरू ठूलो स्वरमा कराए।
२७ शिमोन र लेवीले सम्पूर्ण शहरलाई मारे; तिनीहरूले सम्पूर्ण शहरमा एक जना पनि पुरुषलाई बाँकी राखेनन्।
२८ तिनीहरूले हमोर र उसको छोरा शकेमलाई तरवारले काटेर मारे, र दीनालाई शकेमको घरबाट निकालेर लगे र त्यहाँबाट गए।
२९ याकूबका छोराहरू गएर फर्के, र मारिएकाहरूलाई भेटे, र सहर र खेतमा भएका तिनीहरूका सबै सम्पत्ति लुटे।
३० जब तिनीहरूले लुटका सामानहरू लुट्दै थिए, तीन सय मानिसहरू उठे र तिनीहरूलाई धूलो फ्याँके र ढुङ्गाले हिर्काए। शिमोन तिनीहरूतिर फर्किए र तिनीहरूलाई तरवारको धारले मारे। शिमोन लेवीको अगाडि फर्केर शहरमा आए।
३१ अनि तिनीहरूले उनीहरूका भेडाहरू, गाईवस्तुहरू, र बाँकी रहेका महिलाहरू र साना केटाकेटीहरूलाई पनि लगे, र यी सबैलाई लगे, र उनीहरूले एउटा ढोका खोले र बाहिर निस्के र जोशका साथ आफ्ना बुबा याकूबकहाँ आए।
३२ अनि जब याकूबले तिनीहरूले शहरलाई गरेका सबै कुरा र तिनीहरूबाट लुटेका लुटपाट देखे, याकूब तिनीहरूसँग धेरै रिसाएर भने, "तिमीहरूले मलाई यो के गर्यौ? हेर, मैले त्यस देशका कनानी बासिन्दाहरूमाझ आराम पाएँ, र तिनीहरूमध्ये कसैले पनि मसँग हस्तक्षेप गरेनन्।"
३३ अनि अब तिमीले मलाई यस देशका बासिन्दाहरू, कनानीहरू र परिज्जीहरू माझ घृणित तुल्याएका छौ, र म थोरै संख्यामा मात्र छु, र तिनीहरू सबै मेरो विरुद्धमा भेला हुनेछन् र आफ्ना दाजुभाइहरूसँगको तिम्रो कामको बारेमा सुनेपछि मलाई मार्नेछन्, र म र मेरो घराना नष्ट हुनेछौं।
34 शिमोन, लेवी र तिनीहरूका सबै दाजुभाइहरूले आफ्ना बुबा याकूबलाई भने, "हामी यही देशमा बस्छौं। के शकेमले हाम्री बहिनीलाई यस्तो गर्नेछ? शकेमले गरेको सबै काममा तिमी किन चुप लागेर बस्छौ? के उसले हाम्री बहिनीलाई सडकमा वेश्या जस्तै व्यवहार गर्नेछ?"
३५ अनि शिमोन र लेवीले शकेम शहरबाट कैद गरेर लगेका स्त्रीहरूको संख्या, जसलाई तिनीहरूले मारेनन्, पचासी जना थिए जसले पुरुषलाई चिनेका थिएनन्।
३६ तिनीहरूमध्ये एउटी सुन्दरी र सुन्दर युवती थिई, जसको नाम बुना थियो। शिमियोनले उनलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा विवाह गरे। तिनीहरूले कैदी बनाएर लगेका तर मारेनन्। ती पुरुषहरूको संख्या ४७ जना थियो र बाँकी सबैलाई तिनीहरूले मारे।
३७ अनि शिमोन र लेवीले शकेम शहरबाट कैद गरेर ल्याएका सबै जवान पुरुष र स्त्रीहरू याकूबका छोराहरू र तिनीहरूका पछि आउने छोराछोरीहरूका दास भए, जबसम्म याकूबका छोराहरू मिश्र देशबाट निस्केर गएनन्।
३८ जब शिमोन र लेवी शहरबाट बाहिर निस्के, ती दुई जवान मानिसहरू जो शहरमा लुकेका थिए र शहरका मानिसहरूमाझ मरेका थिएनन्, उठे। ती जवान मानिसहरू शहरमा गए र घुमे। तिनीहरूले शहरलाई पुरुष बिनाको उजाड भेट्टाए, र केवल स्त्रीहरू रोइरहेका थिए। ती जवान मानिसहरू कराए र भने, "हेर, हिब्रू याकूबका छोराहरूले आज कनानी शहरहरू मध्ये एकलाई नष्ट गरेर यस शहरमाथि गरेको यो दुष्टता हो, र कनानको सम्पूर्ण भूमिबाट तिनीहरू आफ्नो जीवनसँग डराएनन्।"
३९ अनि ती मानिसहरू शहर छोडेर तप्पाक शहरमा गए। तिनीहरू त्यहाँ आए र तप्पाकका बासिन्दाहरूलाई आफूमाथि आइपरेका सबै कुरा र याकूबका छोराहरूले शकेम शहरलाई गरेका सबै कुराहरू सुनाए।
४० अनि यो खबर तप्पाकका राजा याशूबकहाँ पुग्यो, र उनले ती जवान मानिसहरूलाई भेट्न शकेम शहरमा मानिसहरू पठाए, किनकि राजाले यो कुरामा विश्वास गरेनन्, यसो भन्दै, "दुई जना मानिसले कसरी शकेम जस्तो ठूलो शहरलाई नष्ट गर्न सक्छन्?"
४१ अनि याशूबका सन्देशवाहकहरू फर्केर आए र उनलाई भने, "हामी सहरमा आइपुगेका थियौं, तर त्यो नष्ट भएको छ, त्यहाँ कोही पनि पुरुष छैन, केवल रोइरहेका आइमाईहरू छन्; त्यहाँ कुनै भेडाबाख्रा वा गाईवस्तु छैनन्, किनकि सहरमा भएका सबै थोक याकूबका छोराहरूले लगे।"
४२ यो सुनेर याशूब छक्क परे र भने, "कसरी दुई जना मानिसले यस्तो काम गर्न सक्छन्, जसले यति ठूलो शहरलाई ध्वस्त पार्न सक्छन्, र एउटै पनि तिनीहरूको सामना गर्न सक्दैनन्?"
४३ किनकि निम्रोदको समयदेखि यस्तो कहिल्यै भएको थिएन, र अति टाढाको समयदेखि पनि यस्तो भएको थिएन; अनि तप्पाकका राजा याशूबले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, "साहसी बन, हामी गएर यी हिब्रूहरू विरुद्ध लड्नेछौं, र तिनीहरूले शहरलाई गरे

जस्तै तिनीहरूलाई पनि गर्नेछौं, र हामी शहरका मानिसहरूको कारणको बदला लिनेछौं।"
४४ अनि तप्पाकका राजा याशूबले यस विषयमा आफ्ना सल्लाहकारहरूसँग परामर्श गरे, र उनका सल्लाहकारहरूले उनलाई भने, "तपाईं एक्लै हिब्रूहरूमाथि विजयी हुन सक्नुहुन्न, किनकि सम्पूर्ण शहरलाई यो काम गर्न तिनीहरू शक्तिशाली हुनुपर्छ।"
४५ यदि ती दुई जनाले सम्पूर्ण शहरलाई नष्ट पारे र तिनीहरूको विरुद्धमा कोही पनि खडा भएन भने, यदि तपाईं तिनीहरूको विरुद्धमा जानुभयो भने, तिनीहरू सबै हामीमाथि उठ्नेछन् र हामीलाई त्यसरी नै नाश गर्नेछन्।
४६ तर यदि तपाईंले हामीलाई वरिपरिका सबै राजाहरूलाई पठाउनुभयो र तिनीहरूलाई भेला हुन दिनुभयो भने, हामी तिनीहरूसँगै जानेछौं र याकूबका छोराहरू विरुद्ध लड्नेछौं, र तपाईंले तिनीहरूलाई जित्नुहुनेछ।
४७ अनि याशूबले आफ्ना सल्लाहकारहरूका कुरा सुने, र तिनीहरूका कुराहरू उनलाई र उनका मानिसहरूलाई मन परे, र उनले त्यसै गरे; अनि तप्पाकका राजा याशूबले शकेम र तप्पाकलाई घेरेका सबै एमोरी राजाहरूलाई यसो भनेर पठाए,
४८ मसँग माथि आऊ र मलाई सहयोग गर, र हामी हिब्रू याकूब र उसका सबै छोराहरूलाई मार्नेछौं र तिनीहरूलाई पृथ्वीबाट नाश गर्नेछौं। किनकि उसले शकेम शहरलाई त्यसो गरेको थियो, र के तिमीलाई थाहा छैन?
४९ अनि एमोरीहरूका सबै राजाहरूले याकूबका छोराहरूले शकेम शहरमाथि गरेको दुष्टता सुने र तिनीहरू देखेर साह्रै छक्क परे।
५० अनि एमोरीहरूका सात राजाहरू आफ्ना सबै सेनाहरूसहित भेला भए, लगभग दश हजार मानिसहरू तरवार तान्नलाई, र तिनीहरू याकूबका छोराहरू विरुद्ध लड्न आए; अनि याकूबले सुने कि एमोरीहरूका राजाहरू आफ्ना छोराहरू विरुद्ध लड्न भेला भएका छन्, र याकूब धेरै डराए, र यसले उनलाई व्याकुल बनायो।
५१ अनि याकूबले शिमोन र लेवीको विरुद्धमा कराए, "तिमीहरूले यो के गर्यौ? मलाई र मेरो घरानालाई नाश गर्न कनानका सबै सन्तानहरूलाई मेरो विरुद्धमा ल्याउन किन मलाई चोट पुर्‍याएको? किनकि म र मेरो घराना दुवै विश्राममा थिएँ, अनि तिमीले ममाथि यो काम गर्यौ, र आफ्नो कामद्वारा देशका बासिन्दाहरूलाई मेरो विरुद्धमा उक्सायौ।"
५२ यहूदाले आफ्नो बुबालाई जवाफ दियो, "के मेरा दाजुभाइ शिमोन र लेवीले शकेमका सबै बासिन्दाहरूलाई मारेको कारणले हो? निश्चय नै शकेमले हाम्री बहिनीलाई नम्र बनाएको थियो र नूह र उनका छोराछोरीहरूलाई हाम्रा परमेश्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गरेको थियो, किनकि शकेमले हाम्री बहिनीलाई जबरजस्ती लगेर लग्यो र उनीसँग व्यभिचार गर्‍यो।"
५३ शकेमले यी सबै दुष्ट कामहरू गर्‍यो र उसको शहरका बासिन्दाहरूमध्ये कसैले पनि उसलाई यसो भनेर रोकेनन्, "तपाईं किन यो गर्नुहुन्छ? साँच्चै यसैको लागि मेरा दाजुभाइहरूले गएर शहरलाई आक्रमण गरे, र परमप्रभुले यसलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो, किनभने त्यहाँका बासिन्दाहरूले हाम्रा परमेश्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गरेका थिए। त्यसो भए के तिनीहरूले यो सबै व्यर्थै गरेका हुन् त?"
५४ अनि अब तिमी किन डराउँछौ वा व्याकुल हुन्छौ? तिमी किन मेरा दाजुभाइहरूप्रति रिसाउँछौ? अनि किन तिनीहरूप्रति तिम्रो रिस दन्कन्छ?
५५ हाम्रा परमेश्वरले शकेम शहर र त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई उनीहरूका हातमा सुम्पनुभयो। उहाँले नै हामी विरुद्ध आउने सबै कनानी राजाहरूलाई पनि हाम्रो हातमा सुम्पनुहुनेछ। मेरा दाजुभाइहरूले शकेमलाई गरेझैं हामी उनीहरूलाई पनि सुम्पनेछौं।
५६ अब तिनीहरूको बारेमा शान्त रहनुहोस् र आफ्नो डर त्याग्नुहोस्, तर परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरमा भरोसा राख्नुहोस्, र हामीलाई सहयोग गर्न र हामीलाई छुटकारा दिन र हाम्रा शत्रुहरूलाई हाम्रो हातमा सुम्पन उहाँलाई प्रार्थना गर्नुहोस्।
५७ अनि यहूदाले आफ्नो बुबाको एक जना नोकरलाई बोलायो, "अब गएर हेर, हामीमाथि आक्रमण गर्न आउने ती राजाहरू आफ्ना सेनाहरू लिएर कहाँ छन्।"
58 तब त्यो नोकर गयो र टाढा हेर्यो। ऊ सीहोन पर्वतको विपरीत उक्लियो। उसले सबै राजाहरूको सेनालाई मैदानमा उभिरहेको देख्यो। त्यसपछि उसले यहूदा फर्केर भन्यो, "हेर, राजाहरू आफ्ना सबै सेनाहरूसहित मैदानमा बसिरहेका छन्। तिनीहरू समुद्रको किनारको बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरू छन्।"
59 तब यहूदाका मानिसहरूले शिमोन, लेवी र आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरूलाई भने, "आफूलाई बलियो बनाऊ र साहसी बन। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हामीसँग हुनुहुन्छ। तिनीहरूसँग नडराऊ।"
६० प्रत्येक मानिस आ-आफ्ना युद्धका हतियार, धनु र तरवार भिरेर उठ, अनि हामी यी खतना नभएका मानिसहरूसँग लड्नेछौं; परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई बचाउनुहुनेछ।
61 अनि तिनीहरू उठे, र हरेकले आ-आफ्नो युद्धका हतियार भिरे, ठूला र साना, याकूबका एघार छोराहरू र तिनीहरूसँग याकूबका सबै नोकरहरू थिए।
६२ अनि हेब्रोनमा इसहाकसँग रहेका इसहाकका सबै नोकरहरू सबै किसिमका युद्धका हतियारहरूले सुसज्जित भएर तिनीहरूकहाँ आए, अनि याकूबका छोराहरू र तिनीहरूका नोकरहरू, एक सय बाह्र जना मानिसहरू, यी राजाहरूतिर लागे, र याकूब पनि तिनीहरूसँगै गए।
६३ अनि याकूबका छोराहरूले आफ्ना पिता अब्राहामका छोरा इसहाककहाँ हेब्रोन, अर्थात् किरेथ-अर्बामा यसो भनेर पठाए,
64 हामी हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरलाई हाम्रो तर्फबाट बिन्ती गर्दछौं कि हामीलाई कनानीहरूबाट बचाउनुहोस्, जो हामी विरुद्धमा आउँदैछन्। तिनीहरूलाई हाम्रो हातमा सुम्पिदिनुहोस्।
६५ अनि अब्राहामका छोरा इसहाकले आफ्ना छोराहरूको लागि परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, र भने, हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरो बुबालाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, म तपाईंको सन्तानलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बढाउनेछु, र तपाईंले मलाई पनि प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, र तपाईंको वचन पूरा गर्नुहोस्, अब कनानका राजाहरू मेरा छोराछोरीहरूसँग युद्ध गर्न एकसाथ आउँदैछन् किनभने तिनीहरूले कुनै हिंसा गरेनन्।
६६ यसकारण अब, हे परमप्रभु परमेश्वर, सारा पृथ्वीका परमेश्वर, म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु, यी राजाहरूको सल्लाहलाई बङ्ग्याइदिनुहोस् ताकि तिनीहरूले मेरा छोराहरू विरुद्ध लड्न नपरोस्।

६७ अनि यी राजाहरू र तिनीहरूका मानिसहरूको हृदयमा मेरा छोराहरूको आतंक फैलाउनुहोस् र तिनीहरूको घमण्डलाई तल झार्न दिनुहोस्, र तिनीहरू मेरा छोराहरूबाट टाढा हुन सकून्।
६८ अनि तपाईंको बलियो हात र फैलिएको पाखुराले मेरा छोराहरू र तिनीहरूका सेवकहरूलाई तिनीहरूबाट बचाउनुहोस्, किनकि यी सबै गर्न तपाईंकै हातमा शक्ति र पराक्रम छन्।
६९ अनि याकूबका छोराहरू र तिनीहरूका सेवकहरू यी राजाहरूतिर गए, र तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरमा भरोसा गरे, र तिनीहरू जाँदै गर्दा, तिनीहरूका बुबा याकूबले पनि परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे र भने, हे परमप्रभु परमेश्वर, शक्तिशाली र उच्च परमेश्वर, जसले प्राचीन समयदेखि, त्यहाँदेखि अहिले र सदाको लागि शासन गर्नुभएको छ;
७० तपाईं नै हुनुहुन्छ जसले युद्धहरू सुरु गर्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई रोक्नुहुन्छ, तपाईंको हातमा माथि उठाउन र तल झार्न शक्ति र पराक्रम छ; हे मेरो प्रार्थना तपाईंको सामु स्वीकार्य होस् कि तपाईं आफ्नो कृपाले मतिर फर्कन सक्नुहुन्छ, यी राजाहरू र तिनीहरूका मानिसहरूको हृदयलाई मेरा छोराहरूको आतंकले प्रभावित गर्न सक्नुहुन्छ, र तिनीहरूलाई र तिनीहरूका शिविरहरूलाई भयभीत पार्न सक्नुहुन्छ, र तपाईंको महान् दयाले तपाईंमा भरोसा राख्ने सबैलाई छुटकारा दिन सक्नुहुन्छ, किनकि तपाईं नै हुनुहुन्छ जसले मानिसहरूलाई हाम्रो अधीनमा ल्याउन सक्नुहुन्छ र राष्ट्रहरूलाई हाम्रो शक्तिमुनि कम गर्न सक्नुहुन्छ।

अध्याय ३५

1 तब सबै एमोरी राजाहरू आए र याकूबका छोराहरूलाई के गर्ने भनेर आफ्ना सल्लाहकारहरूसँग सल्लाह गर्न मैदानमा उभिए। तिनीहरू अझै पनि तिनीहरूसँग डराए। तिनीहरूले भने, "हेर, ती मध्ये दुई जनाले शकेम शहरका सबै मानिसहरूलाई मारे।"
२ अनि परमप्रभुले इसहाक र याकूबको प्रार्थना सुन्नुभयो, र ती सबै राजाका सल्लाहकारहरूको हृदय ठूलो डर र त्रासले भरिदिनुभयो, कि तिनीहरूले एकै स्वरमा भने,
३ के आज तिमीहरू मूर्ख छौ, वा तिमीहरूमा केही समझ छैन, कि तिमीहरू हिब्रूहरूसँग लड्नेछौ? अनि आज तिमीहरू आफ्नै विनाशमा किन आनन्दित हुन्छौ?
४ हेर, तिनीहरूमध्ये दुई जना डर वा त्रास बिना शकेम शहरमा आए, र तिनीहरूले शहरका सबै बासिन्दाहरूलाई मारे, कि कोही पनि तिनीहरूको विरुद्धमा खडा भएन, र तपाईं कसरी तिनीहरू सबैसँग लड्न सक्नुहुन्छ?
५ निश्चय नै तिमीहरूलाई थाहा छ कि तिनीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई अत्यन्तै मन पराउनुहुन्छ, र उहाँले तिनीहरूका लागि शक्तिशाली कामहरू गर्नुभएको छ, जुन प्राचीन कालदेखि कहिल्यै गरिएको थिएन। अनि जाति-जातिका सबै देवताहरूमा, उहाँका शक्तिशाली कामहरू जस्तो अरू कोही गर्न सक्दैन।
६ निश्चय नै उहाँले तिनीहरूका पुर्खा हिब्रू अब्राहामलाई निम्रोदको हातबाट र धेरै पटक उनलाई मार्न खोज्ने उनका सबै मानिसहरूको हातबाट बचाउनुभयो।
७ उहाँले उनलाई निम्रोद राजाले फालेको आगोबाट पनि बचाउनुभयो, र उनका परमेश्वरले उनलाई त्यसबाट बचाउनुभयो।
८ अनि अरू कसले यस्तो गर्न सक्छ? निस्सन्देह, अब्राहामले नै एलामका पाँच राजाहरूलाई मारे, जब उनीहरूले सदोममा बस्ने आफ्नो भाइको छोरालाई छुएका थिए।
९ अनि उनले आफ्नो घरमा विश्वासयोग्य नोकर र उनका केही मानिसहरूलाई लगे। तिनीहरूले एकै रातमा एलामका राजाहरूलाई खेदे र मारे। अनि उनले लुटेका सबै सम्पत्ति उनका भाइलाई फिर्ता दिए।
१० अनि तिमीहरूलाई थाहा छ कि यी हिब्रूहरूका परमेश्वर तिनीहरूसँग धेरै प्रसन्न हुनुहुन्छ, र तिनीहरू पनि उहाँसँग प्रसन्न छन्, किनकि तिनीहरूलाई थाहा छ कि उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूका सबै शत्रुहरूबाट बचाउनुभएको थियो।
११ अनि हेर्नुहोस्, आफ्नो परमेश्वरप्रतिको प्रेमको कारणले गर्दा, अब्राहामले आफ्नो एक मात्र र बहुमूल्य छोरालाई लिएर आफ्नो परमेश्वरको निम्ति होमबलिको रूपमा ल्याउने विचार गरे, र यदि परमेश्वरले उनलाई यो गर्नबाट रोक्नुभएको थिएन भने, उनले आफ्नो परमेश्वरप्रतिको प्रेमको कारणले यो गर्ने थिए।
१२ अनि परमेश्वरले उनका सबै कामहरू देख्नुभयो, र उनीसँग शपथ खानुभयो, र उनलाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उनी उनका छोराहरू र उनका सबै सन्तानहरूलाई उनीहरूमाथि आइपर्ने हरेक विपत्तिबाट छुटकारा दिनेछन्, किनभने उनले यो काम गरेका थिए, र आफ्नो परमेश्वरप्रतिको प्रेमले उनको छोराप्रतिको उनको करुणालाई दबायो।
१३ अनि के तिमीहरूले सुनेका छैनौ कि तिनीहरूका परमेश्वरले मिश्रका राजा फारो र गरारका राजा अबीमेलेकलाई के गर्नुभयो? अब्राहामकी पत्नीलाई लिएर, जसले भनिन्, "तिनी मेरी बहिनी हुन्, नत्रता तिनीहरूले उनको कारणले उसलाई मार्न सक्छन् र उनलाई पत्नी बनाउने विचार गर्न सक्छन्?" अनि परमेश्वरले उनीहरू र उनीहरूका मानिसहरूलाई तपाईंले सुनेका सबै कुरा गर्नुभयो।
१४ अनि हेर, हामीले आफ्नै आँखाले देख्यौं कि याकूबको भाइ एसाव चार सय मानिसहरू लिएर उसलाई मार्ने उद्देश्यले उसलाई भेट्न आयो, किनकि उसले सम्झ्यो कि उसले उसको बुबाको आशीर्वाद खोसेको थियो।
१५ अनि जब उनी सिरियाबाट आए, उनी आमालाई बच्चाहरूसहित प्रहार गर्न उनलाई भेट्न गए, र उनको हातबाट उनलाई कसले बचायो, उनको परमेश्वर बाहेक जसमा उनले भरोसा गरेका थिए? उनले उनलाई उनको भाइको हातबाट र उनका शत्रुहरूको हातबाट पनि बचाए, र निश्चित रूपमा उनले फेरि उनीहरूको रक्षा गर्नेछन्।
१६ कसलाई थाहा छैन कि तिनीहरूका परमेश्वरले नै तिनीहरूलाई शकेम शहरमाथि विपत्ति ल्याउन बल प्रदान गर्नुभएको थियो जुन तिमीहरूले सुनेका थियौ?
१७ के त्यसो भए दुई जना मानिसहरूले आफ्नै बलले शकेम जस्तो ठूलो शहरलाई नष्ट गर्न सक्थे यदि तिनीहरूका परमेश्वर जसमाथि तिनीहरूले भरोसा राखेका थिए, त्यो नभएको भए? उनले शहरका बासिन्दाहरूलाई तिनीहरूको शहरमा मार्न यो सबै भने र गरे।
१८ अनि के तिमीले ती मानिसहरूलाई जित्न सक्छौ जो तिम्रो शहरबाट सँगै आएका छन् र तिनीहरूसँग लड्न आएका छन्, यदि तिम्रो सहयोगमा हजार गुणा बढी आए पनि?
१९ तिमीहरूलाई थाहा छ र थाहा छ कि तिमीहरू तिनीहरूसँग लड्न आएका होइनौ, तर तिमीहरू तिनीहरूका परमेश्वरसँग

लड्न आएका हौ जसले तिनीहरूलाई रोज्नुभयो, र त्यसैले तिमीहरू सबै आज नाश हुन आएका हौ।
२० अब तिमीहरूले आफैंमाथि ल्याउने प्रयास गरिरहेको यो विपत्तिबाट टाढा बस। यदि तिमीहरू तिनीहरूसँग युद्ध गर्न जाँदैनौ भने नै तिमीहरूको निम्ति असल हुनेछ, यद्यपि तिनीहरू संख्यामा थोरै छन्, किनकि तिनीहरूका परमेश्वर तिनीहरूसँग हुनुहुन्छ।
२१ अनि जब एमोरीहरूका राजाहरूले आफ्ना सल्लाहकारहरूका सबै कुरा सुने, तिनीहरूका हृदय डरले भरिए, र तिनीहरू याकूबका छोराहरूसँग डराए र तिनीहरू विरुद्ध लड्न अस्वीकार गरे।
२२ अनि तिनीहरूले आफ्ना सल्लाहकारहरूका कुराहरू ध्यान दिएर सुने, र उनीहरूका सबै कुराहरू सुने। सल्लाहकारहरूका कुराहरू राजाहरूलाई अत्यन्तै मन परे र उनीहरूले त्यसै गरे।
२३ अनि राजाहरू फर्किए र याकूबका छोराहरूलाई त्यागे, किनकि तिनीहरूसँग युद्ध गर्न तिनीहरूको नजिक जान आँट गरेनन्, किनकि तिनीहरू तिनीहरूसँग धेरै डराए, र तिनीहरूको डरले तिनीहरूको हृदय पग्लियो।
२४ किनकि यो परमप्रभुबाट तिनीहरूमाथि आयो, किनकि उहाँले आफ्ना सेवकहरू इसहाक र याकूबको प्रार्थना सुन्नुभयो, किनकि तिनीहरूले उहाँमाथि भरोसा राखेका थिए; र ती सबै राजाहरू त्यस दिन आ-आफ्ना शिविरहरूसहित, प्रत्येक आ-आफ्नो शहरमा फर्के, र त्यस समयमा तिनीहरूले याकूबका छोराहरूसँग लडाइँ गरेनन्।
२५ अनि याकूबका छोराहरू त्यस दिन साँझसम्म सीहोन पर्वतको विपरीत उभिए। ती राजाहरू तिनीहरूको विरुद्धमा लड्न नआएको देखेर याकूबका छोराहरू घर फर्के।

अध्याय ३६

1 त्यस समयमा परमप्रभु याकूबकहाँ देखा पर्नुभयो र भन्नुभयो, "उठ, बेथेलमा जाऊ र त्यहीं बस, अनि तिमीलाई र तिम्रा छोराहरूलाई कष्टबाट बचाउनुहुने परमप्रभुको निम्ति त्यहाँ एउटा वेदी बनाऊ।"
२ तब याकूब आफ्ना छोराहरू र आफूसँग भएका सबै चीजबीजहरू लिएर उठे, र परमप्रभुको वचनअनुसार तिनीहरू बेथेलमा आए।
३ याकूब बेथेल जाँदा उनान्सय वर्षका थिए। याकूब, उनका छोराहरू र उनीसँग भएका सबै मानिसहरू लूजको बेथेलमा बसे। उनले त्यहाँ परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी बनाए, जो उनलाई देखा पर्नुभयो। याकूब र उनका छोराहरू छ महिनासम्म बेथेलमा बसे।
४ त्यसै समयमा रिबेकाकी धाई ऊजकी छोरी दबोराको मृत्यु भयो, र याकूबले तिनलाई बेथेलमुनि त्यहाँ भएको फलाँटको रूखमुनि गाडे।
५ अनि याकूबकी आमा बतूएलकी छोरी रिबेका पनि त्यसै समयमा हेब्रोनमा, अर्थात् किरेथ-अर्बामा मरी, र उनलाई मकपेलाको ओडारमा गाडियो जुन अब्राहामले हेतीहरूका सन्तानहरूबाट किनेका थिए।
६ रिबेका एक सय तेत्तीस वर्ष बाँचे र मरे। जब याकूबले आफ्नी आमा रिबेका मरिसकेकी छिन् भनी सुने, तब उनी आफ्नी आमाको लागि धुरुधुरु रोए, र उनको लागि र फलाँटको रूखमुनि उनकी धाई दबोराको लागि ठूलो विलाप गरे, र उनले त्यस ठाउँको नाम अल्लोन-बाकूत राखे।
७ अनि ती दिनहरूमा अरामी लाबानको मृत्यु भयो, किनकि परमेश्वरले उसलाई प्रहार गर्नुभयो किनभने उसले आफू र याकूबको बीचमा भएको करार भङ्ग गर्यो।
८ परमप्रभु याकूबकहाँ देखा पर्दा उहाँले तिनलाई आशिष् दिनुभयो र तिनको नाउँ इस्राएल राख्नुभयो, र ती दिनहरूमा याकूबकी पत्नी राहेल गर्भवती भइन्।
९ अनि त्यसैबेला याकूब र उनका सबै जना बेथेलबाट हेब्रोन, आफ्नो बुबाको घर जानलाई निस्के।
१० तिनीहरू बाटोमा जाँदै गर्दा, एप्रात पुग्न अझै केही समय बाँकी रहँदा, राहेलले एउटा छोरो जन्माइन् र उनलाई प्रसव वेदना भयो र उनी मरी।
११ याकूबले राहेललाई एप्रात जाने बाटोमा गाडे, जुन बेथलेहेम पनि हो। उनले राहेलको चिहानमाथि एउटा खामो राखे, जुन आजको दिनसम्म पनि छ। राहेल पैंतालीस वर्ष बाँचेपछि उनको मृत्यु भयो।
१२ याकूबले राहेलबाट जन्मेको आफ्नो छोरोको नाउँ बिन्यामीन राखे किनभने त्यो छोरो दक्षिणतिरको भूमिमा जन्मेको थियो।
१३ राहेलको मृत्युपछि याकूबले उनको कमारी बिल्हाको पालमा पाल टाँगे।
१४ यसकारण रूबेन आफ्नी आमा लेआप्रति डाह गर्न थाले, र रिसले भरिए। उनी रिसाएर उठे र बिल्हाको पालमा गए र त्यहाँबाट आफ्नो बुबाको ओछ्यान हटाए।
१५ त्यस समयमा रूबेनका छोराहरूबाट राजकीय र पूजाहारी पदहरूसँगै ज्येष्ठ अधिकारको अंश खोसियो, किनभने उनले आफ्नो बुबाको ओछ्यानलाई अपवित्र पारेका थिए। त्यसैले ज्येष्ठ अधिकार योसेफलाई, राजकीय पद यहूदालाई र पूजाहारी पद लेवीलाई दिइयो, किनभने रूबेनले आफ्नो बुबाको ओछ्यानलाई अशुद्ध पारेका थिए।
१६ पदन-आराममा जन्मेका याकूबका वंशावली यी नै हुन्। याकूबका बाह्र जना छोराहरू थिए।
१७ लेआका छोराहरू जेठा रूबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार, जबूलून र तिनीहरूकी बहिनी दीना थिए। राहेलका छोराहरू योसेफ र बिन्यामीन थिए।
१८ लेआकी कमारी जिल्पाका छोराहरू गाद र आशेर थिए, अनि राहेलकी कमारी बिल्हाका छोराहरू दान र नप्ताली थिए। पदन-आराममा जन्मेका याकूबका छोराहरू यी नै थिए।
१९ अनि याकूब, उनका छोराहरू र उनका सबै सम्पत्ति यात्रा गर्दै मम्रेमा पुगे, जुन किर्याथ-अर्बा हो, जुन हेब्रोनमा छ। अब्राहाम र इसहाक त्यहीं बसोबास गर्थे। याकूब आफ्ना छोराहरू र उनका सबै सम्पत्तिसहित हेब्रोनमा आफ्नो बुबासँग बसे।
२० त्यसपछि एसाव, उनका छोराहरू र उनका सबै सम्पत्ति सेइरको भूमिमा गए र त्यहीं बसोबास गरे। सेइरको भूमिमा तिनीहरूले सम्पत्ति जम्मा गरे। एसावका सन्तानहरू फलदायी भए र सेइरको भूमिमा तिनीहरूको संख्या अत्यन्तै बढ्यो।
२१ कनान देशमा जन्मेका एसावका वंशावली यी नै हुन्। एसावका पाँच छोराहरू थिए।
२२ एसावको लागि आदाले आफ्नो जेठो छोरो एलीपजलाई जन्माइन्। एसावको लागि उनले रूएललाई पनि जन्माइन्। अहलीबामाले तिनको लागि येऊश, यालाम र कोरहलाई जन्माइन्।

२३ कनान देशमा जन्मेका एसावका छोराहरू यी नै थिए; एसावका छोरा एलीपजका छोराहरू तेमान, ओमार, सपो, गाताम, कनज र अमालेक्स थिए। रूएलका छोराहरू नहत, जेरह, शमा र मिज्जा थिए।
२४ येऊशका छोराहरू तिम्ना, अल्वा र यतेत थिए; अनि यालामका छोराहरू अलाह, पीनोर र कनज थिए।
२५ कोरहका छोराहरू तेमान, मिब्सार, मग्दीएल र एराम थिए; सेइर देशमा तिनीहरूका कुलअनुसार एसावका सन्तानहरूका वंशहरू यी नै हुन्।
२६ सेइर देशमा बस्ने होरी सेइरका छोराहरूका नाम यी नै हुन्: लोतान, शोबाल, सिबोन, अना, दीशान, एसेर र दीशोन। यी सात जना छोराहरू थिए।
२७ लोतानका छोराहरू होरी, हेमान र तिनीहरूकी बहिनी तिम्ना थिए। तिम्ना याकूब र उनका छोराहरूकहाँ आएकी थिइन् तर तिनीहरूले उनको कुरा सुनेनन्। लोतान गएर एसावको छोरा एलीपजकी उपपत्नी भइन् र तिनले अमालेकलाई जन्माइन्।
२८ शोबालका छोराहरू अल्बान, मानहत, एबाल, शपो र ओनाम थिए। सिबोनका छोराहरू अयाह र अना थिए। यो त्यही अना थियो जसले आफ्नो बुबा सिबोनका गधाहरू चराउँदा मरुभूमिमा यमीहरूलाई भेट्टायो।
२९ अनि जब उसले आफ्नो बुबाका गधाहरूलाई चराउँदै थियो, उसले तिनीहरूलाई खुवाउन विभिन्न समयमा उजाडस्थानमा लैजान्थ्यो।
३० अनि एक दिन उहाँले तिनीहरूलाई मानिसहरूको उजाडस्थानको विपरीत समुद्रको किनारमा रहेको मरुभूमिमा ल्याउनुभयो, र जब उहाँले तिनीहरूलाई खुवाउँदै हुनुहुन्थ्यो, हेर, समुद्रको अर्को किनारबाट एउटा धेरै ठूलो आँधी आयो र त्यहाँ चरिरहेका गधाहरूमाथि बस्यो, र तिनीहरू सबै उभिए।
३१ अनि त्यसपछि समुद्रको पारिपट्टि रहेको उजाडस्थानबाट लगभग एक सय बीस ठूला र भयानक जनावरहरू निस्केर आए, र तिनीहरू सबै गधाहरू भएको ठाउँमा पुगे, र त्यहाँ बसे।
३२ अनि ती जनावरहरू, तिनीहरूको बीचबाट तल, मानिसहरूका सन्तानहरूको आकारमा थिए, र तिनीहरूको बीचबाट माथि, केही भालुको आकारमा थिए, र केही किफाहरूको आकारमा थिए, तिनीहरूको पछाडिको पुच्छर तिनीहरूको काँधको बीचबाट तल जमिनमा पुगेको थियो, डुकीफाथको पुच्छर जस्तै, र यी जनावरहरू आए र यी गधाहरूमा चढे र सवार भए, र तिनीहरूलाई टाढा लगे, र तिनीहरू आजको दिनसम्म पनि टाढा गए।
३३ अनि तीमध्ये एउटा जनावरले अनाहलाई आफ्नो पुच्छरले हिर्कायो र त्यस ठाउँबाट भाग्यो।
३४ अनि जब उनले यो काम देखे उनी आफ्नो जीवनसँग अत्यन्तै डराए, र उनी भागेर शहरतिर भागे।
३५ अनि उनले आफ्ना छोराहरू र दाजुभाइहरूलाई आफूमाथि भएका सबै कुरा बताए। धेरै मानिसहरू गधाहरू खोज्न गए तर भेटेनन्। त्यस दिनदेखि अना र उनका दाजुभाइहरू त्यस ठाउँमा गएनन्, किनभने तिनीहरू आफ्नो ज्यानको डरले डराए।
३६ सेइरका छोरा अनाका छोराहरू दीशोन र तिनकी बहिनी अहलीबामा थिए। दीशोनका छोराहरू हेमदान, एश्बान, यित्रान र करान थिए। एसेरका छोराहरू बिल्हान, जावान र अकान थिए। दीशोनका छोराहरू ऊज र अरान थिए।
३७ सेइर देशमा तिनीहरूका कुलनायकहरू अनुसार होरी सेइरका सन्तानहरूका वंशहरू यी नै हुन्।
३८ एसाव र उनका छोराहरू सेइर होरीको देशमा बसोबास गरे। सेइर त्यहाँ बसोबास गर्थे। त्यहाँ तिनीहरूका सम्पत्तिहरू थिए र तिनीहरूको संख्या अत्यन्तै बढ्यो। परमप्रभुले अब्राहामलाई आज्ञा गर्नुभएझैं याकूब र उनका छोराछोरीहरू र तिनीहरूका सबै जना आफ्ना बुबा इसहाकसँगै कनान देशमा बसे।

अध्याय ३७

१ अनि याकूबको जीवनको एक सय पाँचौं वर्षमा, अर्थात् याकूब आफ्ना छोराछोरीहरूसँग कनान देशमा बसेको नवौं वर्षमा, उनी पदन-आरामबाट आए।
२ ती दिनहरूमा याकूब आफ्ना छोराछोरीहरूसँग हेब्रोनबाट यात्रा गरे। तिनीहरू सबै आफूसँग भएका सबै चीजबीजहरू लिएर शकेम शहरमा फर्के र त्यहाँ बसोबास गरे। याकूबका छोराछोरीहरूले शकेम शहरमा आफ्ना गाईवस्तुहरूको लागि राम्रो र मलिलो चरन भूमि प्राप्त गरे। शकेम शहर पुनर्निर्माण गरिएको थियो र त्यहाँ लगभग तीन सय पुरुष र स्त्रीहरू थिए।
३ याकूब, उनका छोराछोरीहरू र उनका सबै सम्पत्तिहरू त्यस खेतको भागमा बसोबास गर्थे जुन खेत याकूबले शकेमका पिता हमोरबाट किनेका थिए। शिमोन र लेवीले शहरमाथि आक्रमण गर्नुभन्दा अघि, याकूब पदन-आरामबाट आएका थिए।
४ अनि शकेम शहरलाई घेरेका सबै कनानी र एमोरी राजाहरूले याकूबका छोराहरू फेरि शकेममा आएर त्यहाँ बसोबास गरेको सुने।
५ अनि तिनीहरूले भने, "के हिब्रू याकूबका छोराहरू फेरि शहरमा आएर त्यहाँ बसोबास गर्नेछन्? के तिनीहरूले शहरका बासिन्दाहरूलाई आक्रमण गरेर धपाइसकेपछि फेरि शहर छोडेर जानेछन्? के अब तिनीहरू फर्केर शहरमा बस्नेहरूलाई पनि धपाउनेछन् वा मार्नेछन्?"
६ अनि कनानका सबै राजाहरू फेरि भेला भए, र याकूब र उनका छोराहरूसँग युद्ध गर्न एकसाथ आए।
७ अनि तप्पाकका राजा याशूबले आफ्ना सबै छिमेकी राजाहरूलाई पनि यस्तो सन्देश पठाए: गाशका राजा एलान, शीलोका राजा इहूरी, काजारका राजा परातोन, सारतोनका राजा सूसी, बेथकोरानका राजा लाबान र ओत्नामाका राजा साबीरलाई,
८ मेरो छेउमा आउनुहोस् र मलाई सहयोग गर्नुहोस्, र हामी हिब्रू याकूब, उसका छोराहरू र उसका सबै सम्पत्तिलाई प्रहार गरौं, किनकि तिनीहरू फेरि शकेमलाई अधिकार गर्न र पहिले जस्तै त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई मार्न आएका छन्।
९ अनि यी सबै राजाहरू एकसाथ भेला भए र आफ्ना सबै सेनाहरू लिएर आए, समुद्र किनारको बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरू, र तिनीहरू सबै तप्पाकको विपरीत थिए।
१० तप्पाकका राजा याशूब आफ्ना सबै सेना लिएर तिनीहरूमाथि आक्रमण गर्न निस्के, र शहरबाहिर तप्पाकको विपरीत तिनीहरूसँगै छाउनी हाले। यी सबै राजाहरूलाई तिनीहरूले सात दलमा विभाजन गरे, अर्थात् याकूबका छोराहरूको विरुद्धमा सात दल थिए।
११ अनि तिनीहरूले याकूब र उनको छोरालाई यसो भनेर एउटा खबर पठाए, "तिमीहरू सबै जना हामीकहाँ बाहिर आऊ, ताकि हामी बेंसीमा भेटघाट गरौं र शकेमका मानिसहरूको विरुद्धमा

बदला लिऔं, जसलाई तिमीहरूले तिनीहरूको शहरमा मारेका थियौ। अब तिमीहरू फेरि शकेम शहरमा फर्केर त्यहाँ बस्नेछौ र पहिले जस्तै त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई मार्नेछौ।"

१२ याकूबका छोराहरूले यो सुने र कनानका राजाहरूका कुरा सुनेर तिनीहरू अत्यन्तै रिसले चूर भए; याकूबका दश जना छोराहरू हतार-हतार उठे, र प्रत्येकले आ-आफ्नो युद्धका हतियारहरू धारण गरे; र तिनीहरूका एक सय दुई जना नोकरहरू युद्धको लागि तयार थिए।

१३ अनि यी सबै मानिसहरू, याकूबका छोराहरू र तिनीहरूका सेवकहरू, ती राजाहरूकहाँ गए। तिनीहरूका बुबा याकूब पनि तिनीहरूसँगै थिए। तिनीहरू सबै शकेमको थुप्रोमाथि उभिएका थिए।

१४ अनि याकूबले आफ्ना छोराहरूको लागि परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, र परमप्रभुलाई आफ्नो हात फैलाएर भने, "हे परमेश्वर, तपाईं सर्वशक्तिमान् परमेश्वर हुनुहुन्छ, तपाईं हाम्रा पिता हुनुहुन्छ, तपाईंले हामीलाई बनाउनुभयो र हामी तपाईंका हातका काम हौं; म प्रार्थना गर्छु कि तपाईंको कृपाद्वारा मेरा छोराहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको हातबाट बचाउनुहोस्, जो आज तिनीहरूसँग लड्न र तिनीहरूलाई तिनीहरूको हातबाट बचाउन आउँदैछन्, किनकि तपाईंको हातमा शक्ति र शक्ति छ, थोरैलाई धेरैबाट बचाउन।"

१५ अनि मेरा छोराहरूलाई, तपाईंका सेवकहरूलाई, तिनीहरूका शत्रुहरूसँग लड्न, तिनीहरूलाई परास्त गर्न र तिनीहरूका शत्रुहरूलाई तिनीहरूको सामु लडाउन हृदयको बल र शक्ति दिनुहोस्, र मेरा छोराहरू र तिनीहरूका दासहरूलाई कनानका सन्तानहरूको हातबाट मर्न नदिनुहोस्।

१६ तर यदि तपाईंलाई मेरा छोराहरू र उनीहरूका सेवकहरूको जीवन लिन मन लाग्छ भने, तपाईंको महान दयामा तिनीहरूलाई तपाईंका सेवकहरूको हातमा लिनुहोस्, ताकि आज एमोरीहरूका राजाहरूद्वारा तिनीहरू नाश नहोऊन्।

१७ अनि जब याकूबले परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्न छोडे, पृथ्वी आफ्नो ठाउँबाट हल्लियो, र सूर्य अँध्यारो भयो, र यी सबै राजाहरू डराए र ठूलो त्रासले तिनीहरूलाई घेरे।

१८ अनि परमप्रभुले याकूबको प्रार्थना सुन्नुभयो, र परमप्रभुले सबै राजाहरू र तिनीहरूका सेनाहरूको हृदयमा याकूबका छोराहरूको त्रास र भय भरिदिनुभयो।

१९ किनकि परमप्रभुले तिनीहरूलाई रथहरूको आवाज, याकूबका छोराहरूका शक्तिशाली घोडाहरूको आवाज र तिनीहरूका साथमा आउने ठूलो सेनाको आवाज सुन्न लगाउनुभयो।

२० अनि यी राजाहरू याकूबका छोराहरूमाथि ठूलो डरले घेरिए, र जब तिनीहरू आफ्नो छाउनीमा उभिरहेका थिए, हेर, याकूबका छोराहरू एक सय बाह्र जना मानिसहरूसहित ठूलो र भयानक चिच्याहटका साथ तिनीहरूमाथि अघि बढे।

२१ अनि जब राजाहरूले याकूबका छोराहरूलाई आफूतिर बढिरहेको देखे, तिनीहरू अझै डराए, र पहिले जस्तै याकूबका छोराहरूको अगाडिबाट पछि हट्न र तिनीहरूसँग लड्न नचाहे।

२२ तर तिनीहरूले पछि हटेनन् र भने, "हिब्रूहरूका सामुबाट यसरी दुई पटक पछि हट्नु हाम्रो लागि बेइज्जती हुनेछ।"

२३ अनि याकूबका छोराहरू नजिक आए र ती सबै राजाहरू र तिनीहरूका सेनाहरू विरुद्ध अघि बढे, र तिनीहरूले देखे, र तिनीहरू समुद्रको बालुवा जत्तिकै असंख्य, धेरै शक्तिशाली मानिसहरू थिए।

२४ अनि याकूबका छोराहरूले परमप्रभुलाई पुकारा गरे र भने, "हे परमप्रभु, हामीलाई सहायता गर्नुहोस्, हामीलाई जवाफ दिनुहोस्, किनकि हामी तपाईंमाथि भरोसा गर्छौं, र आज हाम्रो विरुद्धमा आएका यी बेखतना मानिसहरूका हातबाट हामीलाई नमराउन दिनुहोस्।"

२५ याकूबका छोराहरूले आफ्ना हतियारहरू भिरे, र हरेकले आफ्नो ढाल र भाला हातमा लिएर युद्धमा गए।

२६ अनि याकूबको छोरो यहूदा आफ्ना दाजुभाइहरू र आफ्ना दश जना नोकरहरूसँगै अघि बढेर ती राजाहरूकहाँ गए।

२७ अनि तप्पाकका राजा याशूब पनि आफ्नो सेना लिएर यहूदाको अगाडि पहिले आए। यहूदाले याशूब र उसको सेनालाई आफूतिर आउँदै गरेको देखे। यहूदाको क्रोध दन्कियो, र उसको रिस उसको भित्र दन्कियो। अनि ऊ युद्धको लागि नजिक पुग्यो जहाँ यहूदाले आफ्नो ज्यान जोखिममा पारेको थियो।

२८ अनि याशूब र उनका सबै सेना यहूदातिर अघि बढिरहेका थिए, र उनी एउटा अत्यन्तै बलियो र शक्तिशाली घोडामा सवार थिए, र याशूब एक अत्यन्तै साहसी योद्धा थिए, र उनको शिरदेखि पैतालासम्म फलाम र काँसाले ढाकिएको थियो।

२९ अनि घोडामा सवार हुँदा, उनले अगाडि र पछाडि दुवै हातले तीर हाने, जसरी उनका सबै युद्धहरूमा उनको तरिका थियो, र उनले आफ्ना तीरहरू लक्षित गरेको ठाउँ कहिल्यै छुटाएनन्।

३० अनि जब याशूब यहूदासँग लड्न आए, र यहूदामाथि धेरै काँड हाने, परमप्रभुले याशूबको हात बाँधिदिनुभयो, र उनले हानेका सबै काँडहरू उनका आफ्नै मानिसहरूमाथि नै लागे।

३१ अनि यसको बाबजुद पनि, याशूबले यहूदालाई तीरहरूले चुनौती दिन यहूदातिर अगाडि बढिरह्यो, तर ती बीचको दूरी लगभग तीस हात थियो, र जब यहूदाले याशूबलाई आफूमाथि तीरहरू हानेको देखे, तब ऊ आफ्नो क्रोधले भरिएको शक्तिले उनीतिर दौडियो।

३२ अनि यहूदाले जमिनबाट एउटा ठूलो ढुङ्गा उठायो, जसको तौल साठी शेकेल थियो। यहूदा याशूबतिर दौडियो र त्यो ढुङ्गाले उसको ढालमा लाग्यो, कि याशूब प्रहारले स्तब्ध भयो र घोडाबाट भुइँमा लड्यो।

३३ अनि ढाल याशूबको हातबाट फुट्यो, र प्रहारको बलले लगभग पन्ध्र हात टाढासम्म फैलियो, र ढाल दोस्रो छाउनीको अगाडि खस्यो।

३४ अनि याशूबसँगै आएका राजाहरूले टाढाबाट याकूबका छोरा यहूदाको शक्ति र उसले याशूबलाई गरेको काम देखे, र तिनीहरू यहूदासँग साह्रै डराए।

३५ अनि तिनीहरू याशूबको छाउनीको नजिकै भेला भए, अनि उनको भ्रम देखे। यहूदाले आफ्नो तरवार निकालेर याशूबको छाउनीका बयालीस जना मानिसहरूलाई मारे। याशूबको सम्पूर्ण छाउनी यहूदाको सामुबाट भाग्यो, र कोही पनि उसको विरुद्धमा उभिएन, र तिनीहरूले याशूबलाई छोडेर भागे, र याशूब अझै पनि भुइँमा लडिरहेका थिए।

३६ याशूबले देखे कि उसको छाउनीका सबै मानिसहरू भागेका छन्। त्यसैले ऊ हतारहतार यहूदामाथि आक्रमण गर्न उठ्यो र यहूदाको सामुन्ने आफ्नो खुट्टामा टेकेर उभियो।

३७ याशूबले यहूदासँग एकैचोटि युद्ध गरे, ढालमाथि ढाल राखे, र याशूबका सबै मानिसहरू भागे, किनकि तिनीहरू यहूदासँग धेरै डराए।
३८ अनि याशूबले यहूदाको टाउकोमा प्रहार गर्न आफ्नो भाला हातमा लिए, तर यहूदाले तुरुन्तै आफ्नो ढाल याशूबको भालाको विरुद्धमा आफ्नो टाउकोमा राखेको थियो, त्यसैले यहूदाको ढाल याशूबको भालाबाट प्रहार भयो, र ढाल पनि फुट्यो।
३९ जब यहूदाले आफ्नो ढाल च्यातिएको देखे, उसले तुरुन्तै आफ्नो तरवार निकाल्यो र याशूबको गोलीगाँठोमा हिर्कायो र उसको खुट्टा काटिदियो, जसको कारण याशूब भुइँमा ढल्यो र भाला उसको हातबाट खस्यो।
४० अनि यहूदाले हतार-हतार याशूबको भाला उठायो, जसबाट उसले उसको टाउको काटेर आफ्नो खुट्टाको छेउमा फ्याँकिदियो।
४१ अनि जब याकूबका छोराहरूले यहूदाले याशूबलाई के गरेको देखे, तिनीहरू सबै अरू राजाहरूको पङ्क्तिमा भागे, र याकूबका छोराहरूले याशूबको सेना र त्यहाँ भएका सबै राजाहरूको सेनासँग लडे।
४२ याकूबका छोराहरूले आफ्ना पन्ध्र हजार मानिसहरूलाई मारे, र तिनीहरूले लौकामा हिर्काउने जस्तै गरी तिनीहरूलाई प्रहार गरे, र बाँकी रहेकाहरू आफ्नो ज्यान जोगाउन भागे।
४३ अनि यहूदा अझै पनि याशूबको लाशको छेउमा उभिरहेको थियो, र याशूबको कवच फुकाल्यो।
४४ अनि यहूदाले पनि याशूबमाथि भएको फलाम र काँसा हटाए, र याशूबका कप्तानहरूमध्ये नौ जना यहूदाको विरुद्धमा लड्न आए।
४५ तब यहूदाले हतार-हतार जमिनबाट एउटा ढुङ्गा उठायो र त्यसले तिनीहरूमध्ये एक जनाको टाउकोमा हिर्कायो, र त्यसको खप्पर फुट्यो र शरीर पनि घोडाबाट भुइँमा खस्यो।
४६ बाँकी रहेका आठ जना कप्तानहरू यहूदाको शक्ति देखेर साह्रै डराए र भागे। यहूदा र उसका दश जना मानिसहरूले तिनीहरूलाई खेदे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई पक्रे र मारे।
४७ अनि याकूबका छोराहरूले अझै पनि राजाहरूको सेनालाई प्रहार गरिरहेका थिए, र तिनीहरूले तिनीहरूमध्ये धेरैलाई मारे, तर ती राजाहरूले साहसपूर्वक आफ्ना कप्तानहरूसँग आफ्नो अडान कायम राखे, र आफ्नो स्थानबाट पछि हटेनन्, र तिनीहरूले याकूबका छोराहरू सामुबाट भागेका आफ्ना सेनाहरूको विरुद्धमा कराए, तर कसैले पनि तिनीहरूको कुरा सुनेनन्, किनकि तिनीहरू आफ्नो ज्यानको डरले डराए कि तिनीहरू मर्नेछन्।
४८ अनि याकूबका सबै छोराहरू, राजाहरूको सेनालाई परास्त गरेपछि, फर्केर यहूदाको अगाडि आए, र यहूदाले अझै पनि याशूबका आठ जना कप्तानहरूलाई मार्दै थियो, र तिनीहरूका लुगाहरू फुकालिदिरहेको थियो।
४९ अनि लेवीले गाशका राजा एलोनलाई आफ्ना चौध जना कप्तानहरूसँग उनलाई मार्न आउँदै गरेको देखे, तर लेवीलाई यो कुरा निश्चित रूपमा थाहा थिएन।
५० एलोन र उनका कप्तानहरू नजिक आए, र लेवीले पछाडि फर्केर हेरे र देखे कि उनलाई पछाडि युद्धको लागि दिइएको थियो। लेवीले आफ्ना बाह्र जना सेवकहरू लिएर दौडे, र तिनीहरूले गएर एलोन र उनका कप्तानहरूलाई तरवारको धारले मारे।

अध्याय ३८

१ अनि शीलोका राजा इहुरी एलोनलाई सहयोग गर्न आए, र उनी याकूबको नजिक पुगे, जब याकूबले आफ्नो हातमा भएको धनु ताने र एउटा काँडले इहुरीलाई लाग्यो जसले गर्दा उनको मृत्यु भयो।
२ अनि जब शीलोका राजा इहुरी मरे, बाँकी रहेका चार राजाहरू बाँकी कप्तानहरूसँग आफ्नो स्थानबाट भागे, र तिनीहरूले यसो भन्दै पछि हट्ने प्रयास गरे, "हामीभन्दा शक्तिशाली तीन राजाहरू र तिनीहरूका कप्तानहरूलाई मारेपछि हिब्रूहरूसँग हाम्रो अब कुनै बल छैन।"
३ अनि जब याकूबका छोराहरूले बाँकी रहेका राजाहरू आफ्नो पदबाट हटेको देखे, तिनीहरूले तिनीहरूलाई खेदे। याकूब पनि शकेमको थुप्रोबाट जहाँ उभिरहेको थियो, त्यहाँबाट आए, र तिनीहरू राजाहरूलाई पछ्याउँदै गए र आफ्ना सेवकहरू लिएर उनीहरूकहाँ पुगे।
४ अनि राजाहरू र सेनापतिहरू, तिनीहरूका बाँकी सेनाहरूसँगै, याकूबका छोराहरू तिनीहरूतिर आउँदै गरेको देखेर, आफ्नो ज्यानको डरले डराए र काजार शहर नपुगुन्जेल भागे।
५ अनि याकूबका छोराहरूले तिनीहरूलाई काजार शहरको ढोकासम्म खेदे। तिनीहरूले राजाहरू र तिनीहरूका सेनाहरूमध्ये लगभग चार हजार मानिसहरूलाई मारे। जब तिनीहरूले राजाहरूको सेनालाई मारे, याकूब आफ्नो धनुमा व्यस्त थिए र राजाहरूलाई मार्नमै सीमित थिए, र उनले ती सबैलाई मारे।
६ अनि उनले चाजारका राजा पाराथोनलाई चाजार शहरको प्रवेशद्वारमा मारे, र पछि उनले सार्टोनका राजा सुसी, बेथकोरीनका राजा लाबान र मक्नायमाहका राजा साबीरलाई पनि मारे, र उनले ती सबैलाई काँडले हानेर मारे, प्रत्येकलाई एउटा काँडले, र तिनीहरू मरे।
७ अनि याकूबका छोराहरूले सबै राजाहरू मरेको र तिनीहरू टुक्रा-टुक्रा भएर पछि हटेको देखेर, काजारको ढोकाको अगाडि राजाहरूको सेनासँग युद्ध जारी राखे, र तिनीहरूले अझै पनि उनीहरूका लगभग चार सय मानिसहरूलाई मारे।
८ अनि याकूबका तीन जना नोकरहरू त्यस युद्धमा मारिए। जब यहूदाले आफ्ना तीन जना नोकरहरू मरेको देख्यो, तब ऊ साह्रै दुखी भयो, र एमोरीहरूप्रति उसको रिस दन्कियो।
९ राजाहरूका सेनाका बाँकी रहेका सबै मानिसहरू आफ्नो ज्यानको डरले डराए र भागेर काजार शहरको पर्खालको ढोका भत्काए र सुरक्षाको लागि तिनीहरू सबै शहरभित्र पसे।
१० अनि तिनीहरू काजार शहरको बीचमा लुके, किनकि काजार शहर धेरै ठूलो र फराकिलो थियो, र जब यी सबै सेनाहरू शहरमा प्रवेश गरे, याकूबका छोराहरू तिनीहरूको पछि-पछि शहरतिर दौडे।
११ अनि युद्धमा अनुभवी चार जना वीर पुरुषहरू शहरबाट बाहिर निस्के र शहरको प्रवेशद्वारमा हातमा तरवार र भाला लिएर उभिए। तिनीहरूले याकूबका छोराहरूको सामुन्ने आफूलाई उभ्याए र तिनीहरूलाई शहरभित्र पस्न दिएनन्।
१२ तर नप्ताली दौडेर तिनीहरूको बीचमा आयो र आफ्नो तरवारले तिनीहरूमध्ये दुई जनालाई प्रहार गर्यो र एकै प्रहारमा तिनीहरूको टाउको काट्यो।

१३ अनि उनी अरू दुई जनातिर फर्के, र देखे कि उनीहरू भागेका थिए, र उनले उनीहरूलाई खेदे, उनीहरूलाई भेट्टाए, उनीहरूलाई प्रहार गरे र मारे।

१४ अनि याकूबका छोराहरू शहरमा आए र देखे, र शहरको छेउमा अर्को पर्खाल थियो, र तिनीहरूले पर्खालको ढोका खोजे तर भेट्टाएनन्, र यहूदा पर्खालको टुप्पोमा दौडियो, र शिमोन र लेवी उनको पछि लागे, र तिनीहरू तीनै जना पर्खालबाट शहरमा ओर्ले।

१५ अनि शिमोन र लेवीले शहरमा सुरक्षाको लागि भागेका सबै मानिसहरूलाई मारे, र शहरका बासिन्दाहरूलाई पनि तिनीहरूका पत्नीहरू र साना केटाकेटीहरूसहित तरवारको धारले मारे, र शहरको पुकार स्वर्गसम्मै पुग्यो।

१६ अनि दान र नप्ताली विलापको आवाज के हो भनेर हेर्न पर्खालमाथि उफ्रिए। याकूबका छोराहरू आफ्ना दाजुभाइहरूको बारेमा चिन्तित थिए। तिनीहरूले शहरका बासिन्दाहरूले रोइरहेको र बिन्ती गरिरहेको सुने, "सहरमा भएका हाम्रा सबै सम्पत्तिहरू लिएर जाऊ, तर हामीलाई नमार।"

१७ जब यहूदा, शिमोन र लेवीले शहरका बासिन्दाहरूलाई मार्न छोडे, तिनीहरू पर्खालमाथि चढे र पर्खालमा बसेका दान र नप्तालीलाई र तिनीहरूका बाँकी दाजुभाइहरूलाई बोलाए। शिमोन र लेवीले तिनीहरूलाई शहरमा प्रवेश गर्ने बाटोको बारेमा बताए। याकूबका सबै छोराहरू लुटका सामानहरू लिन आए।

१८ याकूबका छोराहरूले काजार शहरबाट लुटपाट गरेका सामानहरू, भेडाबाख्रा, गाईवस्तु, र सम्पत्ति, अनि लुट्न सकिने सबै चीजहरू लगे र त्यसै दिन शहरबाट भागे।

१९ अनि भोलिपल्ट याकूबका छोराहरू सार्टन गए, किनकि उनीहरूले सुनेका थिए कि शहरमा रहेका सार्टनका मानिसहरू आफ्ना राजालाई मारेकोमा उनीहरूसँग लड्न भेला भइरहेका थिए, र सार्टन धेरै अग्लो र सुदृढ शहर थियो, र यसको शहर वरिपरि गहिरो पर्खाल थियो।

२० पर्खालको खाँबो लगभग पचास हात लामो र चालीस हात चौडा थियो। पर्खालको कारणले गर्दा शहरभित्र पस्ने ठाउँ थिएन। याकूबका छोराहरूले शहरको पर्खाल देखे र प्रवेशद्वार खोजे तर भेट्टाएनन्।

२१ किनकि शहरको प्रवेशद्वार पछाडि थियो, र शहरमा आउन चाहने हरेक मानिस त्यही बाटो भएर आउँथ्यो र सम्पूर्ण शहर घुम्थ्यो, र त्यसपछि ऊ शहरमा प्रवेश गर्थ्यो।

२२ याकूबका छोराहरूले शहरभित्र पस्ने बाटो नभेटेको देखेर तिनीहरूको रिस धेरै दन्कियो, र याकूबका छोराहरू आफूकहाँ आउँदै गरेको देखेर शहरका बासिन्दाहरू तिनीहरूसँग धेरै डराए, किनकि तिनीहरूले तिनीहरूको शक्ति र तिनीहरूले काजारलाई गरेको कामको बारेमा सुनेका थिए।

२३ अनि सार्टोन शहरका बासिन्दाहरू याकूबका छोराहरू विरुद्ध लड्न शहरमा भेला भएपछि तिनीहरूतिर जान सकेनन्, नत्रता तिनीहरू शहर भित्र पस्न सक्थे, तर जब तिनीहरूले देखे कि तिनीहरू आफूतिर आउँदैछन्, तिनीहरू तिनीहरूसँग धेरै डराए, किनकि तिनीहरूले तिनीहरूको शक्ति र तिनीहरूले चाजारलाई के गरेका थिए भन्ने बारेमा सुनेका थिए।

२४ त्यसैले याकूबका छोराहरू आउनुभन्दा पहिले नै सार्टनका बासिन्दाहरूले शहरको सडकको पुललाई त्यसको ठाउँबाट हटाए र शहरमा ल्याए।

२५ अनि याकूबका छोराहरू आए र शहरभित्र पस्ने बाटो खोजे, तर भेट्टाएनन् र शहरका बासिन्दाहरू पर्खालको टुप्पोमा गए, र देखे, र याकूबका छोराहरू शहरभित्र पस्ने बाटो खोजिरहेका थिए।

२६ अनि शहरका बासिन्दाहरूले पर्खालको टुप्पोबाट याकूबका छोराहरूलाई निन्दा गरे, र तिनीहरूलाई सराप दिए। याकूबका छोराहरूले ती निन्दाहरू सुने, र तिनीहरू अत्यन्तै रिसले चूर भए, र तिनीहरूको क्रोध तिनीहरू भित्रै दन्कियो।

२७ अनि याकूबका छोराहरू तिनीहरूसँग रिसले चूर भए, र तिनीहरू सबै उठे र आफ्नो बलको बलले पर्खालमाथि दौडे, र आफ्नो बलले चालीस हात चौडा पर्खाल पार गरे।

२८ अनि जब तिनीहरू पर्खाल पार गरे, तिनीहरू शहरको पर्खालमुनि उभिए, र तिनीहरूले शहरका सबै ढोकाहरू फलामका ढोकाहरूले घेरिएका भेट्टाए।

२९ याकूबका छोराहरू शहरका ढोकाहरू खोल्न नजिक आए, तर त्यहाँका बासिन्दाहरूले तिनीहरूलाई अनुमति दिएनन्, किनकि पर्खालको माथिबाट तिनीहरूले ढुङ्गा र काँडहरू हानेका थिए।

३० पर्खालमाथि भएका मानिसहरूको संख्या लगभग चार सय थियो। जब याकूबका छोराहरूले शहरका मानिसहरूले उनीहरूलाई शहरका ढोकाहरू खोल्न दिएनन् भन्ने देखे, तिनीहरू दौडेर पर्खालको टुप्पोमा चढे, र यहूदा पहिले शहरको पूर्व भागमा गए।

31 गाद र आशेर शहरको पश्चिम कुनामा गए, शिमोन र लेवी उत्तरमा र दान र रूबेन दक्षिणमा गए।

३२ पर्खालमाथि उभिरहेका मानिसहरू, अर्थात् सहरका बासिन्दाहरूले याकूबका छोराहरूलाई आफूतिर आउँदै गरेको देखे। तिनीहरू सबै पर्खालबाट भागे, सहरभित्र ओर्ले र सहरको बीचमा लुके।

३३ पर्खालमुनि रहेका इस्साखार र नप्ताली नजिक आए र शहरका ढोकाहरू भत्काए, र शहरका ढोकाहरूमा आगो बाले, जसले गर्दा फलाम पग्लियो। याकूबका सबै छोराहरू, तिनीहरू र तिनीहरूका सबै मानिसहरू शहरमा आए, र तिनीहरूले सार्टन शहरका बासिन्दाहरूसँग लडे, र तिनीहरूलाई तरवारको धारले मारे, र तिनीहरूको अगाडि कोही पनि उभिएन।

३४ लगभग दुई सय मानिसहरू शहरबाट भागे। तिनीहरू सबै गएर शहरको एउटा किल्लामा लुके। यहूदाले तिनीहरूलाई किल्लासम्म खेदेर भत्कायो। त्यो किल्ला ती मानिसहरूमाथि खस्यो र तिनीहरू सबै मरे।

३५ अनि याकूबका छोराहरू त्यस धरहराको छानाको बाटोबाट माथि गए, र तिनीहरूले देखे, र शहरमा टाढा अर्को बलियो र अग्लो धरहरा थियो, र त्यसको टुप्पो स्वर्गसम्म पुग्यो। अनि याकूबका छोराहरू हतार-हतार तल ओर्ले, र आफ्ना सबै मानिसहरूसँग त्यो धरहरामा गए, र त्यो धरहरा लगभग तीन सय पुरुष, महिला र साना केटाकेटीहरूले भरिएको भेट्टाए।

३६ याकूबका छोराहरूले किल्लामा भएका मानिसहरूलाई ठूलो प्रहार गरे र तिनीहरू भागे र भागे।

३७ शिमोन र लेवीले तिनीहरूलाई खेदे। बाह्र जना वीर र बहादुर मानिसहरू लुकेको ठाउँबाट निस्केर आए।

३८ अनि ती बाह्र जना मानिसहरूले शिमोन र लेवी विरुद्ध कडा युद्ध गरे, र शिमोन र लेवीले तिनीहरूलाई जित्न सकेनन्, र ती वीर मानिसहरूले शिमोन र लेवीको ढाल भाँचिदिए, र तिनीहरूमध्ये

एक जनाले आफ्नो तरवारले लेवीको टाउकोमा प्रहार गर्यो, जब लेवीले हतारमा आफ्नो हात आफ्नो टाउकोमा राख्यो, किनकि ऊ तरवारदेखि डरायो, र तरवार लेवीको हातमा लाग्यो, र लेवीको हात काट्नको लागि यसले थोरै मात्र चाह्यो।
३९ अनि लेवीले आफ्नो हातमा भएको त्यो वीर मानिसको तरवार लिएर त्यस मानिसबाट जबरजस्ती खोसे, र त्यसले त्यस शक्तिशाली मानिसको टाउकोमा हिर्काए, र त्यसको टाउको छिनाइदिए।
४० अनि एघार जना मानिसहरू लेवीसँग लड्न आए, किनकि तिनीहरूले देखे कि तिनीहरूमध्ये एक जना मारिएको थियो, र याकूबका छोराहरूले लडे, तर याकूबका छोराहरूले तिनीहरूलाई जित्न सकेनन्, किनकि ती मानिसहरू धेरै शक्तिशाली थिए।
४१ अनि याकूबका छोराहरूले आफूहरूमाथि विजयी हुन नसकेको देखेर शिमोनले ठूलो र भयानक चिच्याए, र एघार जना शक्तिशाली मानिसहरू शिमोनको चिच्याहटको आवाजमा छक्क परे।
४२ यहूदाका मानिसहरूले टाढाबाट शिमोनको कराएको आवाज चिने। नप्ताली र यहूदा आफ्ना ढालहरू लिएर शिमोन र लेवीकहाँ दौडे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई ती शक्तिशाली मानिसहरूसँग लडिरहेको भेट्टाए, तर तिनीहरूका ढालहरू भाँचिएकाले तिनीहरूमाथि विजयी हुन सकेनन्।
४३ नप्तालीले शिमोन र लेवीको ढाल भाँचिएको देखे। त्यसैले नप्तालीले आफ्ना सेवकहरूबाट दुईवटा ढाल लिएर शिमोन र लेवीकहाँ ल्याए।
४४ अनि त्यस दिन शिमोन, लेवी र यहूदा तीनै जनाले सूर्यास्त नभएसम्म एघार जना वीर मानिसहरूसँग लडे, तर तिनीहरूले तिनीहरूलाई जित्न सकेनन्।
४५ अनि याकूबलाई यो कुरा सुनाइयो, र उनी अत्यन्तै दुखी भए, र उनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, र उनी र उनका छोरा नप्ताली यी शक्तिशाली मानिसहरूको विरुद्धमा गए।
४६ अनि याकूब नजिक आए र आफ्नो धनु ताने, र ती वीर मानिसहरूको नजिक गए, र धनुले तिनीहरूका तीन जना मानिसहरूलाई मारे, र बाँकी आठ जना फर्के, र हेर, अगाडि र पछाडि तिनीहरू विरुद्ध युद्ध भइरहेको थियो, र तिनीहरू आफ्नो ज्यानको लागि धेरै डराए, र याकूबका छोराहरूको अगाडि उभिन सकेनन्, र तिनीहरूको अगाडिबाट भागे।
४७ भाग्दै गर्दा तिनीहरूले दान र आशेरलाई भेटे र तिनीहरूतिर आउँदै थिए। तिनीहरूले अचानक उनीहरूमाथि आक्रमण गरे र उनीहरूसँग लडे र उनीहरूसँग लडे र उनीहरूमध्ये दुई जनालाई मारे। त्यसपछि यहूदा र उसका दाजुभाइहरूले उनीहरूलाई खेदे र बाँकी रहेकाहरूलाई मारे।
४८ अनि याकूबका सबै छोराहरू फर्के र कोही पुरुष भेट्टाए कि भनेर खोज्दै शहर वरिपरि घुमे। तिनीहरूले शहरको एउटा गुफामा लगभग बीस जना जवान मानिसहरू भेट्टाए। गाद र आशेरले ती सबैलाई मारे। दान र नप्तालीले दोस्रो धरहराबाट भागेका बाँकी मानिसहरूमाथि आक्रमण गरे र सबैलाई मारे।
४९ अनि याकूबका छोराहरूले सार्टन शहरका सबै बासिन्दाहरूलाई मारे, तर तिनीहरूले शहरमा रहेका स्त्रीहरू र साना केटाकेटीहरूलाई मात्र मारे र तिनीहरूलाई मारेनन्।
५० अनि सार्टन शहरका सबै बासिन्दाहरू शक्तिशाली मानिसहरू थिए, तिनीहरूमध्ये एक जनाले एक हजारलाई खेद्थ्यो, र तिनीहरूमध्ये दुई जना बाँकी दश हजार मानिसहरूबाट भाग्दैनथे।
५१ याकूबका छोराहरूले सार्टन शहरका सबै बासिन्दाहरूलाई तरवारको धारले मारे, ताकि तिनीहरूको विरुद्धमा कोही पनि खडा भएन, र तिनीहरूले स्त्रीहरूलाई शहरमै छोडिदिए।
५२ अनि याकूबका छोराहरूले शहरका सबै लुटका सामानहरू लगे, र उनीहरूले चाहेका कुराहरू कब्जा गरे, र तिनीहरूले शहरबाट भेडाबाख्रा, गाईवस्तु र सम्पत्ति लगे, र याकूबका छोराहरूले सार्टन र त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई त्यसै गरे जसरी तिनीहरूले चाजार र त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई गरेका थिए, र तिनीहरू फर्केर गए।

अध्याय ३९

१ अनि जब याकूबका छोराहरू सार्टन शहरबाट निस्के, तिनीहरू लगभग दुई सय हात अगाडि बढिसकेका थिए जब तिनीहरूले तप्पाकका बासिन्दाहरूलाई तिनीहरूतिर आउँदै गरेको भेटे, किनकि तिनीहरू तिनीहरूसँग लड्न निस्के, किनभने तिनीहरूले तप्पाकका राजा र उनका सबै मानिसहरूलाई पराजित गरेका थिए।
२ त्यसैले तप्पाक शहरमा बाँकी रहेका सबै याकूबका छोराहरूसँग लड्न निस्के, र तिनीहरूले चाजार र सार्टनबाट कब्जा गरेका लुटका मालहरू तिनीहरूबाट फिर्ता लिने विचार गरे।
३ तप्पाकका बाँकी मानिसहरूले त्यस ठाउँमा याकूबका छोराहरूसँग लडे, र याकूबका छोराहरूले तिनीहरूलाई मारे, र तिनीहरू तिनीहरूका सामुबाट भागे, र तिनीहरूले अर्बेलान शहरसम्म तिनीहरूलाई खेदे, र तिनीहरू सबै याकूबका छोराहरूको सामु परे।
४ अनि याकूबका छोराहरू फर्के र तप्पाकको लुटपाट लिन तप्पाक आए, र जब तिनीहरू तप्पाकमा आए, तिनीहरूले सुने कि अर्बेलानका मानिसहरू आफ्ना दाजुभाइहरूको लुटपाट बचाउन उनीहरूलाई भेट्न बाहिर निस्केका थिए, र याकूबका छोराहरूले शहर लुट्न आफ्ना दश जना मानिसहरूलाई तप्पाकमा छोडे, र तिनीहरू अर्बेलानका मानिसहरूतिर निस्के।
५ अर्बेलानका मानिसहरू आफ्ना पत्नीहरू लिएर याकूबका छोराहरूसँग युद्ध गर्न निस्के, किनकि उनीहरूका पत्नीहरू युद्धमा अनुभवी थिए। तिनीहरू लगभग चार सय पुरुष र स्त्रीहरू लिएर निस्के।
६ अनि याकूबका सबै छोराहरू ठूलो स्वरमा कराए, र तिनीहरू सबै अर्बेलानका बासिन्दाहरूतिर दौडे, र ठूलो र प्रचण्ड स्वरमा।
७ अनि अर्बेलानका बासिन्दाहरूले याकूबका छोराहरूको कराहटको आवाज, सिंहको आवाज जस्तै, समुद्र र त्यसका छालहरूको गर्जन जस्तै तिनीहरूको गर्जन सुने।
८ याकूबका छोराहरूको कारणले तिनीहरूका हृदयमा डर र त्रास व्याप्त भयो। तिनीहरू तिनीहरूदेखि साह्रै डराए। तिनीहरू पछि हटेर शहरतिर भागे। याकूबका छोराहरूले तिनीहरूलाई शहरको ढोकासम्म खेदे। तिनीहरूले शहरमा तिनीहरूलाई भेट्टाए।
९ अनि याकूबका छोराहरूले शहरमा तिनीहरूसँग लडे, र तिनीहरूका सबै स्त्रीहरू याकूबका छोराहरू विरुद्ध घुयेंत्रो

हान्नमा व्यस्त थिए, र त्यस दिनभरि साँझसम्म तिनीहरूका बीचमा धेरै घमासान लडाइँ भयो।

१० अनि याकूबका छोराहरूले उनीहरूमाथि विजय हासिल गर्न सकेनन्, र याकूबका छोराहरू त्यो युद्धमा लगभग नाश भइसकेका थिए, र याकूबका छोराहरूले परमप्रभुलाई पुकारे र साँझतिर धेरै बल प्राप्त गरे, र याकूबका छोराहरूले अर्बेलानका सबै बासिन्दाहरू, पुरुष, महिला र साना केटाकेटीहरूलाई तरवारको धारले मारे।

११ अनि सार्टनबाट भागेका बाँकी मानिसहरूलाई पनि, याकूबका छोराहरूले अर्बेलानमा मारे, र याकूबका छोराहरूले अर्बेलान र तप्नाकलाई त्यस्तै गरे जसरी तिनीहरूले चाजार र सार्टनलाई गरेका थिए, र जब महिलाहरूले सबै पुरुषहरू मरेको देखे, तिनीहरू शहरको छानामा गए र पानी जस्तै ढुङ्गा बर्साएर याकूबका छोराहरूलाई प्रहार गरे।

१२ याकूबका छोराहरू हतार-हतार शहरमा आए र सबै स्त्रीहरूलाई समाते र तरवारको धारले मारे। याकूबका छोराहरूले सबै लुटका माल, भेडाबाख्रा, गाईवस्तु र गाईवस्तुहरू लगे।

१३ अनि याकूबका छोराहरूले तप्नाक, काजार र शीलोलाई गरेझैं मक्नैमालाई पनि गरे, अनि तिनीहरू त्यहाँबाट फर्केर गए।

१४ पाँचौँ दिनमा याकूबका छोराहरूले सुने कि गाशका मानिसहरू तिनीहरूका राजा र सेनापतिहरूलाई मारेकाले तिनीहरूको विरुद्धमा लडाइँ गर्न भेला भएका छन्। गाश सहरमा चौध जना सेनापतिहरू थिए र याकूबका छोराहरूले पहिलो युद्धमा नै ती सबैलाई मारेका थिए।

१५ त्यस दिन याकूबका छोराहरूले आफ्ना युद्धका हतियारहरू लगाए र गाशका बासिन्दाहरू विरुद्ध युद्ध गर्न अघि बढे। गाशमा एमोरीहरूको एक शक्तिशाली र शक्तिशाली मानिसहरू थिए। गाश एमोरीहरूका सबै शहरहरूमध्ये सबैभन्दा बलियो र उत्तम किल्ला भएको शहर थियो, र यसको तीनवटा पर्खालहरू थिए।

१६ याकूबका छोराहरू गाशमा आए र तिनीहरूले शहरका ढोकाहरू बन्द गरिएको र बाहिरी पर्खालको टुप्पोमा लगभग पाँच सय मानिसहरू उभिरहेका भेट्टाए, र समुद्र किनारको बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरू शहर बाहिरबाट याकूबका छोराहरूलाई शहरको पछाडिबाट ढुकेर बसेका थिए।

१७ याकूबका छोराहरू शहरका ढोकाहरू खोल्न नजिक आए। जब तिनीहरू नजिक आइपुगे, शहरको पछाडि ढुकिबसेका मानिसहरू आ-आफ्नो ठाउँबाट निस्केर याकूबका छोराहरूलाई घेरे।

१८ याकूबका छोराहरू गाशका मानिसहरूका बीचमा घेरिएका थिए। युद्ध तिनीहरूको अगाडि र पछाडि दुवैतिर थियो। पर्खालमाथि भएका सबै मानिसहरूले तिनीहरूमाथि काँड र ढुङ्गाहरू हाने।

१९ जब यहूदाले देखे कि गाशका मानिसहरू उनीहरूका लागि धेरै बोझिला भएका छन्, तब तिनीहरूले अत्यन्तै डरलाग्दो र भयानक चिच्याए। यहूदाको चिच्याहटको आवाज सुनेर गाशका सबै मानिसहरू डराए। उसको शक्तिशाली चिच्याहटमा मानिसहरू पर्खालबाट लडे। शहर बाहिर र भित्र बस्ने सबै मानिसहरू आफ्नो ज्यानको डरले डराए।

२० याकूबका छोराहरू सहरका ढोकाहरू भत्काउन अझै नजिकै आइपुगेका थिए, जब गाशका मानिसहरूले पर्खालको माथिबाट तिनीहरूमाथि ढुङ्गा र काँडहरू हाने र तिनीहरूलाई ढोकाबाट भाग्न लगाए।

२१ याकूबका छोराहरू शहर बाहिरबाट आएका गाशका मानिसहरूमाथि आक्रमण गर्न फर्के र लौकाको बोटमा लागेझैं तिनीहरूलाई प्रहार गरे। याकूबका छोराहरूको सामना गर्न तिनीहरू टिक्न सकेनन् किनकि यहूदाको चिच्याहटले तिनीहरू डरले ग्रस्त भएका थिए।

२२ याकूबका छोराहरूले शहर बाहिर रहेका सबै मानिसहरूलाई मारे। याकूबका छोराहरू अझै पनि शहरभित्र पस्न र शहरको पर्खालमुनि लड्न नजिक पुगेका थिए। तर तिनीहरूले त्यो गर्न सकेनन् किनभने गाशका सबै बासिन्दाहरू जो शहरमा बाँकी थिए, तिनीहरूले गाशका पर्खालहरूलाई चारैतिरबाट घेरेका थिए। त्यसैले याकूबका छोराहरू तिनीहरूसँग लड्न शहरको नजिक पुग्न सकेनन्।

२३ अनि याकूबका छोराहरू पर्खालमुनि लड्न एउटा कुनामा पुगे, गाशका बासिन्दाहरूले वर्षाको वर्षा जस्तै तिनीहरूमाथि काँड र ढुङ्गा हाने, र तिनीहरू पर्खालमुनिबाट भागे।

२४ अनि पर्खालमाथि उभिएका गाशका मानिसहरूले देखे कि याकूबका छोराहरूले पर्खालमुनिबाट उनीहरूमाथि विजय हासिल गर्न सक्दैनन्, त्यसैले तिनीहरूले याकूबका छोराहरूलाई यसो भन्दै निन्दा गरे,

२५ तिमीले जित्न नसक्ने युद्धमा तिमीलाई के भएको छ? के तिमीले शक्तिशाली शहर गाश र त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई त्यस्तै गर्न सक्छौ जस्तो तिमीले एमोरीहरूका शहरहरूलाई गर्यौ, जुन त्यति शक्तिशाली थिएनन्? निश्चय नै तिमीले ती कमजोरहरूलाई ती कामहरू गर्यौ, र शहरको प्रवेशद्वारमा तिनीहरूलाई मार्यौ, किनकि तिम्रो चिच्याहटको आवाजले डराउँदा तिनीहरूमा कुनै शक्ति थिएन।

२६ अनि के तिमीहरू अब यस ठाउँमा लड्न सक्छौ? तिमीहरू सबै यहाँ मर्नेछौ र तिमीहरूले नष्ट गरेका शहरहरूको बदला हामी लिनेछौं।

२७ अनि गाशका बासिन्दाहरूले याकूबका छोराहरूलाई धेरै अपमान गरे र उनीहरूका देवताहरूलाई लिएर उनीहरूलाई अपमान गरे, र पर्खालबाट उनीहरूमाथि काँड र ढुङ्गा हान्न जारी राखे।

२८ यहूदा र तिनका दाजुभाइहरूले गाशका बासिन्दाहरूको कुरा सुने र तिनीहरूको क्रोध धेरै बढ्यो। यस विषयमा यहूदा आफ्ना परमेश्वरप्रति डाही भए। उनले पुकारे, "हे परमप्रभु, हामीलाई र हाम्रा दाजुभाइहरूलाई सहायता गर्नुहोस्, हामीलाई सहायता पठाउनुहोस्।"

२९ अनि हातमा आफ्नो तानिएको तरवार लिएर उनी आफ्नो पूरा शक्तिले टाढासम्म दौडे, र जमिनबाट हाम फाले र आफ्नो शक्तिको बलले पर्खालमा चढे, र उनको तरवार उनको हातबाट खस्यो।

30 तब यहूदाका मानिसहरूले पर्खालमाथि कराए। पर्खालमाथि भएका सबै मानिसहरू डराए। केही मानिसहरू पर्खालबाट लडेर शहरमा मरे। पर्खालमाथि रहेकाहरूले पनि यहूदाको शक्ति देखेर साह्रै डराए र आफ्नो ज्यान बचाउन शहरतिर भागे।

31 केही मानिसहरू पर्खालमा यहूदासँग लड्न साहसी भए। यहूदाको हातमा तरवार नभएको देखेर तिनीहरूले उसलाई मार्न नजिक पुगे। तिनीहरूले त्यसलाई पर्खालबाट उसका दाजुभाइहरूकहाँ फ्याँकिदिने विचार गरे। शहरका बीस जना

मानिसहरू तिनीहरूलाई सहयोग गर्न आए। तिनीहरूले यहूदालाई घेरे। तिनीहरू सबैले उसलाई कराउँदै कराए। तिनीहरू तरवारहरू लिएर त्यसकहाँ आए। तिनीहरूले यहूदालाई भयभीत पारे। अनि यहूदाले पर्खालबाट आफ्ना दाजुभाइहरूलाई कराए।

३२ अनि याकूब र उनका छोराहरूले भित्तामुनिबाट धनु ताने र भित्ताको टुप्पोमा उभिएका तीन जना मानिसहरूलाई प्रहार गरे। यहूदाले निरन्तर रोइरह्यो र भन्यो, "हे परमप्रभु, हामीलाई सहायता गर्नुहोस्, हे परमप्रभु, हामीलाई बचाउनुहोस्।" अनि उसले भित्तामा ठूलो स्वरमा करायो, र त्यो रोदन धेरै टाढासम्म सुनियो।

३३ अनि यो कराएपछि उनले फेरि कराए, र पर्खालको टुप्पोमा यहूदालाई घेरेका सबै मानिसहरू डराए, र यहूदाको चिच्याहट र त्यसको काम्ने आवाजमा तिनीहरूले आफ्नो हातबाट आफ्नो तरवार फ्याँकि र भागे।

34 यहूदाका मानिसहरूले आफ्ना हातबाट खसेका तरवारहरू लिए। यहूदाका मानिसहरूले तिनीहरूसँग युद्ध गरे र पर्खालमा आफ्ना बीस जना मानिसहरूलाई मारे।

३५ अनि लगभग असी जना पुरुष र स्त्रीहरू अझै पनि शहरबाट पर्खालमाथि चढे र तिनीहरू सबैले यहूदालाई घेरे। अनि परमप्रभुले तिनीहरूको हृदयमा यहूदाको डर भरिदिनुभयो, यहाँसम्म कि तिनीहरू उहाँको नजिक जान सकेनन्।

३६ अनि याकूब र तिनीसँग भएका सबैले भित्तामुनिबाट धनु ताने, र भित्तामा दश जना मानिसहरूलाई मारे, र तिनीहरू याकूब र तिनका छोराहरूकै अगाडि पर्खालमुनि ढले।

३७ अनि पर्खालमाथि रहेका मानिसहरूले आफ्ना बीस जना मानिसहरू ढलेको देखेर पनि, तिनीहरू अझै पनि नाङ्गो तरवार लिएर यहूदातिर दौडे, तर तिनीहरू यहूदाको शक्ति देखेर धेरै डराएपछि तिनीहरू त्यसको नजिक जान सकेनन्।

३८ अनि तिनीहरूका एक जना वीर योद्धा जसको नाम अरुद थियो, यहूदाको टाउकोमा तरवारले प्रहार गर्न नजिक आयो, जब यहूदाले हतार-हतार आफ्नो ढाल आफ्नो टाउकोमा राख्यो, र तरवार ढालमा लाग्यो, र त्यो दुई भागमा टुक्रा भयो।

३९ अनि त्यो वीर मानिसले यहूदालाई प्रहार गरेपछि, यहूदाको डरले आफ्नो ज्यान जोगाउन भाग्यो, र उसको खुट्टा भित्तामा चिप्लियो र ऊ पर्खालमुनि रहेका याकूबका छोराहरूका बीचमा लड्यो, र याकूबका छोराहरूले उसलाई प्रहार गरेर मारे।

४० अनि त्यस शक्तिशाली मानिसको प्रहारले यहूदाको टाउको दुख्यो, र यहूदा त्यसबाट लगभग मर्न लागेको थियो।

४१ अनि दानले यो सुनेपछि यहूदाले पर्खालमाथि कराउन थाल्यो, र उसको रिस उर्लियो, र ऊ पनि उठ्यो र टाढा गयो र दौड्यो र जमिनबाट उफ्रियो र आफ्नो क्रोधले भरिएको शक्तिले पर्खालमा चढ्यो।

४२ जब दान यहूदा नजिकैको पर्खालमा आइपुग्यो, पर्खालमा भएका सबै मानिसहरू भागे, जो यहूदाको विरुद्धमा उभिएका थिए, तिनीहरू दोस्रो पर्खालमा गए, र दोस्रो पर्खालबाट दान र यहूदामाथि काँड र ढुङ्गा हाने र तिनीहरूलाई पर्खालबाट धपाउन खोजे।

४३ अनि काँड र ढुङ्गाले दान र यहूदालाई प्रहार गर्यो, र तिनीहरू पर्खालमा लगभग मारिएका थिए, र जहाँ दान र यहूदा पर्खालबाट भागे, त्यहाँ दोस्रो पर्खालबाट काँड र ढुङ्गाले आक्रमण गरियो।

४४ अनि याकूब र उनका छोराहरू अझै पनि पहिलो पर्खाल मुनि शहरको प्रवेशद्वारमा थिए, र तिनीहरूले शहरका बासिन्दाहरू विरुद्ध आफ्नो धनु तान्न सकेनन्, किनकि तिनीहरू दोस्रो पर्खालमा थिए, तिनीहरूले देख्न सकेनन्।

४५ अनि जब दान र यहूदाले दोस्रो पर्खालबाट आफूमाथि खसेका ढुङ्गा र तीरहरू सहन सकेनन्, तिनीहरू दुवै सहरका मानिसहरू नजिकै दोस्रो पर्खालमा दौडिए, र जब दोस्रो पर्खालमा रहेका सहरका मानिसहरूले दान र यहूदा दोस्रो पर्खालमा आफूहरूतिर आएको देखे, तिनीहरू सबै कराए र पर्खालको बीचमा तल झरे।

४६ अनि याकूब र उनका छोराहरूले शहरका मानिसहरूबाट कराएको आवाज सुने, र तिनीहरू अझै शहरको प्रवेशद्वारमा थिए। तिनीहरू दान र यहूदाको बारेमा चिन्तित थिए, किनकि तिनीहरू दोस्रो पर्खालमा थिए।

४७ अनि नप्ताली आफ्नो क्रोधले भरिएको शक्ति लिएर माथि गए र शहरमा सुनेको कराहना के कारणले भयो भनेर हेर्न पहिलो पर्खालमाथि दौडिए। इस्साखार र जबूलून शहरका ढोकाहरू भत्काउन नजिक पुगे, र तिनीहरूले शहरका ढोकाहरू खोले र शहरभित्र पसे।

४८ नप्ताली पहिलो पर्खालबाट दोस्रो पर्खालमा हाम फालेर गए। अनि आफ्ना दाजुभाइहरू र पर्खालमा बसेका गाशका बासिन्दाहरूलाई सहयोग गर्न आए। नप्ताली आफ्ना दाजुभाइहरूलाई सहयोग गर्न तेस्रो आएको देखेर तिनीहरू सबै भागे र शहरतिर ओर्लिए। याकूब, उनका सबै छोराहरू र उनीहरूका सबै जवान मानिसहरू शहरमा उनीहरूकहाँ आए।

४९ अनि यहूदा, दान र नप्ताली पर्खालबाट तल झरेर शहरभित्र पसे र शहरका बासिन्दाहरूलाई खेदे। शिमोन र लेवी शहर बाहिरका थिए र ढोका खोलिएको थाहा पाएनन्, त्यसैले तिनीहरू त्यहाँबाट पर्खालमा चढे र शहरमा आफ्ना दाजुभाइहरूकहाँ तल आए।

५० अनि शहरका सबै बासिन्दाहरू शहरमा ओर्लिएका थिए, र याकूबका छोराहरू फरक-फरक दिशामा तिनीहरूकहाँ आए, र अगाडि र पछाडिबाट तिनीहरू विरुद्ध युद्ध भयो, र याकूबका छोराहरूले तिनीहरूलाई भयानक रूपमा प्रहार गरे, र तिनीहरूमध्ये लगभग बीस हजार पुरुष र महिलाहरूलाई मारे, तिनीहरूमध्ये एक जना पनि याकूबका छोराहरूको विरुद्धमा खडा हुन सकेनन्।

५१ अनि शहरमा रगत प्रशस्त मात्रामा बग्यो, र यो पानीको खोला जस्तै थियो, र रगत शहरको बाहिरी भागमा खोला जस्तै बग्यो, र बेथकोरीनको मरुभूमिमा पुग्यो।

५२ बेथकोरीनका मानिसहरूले टाढाबाट गाश शहरबाट रगत बगिरहेको देखे, र तिनीहरूमध्ये लगभग सत्तरी जना मानिसहरू रगत हेर्न दौडे, र तिनीहरू रगत भएको ठाउँमा पुगे।

५३ अनि तिनीहरू रगतको पछ्याउँदै गाश शहरको पर्खालमा आए, र तिनीहरूले शहरबाट रगत बगिरहेको देखे, र गाशका बासिन्दाहरूको रोदनको आवाज सुने, किनकि त्यो आकाशमा उक्लियो, र रगत पानीको खोला जस्तै प्रशस्त मात्रामा बगिरहेको थियो।

५४ याकूबका सबै छोराहरूले गाशका बासिन्दाहरूलाई अझै पनि आक्रमण गरिरहेका थिए, र साँझसम्म लगभग बीस हजार पुरुष र स्त्रीहरूलाई मार्न व्यस्त थिए। चोरिनका मानिसहरूले

भने, "यो हिब्रूहरूको काम हो, किनकि तिनीहरू अझै पनि एमोरीहरूका सबै शहरहरूमा युद्ध गरिरहेका छन्।"
५५ अनि ती मानिसहरू हतार-हतार बेथकोरीनतिर दौडे, र प्रत्येकले आ-आफ्नो युद्धका हतियारहरू लिए, र तिनीहरूले बेथकोरीनका सबै बासिन्दाहरूलाई कराए, जसले पनि याकूबका छोराहरूसँग लड्न जान आफ्नो युद्धका हतियारहरू लगाए।
५६ याकूबका छोराहरूले गाशका बासिन्दाहरूलाई मारिसकेपछि, तिनीहरू सबै मारिएकाहरूको सामान लुट्न शहर वरिपरि घुमे। शहरको भित्री भागमा पुग्दा र अलि पर पुगेपछि तिनीहरूले तीन जना अत्यन्तै बलिया मानिसहरूलाई भेटे, र तिनीहरूको हातमा तरवार थिएन।
५७ याकूबका छोराहरू आफू बसेको ठाउँमा आए, र ती शक्तिशाली मानिसहरू भागे, र तिनीहरूमध्ये एक जनाले जबूलूनलाई कब्जा गरेको थियो, जसलाई उसले देख्यो, त्यो एउटा सानो र होचो केटो थियो, र आफ्नो बलले उसलाई भुइँमा पछारेको थियो।
५८ याकूब आफ्नो तरवार लिएर दगुरेर गए। याकूबले तरवारले उसलाई आफ्नो कम्मरमुनि हिर्काए र दुई टुक्रा पारे। लाश जबूलूनमाथि पर्यो।
५९ अनि दोस्रो दूत नजिक आयो र याकूबलाई भुइँमा लडाउनलाई समात्यो। याकूब फर्केर उसलाई कराएर भन्यो, जबकि शिमोन र लेवी दौडेर गए र तरवारले उसको कम्मरमा हिर्काए र उसलाई भुइँमा पछारे।
६० अनि त्यो शक्तिशाली मानिस क्रोधले भरिएको शक्तिका साथ जमिनबाट उठ्यो, र उसले आफ्नो खुट्टा टेक्नुभन्दा पहिले नै यहूदा उसको नजिक आयो, र तरवारले उसको टाउकोमा प्रहार गर्यो, र उसको टाउको फुट्यो र ऊ मरे।
६१ अनि तेस्रो शक्तिशाली मानिस, आफ्ना साथीहरू मारिएको देखेर, याकूबका छोराहरूको अगाडिबाट भाग्यो, र याकूबका छोराहरूले शहरमा उसलाई पछ्याए; र शक्तिशाली मानिस भाग्दै गर्दा उसले शहरका बासिन्दाहरूको तरवारहरू मध्ये एउटा भेट्टायो, र उसले त्यसलाई उठायो र याकूबका छोराहरूतिर फर्कियो र त्यो तरवारले उनीहरूसँग लड्यो।
६२ अनि त्यो शक्तिशाली मानिस यहूदाको टाउकोमा तरवारले प्रहार गर्न दौडेर गयो, तर यहूदाको हातमा ढाल थिएन; र जब उसले उसलाई प्रहार गर्ने लक्ष्य राखेको थियो, नप्तालीले हतार-हतार आफ्नो ढाल लिएर यहूदाको टाउकोमा लग्यो, र त्यो शक्तिशाली मानिसको तरवार नप्तालीको ढालमा लाग्यो र यहूदा तरवारबाट बच्यो।
६३ अनि शिमोन र लेवीले आफ्ना तरवारहरू लिएर शक्तिशाली मानिसमाथि दौडे र आफ्ना तरवारहरूले जबरजस्ती प्रहार गरे, र दुई तरवारहरू शक्तिशाली मानिसको शरीरमा पसे र यसलाई लम्बाइको हिसाबले दुई भागमा विभाजित गरे।
६४ अनि याकूबका छोराहरूले त्यसबेला ती तीन जना वीर मानिसहरूलाई, गाशका सबै बासिन्दाहरूलाई पनि मारे, र दिन ढल्न लागेको थियो।
६५ अनि याकूबका छोराहरू गाश वरिपरि घुमे र शहरका सबै लुटका सामानहरू लगे, साना केटाकेटी र आइमाईहरूलाई पनि तिनीहरूले बाँच्न दिएनन्, र याकूबका छोराहरूले गाशलाई त्यस्तै गरे जसरी तिनीहरूले सार्टन र शिलोलाई गरेका थिए।

अध्याय ४०

1 याकूबका छोराहरूले गाशबाट सबै लुटका माल लगे र राती शहरबाट बाहिर निस्के।
२ तिनीहरू बेथकोरीनको किल्लातिर अघि बढ्दै थिए, र बेथकोरीनका बासिन्दाहरू उनीहरूलाई भेट्न किल्लामा जाँदै थिए, र त्यस रात याकूबका छोराहरूले बेथकोरीनको किल्लामा बेथकोरीनका बासिन्दाहरूसँग लडे।
३ अनि बेथकोरीनका सबै बासिन्दाहरू बलिया थिए, तिनीहरूमध्ये एक जना पनि हजार मानिसहरूको अगाडिबाट भागेनन्, र तिनीहरूले त्यस रात किल्लामाथि लडे, र तिनीहरूको चिच्याहट त्यस रात टाढाबाट सुनियो, र तिनीहरूको चिच्याहटले पृथ्वी काँप्यो।
४ अनि याकूबका सबै छोराहरू ती मानिसहरूसँग डराए, किनकि तिनीहरू अँध्यारोमा लड्न अभ्यस्त थिएनन्, र तिनीहरू धेरै लज्जित भए, र याकूबका छोराहरूले परमप्रभुलाई पुकारे, "हे परमप्रभु, हामीलाई सहायता गर्नुहोस्, हामीलाई बचाउनुहोस् ताकि हामी यी बेखतना मानिसहरूका हातबाट मर्नु नपरोस्।"
५ अनि परमप्रभुले याकूबका छोराहरूको कुरा सुन्नुभयो, र परमप्रभुले बेथकोरीनका मानिसहरूलाई ठूलो त्रास र अशान्ति मच्चाउनुभयो, र तिनीहरूले रातको अँध्यारोमा एक-अर्कासँग लडे, र एक-अर्कालाई धेरै संख्यामा मारे।
६ अनि याकूबका छोराहरूले थाहा पाए कि परमप्रभुले ती मानिसहरूमाझ विकृतिको आत्मा ल्याउनुभएको छ, र तिनीहरू प्रत्येकले आफ्नो छिमेकीसँग लडिरहेका छन्, बेथकोरीनका मानिसहरूको दलबाट निस्केर बेथकोरीनको किल्लाको ओरालोसम्म र अझ टाढा गए, र त्यस रात तिनीहरू आफ्ना जवान मानिसहरूसँग त्यहाँ सुरक्षित रूपमा बसे।
७ अनि बेथकोरीनका मानिसहरूले रातभरि लडाइँ गरे, एउटाले आफ्नो भाइसँग र अर्कोले आफ्नो छिमेकीसँग। तिनीहरूले किल्लाको चारैतिर कराए, र तिनीहरूको चिच्याहट टाढासम्म सुनियो, र तिनीहरूको आवाजले सम्पूर्ण पृथ्वी काँप्यो, किनकि तिनीहरू पृथ्वीका सबै मानिसहरूभन्दा शक्तिशाली थिए।
८ अनि कनानीहरूका सहरहरूमा बस्ने सबै बासिन्दाहरू, हित्तीहरू, एमोरीहरू, हिव्वीहरू र कनानका सबै राजाहरू, अनि यर्दन नदीको पारिपट्टि बस्ने सबैले त्यस रात कराएको आवाज सुने।
९ अनि तिनीहरूले भने, "निश्चय नै यी हिब्रूहरूका लडाइँहरू हुन्, जो सात शहरहरू विरुद्ध लडिरहेका छन्, जो तिनीहरूको नजिकै आएका थिए; र ती हिब्रूहरूको विरुद्धमा को खडा हुन सक्छ?"
१० अनि कनानीहरूका शहरहरूमा बस्ने सबै मानिसहरू र यर्दन नदीको पारिपट्टि बस्ने सबै मानिसहरू याकूबका छोराहरूसँग साह्रै डराए। तिनीहरूले भने, "हेर, ती शहरहरूलाई जस्तै हामीलाई पनि गरिनेछ। तिनीहरूको महाशक्तिको अगाडि को टिक्न सक्छ र?"
११ अनि त्यस रात चोरिनीहरूको चिच्याहट धेरै ठूलो थियो, र बढ्दै गयो; र तिनीहरूले बिहानसम्म एकअर्कालाई प्रहार गरे, र तिनीहरूमध्ये धेरै मारिए।
१२ बिहान भयो, र याकूबका सबै छोराहरू बिहानै उठे र किल्लामा गए, र बाँकी रहेका कोरिनीहरूलाई भयानक रूपमा प्रहार गरे, र तिनीहरू सबै किल्लामा मारिए।

१३ अनि छैटौं दिन आयो, र कनानका सबै बासिन्दाहरूले टाढाबाट बेथकोरीनका सबै मानिसहरूलाई बेथकोरीनको किल्लामा मरेका र भेडा र बाख्राका सिनो जस्तै छरिएका देखे।
१४ याकूबका छोराहरूले गाशबाट कब्जा गरेका सबै लुटका माल लिएर बेथकोरीनमा गए। तिनीहरूले शहर समुद्रको बालुवा जस्तै मानिसहरूले भरिएको भेट्टाए। तिनीहरूले तिनीहरूसँग लडे र याकूबका छोराहरूले साँझसम्म तिनीहरूलाई मारे।
१५ याकूबका छोराहरूले बेथकोरीनलाई पनि त्यस्तै गरे जसरी तिनीहरूले गाश र तप्पाकलाई गरेका थिए, अनि काजार, सारतोन र शीलोलाई पनि गरेका थिए।
१६ याकूबका छोराहरूले बेथ-कोरीनका सबै लुटका मालहरू र सहरका सबै मालहरू आफूसँगै लगे र त्यसै दिन तिनीहरू आफ्नो घर शकेम फर्के।
१७ याकूबका छोराहरू शकेम शहरमा घर फर्के, र तिनीहरू शहर बाहिर बसे, र युद्धबाट त्यहाँ आराम गरे, र रातभरि त्यहीं बिताए।
१८ अनि तिनीहरूका सबै नोकरहरू शहरहरूबाट लुटेका सबै लुटपाटहरूसँगै शहर बाहिर निस्के र शहरभित्र पसेनन्, किनभने तिनीहरूले भने, "सायद हामीमाथि अझै युद्ध हुन सक्छ र तिनीहरू हामीलाई शकेममा घेर्न आउन सक्छन्।"
१९ अनि याकूब, उनका छोराहरू र उनीहरूका नोकरहरू त्यस रात र भोलिपल्ट पनि त्यही खेतको भागमा बसे जुन याकूबले हमोरबाट पाँच शेकेलमा किनेका थिए, र उनीहरूले लुटेका सबै थोक तिनीहरूसँगै थिए।
२० याकूबका छोराहरूले लुटेका सबै सामानहरू खेतको भागमा थिए, जुन समुद्र किनारको बालुवा जत्तिकै विशाल थियो।
२१ अनि त्यस देशका बासिन्दाहरूले टाढाबाट तिनीहरूलाई हेरे, र त्यस देशका सबै बासिन्दाहरू याकूबका छोराहरूबाट डराए, जसले यस्तो काम गरेका थिए, किनकि प्राचीन समयका कुनै पनि राजाले यस्तो कहिल्यै गरेका थिएनन्।
२२ अनि कनानीहरूका सात राजाहरूले याकूबका छोराहरूसँग शान्ति सम्झौता गर्ने निर्णय गरे, किनकि तिनीहरू याकूबका छोराहरूको कारणले आफ्नो ज्यानको डरले डराए।
२३ अनि त्यो दिन, सातौं दिनमा, हेब्रोनका राजा यापीले ऐका राजा, गिबोनका राजा, शालेमका राजा, अदुलामका राजा, लाकीशका राजा, कजारका राजा र तिनीहरूका अधीनमा रहेका सबै कनानी राजाहरूलाई गोप्य रूपमा सन्देश पठाए,
२४ मसँग माथि आऊ र मकहाँ आऊ, हामी याकूबका छोराहरूकहाँ जान सकौं। म तिनीहरूसँग शान्ति गर्नेछु र तिनीहरूसँग सन्धि गर्नेछु, नत्रता तिमीहरूका सबै देशहरू याकूबका छोराहरूको तरवारले नष्ट हुनेछन्, जसरी तिनीहरूले शकेम र त्यसका वरिपरिका शहरहरूलाई गरेका थिए, जसरी तिमीहरूले सुनेका र देखेका छौ।
२५ अनि जब तिमी मकहाँ आउँछौ, धेरै मानिसहरू लिएर नआऊ, तर प्रत्येक राजाले आफ्ना तीन जना मुख्य कप्तानहरू ल्याउनुपर्छ, र प्रत्येक कप्तानले आफ्ना तीन जना अधिकृतहरू ल्याउनुपर्छ।
२६ अनि तिमीहरू सबै हेब्रोनमा आओ, र हामी याकूबका छोराहरूकहाँ जाऔं र उनीहरूलाई हामीसँग शान्तिको सन्धि गरून् भनी बिन्ती गरौं।
२७ अनि ती सबै राजाहरूले हेब्रोनका राजाले पठाएको जस्तै गरे, किनकि तिनीहरू सबै उनको सल्लाह र आज्ञामा थिए, र कनानका सबै राजाहरू याकूबका छोराहरूकहाँ गएर उनीहरूसँग शान्ति कायम गर्न भेला भए; अनि याकूबका छोराहरू फर्के र शकेममा भएको खेतको भागमा गए, किनकि तिनीहरूले देशका राजाहरूमाथि भरोसा गरेनन्।
२८ याकूबका छोराहरू फर्केर खेतको भागमा दश दिनसम्म बसे, र तिनीहरूसँग लडाइँ गर्न कोही पनि आएन।
२९ जब याकूबका छोराहरूले देखे कि युद्धको कुनै संकेत छैन, तिनीहरू सबै भेला भए र शकेम शहरमा गए। याकूबका छोराहरू शकेममै बसे।
३० चालीस दिन बितेपछि, एमोरीहरूका सबै राजाहरू आ-आफ्ना ठाउँहरूबाट भेला भए र हेब्रोनका राजा यापीकहाँ हेब्रोनमा आए।
३१ याकूबका छोराहरूसँग शान्ति सम्झौता गर्न हेब्रोनमा आएका राजाहरूको संख्या २१ राजाहरू थिए, र तिनीहरूसँग आएका कप्तानहरूको संख्या ६९ थियो, र तिनीहरूका मानिसहरू एक सय उनान्सी थिए। यी सबै राजाहरू र तिनीहरूका मानिसहरू हेब्रोन पर्वतमा आराम गरे।
३२ अनि हेब्रोनका राजा आफ्ना तीन जना कप्तान र नौ जना मानिसहरूसँग निस्के, र यी राजाहरूले याकूबका छोराहरूकहाँ शान्ति सम्झौता गर्न जाने निर्णय गरे।
33 तिनीहरूले हेब्रोनका राजालाई भने, "तपाईंका मानिसहरूसँग हामीभन्दा अगाडि जानुहोस् र याकूबका छोराहरूलाई हाम्रो लागि भन्नुहोस्। हामी तपाईंको पछि-पछि आउनेछौं र तपाईंको कुरा पुष्टि गर्नेछौं।" अनि हेब्रोनका राजाले त्यसै गरे।
३४ याकूबका छोराहरूले सुने कि कनानका सबै राजाहरू हेब्रोनमा भेला भएर बसेका छन्। अनि याकूबका छोराहरूले आफ्ना चार जना सेवकहरूलाई जासूसको रूपमा पठाए। तिनीहरूले भने, "जाओ र यी राजाहरूको जासूस गर, र तिनीहरूका मानिसहरू थोरै छन् कि धेरै छन् भनी खोज र जाँच गर। यदि तिनीहरू संख्यामा थोरै छन् भने, सबैको गणना गर र फर्केर आओ।"
३५ अनि याकूबका नोकरहरू गोप्य रूपमा यी राजाहरूकहाँ गए, र याकूबका छोराहरूले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेअनुसार गरे, र त्यस दिन तिनीहरू याकूबका छोराहरूकहाँ फर्के, र तिनीहरूलाई भने, हामी ती राजाहरूकहाँ गयौं, र तिनीहरू संख्यामा थोरै मात्र छन्, र हामीले तिनीहरू सबैलाई गणना गर्यौं, र हेर, तिनीहरू दुई सय अठासी थिए, राजाहरू र मानिसहरू।
३६ अनि याकूबका छोराहरूले भने, "तिनीहरू संख्यामा थोरै छन्, त्यसैले हामी सबै तिनीहरूकहाँ जानेछैनौं।" बिहान याकूबका छोराहरू उठे र आफ्ना बयसट्ठी जना मानिसहरूलाई छाने, र याकूबका दश जना छोराहरू तिनीहरूसँगै गए; अनि तिनीहरूले आफ्ना युद्धका हतियारहरू लगाए, किनभने तिनीहरूले भने, "तिनीहरू हामीसँग युद्ध गर्न आउँदैछन्, किनकि तिनीहरूलाई थाहा थिएन कि तिनीहरू तिनीहरूसँग शान्ति गर्न आउँदैछन्।"
३७ अनि याकूबका छोराहरू आफ्ना नोकरहरूसँगै शकेमको ढोकामा ती राजाहरूकहाँ गए, र उनीहरूका बुबा याकूब पनि उनीहरूसँगै थिए।
३८ जब तिनीहरू बाहिर निस्के, हेब्रोनका राजा, उनका तीन जना कप्तान र नौ जना मानिसहरू याकूबका छोराहरू विरुद्ध बाटोमा आउँदै थिए। याकूबका छोराहरूले आफ्नो आँखा उठाए र टाढाबाट हेब्रोनका राजा यापीलाई आफ्ना कप्तानहरूसँगै आउँदै

गरेको देखे। याकूबका छोराहरू शकेमको ढोकामा उभिए, तर अगाडि बढेनन्।
३९ हेब्रोनका राजा र उनका सेनापतिहरू अगाडि बढ्दै गए। जबसम्म उनी याकूबका छोराहरू नजिक पुगेनन्, तबसम्म उनी र उनका सेनापतिहरूले भूइँमा घोप्टो परेर उनीहरूलाई दण्डवत् गरे। हेब्रोनका राजा आफ्ना सेनापतिहरूसँगै याकूब र उनका छोराहरूको अगाडि बसे।
४० याकूबका छोराहरूले उनलाई भने, "हे हेब्रोनका राजा, तपाईंलाई के भयो? आज हामीकहाँ किन आउनुभएको छ? हामीबाट तपाईं के माग्नुहुन्छ?" हेब्रोनका राजाले याकूबलाई भने, "हे मेरा प्रभु, बिन्ती छ, आज कनानीहरूका सबै राजाहरू तपाईंसँग शान्ति सम्झौता गर्न आएका छन्।"
४१ याकूबका छोराहरूले हेब्रोनका राजाका कुरा सुने, र तिनीहरूले उनको प्रस्तावमा सहमति जनाएनन्, किनभने याकूबका छोराहरूले उनीमाथि विश्वास गरेनन्, किनकि उनीहरूले सोचेका थिए कि हेब्रोनका राजाले उनीहरूसँग छलपूर्ण कुरा गरेका छन्।
४२ याकूबका छोराहरूले भनेका कुराहरूबाट हेब्रोनका राजाले थाहा पाए कि तिनीहरूले उनको कुरामा विश्वास गर्दैनन्। त्यसैले हेब्रोनका राजा याकूबको नजिक गए र उनलाई भने, "हे मेरा प्रभु, म तपाईंलाई यो कुरामा विश्वस्त पार्न बिन्ती गर्दछु कि यी सबै राजाहरू शान्तिपूर्ण सर्तमा तपाईंकहाँ आएका छन्। किनकि तिनीहरू आफ्ना सबै मानिसहरूसँग आएका छैनन्, न त तिनीहरूले आफ्ना युद्धका हतियारहरू नै ल्याए, किनकि तिनीहरू मेरा प्रभु र उहाँका छोराहरूबाट शान्ति खोज्न आएका छन्।"
४३ याकूबका छोराहरूले हेब्रोनका राजालाई भने, "यी सबै राजाहरूकहाँ पठाउनुहोस्, र यदि तपाईं हामीलाई सत्य बोल्नुहुन्छ भने, तिनीहरू प्रत्येक एक्लै हाम्रो अगाडि आउनुहोस्, र यदि तिनीहरू निहत्था हामीकहाँ आए भने, हामीलाई थाहा हुनेछ कि तिनीहरू हामीबाट शान्ति खोजिरहेका छन्।"
४४ अनि हेब्रोनका राजा याफियाले आफ्ना एक जना मानिसलाई राजाहरूकहाँ पठाए, र तिनीहरू सबै याकूबका छोराहरूसामु आए, र तिनीहरूलाई भुइँमा ढोगे, र यी राजाहरू याकूब र उनका छोराहरूकोसामु बसे, र तिनीहरूले उनीहरूसँग यसो भन्दै कुरा गरे,
45 हामीले सुनेका छौं कि तिमीले आफ्नो तरवार र शक्तिशाली पाखुराले एमोरी राजाहरूलाई के गर्यौ। तिमीले आफ्नो सामु कोही पनि खड़ा हुन सकेनौ। अनि हामी हाम्रो जीवनको लागि तिमीसँग डराउँथ्यौं, नत्रता हामीले पनि त्यस्तै भोग्नु पर्ने थियो।
४६ त्यसैले हामी तपाईंकहाँ हाम्रो बीचमा शान्तिको सन्धि गर्न आएका छौं, र अब हामीसँग शान्ति र सत्यको करार गर्नुहोस्, कि हामीले तपाईंसँग हस्तक्षेप नगरेझैं तपाईं हामीसँग हस्तक्षेप गर्नुहुनेछैन।
४७ अनि याकूबका छोराहरूले थाहा पाए कि तिनीहरू साँच्चै तिनीहरूबाट शान्ति खोज्न आएका हुन्। याकूबका छोराहरूले तिनीहरूको कुरा सुने र तिनीहरूसँग करार बाँधे।
४८ अनि याकूबका छोराहरूले तिनीहरूसँग हस्तक्षेप नगर्ने कसम खाए, अनि कनानीहरूका सबै राजाहरूले पनि तिनीहरूसँग कसम खाए, अनि याकूबका छोराहरूले त्यस दिनदेखि तिनीहरूलाई कामदार बनाए।
४९ त्यसपछि यी राजाहरूका सबै कप्तानहरू आफ्ना मानिसहरूसहित याकूबकहाँ आए। याकूब र उनका छोराहरूका लागि उपहारहरू लिएर तिनीहरूले भुइँमा घोप्टो परेर उनलाई दण्डवत् गरे।
५० अनि ती राजाहरूले याकूबका छोराहरूलाई आग्रह गरे र एमोरीहरूका सात शहरहरूबाट कब्जा गरेका सबै लुट फिर्ता गर्न बिन्ती गरे। याकूबका छोराहरूले त्यसै गरे, र तिनीहरूले कब्जा गरेका सबै चीजहरू, स्त्रीहरू, साना केटाकेटीहरू, गाईवस्तुहरू र तिनीहरूले कब्जा गरेका सबै लुट फिर्ता गरे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई पठाए, र तिनीहरू प्रत्येक आ-आफ्नो शहरमा गए।
५१ अनि यी सबै राजाहरूले फेरि याकूबका छोराहरूलाई दण्डवत् गरे, र ती दिनहरूमा तिनीहरूले धेरै उपहारहरू पठाए वा ल्याए, अनि याकूबका छोराहरूले यी राजाहरू र तिनीहरूका मानिसहरूलाई पठाए, र तिनीहरू शान्तिपूर्वक तिनीहरूबाट आफ्ना शहरहरूमा गए, र याकूबका छोराहरू पनि आफ्नो घर, शकेम फर्के।
५२ अनि त्यस दिनदेखि इस्राएलका सन्तानले कनान देश अधिकार गर्न नआएसम्म याकूबका छोराहरू र कनानी राजाहरू बीच शान्ति रह्यो।

अध्याय ४१

१ अनि वर्षको परिवर्तनमा याकूबका छोराहरू शकेमबाट यात्रा गरे, र तिनीहरू हेब्रोनमा आफ्ना बुबा इसहाककहाँ आए, र तिनीहरू त्यहाँ बसोबास गरे, तर तिनीहरूले आफ्ना बगाल र गाईवस्तुहरू दिनहुँ शकेममा चर्थे, किनकि ती दिनहरूमा त्यहाँ राम्रो र प्रशस्त चरन थियो, र याकूब, उनका छोराहरू र तिनीहरूका सबै घराना हेब्रोनको बेंसीमा बस्थे।
2 ती दिनहरूमा, अर्थात् याकूबको जीवनको छैटौं वर्षमा, पदन-आरामबाट याकूब आएको दशौं वर्षमा, याकूबकी पत्नी लेआको मृत्यु भयो; हेब्रोनमा उनको मृत्यु हुँदा उनी एकावन्न वर्षकी थिइन्।
३ अनि याकूब र उनका छोराहरूले तिनलाई हेब्रोनमा भएको मकपेलाको खेतको ओडारमा गाडे। त्यो ओडार अब्राहामले हेतीहरूका सन्तानहरूबाट चिहानको लागि किनेका थिए।
४ याकूबका छोराहरू हेब्रोनको उपत्यकामा आफ्ना बुबासँग बसोबास गर्थे। त्यस देशका सबै बासिन्दाहरूले तिनीहरूको शक्ति थाहा पाए र तिनीहरूको ख्याति देशभरि फैलियो।
५ याकूबकी पत्नी राहेलका छोराहरू, याकूबका छोरा यूसुफ र उनका भाइ बिन्यामीन, ती दिनहरूमा सानै थिए। त्यसैले एमोरीहरूका सबै शहरहरूमा युद्ध गर्दा तिनीहरू आफ्ना दाजुभाइहरूसँग गएनन्।
६ अनि जब योसेफले आफ्ना दाजुभाइहरूको शक्ति र उनीहरूको महानता देखे, उनले तिनीहरूको प्रशंसा गरे र प्रशंसा गरे, तर उनले आफूलाई उनीहरूभन्दा ठूलो ठाने, र उनीहरूभन्दा माथि आफूलाई उच्च पारे; अनि उनका बुबा याकूबले पनि उनलाई आफ्ना सबै छोराहरूभन्दा बढी माया गर्थे, किनकि उनी उनको बुढेसकालको छोरा थिए, र उनीप्रतिको उनको प्रेमले गर्दा उनले उनलाई धेरै रंगको कोट बनाए।
७ अनि जब योसेफले देखे कि उनका बुबाले उनलाई आफ्ना दाजुभाइहरूभन्दा बढी माया गर्छन्, उनले आफूलाई आफ्ना

दाजुभाइहरूभन्दा उच्च पार्न जारी राखे, र उनले आफ्ना बुबाकहाँ तिनीहरूको बारेमा नराम्रो खबर ल्याए।
८ याकूबका छोराहरूले उनीहरूप्रति यूसुफको सबै व्यवहार देखे र उनीहरूका बुबाले उनीहरूलाई भन्दा बढी माया गर्थे भन्ने देखे। त्यसैले तिनीहरूले उसलाई घृणा गरे र सधैंभरि उनीसँग शान्तिपूर्वक कुरा गर्न सकेनन्।
९ यूसुफ सत्र वर्षका थिए र अझै पनि आफ्ना दाजुभाइहरूभन्दा आफूलाई ठूलो ठान्थे र उनीहरूभन्दा आफूलाई माथि उठाउने विचार गर्थे।
१० त्यसैबेला उनले एउटा सपना देखे। उनी आफ्ना दाजुभाइहरूकहाँ आए र आफ्नो सपना तिनीहरूलाई सुनाए। उनले तिनीहरूलाई भने, "मैले एउटा सपना देखेँ। हामी सबै जना खेतमा बिटा बाँधिरहेका थियौं। मेरो बिटा उठेर जमिनमा अडियो र तिमीहरूका बिटाहरूले त्यसलाई घेरेर दण्डवत् गरे।"
११ उनका दाजुभाइहरूले उनलाई जवाफ दिए र भने, "तिमीले देखेको यो सपनाको अर्थ के हो? के तिमी आफ्नो हृदयमा हामीमाथि शासन गर्ने वा शासन गर्ने कल्पना गर्छौ?"
१२ अनि उनले फेरि आएर आफ्नो बुबा याकूबलाई यो कुरा सुनाए। याकूबले योसेफको मुखबाट यी शब्दहरू सुनेपछि उनले चुम्बन खाए र याकूबले योसेफलाई आशीर्वाद दिए।
१३ अनि जब याकूबका छोराहरूले देखे कि तिनीहरूका बुबाले योसेफलाई आशीर्वाद दिए, चुम्बन गरे, र तिनलाई अति माया गरे, तब तिनीहरूले उसलाई डाह गरे र झन् बढी घृणा गरे।
१४ त्यसपछि योसेफले अर्को सपना देखे र आफ्ना दाजुभाइहरूको सामु आफ्नो बुबालाई त्यो सपना सुनाए। अनि योसेफले आफ्ना बुबा र दाजुभाइहरूलाई भने, "हेर, मैले फेरि एउटा सपना देखें, सूर्य, चन्द्र र एघार ताराहरूले मलाई ढोगेका देखें।"
१५ जब बुबाले योसेफका कुराहरू र सपना सुने, अनि यो देखेर कि उनका दाजुभाइहरूले योसेफलाई यस कुराको कारणले घृणा गर्छन्। याकूबले योसेफलाई आफ्ना दाजुभाइहरूका सामु हप्काए, र भने, "तैंले देखेको यो सपनाको अर्थ के हो? अनि तँभन्दा ठूला दाजुभाइहरूका सामुन्ने आफैंलाई बढाइचढाइ गर्नुको अर्थ के हो?"
१६ के तिमी आफ्नो मनमा कल्पना गर्छौ कि म, तिम्री आमा र तिम्रा एघार भाइहरू आएर तिमीलाई दण्डवत् गर्नेछौं, अनि तिमीले यी कुराहरू भनिरहेका छौ?
१७ अनि उसका दाजुभाइहरूले उसको कुरा र सपनाको कारणले गर्दा उसको डाह गर्न थाले। अनि तिनीहरूले उसलाई घृणा गर्न थाले। याकूबले ती सपनाहरू आफ्नो हृदयमा राखे।
१८ एक दिन याकूबका छोराहरू आफ्नो बुबाको भेडाबाख्रा चराउन शकेम गए, किनकि ती दिनहरूमा तिनीहरू अझै गोठाला थिए; र त्यस दिन याकूबका छोराहरू शकेममा चरिरहेका बेला तिनीहरूले ढिलाइ गरे, र गाईवस्तु जम्मा गर्ने समय बित्यो, र तिनीहरू आइपुगेनन्।
१९ याकूबले आफ्ना छोराहरू शकेममा ढिलो भएको देखे। याकूबले मनमनै भने, "सायद शकेमका मानिसहरू उनीहरूसँग लड्न उठेका छन्, त्यसैले आज उनीहरू ढिलो आएका छन्।"
२० अनि याकूबले आफ्नो छोरा योसेफलाई बोलाएर यसो भनेर आज्ञा दिए, "हेर, तिम्रा दाजुभाइहरू आज शकेममा चरिरहेका छन्, तर तिनीहरू अझै फर्केर आएका छैनन्। अब गएर हेर, तिनीहरू कहाँ छन्, र तिम्रा दाजुभाइहरूको भलाइ र बगालको भलाइको बारेमा मलाई खबर देऊ।"
२१ अनि याकूबले आफ्नो छोरा योसेफलाई हेब्रोनको बेँसीमा पठाए। योसेफ आफ्ना दाजुभाइहरूलाई लिन शकेममा आए तर तिनीहरूलाई भेट्टाएनन्। योसेफ आफ्ना दाजुभाइहरू कहाँ गएका छन् भनेर हेर्न शकेम नजिकैको खेतमा घुम्न गए। तर उजाडस्थानमा उनले आफ्नो बाटो बिराए र कुन बाटो जाने भनेर उनलाई थाहा थिएन।
२२ अनि परमप्रभुका एउटा स्वर्गदूतले उनलाई खेततिर जाने बाटोमा भौंतारिरहेको भेट्टाए। योसेफले परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई भने, "म मेरा दाजुभाइहरूलाई खोज्दै छु। के तिमीले सुनेका छैनौ कि तिनीहरूले कहाँ चराइरहेका छन्?" अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतले योसेफलाई भने, "मैले तिम्रा दाजुभाइहरूलाई यहाँ चराइरहेका देखेँ, र मैले उनीहरूलाई दोतानमा चराउन जाने कुरा भनेको सुनें।"
२३ अनि योसेफले परमप्रभुका स्वर्गदूतको कुरा सुने, र उनी दोतानमा आफ्ना दाजुभाइहरूकहाँ गए, र तिनीहरूलाई दोतानमा भेडाबाख्रा चराउँदै गरेको भेट्टाए।
२४ अनि योसेफ आफ्ना दाजुहरूकहाँ गए, र उनी तिनीहरूको नजिक पुग्नुभन्दा अघि नै, तिनीहरूले उनलाई मार्ने निर्णय गरिसकेका थिए।
२५ शिमियोनले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, "हेर, सपना देख्ने मानिस आज हामीकहाँ आउँदैछ। त्यसैले अब आऊ, हामी त्यसलाई मारेर उजाडस्थानमा भएको कुनै खाडलमा फ्याँकिदिऔं। जब उसको बुबाले हामीबाट उसलाई खोज्नेछ, हामी भन्नेछौं कि कुनै खतरनाक जनावरले उसलाई खाएको छ।"
२६ रूबेनले आफ्ना दाजुभाइहरूले योसेफको बारेमा भनेको कुरा सुने। रूबेनले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूले यो काम गर्नु हुँदैन, किनकि हामी हाम्रा बुबा याकूबलाई कसरी हेर्छौं? त्यसलाई यही खाडलमा फ्याँकिदेऊ ताकि त्यहाँ मरोस्, तर त्यसको रगत बगाउन त्यसमाथि हात नउठाओ।" रूबेनले योसेफलाई तिनीहरूको हातबाट बचाउन र त्यसलाई बुबाकहाँ फर्काइदिन यसो भने।
२७ जब योसेफ आफ्ना दाजुहरूकहाँ आए, तब तिनीहरूका सामुन्ने बसे, र तिनीहरूले उसलाई आक्रमण गरे, र उसलाई समाते, र भुइँमा हिर्काए, र उसले लगाएको धेरै रङ्गको कोट फुकालेर लगाइदिए।
२८ अनि तिनीहरूले उसलाई लगेर एउटा खाल्डोमा फालिदिए, र खाल्डोमा पानी थिएन, सर्प र बिच्छीहरू मात्र थिए। अनि खाल्डोमा भएका सर्प र बिच्छीहरूदेखि यूसुफ डराए। अनि यूसुफ ठूलो स्वरमा कराए, र परमप्रभुले सर्प र बिच्छीहरूलाई खाल्डोको छेउमा लुकाउनुभयो, र तिनीहरूले यूसुफलाई कुनै हानि गरेनन्।
२९ अनि योसेफले खाडलबाट आफ्ना दाजुभाइहरूलाई कराएर भने, "मैले तिमीहरूलाई के गरेको छु र मैले के पाप गरेको छु? तिमीहरू किन परमप्रभुको डर मान्दैनौ? के म तिमीहरूको हड्डी र मासुको होइन र के याकूब तिमीहरूका बुबा होइनन्, मेरा बुबा? आज तिमीहरू किन मलाई यस्तो गर्छौ र तिमीहरू कसरी हाम्रा बुबा याकूबलाई हेर्न सक्छौ?"
३० अनि उसले चिच्याउन र खाडलबाट आफ्ना दाजुभाइहरूलाई बोलाउन जारी राख्यो, र उसले भन्यो, "हे यहूदा, शिमियोन र लेवी, मेरा भाइहरू, मलाई त्यो अन्धकारको ठाउँबाट उठाओ जहाँ

तिमीहरूले मलाई राखेका छौ, र आज ममाथि दया गर्न आऊ, हे परमप्रभुका सन्तानहरू र मेरा पिता याकूबका सन्तानहरू। अनि यदि मैले तिमीहरूप्रति पाप गरेको छु भने, के तिमीहरू अब्राहाम, इसहाक र याकूबका सन्तान होइनौ? यदि तिनीहरूले अनाथलाई देखे भने, तिनीहरूले उसलाई दया देखाए, वा भोकोलाई देखे भने, तिनीहरूले उसलाई खान रोटी दिए, वा तिर्खाएकोलाई, तिनीहरूले उसलाई पिउन पानी दिए, वा नाङ्गोलाई, तिनीहरूले उसलाई लुगाले ढाकिए!"

३१ अनि कसरी तिमी आफ्नो भाइप्रति दया देखाउनबाट बच्न सक्छौ? किनकि म तिम्रो मासु र हड्डीबाट बनेको हुँ। यदि मैले तिम्रो विरुद्धमा पाप गरेको छु भने, मेरो बुबाको खातिर तिमीले यो गर्नेछौ!

३२ योसेफले खाडलबाट यी कुराहरू भने, तर उनका दाजुभाइहरूले उनको कुरा सुन्न सकेनन्, न त उनीहरूले योसेफका कुराहरूमा कान थाप्न सके, र योसेफ खाडलमा रुँदै रुन थाले।

३३ अनि योसेफले भने, "मेरा दाजुहरूले ममाथि गरेको काम र आज तिनीहरूले मलाई भनेका कुराहरू मेरा बुबाले जान्नुभएको भए हुन्थ्यो।"

३४ अनि उसका सबै दाजुभाइहरूले खाडलमा उसको चिच्याहट र रोइरहेका सुने। अनि उसका दाजुभाइहरू गएर खाडलबाट बाहिर निस्के, ताकि तिनीहरूले योसेफको चिच्याहट र खाडलमा उसको रोएको आवाज नसुनून्।

अध्याय ४२

1 अनि तिनीहरू गए र धनुको छेउमा बसे, लगभग धनुको छेउमा, र तिनीहरू त्यहाँ रोटी खान बसे, र खाँदै गर्दा, तिनीहरूले उसलाई के गर्ने भनेर, उसलाई मार्ने वा उसको बुबाकहाँ फिर्ता ल्याउने भनेर आपसमा सल्लाह गरे।

२ तिनीहरूले सल्लाह लिइरहेका थिए, जब तिनीहरूले आफ्ना आँखा उठाए र देखे, र इश्माएलीहरूको एक दल गिलादको बाटो भएर मिश्रतिर ओर्लँदै गरेको देखे।

३ यहूदाले तिनीहरूलाई भने, "हामीले हाम्रो भाइलाई मारेर हामीलाई के फाइदा हुन्छ? सायद परमेश्वरले हामीबाट उसलाई माग्नुहुनेछ। त्यसोभए, त्यसको बारेमा तिमीहरूले गर्नुपर्ने सल्लाह यो हो: हेर, इश्माएलीहरूको यो दल मिश्रतिर गइरहेको छ।

४ अब, आउनुहोस्, हामी त्यसलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिऔं, र हाम्रो हात त्यसमाथि नपरून्, र तिनीहरूले त्यसलाई आफूसँगै लैजानेछन्, र त्यो देशका मानिसहरूका बीचमा हराउनेछ, र हामी त्यसलाई आफ्नै हातले मार्नेछैनौं। अनि यो प्रस्ताव उनका दाजुभाइहरूलाई मन पर्यो र तिनीहरूले यहूदाको वचनअनुसार गरे।

५ अनि जब तिनीहरू यस विषयमा कुरा गरिरहेका थिए, र इश्माएलीहरूको दल तिनीहरूकहाँ आउनुभन्दा पहिले, सात जना मिद्यानी व्यापारीहरू तिनीहरूको छेउबाट भएर गए। तिनीहरू जाँदै गर्दा तिनीहरू तिर्खाएका थिए। तिनीहरूले आफ्ना आँखा उठाएर त्यो खाडल देखे जहाँ योसेफलाई राखिएको थियो। तिनीहरूले हेरे, र सबै प्रकारका चराहरू त्यसमाथि थिए।

६ अनि ती मिद्यानीहरू पानी पिउन कुवातिर दौडे, किनकि तिनीहरूले सोचे कि त्यहाँ पानी छ। अनि कुवाको अगाडि पुग्दा तिनीहरूले युसुफको रोएको र रुँदै गरेको आवाज सुने। तिनीहरूले कुवा भित्र हेरे, र तिनीहरूले देखे, र त्यहाँ एउटा सुन्दर र सुन्दर युवक थियो।

७ अनि तिनीहरूले उसलाई बोलाएर भने, "तिमी को हौ र कसले तिमीलाई यहाँ ल्यायो, र कसले तिमीलाई उजाडस्थानको यो खाडलमा राख्यो?" अनि तिनीहरू सबैले यूसुफलाई उठाउन सहयोग गरे र तिनीहरूले उसलाई बाहिर निकाले, र खाडलबाट माथि ल्याए, र उसलाई लिएर आफ्नो यात्रामा निस्के र उसका दाजुभाइहरूको छेउबाट गए।

८ अनि ती दुई जनाले तिनीहरूलाई भने, "हाम्रो दासलाई हामीबाट खोसेर किन जानुहुन्छ? हामीले यो जवानलाई खाडलमा हाल्यौं किनभने उसले हाम्रो विरुद्धमा विद्रोह गरेको थियो। अनि तिमीहरू आएर उसलाई माथि ल्याऊ र लैजाओ; अब हाम्रो दास हामीलाई फिर्ता देऊ।"

९ मिद्यानीहरूले याकूबका छोराहरूलाई भने, "के यो तिमीहरूको दास हो, वा यो मानिस तिमीहरूको हेरचाह गर्छ? सायद तिमीहरू सबै उसका सेवक हौ, किनकि ऊ तिमीहरूमध्ये सबैभन्दा बढी सुन्दर र प्रिय छ, अनि तिमीहरू सबैले हामीसँग किन झूटो बोल्छौ?"

१० अब हामी तपाईंको कुरा सुन्नेछैनौं, न त तपाईंको कुरामा ध्यान दिनेछौं, किनकि हामीले त्यो जवान मानिसलाई उजाडस्थानको खाडलमा भेट्टायौं र हामीले उसलाई समात्यौं; त्यसैले हामी अगाडि बढ्नेछौं।

११ तब याकूबका सबै छोराहरू तिनीहरूकहाँ गए र तिनीहरूलाई भने, "हामीलाई हाम्रो दास फिर्ता देऊ, अनि तिमीहरू सबै किन तरवारले मर्नेछौ?" मिद्यानीहरूले तिनीहरूको विरुद्धमा कराए, र तिनीहरूले आफ्ना तरवार निकाले र याकूबका छोराहरूसँग लड्न नजिक आए।

१२ अनि हेर, शिमियोन तिनीहरूको विरुद्धमा आफ्नो आसनबाट उठे, र भुइँमा उफ्रिए, आफ्नो तरवार निकाले र मिद्यानीहरूको नजिक पुगे र तिनीहरूको अगाडि भयानक कराए, यहाँसम्म कि उसको कराई टाढासम्म सुनियो, र शिमियोनको कराईले पृथ्वी हल्लियो।

१३ शिमोन र उसको चिच्याहटको आवाजले गर्दा मिद्यानीहरू डराए, र तिनीहरू घोप्टो परे र अत्यन्तै डराए।

१४ अनि शिमियोनले तिनीहरूलाई भने, "साँच्चै म याकूब हिब्रूको छोरा शिमियोन हुँ, जसले मेरो भाइसँगै मिलेर शकेम शहर र एमोरीहरूका शहरहरू नष्ट गरेको छ; परमेश्वरले मलाई पनि त्यस्तै गर्नुहुनेछ, कि यदि तिमीहरूका सबै दाजुभाइहरू, मिद्यानका मानिसहरू र कनानका राजाहरू पनि तिमीहरूसँग आए भने, तिनीहरू मेरो विरुद्धमा लड्न सक्ने छैनन्।"

१५ त्यसैले अब तिमीले लिएको त्यो जवान केटो हामीलाई फिर्ता देऊ, नत्रता म तिम्रो मासु आकाशका चराहरू र पृथ्वीका जनावरहरूलाई दिनेछु।

१६ अनि मिद्यानीहरू शिमोनसँग झन् डराए, र तिनीहरूले डर, त्रास र दयनीय शब्दहरूसहित याकूबका छोराहरूकहाँ गएर भने,

१७ निश्चय नै तपाईंले भन्नुभएको छ कि त्यो जवान मानिस तपाईंको दास हो, र उसले तपाईंको विरुद्धमा विद्रोह गर्‍यो, र त्यसैले तपाईंले त्यसलाई खाडलमा हाल्नुभयो; त्यसो भए आफ्नो मालिकको विरुद्धमा विद्रोह गर्ने नोकरलाई तपाईं के गर्नुहुन्छ? अब त्यसलाई हामीलाई बेच्नुहोस्, र हामी तपाईंलाई त्यसको लागि आवश्यक पर्ने सबै कुरा दिनेछौं; अनि याकूबका छोराहरूले

आफ्नो भाइलाई मार्न नपरोस् भनेर परमप्रभुले यो गर्न खुसी हुनुभयो।
१८ मिद्यानीहरूले योसेफलाई हेर्दा सुन्दर र मनमोहक देखे, अनि तिनीहरूले आफ्नो हृदयमा उसलाई चाहे र उसका दाजुभाइहरूबाट किन्न हतार गरे।
१९ याकूबका छोराहरूले मिद्यानीहरूको कुरा माने र तिनीहरूले आफ्नो भाइ योसेफलाई बीस चाँदीका टुक्रामा बेचे। तर तिनीहरूका भाइ रूबेन तिनीहरूसँग थिएनन्। मिद्यानीहरूले योसेफलाई लगे र गिलाददतिर आफ्नो यात्रा जारी राखे।
२० तिनीहरू बाटोमा जाँदै थिए, र मिद्यानीहरूले त्यो जवान मानिसलाई किनेर गरेको कामको लागि पश्चात्ताप गरे। एक जनाले अर्कोलाई भने, "हामीले यो के गर्यौं, हिब्रूहरूबाट यो जवान मानिसलाई लिएर, जो सुन्दर र मनमोहक छ,?"
२१ सायद यो केटो हिब्रूहरूको देशबाट चोरी भएको होस्, अनि हामीले किन यस्तो काम गर्यौं? अनि यदि उसलाई खोजियो र हाम्रो हातमा भेटियो भने हामी उसलाई नै मार्नेछौं।
२२ अब निश्चय नै ती साहसी र शक्तिशाली मानिसहरूले उसलाई हामीलाई बेचेका छन्, जसमध्ये एक जनाको बल जसलाई तपाईंले आज देख्नुभएको छ; सायद तिनीहरूले आफ्नो शक्ति र आफ्नो शक्तिशाली हातले उसलाई उसको देशबाट चोरेका छन्, र त्यसैले हामीले तिनीहरूलाई दिएको थोरै मूल्यमा हामीलाई बेचेका छन्।
२३ अनि जब तिनीहरू यसरी कुरा गरिरहेका थिए, तिनीहरूले हेरे, र पहिले आउँदै गरेको र याकूबका छोराहरूले देखेको इश्माएलीहरूको दल मिद्यानीहरूतिर बढिरहेको देखे। मिद्यानीहरूले एकअर्कालाई भने, "आऊ, हामी यो जवान केटोलाई हामीतिर आउँदै गरेका इश्माएलीहरूको दललाई बेचौं, र हामीले उसलाई दिएको थोरै रकम हामी लिनेछौं, र हामी उसको दुष्टताबाट छुटकारा पाउनेछौं।"
२४ अनि तिनीहरूले त्यसै गरे, र तिनीहरू इश्माएलीहरूकहाँ पुगे, र मिद्यानीहरूले योसेफलाई बीस चाँदीका सिक्कामा इश्माएलीहरूलाई बेचे, जुन तिनीहरूले उनका दाजुभाइहरूलाई दिएका थिए।
२५ अनि मिद्यानीहरू गिलाददतिर लागे, र इश्माएलीहरूले योसेफलाई लगे र उनलाई एउटा ऊँटमा चढाएर मिश्रतिर लैजान लागे।
२६ अनि योसेफले इश्माएलीहरू मिश्रतिर जाँदैछन् भन्ने सुने, र योसेफले कनान देशबाट आफ्नो बुबाबाट यति टाढा जानुपरेकोमा विलाप गरे र रोए। ऊँटमा सवार हुँदा उनी धुरुधुरु रोए। तिनीहरूमध्ये एक जनाले उसलाई हेर्यो, र ऊँटबाट ओरालेर पैदल हिँड्न लगायो। तैपनि योसेफ रोइरह्यो र रोयो, र उसले भन्यो, "हे मेरा बुबा, मेरा बुबा।"
२७ अनि इश्माएलीहरूमध्ये एक जना उठेर योसेफको गालामा हिर्कायो, र ऊ अझै रोइरहेको थियो; र योसेफ बाटोमा थाकेका थिए, र आफ्नो मनको तीतोपनको कारणले अगाडि बढ्न असमर्थ थिए, र तिनीहरू सबैले उसलाई पिटे र बाटोमा कष्ट दिए, र तिनीहरूले उसलाई डराए ताकि उसले रुन छोडोस्।
२८ अनि परमप्रभुले योसेफको महत्वाकांक्षा र उनको कष्ट देख्नुभयो, र परमप्रभुले ती मानिसहरूमाथि अन्धकार र अन्योल ल्याउनुभयो, र उसलाई हिर्काउने सबैको हात सुकेको थियो।
२९ अनि तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "परमेश्वरले हामीलाई बाटोमा के गर्नुभयो?" अनि तिनीहरूलाई थाहा थिएन कि योसेफको कारणले गर्दा उनीहरूमाथि यस्तो भएको हो।" अनि ती मानिसहरू बाटोमा हिँडे र एप्रातको बाटो भएर गए जहाँ राहेललाई गाडिएको थियो।
३० अनि योसेफ आफ्नी आमाको चिहानमा पुगे, र योसेफ हतार-हतार दौडेर आफ्नी आमाको चिहानमा गए, र चिहानमा घोप्टो परेर रोए।
31 यूसुफ आफ्नी आमाको चिहानमा ठूलो स्वरले रोए र भने, "हे मेरी आमा, मेरी आमा, मलाई जन्म दिने तिमी, अब उठ, उठ र हेर तिम्रो छोरा कसरी दासको रूपमा बेचिएको छ, र उसलाई दया गर्ने कोही छैन।"
३२ उठेर तिम्रो छोरालाई हेर, मेरो कष्टको कारण मसँग रोऊ, र मेरा दाजुभाइहरूको हृदय हेर।
३३ मेरी आमालाई जगाउनुहोस्, उठाउनुहोस्, मेरो लागि निद्राबाट ब्यूँझाउनुहोस्, र मेरा दाजुभाइहरू विरुद्ध तपाईंको युद्धको नेतृत्व गर्नुहोस्। हे, तिनीहरूले कसरी मेरो कोट खोसेका छन्, र मलाई पहिले नै दुई पटक दासको रूपमा बेचेका छन्, र मलाई मेरो बुबाबाट अलग गरेका छन्, र मलाई दया गर्ने कोही छैन।
३४ उठाऊ र परमेश्वरको सामु तिनीहरूको विरुद्धमा आफ्नो मुद्दा प्रस्तुत गर, अनि हेर, परमेश्वरले न्यायमा कसलाई धर्मी ठहराउनुहुन्छ र कसलाई दोषी ठहराउनुहुन्छ।
३५ उठ, हे मेरी आमा, उठ, निद्राबाट ब्यूँझ र मेरो बुबालाई हेर, आज उहाँको आत्मा मसँग कस्तो छ, र उहाँलाई सान्त्वना देऊ र उहाँको हृदयलाई शान्त पार।
३६ अनि योसेफले यी कुराहरू भनिरहे, र योसेफ आफ्नी आमाको चिहानमाथि ठूलो स्वरले रोए; अनि उनले बोल्न छोडे, र हृदयको तीतोपनले गर्दा उनी चिहानमाथि ढुङ्गाझैँ स्थिर रहे।
३७ अनि योसेफले जमिनमुनिबाट एउटा आवाज सुने, जसले हृदयको तीतोपन, रुवाइ र प्रार्थनाको आवाजमा उनलाई यी शब्दहरूमा जवाफ दियो:
३८ मेरो छोरा, मेरो छोरा योसेफ, मैले तिम्रो रोएको आवाज र तिम्रो विलापको आवाज सुनेको छु; मैले तिम्रो आँसु देखेको छु; मलाई तिम्रो समस्या थाहा छ, मेरो छोरा, र यसले मलाई तिम्रो कारणले दुखी बनाउँछ, र मेरो दुखमा प्रशस्त दुख थपिएको छ।
३९ अब मेरो छोरा, मेरो छोरा योसेफ, परमप्रभुमा आशा राख, र उहाँको प्रतीक्षा गर र नडराऊ, किनकि परमप्रभु तिमीसँग हुनुहुन्छ, उहाँले तिमीलाई सबै कष्टबाट छुटकारा दिनुहुनेछ।
४० उठ, मेरो छोरा, तेरा मालिकहरूसँगै मिश्र जाऊ, र नडराऊ, किनकि परमप्रभु तँसँग हुनुहुन्छ, मेरो छोरा।" अनि उनले योसेफलाई यस्तै कुराहरू गरिरहिन्, र उनी चुपचाप बसिन्।
४१ योसेफले यो सुने, र यसमा उनी धेरै छक्क परे, र उनी रोइरहे; अनि यसपछि एक जना इश्माएलीले उनलाई चिहानमाथि रोइरहेको र रोइरहेको देखे, र उनको रिस उनीमाथि दन्कियो, र उनले उनलाई त्यहाँबाट धपाए, र उनले उनलाई पिटे र सराप दिए।
42 यूसुफले ती मानिसहरूलाई भने, "म तिमीहरूको कृपा पाउँ र मलाई मेरा बुबाको घरमा फर्काई ल्याऊ। उहाँले तिमीहरूलाई प्रशस्त धन-सम्पत्ति दिनुहुनेछ।"
४३ तिनीहरूले उसलाई जवाफ दिए, "के तिमी दास होइनौ र तिम्रो बुबा कहाँ छ? यदि तिम्रो बुबा भएको भए तिमी यति थोरै मूल्यमा दासको रूपमा दुई पटक बेचिने थिएनौ।" अनि

तिनीहरूको रिस अझै पनि उर्लियो, र तिनीहरूले उसलाई पिट्न र ताडना दिन जारी राखे, र योसेफ धुरुधुरु रोए।
४४ अनि परमप्रभुले योसेफको पीडा देख्नुभयो, र परमप्रभुले फेरि ती मानिसहरूलाई प्रहार गर्नुभयो, र तिनीहरूलाई ताडना दिनुभयो, र परमप्रभुले पृथ्वीमा तिनीहरूलाई अँध्यारो पार्नुभयो, र बिजुली चम्क्यो र गर्जन गर्ज्यो, र गर्जन र शक्तिशाली बतासको आवाजले पृथ्वी काँप्यो, र मानिसहरू डराए र कहाँ जाने भनेर थाहा पाएनन्।
४५ अनि पशुहरू र ऊँटहरू रोकिए, र तिनीहरूलाई डोऱ्याए, तर तिनीहरू जान मानेनन्। तिनीहरूले तिनीहरूलाई प्रहार गरे, र तिनीहरू भुइँमा निहुरिए। अनि मानिसहरूले एक-अर्कालाई भने, "परमेश्वरले हामीलाई यो के गर्नुभयो? हाम्रा अपराधहरू के हुन्? हाम्रा पापहरू के हुन् जसले गर्दा यो कुरा हामीमाथि आइपरेको हो?"
४६ अनि तिनीहरूमध्ये एक जनाले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भने, "सायद यस दासलाई दुख दिएको पापको कारणले आज हामीमाथि यो घटना घटेको हो। त्यसैले अब हामीलाई क्षमा गर्न उहाँलाई जोडदार बिन्ती गर्नुहोस्, अनि हामीलाई थाहा हुनेछ कि यो विपत्ति हामीमाथि कसको कारणले आइपरेको हो, र यदि परमेश्वरले हामीमाथि दया गर्नुभयो भने, हामीलाई थाहा हुनेछ कि यो सबै यस दासलाई दुख दिएको पापको कारणले हामीमाथि आएको हो।"
४७ अनि ती मानिसहरूले त्यसै गरे, र तिनीहरूले योसेफलाई बिन्ती गरे र क्षमा गरिदिन आग्रह गरे; अनि भने, "हामीले परमप्रभु र तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेका छौं, त्यसैले अब तपाईंका परमेश्वरलाई यो मृत्यु हामीबाट हटाउन बिन्ती गर्न वचन दिनुहोस्, किनकि हामीले उहाँको विरुद्धमा पाप गरेका छौं।"
४८ अनि यूसुफले तिनीहरूको कुरा सुने। परमप्रभुले यूसुफको कुरा सुन्नुभयो। अनि यूसुफको कारणले गर्दा ती मानिसहरूमाथि आइपरेको विपत्ति परमप्रभुले हटाइदिनुभयो। अनि पशुहरू जमिनबाट उठेर तिनीहरूलाई डोऱ्याएर हिंडे। अनि आँधी थामियो र पृथ्वी शान्त भयो। अनि ती मानिसहरू मिश्रतिर जानको लागि आफ्नो यात्रामा निस्के। अनि योसेफको कारणले गर्दा नै यो विपत्ति उनीहरूमाथि आइपरेको हो भनी ती मानिसहरूले थाहा पाए।
४९ अनि तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "हामीलाई थाहा छ कि यो विपत्ति हामीमाथि उहाँको कष्टको कारणले आएको हो। अब हामी किन हाम्रो प्राणमाथि यो मृत्यु ल्याउछौं? यस दासलाई के गर्ने भनेर हामी छलफल गरौं।"
५० अनि एक जनाले जवाफ दियो र भन्यो, "निश्चय नै उसले हामीलाई उसको बुबाकहाँ फिर्ता लैजान भन्यो; अब आऊ, हामी उसलाई फिर्ता लैजाऔं र उसले हामीलाई भन्नु भएको ठाउँमा जाऔं, र उसको परिवारबाट हामीले उसको लागि दिएको मूल्य लिऔं र त्यसपछि हामी जान्छौं।"
५१ अनि एउटाले फेरि जवाफ दियो र भन्यो, हेर, यो सल्लाह धेरै राम्रो छ, तर हामी त्यसो गर्न सक्दैनौं किनकि बाटो हामीबाट धेरै टाढा छ, र हामी हाम्रो बाटोबाट बाहिर जान सक्दैनौं।
५२ अनि अर्को एक जनाले जवाफ दियो र तिनीहरूलाई भन्यो, "यो अपनाउनुपर्ने सल्लाह हो, हामी यसबाट तर्कने छैनौं; हेर, हामी आज मिश्र जाँदैछौं, र जब हामी मिश्रमा पुग्नेछौं, हामी उसलाई त्यहाँ महँगो मूल्यमा बेच्नेछौं, र हामी उसको दुष्टताबाट मुक्त हुनेछौं।"
५३ यो कुरा ती मानिसहरूलाई मन पर्यो र तिनीहरूले त्यसै गरे, अनि तिनीहरूले यूसुफसँगै मिश्रतिरको यात्रा जारी राखे।

अध्याय ४३

१ अनि जब याकूबका छोराहरूले आफ्नो भाइ योसेफलाई मिद्यानीहरूलाई बेचे, तिनीहरूको हृदय उसको कारणले दुखित भयो, र तिनीहरूले आफ्नो कामको पश्चात्ताप गरे, र तिनीहरूले उसलाई फिर्ता ल्याउन खोजे, तर भेट्टाएनन्।
२ अनि रूबेन त्यो खाडलमा फर्के जहाँ यूसुफलाई राखिएको थियो। तिनले उसलाई निकालेर बुबाकहाँ फर्काइदिन चाहन्थे। रूबेन खाडलको छेउमा उभिरहेको थियो। तर उसले केही पनि सुनेन। उसले यूसुफलाई "यूसुफ!" भनेर करायो, तर कसैले पनि जवाफ दिएन, न त कसैले एउटा शब्द नै बोल्यो।
३ अनि रूबेनले भन्यो, "योसेफ डरले मर्यो, अथवा कुनै सर्पले उसलाई मारेको हो।" अनि रूबेन खाडलमा ओर्लियो र युसुफलाई खोज्यो तर खाडलमा भेट्टाएन, र फेरि बाहिर निस्कियो।
४ अनि रूबेनले आफ्नो लुगा च्याते र भने, "बालक त यहाँ छैन। यदि बुबा मरेको छ भने म कसरी उसलाई सम्झाउने?" अनि ऊ आफ्ना दाजुभाइहरूकहाँ गयो र उनीहरूलाई योसेफको कारण शोक गरिरहेको र आफ्नो बुबालाई उसको बारेमा कसरी मिलाउने भनेर सल्लाह गरिरहेको भेट्टायो। रूबेनले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भन्यो, "म खाडलमा आएँ र त्यहाँ योसेफ थिएन। अब हामी आफ्नो बुबालाई के भनौं, किनकि मेरो बुबाले मबाट केटो मात्र खोज्नुहुनेछ।"
५ तिनका दाजुभाइहरूले उनलाई जवाफ दिए, "हामीले यसरी नै गर्यौं, अनि यस कार्यको कारणले गर्दा हाम्रो हृदयले हामीलाई दुख दियो। अब हामी हाम्रा बुबालाई कसरी यसमा मिलाउन सकिन्छ भनेर बहाना खोज्दै बसिरहेका छौं।"
६ रूबेनले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूले हाम्रा बुबाको फुलेको कपाललाई शोकमा चिहानमा पुर्‍याएर यो के गर्यौ? तिमीहरूले गरेको यो काम ठीक होइन।"
७ अनि रूबेन तिनीहरूसँगै बसे। तिनीहरू सबै उठे र याकूबलाई यो कुरा नभन्ने कसम खाए। अनि तिनीहरूले भने, "जसले हाम्रा बुबा वा उनको घरानालाई यो कुरा भन्यो, वा देशका कुनै पनि सन्तानलाई यो कुरा भन्यो, हामी सबै त्यसको विरुद्धमा उठ्नेछौं र तरवारले त्यसलाई मार्नेछौं।"
८ अनि याकूबका छोराहरू, सानादेखि जेठासम्म, एक-अर्कासँग डराउँथे। कसैले पनि एक शब्द पनि बोलेनन्, र तिनीहरूले यो कुरा आफ्नो मनमा लुकाए।
९ अनि पछि तिनीहरू आफ्ना बुबा याकूबलाई यी सबै कुराहरूको बारेमा केही भन्नको लागि निर्णय गर्न र योजना बनाउन बसे।
१० इस्साकारले तिनीहरूलाई भने, "यदि तिमीहरूलाई यो काम गर्न मन लाग्छ भने, तिमीहरूलाई एउटा सल्लाह छ, यूसुफको कोट लिएर च्यात, अनि एउटा बाख्रा मारेर त्यसको रगतमा चोप।"
११ अनि यसलाई हाम्रा बुबाकहाँ पठाउनुहोस् र जब उहाँले यसलाई देख्नुहुन्छ, उहाँले भन्नेछन् कि एउटा दुष्ट जनावरले उहाँलाई खाएको छ, त्यसैले उहाँको कोट च्यात्नुहोस् र हेर्नुहोस् उहाँको रगत उहाँको कोटमा हुनेछ, र तपाईंले यसो गर्नाले हामी हाम्रा बुबाको गनगनबाट मुक्त हुनेछौं।

१२ इस्साकारको सल्लाह तिनीहरूका लागि प्रसन्न भयो। तिनीहरूले उनको कुरा माने र इस्साकारले दिएको सल्लाहअनुसार गरे।
१३ अनि तिनीहरूले हतार-हतार गरेर योसेफको कोट लिएर च्याते। तिनीहरूले एउटा बाख्राको पाठो मारेर त्यस कोटलाई पाठोको रगतमा चोपे र त्यसलाई धूलोमा कुल्चे। अनि तिनीहरूले त्यो कोट नप्तालीको हातमा आफ्ना बुबा याकूबकहाँ पठाए। तिनीहरूले उनलाई यी शब्दहरू भन्न आज्ञा दिए:
१४ हामीले गाईवस्तुहरू जम्मा गरेर शकेम जाने बाटोसम्म पुग्दा, हामीले यो कोट उजाडस्थानमा बाटोमा रगत र धुलोमा डुबेको भेट्टायौं; अब थाहा पाउनुहोस् कि यो तपाईंको छोराको कोट हो कि होइन।
१५ अनि नप्ताली गएर आफ्नो बुबाकहाँ आए, र उनले उसलाई त्यो कोट दिए, र उसले आफ्ना दाजुभाइहरूले आज्ञा गरेका सबै कुराहरू उसलाई सुनाए।
१६ अनि याकूबले योसेफको कोट देखे र चिने र भुइँमा घोप्टो परेर ढुङ्गा जस्तै स्थिर भयो। त्यसपछि ऊ उठ्यो र ठूलो स्वरमा रुँदै करायो र भन्यो, "यो मेरो छोरा योसेफको कोट हो।"
१७ अनि याकूबले हतार-हतार आफ्नो एक जना नोकरलाई आफ्ना छोराहरूकहाँ पठाए। नोकरहरू उनीहरूकहाँ गए र उनीहरूलाई बाटोमा भेडाबाख्राहरूसँगै आउँदै गरेको भेट्टाए।
१८ साँझतिर याकूबका छोराहरू आफ्ना बुबाकहाँ आए र तिनीहरूले आफ्ना लुगा च्यातिएका र टाउकोमा धूलो लागेको देखे। तिनीहरूले आफ्ना बुबालाई ठूलो स्वरले रोइरहेको र रोइरहेको भेट्टाए।
१९ याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई भने, "मलाई साँच्चै भन, आज तिमीहरूले अचानक ममाथि के विपत्ति ल्यायौ?" तिनीहरूले आफ्नो बुबा याकूबलाई जवाफ दिए, "हामी आज भेडाहरू भेला भएपछि बाटोमा जाँदै थियौं, र हामी उजाडस्थानको बाटो भएर शकेम शहरमा पुग्यौं, र हामीले यो कोट जमिनमा रगतले भरिएको भेट्टायौं, र हामीले यो थाहा पायौं र यदि तपाईंलाई थाहा छ भने हामीले तपाईंलाई पठायौं।"
२० याकूबले आफ्ना छोराहरूको कुरा सुने र ठूलो स्वरमा कराए, र भने, "यो मेरो छोराको कोट हो, एउटा खतरनाक जनावरले उसलाई खाएको छ; योसेफ टुक्रा-टुक्रा पारिएको छ, किनकि मैले आज उसलाई तिमी र बगालहरू ठीक छन् कि छैनन् भनेर हेर्न र मलाई तिम्रो खबर दिन पठाएको छु।" मैले आज्ञा गरेझैं ऊ गयो। अनि आज जब मैले सोचेको थिएँ कि मेरो छोरा तिमीसँगै छ, तब उसलाई यो भयो।"
२१ याकूबका छोराहरूले भने, "तिनी हामीकहाँ आएनन्, न त हामी तपाईंबाट निस्केर आएको समयदेखि नै हामीले तिनलाई देखेका छौं।"
२२ अनि जब याकूबले तिनीहरूका कुरा सुने, तब उनी फेरि ठूलो स्वरले कराए, र उठे र आफ्नो लुगा च्याते, र आफ्नो कम्मरमा भाङ्ग्रा लगाए, र धुरुधुरु रोए, शोक गरे, र रुँदै आफ्नो स्वर उचाले र यी शब्दहरू भने,
२३ मेरो छोरा योसेफ, हे मेरो छोरा योसेफ, तिम्रा दाजुभाइहरूको भलाइको लागि मैले आज तिमीलाई पठाएको हुँ, र हेर, तिमीलाई टुक्रा-टुक्रा पारिएको छ; मेरो हातले मेरो छोरालाई यो भएको छ।
२४ तिम्रो लागि मलाई दुख लागेको छ, मेरो छोरा योसेफ, तिम्रो लागि मलाई दुख लागेको छ; जीवनभर तिमी मेरो लागि कति मीठो थियौ, र अहिले तिम्रो मृत्यु मेरो लागि कति तीतो छ।
२५० मेरो छोरा, तिम्रो सट्टामा म मरेको भएँ, किनकि तिम्रो लागि मलाई दुख लागेको छ, मेरो छोरा, हे मेरो छोरा, मेरो छोरा। मेरो छोरा, यूसुफ, तिमी कहाँ छौ, र तिमीलाई कहाँ लगिएको छ? उठ, आफ्नो ठाउँबाट उठ, र तिम्रो लागि मेरो शोक हेर्न आऊ, हे मेरो छोरा यूसुफ।
२६ अब आऊ र मेरा आँखाबाट गालामा बग्ने आँसु गन्, र परमप्रभुको सामु ल्याऊ, ताकि उहाँको रिस मबाट हटोस्।
२७ ० मेरो छोरा योसेफ, तिमी कसरी ढल्यौ, जसको हातबाट संसारको सुरुवातदेखि आजसम्म कोही पनि ढलेको थिएन; किनकि तिमीलाई शत्रुको प्रहारबाट मारिएको छ, क्रूरतापूर्वक प्रहार गरिएको छ, तर मलाई पक्कै थाहा छ कि मेरा धेरै पापहरूको कारणले गर्दा तिमीमाथि यो भएको हो।
२८ अब उठेर हेर, मेरो छोरा, तिम्रो लागि मेरो पीडा कति तितो छ। यद्यपि मैले तिमीलाई हुर्काएको थिइनँ, न त तिमीलाई आकार दिएको थिइनँ, न त तिमीलाई सास र आत्मा दिएको थिइनँ, तर तिमीलाई बनाउने र तिम्रा हड्डीहरू बनाउने र मासुले ढाक्ने परमेश्वर नै हुनुहुन्थ्यो, र तिम्रो नाकमा जीवनको सास फुकिदिनुहुन्थ्यो, अनि उहाँले तिमीलाई मलाई दिनुभयो।
२९ अब साँच्चै परमेश्वर जसले तिमीलाई मलाई दिनुभयो, उहाँले नै तिमीलाई मबाट खोस्नुभएको छ, अनि तिमीमाथि यस्तो भएको छ।
३० अनि याकूबले योसेफको बारेमा यस्तै कुराहरू भनिरहे, र उनी धुरुधुरु रोए; उनी भुइँमा लडे र शान्त भए।
३१ अनि याकूबका सबै छोराहरूले आफ्ना बुबाको दुख देखेर आफूले गरेको कामको लागि पछुतो गरे, र तिनीहरू पनि धुरुधुरु रोए।
32 तब यहूदा उठ्यो र आफ्नो बुबाको टाउको भुइँबाट उठायो र आफ्नो काखमा राख्यो, र आफ्नो गालाबाट आफ्नो बुबाको आँसु पुछ्यो, र यहूदा धेरै रोयो, जब उसको बुबाको टाउको ढुङ्गा जस्तै आफ्नो काखमा अडेस लागेको थियो।
३३ याकूबका छोराहरूले आफ्नो बुबाको दुख देखे र तिनीहरू रोए। याकूब अझै पनि ढुङ्गा जस्तै भूइँमा लडिरहेका थिए।
३४ अनि उसका सबै छोराहरू, सेवकहरू र सेवकहरूका छोराछोरीहरू उठेर उनलाई सान्त्वना दिन उनको वरिपरि उभिए, तर उनले सान्त्वना पाउन अस्वीकार गरे।
३५ अनि याकूबको सम्पूर्ण घराना उठ्यो र योसेफ र तिनीहरूका बुबाको कष्टको कारणले ठूलो शोक मनायो। यो खबर याकूबका बुबा अब्राहामका छोरा इसहाकलाई पुग्यो। इसहाक र उनका सबै परिवारले योसेफको लागि धुरुधुरु रोए। त्यसपछि उनी हेब्रोनमा बसोबास गरेको ठाउँबाट गए र उनका मानिसहरूसँगै गए। उनले आफ्नो छोरा याकूबलाई सान्त्वना दिए, तर उनले सान्त्वना पाउन मानेनन्।
३६ अनि यसपछि, याकूब जमिनबाट उठे, र उनका आँसुहरू गालाबाट बगिरहेका थिए, र उनले आफ्ना छोराहरूलाई भने, उठ, आफ्ना तरवारहरू र धनुहरू लिएर खेतमा जाओ, र मेरो छोराको लास भेट्टाउन सक्छौ कि सक्दैनौ खोज र मकहाँ ल्याओ ताकि म त्यसलाई गाड्न सकूँ।
३७ म बिन्ती गर्छु, जनावरहरू मध्येबाट पनि खोज र तिनीहरूलाई शिकार गर, र तिमीहरूले समात्नुभन्दा पहिले आउनेलाई पनि मकहाँ ल्याऊ, सायद परमप्रभुले आज मेरो पीडामा दया गर्नुहुनेछ, र मेरो छोरालाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेलाई तिमीहरूको अगाडि तयार पार्नुहुनेछ, र मकहाँ ल्याउनुहुनेछ, र म मेरो छोराको कारणको बदला लिनेछु।

३८ अनि उनका छोराहरूले आफ्ना बुबाले आज्ञा गरेझैं गरे, र बिहान सबेरै उठे, र प्रत्येकले आफ्नो तरवार र धनु हातमा लिएर जनावरहरूको शिकार गर्न मैदानमा निस्के।
३९ याकूब अझै पनि ठूलो स्वरले रोइरहेको थियो र घरभित्र यताउता हिँडिरहेको थियो। उसले हात मिलाउँदै भनिरहेको थियो, "मेरो छोरो योसेफ, मेरो छोरो योसेफ।"
४० अनि याकूबका छोराहरू जनावरहरूलाई समात्न उजाडस्थानमा गए, र हेर, एउटा ब्वाँसो तिनीहरूतिर आयो, र तिनीहरूले त्यसलाई समातेर आफ्नो बुबाकहाँ ल्याए, र तिनीहरूले उसलाई भने, "हामीले यो पहिलो भेट्टाएका छौं, र तपाईंले हामीलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार हामीले त्यसलाई तपाईंकहाँ ल्यायौं, र तपाईंको छोराको लाश हामीले फेला पार्न सकेनौं।"
४१ अनि याकूबले आफ्ना छोराहरूको हातबाट त्यो जनावर खोसे, र ठूलो स्वरमा रोइरहेको आवाजमा कराए, त्यो जनावरलाई आफ्नो हातमा समातेर, र तीतो हृदयले जनावरलाई भने, "तिमीले मेरो छोरा योसेफलाई किन निल्यौ? अनि तिमीलाई पृथ्वीका देवताको डर कसरी लागेन, न त मेरो छोरा योसेफको लागि मेरो कष्टको?"
४२ अनि तिमीले मेरो छोरालाई व्यर्थैमा खायौ, किनभने उसले कुनै हिंसा गरेन, र त्यसरी मलाई उसको खातिर दोषी ठहरायौ, त्यसैले परमेश्वरले सताइएकालाई आवश्यक पर्नुहुनेछ।
४३ अनि परमप्रभुले याकूबलाई आफ्ना शब्दहरूले सान्त्वना दिनको लागि जनावरको मुख खोल्नुभयो, र त्यसले याकूबलाई जवाफ दियो र उसलाई यी शब्दहरू भन्यो,
४४ हामीलाई पृथ्वीमा सृष्टि गर्नुहुने जीवित परमेश्वरको नाउँमा र तपाईंको आत्माको नाउँमा, हे प्रभु, मैले तपाईंको छोरालाई देखिनँ, न त मैले उसलाई टुक्रा-टुक्रा पारें, तर म टाढाको देशबाट मेरो छोरालाई खोज्न आएको हुँ, जो आज मबाट गयो, र मलाई थाहा छैन कि ऊ जीवित छ कि मरेको छ।
४५ आज म मेरो छोरालाई खोज्न खेतमा आएँ। तिमीहरूका छोराहरूले मलाई फेला पारे, मलाई समाते र मेरो पीडा बढाए। आज तिमीहरूले मलाई तिम्रो सामु ल्यायौ। मैले मेरा सबै कुरा तिमीलाई भनिसकेको छु।
४६ अनि अब, हे मानिसको छोरा, म तिम्रो हातमा छु, र आज मलाई जे राम्रो लाग्छ त्यही गर। तर मलाई सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वरको जीवनको कसम, मैले तिम्रो छोरालाई देखेको छैन, न त उसलाई टुक्रा-टुक्रा पारेको छु, न त मेरो जीवनभरि मानिसको मासु मेरो मुखमा पसेको छ।
४७ अनि जब याकूबले जनावरको कुरा सुने, उनी धेरै छक्क परे र आफ्नो हातबाट जनावरलाई धपाए, र त्यो आफ्नो बाटो लाग्यो।
४८ अनि याकूब अझै पनि दिनहुँ योसेफको लागि ठूलो स्वरले रोइरहे र रुँदै रहे, र धेरै दिनसम्म आफ्नो छोराको लागि शोक गरे।

अध्याय ४४

१ अनि मिद्यानीहरूबाट योसेफलाई किनेका इश्माएलका छोराहरू, जसले उनलाई उनका दाजुभाइहरूबाट किनेका थिए, तिनीहरू योसेफसँगै मिश्र गए। तिनीहरू मिश्रको सिमानामा आए। जब तिनीहरू मिश्रको नजिक पुगे, तिनीहरूले अब्राहामका छोरा मदानका छोराहरूमध्ये चार जना मानिसहरूलाई भेटे, जो आफ्नो यात्रामा मिश्रबाट निस्केका थिए।
२ अनि इश्माएलीहरूले तिनीहरूलाई भने, "के तिमीहरू यो दास हामीबाट किन्न चाहन्छौ?" अनि तिनीहरूले भने, "त्यसलाई हामीकहाँ सुम्पिदेऊ।" अनि तिनीहरूले योसेफलाई तिनीहरूकहाँ सुम्पिदिए। तिनीहरूले उसलाई देखे, ऊ एकदमै सुन्दर जवान थियो र तिनीहरूले उसलाई बीस शेकेलमा किनेका थिए।
३ अनि इश्माएलीहरूले मिश्रतिर आफ्नो यात्रा जारी राखे र मेदानीहरू पनि त्यसै दिन मिश्र फर्के। मेदानीहरूले एकअर्कालाई भने, "हेर, हामीले सुनेका छौं कि फारोका एक अधिकृत, अङ्गरक्षकका कप्तान पोतीफरले एक असल नोकर खोजिरहेका छन् जसले उनको सेवा गर्नेछन् र उनको घर र उनका सबै सम्पत्तिको हेरचाह गर्नेछन्।"
४ अब आउनुहोस्, यदि उसले हामीलाई चाहिने कुरा दिन सक्छ भने, हामीले चाहेको जतिमा उसलाई बेचौं।
५ अनि ती मेदानीमहरू गए र पोतीफरको घरमा आए र उनलाई भने, "हामीले सुनेका छौं कि तपाईंले तपाईंको सेवा गर्न एक असल नोकर खोज्दै हुनुहुन्छ। हेर्नुहोस्, हामीसँग एक जना नोकर छ जसले तपाईंलाई खुशी पार्नेछ, यदि तपाईंले हामीलाई हामीले चाहेको कुरा दिन सक्नुहुन्छ भने, र हामी त्यसलाई तपाईंलाई बेच्नेछौं।"
६ पोतीफरले भने, "त्यसलाई मेरो अगाडि ल्याऊ, म उसलाई भेट्नेछु। यदि उसले मलाई खुशी पार्यो भने म तिमीलाई जे चाहिन्छ त्यो दिनेछु।"
७ तब मेदानीहरू गए र योसेफलाई ल्याए र पोतीफरको अगाडि राखे। पोतीफरले उसलाई देखे र ऊ अत्यन्तै प्रसन्न भयो। पोतीफरले तिनीहरूलाई भने, "मलाई भन, यो जवान केटोको लागि तिमीहरूलाई के चाहिन्छ?"
८ अनि तिनीहरूले भने, "हामी उसको लागि चार सय चाँदीका सिक्का चाहन्छौं।" पोतीफरले भने, "यदि तिमीले उसको बिक्रीको रेकर्ड ल्यायौ र मलाई उसको इतिहास बतायौ भने म तिमीलाई यो दिनेछु, किनकि सायद ऊ चोरी भएको हुन सक्छ, किनकि यो युवक न त दास हो, न त दासको छोरा, तर म उसमा एक सुन्दर र सुन्दर व्यक्तिको रूप देख्छु।"
९ अनि मदानीहरू गए र उनलाई बेच्ने इश्माएलीहरूलाई उनीकहाँ ल्याए। उनीहरूले उनलाई भने, "उनी दास हुन् र हामीले उनलाई उनीहरूकहाँ बेचिदियौं।"
१० अनि पोतीफरले इश्माएलीहरूले मेदानीहरूलाई चाँदी दिँदा भनेको कुरा सुने, र मेदानीहरूले चाँदी लिएर आफ्नो यात्रामा लागे, अनि इश्माएलीहरू पनि घर फर्के।
११ अनि पोतीफरले योसेफलाई लगेर आफ्नो घरमा ल्याए ताकि उसले उसको सेवा गर्न सकोस्। पोतीफरले योसेफलाई निगाह गरे। उनले उसलाई विश्वास गरे र उसलाई आफ्नो घरको जिम्मा दिए। उनले उसलाई आफ्नो घरको हेरचाह गर्ने जिम्मा दिए र आफ्नो सबै सम्पत्ति उसको हातमा सुम्पिदिए।
१२ अनि परमप्रभु योसेफसँग हुनुहुन्थ्यो र उनी एक समृद्ध मानिस भए। अनि योसेफको खातिर परमप्रभुले पोतीफरको घरानालाई आशिष् दिनुभयो।
१३ अनि पोतिफरले आफूसँग भएका सबै कुरा योसेफको हातमा छोडिदिए, र योसेफले नै सबै कुरा भित्र आउने र बाहिर जाने गर्थे,

र पोतिफरको घरमा सबै कुरा उसको इच्छाअनुसार नियमन गरिन्थ्यो।
१४ योसेफ अठार वर्षका थिए। तिनका आँखा सुन्दर र सुन्दर थिए। मिश्र देशमा योसेफजस्तो अरू कोही थिएन।
१५ त्यसबेला जब यूसुफ आफ्नो मालिकको घरमा थिए, घरभित्र-बाहिर जाँदै र आफ्नो मालिकको सेवा गर्थे, तब तिनकी मालिककी पत्नी जेलिकाले यूसुफतिर आँखा उठाएर हेरिन्। उनले उनलाई हेरिन्, र देखें कि उनी एकदमै सुन्दर र आकर्षक युवक थिए।
१६ अनि उनले आफ्नो मनमा उनको सुन्दरताको लोभ गरिन्, र उनको मन यूसुफमा अडिएको थियो, र उनले दिनहुँ उसलाई मोहित बनाइन्, र जेलिकाले दिनहुँ यूसुफलाई मनाइन्, तर यूसुफले आफ्नो मालिककी पत्नीलाई हेर्न आँखा उठाएनन्।
१७ अनि जलिकाहले उनलाई भनिन्, "तिम्रो रूप र रूप कति राम्रो छ! साँच्चै मैले सबै दासहरूलाई हेरेको छु, र तिमी जत्तिको सुन्दर कमारी कहिल्यै देखेको छैन।" अनि योसेफले उनलाई भने, "निश्चय नै जसले मलाई मेरी आमाको गर्भमा सृष्टि गर्नुभयो, उहाँले नै सबै मानवजातिलाई सृष्टि गर्नुभयो।"
१८ अनि उनले उसलाई भनिन्, "तिमीले मिश्रका सबै बासिन्दाहरू, पुरुष र स्त्रीहरूलाई चकित पारेका तिम्रा आँखा कति सुन्दर छन्।" अनि उसले उसलाई भन्यो, "हामी जीवित हुँदा तिनीहरू कति सुन्दर छन्, तर यदि तिमीले तिनीहरूलाई चिहानमा देख्यौ भने, तिमी तिनीहरूबाट टाढा जानेछौ।"
१९ अनि उनले उनलाई भनिन्, "तिमीका सबै वचनहरू कति सुन्दर र मनमोहक छन्। अब बिन्ती छ, घरमा भएको वीणा लेऊ, र आफ्नो हातले बजाऔं र हामीलाई तिम्रो वचनहरू सुन्न देऊ।"
२० अनि उनले उनलाई भने, "मेरा परमेश्वर र उहाँको महिमाको प्रशंसा गर्दा मेरा शब्दहरू कति सुन्दर र मनमोहक हुन्छन्।" अनि उनले उनलाई भनिन्, "तिम्रो कपाल कति सुन्दर छ, घरमा भएको सुनौलो काइँयो हेर, बिन्ती छ, यसलाई लिएर आफ्नो कपाल घुमाऊ।"
२१ अनि उनले उनलाई भने, "तिमी कहिलेसम्म यी कुराहरू भनिरहन्छौ? यी कुराहरू मलाई भन्न बन्द गर, र उठेर आफ्नो घरधन्दाको काम गर।"
२२ अनि उनले उसलाई भनिन्, "मेरो घरमा कोही छैन, र तिम्रो कुरा र तिम्रो इच्छा बाहेक अरू केही कुराको वास्ता गर्न सक्दिनँ; तर यी सबै हुँदाहुँदै पनि, उनले योसेफलाई आफूकहाँ ल्याउन सकिनन्, न त उनले आफ्नो नजर उनीमाथि राखे, तर आफ्नो आँखा तल जमिनतिर लगाए।"
२३ अनि जेलीकाले मनमनै योसेफलाई आफूसँग सुत्न चाहन्थिन्। जब योसेफ घरमा बसेर आफ्नो काम गरिरहेका थिए, तब जेलीका आएर उसको सामु बसिन्। उनले दिनहुँ उसलाई आफूसँग सुत्न वा कहिल्यै हेर्न लोभ्याइन्। तर योसेफले उनको कुरा सुनेनन्।
२४ अनि त्यसले उसलाई भनिन्, "यदि तिमीले मेरो वचनअनुसार गरेनौ भने, म तिमीलाई मृत्युको दण्ड दिनेछु र तिमीमाथि फलामको जुवा लाद्नेछु।"
२५ अनि योसेफले उनलाई भने, "मानिसलाई सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वरले नै कैदीहरूको बन्धन खोल्नुहुन्छ, अनि उहाँले नै मलाई तिम्रो कैद र तिम्रो न्यायबाट छुटकारा दिनुहुनेछ।"
२६ अनि जब उनले उसलाई मनाउन सकिनन्, र उनको आत्मा अझै पनि उसमा अडिएको थियो, उनको इच्छाले उनलाई एक गम्भीर रोगमा फ्याँकिदियो।
२७ अनि मिश्रका सबै स्त्रीहरू उनलाई भेट्न आए र भने, "तिमी किन यस्तो कमजोर अवस्थामा छौ? तिमीलाई केही कुराको अभाव छैन। निश्चय नै तिम्रा पति राजाको दृष्टिमा एक महान् र सम्मानित राजकुमार हुन्। के तिमीलाई तिम्रो हृदयले चाहेको कुराको केही अभाव हुनुपर्छ?"
28 तब सेलीकाले तिनीहरूलाई जवाफ दिइन्, "आज तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि यो विपत्ति कहाँबाट सुरु हुन्छ जब तिमीहरूले मलाई देख्छौ।" अनि उनले आफ्ना दासीहरूलाई सबै महिलाहरूको लागि खाना तयार पार्न आदेश दिइन्, र उनले तिनीहरूको लागि भोज तयार गरिन्, र सबै महिलाहरूले सेलीकाको घरमा खाना खाए।
२९ अनि उनले तिनीहरूलाई खजुरका रूखहरू छिल्न र खानको लागि चक्कुहरू दिइन्, र उनले योसेफलाई महँगा लुगा लगाइदिन र उनी तिनीहरूको अगाडि देखा पर्न आदेश दिइन्। अनि योसेफ तिनीहरूको आँखाको अगाडि आए र सबै स्त्रीहरूले योसेफलाई हेरे, तर उनीबाट आफ्नो आँखा हटाउन सकेनन्। तिनीहरूले आफ्नो हातमा भएका चक्कुहरूले आफ्नो हात काटे, र तिनीहरूका हातमा भएका सबै खजुरका रूखहरू रगतले भरिएका थिए।
३० अनि तिनीहरूले के गरेका थिए भनेर तिनीहरूलाई थाहा थिएन तर तिनीहरूले योसेफको सुन्दरतालाई हेरिरहे, र उनीबाट आफ्ना आँखाहरू हटाउँदैनथे।
३१ अनि जेलीकाले तिनीहरूले गरेको काम देखिन्, र भनिन्, "तिमीहरूले गरेको यो के काम हो? हेर, मैले तिमीहरूलाई खानलाई सिट्रन दिएँ र तिमीहरू सबैले आफ्नो हात काट्यौ।"
३२ अनि सबै स्त्रीहरूले आफ्ना हातहरू देखे, र तिनीहरू रगतले भरिएका देखे, र तिनीहरूका लुगाहरूमाथि रगत बगिरहेको देखे, र तिनीहरूले त्यसलाई भने, "तपाईंको घरको यो नोकरले हामीलाई जितेको छ, र हामी उसको सुन्दरताको कारणले त्यसबाट आफ्ना आँखा हटाउन सकेनौं।"
३३ अनि उनले तिनीहरूलाई भनिन्, "तिमीहरूले उसलाई हेर्दा र आफूलाई रोक्न नसकेको क्षणमा नै यो तिमीहरूमाथि आइपरेको थियो। ऊ मेरो घरमा निरन्तर हुन्छ र म उसलाई दिनदिनै मेरो घरबाट भित्र-बाहिर जाँदै गरेको देख्छु, त्यसो भए म कसरी रोक्न सक्छु र? यसकारण म कसरी पतन हुन वा नाश हुनबाट जोगिन सक्छु?"
३४ अनि उनीहरूले उनलाई भने, शब्दहरू सत्य छन्, किनकि घरमा यो सुन्दर रूप देख्न र उसलाई नदेख्न कसले सक्छ, र के ऊ तिम्रो घरमा तिम्रो दास र सेवक होइन र तिमी किन उसलाई तिम्रो हृदयमा भएको कुरा बताउँदैनौ, र यस कुराबाट तिम्रो आत्मालाई नाश हुन दिँदैनौ?
३५ अनि उनले तिनीहरूलाई भनिन्, म दिनहुँ उसलाई मनाउन प्रयास गरिरहेकी छु, र उसले मेरो इच्छामा सहमति जनाउँदैन, र मैले उसलाई सबै राम्रो कुराको वाचा गरेको थिएँ, तर पनि म उसको कुनै प्रतिफल बिना भेट्न सक्दिन; त्यसैले म तिमीले देख्यौ जस्तो पतनको अवस्थामा छु।
३६ यूसुफप्रतिको आफ्नो चाहनाले गर्दा जेलीका साह्रै बिरामी परिन्, र उनको प्रेमको कारणले गर्दा उनी असाध्यै बिरामी परिन्। जेलीकाको घरका सबै मानिसहरू र उनका पतिलाई यो कुरा थाहा थिएन कि यूसुफप्रतिको आफ्नो प्रेमले गर्दा जेलीका बिरामी परिन्।

३७ अनि उनका घरका सबै मानिसहरूले उनलाई सोधे, “तिमी किन बिरामी र कमजोर छौ र तिमीलाई केही कुराको अभाव किन छैन?” उनले भनिन्, “मलाई थाहा छैन कि यो कुरा दिनहुँ ममाथि बढ्दै गइरहेको छ।”
३८ अनि सबै महिलाहरू र उनका साथीहरू उनलाई भेट्न दिनहुँ आउँथे, र उनीहरूले उनीसँग कुरा गर्थे, र उनले उनीहरूलाई भनिन्, "यो केवल योसेफको प्रेमले मात्र हुन सक्छ।" र उनीहरूले उनलाई भने, "उसलाई फसाएर गुप्त रूपमा समात, सायद उसले तिम्रो कुरा सुन्नेछ र तिमीबाट यो मृत्युलाई टाढा राख्नेछ।"
३९ अनि जेलीका यूसुफप्रतिको प्रेमले झन् झन् झन् झन् झन् झन् झन् झस्किइन्, र उभिन पनि नसक्ने गरी तिनको बल नै रहेन।
४० एक दिन यूसुफ आफ्नो मालिकको घरमा काम गरिरहेका थिए। जब जेलीका लुकेर आइन् र अचानक उनलाई आक्रमण गरिन्, तब यूसुफले उनको विरुद्धमा उठेर उनलाई भुइँमा लडाए। उनी उनीभन्दा शक्तिशाली थिए।
४१ तब जेलीकाले आफ्नो मनको चाहनाको कारणले रोइन्, र रुँदै उनलाई बिन्ती गरिन्, र उनका आँसु उनका गालाबाट बगिरहे। उनले उनलाई बिन्ती र आत्माको तीतोपनको आवाजमा भनिन्,
४२ के तिमीले कहिल्यै म जस्तो सुन्दर वा मभन्दा राम्रो महिलाको बारेमा सुनेका छौ, देखेका छौ वा चिनेका छौ, जो तिमीसँग दिनहुँ कुरा गर्छिन्, तिम्रो प्रेमले पतनमा पर्छिन्, तिमीलाई यो सबै सम्मान प्रदान गर्छिन्, र अझै पनि तिमी मेरो आवाज सुन्दैनौ?
४३ अनि यदि यो तिम्रो मालिकको डरले हो भने, नत्र उहाँले तिमीलाई दण्ड दिनुहुन्छ, राजा जीवित छन् भने, यस कुराले तिम्रो मालिकबाट तिमीलाई कुनै हानि हुनेछैन; त्यसैले अब, प्रार्थना गर, मेरो कुरा सुन, र मैले तिमीलाई प्रदान गरेको सम्मानको खातिर सहमति जनाऊ, र यो मृत्यु मबाट टाढा राख, र तिम्रो खातिर म किन मर्नु पर्छ?" अनि उनले बोल्न बन्द गरिन्।
44 यूसुफले उत्तर दिए, “मलाई नभन्नुहोस्, यो कुरा मेरा मालिकलाई नै दिनुहोस्। मेरा मालिकलाई थाहा छैन मेरो घरमा के छ। उहाँले उहाँको सबै सम्पत्ति मलाई दिनुभएको छ। अब म कसरी मेरा मालिकको घरमा यी सबै काम गर्न सक्छु?”
४५ किनकि उहाँले मलाई आफ्नो घरमा धेरै सम्मान गर्नुभएको छ, र उहाँले मलाई आफ्नो घरको निरीक्षक पनि बनाउनुभएको छ, र उहाँले मलाई उच्च पार्नुभएको छ, र यस घरमा मभन्दा ठूलो कोही छैन, र मेरो मालिकले मलाई केही गर्नबाट रोकेको छैन, तपाईं बाहेक जो उहाँकी पत्नी हुनुहुन्छ, त्यसो भए तपाईं कसरी मलाई यी कुराहरू भन्न सक्नुहुन्छ, र म कसरी परमेश्वर र तपाईंको पतिलाई यो ठूलो दुष्टता र पाप गर्न सक्छु?
४६ अब मबाट टाढा बस, र यस्ता कुराहरू फेरि कहिल्यै नबोल, किनकि म तिम्रा कुराहरू सुन्ने छैन।” तर जब योसेफले यी कुराहरू भने तब जेलिकाले उनको कुरा सुनिनन्, तर उनले दिनहुँ उनलाई आफ्नो कुरा सुन्न लोभ्याइन्।
४७ अनि यसपछि मिश्रको खोला यसको चारैतिरबाट भरियो, र मिश्रका सबै बासिन्दाहरू निस्के, र राजा र राजकुमारहरू पनि खैंजडी र नाचका साथ निस्के, किनकि यो मिश्रमा ठूलो आनन्द थियो, र समुद्र सिहोरमा डुबानको समयमा छुट्टी थियो, र तिनीहरू दिनभरि आनन्द मनाउन त्यहाँ गए।
४८ जब मिश्रीहरू आफ्नो रीतिअनुसार आनन्द मनाउन नदीमा गए, पोतीफरको घरानाका सबै मानिसहरू तिनीहरूसँगै गए, तर जेलिका तिनीहरूसँगै जान मानिनन्, किनभने उनले भनिन्, "म बिरामी छु," र उनी घरमा एक्लै रहिन्, र घरमा उनीसँग अरू कोही थिएनन्।
४९ अनि उनी उठिन् र घरमा रहेको आफ्नो मन्दिरमा गइन्, र आफूलाई भव्य पोशाकमा सजाइन्, र उनले आफ्नो टाउकोमा बहुमूल्य गोमेद पत्थरहरू लगाइन्, जसलाई चाँदी र सुनले जडिएको थियो, र उनले आफ्नो अनुहार र छालालाई सबै प्रकारका महिला शुद्धीकरण तरल पदार्थहरूले सजाइन्, र उनले मन्दिर र घरलाई तेजपात र धूपले सुगन्धित बनाइन्, र उनले मर्र र एल्वम फैलाइन्, र त्यसपछि उनी मन्दिरको प्रवेशद्वारमा, घरको ढोकामा बसिन्, जहाँबाट यूसुफ आफ्नो काम गर्न गएका थिए, र हेर, यूसुफ खेतबाट आए, र आफ्नो मालिकको काम गर्न घरमा पसे।
५० अनि उनी आफू जानुपर्ने ठाउँमा पुगे, र उनले जेलीकाको सबै काम देखे, र फर्किए।
५१ जब जलिकाले योसेफलाई आफूबाट फर्किरहेको देखिन्, उनले उनलाई बोलाएर भनिन्, “के भयो यूसुफ? आफ्नो काममा आऊ, अनि तिमी आफ्नो ठाउँमा नपुगुन्जेल म तिम्रो लागि ठाउँ दिनेछु।”
५२ अनि योसेफ फर्केर घरमा आए, र त्यहाँबाट आफ्नो बसाइँको ठाउँमा गए, र उनी सधैंझैं आफ्नो मालिकको काम गर्न बसे, र हेर, जेलीका उनको छेउमा आइन् र उनको अगाडि भव्य पोशाक लगाएर उभिइन्, र उनको लुगाको गन्ध टाढासम्म फैलिएको थियो।
५३ अनि हतार हतार गरिन् र यूसुफ र उनका लुगाहरू समातिन् र उनलाई भनिन्, “राजाको नाउँमा शपथ खाएर भने, यदि तपाईंले मेरो बिन्ती पूरा गर्नुभएन भने, तपाईं आज नै मर्नु हुनेछ।” तब उनले हतार हतार गरी र आफ्नो अर्को हात पसारिन् र आफ्नो लुगामुनिबाट तरवार निकालेर यूसुफको घाँटीमा राखिन् र भनिन्, “उठ्नुहोस् र मेरो बिन्ती पूरा गर्नुहोस्, यदि तपाईं आज नै मर्नुहुन्छ भने।”
५४ उनले यस्तो काम गरेको देखेर योसेफ डराए। उनी भाग्न उठे, र उनले उनको लुगाको अगाडिको भाग समातिन्। भाग्ने डरले गर्दा जेलीकाले खोसेको लुगा च्यातियो। यूसुफले त्यो लुगा जेलीकाको हातमा छोडेर भागे र बाहिर निस्के, किनकि उनी डराएका थिए।
५५ जब जलीकाले देखिन् कि यूसुफको लुगा च्यातिएको थियो र उसले त्यो लुगा आफ्नो हातमा छोडेर भागेको थियो, तब उनी आफ्नो ज्यानको डरले डराएकी थिइन्, नत्रता उनको बारेमा यो खबर फैलिनेछ। त्यसैले उनी उठिन् र छलपूर्ण व्यवहार गरिन्। उनले लगाएको लुगा फुकालिन् र अर्को लुगा लगाइन्।
५६ अनि उनले योसेफको लुगा लिइन्, र आफ्नो छेउमा राखिन्, र आफ्नो घरका मानिसहरू नदीमा जानुभन्दा पहिले नै गएर आफू बिरामी भएको ठाउँमा बसिन्, र घरमा भएको एउटा जवान केटोलाई बोलाइन्, र घरका मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाउन आदेश दिइन्।
५७ जब उनले तिनीहरूलाई देखिन्, तब उनले ठूलो स्वरमा र विलाप गर्दै भनिन्, “हेर, तिम्रा मालिकले मेरो घरमा एउटा हिब्रू ल्याए। आज ऊ मसँग सुत्न आएको छ।”
५८ किनकि जब तिमी बाहिर निस्कियौ, ऊ घरमा आयो, र घरमा कोही नभएको देखेर, ऊ मकहाँ आयो र मसँग सुत्ने उद्देश्यले मलाई समात्यो।

५९ अनि मैले उसको लुगा च्यातेँ र ठूलो स्वरले उसलाई कराएर भनेँ, अनि जब मैले चिच्याएँ, ऊ आफ्नो ज्यानको डरले डरायो र आफ्नो लुगा मेरो अगाडि छोडेर भाग्यो।
६० अनि उनको घरका मानिसहरूले केही भनेनन्, तर तिनीहरूको क्रोध यूसुफमाथि धेरै दन्कियो। तिनीहरू यूसुफका मालिककहाँ गए र उनको छलका कुराहरू उनलाई सुनाए।
६१ पोतीफर रिसाएर घर फर्के, र तिनकी पत्नीले उनलाई कराउँदै भनिन्, "तपाईंले मेरो घरमा एउटा नोकर ल्याई यो के गर्नुभयो? आज त्यो मसँग खेल्न आयो। आज उसले मलाई त्यसो गर्यो।"
६२ पोतीफरले आफ्नी पत्नीको कुरा सुने र यूसुफलाई कडा कोर्राले सजाय दिन आदेश दिए, र तिनीहरूले उसलाई त्यसै गरे।
६३ जब तिनीहरूले उसलाई पिटिरहेका थिए, यूसुफले ठूलो स्वरले कराए, र आकाशतिर आँखा उठाएर भने, "हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंलाई थाहा छ कि म यी सबै कुराबाट निर्दोष छु। अनि आज किन म यी बेखतना दुष्ट मानिसहरूको हातबाट झूट बोलेर मर्नेछु, जसलाई तपाईं चिन्नुहुन्छ?"
६४ अनि पोतीफरका मानिसहरूले योसेफलाई पिट्दै गर्दा, उनी रोइरहे र रोइरहे, अनि त्यहाँ एघार महिनाको एउटा बालक थियो, र परमप्रभुले बालकको मुख खोलिदिनुभयो, र उहाँले योसेफलाई पिटिरहेका पोतीफरका मानिसहरूको अगाडि यी शब्दहरू भन्नुभयो,
६५ तिमी यो मान्छेबाट के चाहन्छौ, र किन तिमी उसलाई यस्तो नराम्रो व्यवहार गर्छौ? मेरी आमा झूट बोल्छिन् र झूट बोल्छिन्; लेनदेन यस्तै थियो।
६६ अनि बालकले तिनीहरूलाई के भएको थियो सबै कुरा ठीक-ठीक बतायो, र जेलीकाले योसेफलाई भनेका सबै कुराहरू उसले दिनहुँ तिनीहरूलाई बतायो।
६७ अनि सबै मानिसहरूले बालकको कुरा सुने र बालकको कुरा सुनेर तिनीहरू धेरै छक्क परे, अनि बालक बोल्न बन्द भयो र शान्त भयो।
६८ आफ्नो छोराको कुरा सुनेर पोतीफर धेरै लज्जित भए, र उनले आफ्ना मानिसहरूलाई अबदेखि यूसुफलाई नपिट्न आदेश दिए, र तिनीहरूले यूसुफलाई कुटपिट गर्न छोडे।
६९ अनि पोतिफरले योसेफलाई लगे र यस मामिलामा उनको न्याय गर्नको लागि राजाका न्यायाधीशहरू, पूजाहारीहरूकहाँ न्यायको लागि हाजिर गराउन आदेश दिए।
७० अनि पोतीफर र यूसुफ राजाका न्यायाधीशहरू पूजाहारीहरूकहाँ हाजिर भए। उनले तिनीहरूलाई भने, "नोकरले के न्याय पाउनुपर्छ, तिमीहरू नै निर्णय गर, किनकि उसले त्यसो गरेको छ।"
७१ पूजाहारीहरूले योसेफलाई भने, "तपाईंले आफ्नो मालिकलाई किन यस्तो गर्नुभयो?" योसेफले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "होइन, मेरा मालिकहरू, कुरा यस्तै थियो। अनि पोतीफरले योसेफलाई भने, "मैले मेरो सबै कुरा तपाईंको हातमा सुम्पेको थिएँ, र मैले तपाईंलाई मेरी पत्नी बाहेक अरू केही लुकाइनँ, अनि तपाईंले यो दुष्ट काम कसरी गर्न सक्नुहुन्छ?"
७२ तर यूसुफले भने, "यसो होइन, मेरा मालिक, परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ र तपाईंको जीवन जीवित छ, मेरा मालिक, तपाईंले आफ्नी पत्नीबाट सुनेको कुरा झूटो हो। आजको कुरा यस्तै थियो।"
७३ म तपाईंको घरमा बसेको एक वर्ष बितिसकेको छ; के तपाईंले ममा कुनै अधर्म देख्नुभएको छ, वा मेरो ज्यान लिन तपाईंलाई बाध्य पार्न सक्ने कुनै कुरा देख्नुभएको छ?
७४ तब पूजाहारीहरूले पोतीफरलाई भने, "कृपया, हामीलाई यूसुफको च्यातिएको लुगा ल्याइदिनुहोस्, र हामी त्यसमा च्यातिएको लुगा देखौं। यदि त्यो च्यातिएको लुगा लुगाको अगाडि छ भने, उसको अनुहार विपरीत भएको हुनुपर्छ र उसले उसलाई आफूकहाँ आउनको लागि समातेको हुनुपर्छ। तिम्री पत्नीले भनेका सबै कुरा छलपूर्ण ढंगले गरिन्।"
७५ अनि तिनीहरूले योसेफको लुगा न्यायाधीश पुजारीहरूकहाँ ल्याए। तिनीहरूले योसेफको लुगा च्यातिएको देखे। अनि सबै न्यायकर्ता पुजारीहरूले थाहा पाए कि उनले उसलाई दबाएको थियो। अनि तिनीहरूले भने, "यस दासलाई मृत्युदण्डको सजाय दिइएको होइन किनभने उसले केही गरेको छैन, तर उसको फैसला यो हो कि उसलाई जेलमा हालियोस् किनभने ऊ तिम्री पत्नीको विरुद्धमा गएको खबर सुनेको थियो।"
७६ पोतीफरले तिनीहरूको कुरा सुने र उनलाई झ्यालखानामा राखे, जहाँ राजाका कैदीहरू राखिन्छन्। अनि योसेफ बाह्र वर्षसम्म कैदखानामा रहे।
७७ तैपनि, उनका मालिककी पत्नीले उनलाई त्यागेनन्, र उनले दिनहुँ आफ्नो कुरा सुन्नको लागि उनीसँग कुरा गर्न छोडिनन्, र तीन महिनाको अन्त्यमा जेलीका दिनहुँ कैदखानाको घरमा यूसुफकहाँ गइरहिन्, र उनले उनलाई आफ्नो कुरा सुन्न लोभ्याइन्, र जेलीकाले यूसुफलाई भनिन्, "तिमी यस घरमा कतिन्जेल बस्छौ? तर अब मेरो कुरा सुन, र म तिमीलाई यस घरबाट बाहिर निकाल्नेछु।"
७८ योसेफले जवाफ दिए, "तिम्रा कुरा सुनेर परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्नुभन्दा त मेरो लागि यही घरमा बस्नु नै असल हो।" अनि उनले भनिन्, "यदि तिमीले मेरो इच्छा पूरा गरेनौ भने, म तिम्रो आँखा निकालेर निकाल्नेछु, तिम्रो खुट्टामा साङ्ला लगाइदिनेछु, र तिमीलाई ती मानिसहरूको हातमा सुम्पिदिनेछु जसलाई तिमीले पहिले चिनेका थिएनौ।"
७९ अनि योसेफले उनलाई जवाफ दिएर भने, "हेर, सारा पृथ्वीका परमेश्वरले तिमीले गर्न सक्ने सबै कुराबाट मलाई बचाउन सक्नुहुन्छ। उहाँले अन्धाहरूका आँखा खोल्नुहुन्छ, बन्धनमा परेकाहरूलाई मुक्त गर्नुहुन्छ, र देशसँग अपरिचित सबै अपरिचितहरूलाई बचाउनुहुन्छ।"
८० जब जेलिकाले योसेफलाई उनको कुरा सुन्न मनाउन सकिनन्, तब उनले उनलाई फसाउन छोडिन्; र योसेफ अझै पनि कैदखानामा थुनिएका थिए। अनि योसेफका बुबा याकूब र कनान देशमा भएका उनका सबै दाजुभाइहरूले ती दिनहरूमा योसेफको कारण शोक गरे र रोए, किनभने याकूबले आफ्नो छोरा योसेफको लागि सान्त्वना लिन अस्वीकार गरे, र याकूब ठूलो स्वरले रोए, र ती सबै दिनहरू रोए र शोक गरे।

अध्याय ४५

1 योसेफका दाजुभाइहरूले उनलाई बेचेपछि मिश्र गएका वर्षमा, याकूबका छोरा रूबेन तिम्ना गए र कनानी अवीकी छोरी एलीयुरमलाई विवाह गरे।
२ रूबेनकी पत्नी एलीयुराम गर्भवती भइन् र तिनको लागि हनोक, पालु, कत्स्रोन र कर्मी, चार छोराहरू जन्माइन्; तिनको भाइ शिमोनले आफ्नी बहिनी दीनालाई विवाह गरे, र तिनले तिनको लागि ममूएल, यामीन, ओहद, याकिन र जोकर, पाँच छोराहरू जन्माइन्।

३ त्यसपछि उनी कनानी महिला बुनाहकहाँ आए, जो बुनाह थिइन् जसलाई शिमोनले शकेम शहरबाट बन्दी बनाएर लगेका थिए। बुनाह दीनाको अगाडि बसेर उनको हेरचाह गर्थे। शिमोन उनीकहाँ आए र उनले शाऊललाई जन्माइन्।
४ त्यस समयमा यहूदा अदुलाममा गए, र ऊ अदुलामको एक जना मानिसकहाँ आयो, जसको नाउँ हीरा थियो। यहूदाले त्यहाँ कनानी मानिसकी छोरीलाई देखे, जसको नाउँ अलीयाथ थियो, जो शूआकी छोरी थिइन्। अनि उसले उनलाई विवाह गर्यो र उनको घरमा गयो। अलीयाथले यहूदाबाट एर, ओनान र शीलो जन्माइन्; तीन छोराहरू।
५ लेवी र इस्साकार पूर्वतिर गए, र तिनीहरूले एबेरका छोरा योक्तानका छोरा योबाबका छोरीहरूलाई विवाह गरे; योक्तानका छोरा योबाबका दुई छोरीहरू थिए; जेठीको नाउँ अदीना र कान्छीको नाउँ अरीदा थियो।
६ लेवीले अदीनालाई विवाह गरे, र इस्साकारले अरीदालाई विवाह गरे। तिनीहरू कनान देशमा आफ्नो बुबाको घरमा आए। अदीनाले लेवीबाट गेर्शोन, कहत र परारीलाई जन्माइन्; तीन छोराहरू।
७ अनि अरीदाले इस्साकारबाट तोला, पुवा, अय्यूब र शोम्रोन, चार छोराहरू जन्माइन्; दान मोआबको देशमा गए र मोआबी चामूदानकी छोरी अप्लालेतलाई विवाह गरे, र उनलाई कनान देशमा ल्याए।
८ अफ्लालेत बाँझी थिइन्, उनको कुनै सन्तान थिएन। पछि परमेश्वरले दानकी पत्नी अफ्लालेतलाई सम्झनुभयो। उनी गर्भवती भइन् र एउटा छोरा जन्माइन्। उनले उसको नाउँ कूशीम राखिन्।
९ अनि गाद र नप्ताली हारान गए र त्यहाँबाट नाहोरका नाति, ऊजका छोरा अमूरामका छोरीहरूलाई विवाह गरे।
१० अमूरामका छोरीहरूका नाम यी नै हुन्; जेठीको नाउँ मरीमा र कान्छीको नाउँ उज्जित थियो; अनि नप्तालीले मरीमालाई विवाह गरे, र गादले उज्जितलाई विवाह गरे; अनि तिनीहरूलाई कनान देशमा, अर्थात् तिनीहरूका पिताको घरमा ल्याए।
११ मेरीमाले नप्तालीबाट याहसेल, गुनी, याजेर र शालेम गरी चार छोराहरूलाई जन्माइन् र उज्जितले गादबाट सपीयोन, हागी, शूनी, एजबोन, एरी, अरोदी र अराली गरी सात छोराहरूलाई जन्माइन्।
१२ तब आशेर गए र इश्माएलका नाति हददका छोरा अपलालकी छोरी आदोनलाई विवाह गरे र उनलाई कनान देशमा ल्याए।
१३ ती दिनहरूमा आशेरकी पत्नी आदोन मरी; उनको कुनै सन्तान थिएन; आदोनको मृत्युपछि आशेर नदीको पारिपट्टि गए र शेमका नाति एबेरका छोरा अबीमाएलकी छोरी हदुरालाई विवाह गरे।
१४ ती युवती सुन्दरी थिइन् र बुद्धिमती थिइन्। उनी शेमका नाति एलामका छोरा मल्कीयेलकी पत्नी थिइन्।
१५ हदुराले मल्किएलको लागि एउटी छोरी जन्माइन्। उनले त्यसको नाउँ सेराख राखिन्। त्यसपछि मल्किएलको मृत्यु भयो। हदुरा आफ्नो बुबाको घरमा गइन् र बसिन्।
१६ आशेरमा एउटी पत्नीको मृत्युपछि, तिनी गए र हदुरालाई विवाह गरे, र तिनलाई कनान देशमा ल्याए, र तिनकी छोरी सेराखलाई पनि सँगै ल्याए। उनी तीन वर्षकी थिइन्, र ती केटीलाई याकूबको घरमा हुर्काइयो।
१७ त्यो युवती सुन्दरी थिइन् र याकूबका सन्तानहरूले जस्तै पवित्र तरिकाले हिँड्थिन्; उसलाई कुनै कुराको अभाव थिएन, र परमप्रभुले उसलाई बुद्धि र समझशक्ति दिनुभयो।
१८ आशेरकी पत्नी हदुरा गर्भवती भइन् र तिनका लागि यिम्ना, यिश्वा, यिशवी र बरीआ— चार छोराहरू जन्माइन्।
१९ जबूलून मिद्यान गए र मिद्यानका नाति अबीदाका छोरा मोलादकी छोरी मरीशालाई विवाह गरेर कनान देशमा ल्याए।
20 अनि मेरुसाह जबूलुन सेरेद, एलोन र याचलेललाई जन्माए। तीन छोरा।
२१ अनि याकूबले तेरहका नाति सोबाका छोरा अरामलाई पठाए, र उनले आफ्नो छोराको लागि अरामकी छोरी बेन्यामीन मकल्याहलाई विवाह गरे, र उनी कनान देशमा याकूबको घरमा आइन्; र बेन्यामीन दस वर्षका थिए जब उनले अरामकी छोरी मकल्याहलाई विवाह गरे।
२२ अनि मेकल्याह गर्भवती भइन् र बेन्यामीनबाट बेला, बेकेर, अश्बेल, गेरा र नामान गरी पाँच छोराहरू जन्माइन्; त्यसपछि बेन्यामीन गएर अब्राहामका छोरा शोम्रोनकी छोरी अरीबाथलाई विवाह गरे, जसलाई आफ्नी जेठी पत्नीको रूपमा विवाह गरिन्; उनी अठार वर्षका थिए; अनि अरीबाथले बेन्यामीनबाट आकी, वोश, मुपीम, छुपीम र ओर्द गरी पाँच छोराहरू जन्माइन्।
२३ ती दिनहरूमा यहूदा शेमको घरमा गए र शेमका छोरा एलामकी छोरी तामारलाई आफ्नो जेठो छोरो एरको पत्नीको रूपमा ल्याए।
२४ अनि एर आफ्नी पत्नी तामारकहाँ गए, र उनी तिनकी पत्नी भइन्। जब उनी तिनीसँग आए, उनले बाहिरबाट आफ्नो सन्तानलाई नाश गरे, र उनको काम परमप्रभुको दृष्टिमा खराब थियो, र परमप्रभुले उनलाई मार्नुभयो।
२५ यहूदाको जेठो छोरो एरको मृत्युपछि यहूदाले ओनानलाई भन्यो, "तिम्रो दाजुकी पत्नीकहाँ जाऊ र उसलाई विवाह गर र तिम्रा दाजुको सन्तान जन्माऊ।"
२६ ओनानले तामारलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा ल्याए र उनीसँग बस्न थाले। ओनानले पनि आफ्नो दाजुको काम जस्तै गरे। उसको काम परमप्रभुको दृष्टिमा नराम्रो थियो। त्यसैले उनले उसलाई पनि मारे।
27 ओनानको मृत्यु भएपछि, यहूदाले तामारलाई भन्यो, "मेरो छोरा शीलो ठूलो नभएसम्म तिमी आफ्नो बुबाको घरमा बस।" तर यहूदाले अब तामारलाई शीलोलाई दिन चाहेनन्। किनभने उसले सोच्यो, "सायद ऊ पनि आफ्ना दाज्यूहरू जस्तै मर्नेछ।"
२८ तामार उठिन् र आफ्नो बुबाको घरमा गइन् र केही समयको लागि तामार आफ्नो बुबाको घरमा बसिन्।
२९ अनि वर्षको क्रान्तिमा, यहूदाकी पत्नी अलियाथको मृत्यु भयो; र यहूदाले आफ्नी पत्नीको लागि सान्त्वना पायो, र अलियाथको मृत्यु पछि, यहूदा आफ्नो साथी हीरासँग भेडाको ऊन काट्न तिम्ना गए।
30 तामारले सुनिन् कि यहूदा तिम्नामा भेडाको ऊन काट्न गएको छ। शीलो ठूलो भइसकेको छ। तर यहूदा उनीसँग खुशी छैन।
३१ तब तामार उठिन् र आफ्नो विधवापनको लुगा फुकालिन्, घुम्टो लगाइन् र आफ्नो शरीरलाई पूरै छोपिन्। त्यसपछि उनी तिम्ना जाने बाटोमा भएको सार्वजनिक चोकमा गइन्।
३२ यहूदा त्यहाँबाट गएर उनलाई देखे र उनलाई ल्याए। उनी उनीकहाँ आए र उनी गर्भवती भइन्। बच्चा जन्माउने समयमा

उनले जुम्ल्याहा छोरा जन्माइन्। उनले जेठी छोरीको नाउँ पेरेस र कान्छी छोरीको नाउँ जेरह राखे।

अध्याय ४६

1 ती दिनहरूमा यूसुफ अझै पनि मिश्र देशको झ्यालखानामा थुनिएका थिए।
२ त्यस समयमा फारोका सेवकहरू, मिश्रका राजाका दाखरस बनाउनेहरू र रोटी बनाउनेहरूका प्रमुखहरू तिनको सामु उभिरहेका थिए।
३ अनि दाखरस दिनेले दाखरस लिएर राजाको अगाडि पिउनलाई राख्यो। पकाउनेले राजाको अगाडि रोटी राख्यो। राजाले दाखरस पिए र रोटी खाए, उनी र उनका सेवकहरू र सेवकहरू, जो राजाको टेबलमा खान्थे।
४ अनि जब तिनीहरू खाँदै र पिउँदै थिए, तब पियाउने र पकाउने त्यहीं बसे। फारोका सेवकहरूले पियाउनेले ल्याएको दाखमद्यमा धेरै झिंगाहरू भेट्टाए, र पकाउनेको रोटीमा नाइट्रेका ढुङ्गाहरू भेटिए।
५ अनि अङ्गरक्षकका कप्तानले योसेफलाई फारोका अधिकारीहरूको सेवक बनाए। फारोका अधिकारीहरू एक वर्षसम्म कैदमा रहे।
६ वर्षको अन्त्यमा, तिनीहरू दुवैले एकै रातमा आफूहरू बसेको कैदखानामा सपना देखे। बिहान यूसुफ सधैंझैं तिनीहरूको हेरचाह गर्न तिनीहरूकहाँ आए। उनले तिनीहरूलाई देखे, र तिनीहरूको अनुहार उदास र उदास देखे।
७ अनि योसेफले तिनीहरूलाई सोधे, "आज तिमीहरूको अनुहार किन उदास र निराश छ?" तिनीहरूले भने, "हामीले सपना देख्यौं, तर त्यसको अर्थ खोल्ने कोही छैन।" योसेफले तिनीहरूलाई भने, "कृपया, तिमीहरूले मलाई आफ्नो सपना बताऊ, र परमेश्वरले तिमीहरूलाई शान्तिको उत्तर दिनुहुनेछ जस्तो तिमीहरू चाहन्छौ।"
८ अनि दाखरस दिनेले आफ्नो सपना योसेफलाई सुनाए। उनले भने, "मैले सपनामा देखेँ, मेरो अगाडि एउटा ठूलो दाखको बोट थियो। त्यस दाखको बोटमा मैले तीनवटा हाँगाहरू देखेँ। त्यो दाखको बोट छिट्टै फुल्यो र धेरै अग्लो भयो। त्यसका झुप्पाहरू पाके र अङ्गुर भए।"
९ अनि मैले दाख लिएर कचौरामा निचोरेर फारोको हातमा राखिदिएँ र उनले पिए; अनि योसेफले उनलाई भने, "दाखको बोटमा भएका तीन हाँगाहरू तीन दिन हुन्।"
१० तर तीन दिन भित्रमा, राजाले तिमीलाई बाहिर ल्याउने आदेश दिनुहुनेछ र तिमीलाई तिम्रो काममा पुनर्स्थापित गर्नुहुनेछ, र तिमीले राजालाई पहिले जस्तै दाखमद्य पिउन देऊ, जब तिमी उसको पियाउने थियौ; तर ममाथि तिम्रो कृपा होस्, र जब तिम्रो भलो हुनेछ, तिमीले मलाई फारोको सामु सम्झनेछौ, र ममाथि दया गर्नेछौ, र मलाई यस झ्यालखानाबाट बाहिर निकाल्नेछौ, किनकि म कनान देशबाट चोरी भएको थिएँ र यस ठाउँमा दासको रूपमा बेचिएको थिएँ।
११ अनि मेरा मालिककी पत्नीको बारेमा तिमीलाई भनिएको कुरा पनि झूटा हो, किनकि उनीहरूले मलाई यो झ्यालखानामा सित्तैमा राखे। अनि पियाउनेले योसेफलाई जवाफ दियो, "यदि राजाले पहिले जस्तै राम्रो व्यवहार गर्नुभयो भने, जसरी तिमीले मलाई पछिल्लो पटक व्याख्या गरेका थियौ, म तिमीलाई जे चाहन्छु त्यो गर्नेछु र तिमीलाई यस झ्यालखानाबाट बाहिर निकाल्नेछु।"
१२ अनि योसेफले दाखरस दिनेको सपनाको अर्थ ठीकसँग बुझाएको देखेर रोटी पकाउनेले पनि नजिकै गएर आफ्नो सम्पूर्ण सपना योसेफलाई बतायो।
१३ अनि उनले भने, "मेरो सपनामा मैले मेरो टाउकोमाथि तीनवटा सेता डालाहरू देखें। मैले हेरें, अनि सबैभन्दा माथिल्लो डालामा फारोको लागि सबै किसिमका पकाएको मासु थियो। चराहरूले मेरो टाउकोबाट ती खाँदै थिए।"
१४ अनि योसेफले उनलाई भने, "तिमीले देखेका ती तीन डालाहरू तीन दिनका हुन्। तर तीन दिनभित्रमा फारोले तिम्रो टाउको काटेर रूखमा झुण्ड्याउनेछन् र चराहरूले तिम्रो मासु खानेछन्, जस्तो तिमीले सपनामा देखेका थियौ।"
१५ ती दिनहरूमा रानीको बच्चा जन्मने समय भएको थियो, र त्यस दिन उनले मिश्रका राजाको लागि एउटा छोरा जन्माइन्, र तिनीहरूले घोषणा गरे कि राजाले आफ्नो जेठो छोरालाई जन्म दिएका छन् र मिश्रका सबै मानिसहरू, फारोका अधिकारीहरू र सेवकहरू सबैले धेरै आनन्द मनाए।
१६ अनि उनको जन्मको तेस्रो दिनमा फारोले आफ्ना अधिकृतहरू र सेवकहरू, सोअर र मिश्र देशका सेनाहरूका लागि भोज दिए।
१७ अनि मिश्रका सबै मानिसहरू र फारोका सेवकहरू राजाको छोराको भोजमा राजासँगै खानपान गर्न र राजाको आनन्दमा रमाउन आए।
१८ त्यस समयमा राजाका सबै अधिकारीहरू र उनका सेवकहरूले आठ दिनसम्म भोज मनाउँदै आनन्द मनाए। तिनीहरूले आठ दिनसम्म राजाको दरबारमा सबै किसिमका बाजाहरू, खैंजडीहरू र नाचगानहरू बजाउँदै रमाइलो गरे।
१९ अनि त्यो पियाउनेले, जसलाई योसेफले आफ्नो सपनाको अर्थ खोलेका थिए, योसेफलाई बिर्सियो, र उसले राजालाई प्रतिज्ञा गरेअनुसार त्यो कुरा बताएन, किनकि योसेफले मानिसमाथि भरोसा गरेको हुनाले उसलाई दण्ड दिन यो कुरा परमप्रभुबाट आएको थियो।
२० अनि त्यसपछि योसेफ दुई वर्षसम्म झ्यालखानामा बसे, अर्थात् बाह्र वर्ष पूरा नभएसम्म।

अध्याय ४७

1 अब्राहामका छोरा इसहाक ती दिनहरूमा कनान देशमा नै बसिरहेका थिए; उनी एक सय असी वर्षका धेरै वृद्ध थिए, र उनका छोरा एसाव, याकूबका दाजु, एदोम देशमा थिए। अनि सेइरका सन्तानहरूसँगै उनी र उनका छोराहरूको पनि त्यहाँ सम्पत्ति थियो।
२ एसावले आफ्नो बुबाको मृत्युको समय नजिक आएको सुने। त्यसैले उनी आफ्ना छोराहरू र परिवारसहित कनान देशमा आफ्नो बुबाको घरमा आए। याकूब र उनका छोराहरू हेब्रोनमा बसोबास गरेको ठाउँबाट निस्केर आफ्ना बुबा इसहाककहाँ गए। तिनीहरूले एसाव र उनका छोराहरूलाई पालमा भेट्टाए।
३ अनि याकूब र उनका छोराहरू आफ्ना बुबा इसहाकको अगाडि बसे, र याकूब अझै पनि आफ्नो छोरा योसेफको लागि शोक गरिरहेका थिए।

४ इसहाकले याकूबलाई भने, "तिम्रा छोराहरूलाई यहाँ ल्याऊ, म तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनेछु।" अनि याकूबले आफ्ना एघार छोराहरूलाई आफ्नो बुबा इसहाकको अगाडि ल्याए।
५ अनि इसहाकले याकूबका सबै छोराहरूमाथि आफ्नो हात राखे, र तिनीहरूलाई समाते, अँगालो हाले, र एक-एक गरी चुम्बन गरे। त्यस दिन इसहाकले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए, र तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूका पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशीर्वाद देऊन् र तिमीहरूका सन्तानहरूलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बढाऊन्।"
6 इसहाकले एसावका छोराहरूलाई पनि आशीर्वाद दिए। उनले भने, "परमेश्वरले तिमीहरूलाई देख्ने सबै मानिसहरू र तिम्रा सबै शत्रुहरूका लागि डर र त्रासको कारण बनाऊन्।"
७ तब इसहाकले याकूब र उनका छोराहरूलाई बोलाए। तिनीहरू सबै आएर इसहाकको सामु बसे। इसहाकले याकूबलाई भने, "सारा पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वरले मलाई भन्नुभएको छ, 'यदि तिम्रा सन्तानहरूले मेरा विधिहरू र मार्गहरू पालना गरे भने, र मैले तिम्रा पिता अब्राहामलाई दिएको शपथ म पूरा गर्नेछु भने, म यो भूमि तेरो सन्तानलाई उत्तराधिकारको रूपमा दिनेछु।'"
८ अब मेरो छोरा, आफ्ना छोराछोरीहरू र नातिनातिनाहरूलाई परमप्रभुको भय मान्न र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्ने असल मार्गमा हिँड्न सिकाऊ। किनकि यदि तिमीहरूले परमप्रभुको मार्ग र उहाँका विधिहरू पालन गर्यौं भने परमप्रभुले अब्राहामसँगको आफ्नो करार पनि तिमीहरूप्रति राख्नुहुनेछ र तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूको जीवनभर भलो गर्नुहुनेछ।
९ अनि जब इसहाकले याकूब र उनका छोराछोरीहरूलाई आज्ञा दिइसके, तब उनले प्राण त्यागे र मरे, र आफ्ना मानिसहरूसँग मिल्न गए।
१० अनि याकूब र एसाव आफ्ना बुबा इसहाकको अनुहारमा घोप्टो परेर रोए। इसहाक एक सय असी वर्षका हुँदा कनान देश हेब्रोनमा मरे। उनका छोराहरूले उनलाई मकपेलाको ओडारमा लगे, जुन ओडार अब्राहामले हेतीहरूका सन्तानहरूबाट चिहानको लागि किनेका थिए।
११ अनि कनान देशका सबै राजाहरू इसहाकलाई गाड्न याकूब र एसावसँगै गए, र कनानका सबै राजाहरूले इसहाकको मृत्युमा ठूलो सम्मान देखाए।
१२ याकूब र एसावका छोराहरू नाङ्गो खुट्टा वरिपरि हिँडे, हिँड्दै र विलाप गर्दै किरेथ-अर्बा नपुगुन्जेल पुगे।
१३ अनि याकूब र एसावले आफ्ना बुबा इसहाकलाई हेब्रोनको किरेथ-अर्बामा रहेको मकपेलाको गुफामा गाडे, र राजाहरूको अन्त्येष्टिमा जस्तै तिनीहरूले उनलाई धेरै सम्मानका साथ गाडे।
१४ अनि याकूब, उनका छोराहरू, एसाव र उनका छोराहरू र कनानका सबै राजाहरूले ठूलो र गहिरो शोक मनाए, र तिनीहरूले उनलाई गाडे र धेरै दिनसम्म उनको लागि शोक मनाए।
१५ अनि इसहाकको मृत्यु हुँदा, उनले आफ्ना गाईवस्तु, सम्पत्ति र आफ्ना सबै सम्पत्ति आफ्ना छोराहरूलाई छोडे; अनि एसावले याकूबलाई भने, "हेर, हाम्रा बुबाले छोडेका सबै कुरा हामी दुई भागमा बाँड्नेछौं, र मलाई रोज्ने अधिकार हुनेछ।" याकूबले भने, "हामी त्यसो गर्नेछौं।"
१६ अनि याकूबले कनान देशमा इसहाकले छोडेका सबै कुरा, गाईवस्तु र सम्पत्ति लिएर एसाव र उसका छोराहरूको अगाडि दुई भाग गरे। अनि एसावलाई भने, "हेर, यी सबै कुरा तेरो अगाडि छन्। तैंले लिन लागेको आधा भाग तैंले नै छान।"
१७ अनि याकूबले एसावलाई भने, "म तिमीलाई के भन्छु, सुन, स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वरले हाम्रा पुर्खा अब्राहाम र इसहाकलाई भन्नुभयो, 'म यो भूमि तिम्रो सन्तानलाई सदाको लागि पैतृक सम्पत्तिको रूपमा दिनेछु।'"
१८ अब हाम्रा पिताले छोडेका सबै कुरा तपाईंको सामु छन्, र हेर्नुहोस्, सारा भूमि तपाईंको सामु छ; तिनीहरूबाट तपाईंले चाहनुभएको कुरा छान्नुहोस्।
१९ यदि तिमी चाहन्छौ भने सम्पूर्ण भूमि तिमी र तिम्रा छोराछोरीहरूको लागि सधैंको लागि लिऊ, र म यो सम्पत्ति लिनेछु, र तिमी चाहन्छौ भने सम्पत्ति तिमीले लिऊ, र म यो भूमि मेरो लागि र मेरा छोराछोरीहरूको लागि सधैंको लागि लिनेछु।
२० त्यसबेला इश्माएलको छोरो नबायोत आफ्ना छोराछोरीहरूसँग त्यस भूमिमा थियो। एसाव त्यस दिन गए र उनीसँग सल्लाह गरे।
२१ याकूबले मलाई यसरी बोलेका छन्, र यसरी नै उनले मलाई जवाफ दिएका छन्। अब तपाईंको सल्लाह दिनुहोस्, हामी सुन्नेछौं।
२२ अनि नबायोतले भने, "याकूबले तिमीलाई के भनेका छन्? हेर, कनानका सबै सन्तानहरू आफ्नो भूमिमा सुरक्षित रूपमा बसिरहेका छन्, अनि याकूब भन्छन् कि उनी आफ्ना सन्तानहरूसँगै यो भूमि सधैंभरि अधिकार गर्नेछन्।"
२३ अब गएर तेरो बुबाको सबै सम्पत्ति लिएर जाऊ र तेरो दाजु याकूबलाई उनले भनेझैं त्यहीं छोड।
२४ अनि एसाव उठेर याकूबकहाँ फर्के, र इश्माएलका छोरा नबायोतले सल्लाह दिएअनुसार सबै गरे; अनि एसावले इसहाकले छोडेका सबै धन-सम्पत्ति, प्राण, पशु, गाईवस्तु, सम्पत्ति, र सबै धन-सम्पत्ति लिए; उनले आफ्नो भाइ याकूबलाई केही दिएनन्; अनि याकूबले मिश्रको खोलादेखि युफ्रेटिस नदीसम्मको कनानको सबै भूमि लिए, र उनले यसलाई अनन्त सम्पत्तिको रूपमा लिए, आफ्ना छोराछोरीहरू र आफूपछिका सन्तानहरूका लागि सदाको लागि।
२५ अनि याकूबले आफ्नो दाजु एसावबाट हेब्रोनमा भएको मकपेलाको ओडार पनि लिए। त्यो ओडार अब्राहामले एप्रोनबाट आफ्नो र आफ्नो सन्तानको लागि सदाको लागि चिहानको रूपमा किनेका थिए।
२६ अनि याकूबले यी सबै कुराहरू खरिदको पुस्तकमा लेखे, र त्यसमा हस्ताक्षर गरे, र चार जना विश्वासी साक्षीहरूसहित यी सबै कुराहरूको गवाही दिए।
२७ अनि याकूबले पुस्तकमा लेखेका शब्दहरू यी नै हुन्: कनान देश र हित्तीहरू, हिव्वीहरू, यबूसीहरू, एमोरीहरू, परिज्जीहरू र गेर्गाशीहरूका सबै शहरहरू, मिश्रको नदीदेखि यूफ्रेटिस नदीसम्मका सबै सात जातिहरू।
२८ अनि हेब्रोन किरेथ-अर्बा शहर र त्यसमा भएको ओडार, याकूबले आफ्नो दाजु एसावबाट मूल्य चुकाएर किनेका थिए। यो उसको उत्तराधिकार थियो। यो उसको उत्तराधिकार थियो उसको सन्तानको लागि।
२९ अनि याकूबले किनेको पुस्तक, हस्ताक्षर, आज्ञा, विधि र प्रकट गरिएको पुस्तक लिए, र ती लामो समयसम्म रहून् भनेर माटोको

भाँडोमा राखे, र तिनले ती आफ्ना छोराछोरीहरूको हातमा सुम्पिदिए।
३० एसावले आफ्नो भाइ याकूबबाट सबै सम्पत्ति लिए, र मानिस र पशु, ऊँट र गधा, गोरु र थुमा, चाँदी र सुन, ढुङ्गा र पानी, र अब्राहामका छोरा इसहाकका सबै सम्पत्ति पनि लगे; आफ्नो मृत्युपछि इसहाकले बाँकी राखेका सबै सम्पत्तिबाट एसावले आफूसँग नल्याएको कुनै पनि कुरा बाँकी रहेन।
३१ अनि एसावले यी सबै लिए, र आफ्ना छोराछोरीहरू लिएर आफ्नो भाइ याकूब र उनका छोराछोरीहरूलाई छोडेर होरी सेइरको देशमा आफ्नो घर गए।
३२ एसावले सेइरका सन्तानहरूमध्ये धेरै सम्पत्तिहरू पनि पाए। त्यस दिनदेखि एसाव कनान देशमा फर्केनन्।
३३ अनि कनानको सम्पूर्ण भूमि इस्राएलीहरूको लागि सदाको लागि पैतृक सम्पत्ति भयो। एसाव र उनका सबै सन्तानले सेइर पहाड अधिकारमा लिए।

अध्याय ४८

1 ती दिनहरूमा, इसहाकको मृत्युपछि, परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभयो र सारा पृथ्वीमा अनिकाल ल्याउनुभयो।
२ त्यसबेला मिश्रका राजा फारो मिश्र देशमा आफ्नो सिंहासनमा बसिरहेका थिए। उनी आफ्नो ओछ्यानमा पल्टिरहेका थिए र सपना देखे। फारोले आफ्नो सपनामा आफू मिश्रको नदीको किनारमा उभिरहेको देखे।
३ अनि जब तिनी उभिरहेका थिए, तिनले देखे, र नदीबाट सातवटा मोटा र सुन्दर गाईहरू निस्केर आउँदै थिए।
४ त्यसपछि अरू सातवटा दुब्ला र नराम्रा गाईहरू निस्किए। ती सातवटा नराम्रा गाईहरूले ती राम्रा गाईहरूलाई निलिदिए, र तिनीहरूको अनुहार पहिले जस्तै नराम्रा नै थियो।
५ अनि उनी ब्यूँझे, र फेरि सुते। उनले दोस्रो पटक सपना देखे। उनले देखे, एउटा डाँठमा सातवटा बालाहरू उम्रेका थिए, मोटा र राम्रा। त्यसपछि पूर्वीय बतासले ओइलाएका सातवटा पातला बालाहरू पनि उम्रे। ती पातला बालाहरूले ती पूरा भएका बालाहरूलाई निलिदिए। अनि फारो आफ्नो सपनाबाट ब्यूँझे।
६ बिहान राजाले आफ्ना सपनाहरू सम्झे। सपनाहरूले गर्दा उनको मन दुखी भयो। राजाले हतार गरे र मिश्रका सबै जादूगरहरू र ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलाए। तिनीहरू आएर फारोको सामु हाजिर भए।
७ राजाले तिनीहरूलाई भने, "मैले सपना देखेको छु, तर त्यसको अर्थ खोल्ने कोही छैन; अनि तिनीहरूले राजालाई भने, "तपाईंका सपनाहरू तपाईंका सेवकहरूलाई सुनाउनुहोस् र हामीलाई ती सुन्न दिनुहोस्।"
८ अनि राजाले आफ्ना सपनाहरू उनीहरूलाई सुनाए, र उनीहरू सबैले एकै स्वरमा राजालाई भने, "महाराजा सधैंभरि जीवित रहून्; अनि तपाईंको सपनाको अर्थ यही हो।"
९ तिमीले देखेका सातवटा राम्रा गाईहरूले पछिल्ला दिनहरूमा तिमीबाट जन्मिने सातवटा छोरीहरूलाई जनाउँछन्। अनि तिमीले देखेका सातवटा गाईहरूले पछि आएर तिनीहरूलाई निलिदिए। यी गाईहरूले तिमीबाट जन्मिने ती सबै छोरीहरू राजाको जीवनकालमा मर्नेछन् भन्ने संकेत दिन्छन्।
१० अनि दोस्रो सपनामा तिमीले देखेको कुरा, एउटा डाँठमा उम्रेका सातवटा राम्रा अनाजका बालाहरू, यो हो, कि तिमीले पछिल्ला दिनहरूमा मिश्रभरि सातवटा शहरहरू आफ्नो लागि निर्माण गर्नेछौ; र तिमीले देखेको कुरा, ती सातवटा सुकेका अनाजका बालाहरू पछि उम्रेर निल्दै गर्दा, यो एउटा चिन्ह हो कि तिमीले बनाउने शहरहरू राजाको जीवनकालमा, पछिल्ला दिनहरूमा नष्ट हुनेछन्।
११ अनि जब तिनीहरूले यी कुराहरू भने, राजाले तिनीहरूका कुराहरूमा ध्यान दिएनन्, न त उनले आफ्नो हृदय तिनीहरूमाथि राखे, किनकि राजालाई आफ्नो बुद्धिमा थाहा थियो कि तिनीहरूले सपनाहरूको उचित अर्थ लगाएनन्; र जब तिनीहरूले राजाको सामु बोलिसके, राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "तिमीहरूले मलाई भनेको यो के हो? साँच्चै तिमीहरूले झूट बोलेका छौ र झूट बोलेका छौ; त्यसैले अब मेरो सपनाहरूको उचित अर्थ भन, ताकि तिमीहरू मर्ने छैनौ।"
१२ अनि राजाले यसपछि आज्ञा दिए, र उनले फेरि अरू ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलाउन पठाए, र तिनीहरू आएर राजाको सामु उभिए, र राजाले आफ्ना सपनाहरू उनीहरूलाई सुनाए, र उनीहरूले सबैले पहिलो व्याख्याअनुसार नै जवाफ दिए, तब राजाको रिस उठ्यो र उनी धेरै क्रोधित भए, र राजाले तिनीहरूलाई भने, "निश्चय नै तिमीहरू झूट बोल्छौ र तिमीहरूले भनेका कुराहरूमा झूट बोल्छौ।"
१३ अनि राजाले मिश्रभरि यो घोषणा गर्न आदेश दिए, "राजा र उनका भारदारहरूले निर्णय गरेका छन् कि कुनै पनि बुद्धिमानी मानिस जसले सपनाको अर्थ जान्दछ र बुझ्दछ, तर आज राजाकहाँ आउँदैन, त्यो मारिनेछ।"
१४ अनि जसले राजालाई उनका सपनाहरूको सही अर्थ बताउँछ, उसलाई राजाबाट उसले चाहेको सबै कुरा दिइनेछ। मिश्र देशका सबै ज्ञानी मानिसहरू, मिश्रमा, गोशेन, रामसेस, तखपन्चेस, सोअर र मिश्रको सिमानामा भएका सबै जादूगरहरू र जादूगरहरूसँगै राजाको सामु आए, र तिनीहरू सबै राजाको सामु उभिए।
१५ अनि मिश्रका सबै शहरहरूबाट राजाका सबै भारदारहरू, अगुवाहरू र सेवकहरू भेला भए। तिनीहरू सबै राजाको सामु बसे। राजाले आफ्ना सपनाहरू ज्ञानी मानिसहरू र राजकुमारहरूलाई बताए। राजाको सामु बसेका सबै जना दर्शन देखेर छक्क परे।
१६ अनि राजाको अगाडि भएका सबै ज्ञानी पुरुषहरू उनका सपनाहरूको अर्थ खोल्नमा धेरै विभाजित भए; तिनीहरूमध्ये केहीले राजालाई यसो भन्दै त्यसको अर्थ खोलिदिए, "ती सात राम्रा गाईहरू सात राजा हुन्, जो राजाको सन्तानबाट मिश्रमाथि उठाइनेछन्।"
१७ अनि ती सात खराब गाईहरू सात राजकुमारहरू हुन्, जो पछिल्ला दिनहरूमा तिनीहरूको विरुद्धमा खडा हुनेछन् र तिनीहरूलाई नष्ट गर्नेछन्; अनि ती सात बालाहरू मिश्रका सात ठूला राजकुमारहरू हुन्, जो हाम्रा प्रभु राजाको युद्धमा आफ्ना शत्रुहरूका सात कम शक्तिशाली राजकुमारहरूको हातमा पर्नेछन्।
१८ अनि तिनीहरूमध्ये केहीले राजालाई यसरी व्याख्या गरे: "ती सात राम्रा गाईहरू मिश्रका बलिया शहरहरू हुन्, अनि ती सात खराब गाईहरू कनान देशका सात जातिहरू हुन्, जो पछिल्ला दिनहरूमा मिश्रका सात शहरहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन् र तिनीहरूलाई नाश गर्नेछन्।"

१९ अनि दोस्रो सपनामा तिमीले देखेको सातवटा असल र नराम्रा अन्नका बालाहरू, यो एउटा संकेत हो कि मिश्रको शासन फेरि पहिले जस्तै तिम्रा सन्तानकहाँ फर्कनेछ।
२० अनि उसको शासनकालमा मिश्रका सहरहरूका मानिसहरू कनानका सात सहरहरू, जुन तिनीहरूभन्दा बलिया छन्, विरुद्ध उठ्नेछन् र तिनीहरूलाई नाश गर्नेछन्, र मिश्रको शासन तिम्रा सन्तानकहाँ फर्कनेछ।
२१ अनि तिनीहरूमध्ये केहीले राजालाई भने, "तपाईंको सपनाको व्याख्या यही हो; ती सात राम्रा गाईहरू सात रानीहरू हुन्, जसलाई तपाईंले पछिल्ला दिनहरूमा पत्नीको रूपमा लिनुहुनेछ, र ती सात खराब गाईहरूले ती सबै राजाको जीवनकालमा मर्नेछन् भन्ने संकेत गर्छन्।"
२२ अनि दोस्रो सपनामा तिमीले देखेका सातवटा असल र नराम्रा बालाहरू चौध जना केटाकेटी हुन्, र पछिल्ला दिनहरूमा तिनीहरू खडा हुनेछन् र आपसमा लड्नेछन्, र तीमध्ये सात जनाले ती सात जनाभन्दा शक्तिशालीहरूलाई प्रहार गर्नेछन्।
२३ अनि तिनीहरूमध्ये केहीले राजालाई यी कुराहरू भने, "ती सात राम्रा गाईहरूले तपाईंको लागि सात सन्तान जन्मिनेछन् भन्ने संकेत गर्छन्, र तिनीहरूले पछिल्ला दिनहरूमा तपाईंका सात नातिनातिनाहरूलाई मार्नेछन्; र तपाईंले दोस्रो सपनामा देखेका सात राम्रा अन्नका बालाहरू ती राजकुमारहरू हुन् जसको विरुद्धमा अरू सात कम शक्तिशाली राजकुमारहरूले पछिल्ला दिनहरूमा लड्नेछन् र तिनीहरूलाई नष्ट गर्नेछन्, र तपाईंका छोराछोरीको पक्षमा बदला लिनेछन्, र सरकार फेरि तपाईंको सन्तानमा फर्कनेछ।"
२४ अनि राजाले मिश्रका ज्ञानी पुरुषहरूका सबै कुराहरू र सपनाहरूको अर्थ सुने, तर ती मध्ये कुनै पनि राजालाई मन परेन।
२५ अनि राजाले आफ्नो बुद्धिमा यो जान्दथे कि तिनीहरूले यी सबै कुराहरू ठीकसँग बोलेका छैनन्, किनकि यो परमप्रभुबाट मिश्रका ज्ञानी मानिसहरूका वचनहरूलाई विफल पार्नको लागि भएको थियो, ताकि योसेफ कैदखानाबाट बाहिर निस्कन सकून्, र उनी मिश्रमा महान् बनून्।
२६ अनि राजाले देखे कि मिश्रका सबै ज्ञानी पुरुषहरू र जादूगरहरूमध्ये कसैले पनि उनलाई ठीकसँग बोलेनन्। यसकारण राजाको क्रोध दन्कियो र उनको रिस उनको मनमा दन्कियो।
२७ अनि राजाले सबै ज्ञानी पुरुषहरू र जादूगरहरूलाई आफ्नो सामुबाट बाहिर निस्कन आज्ञा दिए, र तिनीहरू सबै लज्जित र अपमानित हुँदै राजाको सामुबाट बाहिर निस्के।
२८ अनि राजाले आदेश दिए कि मिश्रभरि एउटा घोषणा पठाइयोस् कि मिश्रमा भएका सबै जादूगरहरूलाई मारिदेओस् र तिनीहरूमध्ये कसैलाई पनि जीवित रहन नदिओस्।
२९ तब राजाका अङ्गरक्षकहरूका कप्तानहरू उठे, र हरेकले आ-आफ्नो तरवार थुते, र मिश्रका जादूगरहरू र ज्ञानी मानिसहरूलाई प्रहार गर्न थाले।
३० त्यसपछि राजाको मुख्य दाखरस दिने मेरोद आएर राजाको सामु दण्डवत् गरे र उनको सामु बसे।
३१ अनि दाखरस दिनेले राजालाई भने, "राजा सदा सर्वदा अमर रहून्, र देशमा उनको शासन उच्च होस्।"
३२ ती दिनहरूमा, दुई वर्ष अघि, तपाईं आफ्नो दाससँग रिसाउनुभएको थियो, र मलाई झ्यालखानामा राख्नुभएको थियो, र म र रोटी बनाउनेहरूका प्रमुख केही समयको लागि झ्यालखानामा थिएँ।
३३ अनि हामीसँग अङ्गरक्षकका कप्तानको नाउँ भएको एक जना हिब्रू नोकर थियो। उसको मालिक यूसुफसँग रिसाएको थियो र उसलाई कैदखानामा राखेको थियो। उसले त्यहाँ हाम्रो हेरचाह गर्थ्यो।
३४ अनि केही समय पछि जब हामी वार्डमा थियौं, मैले र रोटी बनाउनेहरूका प्रमुखले एक रात सपना देख्यौं; हामीले सपना देख्यौं, प्रत्येक मानिसले आफ्नो सपनाको व्याख्या अनुसार।
३५ अनि हामी बिहानै आइपुग्यौं र त्यस नोकरलाई त्यो सपना बतायौं। उसले हाम्रो सपनाको अर्थ खोलिदियो। उसले हरेक मानिसलाई उसको सपना अनुसार, के उसले सही अर्थ खोल्यो।
३६ अनि उनले हामीलाई व्याख्या गरेअनुसार घटना पनि त्यस्तै भयो; उनका कुनै पनि शब्द भुइँमा खसेनन्।
३७ अनि अब मेरा मालिक र राजाले मिश्रका मानिसहरूलाई सित्तैमा नमार्नुहोस्; हेर्नुहोस्, त्यो दास अझै पनि घरमा कैद गरिएको छ, पहरेदारका कप्तानले उसको मालिकलाई घरमा।
38 यदि राजालाई खुशी लाग्छ भने, उनले उनलाई तिम्रो अघि बोलाउन पठाऊन् र तिमीले देखेको सपनाको सही अर्थ खोलिदिनेछन्।
३९ अनि राजाले मुख्य दाखरस दिनेको कुरा सुने, र राजाले मिश्रका ज्ञानी मानिसहरूलाई मार्न नहुने आदेश दिए।
४० अनि राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई योसेफलाई आफ्नो सामु ल्याउन आदेश दिए। राजाले तिनीहरूलाई भने, "उसकहाँ जाऊ र उसलाई नडराऊ, नत्र ऊ अलमल्लमा पर्नेछ र राम्रोसँग बोल्न जान्नेछैन।"
४१ राजाका सेवकहरू योसेफकहाँ गए र उनलाई झ्यालखानाबाट हतार-हतार बाहिर ल्याए। राजाका सेवकहरूले उनको खौरिदिए, अनि उनले आफ्नो कैदखानाको पोशाक फेरे र राजाकहाँ हाजिर भए।
४२ अनि राजा आफ्नो राजकीय सिंहासनमा सुनौलो एपोद लगाएर राजसी पोशाकमा बसिरहेका थिए। त्यसमाथि भएको निखुर सुन चम्किरहेको थियो। राजाको शिरमा भएका रत्नहरू, माणिक, पन्ना र अरू सबै बहुमूल्य रत्नहरूले उनको आँखा चकित पारेका थिए। योसेफ राजालाई देखेर धेरै छक्क परे।
४३ राजा बसेको सिंहासन सुन, चाँदी र गोमेद रत्नहरूले ढाकिएको थियो र त्यसमा सत्तरीवटा खुट्किला थिए।
४४ अनि मिश्रभरि तिनीहरूको चलन थियो, राजासँग कुरा गर्न आउने हरेक मानिस, यदि ऊ राजकुमार थियो वा राजाको नजरमा सम्मानित व्यक्ति थियो भने, ऊ राजाको सिंहासनमा एकतीसौं खुड्किलोसम्म चढ्थ्यो, र राजा छत्तीसौं खुड्किलोमा ओर्लिएर उनीसँग कुरा गर्थे।
४५ यदि उनी साधारण मानिसहरूमध्ये एक थिए भने, उनी तेस्रो खुड्किलामा चढ्थे, र राजा चौथो खुड्किलामा ओर्लिएर उनीसँग बोल्थे, र उनीहरूको चलन यो थियो कि, सबै सत्तरी भाषाहरूमा बोल्न बुझ्ने जो कोही पनि, उनी सत्तरी खुड्किला चढ्थे, र माथि गएर राजाकहाँ नपुगुन्जेल बोल्थे।
४६ अनि जो मानिस सत्तरी पूरा गर्न सक्दैनथ्यो, उसले जति भाषा बोल्न जान्थ्यो त्यति नै खुड्किला चढ्थ्यो।
४७ अनि ती दिनहरूमा मिश्रमा यो चलन थियो कि सत्तरी भाषाहरू बोल्न बुझ्ने बाहेक कसैले पनि तिनीहरूमाथि शासन गर्नु हुँदैन।

४८ जब योसेफ राजाको सामु आए, उनले राजाको सामु भूइँमा निहुरिएर दण्डवत् गरे, र तेस्रो खुड्किलामा उक्लिए, र राजा चौथो खुड्किलामा बसे र योसेफसँग कुरा गरे।
४९ अनि राजाले योसेफलाई भने, "मैले एउटा सपना देखेँ, तर त्यसको अर्थ ठीकसँग व्याख्या गर्ने कोही पनि छैन। आज मैले मिश्रका सबै जादूगरहरू र ज्ञानी मानिसहरूलाई मेरो सामु आउन आज्ञा दिएको छु। मैले तिनीहरूलाई मेरा सपनाहरू सुनाएँ, तर कसैले पनि मलाई त्यसको अर्थ ठीकसँग व्याख्या गरेनन्।"
50 अनि आज मैले तपाईंको बारेमा सुनें कि तपाईं एक बुद्धिमान मानिस हुनुहुन्छ र तपाईंले सुन्नु भएको प्रत्येक सपनाको सही अर्थ लगाउन सक्नुहुन्छ।
५१ अनि योसेफले फारोलाई जवाफ दिए, "फारोले देखेका सपनाहरू उसलाई बताओस्; निश्चय नै अर्थहरू परमेश्वरकै हातमा छन्।" अनि फारोले योसेफलाई आफ्ना सपनाहरू, गाईहरूको सपना र अन्नका बालाहरूको सपना सुनाए, अनि राजा बोल्नै छोडे।
५२ अनि योसेफ राजाको सामु परमेश्वरको आत्माले पहिरिएका थिए, र त्यस दिनदेखि राजामाथि के-के आइपर्नेछ भनेर उनलाई थाहा थियो, र राजाको सपनाको उचित अर्थ उनलाई थाहा थियो, र उनले राजाको सामु बोले।
५३ अनि राजाको दृष्टिमा योसेफ निगाह पाए, र राजाले आफ्नो कान र हृदय समर्पण गरे, र उनले योसेफका सबै कुरा सुने। अनि योसेफले राजालाई भने, "यी दुई सपना हुन् भनी नसोच, किनकि यो त एउटै सपना मात्र हो, किनकि परमेश्वरले राजालाई सपनामा देखाउनुभएको सम्पूर्ण देशमा गर्नलाई उहाँले रोज्नुभएको कुरा यही हो, र तपाईंको सपनाको उचित व्याख्या यही हो:
५४ ती सात राम्रा गाई र अन्नका बालाहरू सात वर्ष हुन्, अनि ती सात खराब गाई र अन्नका बालाहरू पनि सात वर्ष हुन्; यो एउटै सपना हो।
५५ हेर, आउने सात वर्षहरूमा देशभरि प्रशस्त उब्जनी हुनेछ, अनि त्यसपछि अनिकालका सात वर्षहरू आउनेछन्, एउटा अत्यन्तै भयानक अनिकाल; र देशबाट सबै उब्जनी बिर्सिनेछ, र अनिकालले देशका बासिन्दाहरूलाई निल्नेछ।
५६ राजाले एउटा सपना देखे, र त्यही सपना फिरऊनलाई दोहोर्‍याइयो किनभने यो कुरा परमेश्वरले स्थापित गर्नुभएको छ, र परमेश्वरले चाँडै नै त्यो पूरा गर्नुहुनेछ।
57 अब म तिमीलाई सल्लाह दिनेछु र तिम्रो र यस देशका बासिन्दाहरूको प्राणलाई अनिकालको दुष्टताबाट बचाउनेछु। तिमीले आफ्नो राज्यभरि एक जना बुद्धिमान् र बुद्धिमान् मानिस खोज्नुपर्छ जसलाई राज्यका सबै कामहरू थाहा छ। अनि उसलाई मिश्र देशको जिम्मामा राख्न नियुक्त गर्नुपर्छ।
58 अनि तपाईंले मिश्रमाथि नियुक्त गर्नुभएको मानिसले आफ्नो अधीनमा अधिकारीहरू नियुक्त गरोस्, जसले गर्दा तिनीहरूले आउने असल वर्षहरूको लागि सबै अन्न जम्मा गरून् र अन्न जम्मा गरून् र तपाईंको तोकिएको भण्डारमा जम्मा गरून्।
59 अनिकालको सात वर्षसम्म तिनीहरूले त्यो अन्न जोगाएर राख्नु पर्छ। तब तिमीहरू, तिमीहरूका मानिसहरू र तिमीहरूको सम्पूर्ण भूमिले त्यो अन्न पाउनेछ। अनि अनिकालले तिमीहरू र तिमीहरूको भूमिलाई नष्ट पार्नेछैनौ।
६० देशका सबै बासिन्दाहरूलाई यो पनि आदेश दिइयोस् कि तिनीहरूले सात असल वर्षहरूमा आफ्नो खेतको उब्जनी, सबै प्रकारका अन्नहरू जम्मा गरून्, र तिनीहरूले त्यसलाई आफ्नो भण्डारमा जम्मा गरून्, ताकि अनिकालको दिनमा तिनीहरूका लागि त्यो भेट्टाउन सकून् र तिनीहरू त्यसमा बाँच्न सकून्।
६१ यो तिम्रो सपनाको उचित व्याख्या हो, र यो तिम्रो र तिम्रा सबै प्रजाको आत्मा बचाउनको लागि दिइएको सल्लाह हो।
६२ राजाले योसेफलाई भने, "तिमीले भनेको कुरा कसले भन्छ र कसलाई थाहा छ?" अनि राजाले राजालाई भने, "मेरा सबै वचनहरू सत्य छन् र मेरो सल्लाह तिम्रो लागि राम्रो छ भन्ने कुराको यो एउटा संकेत हुनेछ।"
६३ हेर, तिम्री श्रीमती आज प्रसवको मलमा बसेकी छिन्, र उनले तिमीलाई एउटा छोरा जन्माउनेछिन् र तिमी उसँग आनन्दित हुनेछौ; जब तिम्रो बच्चा आफ्नी आमाको गर्भबाट निस्कनेछ, यी दुई वर्ष अघि जन्मेको तिम्रो जेठो छोरा मर्नेछ, र आज तिम्रो लागि जन्मने बच्चामा तिमी सान्त्वना पाउनेछौ।
६४ अनि योसेफले राजालाई यी कुराहरू भनिसके, र राजालाई दण्डवत् गरे र बाहिर गए, र जब योसेफ राजाको उपस्थितिबाट निस्के, तब योसेफले राजालाई भनेका ती चिन्हहरू त्यसै दिन पूरा भए।
६५ अनि त्यस दिन रानीले एउटा छोरा जन्माइन् र राजाले आफ्नो छोराको बारेमा खुशीको खबर सुने, र उनी खुसी भए, र जब रिपोर्टर राजाको उपस्थितिबाट निस्के, राजाका सेवकहरूले राजाको जेठो छोरालाई भुइँमा मृत अवस्थामा फेला पारे।
६६ अनि राजाको दरबारमा ठूलो विलाप र कोलाहल भयो, र राजाले यो सुने, र उनले भने, "मैले घरमा सुनेको यो कोलाहल र विलाप के हो?" अनि तिनीहरूले राजालाई भने कि उनको जेठो छोराको मृत्यु भएको छ; तब राजाले थाहा पाए कि उनले भनेका सबै यूसुफका शब्दहरू सही थिए, र यूसुफले भनेझैं त्यस दिन उनको छोरा जन्मिएको थियो, राजाले आफ्नो छोराको लागि सान्त्वना पाए।

अध्याय ४९

1 यी कुराहरू पछि राजाले आफ्ना सबै अधिकारीहरू, सेवकहरू, राजाका सबै राजकुमारहरू र भारदारहरूलाई भेला गरे, र तिनीहरू सबै राजाको सामु उपस्थित भए।
२ राजाले तिनीहरूलाई भने, "हेर, तिमीहरूले यस हिब्रू मानिसका सबै वचनहरू र उसले घोषणा गरेका सबै चिन्हहरू देखेका र सुनेका छौ, र उसको कुनै पनि वचन भुइँमा खसेको छैन।"
३ तिमीलाई थाहा छ कि उनले सपनाको सही अर्थ लगाएका छन्, र त्यो अवश्य पूरा हुनेछ। त्यसैले अब सल्लाह गर र तिमीले के गर्ने र देशलाई अनिकालबाट कसरी बचाउने भनेर बुझ।
४ अब खोज र हेर, जसको हृदयमा बुद्धि र ज्ञान छ, त्यस्तै कोही पाइएला कि? म त्यसलाई देशमाथि नियुक्त गर्नेछु।
५ किनकि हिब्रू मानिसले यसबारे भूमिलाई अनिकालबाट बचाउन के सल्लाह दिएको छ, त्यो तिमीले सुनेका छौ। अनि मलाई थाहा छ कि मलाई सल्लाह दिने हिब्रू मानिसको सल्लाह बिना देश अनिकालबाट मुक्त हुनेछैन।
6 अनि सबैले राजालाई जवाफ दिए र भने, "यस विषयमा हिब्रूले दिएको सल्लाह असल छ। अब हाम्रा मालिक र महाराज, हेर्नुहोस्, सारा देश तपाईंको हातमा छ। तपाईंको दृष्टिमा जे राम्रो लाग्छ त्यही गर्नुहोस्।"

७ जसलाई तपाईंले रोज्नुहुन्छ, र जसलाई तपाईं आफ्नो बुद्धिमा बुद्धिमान् र आफ्नो बुद्धिले देश बचाउन सक्षम ठान्नुहुन्छ, राजाले त्यसैलाई देशको शासन गर्न नियुक्त गर्नुहुनेछ।

८ अनि राजाले सबै अधिकृतहरूलाई भने: "परमेश्वरले हिब्रू मानिसलाई आफूले भनेका सबै कुरा प्रकट गर्नुभएको हुनाले, सारा देशभरि ऊ जस्तो बुद्धिमान् र बुद्धिमान् कोही छैन भन्ने मलाई लागेको छ; यदि तिमीहरूलाई यो राम्रो लाग्छ भने म उसलाई देशमाथि नियुक्त गर्नेछु, किनकि उसले आफ्नो बुद्धिले देश बचाउनेछ।"

९ अनि सबै अधिकृतहरूले राजालाई जवाफ दिए र भने, "तर निश्चय नै मिश्रको कानूनमा यो लेखिएको छ, र यसलाई उल्लङ्घन गर्नु हुँदैन, कि कसैले पनि मिश्रमाथि शासन गर्नु हुँदैन, न त राजाभन्दा दोस्रो हुनु पर्छ, तर मानिसका सन्तानहरूको सबै भाषाहरूमा ज्ञान भएको व्यक्ति मात्र।"

१० अब हाम्रा मालिक र महाराज, हेर्नुहोस्, यो हिब्रू मानिसले हिब्रू भाषा मात्र बोल्न सक्छ, अनि कसरी ऊ हामीमाथि दोस्रो दर्जाको सरकार हुन सक्छ, जसले हाम्रो भाषा पनि जान्दैन?

११ अब हामी बिन्ती गर्छौं कि उसलाई बोलाउन पठाउनुहोस्, र उसलाई तपाईंको अगाडि आउन दिनुहोस्, र सबै कुरामा उसलाई जाँच्नुहोस्, र तपाईंले जे उचित देख्नुहुन्छ त्यही गर्नुहोस्।

१२ राजाले भने, "भोलि नै यो हुनेछ, र तपाईंले भन्नुभएको कुरा असल छ।" अनि त्यस दिन सबै अधिकारीहरू राजाकहाँ आए।

१३ अनि त्यस रात परमप्रभुले आफ्ना सेवा गर्ने स्वर्गदूतहरूमध्ये एक जनालाई पठाउनुभयो, र उनी मिश्र देशमा योसेफकहाँ आए, र परमप्रभुका स्वर्गदूत योसेफमाथि उभिए, र हेर, योसेफ राती आफ्नो मालिकको घरमा रहेको कालकोठरीमा ओछ्यानमा सुतिरहेका थिए, किनकि उनका मालिकले उनलाई आफ्नी पत्नीको कारणले कालकोठरीमा फिर्ता राखेका थिए।

१४ अनि स्वर्गदूतले उनलाई निद्राबाट उठाए, अनि योसेफ उठे र आफ्नो खुट्टामा उभिए, अनि परमप्रभुका स्वर्गदूत उनको अगाडि उभिरहेका देखे; अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतले योसेफसँग कुरा गरे, र त्यस रात उनले उनलाई मानिसका सबै भाषाहरू सिकाए, र उनले उनको नाउँ यहोसेफ राखे।

१५ अनि परमप्रभुका स्वर्गदूत उनीबाट गए, र योसेफ फर्केर आफ्नो ओछ्यानमा पल्टे। योसेफले देखेको दर्शनले उनी छक्क परे।

१६ अनि बिहानै राजाले आफ्ना सबै अधिकारीहरू र सेवकहरूलाई बोलाए। तिनीहरू सबै आएर राजाको सामु बसे। राजाले योसेफलाई ल्याउने आदेश दिए। राजाका सेवकहरू गएर योसेफलाई फारोकहाँ ल्याए।

१७ अनि राजा बाहिर आए र सिंहासनको सिँढी चढे, र योसेफले राजासँग सबै भाषाहरूमा कुरा गरे, र योसेफ उनीकहाँ गए र राजासँग कुरा गरे जबसम्म उनी सत्तरीऔं खुड्किलोमा राजाको अगाडि पुगेनन्, र उनी राजाको अगाडि बसे।

१८ अनि राजा योसेफको कारणले अत्यन्तै खुसी भए, र राजाका सबै अधिकारीहरूले योसेफका सबै कुरा सुनेपछि राजासँगै अत्यन्तै आनन्दित भए।

१९ अनि राजा र तिनका अधिकृतहरूलाई यो कुरा मन पर्यो, कि योसेफलाई सम्पूर्ण मिश्र देशको राजापछि दोस्रो दर्जाको राजा नियुक्त गरियोस्। राजाले योसेफलाई भने,

२० अब तपाईंले मलाई मिश्र देशमाथि एक जना बुद्धिमान् मानिस नियुक्त गर्ने सल्लाह दिनुभयो, ताकि त्यसले आफ्नो बुद्धिले देशलाई अनिकालबाट बचाउन सकोस्; अब, परमेश्वरले तपाईंलाई यी सबै कुरा र तपाईंले भन्नुभएका सबै कुराहरू प्रकट गर्नुभएको हुनाले, देशभरि तपाईं जस्तो समझदार र बुद्धिमान् मानिस कोही छैन।

२१ अनि अब उप्रान्त तिम्रो नाम यूसुफ भनिने छैन, तर तिम्रो नाम सापनाथ पानेह हुनेछ; तिमी मपछि दोस्रो हुनेछौ, र तिम्रो वचनअनुसार मेरो सरकारको सबै काम हुनेछ, र तिम्रो वचनअनुसार मेरा मानिसहरू बाहिर आउने र आउनेछन्।

२२ मेरा सेवकहरू र अधिकारीहरूले तपाईंको हातबाट मासिक तलब पाउनेछन्, जुन तिनीहरूलाई दिइन्छ, र देशका सबै मानिसहरूले तपाईंलाई दण्डवत् गर्नेछन्; मेरो सिंहासनमा मात्र म तपाईंभन्दा महान् हुनेछु।

२३ अनि राजाले आफ्नो हातबाट औंठी फुकालेर योसेफको हातमा लगाइदिए, र राजाले योसेफलाई राजसी पोशाक पहिराइदिए, उनको शिरमा सुनको मुकुट लगाइदिए, र उनको घाँटीमा सुनको सिक्री लगाइदिए।

२४ अनि राजाले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश दिए, र तिनीहरूले उनलाई राजाको रथको विपरीत जाने दोस्रो रथमा सवार गराए। उनले उनलाई राजाको घोडाहरूमध्ये एउटा ठूलो र बलियो घोडामा सवार गराए र मिश्र देशका सडकहरूमा घुमाउन लगाए।

२५ अनि राजाले खैंजडी, वीणा र अन्य वाद्ययन्त्र बजाउनेहरू सबैलाई योसेफसँगै जान आज्ञा दिए; एक हजार खैंजडी, एक हजार मेखोलोथ र एक हजार नेबालिमहरू उनको पछि लागे।

२६ अनि पाँच हजार मानिसहरू, हातमा चम्किला तरवारहरू लिएर, योसेफको अगाडि नाच्दै र नाच्दै हिँडे। राजाका बीस हजार ठूला मानिसहरू सुनले मोहरिएका छालाका पटुका लगाएर योसेफको दाहिनेतिर र बीस हजार देब्रेतिर हिँडे। सबै महिला र कन्याहरू छतमा गएर वा सडकमा उभिएर योसेफलाई खेल्दै र आनन्द मनाउँदै, र योसेफको रूप र उनको सुन्दरता हेर्दै थिए।

२७ अनि राजाका मानिसहरू उनको अगाडि र पछाडि हिँडे। तिनीहरूले बाटोमा धूप, तेजपात र सबै किसिमका उत्तम अत्तर छर्के। तिनीहरूले बाटोमा मूर्र र एलवा छरे। बीस जना मानिसहरूले उनको अगाडि देशभरि ठूलो स्वरमा यी वचनहरू घोषणा गरे:

२८ के तिमीले यो मानिसलाई देख्छौ जसलाई राजाले आफ्नो दोस्रो दर्जाको रूपमा चुनेका छन्? सरकारका सबै कामहरू उसैद्वारा नियमन गरिनेछन्, र जसले उनको आदेश उल्लङ्घन गर्छ, वा जसले उनको सामु भुइँमा निहुरँदैन, त्यो मर्नेछ, किनकि उसले राजा र उनको दोस्रो दर्जाको विरुद्धमा विद्रोह गर्छ।

२९ अनि जब घोषणा गर्नेहरूले घोषणा गर्न छोडे, तब मिश्रका सबै मानिसहरूले योसेफको सामु भुइँमा घोप्टो परेर भने, "राजा जीवित रहून्, उनको दोस्रो राजा पनि जीवित रहून्।" अनि मिश्रका सबै बासिन्दाहरूले बाटोमा शिर झुकाए, र जब घोषणा गर्नेहरू तिनीहरूको नजिक आए, तिनीहरूले निहुरिए, र सबै प्रकारका खैंजडी, मेखोल र नेबल बजाउँदै योसेफको सामु रमाए।

३० अनि घोडामा चढेर यूसुफले आकाशतिर आँखा उठाए र कराए, "उहाँले गरिबलाई धूलोबाट उठाउनुहुन्छ, उहाँले खाँचोमा परेकाहरूलाई गोबरको थुप्रोबाट उठाउनुहुन्छ।" हे सेनाहरूका परमप्रभु, तपाईंमाथि भरोसा राख्ने मानिस धन्यको हो।

३१ अनि फारोका सेवकहरू र अधिकृतहरूसँग योसेफ मिश्र देशभरि घुमे, र तिनीहरूले उनलाई मिश्र देश र राजाका सबै धन-सम्पत्ति देखाए।
32 त्यसै दिन यूसुफ फर्केर फारोकहाँ आए। राजाले यूसुफलाई मिश्रदेशमा केही सम्पत्ति दिए। त्यहाँ खेतबारी र दाखबारीहरू पनि थिए। राजाले यूसुफलाई तीन हजार तोडा चाँदी, एक हजार तोडा सुन, गोमेद र धूपका रत्नहरू र धेरै उपहारहरू दिए।
३३ अनि भोलिपल्ट राजाले मिश्रका सबै मानिसहरूलाई योसेफकहाँ भेटी र उपहार ल्याउने आज्ञा दिए, र जसले राजाको आज्ञा उल्लङ्घन गर्छ उसलाई मार्नुपर्छ; अनि तिनीहरूले शहरको चोकमा एउटा अग्लो ठाउँ बनाए, र त्यहाँ तिनीहरूले लुगा ओछ्याउँथे, र जसले योसेफकहाँ केही ल्याउँथ्यो, त्यसलाई अग्लो ठाउँमा राख्थे।
३४ अनि मिश्रका सबै मानिसहरूले उच्च स्थानमा केही न केही फ्याँके, एक जनाले सुनको कुण्डल, अर्कोले कुण्डल, सुन र चाँदीका विभिन्न भाँडाकुँडा, गोमेद र धूपका टुक्राहरू फ्याँके; प्रत्येकले आफ्नो सम्पत्तिबाट केही न केही दिए।
३५ अनि योसेफले यी सबै लिएर आफ्नो भण्डारमा राखे, र राजाका सबै अधिकृतहरू र भारदारहरूले योसेफलाई सम्मान गरे, र राजाले उनलाई आफ्नो दोस्रो दर्जाको रूपमा चुनेको देखेर तिनीहरूले उनलाई धेरै उपहारहरू दिए।
३६ अनि राजाले ओनका पुजारी अहीरामका छोरा पोतीफेरालाई पठाए, र उनले आफ्नी सानी छोरी ओसनाथलाई लगेर योसेफलाई पत्नीको रूपमा दिए।
३७ अनि ती युवती धेरै सुन्दर थिइन्, कन्या, जसलाई कुनै मानिसले चिनेको थिएन, र योसेफले उनलाई पत्नीको रूपमा लिए; अनि राजाले योसेफलाई भने, "म फारो हुँ, र तिमी बाहेक अरू कसैले पनि मिश्र देशभरि मेरा मानिसहरूलाई शासन गर्न आफ्नो हात वा खुट्टा उठाउने आँट गर्नेछैन।"
38 यूसुफ तीस वर्षका थिए जब तिनी फिरऊनको सामु उपस्थित भए। यूसुफ राजाको सामुबाट निस्केर गए। अनि उनी मिश्रमा दोस्रो राजा भए।
३९ अनि राजाले योसेफलाई आफ्नो घरमा सेवा गर्न एक सय दासहरू दिए, अनि योसेफले पनि धेरै दासहरू किन्न पठाए र तिनीहरू योसेफको घरमा नै बसे।
४० त्यसपछि योसेफले आफ्नो लागि राजाको दरबारको आँगनको अगाडि राजाहरूका घरहरू जस्तै एउटा अत्यन्तै भव्य घर बनाए, र उनले घरमा एउटा ठूलो मन्दिर बनाए, जुन हेर्नमा धेरै सुन्दर र आफ्नो बसोबासको लागि सुविधाजनक थियो; योसेफले आफ्नो घर बनाउन तीन वर्ष बिताए।
४१ अनि योसेफले आफ्नो लागि प्रशस्त सुन र चाँदीले बनेको एउटा अत्यन्तै सुन्दर सिंहासन बनाए, र त्यसलाई गोमेद र धूपले ढाक्यो, र त्यसमाथि सम्पूर्ण मिश्र देशको प्रतिमा, र सम्पूर्ण मिश्र देशलाई सिंचाई गर्ने मिश्रको नदीको प्रतिमा बनाए; र योसेफ आफ्नो घरमा आफ्नो सिंहासनमा सुरक्षित रूपमा बसे र परमप्रभुले योसेफको बुद्धि बढाउनुभयो।
४२ मिश्रका सबै बासिन्दाहरू, फारोका नोकरहरू र उनका राजकुमारहरूले यूसुफलाई धेरै माया गर्थे, किनकि यो परमप्रभुबाटै भएको थियो।
४३ यूसुफसँग युद्ध गर्ने एउटा सेना थियो, जसको संख्या चालीस हजार छ सय थियो। तिनीहरू राजा र यूसुफलाई शत्रुको विरुद्धमा सहायता गर्न हतियार बोक्न सक्षम थिए। राजाका अधिकारीहरू, सेवकहरू र मिश्रका अनगिन्ती बासिन्दाहरू बाहेक तिनीहरूसँग असङ्ख्य सेनाहरू थिए।
44 यूसुफले आफ्ना सिपाहीहरू र आफ्ना सबै सेनालाई ढाल र भाला, टोपी र कवच अनि घुयेंत्रोले हान्नको लागि ढुङ्गाहरू दिए।

अध्याय ५०

1 त्यस समयमा तर्शीशका मानिसहरू इश्माएलका छोराहरू विरुद्ध आए र तिनीहरूसँग युद्ध गरे, र तर्शीशका मानिसहरूले धेरै समयसम्म इश्माएलीहरूलाई लुटे।
२ त्यस समयमा इश्माएलका सन्तानहरू संख्यामा थोरै थिए, र तिनीहरूले तर्शीशका सन्तानहरूमाथि विजयी हुन सकेनन्, र तिनीहरूलाई अत्यन्तै कष्ट दिइयो।
3 तब इश्माएलीहरूका बूढा-प्रधानहरूले मिश्रका राजालाई एउटा लेखा पठाए। तिनीहरूले भने, "तपाईंका सेवकहरू, अधिकारीहरू र सेनाहरूलाई तर्शीशका मानिसहरूको विरुद्धमा लड्न हामीलाई मद्दत गर्न पठाउनुहोस्। हामी धेरै समयदेखि नष्ट हुँदै आएका छौं।"
४ अनि फारोले युसुफलाई आफूसँग भएका बलिया मानिसहरू र सेनासँगै पठाए, र राजदरबारका उसका बलिया मानिसहरूलाई पनि पठाए।
५ अनि तिनीहरू इश्माएलका सन्तानहरूलाई तर्शीशका सन्तानहरूको विरुद्धमा सहयोग गर्न हविलाहको भूमिमा गए। इश्माएलका सन्तानहरूले तर्शीशका सन्तानहरूसँग युद्ध गरे। यूसुफले तर्शीशका मानिसहरूलाई परास्त गरे र तिनीहरूको सबै भूमि आफ्नो कब्जामा लिए। इश्माएलका सन्तानहरू आजको दिनसम्म पनि त्यहाँ बसोबास गर्छन्।
६ अनि जब तर्शीशको भूमि कब्जा गरियो, सबै तर्शीशीहरू भागे, र आफ्ना दाजुभाइ यावानका सन्तानहरूको सिमानामा आए। अनि यूसुफ आफ्ना सबै शक्तिशाली मानिसहरू र सेनासहित मिश्र फर्के, तिनीहरूमध्ये एक जना पनि हराएको थिएन।
७ अनि वर्षको क्रान्तिमा, यूसुफले मिश्रमाथि शासन गरेको दोस्रो वर्षमा, यूसुफले भनेझैं परमप्रभुले सात वर्षसम्म देशभरि प्रशस्त उब्जनी दिनुभयो, किनकि ती दिनहरूमा परमप्रभुले सात वर्षसम्म पृथ्वीको सबै उब्जनीमा आशिष् दिनुभयो, र तिनीहरूले खाए र धेरै सन्तुष्ट भए।
८ त्यसबेला योसेफका अधीनमा अधिकारीहरू थिए। तिनीहरूले असल वर्षहरूको सबै अन्न जम्मा गर्थे, र वर्षैपिच्छे अन्नको थुप्रो लगाउँथे, र त्यो यूसुफको भण्डारमा राख्थे।
९ अनि जब तिनीहरूले अन्न बटुल्थे, योसेफले आज्ञा गर्थे कि तिनीहरूले बालाहरूमा भएको अन्न र खेतको माटो पनि ल्याऊन्, ताकि त्यो बिग्रियोस्।
१० योसेफले वर्षैपिच्छे त्यही गरे। उनले समुद्रको बालुवाझैं प्रशस्त अन्न थुपारे, किनकि उनको भण्डारहरू धेरै थिए र गन्नै नसकिने खालका थिए।
११ अनि मिश्रका सबै बासिन्दाहरूले सात असल वर्षहरूमा आफ्ना भण्डारहरूमा सबै प्रकारका अन्नहरू प्रशस्त मात्रामा जम्मा गरे, तर तिनीहरूले योसेफले गरेजस्तै त्यसलाई गरेनन्।
१२ अनि सात वर्षको सहकालमा यूसुफ र मिश्रीहरूले जम्मा गरेका सबै अन्नहरू सात वर्षको अनिकालको लागि भण्डारमा सुरक्षित गरियो, सम्पूर्ण भूमिको पालनपोषणको लागि।

१३ अनि अनिकालको समयमा सहयोगको लागि मिश्रका बासिन्दाहरूले आफ्नो भण्डार र लुक्ने ठाउँ अन्नले भरे।
१४ अनि योसेफले जम्मा गरेको सबै अन्न मिश्रका सबै शहरहरूमा जम्मा गरे, र सबै भण्डारहरू बन्द गरे र तिनीहरूमाथि पहरेदारहरू राखे।
१५ योसेफकी पत्नी पोतीफेराकी छोरी ओस्नाथले तिनको लागि दुई छोराहरू जन्माइन्, मनश्शे र एफ्राइम। यी छोराहरू जन्मिँदा योसेफ चौतीस वर्षका थिए।
१६ अनि ती केटाहरू बढ्दै गए र उनका मार्ग र निर्देशनहरूमा हिँडे। तिनीहरू आफ्ना बुबाले सिकाएको मार्गबाट दायाँ-बायाँ न त तर्किए।
१७ अनि परमप्रभु ती केटाहरूसँगै हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरू हुर्के र सबै बुद्धि र शासनका सबै काममा समझशक्ति र निपुणता हासिल गरे। राजाका सबै अधिकारीहरू र मिश्रका बासिन्दाहरूका प्रमुखहरूले ती केटाहरूलाई सम्मान गरे, र तिनीहरू राजाका छोराहरूसँगै हुर्किए।
१८ देशभरि भएको सहकालको सात वर्ष सकियो। त्यसपछि यूसुफले भनेझैं अनिकालको सात वर्ष पछि आयो। अनि देशभरि अनिकाल पर्यो।
१९ मिश्रका सबै मानिसहरूले देखे कि मिश्रमा अनिकाल सुरु भएको थियो। अनि अनिकालले गर्दा मिश्रका सबै मानिसहरूले आफ्ना अन्नका भण्डारहरू खोले।
२० अनि तिनीहरूले आफ्नो भण्डारमा भएका सबै खानेकुरा किराले भरिएको र खान लायक नभएको पाए। अनि देशभरि अनिकाल पर्यो। अनि मिश्रका सबै बासिन्दाहरू आएर फिरऊनको सामु पुकारा गरे, किनकि अनिकाल तिनीहरूमाथि भारी थियो।
२१ तिनीहरूले फिरऊनलाई भने, "हामीलाई खाना देऊ। हामी र हाम्रा केटाकेटीहरू किन तपाईंको आँखाको अगाडि भोकले मर्ने?"
२२ फारोले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "अनि तिमीहरू किन मलाई पुकार्छौ? के योसेफले सात वर्षको सहकालको समयमा अनिकालका वर्षहरूको लागि अन्न थुपार्न आज्ञा दिएका थिएनन्? अनि तिमीहरूले किन उनको कुरा सुनेनौ?"
23 मिश्रका मानिसहरूले राजालाई जवाफ दिए, "हे हाम्रा मालिक, तपाईंको प्राणको शपथ खाएर भन्नुहोस्, तपाईंका सेवकहरूले योसेफले आज्ञा गरेका सबै कुरा गरेका छन्। तपाईंका सेवकहरूले पनि सात वर्षको सहकालमा आफ्ना खेतबारीका सबै उब्जनीहरू बटुलेर भण्डारमा जम्मा गरे र आजको दिनसम्म पनि राखे।"
२४ अनि जब तपाईंका दासहरूमा अनिकाल पर्यो, हामीले हाम्रा भण्डारहरू खोल्यौं, र हाम्रा सबै उब्जनी किराले भरिएका थिए र खान लायकका थिएनन्।
२५ अनि जब राजाले मिश्रका बासिन्दाहरूलाई के भएको थियो भनेर सुने, राजा अनिकालको कारणले धेरै डराए, र उनी धेरै डराए; र राजाले मिश्रका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, "तिमीहरूलाई यो सबै भएको हुनाले, योसेफकहाँ जाओ, उनले भनेका सबै कुरा गर, उनका आज्ञाहरू उल्लङ्घन नगर।"
26 तब मिश्रका सबै मानिसहरू योसेफकहाँ गए र भने, "हामीलाई खानेकुरा दिनुहोस्, अनि हामी किन तपाईंको सामु भोकले मर्नेछौं? किनभने हामीले सात वर्षसम्म तपाईंले आज्ञा गर्नुभएझैं हाम्रो उब्जनी बटुल्यौं र भण्डार गर्यौं, र यसरी हामीमाथि आइपरेको छ।"
२७ अनि जब योसेफले मिश्रका मानिसहरूका सबै कुरा र उनीहरूमाथि आइपरेका घटनाहरू सुने, तब योसेफले आफ्ना सबै अनाजका भण्डारहरू खोले र मिश्रका मानिसहरूलाई बेचे।
२८ अनिकाल देशभरि नै पर्यो। सबै देशहरूमा अनिकाल पर्यो, तर मिश्रमा बेच्नको लागि अन्न थियो।
२९ अनि मिश्रका सबै बासिन्दाहरू अन्न किन्न योसेफकहाँ आए, किनकि अनिकालले उनीहरूलाई प्रचण्ड रूपमा सखाप पारेको थियो र उनीहरूको सबै अन्न बिग्रिएको थियो। योसेफले दिनहुँ मिश्रका सबै मानिसहरूलाई अन्न बेच्थे।
३० अनि कनान देशका सबै बासिन्दाहरू, पलिश्तीहरू, यर्दन नदीपारिका मानिसहरू, पूर्वका मानिसहरू र टाढा-टाढाका देशका सबै शहरहरूले मिश्रमा अन्न छ भनी सुने। अनिकालले उनीहरूलाई प्रचण्ड रूपमा आक्रमण गरेकोले तिनीहरू सबै अन्न किन्न मिश्रमा आए।
३१ अनि योसेफले अन्नका भण्डारहरू खोलेर तिनीहरूमाथि अधिकारीहरू खटाए, र तिनीहरू दिनहुँ उभिएर आउने सबैलाई बेच्थे।
३२ अनि योसेफलाई थाहा थियो कि उनका दाजुभाइहरू पनि अन्न किन्न मिश्र आउनेछन्, किनकि पृथ्वीभरि अनिकाल परेको थियो। अनि योसेफले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई मिश्रभरि यो घोषणा गर्न आज्ञा दिए, यसो भन्दै,
३३ राजा, उनका दोस्रो र उनका ठूलाबडाहरूको यो इच्छा छ कि मिश्रमा अन्न किन्न चाहने जो कोहीले पनि आफ्ना नोकरहरूलाई किन्न मिश्रमा पठाउनु हुँदैन, तर उनका छोराहरू, र कुनै पनि मिश्री वा कनानी, जो मिश्रमा अन्न किनेर कुनै पनि पसलबाट आउँछ र देशभरि बेच्न जान्छ, त्यो मर्नेछ, किनभने उसको घरको पालनपोषणको लागि बाहेक अरू कसैले किन्नेछैन।
34 अनि कुनै पनि मानिसले दुई वा तीनवटा पशुहरू डोर्याउने काम गर्छ भने त्यो मारिनेछ, किनभने मानिसले आफ्नो पशु मात्र डोर्याउन सक्छ।
35 अनि योसेफले मिश्रका ढोकाहरूमा पहरेदारहरू राखे र तिनीहरूलाई यसो भनेर आज्ञा दिए, "जो कोही अन्न किन्न आउँछ, उसलाई उसको नाम, उसको बुबाको नाम र उसको बुबाको बुबाको नाम लेखिएसम्म भित्र नपठाउनू, र दिनमा जे लेखिएको छ, साँझमा मलाई तिनीहरूको नाम पठाऊ ताकि म तिनीहरूको नाम जान्न सकूँ।"
३६ अनि योसेफले मिश्रभरि अधिकारीहरू खटाए र यी सबै काम गर्न तिनीहरूलाई आज्ञा दिए।
३७ अनि योसेफले यी सबै काम गरे, र यी नियमहरू बनाए, ताकि उनका दाजुभाइहरू कहिले मिश्रमा अन्न किन्न आउँछन् भनेर उनलाई थाहा होस्; र योसेफका मानिसहरूले योसेफले आज्ञा गरेका यी वचनहरू र विधिहरू अनुसार मिश्रमा दिनहुँ घोषणा गरे।
३८ पूर्व, पश्चिम र सारा पृथ्वीका सबै बासिन्दाहरूले योसेफले मिश्रमा बनाएका नियम र नियमहरूको बारेमा सुने। पृथ्वीको छेउछाउका बासिन्दाहरू आएर दिनहुँ मिश्रमा अन्न किने र त्यसपछि गए।
३९ अनि मिश्रका सबै अधिकृतहरूले योसेफको आज्ञाअनुसार गरे, र मिश्रमा अन्न किन्न आउने सबैको नाम द्वारपालहरूले लेख्थे र आफ्ना बुबाको नाम लेख्थे र हरेक दिन साँझमा योसेफकहाँ ल्याउँथे।

अध्याय ५१

१ पछि याकूबले सुने कि मिश्रमा अन्न छ। अनि उनले आफ्ना छोराहरूलाई मिश्रमा अन्न किन्न बोलाए, किनकि तिनीहरूमाथि पनि अनिकाल परेको थियो। उनले आफ्ना छोराहरूलाई बोलाएर भने,
२ हेर, मैले सुनेको छु कि मिश्रमा अन्न छ, र पृथ्वीका सबै मानिसहरू त्यहाँ किन्न जान्छन्। अब तिमीहरू किन सारा पृथ्वीको सामु सन्तुष्ट देखिँदैनौ? तिमीहरू पनि मिश्रमा जाऊ र त्यहाँ आउनेहरूमध्ये हाम्रो लागि अलिकति अन्न किन, ताकि हामी मर्ने छैनौं।
३ याकूबका छोराहरूले आफ्ना बुबाको कुरा माने, र त्यहाँ आएका बाँकी मानिसहरूमध्येबाट अनाज किन्न मिश्र जानलाई उठे।
४ अनि तिनीहरूका बुबा याकूबले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए, "जब तिमीहरू शहरमा पस्छौ, तब एउटै ढोकाबाट सँगै नपस्नु, किनभने त्यहाँका बासिन्दाहरू धेरै छन्।"
५ अनि याकूबका छोराहरू मिश्र गए र गए। याकूबका छोराहरूले आफ्ना बुबाले आज्ञा गरेअनुसार सबै गरे। याकूबले बिन्यामीनलाई पठाएनन्, किनकि उनले भने, "नत्रता उसको भाइ जस्तै बाटोमा उसलाई पनि दुर्घटना हुनेछ।" अनि याकूबका दश जना छोराहरू त्यहाँबाट निस्के।
६ अनि याकूबका छोराहरू बाटोमा जाँदै गर्दा, तिनीहरूले योसेफलाई गरेको कामको लागि पछुतो गरे। तिनीहरूले एक-अर्कालाई भने, "हामीलाई थाहा छ कि हाम्रो भाइ योसेफ मिश्रदेशमा गएको थियो। अब हामी जहाँ जान्छौं त्यहाँ उसलाई खोज्नेछौं। यदि हामीले उसलाई भेट्टायौं भने, हामी उसलाई उसको मालिकबाट फिरौतीको लागि लैजानेछौं, र यदि भेटेनौं भने, जबरजस्ती गरेर, र हामी उसको लागि मर्नेछौं।"
७ अनि याकूबका छोराहरूले यो कुरामा सहमति जनाए र योसेफलाई आफ्ना मालिकको हातबाट छुटाउनको लागि आफूलाई बलियो बनाए। अनि याकूबका छोराहरू मिश्र गए; अनि जब तिनीहरू मिश्रको नजिक पुगे, तिनीहरू एकअर्काबाट अलग भए, र तिनीहरू मिश्रका दश ढोकाहरूबाट भित्र पसे, र द्वारपालहरूले त्यस दिन तिनीहरूको नाम लेखे र साँझमा तिनीहरूलाई योसेफकहाँ ल्याए।
८ अनि योसेफले शहरका द्वारपालहरूको हातबाट नामहरू पढे, र उनले आफ्ना दाजुभाइहरू शहरका दश ढोकाबाट भित्र पसेको पाए, र त्यस समयमा योसेफले मिश्रभरि यो घोषणा गर्न आज्ञा दिए, यसो भन्दै,
९ हे सबै भण्डार रक्षकहरू, बाहिर निस्कनुहोस्, सबै अनाज भण्डारहरू बन्द गर्नुहोस् र एउटा मात्र खुला राख्नुहोस्, ताकि आउनेहरूले त्यसबाट किन्न सकून्।
१० अनि त्यसबेला यूसुफका सबै अधिकृतहरूले त्यसै गरे, र तिनीहरूले सबै भण्डारहरू बन्द गरे र एउटा मात्र खुला छोडे।
११ अनि यूसुफले आफ्ना दाजुभाइहरूको नामावली गोदामको रेखदेख गर्नेलाई दिए। उनले भने, "जो कोही अन्न किन्न तिमीकहाँ आउँछ, उसको नाम सोध। जब यी नाउँ भएका मानिसहरू तिम्रो अगाडि आउँछन्, तिनीहरूलाई समातेर पठाइदेऊ।" अनि तिनीहरूले त्यसै गरे।
१२ अनि जब याकूबका छोराहरू शहरमा आए, तिनीहरूले अन्न किन्न अघि योसेफलाई खोज्न शहरमा भेला भए।
१३ अनि तिनीहरू वेश्याहरूको पर्खालमा गए, र तीन दिनसम्म वेश्याहरूको पर्खालमा योसेफलाई खोजे, किनकि तिनीहरूले सोचे कि योसेफ वेश्याहरूको पर्खालमा आउनेछन्, किनकि योसेफ धेरै सुन्दर र मनमोहक थिए। याकूबका छोराहरूले योसेफलाई तीन दिनसम्म खोजे, तर तिनीहरूले उनलाई भेट्टाएनन्।
१४ अनि भण्डारको रेखदेख गर्ने मानिसले योसेफले दिएका नाउँहरू खोज्यो, तर उसले ती पाएन।
१५ अनि उनले योसेफलाई खबर पठाए, "तीन दिन बितिसक्यो, तैंले मलाई दिएका ती मानिसहरू आइपुगेनन्; त्यसैले योसेफले मिश्रभरि ती मानिसहरूलाई खोजेर योसेफकहाँ ल्याउन नोकरहरू पठाए।"
१६ अनि यूसुफका नोकरहरू मिश्रमा गए र तिनीहरूलाई भेट्टाएनन्, र गोशेनमा गए र तिनीहरू त्यहाँ थिएनन्, र त्यसपछि रामसेस शहरमा गए र तिनीहरूलाई भेट्टाएनन्।
१७ अनि योसेफले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई खोज्न सोह्र जना नोकरहरू पठाए। तिनीहरू गएर शहरका चारै कुनामा छरिए। चार जना नोकरहरू वेश्याहरूको घरमा गए। तिनीहरूले त्यहाँ दश जना मानिसहरूलाई आफ्नो भाइलाई खोजिरहेका भेट्टाए।
१८ अनि ती चार जना मानिसहरूले तिनीहरूलाई लगेर उहाँको अगाडि ल्याए, र तिनीहरूले उहाँलाई भुइँमा ढोगे। यूसुफ आफ्नो मन्दिरमा आफ्नो सिंहासनमा बसिरहेका थिए, उनले शाही पोशाक लगाएका थिए, र उनको शिरमा सुनको ठूलो मुकुट थियो, र सबै वीर पुरुषहरू उनको वरिपरि बसिरहेका थिए।
१९ अनि याकूबका छोराहरूले योसेफलाई देखे, र उनको रूप, सुन्दरता र गौरव तिनीहरूको नजरमा अचम्मलाग्दो देखिन्थ्यो, र तिनीहरूले फेरि भूइँमा निहुरिएर उनलाई दण्डवत् गरे।
२० अनि योसेफले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई देखे, र चिने, तर तिनीहरूले उनलाई चिनेनन्, किनकि तिनीहरूको दृष्टिमा योसेफ धेरै महान् थिए, त्यसैले उनीहरूले उनलाई चिनेनन्।
२१ अनि योसेफले तिनीहरूलाई सोधे, "तिमीहरू कहाँबाट आयौ?" तिनीहरूले भने, "हामी तपाईंका दासहरू कनानबाट अन्न किन्न आएका हौं, किनकि पृथ्वीभरि अनिकाल परेको छ। अनि तपाईंका दासहरूले मिश्रमा अन्न छ भनी सुनेका थिए, त्यसैले तिनीहरू अरू मानिसहरूको सहयोगको लागि अन्न किन्न आएका हुन्।"
२२ योसेफले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "तिमीहरूले भनेझैं यदि तिमीहरू किनमेल गर्न आएका हौ भने, तिमीहरू शहरका दश ढोकाहरूबाट किन आउँछौ? हुन सक्छ तिमीहरू देशको जासुसी गर्न आएका हौ।"
23 अनि तिनीहरूले एकसाथ योसेफलाई भने, "होइन, मेरा मालिक, हामी ठीक भनिरहेका छौं। तपाईंका दासहरू जासूस होइनन्, तर हामी अन्न किन्न आएका छौं। तपाईंका दासहरू सबै दाजुभाइहरू हौं, कनान देशका एउटै मानिसका छोराहरू। अनि हाम्रा बुबाले हामीलाई आज्ञा दिनुभएको छ, 'जब तिमीहरू शहरमा आउँछौ, त्यहाँका बासिन्दाहरूको कारणले गर्दा एउटै ढोकामा सँगै नपस्नु।'
२४ अनि योसेफले फेरि तिनीहरूलाई जवाफ दिए र भने, "मैले तिमीहरूलाई भनेको कुरा यही हो, तिमीहरू देशको जासूसी गर्न आएका हौ, त्यसैले तिमीहरू सबै शहरका दश ढोकाहरूबाट आएका हौ; तिमीहरू देशको नाङ्गोपन हेर्न आएका हौ।"

२५ अन्न किन्न आउने हरेक मानिस आफ्नो बाटो लाग्छ। अनि तिमी त तीन दिनदेखि देशमा छौ। अनि यी तीन दिनदेखि वेश्याहरूको पर्खालमा तिमी के गर्दैछौ? जासूसहरूले पनि यस्तै गर्छन्।

२६ अनि तिनीहरूले योसेफलाई भने, "हामीले यसो भन्नु हुँदैन। हामी बाह्र दाजुभाइ हौं, हाम्रा पुर्खा याकूबका छोराहरू, कनान देशमा, अब्राहाम हिब्रूका छोरा इसहाकका छोरा, र हेर, कान्छो आज हाम्रा बुबासँग कनान देशमा छ, र एक जना छैन, किनकि ऊ हामीबाट हराएको थियो। हामीले सोच्यौं कि सायद ऊ यही देशमा होला, त्यसैले हामी उसलाई देशभरि खोजिरहेका छौं, र त्यहाँ उसलाई खोज्न वेश्याहरूको घरमा पनि आएका छौं।"

२७ अनि योसेफले तिनीहरूलाई भने, "अनि के तिमीहरूले उहाँलाई पृथ्वीभरि खोज्यौ, कि तिमीहरूले उहाँलाई खोज्नको लागि मिश्र मात्र बाँकी रह्यो? अनि तिमीहरूको भाइ मिश्रमा भए तापनि वेश्याहरूको घरमा के गर्नुपर्छ? के तिमीहरूले भनेका छैनौ, तिमीहरू अब्राहामका छोरा इसहाकका छोराहरू हौ, अनि याकूबका छोराहरूले वेश्याहरूको घरमा के गर्नेछन्?"

२८ तिनीहरूले उनलाई भने, "हामीले सुनेका छौं कि इश्माएलीहरूले उनलाई हामीबाट चोरेर लगेका छन् र हामीलाई थाहा भएको छ कि उनीहरूले उनलाई मिश्रमा बेचेका छन्। अनि तपाईंको दास, हाम्रो भाइ, धेरै सुन्दर र मनमोहक छ। हामीले सोचेका थियौं कि उनी वेश्याहरूको घरमा हुनेछन्। त्यसैले तपाईंका दासहरू उनलाई खोज्न र उनको लागि छुटकारा दिन त्यहाँ गएका थिए।"

२९ अनि योसेफले तिनीहरूलाई अझै जवाफ दिए, "तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हौ भनी आफैंलाई झूट बोल्छौ र झूट बोल्छौ; फारोको जीवनको कसम, तिमीहरू जासूस हौ, त्यसैले तिमीहरूलाई चिनिन नदिन वेश्याहरूको घरमा आएका छौ।"

३० अनि योसेफले तिनीहरूलाई भने, "अनि अब यदि तिमीहरूले त्यसलाई भेट्टायौ र त्यसको मालिकले तिमीहरूबाट ठूलो मूल्य मागे भने, के तिमीहरूले त्यसको सट्टा त्यो दिनेछौ?" तिनीहरूले भने, "यो दिइनेछ।"

३१ अनि उसले तिनीहरूलाई भन्यो, "यदि उसको मालिकले उसलाई ठूलो मूल्यमा छुट्याउन राजी भएन भने, उसको खातिर तिमी उसलाई के गर्नेछौ?" अनि तिनीहरूले उसलाई जवाफ दिए, "यदि उसले उसलाई हामीलाई दिएन भने हामी उसलाई मार्नेछौं र हाम्रो भाइलाई लिएर जानेछौं।"

32 यूसुफले तिनीहरूलाई भने, "मैले तिमीहरूलाई भनेको कुरा यही हो। तिमीहरू जासूस हौ, किनभने तिमीहरू त्यस देशका बासिन्दाहरूलाई मार्न आएका हौ। हामीले सुनेका छौं कि तिमीहरूका दुई दाजुभाइले कनान देशका शकेमका सबै बासिन्दाहरूलाई मारेका थिए। तिमीहरूकी बहिनीको कारणले गर्दा तिमीहरूले तिनीहरूलाई मारेका थियौ। अनि अब तिमीहरू पनि मिश्रमा आफ्नो भाइको कारणले त्यसै गर्न आएका छौ।"

३३ तिमीहरू साँचो मानिस हौ भनेर म यसैबाट मात्र थाहा पाउनेछु; यदि तिमीहरूले तिमीहरूका बुबाबाट तिमीहरूको कान्छो भाइलाई यहाँ ल्याउन तिमीहरूमध्ये एक जनालाई घर पठायौ भने, र यसो गरेर म तिमीहरू ठीक छौ भनेर जान्न सक्नेछु।

३४ अनि योसेफले आफ्ना सत्तरी जना सिपाहीहरूलाई बोलाएर भने, "यी मानिसहरूलाई लिएर झ्यालखानामा ल्याऊ।"

३५ अनि ती बहादुरहरूले ती दश जना मानिसहरूलाई पक्रे, र तिनीहरूलाई पक्रे र जेलमा हाले, र तिनीहरू तीन दिनसम्म जेलमा रहे।

३६ तेस्रो दिनमा योसेफले तिनीहरूलाई झ्यालखानाबाट बाहिर निकाले र भने, "यदि तिमीहरू साँचो मानिस हौ भने यो आफैं गर, ताकि तिमीहरू बाँच्न सक। तिमीहरू आफ्नो घरको लागि अन्न लिएर कनान देश जाँदा तिमीहरूको एक जना भाइ झ्यालखानामा थुनिएर बस्नेछ। अनि तिमीहरूको कान्छो भाइलाई लिएर यहाँ मकहाँ ल्याऊ। तिमीहरूले यो काम गर्दा तिमीहरू साँचो मानिस हौ भनी म जान्न सकूँ।"

३७ अनि योसेफ तिनीहरूबाट निस्केर कोठामा गए, र ठूलो स्वरमा रोए, किनकि उनलाई तिनीहरूप्रति दया जाग्यो, र उनले आफ्नो अनुहार धोए, र फेरि तिनीहरूकहाँ फर्के, र उनले शिमोनलाई तिनीहरूबाट लिए र बाँध्न आदेश दिए, तर शिमोन त्यसो गर्न राजी भएनन्, किनकि उनी धेरै शक्तिशाली मानिस थिए र तिनीहरूले उनलाई बाँध्न सकेनन्।

३८ अनि योसेफले आफ्ना वीर मानिसहरूलाई बोलाए र सत्तरी जना वीर मानिसहरू हातमा तरवार लिएर उनको अगाडि आए। याकूबका छोराहरू तिनीहरूदेखि डराए।

३९ अनि योसेफले तिनीहरूलाई भने, "यस मानिसलाई पक्रेर त्यसका दाजुभाइहरू नआउञ्जेलसम्म त्यसलाई जेलमा राख।" अनि योसेफका वीर मानिसहरू हतारिएर आए र सबैले शिमोनलाई समाते र त्यसलाई बाँधे। शिमोनले ठूलो र भयानक चिच्याए र त्यो रोदन टाढासम्म सुनियो।

४० त्यो चिच्याहट सुनेर यूसुफका सबै वीर मानिसहरू डराए। तिनीहरू घोप्टो परे, र साह्रै डराए र भागे।

41 यूसुफसँग भएका सबै मानिसहरू भागे। तिनीहरू आफ्नो ज्यानको डरले भागे। यूसुफ र उनको छोरा मनश्शे मात्र त्यहाँ रहे। यूसुफका छोरा मनश्शेले शिमोनको शक्ति देखे र उनी अत्यन्तै क्रोधित भए।

४२ त्यसपछि योसेफका छोरा मनश्शे शिमोनको विरुद्धमा उठे, र मनश्शेले शिमोनको घाँटीमा आफ्नो मुक्काले ठूलो प्रहार गरे, र शिमोनको रिस शान्त भयो।

४३ अनि मनश्शेले शिमोनलाई समाते र उसलाई बेसरी पक्रे। उसले उसलाई बाँधेर कैदखानामा ल्याए। याकूबका सबै छोराहरू त्यो जवान मानिसको काम देखेर छक्क परे।

४४ शिमियोनले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, "तिमीहरू कसैले पनि यो मिश्रीको प्रहार हो भनेर नभन, तर यो मेरो बुबाको घरानाको प्रहार हो।"

४५ अनि यसपछि योसेफले भण्डारको जिम्मा पाएको व्यक्तिलाई बोलाउन, तिनीहरूले बोक्न सक्ने जति अन्न बोक्न, प्रत्येकको पैसा उसको बोरामा फिर्ता गर्न र बाटोको लागि खाना दिन आदेश दिए, र उनले तिनीहरूलाई त्यसै गरे।

४६ अनि योसेफले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए, "मैले भनेझैं तिमीहरूले आफ्नो भाइलाई लिएर आउनू भनी मेरो आज्ञा पालन नगर्नू। जब तिमीहरूले आफ्नो भाइलाई यहाँ मकहाँ ल्याउँछौ, तब म थाहा पाउनेछु कि तिमीहरू सच्चा मानिसहरू हौ। तिमीहरूले देशमा व्यापार गर्नेछौ। म तिमीहरूलाई तिमीहरूको भाइ फिर्ता दिनेछु, र तिमीहरू शान्तिसँग आफ्ना बुबाकहाँ फर्कनेछौ।"

४७ अनि सबैले उत्तर दिए, "हाम्रा मालिकले भनेअनुसार हामी गर्नेछौं।" अनि तिनीहरूले भुइँमा निहुरिएर उनलाई दण्डवत् गरे।

४८ अनि हरेक मानिसले आफ्नो गधामा अन्न बोकेर आफ्ना बुबाकहाँ कनान देश जान निस्के; अनि तिनीहरू पौवामा आए र लेवीले आफ्नो गधालाई चारा दिन आफ्नो बोरा ओछ्याए, जब उनले देखे र आफ्नो पूरा तौलको पैसा अझै पनि बोरामै थियो।
49 त्यो मानिस साह्रै डरायो। उसले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई भन्यो, "मेरो पैसा फिर्ता गरिएको छ। अनि यो मेरो झोलामा पनि छ।" ती मानिसहरू साह्रै डराए। तिनीहरूले भने, "परमेश्वरले हामीलाई यो के गर्नुभयो?"
५० अनि तिनीहरू सबैले भने, "हाम्रा पुर्खाहरू, अब्राहाम, इसहाक र याकूबप्रति परमप्रभुको दया कहाँ गयो? आज उहाँले हामीलाई मिश्रका राजाको हातमा सुम्पेर हाम्रो विरुद्धमा षड्यन्त्र रच्नुभयो?"
51 यहूदाले तिनीहरूलाई भने, "हामी हाम्रा भाइ, हाम्रो शरीर बेचेर परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सामु दोषी छौं। अनि तिमीहरू किन भन्छौ, 'हाम्रा पुर्खाहरू प्रति परमप्रभुको दया कहाँ छ?'
५२ रूबेनले तिनीहरूलाई भने, "मैले तिमीहरूलाई त्यस केटोको विरुद्धमा पाप नगर्न भनेको थिइनँ, तर तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनौ? अब परमेश्वरले हामीबाट त्यसलाई माग गर्नुहुन्छ, अनि तिमीहरूले कसरी भन्न सक्छौ, 'हाम्रा पुर्खाहरूमाथि परमप्रभुको दया कहाँ छ, जबकि तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेका छौ?'
५३ अनि तिनीहरू त्यहीं रात बिताए। बिहान सबेरै उठेर आफ्ना गधाहरूमा अन्न लादेर तिनीहरूलाई बोकेर कनान देशमा आफ्ना बुबाको घरमा पुगे।
५४ याकूब र उसको परिवार आफ्ना छोराहरूलाई भेट्न बाहिर निस्के। याकूबले देखे र तिनीहरूका भाइ शिमोन उनीहरूसँग थिएनन्। याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई भने, "तिमीहरूको भाइ शिमोन कहाँ छ, जसलाई म देख्दिन?" अनि उनका छोराहरूले मिश्रमा उनीहरूमाथि आइपरेका सबै कुरा बताए।

अध्याय ५२

1 अनि तिनीहरू आफ्नो घरमा पसे, र हरेकले आफ्नो बोरा खोल्यो र तिनीहरूले देखे, र हरेकको पैसाको थैलो त्यहाँ थियो, जसलाई देखेर तिनीहरू र तिनीहरूका बुबा साह्रै डराए।
२ याकूबले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूले मलाई यो के गर्यौ? मैले तिमीहरूको भलो-कमजोरी सोध्न तिमीहरूको भाइ योसेफलाई पठाएको थिएँ। तिमीहरूले भन्यौ, एउटा जङ्गली जनावरले उसलाई खाइदियो।"
३ अनि शिमोन तिमीहरूसँगै खानेकुरा किन्न गएको थियो र तिमीहरू भन्छौ कि मिश्रका राजाले उसलाई जेलमा थुनेका छन्, अनि तिमीहरू बेन्जामिनलाई पनि मार्न लैजान चाहन्छौ, र बेन्जामिन र उसको भाइ योसेफको कारणले मेरो फुलेको कपाल शोकले चिहानमा पुर्याउन चाहन्छौ।
४ अब मेरो छोरा तिमीहरूसँग जानेछैन। उसको भाइ मरेको छ र ऊ एक्लो छ। अनि तिमीहरूले जाने बाटोमा उसलाई पनि नराम्रो हुन सक्छ, जस्तो उसको भाइलाई भएको थियो।
५ अनि रूबेनले आफ्नो बुबालाई भने, "यदि मैले तपाईंको छोरालाई ल्याइनँ र तपाईंको सामु राखिनँ भने तपाईंले मेरा दुई छोराहरूलाई मार्नुहुनेछ।" याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई भने, "तिमीहरू यहीं बस र मिश्र नजाऊ, किनकि मेरो छोरा तिमीहरूसँगै मिश्र जानेछैन, न त आफ्नो दाजुजस्तै मर्नेछ।"
6 यहूदाले तिनीहरूलाई भने, "अन्न नसकुञ्जेल उसबाट टाढा बस। अनि उसले भन्नेछ, 'तिमीहरूको भाइलाई लिएर जाऊ।' जब उसले अनिकालको कारणले आफ्नो र आफ्नो परिवारको ज्यान खतरामा पर्नेछ।'
७ ती दिनहरूमा देशभरि नै अनिकाल पर्यो। पृथ्वीका सबै मानिसहरू अनाज किन्न मिश्रतिर लागे। किनभने तिनीहरूमा अनिकाल अत्यन्तै बढेको थियो। याकूबका छोराहरू अन्न नसकुञ्जेल एक वर्ष दुई महिना कनानमा बसे।
८ अनि यस्तो भयो कि तिनीहरूको अन्न सकिएपछि, याकूबको सम्पूर्ण घराना भोकले व्याकुल भयो, र याकूबका छोराहरूका सबै शिशुहरू भेला भए र याकूबको नजिक आए, र तिनीहरू सबैले उनलाई घेरे, र उनीहरूले भने, "हामीलाई रोटी दिनुहोस्, अनि हामी सबै तपाईंको उपस्थितिमा किन भोकले मर्नेछौं?"
९ याकूबले आफ्ना छोराहरूका कुरा सुने र ठूलो स्वरमा रोए, र उनीहरूप्रति उनको मनमा दया जाग्यो, अनि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई बोलाए र तिनीहरू सबै आएर उनको सामु बसे।
१० याकूबले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूले देखेका छैनौ, आज तिम्रा छोराछोरीहरू मेरो लागि रोइरहेका छन्। उनीहरू भन्छन्, 'हामीलाई रोटी देऊ, तर केही छैन?' अब फर्केर हाम्रो लागि अलिकति रोटी किनेर ल्याऊ।"
११ यहूदाले आफ्नो बुबालाई भन्यो, "यदि तपाईंले हाम्रो भाइलाई हामीसँगै पठाउनुभयो भने हामी तपाईंको लागि अन्न किन्न जानेछौं। यदि तपाईंले उसलाई पठाउनुभएन भने हामी जानेछैनौं। किनभने मिश्रका राजाले हामीलाई विशेष गरी आज्ञा दिएका छन्, 'तिमीहरूको भाइ तिमीहरूसँग नभएसम्म तिमीहरूले मेरो अनुहार देख्न पाउने छैनौ। किनभने मिश्रका राजा एक शक्तिशाली र शक्तिशाली राजा हो। यदि हामी आफ्नो भाइ बिना नै उकहाँ गयौं भने हामी सबै मारिनेछौं।'
१२ के तिमीलाई थाहा छैन र के तिमीले सुनेका छैनौ कि यो राजा धेरै शक्तिशाली र बुद्धिमान् छ, र सारा पृथ्वीमा ऊ जस्तो कोही छैन? हेर, हामीले पृथ्वीका सबै राजाहरू देखेका छौं र हामीले त्यो राजा जस्तो, मिश्रको राजा देखेका छैनौं; निश्चय नै पृथ्वीका सबै राजाहरूमध्ये पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेकभन्दा ठूलो कोही छैन, तैपनि मिश्रको राजा ऊभन्दा ठूलो र शक्तिशाली छ, र अबीमेलेकलाई उसको एक जना अधिकारीसँग मात्र तुलना गर्न सकिन्छ।
१३ पिता, तपाईंले उहाँको दरबार, उहाँको सिंहासन, र उहाँका सबै सेवकहरू उहाँको अगाडि उभिरहेको देख्नुभएको छैन; तपाईंले त्यो राजालाई आफ्नो सिंहासनमा आफ्नो भव्यता र शाही उपस्थितिमा देख्नुभएको छैन, आफ्नो राजकीय पोशाकमा सजिएको र शिरमा ठूलो सुनको मुकुट लगाएको; तपाईंले परमेश्वरले उहाँलाई दिनुभएको सम्मान र महिमा देख्नुभएको छैन, किनकि उहाँ जस्तो सारा पृथ्वीमा कोही छैन।
१४ पिता, तपाईंले परमेश्वरले उहाँको हृदयमा दिनुभएको बुद्धि, समझ र ज्ञान देख्नुभएको छैन, न त उहाँले हामीसँग बोल्दा उहाँको मधुर आवाज सुन्नुभएको छ।
१५ बुबा, हामीलाई थाहा छैन, उहाँलाई हाम्रो नाम र हामीमाथि आइपरेका सबै कुराहरू कसले बतायो, तैपनि उहाँले तपाईंलाई सोध्नुभयो, 'के तपाईंको बुबा अझै जीवित हुनुहुन्छ? के उहाँलाई ठीक छ?'

१६ तिमीले मिश्रदेशको शासन व्यवस्थालाई उसको मालिक फारोलाई सोधपुछ नगरीकन देखेका छैनौ, अनि उसले सबै मिश्रीहरूमा ल्याएको विस्मय र डर पनि देखेका छैनौ।
१७ अनि जब हामी उनीबाट गयौं, हामीले एमोरीहरूका बाँकी शहरहरू जस्तै मिश्रलाई गर्ने धम्की दियौं, र हामी जासूसको रूपमा उनले हामीलाई भनेका सबै कुराहरू विरुद्ध अत्यन्तै क्रोधित भयौं, र अब जब हामी फेरि उनको अगाडि आउनेछौं, उनको त्रास हामी सबैमाथि पर्नेछ, र हामी मध्ये कोही पनि उनलाई सानो वा ठूलो कुरा भन्न सक्नेछैनौं।
१८ त्यसैले अब बुबा, बिन्ती छ, त्यस केटोलाई हामीसँगै पठाउनुहोस्, र हामी तल गएर हाम्रो पालनपोषणको लागि खानेकुरा किन्नेछौं, र भोकले मर्नेछैनौं।" याकूबले भने, "तिमीहरूको भाइ छ भनेर राजालाई बताउन तिमीले मसँग किन यति धेरै दुष्ट व्यवहार गर्यौ? तिमीले मलाई यो के गर्यौ?"
१९ अनि यहूदाले आफ्नो बुबा याकूबलाई भने, "त्यो केटो मलाई देऊ। हामी मिश्रदेशमा गएर अन्न किनेर फर्कनेछौं। हामी फर्केपछि त्यो केटो हामीसँग नभएको भए तिम्रो दोष मलाई सधैंभरि लाग्नेछ।"
२० के हाम्रा सबै शिशुहरू भोकले रोइरहेका तिमीले देखेका छौ र तिमीसँग तिनीहरूलाई सन्तुष्ट पार्ने शक्ति छैन? अब तिमी तिनीहरूप्रति दया जागृत गर र हाम्रो भाइलाई हामीसँगै पठाइदेऊ।
२१ किनकि जब तिमी भन्छौ कि मिश्रका राजाले तिम्रो छोरालाई लैजान्छ, तब हाम्रा पुर्खाहरूप्रति परमप्रभुको दया तिमीलाई कसरी प्रकट हुनेछ? जीवित परमप्रभुको नाउँमा म उसलाई नल्याएसम्म र तिम्रो सामु नराखेसम्म छोड्ने छैन; तर परमप्रभुलाई हाम्रो लागि प्रार्थना गर, ताकि उहाँले हामीसँग दयालु व्यवहार गरून्, ताकि हामीलाई मिश्रका राजा र उनका मानिसहरूले अनुग्रह र दयालु रूपमा स्वागत गरून्, किनकि यदि हामीले ढिलो नगरेको भए अब हामी तिम्रो छोरासँगै दोस्रो पटक फर्केका थियौं।
२२ याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई भने, "म परमप्रभु परमेश्वरमाथि भरोसा गर्छु, उहाँले तिमीहरूलाई बचाउनुहुनेछ र मिश्रका राजा र उनका सबै मानिसहरूको नजरमा तिमीहरूलाई निगाह प्रदान गर्नुहुनेछ।"
२३ त्यसैले अब उठेर त्यस मानिसकहाँ जाओ, र त्यस देशमा जे पाउन सकिन्छ त्यसबाट त्यसको लागि उपहार लिएर उसको अगाडि ल्याओ, र सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले तिमीहरूलाई उसको अगाडि कृपा गरून्, ताकि उहाँले तिमीहरूका भाइहरू बेन्जामिन र शिमोनलाई तिमीहरूसँगै पठाउन सकून्।
२४ तब सबै मानिसहरू उठे, र आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई लगे, र तिनीहरूले देशको सबैभन्दा असल उब्जनीबाट ठूलो उपहार लिए, र तिनीहरूले दोबर चाँदी पनि लगे।
२५ अनि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई बिन्यामीनको बारेमा कडा आज्ञा दिए। उनले भने, "तिमीहरू जुन बाटोमा जाँदैछौ, त्यसलाई होसियार राख। मिश्रमा पनि बाटोमा त्यसबाट अलग नहोऊ।"
२६ अनि याकूब आफ्ना छोराहरूबाट उठे र आफ्ना हातहरू फैलाए र आफ्ना छोराहरूको खातिर परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, यसो भन्दै, "हे स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वर, हाम्रा पुर्खा अब्राहामसँग गर्नुभएको तपाईंको करार सम्झनुहोस्, मेरो पुर्खा इसहाकसँग गर्नुभएको करार सम्झनुहोस् र मेरा छोराहरूप्रति दयालु व्यवहार गर्नुहोस् र तिनीहरूलाई मिश्रको राजाको हातमा नदिनुहोस्; हे परमेश्वर, तपाईंको कृपाको खातिर म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु कि यो गर्नुहोस् र मेरा सबै छोराछोरीहरूलाई छुटकारा दिनुहोस् र तिनीहरूलाई मिश्रको शक्तिबाट छुटकारा दिनुहोस्, र तिनीहरूका दुई भाइहरूलाई पठाउनुहोस्।"
२७ अनि याकूबका छोराहरूका सबै पत्नीहरू र तिनीहरूका छोराछोरीहरूले आफ्ना आँखा स्वर्गतिर उठाए र तिनीहरू सबैले परमप्रभुको सामु रोए, र मिश्रका राजाको हातबाट आफ्ना पुर्खाहरूलाई छुटकारा दिन उहाँलाई पुकारे।
२८ अनि याकूबले मिश्रका राजालाई एउटा लेखोट लेखे र यहूदा र उनका छोराहरूको हातमा मिश्रका राजाको लागि दिए, यसो भन्दै,
२९ तपाईंको दास याकूब, इसहाकका छोरा, हिब्रू अब्राहामका छोरा, परमेश्वरका राजकुमारबाट, शक्तिशाली र बुद्धिमान् राजा, रहस्यहरू खोल्नुहुने, मिश्रका राजालाई, अभिवादन।
30 हे परमप्रभु, मिश्रका राजा, हामीलाई थाहा होस् कि कनान देशमा हामीमाथि घोर अनिकाल परेको थियो। मैले मेरा छोराहरूलाई तपाईंकहाँ पठाएँ, ताकि हामी तपाईंको सहयोगको लागि केही अन्न किन्न सकौं।
३१ किनकि मेरा छोराहरूले मलाई घेरेका थिए र म धेरै वृद्ध भएकोले मेरा आँखाले देख्न सक्दिनँ, किनकि उमेर बढ्दै जाँदा मेरा आँखा धेरै भारी भएका छन्, साथै मेरो छोराको लागि, जोसेफ मेरो सामुबाट हराएको थियो, दिनहुँ रुँदा पनि, र मैले मेरा छोराहरूलाई मिश्रमा आउँदा शहरका ढोकाहरूबाट प्रवेश नगर्न आदेश दिएको थिएँ, किनभने त्यहाँका बासिन्दाहरू त्यहाँ बस्छन्।
३२ अनि मैले तिनीहरूलाई मेरो छोरा योसेफलाई खोज्न मिश्रभरि जान पनि आज्ञा दिएँ, सायद तिनीहरूले उसलाई त्यहाँ भेट्टाउन सक्छन्, र तिनीहरूले त्यसो गरे, र तपाईंले तिनीहरूलाई देशको जासूस ठान्नुभयो।
३३ के हामीले तिम्रो बारेमा सुनेका छैनौं कि तिमीले फारोको सपनाको अर्थ खोल्यौ र उसलाई सत्य कुरा गर्यौ? त्यसो भए तिमी आफ्नो बुद्धिमा कसरी थाहा पाउँदैनौ कि मेरा छोराहरू जासूस हुन् कि होइनन्?
३४ अब, हे मेरा मालिक र राजा, हेर्नुहोस्, तपाईंले मेरा छोराहरूलाई भन्नुभएझैं मैले मेरो छोरालाई तपाईंको अगाडि पठाएको छु; म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु कि जबसम्म ऊ आफ्ना दाजुभाइहरूसँग शान्तिपूर्वक मकहाँ फर्किंदैन तबसम्म तपाईंका आँखा त्यसमाथि राख्नुहोस्।
३५ किनकि के तिमीलाई थाहा छैन, वा तिमीले सुनेका छैनौ कि हाम्रा परमेश्वरले फारोलाई के गर्नुभयो जब उनले मेरी आमा सारालाई लगे, र उनको खातिर पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेकलाई के गर्नुभयो, र हाम्रा बुबा अब्राहामले एलामका नौ राजाहरूलाई के गर्नुभयो, कसरी उनले आफ्ना साथमा रहेका केही मानिसहरूले ती सबैलाई मारे?
३६ अनि मेरा दुई छोरा शिमोन र लेवीले एमोरीहरूका आठ शहरहरूलाई के गरे, कसरी उनीहरूले आफ्नी बहिनी दीनाको कारणले तिनीहरूलाई नष्ट गरे?
३७ अनि आफ्नो भाइ बेन्जामिनको कारणले गर्दा पनि तिनीहरूले आफ्नो भाइ योसेफको मृत्युको लागि आफूलाई सान्त्वना दिए; जब तिनीहरूले उसको खातिर कुनै पनि जातिको हात आफूमाथि हावी भएको देख्छन् तब तिनीहरूले उसको लागि के गर्नेछन्?

३८ हे मिश्रका राजा, के तिमीलाई थाहा छैन कि परमेश्वरको शक्ति हामीसँग छ, र परमेश्वरले सधैं हाम्रो प्रार्थना सुन्नुहुन्छ र हामीलाई सधैं त्याग्नुहुन्न?
३९ अनि जब मेरा छोराहरूले मलाई तिमीले उनीहरूसँग गरेको व्यवहारको बारेमा बताए, मैले तिम्रो कारणले परमप्रभुलाई पुकार गरिनँ, किनभने मेरो छोरा बेन्जामिन तिम्रो अगाडि आउनुभन्दा पहिले तिमी तिम्रा मानिसहरूसँगै नष्ट हुने थियौ, तर मैले सोचेको थिएँ कि मेरो छोरा शिमोन तिम्रो घरमा भएको हुनाले, सायद तिमीले उसँग दयालु व्यवहार गर्न सक्छौ, त्यसैले मैले तिमीलाई यो कुरा गरिनँ।
४० अब हेर, मेरो छोरा बेन्जामिन मेरा छोराहरूसँगै तिमीकहाँ आउँदैछ। उसलाई ध्यान देऊ र आफ्नो नजर त्यसमाथि राख, अनि परमेश्वरले तिमीमाथि र तिम्रो राज्यभरि आफ्नो नजर राख्नुहुनेछ।
४१ अब मैले तिमीलाई मेरो मनमा भएका सबै कुरा भनिसकेको छु, र हेर, मेरा छोराहरू आफ्नो भाइसँग तिमीकहाँ आउँदैछन्, तिनीहरूको खातिर सम्पूर्ण पृथ्वीको सतह जाँच गर्नुहोस् र तिनीहरूलाई आफ्ना दाजुभाइहरूसँग शान्तिपूर्वक फिर्ता पठाउनुहोस्।
४२ अनि याकूबले त्यो अभिलेख आफ्ना छोराहरूलाई यहूदाको जिम्मा लगाए ताकि त्यो मिश्रका राजालाई दिइयोस्।

अध्याय ५३

1 तब याकूबका छोराहरू उठे, बेन्यामीन र सबै उपहारहरू लिएर मिश्र गए, र योसेफको सामु उभिए।
२ अनि योसेफले आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई तिनीहरूसँगै देखे र तिनीहरूलाई अभिवादन गरे, र ती मानिसहरू योसेफको घरमा आए।
३ अनि योसेफले आफ्नो घरको निरीक्षकलाई आफ्ना दाजुभाइहरूलाई खाना दिनू भनी आज्ञा गरे, र उनले तिनीहरूलाई त्यसै गरे।
४ मध्यान्हमा योसेफले बिन्यामीनसँगै मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाए। ती मानिसहरूले आफ्नो बोरामा फर्काइएको पैसाको बारेमा योसेफको घरको निरीक्षकलाई बताए। उनले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूको भलो हुनेछ, नडराऊ।" अनि उनले तिनीहरूका भाइ शिमोनलाई तिनीहरूकहाँ ल्याए।
५ तब शिमियोनले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, "मिश्रका मालिकले मप्रति धेरै दयालु व्यवहार गर्नुभएको छ। तिमीहरूले आफ्नै आँखाले देखेजस्तो उहाँले मलाई बाँधेर राख्नुभएन। तिमीहरू शहरबाट निस्कँदा उहाँले मलाई छुटकारा दिनुभयो र आफ्नो घरमा मप्रति दयालु व्यवहार गर्नुभयो।"
६ अनि यहूदाले बिन्यामीनको हात समातेर योसेफको सामुन्ने हाजिर गरे, र भुइँसम्मै निहुरिएर उनलाई दण्डवत् गरे।
७ अनि ती मानिसहरूले योसेफलाई उपहार दिए र तिनीहरू सबै उनको सामु बसे। योसेफले तिनीहरूलाई भने, "के तिमीहरू, तिमीहरूका छोराछोरी, तिमीहरूका वृद्ध बुबा, सबै ठीकठाक छन्?" तिनीहरूले भने, "ठीक छ।" अनि याकूबले पठाएको पुस्तक यहूदाले लिएर योसेफको हातमा दिए।
८ अनि योसेफले चिठी पढे र आफ्नो बुबाले लेखेको कुरा बुझे, र उनी रुन चाहन्थे र भित्री कोठामा गएर ठूलो स्वरमा रोए; अनि उनी बाहिर निस्के।
९ अनि उनले आफ्नो आँखा उठाएर आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई देखे र भने, "के यो तिमीहरूको भाइ हो जसको बारेमा तिमीहरूले मलाई भन्यौ?" अनि बिन्यामीन योसेफको नजिक गए, र योसेफले आफ्नो हात उसको टाउकोमा राखे र भने, "परमेश्वर तिमीमाथि अनुग्रह गरून्, मेरो छोरा।"
१० जब योसेफले आफ्नो भाइ, अर्थात् आफ्नी आमाको छोरालाई देखे, तब तिनलाई फेरि रुन मन लाग्यो। तिनी कोठाभित्र पसे र त्यहाँ रोए। तिनले आफ्नो अनुहार धोए र बाहिर गएर रोएर रोकिए। अनि भने, "खाना तयार गर।"
११ अनि योसेफले एउटा कचौरा पिए जसबाट उनले पिए, र त्यो चाँदीको थियो जसमा गोमेद र धूपको पातले सुन्दर ढंगले जडिएको थियो। योसेफले आफ्ना दाजुभाइहरूसँगै खाना खान बसिरहेको बेला तिनीहरूको आँखाको अगाडि कचौरा हिर्काए।
१२ अनि योसेफले मानिसहरूलाई भने, "यस कचौराबाट म जान्दछु कि जेठो छोरो रूबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार र जबूलून एउटै आमाका सन्तान हुन्। तिमीहरू आ-आफ्नो जन्मअनुसार खान बस।"
१३ अनि उनले अरूलाई पनि तिनीहरूको जन्मअनुसार राखे, र भने, "मलाई थाहा छ कि तिम्रो यो कान्छो भाइको कुनै भाइ छैन, र मेरो पनि, उसको जस्तै, कुनै भाइ छैन, त्यसैले ऊ मसँग खाना खान बस्नेछ।"
१४ अनि बेन्जामिन योसेफको अगाडि गए र सिंहासनमा बसे, र ती मानिसहरूले योसेफका कार्यहरू हेरे, र तिनीहरू तिनीहरूमा छक्क परे; र त्यस समयमा ती मानिसहरूले योसेफसँगै खाए र पिए, र त्यसपछि उनले तिनीहरूलाई उपहार दिए, र योसेफले बेन्जामिनलाई एउटा उपहार दिए, र मनश्शे र एफ्राइमले आफ्ना बुबाका कार्यहरू देखे, र तिनीहरूले पनि उनलाई उपहार दिए, र ओस्नाथले उनलाई एउटा उपहार दिए, र ती बेन्जामिनको हातमा पाँच उपहार थिए।
१५ अनि योसेफले तिनीहरूलाई दाखमद्य पिउन दिए, तर तिनीहरूले पिउन मानेनन्। तिनीहरूले भने, "योसेफ हराएको दिनदेखि हामीले दाखमद्य पिएनौं, न त कुनै स्वादिष्ट भोजन नै खायौं।"
१६ अनि योसेफले उनीहरूलाई शपथ खाए, र उनीहरूलाई जबरजस्ती गरे, र त्यस दिन उनीहरूले उनीसँगै प्रशस्त पिए। त्यसपछि योसेफले आफ्नो भाइ बेन्यामीनसँग कुरा गर्न फर्के, र बेन्यामीन अझै पनि योसेफको अगाडि सिंहासनमा बसिरहेका थिए।
१७ अनि योसेफले उनलाई भने, "के तिम्रो कुनै छोराछोरी छन्?" उनले भने, "तपाईंको दासका दस जना छोराहरू छन् र तिनीहरूका नाउँ यी हुन्: बेला, बेकेर, अश्बाल, गेरा, नामान, अची, रोश, मुपीम, छुपीम र ओर्द। अनि मैले तिनीहरूको नाउँ मेरो भाइको नामबाट राखें, जसलाई मैले देखेको छैन।"
१८ अनि उनले तिनीहरूलाई ताराहरूको आफ्नो नक्सा ल्याउन आदेश दिए, जसबाट योसेफले सबै समय जान्थे, र योसेफले बेन्जामिनलाई भने, मैले सुनेको छु कि हिब्रूहरू सबै ज्ञानसँग परिचित छन्, के तपाईंलाई यसको केही थाहा छ?
१९ अनि बेन्जामिनले भने, "तपाईंको दासले मेरा बुबाले मलाई सिकाउनुभएको सबै ज्ञान पनि जान्दछ।" अनि योसेफले बेन्जामिनलाई भने, "अब यो बाजा हेर र बुझ, मिश्रमा तिम्रो भाइ यूसुफ कहाँ छ, जसलाई तिमीले मिश्र गएको भनेका थियौ।"

२० अनि बेन्जामिनले आकाशका ताराहरूको नक्सा भएको त्यो यन्त्र देखे, र उनी बुद्धिमान् थिए र आफ्नो भाइ कहाँ छ भनेर जान्न त्यसमा हेरे, र बेन्जामिनले सम्पूर्ण मिश्रदेशलाई चार भागमा विभाजन गरे, र उनले पाए कि उनको अगाडि सिंहासनमा बसेको व्यक्ति उनको भाइ जोसेफ थियो, र बेन्जामिन धेरै छक्क परे, र जब योसेफले आफ्नो भाइ बेन्जामिन यति धेरै छक्क परेको देखे, उनले बेन्जामिनलाई भने, "तिमीले के देख्यौ र किन छक्क पर्यौ?"
२१ अनि बेन्जामिनले योसेफलाई भने, "म यो देख्छु कि मेरो भाइ योसेफ यहाँ मसँगै सिंहासनमा बसिरहेको छ, र योसेफले उसलाई भने, "म तिम्रो भाइ योसेफ हुँ, यो कुरा तिम्रा दाजुभाइहरूलाई नभन; हेर, जब तिनीहरू जान्छन् म तिमीलाई तिनीहरूसँगै पठाउनेछु, र म तिनीहरूलाई फेरि शहरमा ल्याउने आज्ञा दिनेछु, र म तिमीलाई तिनीहरूबाट टाढा लैजानेछु।"
२२ अनि यदि तिनीहरूले आफ्नो ज्यान जोखिममा पारे र तिम्रो लागि लडे भने, तब म थाहा पाउनेछु कि तिनीहरूले मलाई गरेको कामको पश्चात्ताप गरेका छन्, र म तिनीहरूलाई आफूलाई परिचित गराउनेछु, र यदि मैले तिमीलाई लिएर जाँदा तिनीहरूले तिमीलाई त्यागे भने, तब तिमी मसँग रहनेछौ, र म तिनीहरूसँग झगडा गर्नेछु, र तिनीहरू जानेछन्, र म तिनीहरूलाई परिचित हुनेछैन।
23 त्यस समयमा यूसुफले आफ्नो अधिकृतलाई तिनीहरूका बोराहरूमा अन्न भर्न, प्रत्येकको पैसा उसको बोरामा हालिदिन, र कचौरा बिन्यामीनको बोरामा हालिदिन र तिनीहरूलाई बाटोको लागि भोजन दिन आज्ञा दिए। तिनीहरूले तिनीहरूलाई त्यसै गरे।
२४ भोलिपल्ट बिहानै ती मानिसहरू उठे। तिनीहरूले आफ्ना गधाहरूमा अन्न लादे। तिनीहरू बिन्यामीनलाई लिएर गए। तिनीहरू आफ्ना भाइ बिन्यामीनलाई लिएर कनान देशमा गए।
२५ तिनीहरू मिश्रबाट धेरै टाढा गएका थिएनन्, यूसुफले आफ्नो घरको हेरचाह गर्नेलाई यसो भनेर आज्ञा दिए, "उठ, यी मानिसहरूलाई खेद, तिनीहरू मिश्रबाट धेरै टाढा जानुअघि नै, र तिनीहरूलाई भन, 'तिमीहरूले मेरो मालिकको कचौरा किन चोर्यौ?'
२६ अनि योसेफका अधिकारी उठे र उनीहरूकहाँ पुगे, र उनले योसेफका सबै कुरा उनीहरूलाई सुनाए; जब तिनीहरूले यो कुरा सुने, तिनीहरू अत्यन्तै रिसले चूर भए, र भने, "जससँग तपाईंको मालिकको कचौरा भेटिनेछ, त्यो मर्नेछ, र हामी पनि दास हुनेछौं।"
२७ अनि तिनीहरूले हतार-हतार गर्दै आफ्नो गधाबाट आफ्नो बोरा निकाले। तिनीहरूले आफ्नो बोरा हेर्दा बिन्यामीनको बोरामा कचौरा भेटियो। तिनीहरू सबैले आफ्नो लुगा च्याते र शहरतिर फर्के। तिनीहरूले बिन्यामीनलाई बाटोमा हिर्काए। शहरमा नपुगुन्जेलसम्म तिनीहरूले उसलाई निरन्तर कुटपिट गरे। तिनीहरू योसेफको अगाडि उभिए।
२८ तब यहूदा रिसले आगो भयो र भन्यो, "यस मानिसले आज मिश्रलाई नाश गर्न मलाई फर्काएर ल्याएको हो।"
२९ अनि ती मानिसहरू योसेफको घरमा आए, र तिनीहरूले योसेफलाई आफ्नो सिंहासनमा बसिरहेको र सबै वीर मानिसहरूलाई उनको दाहिने र देब्रेतिर उभिरहेको भेट्टाए।
३० अनि योसेफले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूले यो के गर्यौ? तिमीहरूले मेरो चाँदीको कचौरा खोसेर गयौ? तर मलाई थाहा छ कि तिमीहरूले मेरो कचौरा लिएर तिमीहरूको भाइ कुन देशमा छ भनेर जान्न खोज्यौ।"
31 यहूदाले भने, "हामी हाम्रा मालिकलाई के भनौं, के भनौं र हामी आफैलाई कसरी निर्दोष ठहराउने? परमेश्वरले आज तपाईंका सबै सेवकहरूको दोष भेट्टाउनुभएको छ, त्यसैले उहाँले आज हामीलाई यस्तो गर्नुभएको छ।"
३२ तब योसेफ उठे र बिन्यामीनलाई समाते र तिनका दाजुभाइहरूबाट जबरजस्ती लिएर गए। घरमा आएर ढोका थुनेर राखे। अनि योसेफले आफ्नो घरको रेखदेख गर्नेलाई आज्ञा दिए, "राजा यसो भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरूका बुबाकहाँ शान्तिसँग जाऊ। हेर, मैले त्यो मानिसलाई लिएको छु जसको हातमा मेरो कचौरा भेटिएको थियो।"

अध्याय ५४

1 जब यहूदाले यूसुफको तिनीहरूसँगको व्यवहार देखे, यहूदा उसको नजिक गए र ढोका फोडेर आफ्ना दाजुभाइहरूलाई लिएर यूसुफको अगाडि आए।
२ तब यहूदाले यूसुफलाई भने, "महाशय, कृपया मलाई केही भन्न दिनुहोस्।" यूसुफले भने, "भन।"
३ अनि यहूदाले योसेफको सामु कुरा गरे, र उनका दाजुभाइहरू तिनीहरूको सामु उभिरहेका थिए; अनि यहूदाले योसेफलाई भने, "हामी पहिले हाम्रा मालिककहाँ अन्न किन्न आउँदा तपाईंले हामीलाई त्यस देशको जासूस ठान्नुभएको थियो, र हामीले बिन्यामीनलाई तपाईंको सामु ल्यायौं, र आज पनि तपाईं हामीलाई ठट्टा गर्दै हुनुहुन्छ।"
4 अब राजाले मेरो कुरा सुन्नु होस्। म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु कि हाम्रो भाइलाई हामीसँग हाम्रा बुबाकहाँ पठाउनुहोस्। नत्रता आज तपाईं र मिश्रका सबै मानिसहरू मर्नेछन्।
५ के तिमीलाई थाहा छैन मेरा दुई भाइहरू, शिमोन र लेवीले हाम्री बहिनी दीनाको कारणले शकेम शहर र एमोरीहरूका सात शहरहरूलाई के गरे, र तिनीहरूले आफ्नो भाइ बेन्जामिनको खातिर के गर्ने थिए?
६ अनि यदि तिमीले हाम्रो भाइलाई पठाउन अस्वीकार गर्यौ भने, म मेरो बलले, जो ती दुवैभन्दा ठूलो र शक्तिशाली छु, आज तिमी र तिम्रो देशमाथि आक्रमण गर्न आउँछु।
७ हामीलाई चुन्ने हाम्रा परमेश्वरले हाम्री आमा साराको कारण फारोलाई के गर्नुभयो, के तपाईंले सुन्नुभएको छैन? उहाँले उनलाई र उनको परिवारलाई डरलाग्दा विपत्तिहरूद्वारा प्रहार गर्नुभयो, जसलाई उहाँले हाम्रा पिताबाट हटाउनुभयो। आजको दिनसम्म पनि मिश्रीहरूले यो आश्चर्यकर्म एक-अर्कालाई सुनाउँछन्? तपाईंले आज आफ्नो पिताबाट छुटाउनुभएको बिन्यामीनको कारण र आज तपाईंको देशमा हामीमाथि आइपरेका विपत्तिहरूको कारण हाम्रा परमेश्वरले तपाईंलाई पनि त्यस्तै गर्नुहुनेछ। किनभने हाम्रा पिता अब्राहामसँगको आफ्नो करार सम्झनुहुनेछ र तपाईंमाथि विपत्ति ल्याउनुहुनेछ, किनभने तपाईंले आज हाम्रा पिताको प्राणलाई दुखित पार्नुभएको छ।
८ त्यसैले अब मैले आज तिमीलाई भनेको मेरो कुरा सुन, र हाम्रो भाइलाई पठा, ताकि ऊ जान सकोस्, नत्रता तिमी र तिम्रो देशका मानिसहरू तरवारले मारिनेछौ, किनकि तिमीहरू सबैले ममाथि विजयी हुन सक्दैनौ।
9 योसेफले यहूदालाई जवाफ दिए, "तिमीले किन आफ्नो मुख ठूलो पारेर हामीमाथि घमण्ड गर्छौ, 'तपाईंसँग शक्ति छ?' फारोको जीवनको शपथ खाएर भन्छु, यदि मैले मेरा सबै वीर

मानिसहरूलाई तिमीहरूसँग लड्न आदेश दिएँ भने, निश्चय नै तिमी र तिम्रा यी दाजुभाइहरू हिलोमा डुब्नेछौ।"
१० अनि यहूदाले योसेफलाई भने, "तिमी र तिम्रा मानिसहरूले मेरो डर मान्नै पर्छ। परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाएर भन्नें, यदि मैले एक पटक मेरो तरवार थुते भने पनि म आज सारा मिश्रलाई नाश नगरेसम्म त्यसलाई फेरि म्यानमा बाँध्ने छैन। म तिमीबाट सुरु गर्नेछु र तिम्रो मालिक फिरऊनसँग अन्त गर्नेछु।"
११ अनि योसेफले उत्तर दिएर भने, "साँच्चै नै बल तिम्रो मात्र होइन; म तिमीभन्दा बलियो र शक्तिशाली छु, यदि तिमीले आफ्नो तरवार निकाल्यौ भने म तिम्रो घाँटी र तिम्रा सबै दाजुभाइहरूको घाँटीमा ठोक्नेछु।"
१२ यहूदाले उसलाई भन्यो, "यदि मैले आज तिम्रो विरुद्धमा मेरो मुख खोलें भने म तिमीलाई निल्नेछु, ताकि तिमी पृथ्वीबाट नाश होस् र आज तिम्रो राज्यबाट नाश होस्।" अनि योसेफले भने, "यदि तिमीले आफ्नो मुख खोल्यौ भने मसँग ढुङ्गाले तिम्रो मुख बन्द गर्ने शक्ति र शक्ति छ, जबसम्म तिमी एक शब्द पनि बोल्न सक्दैनौ। हेर, हाम्रो अगाडि कति ढुङ्गाहरू छन्, साँच्चै म एउटा ढुङ्गा लिएर तिम्रो मुखमा जबरजस्ती हाल्न सक्छु र तिम्रो बङ्गारा भाँच्न सक्छु।"
१३ अनि यहूदाले भने, "परमेश्वर हाम्रो साक्षी हुनुहुन्छ, हामीले अहिलेसम्म तपाईंसँग युद्ध गर्न चाहेका छैनौं। हामीलाई हाम्रो भाइ दिनुहोस् र हामी तपाईंबाट जानेछौं।" अनि योसेफले उत्तर दिए, "फारोको शपथ खाएर भन्यो, यदि कनानका सबै राजाहरू तपाईंसँग भेला भए भने पनि, तपाईंले उसलाई मेरो हातबाट खोस्नुहुन्न।"
१४ अब तिमी आफ्नो बुबाकहाँ जाऊ, र तिम्रो भाइ मेरो दास हुनेछ, किनकि उसले राजाको दरबार लुटेको छ।" अनि यहूदाले भन्यो, "तिमीलाई वा राजाको चरित्रलाई के मतलब? राजाले आफ्नो घरबाट, देशभरि, उपहार वा खर्चको रूपमा चाँदी र सुन पठाउँछन्, अनि तिमी अझै पनि हाम्रो भाइको झोलामा राखेको आफ्नो कचौराको बारेमा कुरा गर्छौ र भन्छौ कि उसले तिमीबाट चोरेको छ?"
१५ हाम्रा भाइ बिन्यामीन वा अब्राहामका सन्तानहरूमध्ये कसैले पनि तिमीबाट वा अरू कसैबाट, चाहे राजा होस्, राजकुमार होस् वा जो कोहीबाट पनि चोरी गर्न नपरोस् भनेर परमेश्वरले यस्तो काम नगरून्।
१६ त्यसैले अब यो आरोप बन्द गर, नत्रता सारा पृथ्वीले तिम्रो कुरा सुन्नेछ, यसो भन्दै, 'थोरै पैसाको लागि मिश्रका राजाले मानिसहरूसँग झगडा गरे, र तिनीहरूलाई दोष लगाए र तिनीहरूका भाइलाई दास बनाए।'
१७ अनि योसेफले जवाफ दिएर भने, "यो कचौरा लिएर जाऊ र मबाट टाढा जाऊ र आफ्नो भाइलाई दासको रूपमा छोड, किनकि चोरलाई दास हुनु नै त्यसको दण्ड हो।"
१८ अनि यहूदाले भने, "हाम्रा भाइलाई छोडेर आफ्नो कचौरा लिन किन लज्जित छैनौ? यदि तपाईंले हामीलाई आफ्नो कचौरा दिनुभयो भने पनि, अथवा हजार गुणा बढी पनि, हामी आफ्नो भाइलाई अरू कसैको हातमा भेटिएको चाँदीको लागि छोड्ने छैनौं, नत्रता हामी उसको मृत्यु हुनेछैनौं।"
१९ अनि योसेफले जवाफ दिए, "अनि किन तिमीले आफ्नो भाइलाई त्यागेर आजको दिनसम्म बीस चाँदीका टुक्रामा बेच्यौ? अनि किन तिमीले आफ्नो यो भाइलाई त्यसै गर्दैनौ?"
२० अनि यहूदाले भने, "परमप्रभु मेरो र तिम्रो बीचमा साक्षी हुनुहुन्छ कि हामी तिम्रो लडाइँ चाहँदैनौं; त्यसैले अब हामीलाई हाम्रो भाइ दिनुहोस् र हामी झगडा नगरी तिमीबाट जानेछौं।"
२१ योसेफले उत्तर दिए, "यदि देशका सबै राजाहरू भेला भए पनि तिनीहरूले तिम्रो भाइलाई मेरो हातबाट खोस्न सक्ने छैनन्।" यहूदाले भने, "हाम्रा भाइ हामीसँग नआएको देखेर र उसको लागि शोक गर्दा, हामीले हाम्रा बुबालाई के भन्ने?"
२२ अनि योसेफले उत्तर दिए, "तिमीले आफ्नो बुबालाई भन्नुपर्ने कुरा यही हो, 'डोरी बाल्टिन पछि लाग्यो।'
२३ यहूदाले भने, "साँच्चै तिमी राजा हौ, अनि किन तिमीले यस्ता कुराहरू भनिरहेका छौ? तिमी जस्तै राजालाई धिक्कार!"
२४ योसेफले जवाफ दिए, "तिमीहरूको भाइ योसेफको बारेमा मैले भनेको कुरामा कुनै झूटो निश्चय छैन। तिमीहरू सबैले उसलाई बीस चाँदीका टुक्रामा मिद्यानीहरूलाई बेचेका थियौ। अनि तिमीहरू सबैले आफ्नो बुबालाई त्यो कुरा अस्वीकार गर्यौ र भन्यौ, "एउटा खतरनाक जनावरले उसलाई खाएको छ, योसेफलाई टुक्रा-टुक्रा पारिएको छ।"
२५ अनि यहूदाले भने, "हेर, मेरो मनमा शेमको आगो बलिरहेको छ। अब म तिम्रो सबै देश आगोले भस्म पार्नेछु।" योसेफले जवाफ दिए, "निश्चय नै तिम्री भाउजू तामारले, जसले तिम्रा छोराहरूलाई मारिन्, शकेमको आगो निभाएकी थिइन्।"
26 अनि यहूदाले भने, "यदि मैले मेरो शरीरको एउटा रौं पनि उखेलें भने, म सारा मिश्र देशलाई त्यसको रगतले भरिदिनेछु।"
२७ अनि योसेफले उत्तर दिए, "तिमीले बेचेको आफ्नो भाइलाई जस्तै गर्ने चलन छ, अनि उसको लुगा रगतमा चोबाएर आफ्नो बुबाकहाँ ल्यायौ, ताकि उसले भन्न सकोस् कि उसलाई कुनै जङ्गली जनावरले खाएको छ र यहाँ उसको रगत छ।"
२८ जब यहूदाले यो कुरा सुने, तब ऊ साह्रै क्रोधित भयो र उसको रिस उर्लियो। त्यस ठाउँमा उसको अगाडि लगभग चार सय शेकेल तौल भएको एउटा ढुङ्गा थियो। यहूदाको रिस दन्कियो र उसले त्यो ढुङ्गा एक हातमा लिएर आकाशमा फ्याँक्यो र आफ्नो देब्रे हातले त्यसलाई समात्यो।
२९ अनि पछि उनले त्यसलाई आफ्नो खुट्टामुनि राखे, र आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति लगाएर त्यसमाथि बसे र यहूदाको शक्तिबाट त्यो ढुङ्गा धूलोमा परिणत भयो।
३० योसेफले यहूदाको काम देखे र धेरै डराए। तर उनले आफ्नो छोरा मनश्शेलाई आज्ञा दिए र उनले पनि यहूदाको काम जस्तै अर्को ढुङ्गाले गरे। यहूदाले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, "तिमीहरूमध्ये कसैले पनि यो मानिस मिश्री हो भनेर नभनोस्, तर उसले यो काम गरेको कारणले ऊ हाम्रा बुबाको परिवारबाट आएको हो।"
३१ अनि योसेफले भने, "तिमीहरूलाई मात्र बल दिइएको होइन, किनकि हामी पनि शक्तिशाली मानिसहरू हौं, अनि तिमी हामी सबैमाथि किन घमण्ड गर्छौ?" अनि यहूदाले योसेफलाई भने, "हाम्रा भाइलाई पठाउनुहोस् र आज तपाईंको देशलाई नाश नगर्नुहोस्।"
32 यूसुफले तिनीहरूलाई भने, "जाऊ अनि आफ्नो बुबालाई भन, 'तिमीहरूले आफ्नो भाइ यूसुफको बारेमा भनेझैं एउटा डरलाग्दो जनावरले उसलाई खाएको छ।'"
३३ अनि यहूदाले आफ्नो भाइ नप्तालीलाई भन्यो, र उसले उसलाई भन्यो, "छिटो जाऊ, अब जा र मिश्रका सबै सडकहरू गनेर मलाई भन।" शिमियोनले उसलाई भन्यो, "यस कुराले

तिमीलाई कष्ट नदेओस्; अब म पर्वतमा जानेछु र पर्वतबाट एउटा ठूलो ढुङ्गा उठाउनेछु र मिश्रका सबै मानिसहरूलाई समतल पार्नेछु र त्यहाँ भएका सबैलाई मार्नेछु।"

३४ योसेफले आफ्ना दाजुभाइहरूले भनेका सबै कुरा सुने। तर योसेफले ती कुराहरू बुझ्छन् भनेर उनीहरूलाई थाहा थिएन, किनकि उनीहरूले सोचेका थिए कि उनी हिब्रू बोल्न जान्दैनन्।

35 आफ्ना दाजुभाइहरूले मिश्रलाई नष्ट पार्ने कुरा सुनेर योसेफ धेरै डराए। त्यसैले उनले आफ्नो छोरा मनश्शेलाई आज्ञा दिए, "अब छिटो जाऊ र मिश्रका सबै बासिन्दाहरू र सबै वीर योद्धाहरूलाई मकहाँ भेला गर। तिनीहरू घोडामा, पैदल र सबै प्रकारका वाद्ययन्त्रहरू लिएर मकहाँ आउन्।" अनि मनश्शे गए र त्यसै गरे।

३६ अनि नप्ताली यहूदाले आज्ञा गरेअनुसारै गए, किनकि नप्ताली तेज मृगहरूमध्ये एकजस्तै हलुका थियो, र ऊ अन्नका बालाहरूमा दौडन्थ्यो तर तिनीहरू उसको मुनि भाँचिएनन्।

३७ अनि उनी गए र मिश्रका सबै सडकहरू गन्ती गरे र त्यहाँ बाह्र जना भेट्टाए। उनी हतार-हतार आएर यहूदालाई भने। यहूदाले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, "हतार गर र हरेकले आफ्नो तरवार आफ्नो कम्मरमा भिर, अनि हामी मिश्र पार गर्नेछौं र तिनीहरू सबैलाई मार्नेछौं र एक जना पनि बाँकी नराख्नेछौं।"

३८ अनि यहूदाले भन्यो, "हेर, म मेरो शक्तिले तीनवटा सडकहरू नष्ट गर्नेछु, र तिमीहरू प्रत्येकले एउटा सडक नष्ट गर्नेछौ।" जब यहूदाले यो कुरा भनिरहेको थियो, मिश्रका बासिन्दाहरू र सबै बलिया मानिसहरू सबै किसिमका वाद्ययन्त्रहरू र ठूलो स्वरमा कराउदै तिनीहरूतिर आए।

३९ अनि तिनीहरूको संख्या पाँच सय घोडचढी र दश हजार पैदल सेना र चार सय मानिसहरू थिए जो तरवार वा भाला बिना लड्न सक्थे, केवल आफ्नो हात र बलले।

४० अनि सबै बहादुर मानिसहरू ठूलो आँधीबेहरी र कराइ गर्दै आए, र तिनीहरूले याकूबका छोराहरूलाई घेरे र तिनीहरूलाई डराए, र तिनीहरूको चिच्याहटको आवाजले जमिन काम्यो।

४१ अनि जब याकूबका छोराहरूले यी सेनाहरूलाई देखे, तिनीहरू आफ्नो ज्यानको बारेमा धेरै डराए, र यूसुफले याकूबका छोराहरूलाई डराएर शान्त पार्न त्यसो गरे।

४२ अनि यहूदाले आफ्ना केही दाजुभाइहरूलाई डराएको देखेर तिनीहरूलाई भने, "परमेश्वरको अनुग्रह हामीसँग छ भने पनि तिमीहरू किन डराउँछौ?" अनि जब यहूदाले योसेफको आदेशमा मिश्रका सबै मानिसहरूलाई डर देखाउन घेरेको देखे, तब योसेफले तिनीहरूलाई केवल यो आज्ञा दिए, "तिनीहरूमध्ये कसैलाई पनि नछोऊ।"

४३ तब यहूदाले हतार गर्यो र आफ्नो तरवार निकाल्यो, र ठूलो र तीतो चिच्यायो, र आफ्नो तरवारले प्रहार गर्यो, र भुइँमा उफ्रियो र सबै मानिसहरूको विरुद्धमा करायो।

४४ जब उनले यो काम गरे, परमप्रभुले यहूदा र उसका दाजुभाइहरूको आतंकलाई वीर योद्धाहरू र उनीहरूका वरिपरिका सबै मानिसहरूमाथि ल्याइदिनुभयो।

४५ त्यो चिच्याहटको आवाज सुनेर तिनीहरू सबै भागे। तिनीहरू डराए र एक-अर्कामा लडे। धेरै जना लडेर मरे। तिनीहरू सबै यहूदा, उसका दाजुभाइहरू र योसेफको सामुबाट भागे।

४६ जब तिनीहरू भागिरहेका थिए, यहूदा र उसका दाजुभाइहरूले तिनीहरूलाई फिरऊनको घरसम्म खेदे। तिनीहरू सबै भागे। अनि यहूदा फेरि योसेफको सामु बस्यो र सिंह जस्तै गर्ज्यो, र उसलाई ठूलो र भयानक चिच्यायो।

४७ त्यो चिच्याहट टाढासम्म सुनियो, र सुक्कोतका सबै बासिन्दाहरूले त्यो सुने। त्यो चिच्याहटको आवाजले सारा मिश्र काँप्यो। पृथ्वी हल्लाएको कारणले गर्दा मिश्र र गोशेन देशका पर्खालहरू पनि ढले। फारो पनि आफ्नो सिंहासनबाट भूइँमा लडे। मिश्र र गोशेनका सबै गर्भवती स्त्रीहरूले पनि हल्लाएको आवाज सुनेर गर्भ तुहाइदिए, किनकि तिनीहरू साह्रै डराए।

४८ अनि फारोले खबर पठाए, "आज मिश्रमा के भएको छ?" अनि तिनीहरूले आएर सुरुदेखि अन्त्यसम्मका सबै कुरा उनलाई बताए। फारो डराए, छक्क परे र साह्रै डराए।

४९ यी सबै कुरा सुनेर उनी झन् डरले भरिए। उनले योसेफलाई यसो भनेर पठाए, "तिमीले सारा मिश्रलाई नाश गर्न हिब्रूहरूलाई मकहाँ ल्यायौ? त्यो चोर दासलाई के गर्ने? त्यसलाई पठाइदेऊ र त्यसलाई आफ्ना दाजुभाइहरूसँगै जान देऊ। हामी, तिमी र सारा मिश्र तिनीहरूको दुष्टताबाट नाश नहोस्।"

५० अनि यदि तिमी यो काम गर्न चाहँदैनौ भने, मेरा सबै बहुमूल्य चीजहरू फ्याँकिदेऊ, र यदि तिमीलाई खुशी लाग्छ भने, तिनीहरूसँगै तिनीहरूको देशमा जाऊ, किनकि तिनीहरूले आज मेरो सम्पूर्ण देशलाई नष्ट गर्नेछन् र मेरा सबै मानिसहरूलाई मार्नेछन्; मिश्रका सबै महिलाहरूले पनि आफ्नो चिच्याहटले गर्भपतन गरेका छन्; हेर्नुहोस् तिनीहरूले केवल आफ्नो चिच्याहट र बोलीले के गरेका छन्, यसबाहेक यदि तिनीहरू तरवारले लडे भने, तिनीहरूले देशलाई नष्ट गर्नेछन्; त्यसैले अब तिमीले चाहेको कुरा रोज, चाहे म होस् वा हिब्रूहरू, चाहे मिश्र होस् वा हिब्रूहरूको देश।

५१ अनि तिनीहरू आएर फारोले आफ्नो बारेमा भनेका सबै कुराहरू यूसुफलाई सुनाए। फारो र यहूदाका कुरा सुनेर यूसुफ धेरै डराए र उनका दाजुभाइहरू अझै पनि यूसुफको अगाडि रिसाएर उभिरहेका थिए। याकूबका सबै छोराहरू समुद्र र त्यसका छालहरूको गर्जन जस्तै यूसुफमाथि गर्जे।

52 यूसुफ आफ्ना दाज्यू-भाइहरू र फिरऊनसँग धेरै डराए। यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई आफू प्रकट गर्ने बहाना खोजे, नत्रता तिनीहरूले सम्पूर्ण मिश्र देशलाई नाश गर्नेछन्।

53 यूसुफले आफ्नो छोरा मनश्शेलाई आज्ञा दिए। मनश्शे गएर यहूदाकहाँ गए र आफ्नो हात उसको काँधमा राखे। अनि यहूदाको रिस शान्त भयो।

54 तब यहूदाले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई भने, "तिमीहरू कसैले पनि यो काम मिश्री केटोको हो भनेर नभन। यो मेरो बुबाको घरानाको काम हो।"

५५ अनि यूसुफले देखे र यहूदाको रिस शान्त भएको थाहा पाए, उनी यहूदासँग नम्रताको भाषामा कुरा गर्न नजिक गए।

५६ अनि योसेफले यहूदालाई भने, "तिमी साँचो बोल्छौ र आज तिम्रो शक्तिको बारेमा तिमीले गरेका कुराहरू प्रमाणित भएको छ। अनि तिमीसँग प्रसन्न हुने तिम्रो परमेश्वरले तिम्रो कल्याण गरून्। तर मलाई साँचो भन, तिम्रा सबै दाजुभाइहरूमध्ये कसैले पनि त्यसको बारेमा मलाई एक शब्द पनि बोलेका छैनन्। तिमी किन त्यस केटोको कारणले मसँग झगडा गर्छौ?"

57 यहूदाले यूसुफलाई उत्तर दियो, "तिमीलाई थाहा छ, मैले त्यस केटोलाई उसको बाबुको सुरक्षा दिएको थिएँ। मैले उसलाई ल्याइनँ भने म सधैंभरि दोषी हुनेछु।"

५८ त्यसैले म मेरा सबै दाजुभाइहरू मध्येबाट तपाईंकहाँ आएको छु, किनकि मैले देखें कि तपाईं उसलाई तपाईंबाट जान दिन इच्छुक हुनुहुन्नथ्यो; त्यसैले अब म तपाईंको दृष्टिमा अनुग्रह पाउन सक्छु कि तपाईंले उसलाई हामीसँग जान पठाउनुहुनेछ, र हेर्नुहोस्, म उसको सट्टामा रहनेछु, तपाईंले चाहनुभएको कुरामा तपाईंको सेवा गर्न, किनकि तपाईंले मलाई जहाँ पठाउनुहुनेछ म ठूलो ऊर्जाका साथ तपाईंको सेवा गर्न जानेछु।

५९ अब मलाई एक शक्तिशाली राजाकहाँ पठाउनुहोस् जसले तपाईंको विरुद्धमा विद्रोह गरेको छ, र म उसलाई र उसको देशलाई के गर्नेछु भनेर तपाईंले थाहा पाउनुहुनेछ; उसँग घोडचढी र पैदल सेना वा अत्यन्तै शक्तिशाली मानिसहरू भए पनि, म तिनीहरू सबैलाई मार्नेछु र राजाको टाउको तपाईंको सामु ल्याउनेछु।

६० के तिमीलाई थाहा छैन वा तिमीले सुनेका छैनौ कि हाम्रा पुर्खा अब्राहामले आफ्ना सेवक एलीएजरसँग मिलेर एलामका सबै राजाहरूलाई तिनीहरूका सेनासहित एकै रातमा मारे, तिनीहरूले एक जना पनि बाँकी राखेनन्? अनि त्यस दिनदेखि हाम्रा पुर्खाको शक्ति हामीलाई र हाम्रा सन्तानलाई सदाको लागि उत्तराधिकारको रूपमा दिइएको छ।

६१ अनि योसेफले जवाफ दिए, "तिमीहरू सत्य बोल्छौ, तर तिम्रो मुखमा झूट छैन, किनकि हामीलाई यो पनि भनिएको थियो कि हिब्रूहरूसँग शक्ति छ र परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर तिनीहरूसँग धेरै प्रसन्न हुनुहुन्छ, अनि तिनीहरूको अगाडि को उभिन सक्छ?"

६२ तर, यो सर्तमा म तिम्रो भाइलाई पठाउनेछु, यदि तिमीले उसको भाइ, उसको आमाको छोरा, जसको बारेमा तिमीले भन्यौ कि ऊ तिमीबाट मिश्र गएको थियो, मेरो अगाडि ल्याउनेछौ भने; र जब तिमीले उसको भाइलाई मकहाँ ल्याउनेछौ, म उसलाई उसको सट्टामा लिनेछु, किनभने तिमीहरू मध्ये कोही पनि आफ्नो बुबाको लागि उसको लागि सुरक्षित थिएनौ, र जब ऊ मकहाँ आउँछ, म उसको भाइलाई तिमीसँगै पठाउनेछु जसको लागि तिमी सुरक्षित थियौ।

63 जब यहूदाले यो कुरा भने, तब उनी यूसुफसँग रिसले चूर भए। उनको आँखाबाट रगत बग्यो। उनले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, "आज यो मानिसले आफ्नो र सम्पूर्ण मिश्रको विनाश कसरी खोजिरहेको छ?"

64 शिमियोनले यूसुफलाई भने, "हामीले पहिले नै तिमीलाई भनेका थियौं कि हामीलाई थाहा थिएन कि उनी कहाँ गए, उनी जीवित छन् वा मृत, अनि किन मेरा मालिकले यसरी कुरा गर्दैछन्?"

६५ अनि यूसुफले यहूदाको अनुहार हेरे र उसलाई भने, "यस भाइको सट्टामा तिम्रो अर्को भाइलाई मकहाँ ल्याऊ।" तब उनले थाहा पाए कि यहूदा रिसले आगो भएको थियो।

६६ अनि योसेफले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, "तिमीहरूले भन्यौ कि तिमीहरूको भाइ मरेको थियो या हराएको थियो। अब यदि मैले आज उसलाई बोलाएँ र ऊ तिमीहरूकहाँ आयो भने, के तिमीहरूले उसको भाइको सट्टा मलाई दिन्छौ?

६७ अनि योसेफ बोल्न थाले र कराउन थाले, "योसेफ, योसेफ, आज मेरो अगाडि आऊ, र तिम्रा दाजुभाइहरूकहाँ देखा परेर तिनीहरूको अगाडि बस।"

६८ अनि जब योसेफले तिनीहरूका सामु यो कुरा भने, तिनीहरूले योसेफ कहाँबाट तिनीहरूको अगाडि आउँछन् भनेर फरक-फरक नजरले हेरे।

६९ अनि योसेफले तिनीहरूका सबै काम हेरे र तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरू किन यता उता हेर्छौ? म योसेफ हुँ जसलाई तिमीहरूले मिश्रदेशमा बेचेका थियौ। अब मलाई बेचेकोमा तिमीहरू दु:ख नगर किनभने अनिकालको समयमा सहाराको रूपमा परमेश्वरले मलाई तिमीहरूभन्दा अगाडि पठाउनुभएको थियो।"

७० यूसुफका कुरा सुनेर उनका दाजुभाइहरू डराए। यहूदा पनि यूसुफसँग अत्यन्तै डराए।

७१ जब बेन्यामीनले योसेफका कुरा सुने, तब उनी घरको भित्री भागमा तिनीहरूको अगाडि थिए। बेन्यामीन आफ्नो भाइ यूसुफकहाँ दौडेर गए र उनलाई अँगालो हाले र उनको घाँटीमा टाँसे र उनीहरू रोए।

७२ अनि जब योसेफका दाजुभाइहरूले बिन्यामीनले आफ्नो भाइको घाँटीमा घोप्टो परेर उनीसँगै रोएको देखे, तब तिनीहरू पनि योसेफमाथि घोप्टो परे र उनलाई अँगालो हाले, र तिनीहरू योसेफसँगै धेरै रोए।

७३ अनि यूसुफको घरमा यो आवाज सुनियो कि तिनीहरू यूसुफका दाजुभाइहरू हुन्। यो सुनेर फिरऊन अत्यन्तै खुसी भए, किनकि उनीहरूसँग मिश्रलाई नाश गर्ने हो कि भनेर उनी डराए।

७४ अनि फारोले आफ्ना दासहरूलाई योसेफकहाँ पठाए, जो उनका दाजुभाइहरू आएका थिए। मिश्रमा भएका सबै सेनापतिहरू र सेनापतिहरू पनि योसेफसँगै रमाउन आए। अनि सारा मिश्रले योसेफका दाजुभाइहरूको कारणले धेरै आनन्द मनायो।

७५ अनि फारोले आफ्ना नोकरहरूलाई योसेफकहाँ पठाए र भने, "तिम्रा दाजुभाइहरूलाई भन कि उनीहरूसँग भएका सबै सम्पत्ति मकहाँ ल्याऊन्, र म तिनीहरूलाई मिश्र देशको सबैभन्दा राम्रो भागमा राख्नेछु।" अनि तिनीहरूले त्यसै गरे।

७६ अनि यूसुफले आफ्नो घरको हेरचाह गर्नेलाई आफ्ना दाजुभाइहरूका लागि उपहार र लुगाहरू ल्याउन आज्ञा दिए। अनि उनले उनीहरूका लागि धेरै राजसी पोशाकहरू र धेरै उपहारहरू ल्याए। यूसुफले ती सबै आफ्ना दाजुभाइहरूमाझ बाँडे।

७७ अनि उनले आफ्ना प्रत्येक दाजुभाइलाई सुन र चाँदीको लुगाको जोडा र तीन सय चाँदीका टुक्रा दिए। अनि यूसुफले ती सबैलाई यी लुगाहरू पहिराएर फिरऊनकहाँ ल्याउने आज्ञा दिए।

७८ यूसुफका सबै दाजुभाइहरू वीर र सुन्दर भएको देखेर फारो अत्यन्तै खुसी भए।

७९ त्यसपछि तिनीहरू फिरऊनको उपस्थितिबाट निस्केर कनान देशमा आफ्ना बुबाकहाँ गए। तिनीहरूका भाइ बिन्यामीन पनि तिनीहरूसँगै थिए।

८० अनि योसेफ उठे र तिनीहरूलाई फारोबाट एघार रथ दिए, र योसेफले तिनीहरूलाई आफ्नो रथ दिए, जसमा उनी मिश्रमा आफ्नो राज्याभिषेकको दिनमा सवार थिए, आफ्ना बुबालाई मिश्रमा ल्याउन; र योसेफले आफ्ना सबै दाजुभाइका छोराछोरीहरूलाई तिनीहरूको संख्या अनुसारको लुगा र प्रत्येकलाई एक सय चाँदीका टुक्रा पठाए, र उनले राजाका पत्नीहरूका लुगाहरूबाट आफ्ना दाजुभाइका पत्नीहरूलाई पनि लुगा पठाए, र उनले ती पठाए।

८१ अनि उनले आफ्ना दाजुभाइहरूमध्ये प्रत्येकलाई दश जना मानिसहरू दिए, जो उनीहरूसँगै कनान देशमा जान चाहन्थे, उनीहरूका छोराछोरी र उनीहरूसँग भएका सबै सम्पत्तिको सेवा गर्न सक्थे। मिश्रमा आउँदा उनीहरूलाई सेवा गर्न सक्थे।
८२ अनि यूसुफले आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई दश जोर लुगा पठाए। यो लुगा याकूबका अरू छोराहरूका छोराछोरीहरूभन्दा धेरै थियो।
83 अनि उनले फिरऊनको लागि प्रत्येकलाई पचास चाँदीका टुक्रा र दश रथहरू पठाए। उनले आफ्ना बुबालाई मिश्रको सबै सुख-सम्पत्तिले लादिएका दश गधाहरू र आफ्ना बुबा र उनका साथमा भएका सबैलाई बाटोको लागि अन्न, रोटी र खानेकुराले लादिएका दश गधाहरू पठाए।
८४ अनि उनले आफ्नी बहिनी दीनालाई सुन र चाँदीका लुगाहरू, धूप, मूर्, एलवा र स्त्रीहरूका लागि बनाइएका प्रशस्त गरगहनाहरू पठाए। उनले फिरऊनका पत्नीहरूबाट बेन्यामीनका पत्नीहरूलाई पनि त्यस्तै गरगहना पठाए।
८५ अनि उनले आफ्ना सबै दाजुभाइहरू र उनीहरूका पत्नीहरूलाई पनि सबै प्रकारका गोमेद र धूपका रत्नहरू दिए। मिश्रका महान् मानिसहरूका सबै बहुमूल्य चीजहरूबाट, सबै बहुमूल्य चीजहरूमध्ये केही पनि बाँकी रहेन, तर यूसुफले आफ्नो बुबाको घरमा पठाएको कुरा मात्र बाँकी रह्यो।
८६ अनि उनले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई पठाए, र तिनीहरू गए, अनि उनले आफ्ना भाइ बिन्यामीनलाई पनि उनीहरूसँगै पठाए।
८७ अनि योसेफ उनीहरूलाई मिश्रको सिमानाको बाटोमा साथ दिन उनीहरूसँगै निस्के, र उनले आफ्ना बुबा र आफ्नो घरानालाई मिश्रमा आउन आज्ञा दिए।
८८ अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "बाटोमा झगडा नगर, किनकि यो काम परमप्रभुबाट भएको हो ताकि ठूलो मानिसहरूलाई अनिकालबाट बचाउन सकियोस्, किनकि देशमा अझै पाँच वर्ष अनिकाल पर्नेछ।"
८९ अनि उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो, "जब तिमीहरू कनान देशमा पुग्छौ, यस काममा अचानक मेरो बुबाकहाँ नआऊ, तर आफ्नो बुद्धिमानीपूर्वक काम गर।"
९० अनि योसेफले तिनीहरूलाई आज्ञा दिन छोडे, र फर्केर मिश्र फर्के, र याकूबका छोराहरू आनन्द र हर्षका साथ आफ्ना बुबा याकूबकहाँ कनान देशमा गए।
९१ अनि तिनीहरू देशको सिमानामा आए, र एकअर्कालाई भने, "हाम्रा बुबाको अगाडि यस विषयमा हामीले के गर्ने? किनकि यदि हामी अचानक उहाँकहाँ गयौं र यो कुरा उहाँलाई भन्यौं भने, उहाँ हाम्रो कुरा सुनेर धेरै डराउँनुहुनेछ र हामीलाई विश्वास गर्नुहुनेछैन।"
९२ अनि तिनीहरू आफ्नो घर नजिक नपुगुन्जेल हिँडे। तिनीहरूले आशेरकी छोरी सेराखलाई भेटे। सेराख उनीहरूलाई भेट्न निस्किइन्। ती युवती धेरै असल र धूर्त थिइन् र वीणा बजाउन जान्दथिन्।
९३ अनि उनीहरूले उनलाई बोलाए र उनी उनीहरूको अगाडि आइन्, र उनले उनीहरूलाई चुम्बन गरिन्, र उनीहरूले उनलाई लगेर वीणा दिए, र भने, "अब हाम्रा बुबाको अगाडि जाऊ, र उहाँको अगाडि बस, र वीणा बजाऊँ र यी शब्दहरू बोल।"
९४ अनि तिनीहरूले उनलाई आफ्नो घर जान आदेश दिए, र उनी वीणा लिएर हतार हतार तिनीहरूको अगाडि गइन्, र याकूबको छेउमा आएर बसिन्।
९५ अनि उनले राम्रोसँग बजाए र गाइन्, र आफ्ना शब्दहरूको मिठासमा भनिन्, "मेरा काका जोसेफ जीवित छन्, र उहाँले सम्पूर्ण मिश्र देशमा शासन गर्नुहुन्छ, र उहाँ मर्नुभएको छैन।"
९६ अनि उनले यी शब्दहरू दोहोर्‍याइरहिन् र उच्चारण गरिरहिन्, र याकूबले उनका शब्दहरू सुने र ती उनको कुरामा सहमत भए।
९७ उनले ती कुराहरू दुई-तीन पटक दोहोर्‍याएपछि उनले सुने, र उनका शब्दहरूको मिठास देखेर याकूबको हृदयमा आनन्द आयो, र परमेश्वरको आत्मा उसमा थियो, र उनलाई थाहा थियो कि उनका सबै शब्दहरू सत्य हुन्।
९८ अनि याकूबले सेराकलाई आशीर्वाद दिए जब उनले यी कुराहरू भनिन्, र उनले उनलाई भने, "मेरी छोरी, मृत्यु तिमीमाथि कहिल्यै विजयी नहोस्, किनकि तिमीले मेरो आत्मालाई पुनर्जीवित पारेका छौ; तिमीले भनेझैं मेरो सामु बोल, किनकि तिमीले आफ्ना सबै शब्दहरूले मलाई खुशी पारेका छौ।"
९९ अनि उनले यी शब्दहरू गाइरहिन्, र याकूबले सुने र यो उनलाई खुशी लाग्यो, र उनी खुशी भए, र परमेश्वरको आत्मा उनीमाथि थियो।
१०० जब उनी उनीसँग कुरा गरिरहेका थिए, हेर, उनका छोराहरू घोडाहरू, रथहरू, शाही पोशाकहरू र नोकरहरू तिनीहरूको अगाडि दौडिरहेका लिएर उनीकहाँ आए।
१०१ अनि याकूब तिनीहरूलाई भेट्न उठे, र आफ्ना छोराहरूलाई शाही पोशाकमा सजिएको देखे र यूसुफले उनीहरूलाई पठाएका सबै खजानाहरू पनि देखे।
१०२ अनि तिनीहरूले उनलाई भने, "हाम्रा भाइ योसेफ जीवित छन् भनी जान, र मिश्र देशभरि शासन गर्ने उहाँ नै हुनुहुन्छ, र हामीले तपाईंलाई भनेझैं उहाँले नै हामीसँग कुरा गर्नुभयो।"
१०३ अनि याकूबले आफ्ना छोराहरूका सबै कुरा सुने, र तिनीहरूका कुराहरूमा उनको हृदय धड्कियो, किनकि उनले यूसुफले उनीहरूलाई दिएका सबै कुरा र उनले पठाएका कुराहरू, र यूसुफले उनीहरूलाई भनेका सबै चिन्हहरू नदेखेसम्म विश्वास गर्न सकेनन्।
१०४ अनि तिनीहरूले उनको अगाडि ढोका खोले, र योसेफले पठाएका सबै कुरा देखाए, तिनीहरूले प्रत्येकलाई योसेफले पठाएका कुराहरू दिए, र उनलाई थाहा भयो कि उनीहरूले सत्य बोलेका थिए, र उनी आफ्नो छोराको बारेमा सुनेर अत्यन्तै खुसी भए।
१०५ अनि याकूबले भने, "मेरो छोरा योसेफ अझै जीवित छ, यति नै मलाई पुग्यो, म मर्नुभन्दा पहिले उसलाई भेट्न जान्छु।"
१०६ अनि उनका छोराहरूले आफूमाथि आइपरेका सबै कुरा बताए। याकूबले भने, "म मेरो छोरा र उनका सन्तानहरूलाई हेर्न मिश्र जानेछु।"
१०७ अनि याकूब उठे र यूसुफले पठाएका लुगाहरू लगाए, र नुहाइ सकेपछि, कपाल खौरेपछि, यूसुफले पठाएको फेटा आफ्नो टाउकोमा लगाइदिए।
१०८ अनि याकूबको घरका सबै मानिसहरू र तिनीहरूका पत्नीहरूले योसेफले पठाएका लुगाहरू लगाए, र योसेफ अझै जीवित रहेको र मिश्रमा शासन गरिरहेकोमा तिनीहरू धेरै खुशी भए।
१०९ अनि कनानका सबै बासिन्दाहरूले यो कुरा सुने, र तिनीहरू आए र याकूब अझै जीवित रहेकोमा धेरै खुशी भए।

११० अनि याकूबले तिनीहरूका लागि तीन दिनसम्म भोज दिए। कनानका सबै राजाहरू र देशका कुलीन मानिसहरूले खाए, पिए र याकूबको घरानामा आनन्द मनाए।

अध्याय ५५

१ अनि यसपछि यस्तो भयो कि याकूबले भने, “म मिश्रमा मेरो छोरालाई भेट्न जानेछु र त्यसपछि परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभएको कनान देशमा फर्कनेछु, किनकि म मेरो जन्मस्थानको भूमि छोड्न सक्दिन।”
२ हेर, परमप्रभुको वचन तिनीकहाँ आयो, “आफ्नो सबै परिवारसहित मिश्रमा जाऊ र त्यहीं बस, मिश्रमा जान नडराऊ किनभने म तिमीलाई त्यहाँ एउटा ठूलो राष्ट्र बनाउनेछु।”
3 याकूबले मनमनै भने, “म मेरो छोरालाई हेर्न जान्छु। मिश्रका सबै बासिन्दाहरूले उसलाई परमेश्वरको डर मान्छन् कि मान्दैनन्।”
४ अनि परमप्रभुले याकूबलाई भन्नुभयो, “यूसुफको बारेमा नडराऊ, किनकि उसले अझै पनि तिम्रो दृष्टिमा जे राम्रो लाग्छ, त्यो मेरो सेवा गर्न आफ्नो सत्यनिष्ठा कायम राखेको छ।” अनि याकूब आफ्नो छोराको लागि अत्यन्तै खुशी भए।
५ त्यसबेला याकूबले आफ्ना छोराहरू र परिवारलाई परमप्रभुको वचनअनुसार मिश्र जान आज्ञा दिए। याकूब आफ्ना छोराहरू र परिवारका सबै सदस्यहरूलाई लिएर उठे र कनान देशबाट बेर्शेबाबाट आनन्द र हर्षका साथ निस्के र तिनीहरू मिश्र देशमा गए।
६ अनि जब तिनीहरू मिश्रको नजिक पुगे, याकूबले यहूदालाई आफ्नो अगाडि योसेफकहाँ पठाए ताकि उनले मिश्रको अवस्था देखाउन सकून्। यहूदाले आफ्नो बुबाको कुरा मानेर काम गरे। ऊ हतारहतार दौडेर योसेफकहाँ आयो। तिनीहरूले गोशेन देशमा आफ्नो घरानाका लागि एउटा ठाउँ तोके। यहूदा फर्केर आफ्नो बुबाकहाँ बाटो लागे।
७ अनि योसेफले रथ तयार पारे, र आफ्ना सबै शक्तिशाली मानिसहरू, आफ्ना नोकरहरू र मिश्रका सबै अधिकृतहरूलाई आफ्ना बुबा याकूबलाई भेट्न भेला गरे। अनि योसेफको आदेश मिश्रमा घोषणा गरियो, “याकूबलाई भेट्न नजाने सबै मर्नेछन्।”
८ भोलिपल्ट योसेफले मिश्रदेशभरि एउटा ठूलो र शक्तिशाली सेना लिएर निस्के। तिनीहरू सबैले मलमलको लुगा र बैजनी लुगा लगाएका थिए। तिनीहरूले सुन र चाँदीका हतियारहरू र युद्धका हतियारहरू पनि बोकेका थिए।
९ अनि तिनीहरू सबै जना याकूबलाई भेट्न सबै किसिमका वाद्ययन्त्रहरू, ढोल र खैंजडीहरू लिएर गए, बाटोभरि मूर्र र एलवा छर्दै गए। तिनीहरू सबैले यही तरिका अपनाए, र तिनीहरूको चिच्याहटले पृथ्वी काँप्यो।
१० अनि मिश्रका सबै स्त्रीहरू याकूबलाई भेट्न मिश्रको छाना र भित्ताहरूमा गए। यूसुफको शिरमा फिरऊनको राजकीय मुकुट थियो, किनकि फिरऊनले योसेफलाई आफ्नो बुबालाई भेट्न जाँदा लगाउन पठाएका थिए।
११ अनि जब योसेफ आफ्नो बुबाबाट पचास हात टाढा पुगे, उनी रथबाट ओर्लेर आफ्नो बुबातिर लागे। जब मिश्रका सबै अधिकृतहरू र त्यहाँका भारदारहरूले योसेफ आफ्नो बुबातिर पैदल गएको देखे, तिनीहरू पनि ओर्लेर याकूबतिर पैदलै गए।
१२ अनि जब याकूब योसेफको छाउनी नजिक पुगे, याकूबले योसेफसँगै आफूतिर आउँदै गरेको छाउनी देखे, र यो देखेर उनी सन्तुष्ट भए र याकूब छक्क परे।
१३ अनि याकूबले यहूदालाई भने, “मिश्रको छाउनीमा म देखेको त्यो मानिस को हो, जसले राजकीय पोशाक लगाएको छ र शिरमा शाही मुकुट लगाएको छ, र आफ्नो रथबाट ओर्लेर हामीतिर आउँदै छ?” यहूदाले आफ्नो बुबालाई जवाफ दियो, “त्यो तिम्रो छोरा राजा योसेफ हो।” अनि याकूब आफ्नो छोराको गौरव देखेर खुसी भयो।
१४ तब योसेफ आफ्नो बुबाको नजिक गए र तिनलाई दण्डवत् गरे, र छाउनीका सबै मानिसहरूले पनि तिनीसँगै याकूबको सामु भुइँमा निहुरिए।
१५ अनि हेर, याकूब दौडेर आफ्नो छोरा योसेफकहाँ गए र उनको घाँटीमा टाँसेर उनलाई चुम्बन गरे, अनि उनीहरू रोए, अनि योसेफले पनि आफ्नो बुबालाई अँगालो हालेर चुम्बन गरे, अनि उनीहरू रोए र मिश्रका सबै मानिसहरू पनि उनीहरूसँगै रोए।
१६ अनि याकूबले योसेफलाई भने, “अब म तिम्रो अनुहार देखेपछि खुशीसाथ मर्नेछु, किनकि तिमी अझै जीवित र गौरवशाली छौ।”
१७ अनि याकूबका छोराहरू, तिनीहरूका पत्नीहरू, छोराछोरीहरू, नोकर-चाकरहरू, अनि याकूबको घरानाका सबै मानिसहरू योसेफसँग धेरै रोए। तिनीहरूले उनलाई चुम्बन गरे र उनीसँगै धेरै रोए।
१८ त्यसपछि योसेफ र उनका सबै मानिसहरू मिश्र फर्के। याकूब, उनका छोराहरू र उनका घरानाका सबै छोराछोरीहरू पनि योसेफसँगै मिश्र गए। योसेफले तिनीहरूलाई मिश्रको सबैभन्दा राम्रो भाग, गोशेन भूमिमा राखे।
१९ युसुफले आफ्नो बुबा र दाजुभाइहरूलाई भने, “म गएर फिरऊनलाई भन्छु, ‘मेरा दाजुभाइहरू, मेरो बुबाको घराना र तिनीहरूसँग भएका सबै जना मकहाँ आएका छन्। हेर्नुहोस्, तिनीहरू गोशेन प्रदेशमा छन्।’
२० अनि योसेफले त्यसै गरे र आफ्ना दाजुभाइहरू रूबेन, इस्साकार जबूलून र आफ्ना भाइ बेन्यामीनलाई लिएर फारोको सामु हाजिर गराए।
२१ अनि योसेफले फिरऊनलाई भने, “मेरा दाजुभाइहरू, मेरा बुबाका घराना र तिनीहरूका सबै सम्पत्ति, तिनीहरूका भेडाबाख्रा र गाईवस्तुहरू लिएर मिश्रमा बसोबास गर्न कनानबाट मकहाँ आएका छन्, किनकि तिनीहरूमाथि अनिकाल परेको थियो।”
22 फिरऊनले यूसुफलाई भने, “तिम्रा बुबा र दाज्यू-भाइहरूलाई देशको सबैभन्दा राम्रो भागमा राख। तिनीहरूलाई जे जति असल छ त्यो सबै नदेऊ। तिनीहरूलाई देशको सबभन्दा असल चीजहरू खान देऊ।”
२३ योसेफले जवाफ दिए, “हेर, मैले तिनीहरूलाई गोशेन प्रदेशमा राखेको छु, किनकि तिनीहरू गोठाला हुन्। यसर्थ तिनीहरूलाई मिश्रीहरूबाट अलग्गै गोशेनमा बसेर आफ्ना बगालहरू चराउन देऊ।”
२४ अनि फारोले योसेफलाई भने, “तिम्रा दाजुभाइहरूले भनेका सबै कुरा गर।” अनि याकूबका छोराहरू फिरऊनलाई दण्डवत् गरे र शान्तिपूर्वक उनीबाट निस्के। त्यसपछि योसेफले आफ्नो बुबालाई फिरऊनकहाँ ल्याए।

२५ अनि याकूब आएर फारोलाई दण्डवत् गरे, अनि याकूबले फारोलाई आशीर्वाद दिए, र उनी बाहिर निस्के; अनि याकूब, उनका सबै छोराहरू र उनका सबै घराना गोशेन भूमिमा बसोबास गर्न थाले।
२६ याकूबको जीवनको दोस्रो वर्षमा, अर्थात् एक सय तीसौँ वर्षमा, योसेफले आफ्ना बुबा, दाजुभाइहरू र आफ्ना बुबाका सबै घरानाको पालनपोषण गरे, अनिकालको सबै दिनमा उनीहरूका स-साना छोराछोरीहरूलाई खाना दिएर; तिनीहरूलाई केही कुराको अभाव भएन।
२७ अनि योसेफले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण भूमिको सबैभन्दा राम्रो भाग दिए; योसेफको जीवनकालभरि मिश्रको सबैभन्दा राम्रो भाग तिनीहरूसँग थियो; अनि योसेफले तिनीहरूलाई र आफ्नो बुबाको घरानाका सबैलाई वर्षैपिच्छे लुगाफाटा र लुगाफाटा पनि दिए; र याकूबका छोराहरू आफ्ना भाइको जीवनकालभरि मिश्रमा सुरक्षित रहे।
२८ अनि याकूबले सधैं योसेफको टेबलमा खाना खान्थे। याकूब र उनका छोराहरूले दिन वा रात योसेफको टेबल छोड्दैनथे, याकूबका छोराहरूले आफ्ना घरमा खाने कुराहरू बाहेक।
२९ अनिकालको समयमा सबै मिश्रीहरूले यूसुफको घरानाको रोटी खाए, किनकि अनिकालको कारणले गर्दा सबै मिश्रीहरूले आफ्नो सबै सम्पत्ति बेचेका थिए।
30 अनि योसेफले फिरऊनको खातिर मिश्रका सबै जग्गाजमिनहरू खानेकुराको लागि किने। अनिकालको समयमा योसेफले सारा मिश्रलाई अन्नको आपूर्ति गरे। योसेफले देशभरिबाट किनेको अन्नको लागि आफूकहाँ आउने सबै चाँदी र सुन जम्मा गरे। उनले प्रशस्त सुन र चाँदी जम्मा गरे। साथै, पैसा सकिएपछि तिनीहरूले देशको हरेक भागबाट योसेफकहाँ ल्याएको प्रशस्त मात्रामा गोमेद, धूप र बहुमूल्य लुगाहरू पनि जम्मा गरे।
३१ अनि योसेफले आफ्नो हातमा आएको सबै चाँदी र सुन, लगभग बयत्तर तोडा सुन र चाँदी, अनि प्रचुर मात्रामा गोमेद र बडेलियम पनि लिए। योसेफ गएर ती चार भागमा लुकाए। उनले एक भाग लाल समुद्रको नजिकको मरुभूमिमा, एक भाग परात नदीको किनारमा, र तेस्रो र चौथो भाग फारस र मादीको मरुभूमिको विपरीत मरुभूमिमा लुकाए।
32 अनि बाँकी रहेको सुन र चाँदीको केही भाग उनले आफ्ना सबै दाजुभाइहरू, आफ्ना बुबाका सबै घराना र आफ्ना बुबाका घरानाका सबै स्त्रीहरूलाई दिए, र बाँकी रहेको लगभग बीस तोडा सुन र चाँदी फिरऊनको घरमा ल्याए।
३३ अनि योसेफले बाँकी रहेको सबै सुन र चाँदी फारोलाई दिए, र फारोले त्यो ढुकुटीमा राखे, र त्यसपछि देशमा अनिकालका दिनहरू रोकिए, र तिनीहरूले सारा देशमा छरे र कटनी गरे, र वर्षैपिच्छे तिनीहरूले आफ्नो सामान्य मात्रा प्राप्त गरे; तिनीहरूलाई केहीको अभाव भएन।
३४ यूसुफ मिश्रमा सुरक्षित रूपमा बसे। सम्पूर्ण देश उनको सल्लाहमा थियो। उनका बुबा र उनका सबै दाजुभाइहरू गोशेन भूमिमा बसे र त्यसलाई अधिकार गरे।
३५ यूसुफ धेरै वृद्ध र उमेरले भरिपूर्ण भइसकेका थिए। उनका दुई छोराहरू, एफ्राइम र मनश्शे, परमप्रभुको मार्ग र उहाँको व्यवस्था सिक्नको लागि याकूबको घरमा, आफ्ना दाजुभाइहरू, याकूबका छोराहरूका छोराछोरीहरूसँगै निरन्तर बसे।
३६ याकूब र उनका छोराहरू मिश्रको गोशेन भूमिमा बसोबास गरे। तिनीहरूले त्यहाँ अधिकार गरे। तिनीहरू फल्दै-फुल्दै गए र त्यहाँ तिनीहरूको संख्या बढ्दै गयो।

अध्याय ५६

याकूब मिश्रमा सत्र वर्ष बाँचे र उनको आयु एक सय सतचालीस वर्ष भयो।
२ त्यसैबेला याकूबलाई त्यही रोग लाग्यो जसबाट उनी मरे। त्यसैले उनले आफ्नो छोरा योसेफलाई मिश्रबाट बोलाउन पठाए। उनको छोरा योसेफ मिश्रबाट आए र योसेफ आफ्नो बुबाकहाँ आए।
३ याकूबले योसेफ र उनका छोराहरूलाई भने, "हेर, म मर्दैछु। तिमीहरूका पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई हेर्नुहुनेछ र तिमीहरूलाई त्यो भूमिमा फर्काएर ल्याउनुहुनेछ, जुन परमप्रभुले तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूलाई दिने प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। अब जब म मर्छु, मलाई कनान देशको हेब्रोनको मकपेलामा रहेको गुफामा गाड। यो गुफा मेरा पुर्खाहरूको छेउमा छ।"
४ अनि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई हेब्रोनको मक्पेलामा दफन गर्ने शपथ गराए। अनि उनका छोराहरूले पनि यस विषयमा शपथ खाए।
5 अनि यहोशापातले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए, "तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरको सेवा गर, किनकि तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई बचाउनुहुनेले तिमीहरूलाई पनि सबै कष्टबाट बचाउनुहुनेछ।"
६ अनि याकूबले भने, "तिमीहरूका सबै छोराछोरीहरूलाई मकहाँ बोलाऊ।" अनि याकूबका सबै छोराछोरीहरू आए र उनको सामु बसे। याकूबले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए, र भने, "तिमीहरूका पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूलाई हजार गुणा बढी दिनुहुनेछ र तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ, र उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूका पिता अब्राहामको आशीर्वाद दिनुहुनेछ।" अनि याकूबले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिएपछि त्यस दिन याकूबका सबै छोराछोरीहरू निस्के।
७ अनि भोलिपल्ट याकूबले फेरि आफ्ना छोराहरूलाई बोलाए, र तिनीहरू सबै भेला भए र उनको सामु आए र उनको सामु बसे, र त्यस दिन याकूबले आफ्नो मृत्युभन्दा अघि आफ्ना छोराहरूलाई आशीर्वाद दिए, प्रत्येक मानिसले आफ्नो आशीर्वाद अनुसार आशीर्वाद दिए; हेर, यो इस्राएलसँग सम्बन्धित परमप्रभुको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको छ।
८ अनि याकूबले यहूदालाई भने, "मलाई थाहा छ मेरो छोरा, तिम्रा दाजुभाइहरूका निम्ति तिमी एक शक्तिशाली मानिस हौ। तिनीहरूमाथि शासन गर, र तिम्रा छोराहरूले आफ्ना छोराहरूमाथि सदासर्वदा शासन गर्नेछन्।"
९ आफ्ना छोराहरूलाई धनु र युद्धका सबै हतियारहरू मात्र सिकाउनुहोस्, ताकि तिनीहरूले आफ्ना शत्रुहरूमाथि शासन गर्ने आफ्ना भाइको युद्ध लड्न सकून्।
१० अनि त्यस दिन याकूबले फेरि आफ्ना छोराहरूलाई आज्ञा दिए, "हेर, आज म मेरा मानिसहरूकहाँ भेला हुनेछु। मलाई मिश्रबाट बाहिर लैजाओ र मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेझैं मकपेलाको गुफामा गाड।"
११ तर म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्छु कि तिमीहरूका छोराहरूमध्ये कसैले पनि मलाई बोकेर नजाओस्, तिमीहरूले

मात्र बोकेर जाओस्। तिमीहरूले मेरो शरीरलाई कनान देशमा गाड्न लैजाँदा मलाई यसरी नै व्यवहार गर्नू।

१२ पूर्वतिर यहूदा, इस्साखार र जबूलूनले मेरो शवयात्रा बोक्नेछन्, दक्षिणतिर रूबेन, शिमोन र गाद, पश्चिमतिर एफ्राइम, मनश्शे र बिन्यामीन, उत्तरतिर दान, आशेर र नप्तालीले बोक्नेछन्।

१३ लेवीले तिमीहरूसँग नबोकून्, किनकि तिनले र तिनका छोराहरूले परमप्रभुको करारको सन्दुक इस्राएलीहरूसँग छाउनीमा बोक्नेछन्, न त मेरो छोरा योसेफले बोकून्, किनकि राजाको रूपमा उसको महिमा त्यस्तै होस्; तापनि तिनीहरूको सट्टामा एफ्राइम र मनश्शे हुनेछन्।

१४ मलाई लैजाँदा तिमीहरूले मलाई यसै गर्नू; मैले आज्ञा गरेका सबै कुराहरू बेवास्ता नगर्नू; अनि जब तिमीहरूले मलाई यो गर्नेछौ, परमप्रभुले तिमीहरूलाई र तिमीहरूपछिका तिमीहरूका सन्तानहरूलाई सधैंभरि सम्झनुहुनेछ।

१५ अनि मेरा छोराहरू हो, तिमीहरू प्रत्येकले आफ्ना दाजुभाइ र आफन्तहरूलाई आदर गर, र तिमीहरूका छोराछोरीहरू र तिमीहरूका पछि आउने नातिनातिनाहरूलाई तिमीहरूका पुर्खाहरूका परमेश्वर परमप्रभुको सेवा गर्न आज्ञा देऊ।

१६ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको दृष्टिमा जे असल र उचित छ त्यो गर, र उहाँका सबै मार्गमा हिँड, तब तिमीहरू, तिमीहरूका छोराछोरीहरू र नातिनातिनाहरू यस भूमिमा सदा-सर्वदाको लागि बाँच्न सक।

१७ अनि हे मेरो छोरा योसेफ, तिम्रा दाजुभाइहरूले तिमीमाथि गरेको चोट र उनीहरूले गरेका सबै दुष्कर्महरू क्षमा गर, किनकि परमेश्वरले यो तिम्रो र तिम्रा छोराछोरीको भलाइको लागि चाहनुभएको थियो।

१८ अनि हे मेरो छोरा, आफ्ना दाजुभाइहरूलाई मिश्रका बासिन्दाहरूको हातमा नछोड, न त उनीहरूलाई चोट पुर्‍याऊ, किनकि हेर, म उनीहरूलाई परमेश्वरको हातमा र तिम्रो हातमा सुम्पन्छु ताकि उनीहरूलाई मिश्रीहरूबाट जोगाउन सकियोस्; अनि याकूबका छोराहरूले आफ्ना बुबालाई जवाफ दिए, "हे हाम्रा बुबा, तपाईंले हामीलाई आज्ञा गर्नुभएको सबै कुरा हामी गर्नेछौं; परमेश्वर मात्र हामीसँग रहून्।"

१९ याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई भने, "परमेश्वर तिमीहरूसँग हुनुहुनेछ जब तिमीहरू उहाँका सबै मार्गहरूमा हिँड्छौ; उहाँको दृष्टिमा जे असल र ठीक छ त्यो गर्न उहाँको मार्गबाट दाहिने वा देब्रे नफर्क।"

२० किनकि मलाई थाहा छ कि यस देशका पछिल्ला दिनहरूमा तिमीहरूमाथि धेरै र पीडादायी कष्टहरू आउनेछन्, हो, तिमीहरूका छोराछोरी र नातिनातिनाहरू, परमप्रभुको मात्र सेवा गर र उहाँले तिमीहरूलाई सबै कष्टबाट बचाउनुहुनेछ।

२१ अनि यस्तो हुनेछ जब तिमीहरू परमेश्वरको सेवा गर्न उहाँको पछि लाग्नेछौ र तिमीहरू पछि आउने आफ्ना छोराछोरीहरू र तिमीहरूका नातिनातिनाहरूलाई परमप्रभुलाई चिन्न सिकाउनेछौ, तब परमप्रभुले तिमीहरू र तिमीहरूका छोराछोरीहरूका लागि तिमीहरूका छोराछोरीहरूबाट एक जना दास खडा गर्नुहुनेछ, र परमप्रभुले तिमीहरूलाई आफ्नो हातद्वारा सबै कष्टबाट छुटकारा दिनुहुनेछ, र तिमीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनुहुनेछ र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूको भूमिमा सुरक्षित रूपमा अधिकार गर्न फर्काउनुहुनेछ।

२२ अनि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई आज्ञा गर्न छोडे र आफ्नो खुट्टा ओछ्यानमा राखे। यसरी उनी मरे र आफ्ना मानिसहरूसँग मिल्न गए।

२३ अनि योसेफ आफ्नो बुबामाथि घोप्टो परे र उनीसँग रोए र उनलाई चुम्बन गरे, र तितो स्वरमा कराएर भने, "हे मेरा बुबा, हे मेरा बुबा।"

२४ त्यसपछि उनका छोराका पत्नीहरू र उनका सबै घराना आएर याकूबमाथि घोप्टो परे, अनि उनीहरू उसको लागि रोए, र याकूबको मृत्युमा ठूलो स्वरमा रोए।

२५ तब याकूबका सबै छोराहरू एकसाथ उठे, र आ-आफ्नो लुगा च्याते, र सबैले आ-आफ्नो कम्मरमा भाङ्ग्रा लगाए, र घोप्टो परेर आ-आफ्नो टाउकोमा धूलो आकाशतिर फ्याँके।

२६ अनि यो कुरा ओसनाथ योसेफकी पत्नीलाई भनियो, र उनी उठिन् र झोला बोकेर गइन् र उनीसँगै आएका सबै मिश्री महिलाहरूले याकूबको लागि शोक मनाइन् र रोइन्।

२७ अनि याकूबलाई चिन्ने सबै मिश्रीहरू पनि त्यस दिन यो कुरा सुनेपछि आए, र सारा मिश्र धेरै दिनसम्म रोयो।

२८ अनि कनान देशबाट पनि स्त्रीहरू मिश्रमा आए जब तिनीहरूले याकूबको मृत्यु भएको सुने, र तिनीहरूले सत्तरी दिनसम्म मिश्रमा उनको लागि रोए।

२९ अनि यसपछि यस्तो भयो कि योसेफले आफ्ना नोकरहरू, वैद्यहरूलाई आफ्ना बुबालाई मूर्, धूप, सबै प्रकारका धूप र अत्तरले सुगन्धित गर्न आज्ञा दिए, र वैद्यहरूले योसेफले आज्ञा गरेझैं याकूबको शरीरमा सुगन्धित लेपन गरे।

३० अनि मिश्रका सबै मानिसहरू, बूढा-प्रधानहरू र गोशेन देशका सबै बासिन्दाहरूले याकूबको लागि रोए र विलाप गरे। उनका सबै छोराहरू र उनको घरका छोराछोरीहरूले पनि धेरै दिनसम्म आफ्ना बुबाको लागि विलाप गरे र विलाप गरे।

31 अनि आफ्नो रुवाइका दिनहरू बितेपछि, सत्तरी दिनको अन्तमा यूसुफले फिरऊनलाई भने, "म मेरो बुबालाई कनान देशमा गाड्न जानेछु, जस्तो उहाँले मलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। त्यसपछि म फर्केर आउनेछु।"

32 अनि फारोले योसेफलाई यसो भनेर पठाए, "जाऊ र आफ्नो बुबालाई गाड, जसरी उनले भनेका थिए, र जसरी उनले तिमीलाई शपथ खान लगाएका थिए।" अनि योसेफले आज्ञा गरेअनुसार आफ्ना सबै दाजुभाइहरूलाई लिएर कनान देशमा आफ्ना बुबा याकूबलाई गाड्न गए।

33 अनि फारोले मिश्रभरि यो घोषणा गर्न आदेश दिए, "जो कोही पनि यूसुफ र उनका दाजुभाइहरूसँग याकूबलाई गाड्न कनान देशमा जाँदैन, त्यो मर्नेछ।"

34 फिरऊनको घोषणा सारा मिश्रदेशले सुने। तिनीहरू सबै एकसाथ उठे। फिरऊनका सबै नोकरहरू, उनको घरका बूढा-प्रधानहरू, र मिश्र देशका सबै बूढा-प्रधानहरू यूसुफसँगै गए। फिरऊनका सबै अधिकारीहरू र भारदारहरू यूसुफका सेवकहरू जस्तै कनान देशमा याकूबलाई गाड्न गए।

३५ अनि याकूबका छोराहरूले आफ्नो बाबुले आज्ञा गरेअनुसारै तिनको शवयात्रा बोकेर लगे।

३६ त्यो पलङ्गारा निखुर सुनको थियो, र त्यसको वरिपरि गोमेद र धूपले मोहोरिएको थियो; र पलङ्गारा सुनको बनोटले बनाइएको थियो, धागोले जोडिएको थियो, र त्यसमाथि गोमेद र धूपका अङ्कुसेहरू थिए।

३७ अनि योसेफले आफ्नो बुबा याकूबको शिरमा सुनको ठूलो मुकुट पहिराइदिए, र आफ्नो हातमा सुनको राजदण्ड राखिदिए, र तिनीहरूले राजाहरूको जीवनकालमा चलनअनुसार शवपेटीलाई घेरे।
३८ मिश्रका सबै सेनाहरू यिनै पङ्क्तिमा यिनको अगाडि अघि बढे, सुरुमा फारोका सबै बलिया मानिसहरू, योसेफका बलिया मानिसहरू, र तिनीहरूपछि मिश्रका बाँकी बासिन्दाहरू। तिनीहरू सबैले तरवार भिरेका थिए र कवच लगाएका थिए, र युद्धका पासोहरू तिनीहरूमाथि थिए।
३९ अनि सबै रुनेहरू र शोक गर्नेहरू चाहिँ
४० अनि योसेफ र उनका परिवार नाङ्गो खुट्टा रोइरहेका चिहानको नजिक गए। योसेफका बाँकी सेवकहरू पनि उनको वरिपरि घुमे; प्रत्येकले आ-आफ्नो गरगहना लगाएका थिए र तिनीहरू सबैले आ-आफ्नो युद्धका हतियारहरू बोकेका थिए।
४१ याकूबका पचास जना सेवकहरू कालीनाको अगाडि गए, र तिनीहरूले बाटोमा मूर्र, एलवा र सबै किसिमका अत्तर छर्के। याकूबका सबै छोराहरू जसले कालीन बोकेर आएका थिए, अत्तरमाथि हिंडे, र याकूबका सेवकहरू बाटोमा अत्तर छर्के।
४२ अनि यूसुफ एउटा ठूलो छाउनी लिएर माथि गए। तिनीहरूले कनान देशमा नपुगुन्जेलसम्म हरेक दिन यस्तै गरे। त्यसपछि तिनीहरू यर्दन नदीको पारिपट्टि अतादको खलामा पुगे। तिनीहरूले त्यस ठाउँमा अत्यन्तै ठूलो र गहिरो शोक मनाए।
४३ कनानका सबै राजाहरूले यो कुरा सुने र तिनीहरू सबै आ-आफ्नो घरबाट निस्के, कनानका एकतीस राजाहरू, र तिनीहरू सबै आफ्ना मानिसहरूसँग याकूबको लागि शोक मनाउन र विलाप गर्न आए।
४४ अनि यी सबै राजाहरूले याकूबको पतवार देखे, र त्यसमाथि योसेफको मुकुट थियो, र तिनीहरूले पनि आफ्ना मुकुटहरू पतवारमाथि राखे, र त्यसलाई मुकुटहरूले घेरे।
४५ अनि ती सबै राजाहरूले त्यस ठाउँमा याकूब र मिश्रका छोराहरूसँग याकूबको मृत्युमा ठूलो र गहिरो शोक मनाए। कनानका सबै राजाहरूलाई याकूब र उनका छोराहरूको साहस थाहा थियो।
४६ अनि एसावलाई खबर आयो, "याकूब मिश्रमा मरे र उनका छोराहरू र सबै मिश्रीहरूले उनलाई गाड्नको लागि कनान देशमा ल्याइरहेका छन्।"
४७ एसावले यो कुरा सुनेपछि, जब उनी सेइर पर्वतमा बसिरहेका थिए, उनी आफ्ना छोराहरू, आफ्ना सबै मानिसहरू र आफ्ना घरानाका सबै मानिसहरू, जो अत्यन्तै ठूलो जाति थिए, उठे र याकूबको लागि शोक मनाउन र विलाप गर्न आए।
४८ अनि जब एसाव आए, उनले आफ्नो भाइ याकूबको लागि शोक गरे। अनि सारा मिश्र र कनान फेरि उठे र एसावसँगै याकूबको लागि त्यस ठाउँमा ठूलो शोक मनाए।
४९ अनि योसेफ र उनका दाजुभाइहरूले आफ्ना बुबा याकूबलाई त्यस ठाउँबाट ल्याए, र उनीहरू हेब्रोनमा याकूबलाई उनका पुर्खाहरू भएको गुफामा गाड्न गए।
५० अनि तिनीहरू किरेथ-अर्बामा गुफामा पुगे। तिनीहरू आउँदै गर्दा एसावले आफ्ना छोराहरूसँगै योसेफ र उनका दाजुभाइहरूको विरुद्धमा गुफामा बाधा पुर्‍याए र भने, "याकूबलाई त्यहाँ गाडिने छैन, किनकि यो हाम्रो र हाम्रा बुबाको हो।"
५१ एसावका छोराहरूले भनेको कुरा यूसुफ र उनका दाजुभाइहरूले सुने। तिनीहरू अत्यन्तै रिसले चूर भए। यूसुफले एसावकहाँ गएर भने, "तिनीहरूले के भनिरहेका छन्? पच्चीस वर्षअघि इसहाकको मृत्युपछि मेरा बुबा याकूबले तिमीबाट धेरै धनसम्पत्तिमा त्यो भूमि किनेका थिए। अनि उनले तिमीबाट, तिम्रा छोराहरूबाट र तिम्रा सन्तानबाट पनि कनानको सबै भूमि किनेका थिए।"
५२ अनि याकूबले त्यो भूमि आफ्ना छोराहरू र आफ्ना सन्तानहरूलाई सधैंको लागि सम्पत्तिको रूपमा किने। अनि आज तिमी किन यी कुराहरू भनिरहेका छौ?
५३ एसावले जवाफ दिए, "तिमी झूटो बोल्दै छौ र झूट बोल्दै छौ। किनकि तिमीले भनेझैं मैले यस देशमा मेरो केही पनि बेचेको छैन, न त मेरो भाइ याकूबले यस देशमा मेरो केही पनि किनेको छ।"
५४ अनि एसावले योसेफलाई छल्न यी कुराहरू भने, किनकि एसावलाई थाहा थियो कि ती दिनहरूमा जब एसावले कनान देशमा आफ्ना सबै सम्पत्ति याकूबलाई बेचेका थिए, त्यस समयमा योसेफ त्यहाँ थिएनन्।
५५ अनि योसेफले एसावलाई भने, "मेरा बुबाले तिमीसँग किनमेलको तमसुकमा यी कुराहरू राखिदिनुभएको थियो, र साक्षीहरू राखेर तमसुकको प्रमाण दिनुभएको थियो, र हेर्नुहोस्, यो हामीसँग मिश्रमा छ।"
५६ एसावले उत्तर दिए, "त्यो अभिलेख ल्याऊ, तिमीले अभिलेखमा जे भेट्टाउँछौ, हामी त्यसै गर्नेछौं।"
५७ अनि योसेफले आफ्नो भाइ नप्तालीलाई बोलाए र भने, "छिटो गर, नबस, र मिश्रतिर दौडेर जाऊ र सबै किताबहरू ल्याऊ; किनेको किताब, छाप लगाइएको किताब र खुला किताब, अनि जन्मसिद्ध अधिकारको सबै लेनदेन लेखिएका सबै पहिलो किताबहरू पनि ल्याऊ।"
58 अनि तिनीहरूलाई हामीकहाँ ल्याऊ, ताकि हामी तिनीहरूबाट एसाव र उसका छोराहरूले आज के भनेका छन् भनेर जान्न सकौं।
५९ नप्तालीले यूसुफको कुरा सुन्यो र हतार-हतार मिश्रतिर दौड्यो। नप्ताली मरुभूमिमा भएका सबै मृगहरूभन्दा पैदल हिँड्दा हलुका थियो, किनकि उसले अन्नका बालाहरू नपिठो पारेर हिँड्थ्यो।
६० नप्तालीले ती लेखिएका कुराहरू लिन गएको देखेपछि एसाव र उनका छोराहरूले गुफाको विरुद्धमा आफ्नो आक्रमण बढाए। एसाव र उनका सबै मानिसहरूले योसेफ र उनका दाजुभाइहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्न उठे।
61 याकूबका सबै छोराहरू र मिश्रका मानिसहरूले एसाव र उसका मानिसहरूसँग युद्ध गरे। एसावका छोराहरू र उसका मानिसहरू याकूबका छोराहरूद्वारा पराजित भए। याकूबका छोराहरूले एसावका चालीस जना मानिसहरूलाई मारे।
६२ अनि याकूबका छोरा दानका छोरा कूशीम त्यसबेला याकूबका छोराहरूसँगै थिए, तर उनी युद्धस्थलबाट लगभग सय हात टाढा थिए, किनकि उनी याकूबको पतवारको छेउमा याकूबका छोराहरूका छोराहरूसँगै त्यसको रक्षा गर्न बसेका थिए।
६३ अनि चुशिम लाटो र बहिरो थियो, तैपनि उसले मानिसहरूमाझको त्रासको आवाज बुझ्यो।
६४ अनि उनले सोधे, "तिमीहरू किन मरेकाहरूलाई गाड्दैनौ र यो ठूलो त्रास के हो?" अनि तिनीहरूले एसाव र उनका

छोराहरूको कुराको जवाफ दिए; अनि उनी युद्धको बीचमा एसावकहाँ दौडे, र उनले एसावलाई तरवारले मारे, र उनको टाउको काटिदिए, र त्यो टाढासम्म उड्यो, र एसाव युद्धका मानिसहरूका बीचमा ढले।
६५ अनि जब कूशीमले यो काम गरे, याकूबका छोराहरू एसावका छोराहरूमाथि विजयी भए, र याकूबका छोराहरूले आफ्ना बुबा याकूबलाई जबरजस्ती गुफामा गाडे, र एसावका छोराहरूले त्यो देखे।
६६ अनि याकूबलाई हेब्रोनमा गाडियो, जुन मकपेलाको गुफामा थियो जुन अब्राहामले हेतीहरूका छोराहरूबाट चिहानको लागि किनेका थिए, र उनलाई धेरै महँगा लुगा लगाएर गाडियो।
६७ अनि कुनै पनि राजाले उनलाई आफ्नो बुबाको मृत्युमा यूसुफले दिएको जस्तो सम्मान दिएनन्, किनकि उनले राजाहरूको गाडाइ जस्तै ठूलो सम्मानका साथ गाडे।
68 यूसुफ र उनका दाज्यू-भाइहरूले आफ्ना बाबुको मृत्युको सात दिनसम्म शोक मनाए।

अध्याय ५७

1 यसपछि एसावका छोराहरूले याकूबका छोराहरूसँग युद्ध गरे, र एसावका छोराहरूले हेब्रोनमा याकूबका छोराहरूसँग युद्ध गरे, र एसाव अझै मरेको थियो, र गाडिएको थिएन।
२ तिनीहरूका बीचमा घमासान युद्ध भयो र एसावका छोराहरू याकूबका छोराहरूद्वारा पराजित भए, र याकूबका छोराहरूले एसावका छोराहरूमध्ये असी जनालाई मारे, र याकूबका छोराहरूमध्ये एक जना पनि मरेनन्; अनि योसेफको हात एसावका छोराहरूका सबै मानिसहरूमाथि प्रबल भयो, र उनले एसावका छोरा एलीपजका छोरा सपो र उनका पचास जना मानिसहरूलाई कैद गरे, र तिनीहरूलाई फलामका साङ्लाले बाँधे, र तिनीहरूलाई मिश्रमा लैजान आफ्ना सेवकहरूको हातमा दिए।
३ अनि जब याकूबका छोराहरूले सपो र उसका मानिसहरूलाई बन्दी बनाएर लगे, तब एसावको घरानाबाट बाँकी रहेकाहरू सबै आफ्नो ज्यानको बारेमा धेरै डराए, कतै उनीहरूलाई पनि बन्दी बनाइनेछ कि भनेर। तिनीहरू सबै एसावको छोरा एलीपज र उसका मानिसहरूलाई लिएर एसावको लाश लिएर भागे, र तिनीहरू सेइर पर्वततिर लागे।
४ अनि तिनीहरू सेइर पर्वतमा आए र एसावलाई सेइरमा गाडे, तर तिनीहरूले एसावको टाउको सेइरमा आफूसँग ल्याएनन्, किनकि त्यो टाउको हेब्रोनमा युद्ध भएको ठाउँमा गाडिएको थियो।
५ अनि जब एसावका छोराहरू याकूबका छोराहरूदेखि भागे, याकूबका छोराहरूले तिनीहरूलाई सेइरको सिमानासम्म खेदे। तर तिनीहरूले तिनीहरूलाई खेद्दा एक जना पनि मारेनन्। किनभने एसावको लाश जुन तिनीहरूले आफूसँगै बोकेका थिए, त्यसले तिनीहरूलाई अलमल्लमा पारेको थियो। त्यसैले तिनीहरू भागे र याकूबका छोराहरू तिनीहरूबाट फर्केर हेब्रोनमा आफ्ना दाजुभाइहरू भएको ठाउँमा पुगे। तिनीहरू त्यस दिन र भोलिपल्ट पनि युद्धबाट आराम नगरेसम्म त्यहीं बसे।
६ अनि तेस्रो दिनमा तिनीहरूले होरी सेइरका सबै छोराहरूलाई भेला गरे। तिनीहरूले पूर्वका सबै मानिसहरूलाई भेला गरे। तिनीहरू समुद्रको बालुवा जत्तिकै धेरै मानिसहरू थिए। तिनीहरू आफ्ना दाजुभाइहरूलाई बचाउन योसेफ र उनका दाजुभाइहरूसँग लड्न मिश्रतिर गए।
७ अनि योसेफ र याकूबका सबै छोराहरूले सुने कि एसावका छोराहरू र पूर्वका मानिसहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई छुटकारा दिन तिनीहरूमाथि आक्रमण गर्न आएका छन्।
८ अनि योसेफ, उनका दाजुभाइहरू र मिश्रका बलिया मानिसहरू रामसेस शहरमा गएर लडाइँ गरे। अनि योसेफ र उनका दाजुभाइहरूले एसावका छोराहरू र पूर्वका मानिसहरूलाई ठूलो पराजय गरे।
९ अनि तिनीहरूले तिनीहरूमध्ये छ लाख मानिसहरूलाई मारे, र सेइर होरीका सन्तानहरूका सबै शक्तिशाली मानिसहरूलाई मारे; तिनीहरूमध्ये केही मात्र बाँकी रहे, र तिनीहरूले पूर्वका सन्तानहरू र एसावका सन्तानहरूमध्ये धेरैलाई पनि मारे; एसावको छोरा एलीपज र पूर्वका सन्तानहरू सबै योसेफ र उनका दाजुभाइहरूदेखि भागे।
१० अनि योसेफ र उनका दाजुभाइहरूले सुक्कोत नपुगुन्जेल तिनीहरूलाई खेदे। अनि सुक्कोतमा पनि तिनीहरूले तीस जना मानिसहरूलाई मारे। बाँकी रहेकाहरू भागे र तिनीहरू आ-आफ्नो शहरतिर भागे।
११ अनि यूसुफ, उनका दाजुभाइहरू र मिश्रका बलिया सिपाहीहरू तिनीहरूबाट खुशी र प्रसन्न हृदयले फर्के, किनकि तिनीहरूले आफ्ना सबै शत्रुहरूलाई परास्त गरेका थिए।
१२ एलीपजका छोरा सपो र उनका मानिसहरू अझै पनि मिश्रमा याकूबका छोराहरूका दास थिए, र तिनीहरूको पीडा बढ्दै गयो।
१३ अनि जब एसावका छोराहरू र सेइरका छोराहरू आफ्नो देश फर्के, तब सेइरका छोराहरूले देखे कि एसावका छोराहरूको युद्धको कारणले गर्दा तिनीहरू सबै याकूबका छोराहरू र मिश्रका मानिसहरूको हातमा परेका थिए।
१४ अनि सेइरका छोराहरूले एसावका छोराहरूलाई भने, "तिमीहरूले देखेका छौ, र तिमीहरूलाई थाहा छ कि यो छाउनी तिमीहरूकै कारणले हो, र त्यहाँ एक जना पनि वीर वा युद्धमा निपुण मानिस बाँकी रहेन।"
१५ त्यसैले अब हाम्रो देशबाट निस्केर जाओ, हामीबाट कनानको देशमा तिम्रा पुर्खाहरूको बासस्थान भएको देशमा जाओ; पछिल्ला दिनहरूमा हाम्रा छोराछोरीहरूको परिणाम किन तिम्रा छोराछोरीहरूले पाउनेछन्?
१६ तर एसावका सन्तानहरूले सेइरका सन्तानहरूको कुरा सुनेनन् र सेइरका सन्तानहरूले तिनीहरूसँग लडाइँ गर्ने निधो गरे।
१७ अनि एसावका सन्तानहरूले अफ्रिकाका राजा एन्जियासलाई, जो दिन्हाबा हुन्, गोप्य रूपमा यसो भनेर पठाए,
१८ तपाईंका केही मानिसहरूलाई हामीकहाँ पठाउनुहोस् र तिनीहरूलाई हामीकहाँ आउन दिनुहोस्। हामी सेइरका होरी मानिसहरूसँग मिलेर लडाइँ गर्नेछौं किनकि तिनीहरूले हामीलाई यस देशबाट धपाउन हामीसँग लडाइँ गर्ने निधो गरेका छन्।"
१९ दिन्हाबाका राजा एन्जियासले त्यसै गरे, किनकि ती दिनहरूमा उनी एसावका सन्तानहरूप्रति मित्रवत थिए। एन्जियासले एसावका सन्तानहरूलाई पाँच सय वीर पैदल सेना र आठ सय घोडचढीहरू पठाए।

२० सेइरका सन्तानहरूले पूर्वका सन्तानहरू र मिद्यानका सन्तानहरूलाई यसो भनेर पठाए: "एसावका सन्तानहरूले हामीमाथि के गरेका छन्, तिमीहरूले देखेका छौ, जसको कारणले गर्दा हामी लगभग सबै याकूबका सन्तानहरूसितको युद्धमा नष्ट भएका छौं।"

२१ त्यसैले अब हामीकहाँ आउनुहोस् र हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्, र हामी उनीहरूसँग मिलेर लड्नेछौं, र हामी उनीहरूलाई भूमिबाट धपाउनेछौं र आफ्ना दाजुभाइहरू, याकूबका छोराहरूसँगको युद्धमा उनीहरूका खातिर मरेका हाम्रा दाजुभाइहरूको कारणले बदला लिनेछौं।

22 पूर्वका सबै मानिसहरूले सेइरका मानिसहरूको कुरा सुने। तिनीहरू लगभग आठ सय मानिसहरू तरवार लिएर तिनीहरूकहाँ आए। त्यस समयमा एसावका मानिसहरूले पारानको मरुभूमिमा सेइरका मानिसहरूसँग लडे।

23 त्यस समय सेईरका मानिसहरूले एसावका मानिसहरूमाथि विजय हासिल गरे। त्यस दिन सेईरका मानिसहरूले दिन्हाबाका राजा एन्जियाहका मानिसहरूमध्ये लगभग दुई सय जनालाई मारे।

२४ दोस्रो दिन एसावका सन्तानहरू फेरि सेइरका सन्तानहरूसँग लड्न आए। एसावका सन्तानहरूमाथि दोस्रो पटक पनि घमासान युद्ध भयो। सेइरका सन्तानहरूको कारणले गर्दा तिनीहरू धेरै दुःखी भए।

२५ जब एसावका सन्तानहरूले सेइरका सन्तानहरू आफूभन्दा धेरै शक्तिशाली भएको देखे, तब एसावका सन्तानहरूमध्ये केही मानिसहरू फर्किए र सेइरका सन्तानहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूलाई सहयोग गरे।

२६ दोस्रो युद्धमा दिन्हाबाका राजा आङ्गियासको विरुद्धमा एसावका सन्तानहरूमध्ये ५८ जना अझै मारिए।

२७ तेस्रो दिन एसावका सन्तानहरूले सुने कि तिनीहरूका केही दाजुभाइहरू दोस्रो युद्धमा तिनीहरूसँग लड्न फर्केर गएका थिए; यो कुरा सुनेर एसावका सन्तानहरू विलाप गर्न लागे।

२८ अनि तिनीहरूले भने, "हाम्रा शत्रु सेइरका मानिसहरूलाई सहयोग गर्न हामीबाट फर्केका हाम्रा दाजुभाइहरूलाई हामीले के गर्ने?" एसावका मानिसहरूले फेरि दिन्हाबाका राजा एन्जियासलाई यस्तो सन्देश पठाए:

२९ फेरि हामीकहाँ अरू मानिसहरू पठाउनुहोस्, ताकि हामी सेइरका मानिसहरूसँग लड्न सकौं। तिनीहरू पहिले नै हामीभन्दा दोब्बर भारी भइसकेका छन्।

३० अनि एन्जियासले फेरि एसावका सन्तानकहाँ लगभग छ सय वीर पुरुषहरू पठाए, र तिनीहरू एसावका सन्तानलाई सहयोग गर्न आए।

३१ दश दिनपछि एसावका सन्तानहरूले पारानको मरुभूमिमा फेरि सेइरका सन्तानहरूसँग युद्ध गरे। सेइरका सन्तानहरूमाथि युद्ध धेरै भयानक भयो। त्यस समयमा एसावका सन्तानहरू सेइरका सन्तानहरूमाथि विजयी भए। एसावका सन्तानहरूले एसावका सन्तानहरूद्वारा परास्त भए र एसावका सन्तानहरूले लगभग दुई हजार मानिसहरूलाई मारे।

32 सेइरका सबै वीर योद्धाहरू यस युद्धमा मरे। तिनीहरूका शहरहरूमा केवल स-साना केटाकेटीहरू मात्र बाँकी रहे।

३३ तब सबै मिद्यानीहरू र पूर्वका मानिसहरू युद्धबाट भाग्न तयार भए। सेइरका मानिसहरूलाई छोडेर भागे, जब तिनीहरूले देखे कि युद्ध तिनीहरूमाथि घोर भएको थियो। एसावका मानिसहरूले पूर्वका सबै मानिसहरूलाई आफ्नो भूमि नपुगुन्जेल खेदे।

34 एसावका सन्तानहरूले तिनीहरूमध्ये लगभग दुई सय पचास जनालाई मारे र त्यस युद्धमा एसावका सन्तानहरूमध्ये लगभग तीस जना मारिए। तर सेइर, होरीका सन्तानहरूलाई सहयोग गर्न तिनीहरूका दाजुभाइहरूले तिनीहरूलाई त्यागेका कारणले गर्दा तिनीहरूमाथि यो विपत्ति आइपर्‍यो। एसावका सन्तानहरूले फेरि आफ्ना दाजुभाइहरूको दुष्ट कामको बारेमा सुने र यस कुराको कारणले गर्दा तिनीहरू फेरि विलाप गरे।

३५ अनि युद्ध पछि, एसावका सन्तानहरू फर्केर सेइरमा घर फर्के, र एसावका सन्तानहरूले सेइरका सन्तानहरूको भूमिमा बाँकी रहेकाहरूलाई मारे; तिनीहरूले तिनीहरूका पत्नीहरू र साना नानीहरूलाई पनि मारे, तिनीहरूले पचास जना जवान केटाहरू र कन्याहरू बाहेक कसैलाई पनि जीवित छोडेनन् जसलाई तिनीहरूले बाँच्न दिए, र एसावका सन्तानहरूले तिनीहरूलाई मारेनन्, र केटाहरू तिनीहरूका दास भए, र तिनीहरूले कन्याहरूलाई पत्नीको रूपमा लिए।

३६ एसावका सन्तानहरू सेइरका सन्तानहरूको ठाउँमा बसोबास गर्न थाले र तिनीहरूले आफ्नो देश अधिकार गरे र त्यसलाई आफ्नो बनाए।

37 एसावका सन्तानले त्यस भूमिमा भएका सबै सम्पत्ति सेईरका सन्तानहरूलाई दिए। तिनीहरूका भेडाबाख्रा, गोरुहरू, सम्पत्तिहरू, अनि सेईरका सन्तानहरूका सबै सम्पत्ति एसावका सन्तानहरूले लिए। एसावका सन्तानहरू सेईरमा बसोबास गर्छन् र आजको दिनसम्म पनि तिनीहरू त्यहीं बस्छन्। एसावका सन्तानहरूले त्यो भूमि एसावका पाँच छोराहरूलाई तिनीहरूको परिवार अनुसार भागमा बाँडे।

३८ अनि ती दिनहरूमा यस्तो भयो, कि एसावका सन्तानहरूले आफूले कब्जा गरेको भूमिमा आफूमाथि राजा बनाउने निर्णय गरे। अनि तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "त्यसो होइन, किनभने उसले हाम्रो भूमिमा हामीमाथि शासन गर्नेछ, र हामी उसको सल्लाहमा रहनेछौं र उसले हाम्रा लडाईंहरू, हाम्रा शत्रुहरू विरुद्ध लड्नेछ," र तिनीहरूले त्यसो गरे।

39 एसावका सबै सन्तानहरूले शपथ खाए, "हामीहरूका दाजुभाइहरू मध्ये कसैले पनि तिनीहरूमाथि शासन गर्नु हुँदैन। तर एउटा विदेशी मानिसले मात्र शासन गर्नेछ जो तिनीहरूका दाजुभाइहरू मध्येको होइन।" किनभने एसावका सबै सन्तानहरू आफ्ना छोरा, दाजुभाइ र साथीहरू प्रति रिसाएका थिए। सेइरका मानिसहरूसँग लड्दा तिनीहरूले भोगेका दुष्टताले गर्दा तिनीहरूका दाजुभाइहरूले उनीहरूमाथि शासन गरेका थिए।

40 यसकारण एसावका छोराहरूले शपथ खाए, "त्यो दिनदेखि उसो तिनीहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूबाट राजा चुन्ने छैनन्। तर आजको दिनसम्म पनि तिनीहरूले आफ्नै देशबाट राजा चुन्ने छैनन्।"

४१ अनि त्यहाँ दिन्हाबाका राजा एन्जियासका मानिसहरूबाट एक जना मानिस थिए; उनको नाम बओरको छोरा बेला थियो, जो एक धेरै वीर मानिस थिए, सुन्दर, सुन्दर र सबै ज्ञानमा बुद्धिमान, र समझदार र सल्लाहकार मानिस थिए; र एन्जियासका मानिसहरूमध्ये कोही पनि उनी जस्तो थिएन।

४२ अनि एसावका सबै सन्तानहरूले उसलाई लगे र अभिषेक गरे र उसलाई राजाको रूपमा मुकुट लगाइदिए, र उसलाई दण्डवत् गरे, र भने, "राजा जीवित रहून्, राजा जीवित रहून्।"

४३ अनि तिनीहरूले तन्ना ओछ्याए, र हरेकले सुन र चाँदीका कुण्डलहरू, औंठीहरू वा बालाहरू ल्याए, र तिनीहरूले उसलाई चाँदी र सुन, गोमेद र मणिहरूले धेरै धनी बनाए, र तिनीहरूले उसलाई राजकीय सिंहासन बनाए, र तिनीहरूले उसको शिरमा राजकीय मुकुट लगाइदिए, र उसको लागि एउटा दरबार बनाए र ऊ त्यहाँ बस्यो। ऊ एसावका सबै सन्तानहरूका राजा भयो।
४४ अनि एन्जियाका मानिसहरूले एसावका सन्तानहरूबाट आफ्नो युद्धको ज्याला लिए, र तिनीहरू त्यसै समयमा दिन्हाबामा आफ्ना मालिककहाँ गए र फर्के।
45 बेलाले एसावका सन्तानहरूमाथि तीस वर्षसम्म शासन गरे। एसावका सन्तानहरू सेइरका सन्तानहरूको सट्टा त्यस भूमिमा बसोबास गर्न थाले। तिनीहरू आजको दिनसम्म पनि सुरक्षित रूपमा बसोबास गरिरहेका छन्।

अध्याय ५८

1 इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको बत्तीसौं वर्षमा, अर्थात् योसेफको जीवनकालको एकहत्तरौं वर्षमा, मिश्रका राजा फारोको मृत्यु भयो र उनको ठाउँमा उनका छोरा मग्रोन राजा भए।
२ अनि फारोले आफ्नो मृत्यु हुनुभन्दा अघि योसेफलाई आफ्नो छोरा मग्रोनको बुबा बन्ने आज्ञा दिए, र मग्रोन योसेफको हेरचाह र उनको सल्लाहमा हुनुपर्छ।
३ अनि सारा मिश्रले योसेफलाई तिनीहरूमाथि राजा बनाउनु पर्छ भन्ने कुरामा सहमति जनाए, किनकि सबै मिश्रीहरूले पहिले जस्तै योसेफलाई माया गर्थे, फिरऊनका छोरा मग्रोन मात्र आफ्नो बुबाको सिंहासनमा बसे, र ती दिनहरूमा आफ्नो बुबाको ठाउँमा उनी राजा भए।
४ मग्रोनले शासन गर्न थाल्दा एकचालीस वर्षका थिए र उनले मिश्रमा चालीस वर्ष शासन गरे। मिश्रका सबै मानिसहरूले उनलाई आफ्नो पिताको नाउँमा फारो नाउँ दिए। मिश्रमा तिनीहरूमाथि शासन गर्ने प्रत्येक राजालाई गर्ने चलनअनुसार नै उनले उनलाई फारो नाउँ दिए।
५ अनि जब फारोले आफ्नो बुबाको ठाउँमा शासन गरे, उनले मिश्रका कानूनहरू र शासनका सबै कामहरू यूसुफको हातमा दिए, जस्तो उनका बुबाले उनलाई आज्ञा दिएका थिए।
६ अनि योसेफ मिश्रका राजा भए, किनकि उनले सारा मिश्रमाथि शासन गर्थे, र सारा मिश्र उनको हेरचाह र सल्लाहमा थियो, किनकि फारोको मृत्युपछि सारा मिश्रले योसेफलाई माया गर्थे, र तिनीहरूले उनीहरूमाथि शासन गर्न उनलाई अति नै माया गर्थे।
७ तर तिनीहरूमध्ये केही मानिसहरू थिए, जसले उनलाई मन पराएनन्, भन्दै थिए, "हामीमाथि कुनै पनि विदेशीले शासन गर्नेछैन।" तैपनि ती दिनहरूमा मिश्रको सम्पूर्ण सरकार फारोको मृत्युपछि यूसुफमा हस्तान्तरण भयो, उनी नियामक थिए, जसले कसैले हस्तक्षेप नगरी सम्पूर्ण देशमा आफूले चाहेअनुसार काम गर्थे।
८ सारा मिश्र योसेफको अधीनमा थियो, र योसेफले वरपरका सबै शत्रुहरूसँग युद्ध गरे, र तिनीहरूलाई परास्त गरे; साथै कनानको सिमानासम्मका सबै देश र सबै पलिश्तीहरूलाई पनि योसेफले आफ्नो अधीनमा पारे, र तिनीहरू सबै उनको अधीनमा थिए र तिनीहरूले योसेफलाई वार्षिक कर तिरे।
९ अनि मिश्रका राजा फारो आफ्नो बुबाको सट्टामा सिंहासनमा बसे, तर उनी पहिले आफ्नो बुबाको अधीनमा रहेझैं यूसुफको अधीनमा र सल्लाहमा थिए।
१० उनले योसेफको सल्लाहमा मिश्र देश बाहेक अरू कुनै देशमा शासन गरेनन्। तर त्यस समयमा योसेफले मिश्रदेखि महानदी पर्ातसम्मको सम्पूर्ण देशमाथि शासन गरे।
११ योसेफले आफ्ना सबै काममा सफलता हासिल गरे। परमप्रभु उनीसँग हुनुहुन्थ्यो। अनि परमप्रभुले योसेफलाई मिश्रीहरू र सम्पूर्ण देशका मानिसहरूको हृदयमा बुद्धि, सम्मान, महिमा र प्रेम थपिदिनुभयो। योसेफले सम्पूर्ण देशमाथि चालीस वर्षसम्म राज्य गरे।
१२ पलिश्तीहरूका सबै देशहरू, कनान, सीदोन र यर्दनपारिका सबै देशहरूले योसेफको जीवनकालभरि उपहार ल्याउँथे। सम्पूर्ण देश योसेफको हातमा थियो। तिनीहरूले नियमअनुसार वार्षिक कर ल्याउँथे। किनभने योसेफले आफ्ना वरपरका सबै शत्रुहरू विरुद्ध लडेर तिनीहरूलाई परास्त गरेका थिए। सारा देश योसेफको हातमा थियो। योसेफ मिश्रमा आफ्नो सिंहासनमा सुरक्षित बसेका थिए।
१३ अनि उनका सबै दाजुभाइहरू, याकूबका छोराहरू पनि यूसुफको जीवनकालभरि त्यस भूमिमा सुरक्षित रूपमा बसे। तिनीहरू फलदायी भए र देशमा अत्यन्तै वृद्धि भए। तिनीहरूले आफ्ना पिता याकूबले आज्ञा गरेझैं आफ्नो जीवनभर परमप्रभुको सेवा गरे।
१४ धेरै दिन र वर्ष बितेपछि, जब एसावका सन्तानहरू आफ्नो राजा बेलासँग आफ्नो देशमा शान्तिपूर्वक बसिरहेका थिए, एसावका सन्तानहरू फलदायी र वृद्धिशील भए। अनि तिनीहरूले याकूबका सन्तानहरू र सम्पूर्ण मिश्रदेशसँग लड्न र आफ्नो भाइ सपो, एलीपजका छोरा र उनका मानिसहरूलाई छुटकारा दिन जाने निर्णय गरे, किनकि तिनीहरू त्यसबेलासम्म पनि यूसुफका दासहरू नै थिए।
१५ एसावका सन्तानहरूले पूर्वका सबै मानिसहरूकहाँ मानिसहरू पठाए र तिनीहरूले तिनीहरूसँग शान्ति सम्झौता गरे। पूर्वका सबै मानिसहरू एसावका सन्तानहरूसँग लडाइँ गर्न मिश्रमा जान तिनीहरूकहाँ आए।
१६ अनि दिन्हाबाहका राजा एन्जियासका मानिसहरू पनि उनीहरूकहाँ आए, र उनीहरूले इश्माएलका छोराछोरीहरूलाई पनि पठाए र उनीहरू पनि उनीहरूकहाँ आए।
१७ अनि यी सबै मानिसहरू भेला भए र एसावका सन्तानहरूलाई युद्धमा सहयोग गर्न सेइरमा आए। यो छाउनी समुद्रको बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरूले भरिएको र धेरै ठूलो थियो। त्यहाँ लगभग आठ लाख मानिसहरू, पैदल सेना र घोडचढी सेना थिए। यी सबै सेना याकूबका छोराहरूसँग लड्न मिश्रतिर गए र रामसेसको छेउमा छाउनी हाले।
१८ अनि योसेफ आफ्ना दाजुभाइहरूसँगै मिश्रका लगभग छ सय जना बलिया मानिसहरूसँग निस्के, र तिनीहरूले रामसेसको देशमा तिनीहरूसँग युद्ध गरे; अनि त्यसबेला याकूबका छोराहरूले एसावका छोराहरूसित फेरि युद्ध गरे, याकूबका छोराहरू मिश्रमा गएको पचासौं वर्षमा, जुन सेइरमा एसावका छोराहरूमाथि बेलाको शासनकालको तीसौं वर्ष थियो।
१९ अनि परमप्रभुले एसावका सबै बलिया मानिसहरू र पूर्वका मानिसहरूलाई योसेफ र तिनका दाजुभाइहरूको हातमा

सुम्पिदिनुभयो, र एसावका सन्तानहरू र पूर्वका मानिसहरू योसेफको सामु पराजित भए।

२० एसावका मानिसहरू र पूर्वका मानिसहरू जो मारिए, लगभग दुई लाख मानिसहरू याकूबका छोराहरूको सामु मारिए। बओरको छोरा बेला पनि तिनीहरूसँगै युद्धमा मारिए। जब एसावका सन्तानहरूले आफ्ना राजा लडाइँमा मारिएको देखे, तब तिनीहरूका हातहरू लडाइँमा कमजोर भए।

२१ योसेफ, उनका दाजुभाइहरू र सारा मिश्रले अझै एसावको घरानाका मानिसहरूलाई प्रहार गरिरहेका थिए, र एसावका सबै मानिसहरू याकूबका छोराहरूसँग डराए र तिनीहरूको सामुबाट भागे।

२२ अनि योसेफ, उनका दाजुभाइहरू र सबै मिश्रीहरूले तिनीहरूलाई एक दिनको यात्रासम्म खेदे, र तिनीहरूले तिनीहरूमध्ये लगभग तीन सय जनालाई मारे, र बाटोमा तिनीहरूलाई मार्न जारी राखे; र पछि तिनीहरू तिनीहरूबाट फर्किए।

२३ अनि योसेफ र उनका सबै दाजुभाइहरू मिश्र फर्के। तिनीहरूमध्ये एक जना पनि हराएको थिएन, तर मिश्रीहरूमध्ये बाह्र जना मारिएका थिए।

२४ अनि जब योसेफ मिश्र फर्के, उनले सपो र उनका मानिसहरूलाई थप बाँध्न आदेश दिए, र तिनीहरूले तिनीहरूलाई फलामले बाँधे र तिनीहरूको शोक बढाए।

२५ एसावका सन्तानहरू र पूर्वका सबै मानिसहरू लज्जित भएर आफ्नो शहर फर्के, किनकि तिनीहरूसँग भएका सबै वीर योद्धाहरू युद्धमा मारिएका थिए।

२६ अनि जब एसावका सन्तानहरूले देखे कि तिनीहरूका राजा लडाइँमा मरेका छन्, तिनीहरूले हतार गरे र पूर्वका मानिसहरूबाट बोस्राह देशको जराकको छोरा योबाब नाम गरेको एक जना मानिसलाई लिए, र तिनीहरूले बेलाको सट्टामा त्यसलाई राजा बनाए।

२७ योबाब बेलाको सिंहासनमा बसे र उनको ठाउँमा राजा भए। योबाबले एदोममा एसावका सबै सन्तानहरूमाथि दश वर्षसम्म शासन गरे। त्यस दिनदेखि एसावका सन्तानहरूले याकूबका सन्तानहरूसँग युद्ध गर्न कहिल्यै गएनन्। एसावका सन्तानहरूले याकूबका सन्तानहरूको साहस जान्दथे र तिनीहरू तिनीहरूसँग धेरै डराउँथे।

२८ तर त्यस दिनदेखि एसावका सन्तानहरूले याकूबका सन्तानहरूलाई घृणा गर्न थाले, र तिनीहरूका बीचमा घृणा र शत्रुता आजको दिनसम्मै प्रबल रह्यो।

२९ दश वर्षपछि बोस्राहका जराकका छोरा योबाबको मृत्यु भयो। एसावका सन्तानहरूले तेमान देशबाट कूशाम नाम गरेको एक जना मानिसलाई लिए र योबाबको सट्टामा उसलाई राजा बनाए। कूशामले एदोममा एसावका सबै सन्तानमाथि बीस वर्षसम्म राज्य गरे।

३० अनि मिश्रका राजा योसेफ, उनका दाजुभाइहरू र इस्राएलका सबै सन्तानहरू ती दिनहरूमा, योसेफका सबै सन्तानहरू र उनका दाजुभाइहरूसँगै, कुनै बाधा वा नराम्रो दुर्घटना बिना, मिश्रमा सुरक्षित रूपमा बसे। त्यस समयमा योसेफ र उनका दाजुभाइहरूको समयमा मिश्र देश युद्धबाट विश्राममा थियो।

अध्याय ५९

1 अनि मिश्रमा बसोबास गर्ने इस्राएलका छोराहरूको नाम यी नै हुन्, जो याकूबसँगै आएका थिए। याकूबका सबै छोराहरू आ-आफ्नो परिवारसहित मिश्रमा आए।

२ लेआका छोराहरू रूबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार र जबूलून थिए। तिनीहरूकी बहिनी दीना पनि थिइन्।

३ राहेलका छोराहरू योसेफ र बिन्यामीन थिए।

४ लेआकी कमारी जिल्पाका छोराहरू गाद र आशेर थिए।

५ राहेलकी कमारी बिल्हाका छोराहरू दान र नप्ताली थिए।

६ अनि यी तिनीहरूका सन्तानहरू थिए जो आफ्ना बुबा याकूबसँग मिश्रमा आउनुभन्दा पहिले कनान देशमा जन्मेका थिए।

७ रूबेनका छोराहरू हनोक, पल्लू, कत्स्रोन र कर्मी थिए।

८ शिमोनका छोराहरू यमूएल, यामीन, ओहद, याकीन, जोकर र कनानी स्त्रीबाट जन्मेको छोरा शाऊल थिए।

9 लेवीका छोराहरू गेर्शोन, कहत र मरारी थिए। तिनीहरूकी बहिनी योकेबेद मिश्रमा जाँदा तिनीहरूकी छोरी थिइन्।

१० यहूदाका छोराहरू एर, ओनान, शेला, पेरेस र जराक थिए।

११ एर र ओनान कनान देशमा मरे र पेरेसका छोराहरू कस्रोन र कामूल थिए।

१२ इस्साकारका छोराहरू तोला, पुवा, अय्यूब र शोम्रोन थिए।

१३ जबूलूनका छोराहरू सेरेद, एलोन र याख्लील थिए र दानको छोरा कूशीम थियो।

१४ नप्तालीका छोराहरू याक्जेल, गुनी, यित्सेर र शिलाम थिए।

१५ गादका छोराहरू सिफियोन, चग्गी, शूनी, एस्बोन, एरी, अरोदी र अरेली थिए।

१६ आशेरका छोराहरू यिम्ना, यिश्वा, यिशवी, बरीआ र तिनीहरूकी बहिनी सेराह थिए; अनि बरीआका छोराहरू केबेर र मल्किएल थिए।

१७ बिन्यामीनका छोराहरू बेला, बेकेर, अश्बेल, गेरा, नामान, अकी, रोश, मुपीम, छुपीम र ओर्द थिए।

१८ मिश्रमा जन्मेका यूसुफका छोराहरू मनश्शे र एप्रैम थिए।

१९ याकूबका सन्तानहरूमध्ये सत्तरी जना थिए; यी तिनै हुन् जो आफ्ना बुबा याकूबसँगै मिश्रमा बस्न आएका थिए; अनि योसेफ र उनका सबै दाजुभाइहरू मिश्रमा सुरक्षित रूपमा बसे, र तिनीहरूले योसेफको जीवनकालभरि मिश्रको उत्तम अन्न खाए।

२० योसेफ मिश्रमा त्रियानब्बे वर्ष बसे र योसेफले सम्पूर्ण मिश्रमाथि असी वर्ष शासन गरे।

२१ अनि जब योसेफको मृत्युको दिन नजिक आयो, तब उनले आफ्ना दाजुभाइहरू र आफ्ना बुबाका सबै घरानालाई बोलाउन पठाए, र तिनीहरू सबै भेला भए र उनको सामु बसे।

22 यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरू र आफ्ना बाबुको घरानाका सबैलाई भने, "हेर, म मर्दैछु। परमेश्वरले तिमीहरूको हेरचाह गर्नुहुनेछ र तिमीहरूलाई यस देशबाट बाहिर निकालेर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको भूमिमा लैजानुहुनेछ।"

२३ अनि जब परमेश्वरले तिमीहरूलाई यहाँबाट तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूको देशमा लैजान तिमीहरूको हेरचाह गर्नुहुनेछ, तब यहाँबाट मेरा अस्थिहरू तिमीहरूसँगै लैजानुहुनेछ।

२४ अनि योसेफले इस्राएलका छोराहरूलाई तिनीहरूका पछि आउने सन्तानको लागि शपथ खान लगाए, यसो भन्दै, "परमेश्वरले तिमीहरूको हेरचाह गर्नुहुनेछ र तिमीहरूले यहाँबाट मेरा अस्थिहरू तिमीहरूसँगै लैजानेछौ।"

२५ अनि यसपछि यस्तो भयो कि इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको त्यो वर्ष, अर्थात् एकहत्तरौं वर्षमा यूसुफको मृत्यु भयो।
26 मिश्र देशमा योसेफको मृत्यु हुँदा उनी एक सय दश वर्षका थिए। अनि उनका सबै दाजुभाइहरू र उनका सबै नोकरहरूले आफ्नो रीतिअनुसार योसेफको शरीरमा लेप लगाए। उनका दाजुभाइहरू र सारा मिश्रले सत्तरी दिनसम्म उनको लागि शोक मनाए।
२७ अनि तिनीहरूले योसेफलाई मसला र सबै किसिमका अत्तरहरूले भरिएको बाकसमा राखे, र सिहोर नदीको किनारमा, अर्थात् नदीको किनारमा गाडे, र तिनका छोराहरू, तिनका सबै दाजुभाइहरू र तिनका बुबाको घरानाका सबैले तिनको लागि सात दिनसम्म शोक मनाए।
२८ अनि योसेफको मृत्युपछि, ती दिनहरूमा सबै मिश्रीहरूले इस्राएलका सन्तानहरूमाथि शासन गर्न थाले, र मिश्रका राजा फारो, जसले आफ्नो बुबाको ठाउँमा शासन गरे, उनले मिश्रका सबै कानूनहरू लिए र मिश्रको सम्पूर्ण सरकारलाई आफ्नो सल्लाहमा चलाए, र उनले आफ्ना मानिसहरूमाथि सुरक्षित रूपमा शासन गरे।

अध्याय ६०

1 योसेफको मृत्युपछि, इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको बहात्तरौं वर्षमा, एसावको नाति एलीपजको छोरो सपो र उनका मानिसहरू मिश्रबाट भागे, र तिनीहरू त्यहाँबाट गए।
२ अनि उनी अफ्रिकाका राजा एन्जियासकहाँ अफ्रिका, जुन दिन्हाबा हो, आए, र एन्जियासले उनीहरूलाई ठूलो सम्मानका साथ स्वागत गरे, र उनले जेफोलाई आफ्नो सेनाको कप्तान बनाए।
३ अनि जेफोले एन्जियास र उनका मानिसहरूको नजरमा निगाह पाए, र जेफो धेरै दिनसम्म अफ्रिकाका राजा एन्जियासको सेनाको कप्तान रहे।
४ अनि जेफोले अफ्रिकाका राजा एन्जियासलाई आफ्नो सबै सेना जम्मा गर्न र मिश्रीहरू र याकूबका छोराहरूसँग लड्न र आफ्ना दाजुभाइहरूको कारणको बदला लिन उक्साए।
५ तर एन्जियासले यो काम गर्न जेफोको कुरा सुनेनन्, किनकि एन्जियासलाई याकूबका छोराहरूको शक्ति र एसावका छोराहरू विरुद्धको युद्धमा उनीहरूले आफ्नो सेनालाई के गरेका थिए भन्ने कुरा थाहा थियो।
६ अनि ती दिनहरूमा जेफो एन्जियास र उनका सबै मानिसहरूको नजरमा धेरै महान् थिए, र उनले तिनीहरूलाई मिश्र विरुद्ध युद्ध गर्न निरन्तर प्रलोभन दिए, तर तिनीहरूले मानेनन्।
७ अनि ती दिनहरूमा चित्तिमको भूमिमा पुजिम्ना शहरमा एक जना मानिस थियो, जसको नाम उज्जु थियो, र चित्तिमका सन्तानहरूले उसलाई पतित रूपमा देवता बनाए, र त्यो मानिस मरे र उसको कुनै छोरा थिएन, केवल एउटी छोरी थियो जसको नाम यानिया थियो।
८ अनि ती युवती अत्यन्तै सुन्दरी, सुन्दर र बुद्धिमानी थिइन्। देशभरि उनको जस्तो सुन्दरता र बुद्धि अरू कोही देखिएन।
९ अनि अफ्रिकाका राजा एन्जियासका मानिसहरूले उनलाई देखे र उनीहरू आए र उनको प्रशंसा गरे, अनि एन्जियासले चित्तिमका छोराछोरीहरूलाई पठाए, र उनले उनलाई पत्नीको रूपमा आफूकहाँ लैजान अनुरोध गरे, र चित्तिमका मानिसहरूले उनलाई पत्नीको रूपमा दिन सहमति जनाए।
१० अनि जब एन्जियासका दूतहरू चित्तिमको भूमिबाट आफ्नो यात्रा गर्न निस्किरहेका थिए, हेर, बिबेन्टुका राजा टर्नसका दूतहरू चित्तिममा आए, किनकि बिबेन्टुका राजा टर्नसले पनि आफ्ना दूतहरूलाई यानियालाई आफ्नो पत्नीको रूपमा लिन अनुरोध गर्न पठाए, किनकि उनका सबै मानिसहरूले पनि उनको प्रशंसा गरेका थिए, त्यसैले उनले आफ्ना सबै सेवकहरूलाई उनीकहाँ पठाए।
११ अनि टर्नसका नोकरहरू चित्तिम आए, र तिनीहरूले यानियालाई आफ्नो राजा टर्नसकहाँ पत्नीको रूपमा लैजान अनुरोध गरे।
१२ अनि चित्तिमका मानिसहरूले तिनीहरूलाई भने, "हामी उनलाई दिन सक्दैनौं, किनभने तपाईंहरू आउनुभन्दा पहिले अफ्रिकाका राजा एन्जियासले उनलाई आफूसँग पत्नीको रूपमा लैजान चाहेका थिए, र हामीले उनलाई उनलाई दिनुपर्छ भन्ने चाहेका थिए, र अब हामी टर्नसलाई दिनको लागि एन्जियासलाई युवतीबाट वञ्चित गर्न यो काम गर्न सक्दैनौं।"
१३ किनकि हामीलाई एन्जियाससँग धेरै डर छ, नत्रता ऊ हामी विरुद्ध लडाइँ गर्न आउँछ र हामीलाई नाश गर्छ, र तिम्रो मालिक टर्नसले हामीलाई उसको हातबाट बचाउन सक्दैन।
१४ अनि जब तुर्नसका दूतहरूले कित्तिमका छोराछोरीहरूका सबै कुरा सुने, तिनीहरू आफ्ना मालिककहाँ फर्के र कित्तिमका छोराछोरीहरूका सबै कुरा उनलाई सुनाए।
१५ अनि चित्तिमका छोराछोरीहरूले एन्जियासलाई एउटा सम्झना पत्र पठाए, यसो भन्दै, हेर, टर्नसले यानियालाई पत्नीको रूपमा लिन बोलाएका छन्, र हामीले उसलाई यसरी जवाफ दिएका छौं; र हामीले सुनेका छौं कि उसले तिम्रो विरुद्ध युद्ध गर्न आफ्नो सम्पूर्ण सेना जम्मा गरेको छ, र उसले तिम्रो भाइ लुकस विरुद्ध लड्न सार्डुनियाको बाटो भएर जाने योजना बनाएको छ, र त्यसपछि ऊ तिम्रो विरुद्ध लड्न आउनेछ।
१६ अनि एन्जियासले चित्तिमका छोराछोरीहरूका वचनहरू सुने जुन उनीहरूले अभिलेखमा उनलाई पठाएका थिए, अनि उनको क्रोध दन्कियो र उनी उठे र आफ्नो सम्पूर्ण सेनालाई जम्मा गरे र समुद्रका टापुहरू हुँदै, सार्डुनिया जाने बाटो हुँदै, उनका भाइ सार्डुनियाका राजा लुकसकहाँ आए।
१७ अनि लुकसका छोरा निब्लोसले सुने कि उनका काका एन्जियास आउँदैछन्, र उनी भारी सेना लिएर उनलाई भेट्न बाहिर निस्के, र उनले उनलाई चुम्बन गरे र अँगालो हाले, र निब्लोसले एन्जियासलाई भने, जब तिमी मेरो बुबाको भलाइ माग्छौ, जब म तिमीसँग टर्नससँग लड्न जान्छु, मलाई उनको सेनाको कप्तान बनाउन उहाँलाई सोध, र एन्जियासले त्यसो गरे, र उनी आफ्नो भाइकहाँ आए र उनको भाइ उनलाई भेट्न आए, र उनले उनको भलाइ सोधे।
१८ अनि एन्जियसले आफ्नो भाइ लुकसलाई आफ्नो भलाइको लागि र आफ्नो छोरा निब्लोसलाई आफ्नो सेनाको कप्तान बनाउन अनुरोध गरे, र लुकसले त्यसो गरे, र एन्जियस र उनका भाइ लुकस उठे र उनीहरू युद्धको लागि टर्नसतिर लागे, र उनीहरूसँग ठूलो सेना र भारी मानिसहरू थिए।
१९ अनि उनी जहाजहरूमा आए, र तिनीहरू अश्तोराश प्रान्तमा आए, र हेर, टर्नस उनीहरूतिर आए, किनकि उनी सार्डुनिया गए,

र यसलाई नष्ट गर्ने र त्यसपछि उनीसँग लड्न त्यहाँबाट एन्जियासमा जाने योजना बनाए।
२० अनि एन्जियास र उनका भाइ लुकसले क्यानोपियाको उपत्यकामा टर्नसलाई भेटे, र त्यस ठाउँमा उनीहरू बीच कडा र शक्तिशाली युद्ध भयो।
२१ अनि सार्दुनियाका राजा लुकसमाथि युद्ध गम्भीर भयो, र उनका सबै सेना ढले, र उनका छोरा निब्लोस पनि त्यो युद्धमा ढले।
२२ अनि उनका काका एन्जियासले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश दिए र उनीहरूले निब्लोसको लागि सुनको कफिन बनाए र उनीहरूले उनलाई त्यसमा राखे, र एन्जियासले फेरि टर्नस तर्फ युद्ध गरे, र एन्जियास उनीभन्दा बलिया थिए, र उनले उनलाई मारे, र उनले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई तरवारको धारले प्रहार गरे, र एन्जियासले आफ्नो भाइको छोरा निब्लोसको कारण र आफ्नो भाइ लुकसको सेनाको कारणको बदला लिए।
२३ अनि जब टर्नसको मृत्यु भयो, युद्धमा बाँचेकाहरूको हात कमजोर भयो, र तिनीहरू एन्जियास र उनको भाइ लुकसको अगाडिबाट भागे।
२४ अनि एन्जियास र उनका भाइ लुकसले अल्फानु र रोमाह बीचको राजमार्गसम्म उनीहरूलाई पछ्याए, र उनीहरूले टर्नसको सम्पूर्ण सेनालाई तरवारको धारले मारे।
२५ अनि सार्डुनियाका राजा लुकसले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश दिए कि उनीहरूले काँसको एउटा शवपेटी बनाउनुपर्छ, र उनीहरूले त्यसमा उनको छोरा निब्लोसको शरीर राख्नुपर्छ, र उनीहरूले उनलाई त्यही ठाउँमा गाडे।
२६ अनि उनीहरूले त्यहाँ उच्च सडकमा एउटा अग्लो धरहरा बनाए, र उनीहरूले आजको दिनसम्म निब्लोसको नामबाट यसको नाम राखे, र उनीहरूले बिबेन्टुका राजा टर्नसलाई पनि निब्लोससँगै त्यही ठाउँमा गाडे।
२७ अनि हेर्नुहोस् अल्फानु र रोमाह बीचको राजमार्गमा निब्लोसको चिहान एकातिर छ र टर्नसको चिहान अर्कोतिर छ, र आजको दिनसम्म पनि तिनीहरूको बीचमा फुटपाथ छ।
२८ अनि जब निब्लोसलाई गाडियो, उनका पिता लुकस आफ्नो सेनाका साथ आफ्नो भूमि सार्डुनिया फर्के, र उनका भाइ अफ्रिकाका राजा एन्जियास आफ्ना मानिसहरूका साथ बिबेन्टु शहरमा गए, त्यो टर्नस शहर हो।
२९ अनि बिबेन्टुका बासिन्दाहरूले उनको प्रसिद्धिको बारेमा सुने र उनीहरू उनीसँग धेरै डराए, र उनीहरू रुँदै र बिन्ती गर्दै उनलाई भेट्न गए, र बिबेन्टुका बासिन्दाहरूले एन्जियासलाई उनीहरूलाई मार्न वा उनीहरूको शहरलाई नष्ट नगर्न बिन्ती गरे; र उनले त्यसो गरे, किनकि ती दिनहरूमा बिबेन्टुलाई चित्तिमका छोराछोरीहरूको शहरहरू मध्ये एक मानिन्थ्यो; त्यसकारण उनले शहरलाई नष्ट गरेनन्।
३० तर त्यस दिनदेखि अफ्रिकाका राजाका सेनाहरू चित्तिममा लुटपाट गर्न जान्थे, र जब तिनीहरू जान्थे, एन्जियासको सेनाको कप्तान जेफो तिनीहरूसँगै जान्थे।
३१ अनि यसपछि एन्जियास आफ्नो सेना लिएर फर्के र उनीहरू पुजिम्ना शहरमा आए, र एन्जियासले त्यहाँबाट उजुकी छोरी जानियालाई पत्नीको रूपमा लिए र उनलाई अफ्रिकाको आफ्नो शहरमा ल्याए।

अध्याय ६१

१ अनि त्यसै समयमा मिश्रका राजा फारोले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई मिश्रमा आफ्नो लागि एउटा बलियो दरबार बनाउन आज्ञा दिए।
२ अनि उनले याकूबका छोराहरूलाई पनि निर्माणमा मिश्रीहरूलाई सहयोग गर्न आदेश दिए, र मिश्रीहरूले शाही बसोबासको लागि एउटा सुन्दर र भव्य दरबार बनाए, र उनी त्यहाँ बसे र उनले आफ्नो सरकार नवीकरण गरे र उनले सुरक्षित रूपमा शासन गरे।
३ इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको बहात्तरौं वर्षमा, याकूबको छोरा जबूलूनको मृत्यु भयो। जबूलून एक सय चौध वर्षको उमेरमा मरे र उनलाई एउटा कफनमा राखियो र उनका छोराहरूको हातमा सुम्पियो।
४ अनि पचहत्तरौं वर्षमा उनका भाइ शिमियोनको मृत्यु भयो। उनको मृत्यु हुँदा उनी एक सय बीस वर्षका थिए। उनलाई पनि एउटा कफिनमा राखेर उनका छोराछोरीहरूको हातमा सुम्पिइयो।
५ अनि एसावका छोरा एलीपजका छोरा, दिन्हाबाका राजा एन्जियासका सेनापति सपोले अझै पनि एन्जियासलाई मिश्रमा याकूबका छोराहरूसँग लड्न युद्धको लागि तयार हुन दिनहुँ प्रलोभन दिइरहेका थिए, र एन्जियास यो काम गर्न इच्छुक थिएनन्, किनकि उनका सेवकहरूले एसावका छोराहरूसँगको युद्धमा याकूबका छोराहरूको सबै शक्ति, उनीहरूलाई के गरेका थिए भनेर उनलाई बताएका थिए।
६ अनि ती दिनहरूमा सपोले दिनहुँ एन्जियासलाई याकूबका छोराहरूसँग लड्न उक्साउँथे।
७ अनि केही समय पछि एन्जियासले जेफोको कुरा सुने र मिश्रमा याकूबका छोराहरूसँग लड्न उनलाई सहमति जनाए, र एन्जियासले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई व्यवस्थित गरे, समुद्रको किनारमा रहेको बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरू, र उनले युद्ध गर्न मिश्र जाने आफ्नो संकल्प गरे।
८ अनि एन्जियासका सेवकहरूमध्ये पन्ध्र वर्षको एक जना युवक थियो, जसको नाम बओरको छोरा बालाम थियो। त्यो युवक धेरै बुद्धिमान् थियो र जादू-टुना गर्ने कला बुझ्थ्यो।
९ अनि एन्जियासले बालामलाई भने, "हामीलाई जादू-टुना प्रयोग गरेर जादू गराउनुहोस्, ताकि हामी अहिले जुन युद्धमा जाँदैछौं, त्यसमा कसले जित्छ भनेर जान्न सकौं।"
१० अनि बालामले मोम ल्याउने आदेश दिए, र तिनले त्यसबाट एन्जियासको सेना र मिश्रको सेनाको प्रतिनिधित्व गर्ने रथ र घोडचढीहरूको आकृति बनाए, र त्यस उद्देश्यको लागि आफूसँग भएको चलाखीपूर्ण रूपमा तयार पारिएको पानीमा तिनीहरूलाई राखे, र तिनले आफ्नो हातमा मेहदीका रूखका हाँगाहरू लिए, र तिनले आफ्नो चलाखी प्रयोग गरे, र तिनलाई पानीमाथि जोडे, र पानीमा एन्जियासको सेनाका जस्तै मूर्तिहरू मिश्रीहरू र याकूबका छोराहरूका जस्तै मूर्तिहरूको अगाडि ढल्दै गरेको उसलाई देखा पर्यो।
११ अनि बालामले यो कुरा एन्जियासलाई भने, र एन्जियास निराश भए र युद्ध गर्न मिश्र जान आफूलाई हतियार दिएनन्, र उनी आफ्नो शहरमा नै बसे।
१२ अनि जब एलीपजका छोरा सपोले देखे कि एन्जियास मिश्रीहरूसँग युद्ध गर्न जान निराश भए, सपो अफ्रिकाबाट एन्जियासबाट भागे, र उनी गए र कित्तिम आए।

१३ अनि चित्तिमका सबै मानिसहरूले उनलाई ठूलो सम्मानका साथ स्वागत गरे, र उनीहरूले उनलाई सबै दिन आफ्नो लडाईं लड्न काममा राखे, र ती दिनहरूमा जेफो अत्यन्तै धनी भयो, र ती दिनहरूमा अफ्रिकाका राजाका सेनाहरू अझै फैलिए, र चित्तिमका छोराछोरीहरू भेला भए र अफ्रिकाका राजा एन्जियासका सेनाहरूको कारणले गर्दा कुप्टिजिया पर्वतमा गए, जो उनीहरूमाथि अगाडि बढिरहेका थिए।

१४ अनि एक दिन जेफोले एउटा सानो गाई गुमायो, र ऊ त्यसलाई खोज्न गयो, र उसले पहाडको वरिपरि त्यो गाई कराइरहेको सुने।

१५ अनि सपो गएर हेर्यो, पहाडको फेदमा एउटा ठूलो गुफा थियो, र गुफाको प्रवेशद्वारमा एउटा ठूलो ढुङ्गा थियो, र सपोले ढुङ्गा फुटायो र ऊ गुफाभित्र पस्यो र हेर्यो, एउटा ठूलो जनावरले गोरुलाई निलिरहेको थियो; बीचबाट माथितिर त्यो मानिस जस्तो देखिन्थ्यो, र बीचबाट तलतिर त्यो जनावर जस्तो देखिन्थ्यो, र सपो त्यस जनावरमाथि उठ्यो र आफ्नो तरवारले त्यसलाई मारिदियो।

१६ कित्तिमका बासिन्दाहरूले यो कुरा सुने र अत्यन्तै आनन्दित भए। तिनीहरूले भने, "हाम्रा गाईवस्तुहरू निल्ने यो जनावरलाई मारेको यो मानिसलाई हामीले के गर्ने?"

१७ अनि तिनीहरू सबै वर्षको एक दिनलाई उहाँको निम्ति पवित्र गर्न भेला भए, र तिनीहरूले त्यसको नाउँ उनको नाउँमा सपो राखे, र वर्षौं वर्ष त्यस दिन तिनीहरूले उहाँलाई अर्घबलि ल्याए, र उहाँलाई भेटीहरू ल्याए।

१८ त्यस समयमा राजा एन्जियासकी पत्नी उजुकी छोरी यानिया बिरामी परिन्, र उनको रोग एन्जियास र उनका अधिकारीहरूले धेरै महसुस गरे, र एन्जियासले आफ्ना ज्ञानी मानिसहरूलाई भने, "म यानियालाई के गरूँ र म उनलाई कसरी रोगबाट निको पारूँ?" अनि उनका ज्ञानी मानिसहरूले उनलाई भने, "किनभने हाम्रो देशको हावा चित्तिमको भूमिको हावा जस्तो छैन, र हाम्रो पानी उनीहरूको पानी जस्तो छैन, त्यसैले यसैबाट रानी बिरामी परेकी छिन्।"

१९ किनकि हावा र पानीको परिवर्तनले गर्दा उनी बिरामी परिन्, र यो पनि किनभने उनले आफ्नो देशमा पूर्माबाट आएको पानी मात्र पिउँथिन्, जुन उनका पुर्खाहरूले पुलहरू बनाएर ल्याए।

२० अनि एन्जियासले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश दिए, र तिनीहरूले चित्तिमको पूर्माहको पानीका भाँडाहरूमा उनीकहाँ ल्याए, र तिनीहरूले ती पानीहरूलाई अफ्रिकाको भूमिको सबै पानीसँग तौले, र तिनीहरूले ती पानीहरूलाई अफ्रिकाको पानीभन्दा हलुका पाए।

२१ अनि एन्जियासले यो कुरा देखे, र उनले आफ्ना सबै अधिकारीहरूलाई हजारौं र दशौं हजारको संख्यामा ढुङ्गा काट्नेहरूलाई भेला गर्न आदेश दिए, र तिनीहरूले अनगिन्ती ढुङ्गा काटे, र निर्माणकर्ताहरू आए र तिनीहरूले अत्यन्तै बलियो पुल बनाए, र तिनीहरूले चिट्टिमको भूमिबाट अफ्रिकासम्म पानीको मुहान पुर्‍याए, र ती पानीहरू रानी जानिया र उनका सबै चिन्ताहरूका लागि थिए, पिउन र पकाउन, धुन र नुहाउन, र त्यसबाट खाना प्राप्त गर्न सकिने सबै बीउहरू र जमिनको सबै फलफूललाई पानी दिन।

२२ अनि राजाले ठूला जहाजहरूमा चित्तिमको माटो ल्याउन आदेश दिए, र त्यसबाट निर्माण गर्न ढुङ्गाहरू पनि ल्याए, र निर्माणकर्ताहरूले रानी जानियाको लागि दरबारहरू बनाए, र रानी आफ्नो रोगबाट निको भइन्।

२३ अनि वर्षको क्रान्तिमा अफ्रिकाका सेनाहरू सामान्य रूपमा लुटपाट गर्न चित्तिमको भूमिमा आइरहे, र एलीपजका छोरा जेफोले तिनीहरूको रिपोर्ट सुने, र उनले तिनीहरूको बारेमा आदेश दिए र तिनीहरूसँग लडे, र तिनीहरू उनको अगाडिबाट भागे, र उनले चित्तिमको भूमिलाई तिनीहरूबाट बचाए।

२४ अनि कित्तिमका सन्तानहरूले सपोको वीरता देखे, र कित्तिमका सन्तानहरूले दृढ संकल्प गरे र सपोलाई आफूमाथि राजा बनाए, र उनी तिनीहरूमाथि राजा भए, र उनले शासन गर्दा तिनीहरू तुबलका सन्तानहरू र वरपरका सबै टापुहरूलाई आफ्नो अधीनमा लिन गए।

२५ अनि तिनीहरूका राजा सपो तिनीहरूको नेतृत्वमा गए र तिनीहरूले तुबल र टापुहरूसँग युद्ध गरे, र तिनीहरूले तिनीहरूलाई वशमा पारे, र जब तिनीहरू युद्धबाट फर्के, तिनीहरूले उनको लागि उनको सरकार नवीकरण गरे, र तिनीहरूले उनको शाही निवास र आसनको लागि उनको लागि एक धेरै ठूलो दरबार बनाए, र तिनीहरूले उनको लागि एक ठूलो सिंहासन बनाए, र सपोले सम्पूर्ण चित्तिम भूमि र इटालियाको भूमिमा पचास वर्ष शासन गरे।

अध्याय ६२

१ इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको उनान्चालीसौं वर्षमा, त्यो वर्ष, याकूबका छोरा रूबेनको मिश्र देशमा मृत्यु भयो; रूबेनको मृत्यु हुँदा उनी एक सय पच्चीस वर्षका थिए, र तिनीहरूले उनलाई एउटा शवपेटीमा राखे, र उनलाई उनका छोराछोरीहरूको हातमा सुम्पिदिए।

२ अनि असीऔं वर्षमा उनका भाइ दानको मृत्यु भयो; उनी मर्दा एक सय बीस वर्षका थिए, र उनलाई पनि एउटा कफिनमा राखेर उनका छोराछोरीहरूको हातमा सुम्पिइयो।

३ त्यसै वर्ष एदोमका राजा कूशामको मृत्यु भयो र उनीपछि बेददका छोरा हददले पैंतीस वर्षसम्म शासन गरे; अनि एकासीऔँ वर्षमा याकूबका छोरा इस्साखारको मिश्रमा मृत्यु भयो। इस्साखारको मृत्यु हुँदा उनी एक सय बाइस वर्षका थिए। उनलाई मिश्रमा एउटा कफनमा राखियो र उनका छोराहरूको हातमा सुम्पियो।

४ अनि बयासीऔं वर्षमा उनका भाइ आशेरको मृत्यु भयो। उनको मृत्यु हुँदा उनी एक सय तेईस वर्षका थिए। उनलाई मिश्रमा एउटा शवपेटीमा राखियो र उनका छोराछोरीहरूको हातमा सुम्पियो।

५ अनि तेयासीऔं वर्षमा गादको मृत्यु भयो। गादको मृत्यु हुँदा उनी एक सय पच्चीस वर्षका थिए। उनलाई मिश्रमा एउटा कफनमा राखियो र उनका छोराछोरीहरूको हातमा सुम्पियो।

६ अनि यस्तो भयो कि चौरासीऔं वर्षमा, अर्थात् एदोमका राजा बेददका छोरा हददको शासनकालको पचासौं वर्षमा, हददले एसावका सबै सन्तानहरूलाई भेला गरे, र आफ्नो सम्पूर्ण सेना, लगभग चार लाख मानिसहरूलाई तयार पारे, र मोआबको भूमितिर लागे, र मोआबसँग लड्न र तिनीहरूलाई आफ्नो दास बनाउन गए।

७ मोआबका मानिसहरूले यो कुरा सुने र तिनीहरू धेरै डराए। तिनीहरूले एदोमका राजा बेददका छोरा हददको विरुद्धमा लड्न मिद्यानीहरूलाई सहयोग गर्न पठाए।

8 हदद मोआबको देशमा आए। मोआब र मिद्यानका मानिसहरू उसलाई भेट्न आए। तिनीहरूले मोआबको मैदानमा हददको विरुद्धमा युद्धको लागि पंक्तिबद्ध भए।
9 हददले मोआबसँग युद्ध गरे। मोआबी र मिद्यानीहरू मध्ये धेरै मानिसहरू मारिए, लगभग दुई लाख मानिसहरू मारिए।
१० मोआबमाथि युद्ध साह्रै भयानक भयो। जब मोआबका मानिसहरूले देखे कि युद्ध तिनीहरूमाथि कठिन भएको छ, तब तिनीहरूले आफ्नो हात कमजोर पारे र पीठ फर्काए र मिद्यानीहरूलाई युद्ध गर्न छोडे।
११ मिद्यानीहरूले मोआबको मनसाय बुझेनन्, तर तिनीहरूले युद्धमा आफूलाई बलियो बनाए र हदद र उसको सबै सेनासँग लडे। सबै मिद्यानीहरू उसको सामु लडे।
१२ हददले सबै मिद्यानीहरूलाई ठूलो आक्रमण गरे र तिनीहरूलाई तरवारको धारले मारे। मोआबलाई सहायता गर्न आएका कसैलाई पनि बाँकी राखेनन्।
१३ जब सबै मिद्यानीहरू युद्धमा मरे र मोआबका मानिसहरू भागे, तब हददले त्यस समयमा सबै मोआबका मानिसहरूलाई आफ्नो काममा लगाए। तिनीहरू उसको अधीनमा भए र आदेश अनुसार तिनीहरूले वार्षिक कर तिरे। त्यसपछि हदद फर्किए र आफ्नो देश फर्के।
१४ अनि वर्षको परिवर्तनको समयमा, जब देशमा बस्ने बाँकी मिद्यानीहरूले सुने कि मोआबका मानिसहरूले युद्धमा आफ्नो पीठ फर्काएर मिद्यान छोडेर मोआबको खातिर हददसँग युद्धमा मारिएका थिए, तब मिद्यानीहरूका पाँच जना अगुवाहरूले आफ्ना देशमा बाँकी रहेका आफ्ना दाजुभाइहरूसँग मिलेर आफ्ना दाजुभाइहरूको कारण बदला लिन मोआबसँग युद्ध गर्ने निर्णय गरे।
१५ मिद्यानका मानिसहरूले पूर्वका मानिसहरूका आफ्ना सबै दाजुभाइहरूलाई र कतूराका मानिसहरूलाई मोआबसँग युद्ध गर्न मिद्यानलाई सहयोग गर्न पठाए।
१६ मोआबका मानिसहरूले यो कुरा सुने र तिनीहरू साह्रै डराए किनभने पूर्वका सबै मानिसहरू तिनीहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्न भेला भएका थिए। त्यसैले मोआबका मानिसहरूले एदोम देशमा बददका छोरा हददलाई एउटा सम्झना सन्देश पठाए:
१७ अब हामीकहाँ आउनुहोस् र हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्, हामी मिद्यानलाई आक्रमण गर्नेछौं, किनकि तिनीहरू सबै एकसाथ भेला भएका छन् र युद्धमा मारिएका मिद्यानका मानिसहरूको बदला लिन आफ्ना सबै दाजुभाइहरू, पूर्वका सन्तानहरूसँग हामी विरुद्ध युद्ध गर्न आएका छन्।
१८ एदोमका राजा बेदादका छोरा हदद आफ्नो सम्पूर्ण सेना लिएर मोआबको भूमिमा मिद्यानसँग लड्न गए। मिद्यान र पूर्वका मानिसहरूले मोआबको भूमिमा मोआबसँग लडे। तिनीहरूका बीचमा धेरै घमासान युद्ध भयो।
१९ हददले मिद्यानीहरू र पूर्वका सबै मानिसहरूलाई तरवारको धारले मारे। त्यस समयमा हददले मोआबलाई मिद्यानीहरूको हातबाट बचाए। बाँकी रहेका मिद्यानीहरू र पूर्वका मानिसहरू हदद र उनका सेनाको सामुबाट भागे। हददले तिनीहरूलाई तिनीहरूको भूमिसम्म खेदे र ठूलो संहार गरे। मारिएकाहरू बाटोमै ढले।
२० हददले मोआबलाई मिद्यानका हातबाट बचाए, किनकि सबै मिद्यानीहरू तरवारको धारमा मारिएका थिए। हदद फर्केर आफ्नो देश फर्के।
२१ अनि त्यस दिनदेखि, मिद्यानीहरूले मोआबका मानिसहरूलाई घृणा गर्न थाले, किनभने तिनीहरू तिनीहरूकै खातिर युद्धमा मारिएका थिए, र तिनीहरूका बीचमा सधैं ठूलो र शक्तिशाली शत्रुता रह्यो।
२२ मोआबको बाटोमा भेटिने सबै मिद्यानीहरू मोआबको तरवारले मारिए, र मिद्यानीहरू मिद्यानीहरू बाटोमा भेटिने सबै मिद्यानीहरूको तरवारले मारिए; मिद्यानीहरूले मोआबलाई र मोआबीहरूले मिद्यानीहरूलाई धेरै दिनसम्म यसरी नै व्यवहार गरे।
२३ अनि त्यसै समयमा याकूबको छोरो यहूदा मिश्रमा मरे, याकूब मिश्र गएको ८६ औं वर्षमा। यहूदाको मृत्यु हुँदा उनी एक सय उन्नतीस वर्षका थिए। तिनीहरूले उनको शरीरमा लेप लगाए र एउटा कफनमा राखे। अनि उनलाई उनका छोराहरूको हातमा सुम्पिदिए।
२४ अनि उनान्सीऔँ वर्षमा नप्तालीको मृत्यु भयो, उनी एक सय बत्तीस वर्षका थिए, र उनलाई एउटा कफिनमा राखियो र उनका छोराछोरीहरूको हातमा सुम्पियो।
२५ अनि इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको एकानब्बेऔं वर्षमा, अर्थात् एसावका छोरा एलीपजका छोरा सपोको कित्तिमका सन्तानहरूमाथि शासन गरेको तीसौं वर्षमा, अफ्रिकाका सन्तानहरू कित्तिमका सन्तानहरूलाई सधैंझैं लुट्न आए, तर ती तेह्र वर्षसम्म तिनीहरूमाथि आक्रमण भएनन्।
२६ अनि त्यस वर्ष तिनीहरू तिनीहरूकहाँ आए, र एलीपजका छोरा सपो आफ्ना केही मानिसहरूसँग तिनीहरूकहाँ गए र तिनीहरूलाई हताश रूपमा प्रहार गरे, र अफ्रिकाका सेनाहरू सपोको अगाडिबाट भागे र मारिएकाहरू उसको अगाडि ढले, र सपो र उनका मानिसहरूले तिनीहरूलाई खेदे, अफ्रिकाको नजिक नपुगुन्जेल तिनीहरूलाई प्रहार गर्दै गए।
२७ अनि अफ्रिकाका राजा एन्जियासले जेफोले गरेको काम सुने, र यसले उनलाई अत्यन्तै दुखी बनायो, र एन्जियास दिनभरि जेफोसँग डराए।

अध्याय ६३

१ अनि त्रियानब्बे वर्षमा याकूबका छोरा लेवीको मिश्रमा मृत्यु भयो। लेवी एक सय सैंतीस वर्षका थिए जब उनी मरे। तिनीहरूले उनलाई एउटा कफनमा राखे र उनका छोराहरूको हातमा सुम्पिदिए।
२ लेवीको मृत्युपछि जब सबै मिश्रदेशका मानिसहरूले याकूबका छोराहरू, अर्थात् यूसुफका दाजुभाइहरू मरेको देखे, तब सबै मिश्रदेशवासीहरूले याकूबका छोराहरूलाई दुख दिन थाले र त्यस दिनदेखि तिनीहरू मिश्रबाट निस्केको दिनसम्म तिनीहरूको जीवन तीतो बनाउन थाले। तिनीहरूले यूसुफले तिनीहरूलाई दिएका सबै दाखबारी र खेतहरू, इस्राएलका मानिसहरू बसोबास गर्ने सबै सुन्दर घरहरू र मिश्रका सबै बोसोहरू तिनीहरूका हातबाट खोसे। ती सबै मिश्रदेशवासीहरूले ती दिनहरूमा याकूबका छोराहरूबाट लिए।
३ ती दिनहरूमा सारा मिश्रीहरूको हात इस्राएलीहरू विरुद्ध झन् बढी कठोर भयो। मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई दुख दिए, जबसम्म इस्राएलीहरू मिश्रीहरूको कारणले गर्दा थकित भएनन्।
४ इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको एक सय बाइसौं वर्षमा, मिश्रका राजा फिरऊनको मृत्यु भयो। अनि उनको ठाउँमा उनका छोरा

मेलोल राजा भए। मिश्रका सबै शक्तिशाली मानिसहरू र यूसुफ र उनका दाजुभाइहरूलाई चिन्ने सबै पुस्ता ती दिनहरूमा मरे।
५ अनि तिनीहरूको ठाउँमा अर्को पुस्ता आयो, जसले याकूबका छोराहरूलाई र तिनीहरूले मिश्रमा गरेका सबै असल कामहरू र तिनीहरूको सबै शक्तिलाई चिनेका थिएनन्।
६ त्यस दिनदेखि सारा मिश्रले याकूबका छोराहरूको जीवनलाई तीतो बनाउन र तिनीहरूलाई सबै किसिमका कठोर परिश्रमले सताउन थाल्यो, किनभने अनिकालको समयमा तिनीहरूलाई बचाउने आफ्ना पुर्खाहरूलाई तिनीहरूले चिनेका थिएनन्।
७ अनि यो परमप्रभुबाट इस्राएलका सन्तानहरूका लागि पनि थियो, ताकि तिनीहरूका पछिल्ला दिनहरूमा तिनीहरूलाई फाइदा होस्, ताकि इस्राएलका सबै सन्तानले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई चिनून्।
८ अनि परमप्रभुले मिश्रमा आफ्ना मानिसहरू इस्राएलका लागि गर्नुभएका चिन्हहरू र शक्तिशाली आश्चर्यकर्महरू जान्नको लागि, ताकि इस्राएलका सन्तानहरूले आफ्ना पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरको भय मात्र सकून् र उहाँका सबै मार्गहरूमा हिंडून्, तिनीहरू र तिनीहरूका सन्तानहरू, सधैंभरि।
9 मेलोलले शासन गर्न सुरु गर्दा बीस वर्षका थिए, र उनले चौरासी वर्ष शासन गरे। मिश्रदेशका सबै मानिसहरूले उनको नाउँ फिरऊन राखे। मिश्रमा तिनीहरूमाथि शासन गर्ने प्रत्येक राजालाई गर्ने रीतिअनुसार तिनीहरूले उनलाई आफ्नो बुबाको नाउँमा नै राखे।
१० त्यस समयमा अफ्रिकाका राजा एन्जियासका सबै सेनाहरू लुटपाटको लागि सामान्य रूपमा चित्तिमको भूमिमा फैलिन निस्के।
११ एसावको नाति एलीपजको छोरो सपोले तिनीहरूको खबर सुने। ऊ आफ्नो सेना लिएर तिनीहरूलाई भेट्न निस्क्यो र बाटोमा उनीहरूसँग लड्यो।
१२ अनि सपोले अफ्रिकाका राजाका सेनाहरूलाई तरवारको धारले प्रहार गरे, र तिनीहरूमध्ये कसैलाई पनि बाँकी राखेनन्, र एक जना पनि अफ्रिकामा आफ्नो मालिककहाँ फर्केनन्।
१३ अनि एलीपजका छोरा सपोले आफ्ना सबै सेनाहरूलाई गरेको कामको बारेमा एन्जियासले सुने, कि उनले तिनीहरूलाई नष्ट गरेका थिए, र एन्जियासले आफ्ना सबै सेनाहरू, अफ्रिकाको भूमिका सबै मानिसहरूलाई भेला गरे, समुद्र किनारको बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरू।
१४ अनि एन्जियासले आफ्नो भाइ लुकसलाई यसो भनेर पठाए, "तिमीहरूका सबै मानिसहरूसँग मकहाँ आऊ र मलाई जेफो र मेरा मानिसहरूलाई नष्ट गर्ने सबै चित्तिमका सन्तानहरूलाई आक्रमण गर्न मद्दत गर।" अनि लुकस आफ्नो सम्पूर्ण सेना, एक धेरै ठूलो सेना लिएर आए, जेफो र चित्तिमका सन्तानहरूसँग लड्न आफ्नो भाइ एन्जियासलाई सहयोग गर्न।
१५ सपो र कित्तिमका सन्तानहरूले यो कुरा सुने, र तिनीहरू धेरै डराए र तिनीहरूको हृदयमा ठूलो त्रास छायो।
१६ अनि सपोले एदोम देशमा एदोमका राजा बददका छोरा हददलाई र एसावका सबै सन्तानहरूलाई एउटा पत्र पनि पठाए, जसमा भनिएको थियो,
१७ मैले सुनेको छु कि अफ्रिकाको राजा एन्जियास आफ्नो भाइसँग हामी विरुद्ध लड्न आउँदैछ, र हामी उसलाई धेरै डराउँछौं, किनकि उसको सेना धेरै ठूलो छ, विशेष गरी जब ऊ आफ्नो भाइ र उसको सेनासँगै हामी विरुद्ध आउँछ।
१८ त्यसैले अब तिमीहरू पनि मसँगै आऊ र मलाई सहयोग गर, अनि हामी एन्जियास र उसको भाइ लुकस विरुद्ध लड्नेछौं, र तिमीहरूले हामीलाई तिनीहरूको हातबाट बचाउनेछौ, तर यदि होइन भने, हामी सबै मर्नेछौं भनेर जान।
१९ अनि एसावका सन्तानहरूले कित्तीमका सन्तानहरू र तिनीहरूका राजा सपोलाई एउटा पत्र पठाए, जसमा भनिएको थियो, "हामी एन्जियास र उनका मानिसहरूसँग लड्न सक्दैनौं किनभने हामीबीच धेरै वर्षदेखि शान्तिको करार रहेको छ, पहिलो राजा बेलाको समयदेखि र मिश्रका राजा याकूबका छोरा योसेफको समयदेखि, जससँग हामीले यर्दनको पारिपट्टि लड्यौं जब उनले आफ्नो बुबालाई गाडे।"
२० अनि जब सपोले आफ्ना दाजुभाइहरू, एसावका सन्तानहरूका कुरा सुने, तब उनी तिनीहरूबाट टाढा रहे, र सपो एन्जियाससँग धेरै डराए।
२१ अनि एन्जियास र उनका भाइ लुकसले आफ्नो सबै सेना, लगभग आठ लाख मानिसहरू, कित्तिमका सन्तानहरू विरुद्ध खडा गरे।
२२ अनि कित्तिमका सबै सन्तानहरूले सपोलाई भने, "हाम्रो लागि तिम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नुहोस्, सायद उहाँले हामीलाई एन्जियास र उनको सेनाको हातबाट बचाउनुहुनेछ, किनकि हामीले सुनेका छौं कि उहाँ एक महान् परमेश्वर हुनुहुन्छ र उहाँमाथि भरोसा गर्ने सबैलाई उहाँले बचाउनुहुन्छ।"
२३ अनि जेफोले तिनीहरूको कुरा सुने, र जेफोले परमप्रभुलाई खोजे र भने,
२४० हे परमप्रभु, मेरा पुर्खाहरू अब्राहाम र इसहाकका परमेश्वर, आज मलाई थाहा छ कि तपाईं एक साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ, र जातिहरूका सबै देवताहरू व्यर्थ र व्यर्थ छन्।
२५ हाम्रा पुर्खा अब्राहामसँग गर्नुभएको तपाईंको करार आज मलाई सम्झनुहोस्, जुन हाम्रा पुर्खाहरूले हामीलाई बताएका थिए, र हाम्रा पुर्खाहरू अब्राहाम र इसहाकको खातिर आज मसँग दयालु व्यवहार गर्नुहोस्, र मलाई र कित्तिमका सन्तानहरूलाई अफ्रिकाको राजाको हातबाट बचाउनुहोस्, जो हामी विरुद्ध युद्ध गर्न आउँछ।
२६ अनि परमप्रभुले सपोको कुरा सुन्नुभयो, र अब्राहाम र इसहाकको कारणले गर्दा उहाँले सपो र कित्तीमका सन्तानहरूलाई एन्जियास र उनका मानिसहरूको हातबाट बचाउनुभयो।
२७ अनि त्यस दिन जेफोले अफ्रिकाका राजा एन्जियास र उनका सबै मानिसहरूसँग लडे, र परमप्रभुले एन्जियासका सबै मानिसहरूलाई चित्तिमका सन्तानहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो।
२८ अनि एन्जियासमा युद्ध भयानक भयो, र जेफोले एन्जियासका सबै मानिसहरू र उनको भाइ लुकसलाई तरवारको धारले मारे, र त्यस दिनको साँझसम्ममा लगभग चार लाख मानिसहरू मारिए।
२९ अनि जब एन्जियासले देखे कि उनका सबै मानिसहरू नष्ट भए, उनले अफ्रिकाका सबै बासिन्दाहरूलाई युद्धमा सहयोग गर्न आफूकहाँ आउन पत्र पठाए, र उनले पत्रमा लेखे, "अफ्रिकामा भेटिने सबै दश वर्ष र माथिका मकहाँ आउनुहोस्; तिनीहरू सबै मकहाँ आउनुहोस्, र हेर्नुहोस् यदि उनी आएनन् भने उनी मर्नेछन्, र उनका सबै कुरा, उनको सम्पूर्ण घराना सहित, राजाले लिनेछन्।"

३० अनि अफ्रिकाका बाँकी सबै बासिन्दाहरू एन्जियासका शब्दहरूमा डराए, र शहरबाट लगभग तीन लाख पुरुष र केटाहरू, दस वर्ष माथिका, निस्केर एन्जियासमा आए।
३१ दश दिनको अन्त्यमा एन्जियासले सपो र कित्तिमका सन्तानहरू विरुद्ध फेरि युद्ध सुरु गरे, र तिनीहरू बीच युद्ध धेरै ठूलो र कडा भयो।
३२ अनि एन्जियास र लुकसको सेनाबाट, जेफोले धेरै घाइतेहरूलाई आफ्नो हातमा पठाए, लगभग दुई हजार मानिसहरू, र एन्जियासको सेनाका कप्तान सोसिफ्तार त्यो युद्धमा मारिए।
३३ अनि जब सोसिफ्टारको पतन भयो, अफ्रिकी सेनाहरूले भाग्नको लागि आफ्नो पीठ फर्काए, र तिनीहरू भागे, र एन्जियास र उनका भाइ लुकस उनीहरूसँगै थिए।
३४ सपो र कित्तीमका सन्तानहरूले तिनीहरूलाई खेदे, र तिनीहरूले बाटोमा झन्डै दुई सय मानिसहरूलाई प्रहार गरे, र तिनीहरूले आङ्गियासका छोरा अजद्रुबललाई खेदे, जो आफ्नो बुबासँग भागेका थिए, र तिनीहरूले उनका बीस जना मानिसहरूलाई बाटोमा मारे, तर अजद्रुबल कित्तीमका सन्तानहरूबाट भागे, र तिनीहरूले उनलाई मारेनन्।
३५ अनि एन्जियास र उनका भाइ लुकस आफ्ना बाँकी मानिसहरूसँग भागे, र तिनीहरू भागे र आतंक र त्रासका साथ अफ्रिकामा आए, र एन्जियास सबै दिन डराए कि कतै एलीपजका छोरा जेफोले उनीसँग युद्ध गर्न नजाओस्।

अध्याय ६४

१ त्यस समयमा बओरको छोरा बालाम युद्धमा एन्जियाससँग थियो, र जब उसले सपोले एन्जियासमाथि विजय हासिल गरेको देखे, तब ऊ त्यहाँबाट भागेर कित्तीममा आयो।
२ अनि सपो र कित्तिमका छोराछोरीहरूले उनलाई ठूलो सम्मानका साथ स्वागत गरे, किनकि सपोलाई बालामको बुद्धि थाहा थियो, र सपोले बालामलाई धेरै उपहार दिए र उनी उनीसँगै बसे।
३ अनि जब सपो युद्धबाट फर्के, उनले कित्तीमका सबै सन्तानहरूलाई गन्ती गर्न आदेश दिए जो उनीसँग युद्धमा गएका थिए, र हेर, एक जना पनि छुटेन।
४ अनि यो कुरामा जेफो खुसी भए, र उनले आफ्नो राज्य नवीकरण गरे, र आफ्ना सबै प्रजालाई भोज दिए।
५ तर सपोले परमप्रभुलाई सम्झेनन् र परमप्रभुले युद्धमा उनलाई मद्दत गर्नुभएको थियो र उनले उनलाई र उनका मानिसहरूलाई अफ्रिकाका राजाको हातबाट छुटाउनुभएको थियो भन्ने कुरामा विचार गरेनन्, तर अझै पनि कित्तिमका सन्तानहरू र एसावका दुष्ट सन्तानहरूको मार्गमा हिँडे, आफ्ना दाजुभाइ एसावका सन्तानहरूले उनलाई सिकाएका अन्य देवताहरूको सेवा गरे; त्यसैले भनिन्छ, दुष्टबाट नै दुष्टता निस्कन्छ।
६ अनि सपोले चित्तिमका सबै सन्तानहरूमाथि सुरक्षित रूपमा शासन गरे, तर उनलाई र उनका सबै मानिसहरूलाई अफ्रिकाको राजाको हातबाट बचाउने परमप्रभुलाई चिनेनन्; र अफ्रिकाका सेनाहरू सधैं जस्तै लुट्न चित्तिममा आएनन्, किनकि उनीहरूलाई सपोको शक्ति थाहा थियो जसले उनीहरू सबैलाई तरवारको धारमा प्रहार गरेको थियो, त्यसैले एन्जियास एलीपजका छोरा सफो र चित्तिमका सन्तानहरूदेखि सबै दिन डराए।
७ त्यस समयमा जब सपो युद्धबाट फर्केको थियो, र सपोले कसरी अफ्रिकाका सबै मानिसहरूलाई जितेको र तरवारको धारले युद्धमा उनीहरूलाई पराजित गरेको देखे, तब सपोले चित्तीमका सन्तानहरूलाई याकूबका छोराहरू र मिश्रका राजा फारोसँग लड्न मिश्र जान सल्लाह दिए।
८ किनकि सपोले सुने कि मिश्रका बलिया मानिसहरू मरेका छन्, योसेफ र उनका दाजुभाइहरू, याकूबका छोराहरू पनि मरेका छन्, र उनीहरूका सबै छोराछोरी, अर्थात् इस्राएलका छोराछोरीहरू, मिश्रमै छन्।
९ अनि सपोले आफ्ना दाजुभाइहरू, एसावका सन्तानहरूको विरुद्धमा बदला लिन तिनीहरू र सम्पूर्ण मिश्रदेशको विरुद्धमा लड्न जाने विचार गरे। एसावका सन्तानहरूलाई योसेफ र उनका दाजुभाइहरू र सम्पूर्ण मिश्रदेशले कनान देशमा पराजित गरेका थिए। जब तिनीहरू हेब्रोनमा याकूबलाई गाड्न गएका थिए, तब उनले तिनीहरू र सम्पूर्ण मिश्रदेशको विरुद्धमा लड्ने विचार गरे।
१० अनि सपोले एदोमका राजा बददका छोरा हदद र उनका सबै दाजुभाइ, एसावका सन्तानकहाँ दूतहरू पठाए, जसले भने:
११ के तपाईंले भन्नुभएको थिएन कि तपाईं अफ्रिकाको राजा विरुद्ध लड्नुहुन्न किनकि उहाँ तपाईंको करारको सदस्य हुनुहुन्छ? हेर, मैले उहाँसँग लडेँ र उहाँ र उहाँका सबै मानिसहरूलाई प्रहार गरें।
१२ त्यसैले अब मैले मिश्र र त्यहाँ भएका याकूबका सन्तानहरू विरुद्ध लड्ने निर्णय गरेको छु, र योसेफ, उनका दाजुभाइहरू र पुर्खाहरूले कनान देशमा आफ्ना बुबालाई गाड्न हेब्रोनमा गएका बेला हामीसँग जे गरेका थिए त्यसको बदला म तिनीहरूबाट लिनेछु।
१३ अब यदि तपाईंहरू मलाई उनीहरू र मिश्रको विरुद्धमा लड्न सहयोग गर्न आउन इच्छुक हुनुहुन्छ भने, हामी हाम्रा दाजुभाइहरूको पक्षमा बदला लिनेछौं।
१४ एसावका सन्तानहरूले सपोको कुरा माने, र एसावका सन्तानहरू एकसाथ भेला भए, एक धेरै ठूलो जाति, र तिनीहरू सपो र कित्तीमका सन्तानहरूलाई युद्धमा सहायता गर्न गए।
१५ अनि सपोले पूर्वका सबै मानिसहरू र इश्माएलका सबै मानिसहरूलाई यस्तै कुराहरू पठाए, र तिनीहरू भेला भए र मिश्र विरुद्धको युद्धमा सपो र कित्तीमका मानिसहरूलाई सहयोग गर्न आए।
१६ अनि यी सबै राजाहरू, एदोमका राजा र पूर्वका मानिसहरू, इश्माएलका सबै सन्तानहरू र कित्तीमका राजा सपो निस्के र हेब्रोनमा आफ्ना सबै सेनाहरू तयार पारे।
१७ अनि छाउनी धेरै गह्रौं थियो, तीन दिनको यात्रा जति लामो थियो, समुद्र किनारको बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरू थिए जुन गन्न सकिँदैन।
१८ अनि यी सबै राजाहरू र तिनीहरूका सेनाहरू तल गए र सम्पूर्ण मिश्रको विरुद्धमा युद्ध गरे, र पथ्रोसको बेंसीमा एकसाथ छाउनी हाले।
१९ मिश्रदेशका सबै मानिसहरू र मिश्रका सबै शहरहरूबाट लगभग तीन लाख मानिसहरू भेला भए।
२० अनि मिश्रका मानिसहरूले त्यसबेला गोशेन प्रदेशमा बस्ने इस्राएलीहरूलाई पनि ती राजाहरूसित लड्न जानको लागि पठाए।

२१ इस्राएलीहरू जम्मा भए र लगभग एक सय पचास जना मानिसहरू थिए। तिनीहरू मिश्रीहरूलाई सहयोग गर्न युद्धमा गए।
२२ इस्राएल र मिश्रका मानिसहरू, लगभग तीन लाख पुरुष र एक सय पचास मानिसहरू, बाहिर निस्के र ती राजाहरूमाथि आक्रमण गर्न गए। तिनीहरू गोशेन भूमिबाट पथ्रोसको सामुन्ने उभिए।
२३ मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई विश्वास गरेनन् कि उनीहरूसँगै लडाइँको लागि छाउनीमा जान सकून्। किनकि सबै मिश्रीहरूले भने, "सायद इस्राएलीहरूले हामीलाई एसाव र इश्माएलका सन्तानहरूका हातमा सुम्पिदिनेछन्, किनकि तिनीहरू तिनीहरूका दाजुभाइ हुन्।"
२४ अनि सबै मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई भने, "तिमीहरू यहाँ एकसाथ उभिरहो, हामी एसाव र इश्माएलका सन्तानहरू विरुद्ध लड्न जानेछौं। यदि यी राजाहरू हामीमाथि विजयी भए भने, तिमीहरू सबै मिलेर तिनीहरूमाथि आक्रमण गर र हामीलाई सहयोग गर।" अनि इस्राएलीहरूले त्यसै गरे।
२५ अनि कित्तीमका राजा एसावका छोरा एलीपजका छोरा सपो, एदोमका राजा बददका छोरा हदद, तिनीहरूका सबै दलहरू, पूर्वका सबै मानिसहरू र इश्माएलका सन्तानहरू, बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरू, तखपञ्चेसको विपरीत पत्रोसको बेंसीमा एकसाथ पाल टाँगे।
२६ अरामी बओरका छोरा बालाम सपोको छाउनीमा थिए, किनकि उनी कित्तीमका मानिसहरूसँग युद्धमा आएका थिए। बालाम सपो र उनका मानिसहरूको नजरमा एक जना अति सम्मानित मानिस थिए।
२७ तब सपोले बालामलाई भने, "हामीलाई जोखना हेरेर थाहा देऊ कि युद्धमा हामी वा मिश्रीहरू कसले जित्छ।"
२८ तब बालाम उठे र जोखना हेर्ने कलाको प्रयास गरे, र त्यो ज्ञानमा उनी निपुण थिए, तर उनी अलमल्लमा परे र उनको हातमा काम नष्ट भयो।
२९ अनि उनले फेरि प्रयास गरे तर त्यो सफल भएन, र बालामले त्यसबाट निराश भएर त्यसलाई छोडे र पूरा गरेनन्, किनकि यो परमप्रभुबाट भएको थियो, ताकि सपो र उनका मानिसहरू इस्राएलका सन्तानहरूको हातमा परून्, जसले आफ्नो युद्धमा आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वर परमप्रभुमा भरोसा राखेका थिए।
३० तब सपो र हददले आ-आफ्नो सेनालाई युद्धको लागि तयार पारे। सबै मिश्रीहरू एक्लै तिनीहरूको विरुद्धमा गए, लगभग तीन लाख मानिसहरू, र इस्राएलका एक जना पनि तिनीहरूसँग थिएनन्।
३१ अनि सबै मिश्रीहरूले पथ्रोस र तचपन्चेसको विरुद्धमा यी राजाहरूसँग लडे, र मिश्रीहरू विरुद्ध ठूलो युद्ध भयो।
३२ त्यस युद्धमा राजाहरू मिश्रीहरूभन्दा बलिया थिए। त्यस दिन मिश्रका लगभग एक सय असी जना मानिसहरू मारिए। राजाहरूको सेनाका लगभग तीस जना मानिसहरू पनि मारिए। मिश्रका सबै मानिसहरू राजाहरूको सामुबाट भागे। एसाव र इश्माएलका सन्तानहरूले मिश्रीहरूलाई खेदे र इस्राएलीहरूको छाउनी भएको ठाउँसम्म तिनीहरूलाई आक्रमण गर्न जारी राखे।
33 अनि सबै मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई कराए, "हामीकहाँ छिटो आउनुहोस् र हामीलाई सहयोग गर्नुहोस् र एसाव, इश्माएल र कित्तीमका सन्तानहरूबाट हामीलाई बचाउनुहोस्।"
34 इस्राएलका मानिसहरूमध्ये पचास जना मानिसहरू आफ्नो ठाउँबाट भागेर ती राजाहरूको छाउनीमा पुगे। इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई सहायताको लागि पुकारे।
35 परमप्रभुले इस्राएलीहरूको पुकारा सुन्नुभयो। परमप्रभुले सबै राजाहरूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो। इस्राएलका मानिसहरूले ती राजाहरूको विरूद्ध लडे। इस्राएलका मानिसहरूले लगभग चार हजार राजाहरूका सैनिकहरूलाई मारे।
36 परमप्रभुले राजाहरूको छाउनीमा ठूलो त्रास फैलाइदिनुभयो, जसले गर्दा इस्राएलका मानिसहरू डरले भरिए।
३७ अनि राजाहरूका सबै सेनाहरू इस्राएलका सन्तानहरूको सामुबाट भागे र इस्राएलका सन्तानहरूले तिनीहरूलाई कूश देशको सिमानासम्म आक्रमण गर्दै खेदे।
38 इस्राएलीहरूले बाटोमा दुई हजार मानिसहरूलाई मारे, तर एक जना पनि मारिएन।
३९ अनि जब मिश्रीहरूले देखे कि इस्राएलका सन्तानहरूले राजाहरूसँग यति थोरै मानिसहरूसँग लडेका थिए, र तिनीहरू विरुद्ध लडाइँ यति भयानक थियो,
४० त्यो भीषण युद्धको कारणले गर्दा सबै मिश्रीहरू आफ्नो ज्यानको डरले डराए। सबै मिश्रीहरू भागे। प्रत्येकले आफूलाई पङ्क्तिबद्ध सेनाबाट लुकाए र बाटोमा लुके। इस्राएलीहरूलाई लड्न छोडेर तिनीहरूले बाटोमै लुके।
४१ इस्राएलका मानिसहरूले राजाका मानिसहरूलाई ठूलो प्रहार गरे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई कूश देशको सिमानामा धपाएपछि तिनीहरू फर्के।
42 मिश्रीहरूले उनीहरूलाई के गरेका थिए भनेर सबै इस्राएलीहरूले थाहा पाए। तिनीहरू युद्धमा भागेका थिए र तिनीहरूलाई एक्लै लड्न छोडेका थिए।
४३ त्यसैले इस्राएलीहरूले पनि धूर्ततापूर्वक काम गरे। इस्राएलीहरू युद्धबाट फर्कंदा बाटोमा केही मिश्रीहरूलाई भेट्टाए र त्यहीं तिनीहरूलाई मारे।
४४ अनि जब तिनीहरूले तिनीहरूलाई मारे, तिनीहरूले यी शब्दहरू भने:
४५ तिमीहरूले हामीलाई छोडेर किन हामी थोरै मानिसहरू मात्र छाड्यौ? ती राजाहरू विरुद्ध लड्न, जसको हामीलाई आक्रमण गर्न ठूलो जनसंख्या थियो, ताकि तिमीहरूले आफ्नो प्राण बचाउन सक?
४६ अनि बाटोमा भेटिएका केही मानिसहरूमध्ये केही इस्राएलीहरूले एकअर्कालाई भने, "प्रहार गर, प्रहार गर, किनकि त्यो इश्माएली हो, वा एदोमी हो, वा कित्तीमका सन्तानहरूबाट हो।" अनि तिनीहरूले त्यसको छेउमा उभिएर त्यसलाई मारे। अनि तिनीहरूले थाहा पाए कि त्यो मिश्री हो।
४७ इस्राएलीहरूले मिश्रीहरू विरुद्ध धूर्ततापूर्वक यी कामहरू गरे, किनभने तिनीहरूले युद्धमा तिनीहरूलाई त्यागेर भागेका थिए।
48 इस्राएलीहरूले बाटोमा लगभग दुई सय मिश्रीहरूलाई मारे।
४९ इस्राएलीहरूले आफूमाथि गरेको दुष्टता सबै मिश्रीहरूले देखे। त्यसैले मिश्रीहरू इस्राएलीहरूदेखि साह्रै डराए किनभने तिनीहरूले इस्राएलीहरूको महाशक्ति देखेका थिए र तिनीहरूमध्ये एक जना पनि मारिएको थिएन।

५० यसरी सबै इस्राएलीहरू गोशेनतिरको बाटोमा खुशीसाथ फर्के, र बाँकी मिश्रीहरू पनि आ-आफ्नो ठाउँमा फर्के।

अध्याय ६५

1 यी कुराहरू पछि, मिश्रका राजा फिरऊनका सबै सल्लाहकारहरू र मिश्रका सबै बूढा-प्रधानहरू भेला भए। तिनीहरू राजाको सामुन्ने आए र भुइँमा निहुरिए र उनको सामु बसे।
२ अनि मिश्रका सल्लाहकारहरू र धर्म-गुरुहरूले राजालाई भने,
३ हेर, इस्राएलका मानिसहरू हामीभन्दा ठूला र शक्तिशाली छन्। हामी युद्धबाट फर्कंदा बाटोमा तिनीहरूले हामीमाथि गरेका सबै खराब कामहरू तपाईंलाई थाहै छ।
४ अनि तिमीले उनीहरूको बलियो शक्ति पनि देखेका छौ, किनकि यो शक्ति उनीहरूका पितापुर्खाहरूबाट आएको हो, किनकि केही मानिसहरू मात्र बालुवा जत्तिकै असंख्य मानिसहरूको विरुद्धमा खडा भए, र तिनीहरूलाई तरवारको धारमा प्रहार गरे, र तिनीहरूमध्ये एक जना पनि ढलेनन्, ताकि यदि तिनीहरू असंख्य भएको भए तिनीहरूले तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गर्ने थिए।
५ त्यसैले अब हामीलाई सल्लाह दिनुहोस् कि तिनीहरूलाई के गर्ने, जबसम्म हामी तिनीहरूलाई हामीबाट बिस्तारै नष्ट गर्दैनौं, नत्रता तिनीहरू यस देशमा हाम्रो लागि धेरै संख्यामा हुनेछन्।
६ किनकि यदि इस्राएलीहरू देशमा बढे भने, तिनीहरू हाम्रो लागि बाधा बन्नेछन्, र यदि कुनै युद्ध भयो भने, तिनीहरू आफ्नो ठूलो शक्तिले हाम्रो विरुद्धमा हाम्रो शत्रुसँग मिलेर हामीसँग लड्नेछन्, हामीलाई देशबाट नाश गर्नेछन् र यसबाट टाढा जानेछन्।
७ त्यसैले राजाले मिश्रका बूढा-प्रधानहरूलाई जवाफ दिए र भने, "इस्राएलको विरुद्धमा यो योजना बनाइएको छ, जसबाट हामी पछि हट्ने छैनौं।
८ हेर, यस भूमिमा पितोम र रामसेस छन्, युद्धको लागि बलियो पर्खाल नभएका शहरहरू, तिनीहरूलाई निर्माण गर्नु र बलियो बनाउनु तपाईं र हामीले गर्नुपर्छ।
९ त्यसैले अब तिमी पनि जाऊ र तिनीहरूसँग छल गर, र राजाको आज्ञाअनुसार मिश्र र गोशेनमा एउटा आवाज घोषणा गर, यसो भन,
१० हे मिश्रका सबै मानिसहरू, गोशेन, पथ्रोस र त्यहाँका सबै बासिन्दाहरू! राजाले हामीलाई पिथोम र रामसेस निर्माण गर्न र युद्धको लागि तिनीहरूलाई बलियो बनाउन आदेश दिनुभएको छ। तिमीहरूमध्ये जो कोही मिश्रदेशका, इस्राएलका सन्तानहरू र शहरहरूका सबै बासिन्दाहरू हामीसँग निर्माण गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ, राजाको आदेशमा प्रत्येकलाई दैनिक ज्याला दिइनेछ। त्यसैले पहिले जाओ र चलाखीपूर्वक काम गर, र आफैंलाई जम्मा गर र निर्माण गर्न पिथोम र रामसेसमा आओ।
११ अनि जब तिमीहरूले निर्माण गरिरहेका हुन्छौ, राजाको आज्ञामा हरेक दिन मिश्रभरि यस प्रकारको घोषणा गर।
१२ अनि जब इस्राएलका कोही मानिसहरू तिमीसँगै निर्माण गर्न आउँछन्, तिमीले तिनीहरूलाई केही दिनको लागि दैनिक ज्याला दिनुपर्छ।
१३ अनि तिनीहरूले तिमीहरूसँग आफ्नो दैनिक ज्यालाको लागि निर्माण गरिसकेपछि, गोप्य रूपमा दैनिक एक-एक गरी आफूलाई तिनीहरूबाट टाढा तान्नुहोस्, र त्यसपछि तिमीहरू उठेर तिनीहरूका कार्य-मालिक र अधिकारी बन्नेछौ, र पछि तिमीहरूले तिनीहरूलाई बिना ज्याला निर्माण गर्न छोड्नेछौ, र यदि तिनीहरूले अस्वीकार गरे भने, तिनीहरूलाई आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिले निर्माण गर्न बाध्य पार्नेछौ।
१४ अनि यदि तपाईंले यसो गर्नुभयो भने इस्राएलका सन्तानहरू विरुद्ध हाम्रो भूमि बलियो बनाउनु हाम्रो लागि राम्रो हुनेछ, किनकि निर्माण र कामको थकानका कारण, इस्राएलका सन्तानहरू घट्नेछन्, किनभने तपाईंले तिनीहरूलाई दिनदिनै तिनीहरूका पत्नीहरूबाट वञ्चित गर्नुहुनेछ।
१५ मिश्रका सबै धर्म-गुरुहरूले राजाको सल्लाह सुने र त्यो सल्लाह उनीहरूलाई, फिरऊनका सेवकहरूलाई र मिश्रका सबै मानिसहरूलाई मन पर्यो। तिनीहरूले राजाको आज्ञा पालन गरे।
१६ तब सबै सेवकहरू राजाबाट गए र सारा मिश्रदेश, तखपन्चेस, गोशेन र मिश्रका वरिपरिका सबै सहरहरूमा यो घोषणा गरे,
१७ एसाव र इश्माएलका सन्तानले हामीमाथि के गरे, तिमीहरूले देख्यौ, तिनीहरू हाम्रो विरुद्धमा लडाइँ गर्न आए र हामीलाई नाश गर्न चाहे।
१८ त्यसैले अब राजाले हामीलाई भूमिलाई बलियो बनाउन, पितोम र रामसेस शहरहरू निर्माण गर्न र यदि तिनीहरू फेरि हामी विरुद्ध आए भने युद्धको लागि तिनीहरूलाई बलियो बनाउन आदेश दिनुभयो।
१९ तिमीहरूमध्ये जो कोही पनि मिश्रदेश र इस्राएलका मानिसहरूबाट हामीसँग निर्माण गर्न आउँछ, राजाले हामीलाई दिनुभएको आज्ञाअनुसार उसले आफ्नो दैनिक ज्याला पाउनेछ।
२० जब मिश्रदेश र इस्राएलका सबै मानिसहरूले फारोका सेवकहरूले भनेको कुरा सुने, तब मिश्रदेश र इस्राएलका मानिसहरू फारोका सेवकहरू पितोम र रामसेससँगै निर्माण गर्न आए, तर लेवीका कोही पनि आफ्ना दाजुभाइहरूसँग निर्माण गर्न आएनन्।
२१ अनि फारोका सबै नोकरहरू र उसका राजकुमारहरूले सुरुमा सबै इस्राएलीहरूलाई दैनिक ज्यालादारी मजदुरको रूपमा निर्माण गर्न छल गरे, र सुरुमा तिनीहरूले इस्राएललाई आफ्नो दैनिक ज्याला दिए।
२२ अनि फारोका नोकरहरूले सबै इस्राएलीहरूसँग मिलेर निर्माण गरे, र एक महिनासम्म इस्राएलीहरूसँग त्यस काममा संलग्न भए।
२३ अनि महिनाको अन्त्यमा, फारोका सबै सेवकहरू दिनहुँ इस्राएलीहरूबाट गुप्त रूपमा फर्कन थाले।
२४ अनि त्यसबेला इस्राएलीहरूले काम गरिरहे, तर त्यसपछि तिनीहरूले आफ्नो दैनिक ज्याला पाए, किनभने त्यसबेला मिश्रका केही मानिसहरूले अझै इस्राएलीहरूसँग काम गरिरहेका थिए; त्यसैले मिश्रीहरूले ती दिनहरूमा इस्राएलीहरूलाई आफ्नो ज्याला दिए, ताकि तिनीहरू, तिनीहरूका सहकर्मी मिश्रीहरूले पनि आफ्नो श्रमको ज्याला लिन सकून्।
२५ अनि एक वर्ष र चार महिनाको अन्तमा सबै मिश्रीहरू इस्राएलीहरूलाई छोडेर गए, र इस्राएलीहरू काममा एक्लै लागे।
२६ जब सबै मिश्रीहरू इस्राएलीहरूबाट हटे, तिनीहरू फर्केर तिनीहरूमाथि अत्याचारी र अधिकारी बने। तिनीहरूमध्ये कोही-कोही इस्राएलीहरूको कामको ज्यालाको रूपमा तिनीहरूबाट सबै कुरा लिनको लागि कामदारको रूपमा खडा भए।

२७ अनि मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई दिनहुँ दुख दिनको लागि त्यसै गर्थे।
२८ इस्राएलका सबै सन्तानहरू एक्लै काममा संलग्न थिए, र त्यसबेलादेखि मिश्रीहरूले इस्राएलका सन्तानहरूलाई कुनै पनि ज्याला दिन अस्वीकार गरे।
२९ अनि जब इस्राएलका केही मानिसहरूले ज्याला नदिएको कारणले काम गर्न अस्वीकार गरे, तब फारोका कर उठाउनेहरू र सेवकहरूले तिनीहरूलाई थिचोमिचो गरे र तिनीहरूलाई ठूलो पिटे, र तिनीहरूलाई जबरजस्ती फर्काएर आफ्ना दाजुभाइहरूसँग काम गर्न लगाए; सबै मिश्रीहरूले दिनभरि इस्राएलका सन्तानहरूलाई त्यसै गर्थे।
३० यस विषयमा इस्राएलका सबै सन्तानहरू मिश्रीहरूसँग धेरै डराए। अनि इस्राएलका सबै सन्तान फर्केर एक्लै बिना ज्याला काम गर्न थाले।
३१ इस्राएलका मानिसहरूले पितोम र रामसेस बनाए। इस्राएलका सबै मानिसहरूले काम गरे। कोहीले ईँटा बनाए र कोहीले घर बनाए। इस्राएलका मानिसहरूले मिश्रदेशको सम्पूर्ण भूमि र त्यसको पर्खालहरू निर्माण र बलियो बनाए। इस्राएलका मानिसहरू धेरै वर्षसम्म काममा संलग्न रहे, जबसम्म परमप्रभुले तिनीहरूलाई सम्झनुभएन र मिश्रबाट बाहिर ल्याउनुभएन।
32 तर लेवीका सन्तानहरूले इस्राएलका आफ्ना दाजुभाइहरूसँग काममा शुरूदेखि तिनीहरू मिश्रबाट निस्केर नआएसम्म काम गरेनन्।
३३ लेवीका सबै सन्तानहरूलाई थाहा थियो कि मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई छल गरेर यी सबै कुराहरू भनेका थिए। त्यसैले लेवीका सन्तानहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूसँग काम गर्न जान दिएनन्।
३४ अनि मिश्रीहरूले लेवीका सन्तानहरूलाई पछि काम लगाउन ध्यान दिएनन्, किनकि सुरुमा तिनीहरू आफ्ना दाजुभाइहरूसँग थिएनन्, त्यसैले मिश्रीहरूले तिनीहरूलाई एक्लै छोडिदिए।
३५ अनि मिश्रीहरूले त्यस काममा इस्राएलीहरू विरुद्ध निरन्तर कठोरता देखाए, र मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई कठोरतापूर्वक काम गर्न लगाए।
३६ अनि मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूको जीवनमा कठिन परिश्रम, ईँटा र गाँजा बनाउने काम र खेतबारीको सबै किसिमको काम लगाएर तीतोपन ल्याए।
३७ अनि इस्राएलका सन्तानहरूले मिश्रका राजा मेलोललाई "मिश्रका राजा, मेरोर" भने, किनभने उनको समयमा मिश्रीहरूले सबै किसिमका काम गरेर तिनीहरूको जीवन तीतो बनाएका थिए।
३८ इस्राएलीहरूलाई काममा लगाउने सबै काममा मिश्रीहरूले कडा परिश्रम गर्थे। इस्राएलीहरूलाई कष्ट दिनको लागि तिनीहरूले त्यसो गरे। तर जति-जति तिनीहरूले तिनीहरूलाई कष्ट दिए, त्यति-त्यति तिनीहरूको संख्या बढ्दै गयो र तिनीहरूको संख्या बढ्दै गयो। इस्राएलीहरूको कारणले गर्दा मिश्रीहरू दुखी भए।

अध्याय ६६

1 त्यस समयमा एदोमका राजा बददका छोरा हददको मृत्यु भयो। अनि पूर्वका मानिसहरूको देश मेसरेकाका सम्लाले उनको ठाउँमा शासन गरे।
२ मिश्रका राजा फारोको शासनकालको तेह्रौँ वर्षमा, जुन इस्राएलीहरू मिश्रमा गएका एक सय पच्चीसौँ वर्ष थियो, सम्लाले एदोममाथि अठार वर्ष शासन गरेका थिए।
३ अनि जब उनले शासन गरे, उनले एलीपजका छोरा सफो र चित्तिमका छोराहरू विरुद्ध लड्न र जान आफ्ना सेनाहरूलाई ताने, किनभने उनीहरूले अफ्रिकाका राजा एन्जियास विरुद्ध युद्ध गरेका थिए, र उनीहरूले उनको सम्पूर्ण सेनालाई नष्ट गरे।
४ तर एसावका सन्तानले उनलाई रोके, किनकि उनीहरू भन्दै थिए, "त्यो उनीहरूको दाजु हो।" त्यसैले सम्लाले एसावका सन्तानहरूको कुरा माने, र आफ्ना सबै सेना लिएर एदोम देशतिर फर्किए, र एलीपजको छोरा सपोको विरुद्धमा लड्न अघि बढेनन्।
५ मिश्रका राजा फारोले यो कुरा सुने र भने, "एदोमका राजा सम्लाले कित्तीमका सन्तानहरूसित लडाइँ गर्ने निधो गरेका छन्, र पछिबाट मिश्रको विरुद्धमा लडाइँ गर्न आउनेछन्।"
६ जब मिश्रीहरूले यो कुरा सुने, तिनीहरूले इस्राएलीहरूलाई अझ बढी काममा लगाउन थाले, ताकि हददको समयमा एसावका सन्तानहरूसँगको युद्धमा इस्राएलीहरूले गरेका व्यवहार तिनीहरूलाई नहोस्।
७ तब मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई भने, "चाँडो गर, आफ्नो काम पूरा गर, र देशलाई बलियो बनाओ, नत्रता तिमीहरूका दाजुभाइ एसावका सन्तान हामीसँग लड्न आउनेछन्, किनकि तिमीहरूको कारणले गर्दा तिनीहरू हामीसँग लड्नेछन्।"
८ इस्राएलीहरूले दिनहुँ मिश्रीहरूले जस्तै काम गर्थे। मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई देशमा कम गर्नको लागि दुख दिए।
९ तर मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूमाथि काम बढाएपछि, इस्राएलीहरूको संख्या पनि बढ्दै गयो र तिनीहरूको संख्या पनि बढ्दै गयो। अनि सारा मिश्र इस्राएलीहरूले भरियो।
१० इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको एक सय पच्चीसौं वर्षमा, सबै मिश्रीहरूले देखे कि तिनीहरूको योजना इस्राएलको विरुद्धमा सफल भएन, बरु तिनीहरू बढ्दै गए र बढ्दै गए। अनि मिश्र र गोशेन देश इस्राएलीहरूले भरिए।
११ त्यसैले मिश्रका सबै धर्म-गुरुहरू र त्यहाँका ज्ञानी मानिसहरू राजाको सामु आए र उनलाई दण्डवत् गरे र उनको सामु बसे।
१२ अनि मिश्रका सबै धर्म-गुरुहरू र त्यहाँका ज्ञानी मानिसहरूले राजालाई भने, "राजा अमर रहून्! तपाईंले हामीलाई इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्धमा सल्लाह दिनुभयो, र हामीले राजाको आज्ञाअनुसार गर्यौं।"
१३ तर श्रमको वृद्धिको अनुपातमा तिनीहरू बढ्छन् र भूमिमा बढ्छन्, र हेर, सम्पूर्ण देश तिनीहरूबाट भरिएको छ।
१४ अब हाम्रा मालिक राजा, सारा मिश्रदेशका मानिसहरूले तपाईंको बुद्धिले तिनीहरूलाई सल्लाह दिन तपाईंमाथि आँखा लगाएका छन्, ताकि तिनीहरूले इस्राएलमाथि विजय प्राप्त गर्न सकून् र तिनीहरूलाई नाश गर्न सकून् वा देशबाट ध्वंश पार्न सकून्। राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "यस विषयमा तपाईंहरूलाई सल्लाह दिनुहोस् ताकि हामी तिनीहरूलाई के गर्ने भनेर जान्न सकौं।"
१५ अनि राजाका सल्लाहकारहरूमध्ये एक जना अधिकारी, जसको नाउँ अय्यूब थियो, ऊज देशको मेसोपोटामियाबाट आएर राजालाई जवाफ दिए, "तिमीहरूले मलाई धेरै माया गर।"
१६ यदि राजालाई खुशी लाग्छ भने, उनले आफ्नो सेवकको सल्लाह सुनून्; अनि राजाले उनलाई भने, "बोल।"

१७ अनि अय्यूबले राजा, राजकुमारहरू र मिश्रका सबै बूढा-प्रधानहरूको सामु यसो भने:
१८ हेर, राजाले पहिले इस्राएलका सन्तानहरूको परिश्रमको सम्मान गर्ने सल्लाह दिएका थिए, त्यो धेरै राम्रो छ, र तिमीहरूले परिश्रम गर्नेहरूलाई सधैंको लागि नछोड।
१९ तर यदि राजालाई उनीहरूलाई कष्ट दिनु ठीक लाग्छ भने, यो सल्लाह तिमीहरूले तिनीहरूलाई कम गर्न सक्छौ।
२० हेर, हामी धेरै समयदेखि युद्धदेखि डराइरहेका छौं, र हामीले भन्यौं, जब इस्राएल देशमा फलदायी हुनेछ, युद्ध भयो भने तिनीहरूले हामीलाई देशबाट धपाउनेछन्।
२१ यदि राजालाई खुशी लाग्छ भने, एउटा राजकीय उर्दी जारी होस् र मिश्रको कानूनमा यो लेखियोस् जुन रद्द गरिनेछैन, अर्थात् इस्राएलीहरूमा जन्मने प्रत्येक बालकको रगत जमिनमा छर्कियोस्।
२२ अनि तिमीले यसो गर्दा, जब इस्राएलका सबै पुरुषहरू मर्नेछन्, तिनीहरूका युद्धहरूको दुष्टता समाप्त हुनेछ; राजाले त्यसो गरून् र सबै हिब्रू सुँडेनीहरूलाई बोलाएर यो काम पूरा गर्न आदेश देऊन्; यसरी राजा र राजकुमारहरूलाई यो कुरा मन पर्यो, र राजाले अय्यूबको वचनअनुसार गरे।
२३ अनि राजाले हिब्रू सुँडेनीहरूलाई बोलाउन पठाए, जसमध्ये एक जनाको नाउँ शेफ्रा र अर्कीको नाउँ पूआ थियो।
२४ तब सुँडेनीहरू राजाको सामु आए र उनको सामु उभिए।
२५ अनि राजाले तिनीहरूलाई भने, "जब तिमीहरू हिब्रू स्त्रीहरूलाई सुत्केरी गराउने काम गर्छौ, र तिनीहरूलाई दिसामा देख्छौ, यदि छोरा छ भने, त्यसलाई मार। तर यदि छोरी छ भने, त्यो जीवित रहनेछ।"
२६ तर यदि तिमीहरूले यो गरेनौ भने, म तिमीहरूलाई र तिमीहरूका सबै घरहरूलाई आगोले भस्म पार्नेछु।
२७ तर सुँडेनीहरूले परमेश्वरको डर माने र मिश्रका राजाको कुरा वा उनको कुरा सुनेनन्, र जब हिब्रू स्त्रीहरूले सुडेनीको लागि छोरा वा छोरी जन्माउँथे, तब सुडेनीहरूले बच्चालाई आवश्यक पर्ने सबै काम गर्थिन् र त्यसलाई जीवित राख्थिन्; सुडेनीहरूले सारा दिन त्यसै गर्थे।
२८ अनि यो कुरा राजालाई भनियो, र उनले सुँडेनीहरूलाई बोलाउन पठाए र तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरूले किन यस्तो काम गर्यौ र नानीहरूलाई जीवितै राख्यौ?"
२९ अनि सुँडेनीहरूले राजाको सामु एकसाथ बोल्दै भने,
३० राजाले हिब्रू स्त्रीहरू मिश्री स्त्रीहरू जस्तै छन् भनी नसोच्नुहोस्। इस्राएलका सबै सन्तानहरू पूर्णरूपमा स्वस्थ छन्। सुडेनीहरू तिनीहरूकहाँ आउनुभन्दा पहिले नै तिनीहरूको जन्म भइसकेको हुन्छ। हामी तपाईंका दासीहरू हौं। धेरै दिनदेखि कुनै हिब्रू स्त्रीले हामीबाट बच्चा जन्माएकी छैनौं। सबै हिब्रू स्त्रीहरू आफ्नै सुडेनी हुन् किनभने तिनीहरू पूर्णरूपमा स्वस्थ छन्।
३१ फारोले तिनीहरूको कुरा सुने र यस कुरामा विश्वास गरे। सुँडेनीहरू राजालाई छोडेर गए। परमेश्वरले तिनीहरूसँग राम्रो व्यवहार गर्नुभयो। मानिसहरूको संख्या बढ्दै गयो र तिनीहरू अत्यन्तै बढ्दै गए।

अध्याय ६७

1 मिश्र देशमा लेवी कुलका एक जना मानिस थिए, जसको नाउँ अम्राम थियो, जो कहतका छोरा थिए, जो लेवीका छोरा थिए, जो इस्राएलका छोरा थिए।
२ अनि त्यो मानिस लेवीकी छोरी योकेबेदलाई विवाह गर्न गयो। योकेबेद एक सय छब्बीस वर्षकी थिइन्।
३ तब ती स्त्री गर्भवती भइन् र एउटी छोरी जन्माइन्। उनले त्यसको नाउँ मिरियम राखिन्, किनभने ती दिनहरूमा मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूको जीवनमा तितोपन ल्याए।
४ अनि फेरि गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन् र उनले उसको नाउँ हारून राखिन्, किनभने उनको गर्भधारणको दिनमा फारोले इस्राएलका छोराहरूको रगत बगाउन थाले।
५ ती दिनहरूमा एसावका नाति एलीपजका छोरा सपोको मृत्यु भयो, जो कित्तीमका राजा थिए। यानयासले उनको ठाउँमा शासन गरे।
६ सपोले कित्तीमका सन्तानहरूमाथि पचास वर्ष शासन गरे। त्यसपछि उनको मृत्यु भयो र उनलाई कित्तीम देशको नब्रा शहरमा गाडियो।
७ अनि कित्तिमका सन्तानहरूमध्ये एक शक्तिशाली पुरुष, यानेसले उनीपछि शासन गरे र उनले पचास वर्ष शासन गरे।
८ कित्तीमका राजाको मृत्युपछि बओरको छोरा बालाम कित्तीमको देशबाट भागेर मिश्रका राजा फारोकहाँ गए।
९ अनि फारोले उनलाई ठूलो सम्मानका साथ स्वागत गरे, किनकि उनले उनको बुद्धिको बारेमा सुनेका थिए, र उनले उनलाई उपहार दिए र सल्लाहकार बनाए र उनलाई उच्च पारे।
१० अनि बालाम मिश्रमा राजाका सबै भारदारहरूसामु सम्मानित भएर बसे, र भारदारहरूले तिनलाई सम्मान गर्थे, किनकि तिनीहरू सबैले तिनको बुद्धि सिक्न चाहन्थे।
११ अनि इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको एक सय तीसौं वर्षमा, फारोले सपना देखे कि उनी आफ्नो राजकीय सिंहासनमा बसिरहेका थिए, र आफ्ना आँखा उठाएर हेर्दा एक जना वृद्ध मानिस आफ्नो अगाडि उभिरहेको देखे, र ती वृद्ध मानिसको हातमा व्यापारीहरूले प्रयोग गर्ने तराजुहरू थिए।
१२ अनि वृद्ध मानिसले तराजु लिएर फारोको अगाडि झुण्ड्याए।
१३ अनि वृद्ध मानिसले मिश्रका सबै धर्म-गुरुहरू, सबै भारदारहरू र ठूला मानिसहरूलाई समाते र तिनीहरूलाई एकसाथ बाँधेर एउटै तराजुमा राखे।
१४ अनि उनले एउटा दुधे पाठो लिएर अर्को तराजुमा हाले, र त्यो पाठो सबै भन्दा राम्रो भयो।
१५ अनि यो भयानक दर्शन देखेर फारो छक्क परे, किनकि त्यो सानो बच्चा नै सबै भन्दा बढी किन भयो, अनि फारो ब्यूँझे र देखे कि यो त सपना रहेछ।
१६ अनि बिहान सबेरै उठेर फारोले आफ्ना सबै नोकरहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई सपना सुनाए। ती मानिसहरू साह्रै डराए।
१७ अनि राजाले आफ्ना सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई भने, "मैले देखेको सपनाको अर्थ बताइदिनुहोस्, ताकि म त्यो बुझ्न सकूँ।"
१८ तब बओरका छोरा बालामले राजालाई जवाफ दिए र भने, "यसको अर्थ अरू केही होइन तर पछिल्ला दिनहरूमा मिश्रमाथि आइपर्ने ठूलो विपत्ति हो।"
१९ किनकि इस्राएलबाट एउटा छोरा जन्मनेछ, जसले सबै मिश्रदेश र त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई नष्ट गर्नेछ, र शक्तिशाली हातले इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट निकालेर ल्याउनेछ।

२० अब, हे राजा, यस विषयमा सल्लाह गर्नुहोस्, ताकि मिश्रमाथि यो विपत्ति आउनुभन्दा पहिले इस्राएलका सन्तानहरूको आशा र आशा नष्ट गरिदिनुहोस्।
२१ राजाले बिलामलाई भने, "हामी इस्राएलीहरूलाई के गर्ने? हामीले सुरुमा तिनीहरूको विरुद्धमा एउटा निश्चित तरिकाले सल्लाह गरेका थियौं र तिनीहरूलाई जित्न सकेनौं।"
२२ त्यसैले अब तिनीहरूमाथि विजय हासिल गर्न हामी कसरी सल्लाह दिन सक्छौं, तपाईं पनि तिनीहरूलाई सल्लाह दिनुहोस्।
23 तब बिलामले राजालाई उत्तर दिए, "अहिले नै तपाईंका दुई सल्लाहकारहरूलाई बोलाउन पठाउनुहोस्। हामी हेर्नेछौं कि यस विषयमा उनीहरूको सल्लाह के छ। त्यसपछि हामी तपाईंको दासको कुरा भन्नेछौं।"
२४ अनि राजाले आफ्ना दुई जना सल्लाहकारहरू मिद्यानी रूएल र उज्वी अय्यूबलाई बोलाउन पठाए, अनि तिनीहरू आएर राजाको सामु बसे।
२५ अनि राजाले तिनीहरूलाई भने, "हेर, तिमीहरू दुवैले मैले देखेको सपना र त्यसको अर्थ सुनेका छौ। अब इस्राएलका मानिसहरूलाई के गर्नुपर्छ, त्यो जान र हेर, ताकि हामीमाथि तिनीहरूको दुष्टता आइपरोस् भनेर हामी तिनीहरूलाई जित्न सकौं।"
२६ मिद्यानी रूएलले राजालाई जवाफ दिए र भने, "महाराजा अमर रहून्, राजा अमर रहून्।"
२७ यदि राजालाई असल लाग्छ भने, उनले हिब्रूहरूबाट अलग्गै बसून् र तिनीहरूलाई छोडून्, र तिनीहरूमाथि आफ्नो हात नउठाऊन्।
२८ किनकि यी ती हुन् जसलाई परमप्रभुले प्राचीन समयमा चुन्नुभयो, र पृथ्वीका सबै जातिहरू र पृथ्वीका राजाहरूबाट आफ्नो उत्तराधिकारको चिट्ठाको रूपमा लिनुभयो; र त्यहाँ को छ जसले दण्डहीनताका साथ तिनीहरूको विरुद्धमा आफ्नो हात फैलाएको छ, जसबाट तिनीहरूका परमेश्वरले बदला लिनुभएको छैन?
२९ तिमीलाई थाहा छ, जब अब्राहाम मिश्र गएका थिए, तब मिश्रका पूर्व राजा फारोले आफ्नी पत्नी सारालाई देखे र उनलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा स्वीकार गरे। अब्राहामले भने, "तिनी मेरी बहिनी हुन्।" किनकि उनी डराए, कतै मिश्रका मानिसहरूले उनलाई आफ्नी पत्नीको कारणले मारिदिनेछन् कि भनेर।"
३० अनि जब मिश्रका राजाले सारालाई लगे, तब परमेश्वरले अब्राहाम र उनको परिवारलाई ठूलो विपत्तिले प्रहार गर्नुभयो, जबसम्म उहाँले अब्राहामलाई आफ्नी पत्नी सारालाई फिर्ता दिनुभएन, तब उनी निको भए।
३१ अनि गेरारीहरूका राजा अबीमेलेकलाई परमेश्वरले अब्राहामकी पत्नी साराको खातिर दण्ड दिनुभयो, जसले मानिसदेखि पशुसम्म सबैको गर्भ रोकिदिए।
३२ जब तिनीहरूका परमेश्वर रातको सपनामा अबीमेलेककहाँ आउनुभयो र अब्राहामले लिएको सारालाई फर्काउनको लागि उनलाई भयभीत पार्नुभयो, र पछि साराको कारण गरारका सबै मानिसहरूले दण्ड भोगे, र अब्राहामले तिनीहरूका लागि आफ्ना परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे, र उहाँले उनको बिन्ती सुन्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो।
३३ अबीमेलेक आफू र आफ्ना मानिसहरूमाथि आइपरेका सबै विपत्तिहरूदेखि डराए। त्यसैले उनी अब्राहामकी पत्नी साराकहाँ फर्किए र उनलाई धेरै उपहारहरू दिए।
३४ जब उनले इसहाकलाई गरारबाट धपाए, तब पनि उनले त्यसै गरे। परमेश्वरले उनलाई अद्भुत कामहरू गर्नुभयो, गरारका सबै खोलाहरू सुके, र त्यहाँका फलदायी रूखहरूले फल फलाउन सकेनन्।
३५ गरारका अबीमेलेक, उनका साथीहरूमध्ये एक अहुज्जत र उनका सेनापति पीकोल उनीकहाँ आए र निहुरेर उनको सामु भुइँमा निहुरिए।
३६ अनि तिनीहरूले उनलाई तिनीहरूको लागि प्रार्थना गरिदिन बिन्ती गरे, र उनले तिनीहरूको लागि परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, र परमप्रभुले उनको बिन्ती सुन्नुभयो र उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो।
३७ सोझा मानिस याकूब पनि आफ्नो इमानदारीद्वारा आफ्नो दाजु एसावको हातबाट र आफ्नो मामाको दाजु सिरियाली लाबानको हातबाट छुटकारा पाए, जसले आफ्नो ज्यान लिन खोजेका थिए; त्यसरी नै कनानका सबै राजाहरूको हातबाट जो उनी र उनका छोराछोरीहरूलाई नाश गर्न भेला भएका थिए, र परमप्रभुले उनीहरूलाई उनीहरूको हातबाट छुटकारा दिनुभयो, कि उनीहरूले उनीहरूमाथि आक्रमण गरे र उनीहरूलाई प्रहार गरे, किनकि कसले कहिल्यै दण्डहीनताका साथ उनीहरूको विरुद्धमा आफ्नो हात फैलाएको छ?
38 निश्चय नै तिम्रा पिताका पिता फारोले याकूबका छोरा योसेफलाई मिश्र देशका सबै राजकुमारहरूभन्दा माथि उठाए, जब उनले उनको बुद्धि देखे, किनकि उनले आफ्नो बुद्धिद्वारा देशका सबै बासिन्दाहरूलाई अनिकालबाट बचाए।
३९ त्यसपछि उनले याकूब र उनका छोराछोरीहरूलाई मिश्रमा आउन आदेश दिए, ताकि उनीहरूको सद्‌गुणद्वारा मिश्र देश र गोशेन देश अनिकालबाट मुक्त होस्।
40 अब यदि तपाईंलाई राम्रो लाग्छ भने, इस्राएलका सन्तानहरूलाई नाश नगर्नुहोस्। तर यदि तपाईंलाई तिनीहरू मिश्रमा बस्न मन छैन भने, तिनीहरूलाई यहाँबाट पठाउनुहोस् र तिनीहरू कनान देशमा जान सकून्, जहाँ तिनीहरूका पुर्खाहरू बसोबास गर्थे।
४१ यित्रोले भनेका कुरा सुनेपछि फारो साह्रै रिसाउनुभयो, र राजाको सामुबाट लज्जित हुँदै उठेर आफ्नो देश मिद्यानमा गए, र यूसुफको लौरो आफूसँगै लगे।
४२ राजाले उज्जी अय्यूबलाई भने, "अय्यूब, तिमी के भन्दछौ? हिब्रूहरूको बारेमा तिम्रो सल्लाह के हो?"
४३ त्यसैले अय्यूबले राजालाई भने, "हेर, यस देशका सबै बासिन्दाहरू तपाईंको हातमा छन्। राजालाई जे ठीक लाग्छ त्यही गर्न दिनुहोस्।"
44 तब राजाले बिलामलाई भने, "बालाम, तिमी के भन्छौ? अब तिमीले जे भन्यौ त्यो गर ताकि हामी त्यो सुनौं।"
४५ तब बिलामले राजालाई भने, "राजाले हिब्रूहरूलाई जे सल्लाह दिनुभएको छ, त्यसबाट तिनीहरूलाई बचाइनेछ। राजाले कुनै पनि सल्लाह दिएर तिनीहरूलाई जित्न सक्ने छैनन्।"
४६ किनकि यदि तिमीले तिनीहरूलाई ज्वलन्त आगोले कम गर्ने सोच्यौ भने पनि तिमीले तिनीहरूलाई जित्न सक्दैनौ, किनकि निश्चय नै तिनीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूका पिता अब्राहामलाई कल्दीहरूको ऊरबाट बचाउनुभएको थियो; र यदि तिमीले तिनीहरूलाई तरवारले नाश गर्ने सोच्यौ भने, निश्चय नै तिनीहरूका पिता इसहाकलाई त्यसबाट बचाइएको थियो, र उनको सट्टामा एउटा भेडा राखिएको थियो।

४७ अनि यदि तिमीले कडा परिश्रम गरेर तिनीहरूलाई कम गर्ने सोच्यौ भने पनि तिमी यसमा सफल हुनेछैनौ, किनकि तिनीहरूका बुबा याकूबले लाबानको सबै प्रकारको कठिन काम गरे र सफल भए।
४८ अब, हे राजा, मेरा कुराहरू सुन्नुहोस्, किनकि यो उनीहरूको विरुद्धमा गरिएको सल्लाह हो, जसद्वारा तपाईंले उनीहरूमाथि विजय प्राप्त गर्नुहुनेछ, र जसबाट तपाईंले टाढा जानु हुँदैन।
४९ यदि राजालाई खुशी लाग्यो भने, आजदेखि जन्मने सबै छोराछोरीहरूलाई पानीमा फ्याँकिदिने आदेश दिनुहोस्, किनकि यसद्वारा तपाईंले तिनीहरूको नाम मेटाउन सक्नुहुन्छ, किनकि तिनीहरूमध्ये कसैलाई पनि, न त तिनीहरूका पितापुर्खाहरूलाई यस तरिकाले जाँच गरिएको थियो।
५० राजाले बिलामका कुरा सुने र त्यो कुरा राजा र भारदारहरूलाई मन पर्यो। राजाले बिलामको कुराअनुसार गरे।
५१ अनि राजाले मिश्रभरि एउटा घोषणा जारी गर्न र एउटा कानून बनाउन आदेश दिए, जसमा भनिएको थियो, आजको दिनदेखि हिब्रूहरूका प्रत्येक बालकलाई पानीमा फ्याँकिदिनु पर्छ।
52 तब फारोले आफ्ना सबै नोकरहरूलाई बोलाएर भने, "अब जाऊ र गोशेन प्रदेशमा इस्राएलीहरू कहाँ छन् भनेर खोज। हिब्रूहरूबाट जन्मेको हरेक छोरालाई नदीमा फ्याँकिदिनू, तर छोरीहरूलाई जीवितै राख्नू।"
५३ जब इस्राएलका सन्तानहरूले फारोले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई नदीमा फ्याँक्न आज्ञा दिएको कुरा सुने, तब केही मानिसहरू आफ्ना पत्नीहरूबाट अलग भए र अरूहरू तिनीहरूसँगै टाँसिए।
५४ अनि त्यस दिनदेखि, जब इस्राएलका ती महिलाहरूको प्रसवको समय आयो जो आफ्ना पतिहरूसँग बसेका थिए, तिनीहरू त्यहाँ बच्चा जन्माउन खेतमा गए, र तिनीहरूले खेतमा बच्चा जन्माए, र आफ्ना बच्चाहरूलाई खेतमा छोडेर घर फर्के।
५५ अनि परमप्रभुले, जसले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई तिनीहरूको संख्या बढाउने शपथ खानुभएको थियो, उहाँले स्वर्गमा रहेका आफ्ना सेवा गर्ने स्वर्गदूतहरूमध्ये एकलाई प्रत्येक बालकलाई पानीले नुहाउन, अभिषेक गर्न र स्वाब गर्न र त्यसको हातमा दुईवटा चिल्लो ढुङ्गाहरू दिन पठाउनुभयो, जसमध्ये एउटाबाट उसले दूध चुस्यो र अर्कोबाट मह, र उहाँले त्यसको रौं घुँडासम्म बढ्न दिनुभयो, जसद्वारा यसले आफूलाई ढाक्न सक्थ्यो; त्यसलाई सान्त्वना दिन र त्यसमा टाँसिन, त्यसप्रतिको आफ्नो करुणाद्वारा।
५६ अनि जब परमेश्वरले तिनीहरूमाथि दया गर्नुभयो र तिनीहरूलाई पृथ्वीको सतहमा गुणा गर्न चाहनुभयो, उहाँले आफ्नो पृथ्वीलाई तिनीहरूको हुर्कने समयसम्म तिनीहरूलाई सुरक्षित राख्न आदेश दिनुभयो, त्यसपछि पृथ्वीले आफ्नो मुख खोल्यो र तिनीहरूलाई बान्ता गर्यो र तिनीहरू पृथ्वीको जडीबुटी र जङ्गलको घाँस जस्तै शहरबाट निस्किए, र तिनीहरू प्रत्येक आफ्नो परिवार र आफ्नो बुबाको घरमा फर्किए, र तिनीहरू तिनीहरूसँगै बसे।
५७ अनि इस्राएलका सन्तानहरूका बच्चाहरू पृथ्वीमा खेतको जडीबुटी जस्तै थिए, परमेश्वरको अनुग्रहले गर्दा।
५८ जब सबै मिश्रीहरूले यो देखे, तिनीहरू प्रत्येकले आफ्नो जुवा गोरु र हलोको फाली लिएर आफ्नो खेततिर गए। तिनीहरूले बीउ छर्ने समयमा जमिन जोतेझैं जोते।
५९ अनि जब तिनीहरूले जोत्थे, तिनीहरूले इस्राएलका सन्तानका शिशुहरूलाई हानि पुर्‍याउन सकेनन्, त्यसैले मानिसहरू बढ्दै गए र अत्यन्तै बढ्दै गए।
६० अनि फारोले आफ्ना अधिकारीहरूलाई इस्राएलीहरूका बालकहरू खोज्न दिनहुँ गोशेनमा जान आदेश दिए।
६१ जब तिनीहरूले एउटा बच्चा खोजे र भेट्टाए, तब तिनीहरूले त्यसलाई आमाको काखबाट जबरजस्ती खोसेर नदीमा फालिदिए, तर छोरीलाई भने आमासँगै छोडिदिए; मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई दिनभरि त्यसै गरे।

अध्याय ६८

१ अनि त्यसैबेला परमेश्वरको आत्मा हारूनको बहिनी अम्रामकी छोरी मरियममाथि आयो, र उनले बाहिर गइन् र घरको बारेमा अगमवाणी गरिन्, "हेर, यसपालि मेरा बुबा र आमाबाट हाम्रा निम्ति एउटा छोरो जन्मनेछ, र उसले इस्राएललाई मिश्रको हातबाट बचाउनेछ।"
२ जब अम्रामले आफ्नी छोरीको कुरा सुने, तब उनी गए र आफ्नी पत्नीलाई घरबाट निकालिदिएपछि घरमा फर्काएर ल्याए। त्यतिबेला फारोले याकूबको घरानाको हरेक बालकलाई पानीमा फ्याँक्ने आदेश दिएका थिए।
३ त्यसैले अम्रामले आफ्नी पत्नी योकेबेदलाई निकालेको तीन वर्षपछि विवाह गरे। अम्राम उनीकहाँ आए र उनी गर्भवती भइन्।
४ अनि गर्भधारण गरेको सात महिनाको अन्तमा उनले एउटा छोरा जन्माइन्, र सम्पूर्ण घर सूर्य र चन्द्रमाको उज्यालोले भरियो जसरी तिनीहरू चम्किरहेको समयमा चम्कन्थ्यो।
५ अनि जब ती स्त्रीले बालकलाई हेर्दा राम्रो र मनमोहक देखिन्, तब उनले त्यसलाई तीन महिनासम्म भित्री कोठामा लुकाइन्।
६ ती दिनहरूमा मिश्रीहरूले त्यहाँका सबै हिब्रूहरूलाई नाश गर्ने षड्यन्त्र रचे।
७ अनि मिश्री स्त्रीहरू गोशेनमा गए जहाँ इस्राएलका सन्तानहरू थिए, र तिनीहरूले आफ्ना काँधमा आफ्ना बच्चाहरू बोके, जो बोल्न सक्दैनथे।
८ इस्राएली स्त्रीहरूले बच्चा जन्माउँदा, हरेक स्त्रीले आफ्नो छोरालाई मिश्रीहरूको अगाडि लुकाएर राख्थिन्, ताकि मिश्रीहरूले तिनीहरूको बच्चा जन्मेको थाहा नपाओस् र तिनीहरूलाई देशबाट नाश नपारोस्।
९ अनि मिश्री स्त्रीहरू गोशेनमा आइपुगे र बोल्न नसक्ने तिनीहरूका नानीहरू तिनीहरूको काँधमा थिए। जब एउटी मिश्री स्त्री एउटी हिब्रू स्त्रीको घरमा आइन्, तब उनको नानी रोइन्।
१० अनि जब त्यो बालक करायो, भित्री कोठामा भएको बालकले जवाफ दियो। त्यसैले मिश्री स्त्रीहरू गएर फारोको घरमा यो कुरा बताइदिए।
११ अनि फारोले आफ्ना अधिकारीहरूलाई ती केटाकेटीहरूलाई लैजान र मार्न पठाए; मिश्रीहरूले हिब्रू स्त्रीहरूलाई दिनभरि त्यसै गर्थे।
१२ योकेबेदले आफ्नो छोरालाई लुकाएको लगभग तीन महिनापछि, त्यसै समयमा फिरऊनको घरमा यो कुरा थाहा भयो।
१३ अनि ती अधिकारीहरू आउनुभन्दा अगाडि नै ती महिलाले आफ्नो छोरालाई लैजान हतार गरिन्। उनले एउटा डालो बनाइन्,

त्यसलाई माटो र अलकत्राले लिपिदिइन्, अनि बालकलाई त्यसमा हालीन्, अनि नदीको किनारमा भएको झण्डाहरूमा राखिन्।
१४ अनि तिनकी दिदी मरियम तिनलाई के गरिनेछ र तिनका कुराहरूको के हुने हो भनेर जान्नको लागि टाढा उभिरहेकी थिइन्।
१५ अनि त्यस समयमा परमेश्वरले मिश्र देशमा भयानक ताप पठाउनुभयो, जसले मानिसको शरीरलाई आफ्नो परिक्रमा गर्ने घाम जस्तै जलायो, र यसले मिश्रीहरूलाई धेरै सतायो।
१६ अनि सबै मिश्रीहरू नदीमा नुहाउन तल झरे, किनभने तिनीहरूको शरीर भस्म भएको थियो।
१७ अनि फारोकी छोरी बतिया पनि नदीमा नुहाउन गइन् किनभने गर्मी धेरै थियो। तिनका सेविकाहरू र मिश्रका सबै स्त्रीहरू नदीको किनारमा हिँडिरहेका थिए।
१८ अनि बतियाले नदीतिर आँखा उठाइन्, र पानीमाथि सन्दूक देखिन्, र आफ्नी दासीलाई त्यो ल्याउन पठाइन्।
१९ उनले त्यो खोलिन् र बालकलाई देखिन्, र त्यो बालक रोइरहेको देखिन्, र उनलाई त्यसमाथि दया जाग्यो, र उनले भनिन्, "यो हिब्रू केटाकेटीहरूमध्ये एक हो।"
२० अनि नदीको किनारमा हिंडिरहेका सबै मिश्री स्त्रीहरूले उसलाई दूध चुसाउन चाहन्थे, तर उसले दूध चुसाउन मानेन, किनकि यो परमप्रभुको इच्छा थियो, उसलाई फेरि आमाको दूध चुसाउनको लागि।
२१ त्यसबेला उनकी दिदी मरियम नदीको किनारमा मिश्री स्त्रीहरू बीच थिइन्। उनले यो देखेर फिरऊनकी छोरीलाई भनिन्, "के म हिब्रू स्त्रीहरूमध्ये एउटी धाईलाई ल्याऊँ जसले तिम्रो निम्ति यो बालकलाई दूध खुवाउन सकोस्?"
२२ अनि फारोकी छोरीले भनिन्, "जाऊ।" अनि ती युवती गएर बालककी आमालाई बोलाइन्।
२३ फारोकी छोरीले योकेबेदलाई भनिन्, "यो बालकलाई लैजानुहोस् र मेरो लागि दूध चुसाउनुहोस्, र म तपाईंलाई तपाईंको ज्याला दिनेछु, दिनको दुई सिक्का चाँदी।" अनि ती स्त्रीले बालकलाई लगिन् र दूध चुसाइन्।
२४ दुई वर्षको अन्तमा, त्यो बालक ठूलो भएपछि, उनले त्यस बालकलाई फिरऊनकी छोरीकहाँ ल्याइन्। त्यो बालक उनको छोरा जस्तै भयो। उनले उसको नाउँ मोशा राखिन्, किनभने उनले भनिन्, "मैले त्यस बालकलाई पानीबाट तानेर निकालेको हुँ।"
२५ अनि उनका बुबा अम्रामले उनको नाउँ कबार राखे किनकि उनले भने, "उनले आफ्नो पत्नीलाई त्यागेर गएकी थिइन्, त्यसैले उनले त्यसो गरे।"
२६ तिनकी आमा योकेबेदले उसको नाउँ यकूतीएल राखिन्, किनभने उनले भनिन्, "मैले सर्वशक्तिमान परमेश्वरमा उसको आशा गरेकी छु, र परमेश्वरले उसलाई मलाई पुनर्स्थापित गर्नुभयो।"
२७ अनि उनकी बहिनी मरियमले उसको नाम येरेद राखिन्, किनभने उनको अन्त्य के हुनेछ भनेर जान्नको लागि उनी उनको पछिपछि नदीमा ओर्लिन्।
२८ अनि उसको भाइ हारूनले उसको नाउँ अबी जानुह राखे। उनले भने, "मेरो बुबाले मेरी आमालाई छोडेर आफ्नै कारणले गर्दा उनीकहाँ फर्कनुभयो।"
२९ अनि अम्रामका बुबा कहतले उसको नाउँ अबिग्दोर राखे, किनभने उनकै खातिर परमेश्वरले याकूबको घरानाको भत्किएको भाग मर्मत गर्नुभयो, ताकि तिनीहरूले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई पानीमा फ्याँक्न नसकून्।
30 तिनीहरूकी सुँडेनीले उसको नाउँ अबी सोखो राखिन्, किनकि तिनले भनिन्, "हामका सन्तानहरूका कारणले गर्दा मोशा तीन महिनासम्म आफ्नो पालमा लुकेर बसे।"
31 अनि सबै इस्राएलले उसको नाउँ नतनेलको छोरा शमायाह राखे। तिनीहरूले भने, "उनको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूको पुकारा सुन्नुभयो र तिनीहरूलाई अत्याचारीहरूबाट बचाउनुभयो।"
३२ अनि मोशा फिरऊनको घरमा थिए, र फिरऊनकी छोरी बतियाको छोरा जस्तै थिए, र मोशा राजाका छोराहरू माझ हुर्के।

अध्याय ६९

1 एदोमका राजाको मृत्यु ती दिनहरूमा, आफ्नो शासनकालको अठारौं वर्षमा भयो। उनलाई एदोम देशमा आफ्नो राजकीय निवासको रूपमा बनाएको आफ्नो मन्दिरमा गाडियो।
२ एसावका सन्तानहरूले नदीको किनारमा भएको पातोरमा मानिसहरू पठाए र त्यहाँबाट शाऊल नाम गरेको सुन्दर आँखा भएको एक जना जवान मानिसलाई ल्याए। तिनीहरूले सम्लाको ठाउँमा त्यसलाई राजा बनाए।
३ शाऊलले एदोम देशमा एसावका सबै सन्तानमाथि चालीस वर्षसम्म शासन गरे।
४ जब मिश्रका राजा फारोले देखे कि बालामले इस्राएलीहरूको बारेमा दिएको सल्लाह सफल भएन, तर तिनीहरू अझै पनि फल्दै-फुल्दै, गुणा हुँदै र मिश्रभरि नै बढ्दै गए।
५ अनि ती दिनहरूमा फारोले इस्राएलीहरूलाई मिश्रभरि यो घोषणा गर्न आदेश दिए, "कसैले पनि आफ्नो दैनिक परिश्रमबाट केही पनि घटाउन नपरोस्।"
6 यदि कुनै मानिसले आफ्नो दैनिक काममा, चाहे त्यो ईंट होस् वा ईंट, कमजोर ठहरियो भने, उसको कान्छो छोरालाई तिनीहरूको ठाउँमा राखिनेछ।
७ त्यसबेला मिश्रको काम इस्राएलीहरूमा झन्झनै बढ्यो। यदि कुनै मानिसको दैनिक काममा एउटा ईँटा पनि कम पर्थ्यो भने, मिश्रीहरूले उसको कान्छो छोरालाई जबरजस्ती उसकी आमाबाट खोसेर बुबाले नभई छोडेको ईँटाको ठाउँमा राख्थे।
८ अनि मिश्रीहरूले इस्राएलका सबै सन्तानलाई दिनदिनै, धेरै समयसम्म त्यसै गरे।
९ तर लेवी कुलले सुरुदेखि नै आफ्ना दाजुभाइ इस्राएलीहरूसँग काम गरेनन्, किनकि लेवीका सन्तानहरूलाई सुरुमा इस्राएलीहरूप्रति मिश्रीहरूले गरेको धूर्तता थाहा थियो।

अध्याय ७०

1 अनि मोशा जन्मेको तेस्रो वर्षमा, फारो भोजमा बसिरहेका थिए, त्यसबेला रानी अल्परनिथ उनको दाहिनेपट्टि रानी बतिया उनको देब्रेपट्टि बसिरहेकी थिइन्, र बालक मोशा उनको काखमा सुतिरहेका थिए, र बओरको छोरा बालाम उनका दुई छोराहरूसँगै, र राज्यका सबै अगुवाहरू राजाको उपस्थितिमा टेबलमा बसिरहेका थिए।
२ अनि त्यो केटोले राजाको टाउकोमाथि आफ्नो हात पसार्यो, र राजाको टाउकोबाट मुकुट निकालेर आफ्नो टाउकोमा राखिदियो।

३ अनि जब राजा र राजकुमारहरूले त्यो केटाले गरेको काम देखे, राजा र राजकुमारहरू डराए, र एक जना मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई अचम्म माने।
४ राजाले आफ्नो सामु टेबलमा भएका अधिकारीहरूलाई भने, "हे राजकुमारहरू हो, यस विषयमा तिमीहरू के भन्छौ र तिमीहरू के भन्छौ? यस कार्यको कारणले त्यो केटोमाथि के सजाय हुनुपर्छ?"
5 तब बओरको छोरो जादूगर बालामले राजा र भारदारहरूलाई जवाफ दिए, र भने, "हे मेरा मालिक राजा, धेरै दिनदेखि तपाईंले देख्नुभएको सपना र तपाईंको दासले तपाईंलाई व्याख्या गरेको कुरा अब सम्झनुहोस्।"
६ अब यो हिब्रू केटाकेटीहरूमध्येको एउटा बालक हो, जसमा परमेश्वरको आत्मा छ। अनि मेरा मालिक राजाले यो बालकले यो काम बिना ज्ञान गरेको हो भनी नसोच्नुहोस्।
७ किनकि ऊ एक हिब्रू केटा हो, र बुद्धि र समझशक्ति उससँग छ, यद्यपि ऊ अझै बालक छ, र बुद्धिले उसले यो गरेको छ र आफ्नो लागि मिश्रको राज्य रोजेको छ।
८ किनकि सबै हिब्रूहरूको रीति यही हो कि तिनीहरूले राजाहरू र तिनीहरूका भारदारहरूलाई धोका दिन्छन्, यी सबै कामहरू धूर्ततापूर्वक गर्छन्, ताकि पृथ्वीका राजाहरू र तिनीहरूका मानिसहरूलाई काँप्न सकून्।
९ तिमीलाई थाहा छ, तिनीहरूका पुर्खा अब्राहामले यसरी नै काम गरेका थिए। उनले बाबेलका राजा निम्रोद र गरारका राजा अबीमेलेकको सेनालाई धोका दिएका थिए। उनले हेथका सन्तानहरूको देश र कनानका सबै राज्यहरू आफ्नो कब्जामा लिएका थिए।
१० अनि मिश्रदेश र त्यसको राजालाई बहकाउन उनी मिश्रदेशमा ओर्ले र आफ्नी पत्नी सारालाई भने, 'तिनी मेरी बहिनी हुन्।'
११ उनका छोरा इसहाकले पनि गरार गएर त्यहीं बसोबास गरे। अनि उनको शक्ति पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेकको सेनामाथि प्रबल भयो।
१२ उनले आफ्नी पत्नी रिबेकालाई आफ्नी बहिनी भन्दै पलिश्तीहरूको राज्यलाई ठेस पुर्‍याउने विचार पनि गरे।
१३ याकूबले पनि आफ्नो भाइसँग धोका दिए र उसको हातबाट उसको ज्येष्ठ अधिकार र आशीर्वाद खोसे।
१४ त्यसपछि उनी पदन-आराममा आफ्नी आमाको दाजु लाबानको घर गए र छल गरेर आफ्नी छोरी, गाईवस्तु र आफूसँग भएका सबै सम्पत्ति लिएर भागेर कनान देशमा आफ्नो बुबाकहाँ फर्किए।
१५ उनका छोराहरूले आफ्नो भाइ योसेफलाई बेचे, जो मिश्र गए र दास बने, र बाह्र वर्षसम्म झ्यालखानामा राखिए।
१६ जबसम्म पहिलेका फारोले सपना देखेनन् र उनलाई झ्यालखानाबाट निकालेनन् र उनले आफ्ना सपनाहरूको अर्थ खोलिदिएका कारणले गर्दा मिश्रका सबै राजकुमारहरूभन्दा उनलाई उच्च पारेनन्।
१७ अनि जब परमेश्वरले देशभरि अनिकाल ल्याउनुभयो, उहाँले आफ्ना बुबा, आफ्ना सबै दाजुभाइहरू र आफ्ना बुबाको घरानाका सबैलाई बोलाउन पठाउनुभयो र तिनीहरूलाई कुनै मूल्य वा इनाम बिना पालनपोषण गर्नुभयो, र मिश्रीहरूलाई दासको रूपमा किन्नुभयो।
१८ अब हे मेरा प्रभु महाराजा, हेर्नुहोस्, यो बालक मिश्रमा तिनीहरूको सट्टामा उठेको छ, तिनीहरूको कामअनुसार काम गर्न र प्रत्येक राजा, राजकुमार र न्यायाधीशसँग झगडा गर्न।
१९ यदि राजालाई खुशी लाग्यो भने, अब हामी उसको रगत जमिनमा बगाऔं, नत्रता ऊ ठूलो भएर तिम्रो हातबाट सरकार खोस्नेछ र उसले शासन गरेपछि मिश्रको आशा नष्ट हुनेछ।
२० त्यसपछि बिलामले राजालाई भने, "हामी मिश्रका सबै न्यायाधीशहरू र त्यसका ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलाऔं। यदि तपाईंले भन्नुभएझैं यो केटोलाई मृत्युदण्ड दिइयो भने, हामीलाई भनौं, र त्यसपछि हामी उसलाई मार्नेछौं।"
२१ अनि फारोले मिश्रका सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलाउन पठाए र तिनीहरू राजाकहाँ हाजिर भए। अनि परमप्रभुका एउटा स्वर्गदूत तिनीहरूका बीचमा आए, र उनी मिश्रका ज्ञानी मानिसहरूमध्ये एकजस्तै थिए।
२२ अनि राजाले ती ज्ञानी मानिसहरूलाई भने, "घरमा बस्ने यो हिब्रू केटोले के गरेको छ भनेर तिमीहरूले सुनेका छौ, अनि बालामले यस विषयमा यसरी न्याय गरेको छ।"
२३ अब तपाईंहरू पनि न्याय गर्नुहोस् र हेर्नुहोस् कि त्यो केटाले गरेको कामको लागि उसलाई के चाहिन्छ।
२४ अनि फारोका ज्ञानी मानिसहरूमध्ये एकजस्तो देखिने स्वर्गदूतले मिश्रका सबै ज्ञानी मानिसहरू, राजा र राजकुमारहरूको अगाडि यसरी जवाफ दिए:
२५ यदि राजालाई खुशी लाग्यो भने, राजाले मानिसहरूलाई बोलाउन पठाउँनुपर्छ जसले उनको अगाडि एउटा गोमेदको ढुङ्गा र आगोको कोइला ल्याऊन्, र ती बालकको अगाडि राखून्, र यदि बालकले आफ्नो हात पसारेर गोमेदको ढुङ्गा लियो भने, हामीले थाहा पाउनेछौं कि त्यो जवानले जे गरेको छ त्यो सबै बुद्धिले गरेको छ, र हामीले उसलाई मार्नु पर्छ।
२६ तर यदि उसले आफ्नो हात कोइलामा पसार्‍यो भने, हामीले थाहा पाउनेछौं कि उसले यो काम ज्ञानले गरेको थिएन, र ऊ बाँच्नेछ।
२७ अनि राजा र भारदारहरूलाई यो कुरा राम्रो लाग्यो। त्यसैले राजाले परमप्रभुका स्वर्गदूतको वचनअनुसार गरे।
२८ अनि राजाले गोमेदको ढुङ्गा र कोइला ल्याएर मोशाको अगाडि राख्न आदेश दिए।
२९ अनि तिनीहरूले त्यो केटोलाई तिनीहरूको अगाडि राखे, र त्यो केटोले आफ्नो हात गोमेद ढुङ्गामा पसार्न खोज्यो, तर परमप्रभुको दूतले उसको हात समातेर कोइलामा राखे, र उसको हातमा कोइलाको भुङ्ग्रो निभ्यो, र उसले त्यसलाई उठाएर आफ्नो मुखमा हालिदियो, र उसको ओठको केही भाग र जिब्रोको केही भाग जलायो, र उसको मुख र जिब्रो भारी भयो।
३० अनि जब राजा र राजकुमारहरूले यो देखे, तब तिनीहरूले थाहा पाए कि मोशाले राजाको शिरबाट मुकुट फुकालेर बुद्धिमानीपूर्वक काम गरेका थिएनन्।
३१ त्यसैले राजा र राजकुमारहरूले बालकलाई मार्नबाट रोके, त्यसैले मोशा हुर्कँदै फिरऊनको घरमा नै बसे, र परमप्रभु उनीसँग हुनुहुन्थ्यो।
३२ अनि जब त्यो केटो राजाको दरबारमा थियो, उसले बैजनी रंगको लुगा लगाएको थियो र ऊ राजाका छोराछोरीहरू माझ हुर्कियो।
३३ अनि जब मोशा राजाको दरबारमा हुर्के, फिरऊनकी छोरी बतियाले उनलाई आफ्नो छोरा जस्तै मान्थिन्, र फिरऊनका सबै

घरानाले उनलाई सम्मान गर्थे, र मिश्रका सबै मानिसहरू उनीसँग डराउँथे।
३४ अनि उनी दिनहुँ गोशेन देशमा जान्थे, जहाँ उनका दाजुभाइ इस्राएलीहरू बस्थे। मोशाले तिनीहरूलाई दिनहुँ सास फेर्न गाह्रो र कडा प्रसव वेदनामा परेको देख्थे।
३५ मोशाले तिनीहरूलाई सोधे, "तिमीहरूलाई किन दिनहुँ यो काम लगाइन्छ?"
३६ अनि तिनीहरूले आफूमाथि आइपरेका सबै कुराहरू र फारोले आफ्नो जन्मभन्दा अघि दिएका सबै आज्ञाहरू उनलाई सुनाए।
37 तिनीहरूले बओरको छोरा बालामले तिनीहरूको विरुद्धमा बनाएका सबै सल्लाहहरू र राजाको मुकुट उतारिदिँदा बालामले उनलाई मार्ने सल्लाह दिएका सबै कुराहरू उनलाई बताए।
३८ जब मोशाले यी कुराहरू सुने, तब उनको रिस बालाममाथि दन्कियो र उनले उसलाई मार्न खोजे। उनी दिनहुँ उसलाई ढुकेर बसे।
३९ अनि बालाम मोशासँग डराए, र उनी र उनका दुई छोराहरू उठेर मिश्रबाट निस्के, र तिनीहरू भागे र आफ्नो प्राण बचाए र कूश देशमा कूशका राजा किकियानसकहाँ गए।
४० मोशा राजाको दरबारमा बाहिर जाँदा र भित्र आउँदा परमप्रभुले फिरऊन, उनका सबै सेवकहरू र मिश्रका सबै मानिसहरूको नजरमा मोशालाई कृपा दिनुभयो। तिनीहरूले मोशालाई अत्यन्तै माया गर्थे।
४१ अनि मोशा आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भेट्न गोशेनमा गएका दिन आए। त्यहाँ उनले इस्राएलीहरूलाई कठिन काममा लागेको र बोझले काम गरिरहेको देखे। मोशा तिनीहरूको कारणले दुखी भए।
४२ अनि मोशा मिश्र फर्के र फिरऊनको घरमा गए, र राजाको सामु गए, र मोशाले राजाको सामु निहुरे।
४३ तब मोशाले फिरऊनलाई भने, "महाशय, म तपाईंबाट एउटा सानो कुरा माग्न आएको हुँ, मेरो अनुहार रित्तो नफर्काउनुहोस्।" फारोले उनलाई भने, "भन्नुहोस्।"
44 मोशाले फिरऊनलाई भने, "गोशेनमा बस्ने तपाईंका सेवक इस्राएलीहरूलाई आफ्नो कामबाट एक दिन आराम गर्न दिनुहोस्।"
45 तब राजाले मोशालाई भने, "हेर, मैले तिम्रो बिन्ती पूरा गर्नलाई तिम्रो अनुहार माथि उठाएको छु।"
४६ अनि फारोले मिश्र र गोशेनभरि एउटा घोषणा गर्न आदेश दिए, "तिमीहरूले पनि त्यही गर।
४७ राजाले तिमीहरूलाई यसो भन्नुहुन्छ, इस्राएलका सबै मानिसहरू हो, तिमीहरूले छ दिनसम्म आफ्नो काम र परिश्रम गर्नेछौ, तर सातौं दिनमा विश्राम गर्नेछौ र कुनै काम गर्नेछैनौ। राजा र बतियाहका छोरा मोशाले आज्ञा गरेझैं तिमीहरूले सबै दिन त्यसै गर्नेछौ।
४८ राजाले दिएको यो कुरामा मोशा खुसी भए, र इस्राएलका सबै मानिसहरूले मोशाले आज्ञा गरेबमोजिम गरे।
४९ किनकि यो कुरा परमप्रभुबाट इस्राएलका सन्तानहरूलाई भएको थियो, किनकि परमप्रभुले इस्राएलका सन्तानहरूलाई तिनीहरूका पुर्खाहरूको खातिर बचाउन सम्झन थाल्नुभएको थियो।
५० अनि परमप्रभु मोशासँग हुनुहुन्थ्यो र उनको ख्याति मिश्रभरि फैलियो।
५१ अनि मोशा सबै मिश्रीहरू र इस्राएलका सबै सन्तानको नजरमा महान् भए। उनले आफ्ना मानिसहरू इस्राएलको भलाइ खोजे र राजालाई शान्तिको वचन दिए।

अध्याय ७१

१ जब मोशा अठार वर्षको भए, उनले आफ्ना बुबा र आमालाई भेट्न चाहे। उनी गोशेनमा उनीहरूकहाँ गए। जब मोशा गोशेनको नजिक पुगे, उनी इस्राएलीहरूले काम गरिरहेको ठाउँमा पुगे। उनले तिनीहरूको भारी बोकेको देखे। उनले एक जना मिश्रीले आफ्ना एक हिब्रू दाजुभाइलाई हिर्काउँदै गरेको देखे।
२ अनि जब पिटेको मानिसले मोशालाई देख्यो, तब ऊ मद्दतको लागि दौड्यो, किनकि मोशा फारोको घरमा धेरै सम्मानित थिए। उसले उसलाई भन्यो, "हे मेरो मालिक, मेरो कुरा सुन्नुहोस्। यो मिश्री राती मेरो घरमा आयो, मलाई बाँध्यो र मेरो उपस्थितिमा मेरी पत्नीकहाँ आयो, र अब मेरो ज्यान लिन खोजिरहेको छ।"
३ जब मोशाले यो दुष्ट कुरा सुने, तब उनको रिस त्यस मिश्रीमाथि दन्कियो। उनी यताउता फर्के, र त्यहाँ कोही नभएको देखेर उनले त्यस मिश्रीलाई हिर्काए र बालुवामा लुकाए। अनि त्यस हिब्रूलाई त्यसलाई हिर्काउनेको हातबाट बचाए।
४ अनि हिब्रू आफ्नो घर गए, र मोशा आफ्नो घर फर्के, र निस्केर राजाको महलमा फर्किए।
५ अनि घर फर्केपछि त्यो मानिसले आफ्नी पत्नीलाई त्याग्ने विचार गर्‍यो, किनकि याकूबको घरानामा कुनै पनि पुरुषले आफ्नी पत्नीलाई अशुद्ध पारेपछि त्यसकहाँ जानु उचित थिएन।
६ अनि ती महिला गएर आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भनिन्। तर त्यस महिलाका दाजुभाइहरूले उसलाई मार्न खोजे। उनी आफ्नो घरतिर भागेर भागे।
७ दोस्रो दिन मोशा आफ्ना दाजुभाइहरूकहाँ गए र दुई जना मानिसहरूलाई झगडा गरिरहेको देखे। उनले दुष्टलाई भने, "तिमी किन आफ्नो छिमेकीलाई हिर्काउँछौ?"
८ अनि मोशाले उनलाई जवाफ दिएर भने, "कसले तिमीलाई हाम्रो शासक र न्यायकर्ता बनाएको छ? के तिमीले मिश्रीलाई मारेजस्तै मलाई पनि मार्न खोजिरहेका छौ?" मोशा डराए र भने, "के कुरा थाहा भइसक्यो?"
९ अनि फारोले यो कुरा सुने, र उनले मोशालाई मार्ने आदेश दिए, त्यसैले परमेश्वरले आफ्नो स्वर्गदूत पठाउनुभयो, र उनी रक्षकका कप्तानको रूपमा फारोकहाँ देखा परे।
१० अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतले अङ्गरक्षकका कप्तानको हातबाट तरवार लिए र त्यसको टाउको काटे, किनकि अङ्गरक्षकका कप्तानको रूप मोशाको रूप जस्तै भएको थियो।
११ अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतले मोशाको दाहिने हात समातेर उनलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याए, र उनलाई चालीस दिनको यात्राको दूरीमा मिश्रदेशको सिमानाबाहिर लगे।
१२ अनि उनका दाजु हारून मात्र मिश्रदेशमा रहे, र उनले इस्राएलीहरूलाई यसो भनेर अगमवाणी गरे,
१३ तिमीहरूका पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरू हरेकले आफ्ना आँखाका घिनलाग्दा मूर्तिहरू फ्याँकिदेओ, र मिश्रका मूर्तिहरूद्वारा आफूलाई अशुद्ध नपार।'
१४ तर त्यसबेला इस्राएलका मानिसहरूले विद्रोह गरे र हारूनको कुरा सुनेनन्।

१५ अनि यदि परमप्रभुले अब्राहाम, इसहाक र याकूबसँग बाँध्नुभएको करार सम्झनुभएन भने, परमप्रभुले तिनीहरूलाई नाश गर्ने विचार गर्नुभयो।
१६ ती दिनहरूमा फारोको हात इस्राएलीहरूमाथि कठोर हुँदै गयो, र परमेश्वरले आफ्नो वचन पठाउनुभएर तिनीहरूको ध्यान नदिउन्जेलसम्म उसले तिनीहरूलाई दबाएर राख्यो।

अध्याय ७२

१ ती दिनहरूमा कूशका सन्तानहरू, पूर्वका सन्तानहरू र अरामका सन्तानहरू बीच ठूलो युद्ध भयो, र तिनीहरूले कूशका राजाको विरुद्धमा विद्रोह गरे जसको हातमा तिनीहरू थिए।
२ त्यसैले कूशका राजा किकिअनस बालुवा जत्तिकै असंख्य कूशका सबै सन्तानहरूसँग निस्के र अराम र पूर्वका सन्तानहरूलाई आफ्नो अधीनमा ल्याउन लड्न गए।
३ अनि जब किकिअनस बाहिर निस्के, उनले जादूगर बालामलाई उनका दुई छोराहरूसँगै शहरको रक्षा गर्न र देशका सबैभन्दा तल्लो जातिका मानिसहरूलाई छोडे।
४ त्यसैले किकियानस अराम र पूर्वका मानिसहरूकहाँ गए, र उनले उनीहरू विरुद्ध लडे र उनीहरूलाई प्रहार गरे, र उनीहरू सबै किकियानस र उनका मानिसहरूको अगाडि घाइते भएर ढले।
५ अनि उनले तिनीहरूमध्ये धेरैलाई बन्दी बनाए र पहिले जस्तै तिनीहरूलाई आफ्नो अधीनमा ल्याए, र सधैं जस्तै तिनीहरूबाट कर लिन तिनीहरूको भूमिमा छाउनी हाले।
६ अनि बओरको छोरा बालाम, जब कूशका राजाले शहर र शहरका गरिबहरूको रक्षा गर्न उनलाई छोडेका थिए, तब उनी उठे र देशका मानिसहरूसँग राजा किकिएनसको विरुद्धमा विद्रोह गर्न र घर फर्कंदा उनलाई शहरमा प्रवेश गर्न नदिन सल्लाह दिए।
७ तब देशका मानिसहरूले उनको कुरा माने र उनलाई आफ्नो राजा बनाए। उनले उनका दुई छोरालाई सेनाका कप्तान बनाए।
८ त्यसैले तिनीहरू उठे र शहरका दुई कुनामा पर्खालहरू उठाए, र तिनीहरूले अत्यन्तै बलियो भवन बनाए।
९ अनि तेस्रो कुनामा तिनीहरूले शहर र नदीको बीचमा, कूशको सम्पूर्ण भूमिलाई घेरेको, अनगिन्ती खाल्डाहरू खने, र तिनीहरूले नदीको पानी त्यहाँ फुटाइदिए।
१० चौथो कुनामा तिनीहरूले आफ्नो मन्त्र र जादूद्वारा धेरै सर्पहरू जम्मा गरे, र तिनीहरूले शहरलाई बलियो बनाए र त्यहाँ बसोबास गरे, र तिनीहरूको अगाडि कोही पनि बाहिर वा भित्र गएनन्।
११ अनि किकिअनसले अराम र पूर्वका सन्तानहरू विरुद्ध लडे र पहिले जस्तै तिनीहरूलाई पराजित गरे, र तिनीहरूले उनलाई आफ्नो सामान्य कर दिए, र उनी गए र आफ्नो भूमिमा फर्किए।
१२ अनि जब कूशका राजा किकियानस र उनीसँग भएका सेनाका सबै कप्तानहरू आफ्नो शहर नजिक पुगे, तिनीहरूले आफ्नो आँखा उठाएर शहरका पर्खालहरू बनाइएका र धेरै अग्ला देखे, त्यसैले मानिसहरू यो देखेर छक्क परे।
१३ अनि तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "हामी युद्धमा ढिलो भएको देखेर र हामीसँग धेरै डराएपछि तिनीहरूले यो काम गरे, र शहरका पर्खालहरू उठाए र तिनीहरूलाई बलियो बनाए ताकि कनानका राजाहरू तिनीहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्न नआऊन्।"
१४ त्यसैले राजा र सेनाहरू सहरको ढोका नजिक पुगे र उनीहरूले माथि हेरे र देखे, सहरका सबै ढोकाहरू बन्द थिए, र उनीहरूले पहरेदारहरूलाई यसो भन्दै कराए, "हामीलाई खोल, ताकि हामी सहरमा प्रवेश गर्न सकौं।"
१५ तर पहरेदारहरूले तिनीहरूका राजा जादूगर बालामको आदेशमा उनीहरूका लागि ढोका खोल्न अस्वीकार गरे, उनीहरूले उनीहरूलाई आफ्नो शहरमा प्रवेश गर्न दिएनन्।
१६ त्यसैले तिनीहरूले शहरको ढोकाको अगाडि तिनीहरूसँग युद्ध गरे, र त्यस दिन किकियानसको सेनाका एक सय तीस जना मानिसहरू मारिए।
१७ अनि भोलिपल्ट पनि तिनीहरू लडाइँ जारी राखे र नदीको किनारमा लडे; तिनीहरूले पार गर्ने प्रयास गरे तर सकेनन्, त्यसैले तिनीहरूमध्ये केही खाडलमा डुबे र मरे।
१८ त्यसैले राजाले उनीहरूलाई रूखहरू काटेर डुंगा बनाउन आदेश दिए, जसमा उनीहरू आफूसम्म पुर्‍याउन सक्थे, र उनीहरूले त्यसै गरे।
१९ अनि जब तिनीहरू खाल्डो भएको ठाउँमा आइपुगे, पानी मिलहरूले घुमायो, र दसवटा डुङ्गामा सवार दुई सय मानिसहरू डुबे।
२० अनि तेस्रो दिन तिनीहरू सर्पहरू भएको छेउमा लड्न आए, तर तिनीहरू त्यहाँ पुग्न सकेनन्, किनकि सर्पहरूले तिनीहरूमध्ये एक सय सत्तरी जनालाई मारे। तिनीहरूले कूश विरुद्ध लड्न छोडे, र तिनीहरूले नौ वर्षसम्म कूशलाई घेरा हाले, कोही पनि बाहिर निस्केनन् न त भित्र पसे।
२१ त्यस समयमा जब कूश विरुद्ध युद्ध र घेराबन्दी भइरहेको थियो, मोशा मिश्रबाट भागे किनभने फिरऊनले मिश्रीलाई मारेको कारण उनलाई मार्न खोजिरहेका थिए।
२२ अनि मोशा अठार वर्षका थिए जब उनी फिरऊनको उपस्थितिबाट मिश्रबाट भागे, र उनी भागेर किकियानसको छाउनीमा पुगे, जुन त्यतिबेला कूशलाई घेरा हालिरहेको थियो।
२३ अनि तिनीहरूले कूशलाई घेरा हालेको समयभरि मोशा कूशका राजा किकियानसको छाउनीमा नौ वर्षसम्म रहे, र मोशा तिनीहरूसँगै बाहिर निस्के र भित्र आए।
२४ अनि राजा, राजकुमारहरू र सबै योद्धाहरूले मोशालाई माया गर्थे, किनकि उनी महान् र योग्य थिए, उनको कद एक महान सिंह जस्तै थियो, उनको अनुहार सूर्य जस्तै थियो, र उनको शक्ति सिंहको जस्तै थियो, र उनी राजाको सल्लाहकार थिए।
२५ अनि नौ वर्षको अन्त्यमा, किकियानसलाई एउटा नश्वर रोग लाग्यो, र उसको रोगले उसलाई जित्यो, र सातौं दिनमा उसको मृत्यु भयो।
२६ त्यसैले उनका नोकरहरूले उनको लाशमा लेपन गरे र उनलाई बोकेर मिश्र देशको उत्तरमा रहेको शहरको मूल ढोकाको सामु गाडे।
२७ अनि तिनीहरूले त्यसमाथि एउटा सुन्दर बलियो र अग्लो भवन बनाए, र तल ठूला ढुङ्गाहरू राखे।
२८ अनि राजाका शास्त्रीहरूले ती ढुङ्गाहरूमा आफ्ना राजा किकियानसको सबै शक्ति र उनले लडेका सबै युद्धहरू कुँदेका थिए, हेर, ती आजको दिनमा त्यहाँ लेखिएका छन्।
२९ अब कुशका राजा किकियानसको मृत्यु पछि युद्धको कारणले गर्दा उनका मानिसहरू र सेनाहरू धेरै शोकित भए।

३० त्यसैले तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, "हामीले यस समयमा के गर्ने भनेर हामीलाई सल्लाह दिनुहोस्, किनकि हामी आफ्नो घरबाट नौ वर्ष टाढा उजाडस्थानमा बसेका छौं।"
३१ यदि हामीले शहर विरुद्ध लड्ने भन्यौं भने हामीमध्ये धेरै जना घाइते हुनेछौं वा मारिनेछौं, र यदि हामी यहाँ घेराबन्दीमा रह्यौं भने हामी पनि मर्नेछौं।
३२ किनकि अब अरामका सबै राजाहरू र पूर्वका मानिसहरूले हाम्रा राजा मरेको कुरा सुन्नेछन्, र तिनीहरूले अचानक हामीमाथि शत्रुतापूर्ण तरिकाले आक्रमण गर्नेछन्, र हामीसँग लड्नेछन् र हामीमध्ये कसैलाई पनि बाँकी नराख्नेछन्।
३३ त्यसैले अब हामी गएर हामीमाथि राजा नियुक्त गरौं र सहर हाम्रो हातमा नपरुन्जेल घेराबन्दीमा बसौं।
३४ अनि तिनीहरूले त्यस दिन किकियानसको सेनाबाट एक जना मानिसलाई राजा चुन्न चाहे, र तिनीहरूले मोशा जस्तो आफूमाथि शासन गर्न रोजेको कुनै पनि व्यक्ति पाएनन्।
३५ अनि तिनीहरूले हतार-हतार गर्दै आफ्नो लुगा फुकाले र भुइँमा फ्याँके, र एउटा ठूलो थुप्रो बनाएर मोशालाई त्यसमाथि राखे।
३६ अनि तिनीहरू उठे र तुरही फुके र उनको सामु कराउँदै भने, "राजा जीवित रहून्, राजा जीवित रहून्!"
३७ अनि सबै मानिसहरू र कुलीनहरूले उनलाई किकियानसकी पत्नी, कूशी रानी अदोनियाहलाई पत्नीको रूपमा दिने कसम खाए, र त्यस दिन तिनीहरूले मोशालाई आफूमाथि राजा बनाए।
३८ अनि त्यस दिन कूशका सबै मानिसहरूले घोषणा गरे, "प्रत्येक मानिसले आफ्नो सम्पत्तिबाट मोशालाई केही न केही दिनुपर्छ।"
३९ अनि तिनीहरूले थुप्रोमाथि एउटा तन्ना ओछ्याए, र प्रत्येक मानिसले आफूसँग भएको केही न केही त्यसमा हाले, एउटा सुनको मुन्द्री र अर्कोले एउटा सिक्का।
४० कूशका मानिसहरूले मोशालाई ढुङ्गाको थुप्रोमा गोमेद, मोती र संगमरमर पनि फ्याँके। तिनीहरूले प्रशस्त मात्रामा सुन र चाँदी पनि फ्याँके।
41 मोशाले सबै सुन, चाँदी, सबै भाँडाकुँडा, धूप र गोमेदक रत्नहरू लिए, जुन सबै कूशका मानिसहरूले उनलाई दिएका थिए। मोशाले ती सबै आफ्नो भण्डारमा राखे।
४२ अनि त्यस दिन कूशका राजा किकियानसको ठाउँमा मोशाले कूशका सन्तानहरूमाथि शासन गरे।

अध्याय ७३

१ मिश्रका राजा फारोको शासनकालको पचपन्नौँ वर्षमा, अर्थात् इस्राएलीहरू मिश्रमा गएका एक सय सत्तापन्नौँ वर्षमा, मोशाले कूशमा राज्य गरे।
२ मोशाले कूशमाथि शासन गर्न थाल्दा सत्ताईस वर्षका थिए र उनले चालीस वर्ष शासन गरे।
३ अनि परमप्रभुले कूशका सबै सन्तानको नजरमा मोशालाई अनुग्रह र अनुग्रह प्रदान गर्नुभयो, र कूशका सन्तानहरूले उनलाई अत्यन्तै माया गर्थे, त्यसैले मोशा परमप्रभु र मानिसहरूबाट अनुग्रहित भए।
४ अनि उनको शासनकालको सातौं दिनमा, सबै कूशका मानिसहरू भेला भए र मोशाको सामु आए र भुइँमा निहुरिए।
५ अनि सबै केटाकेटीहरूले राजाको सामुन्ने एकसाथ कुरा गरे र भने, "हामीलाई यो शहरलाई के गर्ने भनेर सल्लाह दिनुहोस्।"
६ किनकि हामीले शहर वरिपरि घेरा हालेको नौ वर्ष भइसक्यो, र हाम्रा बालबच्चाहरू र पत्नीहरू देखेका छैनौं।
७ त्यसैले राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, "यदि तिमीहरूले मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुराहरू पालन गर्यौं भने, परमप्रभुले यो शहर हाम्रो हातमा सुम्पिदिनुहुनेछ र हामी यसलाई आफ्नो कब्जामा पार्नेछौं।"
८ किनकि यदि हामीले किकियानसको मृत्यु हुनुभन्दा अघिको युद्धमा जस्तै तिनीहरूसँग लड्यौं भने, हामीमध्ये धेरै जना पहिले जस्तै घाइते भएर लड्नेछौं।
९ अब हेर्नुहोस्, यस विषयमा तपाईंको लागि यो सल्लाह छ; यदि तपाईंले मेरो कुरा सुन्नुभयो भने, यो शहर हाम्रो हातमा सुम्पिनेछ।
१० त्यसैले सबै सेनाले राजालाई जवाफ दिए, "हाम्रा मालिकले जे आज्ञा गर्नुहुन्छ हामी त्यही गर्नेछौं।"
११ अनि मोशाले तिनीहरूलाई भने, "छाउनीभरि जाओ र सबै मानिसहरूलाई यसो भनेर आवाज निकाल,
१२ राजा यसो भन्नुहुन्छ, "जंगलमा जाऊ र सारसका बच्चाहरू लिएर आऊ, प्रत्येक मानिसले आफ्नो हातमा एउटा बच्चा लिएर आऊ।"
१३ अनि राजाको वचन उल्लङ्घन गर्ने जो कोहीले आफ्नो बच्चालाई ल्याएन भने, त्यो मारिनेछ र राजाले उसको सबै सम्पत्ति लिनेछन्।
१४ अनि जब तिमीले तिनीहरूलाई ल्याउँछौ, तिनीहरू तिम्रो हेरचाहमा हुनेछन्। तिनीहरू ठूला नभएसम्म तिमीले तिनीहरूलाई पालनपोषण गर्नेछौ। बाजका बच्चाहरूले जस्तै तिमीले तिनीहरूलाई दौडन सिकाउनेछौ।
१५ तब सबै कूशका मानिसहरूले मोशाका वचन सुने, र तिनीहरू उठे र छाउनीभरि यसो भनेर घोषणा गरे,
१६ हे सबै कूशका सन्तान हो, राजाको आज्ञा छ, तिमीहरू सबै जना वनमा जाओ, र त्यहाँ हरेकले आफ्नो हातमा आफ्ना बच्चाहरू समातेर घर ल्याओ।
१७ अनि राजाको आज्ञा उल्लङ्घन गर्ने जो कोही पनि मारिनेछ र उसको सबै सम्पत्ति राजाले लिनेछन्।
१८ अनि सबै मानिसहरूले त्यसै गरे, र तिनीहरू जङ्गलमा गए र देवदारुको रूखमा चढे र प्रत्येकले आफ्नो हातमा एउटा-एउटा बच्चा, सबै सारसका बच्चाहरू समाते, र तिनीहरूलाई मरुभूमिमा ल्याए र राजाको आदेशमा तिनीहरूलाई हुर्काए, र तिनीहरूले तिनीहरूलाई बाजका बच्चाहरू जस्तै दौडन सिकाए।
१९ अनि ती साना सारसहरूलाई हुर्काइसकेपछि, राजाले तिनीहरूलाई तीन दिनसम्म भोकै राख्ने आदेश दिए, र सबै मानिसहरूले त्यसै गरे।
२० अनि तेस्रो दिनमा, राजाले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरू आफैंलाई बलियो बनाऊ र वीर मानिसहरू बन, र प्रत्येकले आफ्नो कवच भिर, आफ्नो तरवार भिर, र प्रत्येकले आफ्नो घोडा चढ र आफ्नो हातमा आफ्नो सारस बोक।"
२१ अनि हामी उठेर सर्पहरू भएको ठाउँमा शहर विरुद्ध लड्नेछौं; अनि सबै मानिसहरूले राजाले आज्ञा गरेअनुसार गरे।
२२ अनि तिनीहरूले आफ्नो बच्चा हातमा लिएर गए। जब तिनीहरू सर्पहरू बस्ने ठाउँमा पुगे, राजाले तिनीहरूलाई भने, "प्रत्येकले आफ्नो बच्चा सारस सर्पहरूमाथि पठाओ।"
२३ अनि राजाको आदेशमा तिनीहरूले प्रत्येक मानिसले आफ्नो जवान सारस पठाए, र जवान सारसहरू सर्पहरूमाथि दौडे र तिनीहरू सबैलाई निले र त्यस ठाउँबाट तिनीहरूलाई नाश गरे।

२४ अनि जब राजा र मानिसहरूले त्यो ठाउँमा सबै सर्पहरू नष्ट भएको देखे, तब सबै मानिसहरूले ठूलो स्वरमा कराए।
२५ अनि तिनीहरू नजिक आएर शहरमाथि आक्रमण गरे र त्यसलाई कब्जा गरे र त्यसलाई आफ्नो कब्जामा लिए, र तिनीहरू शहरभित्र पसे।
२६ अनि त्यस दिन शहरका बासिन्दाहरूमध्ये एक हजार एक सय मानिसहरू मरे, शहरमा बस्ने सबै मानिसहरू, तर घेरा हाल्ने मानिसहरूमध्ये एक जना पनि मरेनन्।
२७ त्यसैले कूशका सबै छोराछोरीहरू आ-आफ्नो घर, आफ्नी पत्नी, छोराछोरी र आफ्ना सबै सम्पत्ति भएको ठाउँमा गए।
२८ अनि जादूगर बालामले जब शहर कब्जा गरिएको देखे, तब उनले ढोका खोले र उनी र उनका दुई छोरा र आठ दाजुभाइ भागेर मिश्रमा मिश्रका राजा फिरऊनकहाँ फर्के।
२९ परमप्रभुले मिश्रमाथि विपत्ति ल्याउनुहुँदा मोशाको विरुद्धमा उभिएका व्यवस्थाको पुस्तकमा उल्लेख गरिएका जादुगर र जादूगरहरू यिनीहरू नै हुन्।
३० त्यसैले मोशाले आफ्नो बुद्धिले शहर कब्जा गरे, र कूशका सन्तानहरूले कूशका राजा किकियानसको सट्टा उनलाई सिंहासनमा राखे।
३१ अनि तिनीहरूले उनको शिरमा शाही मुकुट लगाइदिए, र किकिअनसकी पत्नी, कूशी रानी अदोनियाहलाई पत्नीको रूपमा दिए।
32 मोशा आफ्ना पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरको भय मान्थे। यसकारण उनी तिनीकहाँ गएनन्, न त तिनीतिर आँखा फर्काए।
33 किनकि अब्राहामले आफ्नो दास एलीएजरलाई शपथ खान लगाएको कुरा मोशाले सम्झे। उनले भने, “मेरो छोरा इसहाकको लागि कनानी छोरीहरूमध्ये कुनै पनि स्त्रीलाई विवाह नगर।”
34 याकूब आफ्नो दाजुबाट भाग्दा इसहाकले जे गरे, त्यसै गरे। याकूबले उसलाई आज्ञा दियो, “तैंले कनानी छोरीहरूबाट कुनै पत्नी विवाह नगर्नू, न त हामका सन्तानहरूमध्ये कुनैसँग सम्बन्ध राख्नू।”
३५ किनकि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले नूहका छोरा हाम, उनका छोराछोरीहरू र उनका सबै सन्तानहरूलाई शेम र येपेतका सन्तानहरू र उनीहरूका पछिका सन्तानहरूलाई सदाको लागि दासको रूपमा दिनुभयो।
३६ त्यसैले मोशाले कूशमाथि शासन गर्दासम्म किकियानसकी पत्नीतिर आफ्नो हृदय र आँखा फर्काएनन्।
३७ अनि मोशाले आफ्नो जीवनभरि परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको भय माने, र मोशा आफ्नो सम्पूर्ण हृदय र आत्माले परमप्रभुको सामु सत्यतामा हिँडे, आफ्नो जीवनभरि सही बाटोबाट फर्केनन्; उनी दायाँ वा देब्रेतिर फर्केनन्, जुन बाटोमा अब्राहाम, इसहाक र याकूब हिँडेका थिए।
३८ अनि मोशाले कूशका सन्तानहरूको राज्यमा आफूलाई बलियो बनाए, र उनले आफ्नो सामान्य बुद्धिले कूशका सन्तानहरूलाई डोऱ्याए, र मोशाले आफ्नो राज्यमा समृद्धि हासिल गरे।
३९ त्यसै समयमा अराम र पूर्वका मानिसहरूले कूशका राजा किकिएनसको मृत्यु भएको सुने। त्यस समयमा अराम र पूर्वका मानिसहरूले कूशको विरुद्धमा विद्रोह गरे।
४० अनि मोशाले कूशका सबै मानिसहरूलाई भेला गरे, जो एक अत्यन्तै शक्तिशाली मानिसहरू थिए, लगभग तीस हजार मानिसहरू थिए। मोशा अराम र पूर्वका मानिसहरूसँग लड्न निस्के।
४१ अनि तिनीहरू पहिले पूर्वका मानिसहरूकहाँ गए, र जब पूर्वका मानिसहरूले तिनीहरूको खबर सुने, तिनीहरू तिनीहरूलाई भेट्न गए, र तिनीहरूसँग युद्ध गर्न लागे।
४२ पूर्वका मानिसहरू विरुद्ध युद्ध भयङ्कर भयो, त्यसैले परमप्रभुले पूर्वका सबै मानिसहरूलाई मोशाको हातमा सुम्पिदिनुभयो, र लगभग तीन सय मानिसहरू मारिए।
४३ पूर्वका सबै मानिसहरू फर्किए र पछि हटे। त्यसैले मोशा र कूशका मानिसहरूले तिनीहरूलाई पछ्याए र तिनीहरूलाई आफ्नो नियन्त्रणमा लिए, र तिनीहरूको चलनअनुसार तिनीहरूमाथि कर लगाए।
४४ त्यसैले मोशा र उनीसँग भएका सबै मानिसहरू त्यहाँबाट लडाइँको लागि अराम देशतिर लागे।
४५ अरामीहरू पनि तिनीहरूलाई भेट्न गए र तिनीहरूसँग लडे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई मोशाको हातमा सुम्पिदिनुभयो। धेरै अरामीहरू घाइते भएर लडे।
४६ अनि अरामीहरू पनि मोशा र कूशका मानिसहरूद्वारा परास्त भए र तिनीहरूले आफ्नो सामान्य कर पनि दिए।
४७ अनि मोशाले अरामीहरू र पूर्वका मानिसहरूलाई कूशका सन्तानहरूको अधीनमा ल्याए, र मोशा र उनका साथमा भएका सबै मानिसहरू कूश देशतिर लागे।
४८ अनि मोशाले कूशका सन्तानहरूको राज्यमा आफूलाई बलियो बनाए। परमप्रभु उनको साथमा हुनुहुन्थ्यो। अनि कूशका सबै मानिसहरू उनीसँग डराउँथे।

अध्याय ७४

1 केही समयपछि एदोमका राजा शाऊलको मृत्यु भयो। अक्बोरका छोरा बाल-हनानले उनको ठाउँमा शासन गरे।
2 कूशमाथि मोशाको शासनकालको सोह्रौं वर्षमा, अक्बोरका छोरा बाल-हनानले एदोम देशमा एदोमका सबै मानिसहरूमाथि अठतीस वर्षसम्म राज्य गरे।
३ उनको समयमा मोआबले एदोमको शक्तिको विरुद्धमा विद्रोह गर्यो। बददका छोरा हददको समयदेखि एदोम तिनीहरूको अधीनमा थियो। हददले तिनीहरूलाई र मिद्यानलाई आक्रमण गरे र मोआबलाई एदोमको अधीनमा ल्याए।
४ अनि जब अक्बोरका छोरा बाल-कानानले एदोममाथि शासन गरे, मोआबका सबै सन्तानले एदोमबाट आफ्नो निष्ठा त्यागे।
५ अनि ती दिनहरूमा अफ्रिकाका राजा एन्जियासको मृत्यु भयो, र उनको छोरा अज्द्रुबलले उनको ठाउँमा शासन गरे।
६ अनि ती दिनहरूमा चित्तिमका सन्तानहरूका राजा जेनेसको मृत्यु भयो, र तिनीहरूले उनलाई उनको मन्दिरमा गाडे जुन उनले क्यानोपियाको मैदानमा आफ्नो लागि बसोबासको लागि बनाएका थिए, र ल्याटिनसले उनको सट्टामा शासन गरे।
७ कूशका सन्तानहरूमाथि मोशाको शासनकालको बाइसौं वर्षमा, लाटिनसले कित्तीमका सन्तानहरूमाथि पैंतालीस वर्ष शासन गरे।
८ अनि उनले आफ्नो लागि एउटा ठूलो र शक्तिशाली धरहरा पनि बनाए, र त्यहाँ आफ्नो निवासको लागि एउटा सुन्दर मन्दिर पनि बनाए, ताकि प्रचलनअनुसार आफ्नो सरकार सञ्चालन गर्न सकियोस्।

९ आफ्नो शासनकालको तेस्रो वर्षमा उनले आफ्ना सबै सिपालु मानिसहरूलाई एउटा घोषणा गरे, जसले उनको लागि धेरै जहाजहरू बनाए।
१० अनि ल्याटिनसले आफ्ना सबै सेनाहरू जम्मा गरे, र तिनीहरू जहाजहरूमा आए, र अफ्रिकाका राजा एन्जियासका छोरा अज्द्रुबलसँग लड्न त्यहाँ गए, र तिनीहरू अफ्रिका आए र अज्द्रुबल र उनको सेनासँग युद्धमा संलग्न भए।
११ अनि ल्याटिनसले अज्द्रुबलमाथि विजय हासिल गरे, र ल्याटिनसले अज्द्रुबलबाट त्यो जलमार्ग लिए जुन उनका बुबाले चित्तिमका सन्तानहरूबाट ल्याएका थिए, जब उनले उजीकी छोरी यानियालाई पत्नीको रूपमा लिएका थिए, त्यसैले ल्याटिनसले जलमार्गको पुल उल्टाइदिए, र अज्द्रुबलको सम्पूर्ण सेनालाई ठूलो प्रहार गरे।
१२ अनि अज्द्रुबलका बाँकी रहेका बलिया मानिसहरूले आफूलाई बलियो बनाए, र तिनीहरूको हृदय ईर्ष्याले भरियो, र तिनीहरूले मृत्युको मुख ताके, र फेरि चित्तिमका ल्याटिनस राजासँग युद्धमा सामेल भए।
१३ अनि युद्ध अफ्रिकाका सबै मानिसहरूमाथि गम्भीर थियो, र तिनीहरू सबै ल्याटिनस र उनका मानिसहरूको अगाडि घाइते भए, र अज्द्रुबल राजा पनि त्यो युद्धमा मरे।
१४ अनि राजा अज्द्रुबलकी एउटी धेरै सुन्दरी छोरी थिइन्, जसको नाम उश्पेजेना थियो, र अफ्रिकाका सबै मानिसहरूले उनको सुन्दरता र सुन्दर उपस्थितिको कारणले गर्दा आफ्नो लुगामा उनको आकृति बुनेका थिए।
१५ अनि लाटिनसका मानिसहरूले अज्द्रुबलकी छोरी उश्पेजेनालाई देखे र आफ्ना राजा लाटिनसको सामु उनको प्रशंसा गरे।
१६ अनि ल्याटिनसले उनलाई आफूकहाँ ल्याउन आदेश दिए, र ल्याटिनसले उश्पेजेनालाई पत्नीको रूपमा लिए, र उनी चित्तिमतिर फर्किए।
१७ अनि एन्जियासको छोरा अज्द्रुबलको मृत्यु पछि, जब ल्याटिनस युद्धबाट आफ्नो भूमि फर्केका थिए, अफ्रिकाका सबै बासिन्दाहरू उठे र एन्जियासको छोरा, अज्द्रुबलको कान्छो भाइ, एनिबललाई लिए, र अफ्रिकाको सम्पूर्ण भूमिमा उनको भाइको सट्टा उनलाई राजा बनाए।
१८ अनि जब उनले शासन गरे, उनले चिट्टिमका सन्तानहरूसँग लड्न, आफ्नो भाइ अज्द्रुबलको कारण र अफ्रिकाका बासिन्दाहरूको कारणको बदला लिन चिट्टिम जाने संकल्प गरे, र उनले त्यसो गरे।
१९ अनि उनले धेरै जहाजहरू बनाए, र उनी आफ्नो सम्पूर्ण सेनासहित त्यसमा आए, र उनी चित्तिम गए।
२० त्यसैले अनीबलले चित्तिमका छोराछोरीहरूसँग लडे, र चित्तिमका छोराछोरीहरू अनीबल र उनको सेनाको अगाडि घाइते भए, र अनीबलले आफ्नो भाइको कारणको बदला लिए।
२१ अनि अनीबालले चित्तीमका सन्तानहरूसँग अठार वर्षसम्म युद्ध गरिरहे, अनि अनीबाल चित्तीमको भूमिमा बसे र लामो समयसम्म त्यहाँ पाल टाँगे।
२२ अनि अनीबालले कित्तीमका सन्तानहरूलाई धेरै नराम्रोसँग प्रहार गरे, र तिनले उनीहरूका महान् पुरुषहरू र राजकुमारहरूलाई मारे, र बाँकी मानिसहरूमध्ये लगभग असी हजार मानिसहरूलाई पनि मारे।
२३ अनि दिन र वर्षको अन्त्यमा, एनिबल आफ्नो अफ्रिकाको भूमिमा फर्के, र उनले आफ्नो भाइ अज्द्रुबलको स्थानमा सुरक्षित रूपमा शासन गरे।

अध्याय ७५

1 इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको एक सय असीऔं वर्षमा, योसेफको कुल, यूसुफको छोरा एफ्राइमको सन्तानबाट इस्राएलीहरूबाट तीस हजार साहसी मानिसहरू मिश्रबाट पैदल निस्के।
२ किनकि तिनीहरूले भने कि परमप्रभुले प्राचीन समयमा इस्राएलका सन्तानहरूलाई तोक्नुभएको अवधि पूरा भयो, जुन उहाँले अब्राहामसँग बोल्नुभएको थियो।
३ अनि ती मानिसहरूले आफूलाई कम्मर कसे, हरेकले आफ्नो तरवार आफ्नो कम्मरमा भिरे, र हरेकले आफ्नो हतियार आफ्नो कम्मरमा भिरे। तिनीहरूले आफ्नो बलमाथि भरोसा राखे, र तिनीहरू शक्तिशाली हातले मिश्रबाट निस्के।
४ तर तिनीहरूले बाटोको लागि कुनै सामान ल्याएनन्, केवल चाँदी र सुन, त्यस दिनको लागि रोटी पनि ल्याएनन्, किनकि तिनीहरूले पलिश्तीहरूबाट ज्यालाको लागि आफ्नो सामान लिने विचार गरे, र यदि होइन भने तिनीहरूले जबरजस्ती खोस्ने थिए।
५ अनि ती मानिसहरू धेरै शक्तिशाली र बहादुर थिए। एक जनाले एक हजारलाई खेद्न सक्थ्यो र दुई जनाले दश हजारलाई पराजित गर्न सक्थ्यो। त्यसैले तिनीहरूले आफ्नो बलमाथि भरोसा राखे र तिनीहरू जसरी भए पनि सँगै हिँडे।
६ अनि तिनीहरू गातको भूमितिर लागे। तिनीहरू तल गए र गातका गोठालाहरूलाई गातका मानिसहरूका गाईवस्तु चराउँदै गरेको भेट्टाए।
७ अनि तिनीहरूले गोठालाहरूलाई भने, "हामीलाई खानको लागि केही भेडाहरू देऊ, किनकि हामी भोकाएका छौं, किनकि हामीले आज केही पनि खाएनौं।"
८ गोठालाहरूले भने, "के यी हाम्रा भेडाहरू हुन् कि गाईवस्तुहरू हुन् कि हामीले तिनीहरूलाई ज्यालामा दिऊँ?" त्यसैले एप्रैमका मानिसहरूले जबरजस्ती तिनीहरूलाई लिन आए।
९ गातका गोठालाहरूले तिनीहरूमाथि कराए, यति टाढासम्म तिनीहरूको चिच्याहट सुनियो कि गातका सबै मानिसहरू तिनीहरूकहाँ गए।
१० जब गातका मानिसहरूले एप्रैमका मानिसहरूको दुष्ट काम देखे, तिनीहरू फर्केर गातका मानिसहरूलाई भेला गरे। प्रत्येकले आफ्नो हतियार लगाए र एप्रैमका मानिसहरूसँग युद्ध गर्न निस्के।
११ अनि तिनीहरूले गातको बेंसीमा तिनीहरूसँग युद्ध गरे। युद्ध घमासान भयो र त्यस दिन तिनीहरूले एक-अर्काबाट धेरै मानिसहरूलाई मारे।
12 दोस्रो दिन गातका मानिसहरूले पलिश्तीहरूका सबै शहरहरूमा सन्देश पठाए। तिनीहरूले भने,
१३ हाम्रो छेउमा आउनुहोस् र हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्। हामी एप्रैमका मानिसहरूलाई मार्न सक्छौं, जो मिश्रबाट हाम्रा गाईवस्तुहरू लिन र बिनाकारण हामीसँग लड्न आएका छन्।
१४ एफ्राइमका मानिसहरू भोक र तिर्खाले थाकेका थिए, किनकि तिनीहरूले तीन दिनदेखि केही खाएका थिएनन्। अनि

पलिश्तीहरूका शहरहरूबाट चालीस हजार मानिसहरू गातका मानिसहरूलाई सहयोग गर्न निस्के।
१५ यी मानिसहरू एफ्राइमका मानिसहरूसँग युद्ध गर्न लागेका थिए र परमप्रभुले एफ्राइमका मानिसहरूलाई पलिश्तीहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो।
१६ अनि तिनीहरूले मिश्रबाट आएका सबै एफ्राइमका सन्तानहरूलाई मारे, लडाइँबाट भागेका दश जना मानिसहरूबाहेक कोही पनि बाँकी रहेनन्।
१७ किनकि यो विपत्ति परमप्रभुबाट एफ्राइमका सन्तानहरूमाथि आएको थियो, किनकि तिनीहरूले मिश्रबाट निस्केर परमप्रभुको वचन उल्लङ्घन गरेका थिए, जुन समय परमप्रभुले प्राचीन समयमा इस्राएललाई तोक्नुभएको थियो।
१८ पलिश्तीहरू पनि मारिए, लगभग बीस हजार मानिसहरू। तिनीहरूका आफन्तहरूले ती मृत शरीरहरू बोकेर आफ्ना शहरहरूमा गाडे।
१९ एप्रैमका मानिसहरूका मारिएका मानिसहरू धेरै दिन र वर्षसम्म गातको बेंसीमा छोडिए। तिनीहरूलाई गाड्न ल्याइएन र बेंसीमा मानिसहरूका हड्डीहरू भरिए।
२० युद्धबाट बाँचेका मानिसहरू मिश्रमा आए र आफूमाथि आइपरेका सबै कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई सुनाए।
२१ तिनीहरूका बुबा एफ्राइमले धेरै दिनसम्म तिनीहरूको लागि शोक मनाए र उनका दाजुभाइहरू उनलाई सान्त्वना दिन आए।
२२ त्यसपछि उनी आफ्नी पत्नीकहाँ आए र उनले एउटा छोरा जन्माइन्। उनले उसको नाउँ बरीआ राखे, किनभने उनी उनको घरमा अभागी थिइन्।

अध्याय ७६

१ अनि ती दिनहरूमा अम्रामका छोरा मोशा अझै पनि कूश देशमा राजा थिए, र उनले आफ्नो राज्यमा उन्नति गरे, र उनले कूशका सन्तानहरूको शासन न्याय, धार्मिकता र इमानदारीमा चलाए।
२ मोशाले शासन गरेको सबै समय कूशका सबै मानिसहरूले उनलाई माया गर्थे। कूश देशका सबै बासिन्दाहरू उनीसँग धेरै डराउँथे।
३ अनि कूशमाथि मोशाको शासनकालको चालीसौं वर्षमा, मोशा राजकीय सिंहासनमा बसिरहेका थिए, जबकि रानी अदोनियाह उनको सामु थिइन्, र सबै भारदारहरू उनको वरिपरि बसिरहेका थिए।
४ अनि रानी अदोनियाहले राजा र भारदारहरूको सामु भनिन्, "तिमीहरू कूशका सन्तानहरू, यति लामो समयदेखि के गर्दै आएका छौ?
५ के तपाईंलाई थाहा छ, यस मानिसले कूशमाथि राज्य गरेको चालीस वर्षदेखि उसले मेरो नजिक आएको छैन, न त उसले कूशका सन्तानहरूका देवताहरूको सेवा गरेको छ।
६ अब सुन, हे कूशका सन्तानहरू हो, यो मानिस हाम्रो मातृभूमिको होइन, त्यसैले अब तिमीहरूमाथि शासन नगरोस्।
७ हेर, मेरो छोरा मेनाक्रस ठूलो भएको छ। त्यसले तिमीहरूमाथि शासन गरोस्। किनकि मिश्रको राजाको परदेशी दासको सेवा गर्नुभन्दा तिमीहरूको लागि आफ्ना मालिकको छोराको सेवा गर्नु राम्रो हो।
८ अनि कूशका सबै मानिसहरू र भारदारहरूले रानी अदोनियाहले भनेका कुराहरू सुने।
९ अनि सबै मानिसहरू साँझसम्म तयारी गरिरहेका थिए, र बिहान सबेरै उठेर किकियानसका छोरा मेनाक्रसलाई आफूमाथि राजा बनाए।
१० अनि कूशका सबै मानिसहरू मोशामाथि हात उठाउन डराए, किनकि परमप्रभु मोशासँग हुनुहुन्थ्यो, र कूशका मानिसहरूले मोशालाई दिएको शपथ सम्झे, त्यसैले तिनीहरूले उसलाई कुनै हानि गरेनन्।
११ तर कूशका सन्तानहरूले मोशालाई धेरै उपहार दिए र उनीहरूबाट ठूलो सम्मानका साथ पठाए।
१२ त्यसैले मोशा कूश देशबाट निस्के, र घर गए र कूशमाथि शासन गर्न छोडे, र कूश देशबाट निस्कँदा मोशा छयसठ्ठी वर्षका थिए, किनभने यो कुरा परमप्रभुबाट भएको थियो, किनकि प्राचीन समयमा उहाँले इस्राएललाई हामका सन्तानहरूको कष्टबाट निकाल्न तोक्नुभएको समय आइपुगेको थियो।
१३ त्यसैले मोशा मिद्यान गए, किनकि उनी फिरऊनको कारणले मिश्र फर्कन डराए। उनी मिद्यानमा पानीको इनारनेर गए र बसे।
१४ मिद्यानी रूएलका सात छोरीहरू आफ्नो बुबाको भेडाबाख्रा चराउन बाहिर गए।
१५ अनि तिनीहरू इनारमा आए र आफ्ना बुबाका भेडाबाख्राहरूलाई पानी खुवाउन पानी उघाएर ल्याए।
१६ त्यसैले मिद्यानका गोठालाहरू आए र तिनीहरूलाई धपाए। मोशा उठे र तिनीहरूलाई मदत गरे र बगाललाई पानी खुवाए।
१७ अनि तिनीहरू आफ्नो बुबा रूएलकहाँ घर फर्के र मोशाले तिनीहरूका लागि गरेका कामहरू उनलाई सुनाए।
१८ तिनीहरूले भने, "एक जना मिश्रीले हामीलाई गोठालाहरूको हातबाट छुटकारा दियो। उसले हाम्रो निम्ति पानी उघाएर भेडाबाख्रालाई खुवायो।"
१९ तब रूएलले आफ्नी छोरीहरूलाई भने, "त्यो कहाँ छ? तिमीहरूले उसलाई किन छोड्यौ?"
२० अनि रूएलले उसलाई बोलाउन पठाए र उसलाई घर ल्याए, र उसले ऊसँगै खाना खायो।
२१ अनि मोशाले रूएललाई बताए कि उनी मिश्रबाट भागेका थिए र उनले कुशमाथि चालीस वर्ष शासन गरेका थिए, र पछि उनीहरूले उनीबाट सरकार खोसेका थिए र सम्मान र उपहारहरू सहित शान्तिपूर्वक पठाएका थिए।
२२ जब रूएलले मोशाका कुरा सुने, तब रूएलले मनमनै भने, "म यस मानिसलाई झ्यालखानामा हाल्नेछु, जहाँ म कूशका सन्तानहरूलाई मिलाउनेछु, किनकि ऊ तिनीहरूबाट भागेको छ।"
२३ अनि तिनीहरूले उनलाई लगेर झ्यालखानामा हाले। मोशा दश वर्षसम्म कैदमा रहे। जब मोशा झ्यालखानामा थिए, रूएलकी छोरी सिप्पोराले उनलाई दया गरिन् र सधैं रोटी र पानी दिएर सहयोग गरिन्।
२४ इस्राएलका सबै सन्तानहरू मिश्रमा नै थिए र तिनीहरूले मिश्रीहरूलाई कठिन काममा लगाइरहेका थिए। त्यसबेलासम्म मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूमाथि कठोर काम गरिरहेका थिए।
२५ त्यसैबेला परमप्रभुले मिश्रका राजा फारोलाई प्रहार गर्नुभयो, र उनलाई खुट्टाको पैतालादेखि शिरको मुट्ठीसम्म कुष्ठरोगको महामारीले सताउनुभयो; इस्राएलीहरूको क्रूर व्यवहारको

कारणले गर्दा त्यसबेला परमप्रभुबाट मिश्रका राजा फारोमाथि यो विपत्ति आएको थियो।
२६ किनकि परमप्रभुले आफ्ना प्रजा इस्राएलका सन्तानहरूको प्रार्थना सुन्नुभएको थियो, र तिनीहरूको कडा परिश्रमको कारणले गर्दा तिनीहरूको पुकारा उहाँकहाँ आयो।
२७ तैपनि उहाँको क्रोध तिनीहरूबाट हटेन। फिरऊनको हात इस्राएलीहरूमाथि अझै पसारिएको थियो। फिरऊनले परमप्रभुको सामु आफ्नो घाँटी अट्टेरी बनाए। उनले इस्राएलीहरूमाथि आफ्नो जुवा बढाए र सबै किसिमका कठिन काम गरेर तिनीहरूको जीवनमा तीतोपन ल्याए।
२८ अनि जब परमप्रभुले मिश्रका राजा फारोमाथि विपत्ति ल्याउनुभयो, तब उनले आफ्ना ज्ञानी मानिसहरू र जादूगरहरूलाई उनलाई निको पार्न आग्रह गरे।
२९ अनि उनका ज्ञानी मानिसहरू र जादूगरहरूले उनलाई भने, यदि साना केटाकेटीहरूको रगत घाउहरूमा लगाइयो भने उनी निको हुनेछन्।
३० फिरऊनले तिनीहरूको कुरा सुने र इस्राएलीहरूका साना केटाकेटीहरू लैजान गोशेनमा आफ्ना सेवकहरूलाई पठाए।
३१ अनि फारोका सेवकहरूले गएर इस्राएलका सन्तानका शिशुहरूलाई तिनीहरूका आमाहरूको काखबाट जबरजस्ती लगे, र तिनीहरूले तिनीहरूलाई हरेक दिन एक-एक बच्चा, फारोकहाँ ल्याए, र वैद्यहरूले तिनीहरूलाई मारे र विपत्तिमा लगे; तिनीहरूले दिनभरि त्यसै गरे।
३२ फारोले मारेका केटाकेटीहरूको संख्या तीन सय पचहत्तर थियो।
३३ तर परमप्रभुले मिश्रका राजाका वैद्यहरूको कुरा सुन्नुभएन, र विपत्ति झन्झन् बढ्दै गयो।
३४ अनि फारो दश वर्षसम्म त्यो विपत्तिबाट पीडित रहे, तैपनि फारोको हृदय इस्राएलीहरूप्रति झन् कठोर भयो।
३५ दश वर्षको अन्त्यमा परमप्रभुले फारोलाई विनाशकारी विपत्तिहरू दिन जारी राख्नुभयो।
३६ अनि परमप्रभुले उनलाई नराम्रो गिर्खा र पेटको रोगले प्रहार गर्नुभयो, र त्यो रोगले उनलाई गहिरो पिलोमा परिणत गर्‍यो।
३७ त्यसैबेला फारोका दुई जना सेवकहरू गोशेन देशबाट आए जहाँ इस्राएलका सबै सन्तान थिए, र फारोको घरमा गएर भने, "हामीले इस्राएलका सन्तानहरूलाई आफ्नो काममा अल्छी र काममा लापरवाही गरेको देखेका छौं।"
३८ जब फिरऊनले आफ्ना सेवकहरूका कुरा सुने, तब उनको क्रोध इस्राएलीहरूमाथि दन्कियो, किनकि उनी आफ्नो शारीरिक पीडामा साह्रै दुखी भए।
३९ उनले जवाफ दिए र भने, "अब इस्राएलीहरूले म बिरामी छु भनेर थाहा पाएपछि, तिनीहरू फर्केर हामीलाई गिल्ला गर्छन्। त्यसैले अब मेरो लागि मेरो रथ तयार पार, र म गोशेनमा जानेछु र इस्राएलीहरूले मलाई कसरी गिल्ला गरिरहेका छन् भनेर हेर्नेछु।" त्यसैले उनका नोकरहरूले उनको लागि रथ तयार पारे।
४० अनि तिनीहरूले उसलाई घोडामा चढाए, किनकि ऊ आफैं घोडा चढ्न सक्दैनथ्यो।
41 अनि उनले दश जना घोडसवार र दश जना पैदल सिपाही लिएर गोशेनमा इस्राएलीहरूकहाँ गए।
४२ अनि जब तिनीहरू मिश्रको सिमानामा आइपुगे, राजाको घोडा दाखबारीको खोक्रो भागमा माथि उठेको साँघुरो ठाउँमा पुग्यो, दुवैतिर बार लगाइएको थियो, अर्कोपट्टि होचो, समतल भूमि थियो।
४३ अनि घोडाहरू त्यस ठाउँमा छिटो दौडे र एकअर्कालाई ठक्कर दिए, र अरू घोडाहरूले राजाको घोडालाई ठक्कर दिए।
४४ राजा चढिरहेको बेलामा राजाको घोडा बेंसीमा खस्यो। जब राजा लडे, तब रथ राजाको अनुहार उल्टो भयो र घोडा राजामाथि पल्टियो। राजा चिच्याए, किनभने उनको शरीर धेरै दुखेको थियो।
४५ राजाको शरीरको मासु च्यातियो र हड्डीहरू भाँचिए र उनी चढ्न सकेनन्, किनकि यो परमप्रभुबाट भएको थियो, किनकि परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरू, इस्राएलका मानिसहरूको पुकारा र तिनीहरूको दुख सुन्नुभएको थियो।
४६ अनि उनका नोकरहरूले उनलाई अलि-अलि गर्दै आफ्नो काँधमा बोकेर मिश्र फर्काए, अनि उनीसँग भएका घोडचढीहरू पनि मिश्र फर्किए।
४७ अनि तिनीहरूले उनलाई आफ्नो ओछ्यानमा सुताए, र राजालाई थाहा भयो कि उनको मृत्यु नजिकै आएको छ, त्यसैले उनकी पत्नी अपरानिथ रानी आएर राजाको सामु रोइन्, र राजा उनीसँगै धेरै रोए।
४८ अनि त्यस दिन उनका सबै भारदारहरू र सेवकहरू आए र राजालाई त्यो कष्टमा देखे, र उनीसँगै ठूलो स्वरमा रोए।
४९ अनि राजाका राजकुमारहरू र उनका सबै सल्लाहकारहरूले राजालाई उनको सट्टामा देशमा राजा हुन सल्लाह दिए, जसलाई उनले आफ्ना छोराहरूबाट रोज्न सक्छन्।
५० अनि राजाका तीन छोरा र दुई छोरीहरू थिए जसलाई उनकी पत्नी अपरानितले जन्माएकी थिइन्। राजाका उपपत्नीहरूका छोराछोरीहरू बाहेक।
५१ तिनीहरूका नाउँ यी नै थिए: जेठा ओथ्री, माहिला आदिकाम, र साहिँला मोरियन, र तिनीहरूका बहिनीहरूको नाउँ, जेठी बतिया र अर्की अकुजीको नाउँ।
५२ अनि राजाको जेठो छोरा ओथ्री एक मूर्ख थियो, झट्टै बोल्थ्यो र हतार गर्थ्यो।
५३ तर आदिकाम एक धूर्त र बुद्धिमान मानिस थिए र मिश्रको सबै ज्ञानमा जानकार थिए, तर उनी अशिष्ट, शरीरमा मोटा र कदमा धेरै छोटो थिए; उनको उचाइ एक हात थियो।
५४ अनि जब राजाले आफ्नो छोरा आदिकामलाई सबै कुरामा बुद्धिमान र बुद्धिमान देखे, राजाले उनको मृत्यु पछि उनको सट्टामा उनी राजा हुने निर्णय गरे।
55 उनले दश वर्षकी अबीलोटकी छोरी गदूदालाई विवाह गरे, र उनले चार छोराहरूलाई जन्माइन्।
५६ अनि त्यसपछि उनले गएर तीन जना पत्नीहरू ल्याए र आठ छोरा र तीन छोरीहरू जन्माए।
५७ अनि राजामाथि अशान्ति धेरै बढ्यो, र उनको मासु गर्मीको समयमा, घामको तापमा खेतमा फ्याँकिएको लाशको मासु जस्तै गन्हाउन थाल्यो।
५८ अनि जब राजाले देखे कि उनको रोगले उनलाई धेरै बलियो बनाएको छ, उनले आफ्नो छोरा आदिकामलाई आफूकहाँ ल्याउन आदेश दिए, र उनीहरूले उनको ठाउँमा उनलाई देशको राजा बनाए।
५९ अनि तीन वर्षको अन्त्यमा, राजा लज्जित, अपमानित र घृणामा मरे। उनका सेवकहरूले उनलाई बोकेर सोअन मिस्रैममा मिश्रका राजाहरूको चिहानमा गाडे।

६० तर राजाहरूले जस्तै तिनीहरूले उनको शव सुगन्धित शरीरमा लेपन गरेनन्, किनकि उनको शरीर दुर्गन्धित थियो, र दुर्गन्धले गर्दा उनीहरू उनको शव सुगन्धित शरीरमा लेपन गर्न नजिक जान सकेनन्, त्यसैले उनीहरूले हतारमा उनलाई गाडे।
61 किनकि यो विपत्ति परमप्रभुबाट उसमाथि आएको थियो, किनकि उसको समयमा उसले इस्राएललाई गरेको विपत्तिको बदला परमप्रभुले उसमाथि ल्याउनुभएको थियो।
६२ अनि उनी डर र लज्जाले मरे, र उनका छोरा आदिकामले उनको ठाउँमा शासन गरे।

अध्याय ७७

१ आदिकामले मिश्रमाथि शासन गर्दा बीस वर्षका थिए, उनले चार वर्ष राज्य गरे।
२ इस्राएलीहरू मिश्रमा गएको दुई सय छैटौं वर्षमा आदिकामले मिश्रमाथि शासन गरे, तर उनका पुर्खाहरूले शासन गरेको लामो समयसम्म मिश्रमाथि शासन गरेनन्।
३ किनकि उनका बुबा मेलोलले मिश्रमा चौरासी वर्ष राज्य गरे, तर दश वर्षसम्म बिरामी परेर मरे, किनकि उनले परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट काम गरेका थिए।
४ अनि सबै मिश्रीहरूले मिश्रमा गर्ने रीतिअनुसार, उनका पुर्खाहरूको नाउँअनुसार, आदिकाम फारोको नाउँ राखे।
५ अनि फारोका सबै ज्ञानी मानिसहरूले आदिकाम अहुजको नाम राखे, जसलाई मिश्री भाषामा छोटकरीमा अहुज भनिन्छ।
६ अनि आदिकाम अत्यन्तै कुरूप थियो, ऊ एक हात र एक बित्ता अग्लो थियो र उसको दाह्री खुट्टाको पैतालासम्मै फैलिएको थियो।
७ अनि फारो मिश्रमाथि शासन गर्न आफ्नो बुबाको सिंहासनमा बसे, र उनले आफ्नो बुद्धिमानीपूर्वक मिश्रको शासन चलाए।
८ जब उनी राजा भए, उनले आफ्ना पिता र अघिका सबै राजाहरूलाई भन्दा दुष्टतामा उछिने। उनले इस्राएलका मानिसहरूमाथि आफ्नो जुवा बढाए।
९ अनि उनी आफ्ना नोकरहरूसँग इस्राएलीहरूकहाँ गोशेनमा गए, र उनीहरूमाथि काम गर्नलाई बलियो बनाए। उनले तिनीहरूलाई भने, "आफ्नो काम, हरेक दिनको काम पूरा गर, र मेरा पिताको समयमा जस्तै आजदेखि हाम्रो कामबाट तिमीहरूका हातहरू ढिला नहोस्।"
१० अनि तिनले इस्राएलीहरूबाट तिनीहरूमाथि अधिकारीहरू नियुक्त गरे, र आफ्ना सेवकहरूबाट ती अधिकृतहरू नियुक्त गरे।
११ अनि दिनहुँको सङ्ख्याअनुसार तिनीहरूले इँटाको नाप लिएर तिनीहरूमाथि इँटा राखिदिए, अनि तिनी फर्केर मिश्रतिर लागे।
१२ त्यसबेला फारोका कामदारहरूले फारोको आज्ञाअनुसार इस्राएलीहरूका नाइकेहरूलाई यसो भनेर आज्ञा दिए,
१३ फारोले यसो भन्नुहुन्छ, "प्रत्येक दिन आफ्नो काम गर, र आफ्नो काम पूरा गर, र इँटको दैनिक नाप पालन गर; केही पनि घटाउन नखोज।"
१४ अनि यस्तो हुनेछ कि यदि तिमीहरूले दैनिक इँटाको काममा कमी पायौ भने, म तिमीहरूका साना केटाकेटीहरूलाई तिनीहरूको सट्टामा राख्नेछु।
१५ अनि मिश्रका कामदारहरूले फारोले आज्ञा गरेअनुसारै गरे।
१६ जब इस्राएलीहरूले दैनिक इँटाको नापमा कुनै कमी पाइन्थ्यो, फिरऊनका कामदारहरू इस्राएलीहरूका पत्नीहरूकहाँ जान्थे र इस्राएलीहरूका शिशुहरूलाई कम इँटाको संख्यासम्म लग्थे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई जबरजस्ती तिनीहरूका आमाको काखबाट लग्थे र इँटाको सट्टा भवनमा राख्थे।
१७ जब तिनीहरूका आमाबाबुले तिनीहरूको लागि रोइरहेका थिए र रोइरहेका थिए, तिनीहरूले भवनको भित्तामा आफ्ना शिशुहरूको रोएको आवाज सुने।
१८ अनि कामदारहरूले इस्राएलमाथि प्रबल भएर इस्राएलीहरूलाई भवनमा राख्न लगाए। इस्राएलीहरूले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई भवनमा राख्नुपर्थ्यो। यहाँसम्म कि एक जना मानिसले आफ्नो छोरालाई भित्तामा राख्यो र त्यसमाथि माटो छर्क्यो। त्यस मानिसका आँखाहरू उसको लागि रोए, र उसको आँसु उसको छोरामाथि बग्यो।
१९ मिश्रका कामदारहरूले धेरै दिनसम्म इस्राएलका बालकहरूमाथि त्यस्तै व्यवहार गरे, र कसैले पनि इस्राएलका बालकहरूमाथि दया देखाएनन्, न त दया देखाए।
२० अनि भवनमा मारिएका सबै बालबालिकाहरूको संख्या दुई सय सत्तरी थियो, जसमध्ये केहीलाई तिनीहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूले खाली छोडेका इँटाहरूको सट्टामा बनाएका थिए, र केहीलाई तिनीहरूले भवनबाट मृत अवस्थामा निकालेका थिए।
२१ अनि आदिकामको समयमा इस्राएलका सन्तानहरूमाथि लगाइएको परिश्रम उनका पिताको समयमा गरेको भन्दा धेरै कठिन थियो।
२२ अनि इस्राएलका सन्तानहरूले आफ्नो भारी कामको कारणले दिनहुँ सुस्केरा हाल्थे, किनकि तिनीहरूले मनमनै भनेका थिए, "हेर, जब फारो मर्नेछ, उसको छोरा उठ्नेछ र हाम्रो काम हलुका गर्नेछ।"
२३ तर तिनीहरूले पछिल्लो कामलाई पहिलेको भन्दा बढ्ता गरे, र इस्राएलका सन्तानहरूले यसमा सुस्केरा हाले र तिनीहरूको परिश्रमको कारणले तिनीहरूको पुकारा परमेश्वरकहाँ पुग्यो।
२४ ती दिनहरूमा परमेश्वरले इस्राएलका सन्तानहरूको आवाज र तिनीहरूको पुकारा सुन्नुभयो, र उहाँले अब्राहाम, इसहाक र याकूबसँग बाँध्नुभएको आफ्नो करार सम्झनुभयो।
२५ अनि परमेश्वरले ती दिनहरूमा इस्राएलका सन्तानहरूको बोझ र उनीहरूको भारी काम देख्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई छुटकारा दिने निर्णय गर्नुभयो।
२६ अनि अम्रामका छोरा मोशा त्यसबेलासम्म मिद्यानी रूएलको घरमा झ्यालखानामा थुनिएका थिए, र रूएलकी छोरी सिप्पोराले दिनहुँ गोप्य रूपमा उनलाई खाना खुवाइन्।
२७ अनि मोशालाई रूएलको घरको झ्यालखानमा दश वर्षसम्म थुनियो।
२८ अनि दश वर्षको अन्त्यमा, जुन फारोको मिश्रमाथि शासनको पहिलो वर्ष थियो, आफ्नो बुबाको ठाउँमा,
२९ सिप्पोराले आफ्नो बुबा रूएललाई भनिन्, "तिमीले दश वर्षसम्म जेलमा राखेको हिब्रू मानिसलाई कसैले सोधपुछ गर्दैन वा खोज्दैन।"
30 अब, यदि तपाईंलाई राम्रो लाग्छ भने, हामी उसलाई जिउँदो छ कि छैन भनेर हेर्न पठाउँछौं। तर उनको बुबालाई थाहा थिएन कि उनले उनलाई समर्थन गरेकी छिन्।
31 तब उनका बुबा रूएलले उनलाई भने, "के कहिल्यै यस्तो भएको छ कि कुनै मानिस दश वर्षसम्म खान नपाई जेलमा थुनियो र बाँच्यो?

32 सिप्पोराले आफ्नो बुबालाई भनिन्, "तिमीले सुनेका छौ कि हिब्रूहरूका परमेश्वर महान् र भयानक हुनुहुन्छ, अनि उहाँले तिनीहरूका निम्ति सधैं आश्चर्यकर्महरू गर्नुहुन्छ।"
३३ उहाँले नै अब्राहामलाई कल्दीहरूको ऊरबाट, इसहाकलाई उनका पिताको तरवारबाट र याकूबलाई परमप्रभुको स्वर्गदूतबाट छुटकारा दिनुभयो जसले यब्बूकको घाटमा उनीसँग कुस्ती खेलेका थिए।
३४ साथै यस मानिससँग उहाँले धेरै काम गर्नुभएको छ, उहाँले उसलाई मिश्रको नदीबाट, फारोको तरवारबाट र कूशका सन्तानबाट बचाउनुभएको छ, त्यसैले उहाँले उसलाई अनिकालबाट पनि बचाउन सक्नुहुन्छ र जीवित राख्न सक्नुहुन्छ।
35 रूएललाई यो कुरा राम्रो लाग्यो। उनले आफ्नी छोरीको सल्लाह अनुसार गरे। उनले मोशालाई के भयो भनेर जान्नको लागि झ्यालखानामा मानिसहरू पठाए।
३६ अनि उनले देखे, र मोशा झ्यालखानामा बसिरहेको मानिसलाई देखे, जो आफ्ना खुट्टामा उभिरहेका थिए र आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरको प्रशंसा र प्रार्थना गरिरहेका थिए।
३७ अनि रूएलले मोशालाई झ्यालखानाबाट बाहिर निकाल्न आज्ञा दिए, त्यसैले तिनीहरूले उसको खौरिदिए र उसले आफ्नो कैदखानाको लुगा फेरेर रोटी खाए।
३८ अनि त्यसपछि मोशा घरको पछाडि रहेको रूएलको बगैंचामा गए, र त्यहाँ उनले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे, जसले उनको लागि शक्तिशाली आश्चर्यकर्महरू गर्नुभएको थियो।
३९ अनि प्रार्थना गर्दागर्दै उनले आफ्नो विपरीततिर हेरे, र बगैंचाको बीचमा रोपिएको जमिनमा नीलमको काठ राखिएको देखे।
४० अनि उनी लौरोको नजिक गए र हेरे, अनि सेनाहरूका परमप्रभुको नाम त्यसमा कुँदिएको, लेखिएको र लौरोमा विकसित भएको देखे।
४१ अनि उनले त्यो पढे र आफ्नो हात पसारेर झाडीबाट जङ्गलको रूख झैं उखेले, र लट्ठी उनको हातमा थियो।
४२ अनि यो त्यही लौरो हो जसद्वारा हाम्रा परमेश्वरले स्वर्ग र पृथ्वी, तिनका सबै सेना, समुद्र, नदी र तिनका सबै माछाहरू सृष्टि गरेपछि उहाँले गर्नुभएका सबै कामहरू गर्नुभएको थियो।
४३ अनि जब परमेश्वरले आदमलाई अदनको बगैंचाबाट निकाल्नुभयो, उनले आफ्नो हातमा लौरो लिए र गएर त्यो जमिन जोते जहाँबाट उनलाई निकालिएको थियो।
४४ अनि त्यो लौरो नूहकहाँ आयो र शेम र उनका सन्तानहरूलाई दिइयो, जबसम्म त्यो हिब्रू अब्राहामको हातमा पुग्दैनथ्यो।
४५ अनि जब अब्राहामले आफ्नो छोरा इसहाकलाई सबै थोक दिए, तब उनले त्यो लौरो पनि इसहाकलाई दिए।
४६ याकूब भागेर पद्दन-आराम जाँदा, उसले त्यो आफ्नो हातमा लग्यो, र आफ्नो बुबाकहाँ फर्किंदा पनि उसले त्यो आफ्नो पछाडि छोडेको थिएन।
४७ अनि मिश्रमा जाँदा तिनले त्यो भूमि आफ्नो हातमा लिए र योसेफलाई दिए, आफ्ना दाजुभाइहरूभन्दा एक भाग बढी, किनकि याकूबले त्यो भूमि आफ्नो दाजु एसावबाट जबरजस्ती लिएका थिए।
४८ योसेफको मृत्युपछि, मिश्रका कुलीनहरू योसेफको घरमा आए, र त्यो लौरो मिद्यानी रूएलको हातमा पर्यो, र जब उनी मिश्रबाट निस्के, उनले त्यसलाई आफ्नो हातमा लिएर आफ्नो बगैंचामा रोपे।
४९ अनि किनीहरूका सबै बहादुर मानिसहरूले सिप्पोराकी छोरीलाई लिन खोज्दा त्यसलाई खोस्न खोजे, तर तिनीहरू सफल भएनन्।
५० त्यसैले त्यो लौरो रूएलको बगैंचामा रोपिएको रह्यो, जबसम्म त्यसमाथि अधिकार भएको मानिस आएर त्यसलाई लिएन।
५१ जब रूएलले मोशाको हातमा लौरो देखे, तब उनी छक्क परे र आफ्नी छोरी सिप्पोरालाई मोशाको पत्नीको रूपमा दिए।

अध्याय ७८

1 त्यसै समयमा एदोमका राजा अक्बोरका छोरा बाल-कन्नानको मृत्यु भयो र एदोम देशमा उनको आफ्नै घरमा गाडियो।
२ उसको मृत्युपछि एसावका सन्तानहरूले एदोम देशमा मानिसहरू पठाए र त्यहाँबाट एदोममा बस्ने हदद नाम गरेको एक जना मानिसलाई ल्याए। तिनीहरूले बाल-कन्नानको सट्टामा त्यसलाई आफ्नो राजा बनाए।
3 हददले एदोमका मानिसहरूमाथि अठ्चालीस वर्ष शासन गरे।
४ अनि जब उनले शासन गरे, उनले मोआबका सन्तानहरू विरुद्ध लड्ने निर्णय गरे, तिनीहरूलाई पहिले जस्तै एसावका सन्तानहरूको शक्तिमा ल्याउन, तर उनी सकेनन्, किनभने मोआबका सन्तानहरूले यो कुरा सुने, र तिनीहरू उठे र आफ्ना दाजुभाइहरूबाट आफूमाथि राजा चुन्न हतार गरे।
५ त्यसपछि तिनीहरूले एउटा ठूलो जातिलाई भेला गरे र एदोमका राजा हददको विरुद्धमा युद्ध गर्न आफ्ना दाजुभाइ अम्मोनीहरूकहाँ सहायताको लागि पठाए।
6 हददले मोआबका मानिसहरूले गरेका कामहरू सुने। उनी तिनीहरूसँग साह्रै डराए। उनले तिनीहरूसँग युद्ध गर्नबाट आफूलाई रोके।
७ ती दिनहरूमा मिद्यानमा बस्ने अम्रामका छोरा मोशाले मिद्यानी रूएलकी छोरी सिप्पोरालाई विवाह गरे।
८ अनि सिप्पोरा याकूबका छोरीहरूको मार्गमा हिँडिन्, उनी सारा, रिबेका, राहेल र लेआको धार्मिकताभन्दा कम थिइनन्।
९ सिप्पोरा गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन्। उनले आफ्नो नाम गेर्शोम राखे किनभने उनले भनेका थिए, "म विदेशमा परदेशी थिएँ।" तर उनले आफ्नो ससुरा रूएलको आज्ञाअनुसार खलडीको खतना गरेनन्।
१० अनि फेरि गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन्। तर तिनले उसको खलडीको खतना गरिन् र उसको नाउँ एलीएजर राखिन्, किनकि मोशाले भनेका थिए, "मेरा पुर्खाहरूका परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नुभयो र मलाई फिरऊनको तरवारबाट बचाउनुभयो।"
११ त्यसबेला मिश्रका राजा फिरऊनले इस्राएलीहरूको काम धेरै बढाइदिए, र इस्राएलीहरूमाथि आफ्नो जुवा अझ गह्रौं बनाइदिए।
१२ अनि उनले मिश्रमा एउटा घोषणा गर्न आदेश दिए, "अबदेखि ईँटा बनाउनको लागि मानिसहरूलाई पराल नदेऊ। तिनीहरूले पराल भेट्टाउन सकेसम्म आफैंले बटुल्न जाऊन्।"
१३ अनि तिनीहरूले बनाउने ईँटाहरूको संख्या पनि हरेक दिन दिनुपर्छ, र त्यसबाट केही पनि घटाउनुपर्छ भन्ने छैन, किनकि तिनीहरू आफ्नो काममा अल्छी छन्।
१४ अनि इस्राएलका सन्तानहरूले यो सुने, र तिनीहरूले शोक गरे र सुस्केरा हाले, र आफ्ना आत्माको तीतोपनको कारणले परमप्रभुलाई पुकारे।

१५ परमप्रभुले इस्राएलीहरूको पुकार सुन्नुभयो र मिश्रीहरूले तिनीहरूलाई गरेको अत्याचार देख्नुभयो।
१६ अनि परमप्रभु आफ्ना मानिसहरू र आफ्नो उत्तराधिकारप्रति डाही हुनुभयो, र तिनीहरूको आवाज सुन्नुभयो, र तिनीहरूलाई मिश्रको कष्टबाट निकालेर कनानको भूमि अधिकारको रूपमा दिने निर्णय गर्नुभयो।

अध्याय ७९

1 ती दिनहरूमा मोशाले सीनको उजाडस्थानको पारिपट्टि आफ्नो ससुरा रूएलको बगाल चराउँदै थिए। मोशाले आफ्नो ससुराबाट लिएको लौरो आफ्नो हातमा लिएर गएका थिए।
२ अनि एक दिन यस्तो भयो कि बगालबाट एउटा बाख्रा हराएर गयो, र मोशाले त्यसलाई खेदे र त्यो परमेश्वरको पर्वत होरेबमा पुग्यो।
३ अनि जब उनी होरेबमा आइपुगे, परमप्रभु त्यहाँ पोथ्रामा उनलाई देखा पर्नुभयो, र उनले पोथ्रालाई आगोले जलिरहेको भेट्टाए, तर आगोले पोथ्रालाई भस्म पार्न सकेन।
४ अनि यो दृश्य देखेर मोशा धेरै छक्क परे, किनकि त्यो पोथ्रा भस्म भएन, र उनी यो शक्तिशाली कुरा हेर्न नजिक गए, र परमप्रभुले मोशालाई आगोबाट बोलाउनुभयो र उनलाई मिश्रमा, मिश्रका राजा फारोकहाँ जान र इस्राएलका सन्तानहरूलाई उसको सेवाबाट पठाउन आदेश दिनुभयो।
5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "मिश्र फर्क, किनकि तिम्रो ज्यान लिन खोज्नेहरू सबै मरिसकेका छन्। अनि तिमीले फिरऊनलाई इस्राएलीहरूलाई उसको देशबाट बाहिर पठाउन भन।"
६ अनि परमप्रभुले उनलाई मिश्रमा फारो र उनका प्रजाहरूको आँखाको अगाडि चिन्हहरू र आश्चर्यकर्महरू गर्न देखाउनुभयो, ताकि तिनीहरूले विश्वास गरून् कि परमप्रभुले उनलाई पठाउनुभएको हो।
७ परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा मोशाले माने। उनी आफ्नो ससुराकहाँ फर्केर गए र सबै कुरा उनलाई सुनाए। रूएलले भने, "शान्तिसँग जाऊ।"
८ अनि मोशाले आफ्नी पत्नी र छोराहरूलाई साथमा लिएर मिश्र जानलाई उठे। उनी बाटोमा एउटा पौवामा थिए। अनि परमेश्वरका एउटा स्वर्गदूत त्यहाँ आएर उनको विरुद्धमा मौका खोजे।
९ अनि उसले आफ्नो जेठो छोराको कारणले उसलाई मार्न चाह्यो, किनभने उसले उसको खतना गरेको थिएन र परमप्रभुले अब्राहामसँग गर्नुभएको करार उल्लङ्घन गरेको थियो।
१० किनकि मोशाले आफ्नो ससुराले भनेका कुराहरू मानेका थिए, "आफ्नो जेठो छोराको खतना नगर," त्यसैले उनले उसको खतना गरेनन्।
११ अनि सिप्पोराले परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई मोशाको विरुद्धमा मौका खोजिरहेको देखिन्, र उनले थाहा पाइन् कि यो उनको छोरा गेर्शोमको खतना नगरेको कारणले भएको हो।
१२ तब सिप्पोराले हतार-हतार गरी र त्यहाँ भएका तीखा ढुङ्गाहरूबाट केही लिइन्, र आफ्नो छोराको खतना गरिन्, र आफ्नो पति र छोरालाई परमप्रभुका स्वर्गदूतको हातबाट छुटाइन्।
१३ अनि मोशाका दाजु अम्रामका छोरा हारून त्यस दिन मिश्रमा नदीको किनारमा हिंडिरहेका थिए।
१४ अनि परमप्रभु त्यही ठाउँमा तिनीकहाँ देखा पर्नुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, "अब उजाड-स्थानमा मोशाकहाँ जाऊ।" अनि तिनी गए र परमेश्वरको पर्वतमा तिनलाई भेटे र तिनलाई चुम्बन गरे।
१५ तब हारूनले आँखा उठाएर मोशाकी पत्नी सिप्पोरा र उनका छोराछोरीहरूलाई देखे। अनि मोशालाई भने, "यी तिम्रो लागि को हुन्?"
१६ मोशाले उनलाई भने, "यिनीहरू मेरी पत्नी र छोराहरू हुन्। परमेश्वरले मिद्यानमा मलाई यी छोराहरू दिनुभएको थियो।" ती स्त्री र उनका छोराछोरीहरूको कारणले हारून दुखी भए।
१७ अनि हारूनले मोशालाई भने, "त्यो आइमाई र त्यसका छोराछोरीहरूलाई उसको बुबाको घर जान देऊ।" मोशाले हारूनको कुरा माने र त्यसै गरे।
१८ सिप्पोरा आफ्ना छोराछोरीहरू लिएर फर्किइन्, र तिनीहरू रूएलको घरमा गए, र परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई मिश्रबाट फिरऊनको हातबाट छुटाएर ल्याउनुभएको समय नआएसम्म त्यहीं बसिन्।
१९ मोशा र हारून मिश्रमा इस्राएलीहरूको समुदायकहाँ गए, र परमप्रभुका सबै वचन तिनीहरूलाई सुनाए, र मानिसहरूले अत्यन्तै रमाहट गरे।
२० अनि भोलिपल्ट बिहानै मोशा र हारून उठे र फारोको घरमा गए, र तिनीहरूले परमेश्वरको लौरो हातमा लिए।
२१ अनि जब तिनीहरू राजाको ढोकामा आइपुगे, त्यहाँ दुई जवान सिंहहरू फलामका हतियारहरूले थुनिएका थिए। राजाले आज्ञा दिएका व्यक्तिहरू बाहेक कोही पनि तिनीहरूको अगाडिबाट बाहिर निस्कन वा भित्र पस्न सकेनन्। जब जादूगरहरू आए र आफ्नो मन्त्रद्वारा सिंहहरूलाई हटाइदिए, र यसले तिनीहरूलाई राजाकहाँ ल्यायो।
२२ अनि मोशाले हतार गरे र सिंहहरूमाथि लौरो उठाए र तिनीहरूलाई फुकाइदिए, अनि मोशा र हारून राजाको महलमा आए।
२३ सिंहहरू पनि खुशी हुँदै तिनीहरूसँगै आए, र तिनीहरू तिनीहरूको पछि लागे र कुकुरले आफ्नो मालिकलाई खेतबाट फर्काउँदा खुशी भएझैं खुशी भए।
२४ जब फारोले यो देखे, उनी छक्क परे, र यो खबर सुनेर उनी साह्रै डराए, किनकि तिनीहरूको रूप परमेश्वरका सन्तानहरूको रूप जस्तै थियो।
२५ अनि फारोले मोशालाई भने, "तिमी के माग्छौ?" तिनीहरूले भने, "हिब्रूहरूका परमप्रभु परमेश्वरले हामीलाई तपाईंकहाँ यसो भन्न पठाउनुभएको छ, 'मेरा मानिसहरूलाई मेरो सेवा गर्न पठाउनुहोस्।'
२६ जब फारोले तिनीहरूका कुरा सुने, उनी तिनीहरूका सामु साह्रै डराए। उनले तिनीहरूलाई भने, "आज जाओ र भोलि मकहाँ फर्केर आओ।" अनि तिनीहरूले राजाको आज्ञाअनुसार गरे।
२७ अनि तिनीहरू गएपछि फारोले जादूगर बालाम, उनका छोराहरू यान्नेस र याम्ब्रेसलाई अनि राजाका सबै जादूगर, मंत्र-तंत्रज्ञ र सल्लाहकारहरूलाई बोलाउन पठाए, र तिनीहरू सबै आएर राजाको सामु बसे।
28 राजाले तिनीहरूलाई मोशा र उनका दाजु हारूनले भनेका सबै कुराहरू भने। जादुगरहरूले राजालाई भने, "तर सिंहहरू ढोकामा थुनिएका हुनाले मानिसहरू तपाईंकहाँ कसरी आए?"

२९ अनि राजाले भने, "किनभने तिनीहरूले सिंहहरूमाथि आफ्नो लौरो उठाए र तिनीहरूलाई फुकाइदिए, र मकहाँ आए, अनि सिंहहरू पनि तिनीहरूमाथि खुशी भए जसरी कुकुर आफ्नो मालिकलाई भेट्न पाउँदा खुशी हुन्छ।"
30 तब बओरका छोरा जादूगर बालामले राजालाई जवाफ दिए, "यी मानिसहरू हामी जस्तै जादूगरहरू मात्र हुन्।"
३१ त्यसैले अब तिनीहरूलाई बोलाऊ, र तिनीहरूलाई आउन देऊ, र हामी तिनीहरूलाई जाँच गर्नेछौं, र राजाले त्यसै गरे।
३२ बिहानै फिरऊनले मोशा र हारूनलाई राजाकहाँ बोलाए। तिनीहरूले परमेश्वरको लौरो लिएर राजाकहाँ गएर भने,
३३ हिब्रूहरूका परमप्रभु परमेश्वरले यसो भन्नुभयो, "मेरा मानिसहरूलाई मेरो सेवा गर्न पठाउनुहोस्।"
३४ राजाले तिनीहरूलाई भने, "तर तिमीहरू परमेश्वरका दूत हौ र उहाँको आदेशले मकहाँ आउँछौ भनेर कसले विश्वास गर्छ?"
३५ अब यस विषयमा कुनै आश्चर्यकर्म वा चिन्ह दिनुहोस्, अनि तपाईंले बोल्नुभएका कुराहरू विश्वास गरिनेछन्।
३६ अनि हारूनले हतार गरे र फारो र उनका सेवकहरूको अगाडि आफ्नो हातबाट लौरो फ्याँकिदिए, र त्यो लौरो सर्पमा परिणत भयो।
३७ अनि जादूगरहरूले यो देखे र प्रत्येकले आफ्नो लट्ठी भुइँमा फ्याँके र ती लट्ठीहरू सर्प भए।
३८ अनि हारूनको लौरोको सर्पले आफ्नो टाउको उठायो र जादूगरहरूको लौरो निल्न आफ्नो मुख खोल्यो।
३९ तब जादूगर बालामले उत्तर दिए, "यो कुरा धेरै पहिलेदेखि चलिआएको हो, सर्पले आफ्नो साथीलाई निल्छ र जीवित प्राणीहरूले एक-अर्कालाई निल्छन्।"
४० त्यसैले अब यसलाई पहिले जस्तै लौरोमा पुनर्स्थापित गर्नुहोस्, र हामी हाम्रा लौरोहरू पनि पहिले जस्तै पुनर्स्थापित गर्नेछौं, र यदि तपाईंको लौरोले हाम्रा लौरोहरू निल्यो भने, हामी जान्नेछौं कि परमेश्वरको आत्मा तपाईंमा छ, र यदि होइन भने, तपाईं हामी जस्तै एक शिल्पकार मात्र हुनुहुन्छ।
४१ अनि हारूनले हतार गरे र आफ्नो हात पसारेर सर्पको पुच्छर समाते र त्यो उनको हातमा लौरो बन्यो, अनि जादूगरहरूले पनि आफ्ना लौरोले त्यसै गरे, र तिनीहरूले प्रत्येकले आफ्नो सर्पको पुच्छर समाते, र तिनीहरू पहिले जस्तै लौरो भए।
४२ अनि जब ती लौरोहरूमा पुनर्स्थापित गरिए, हारूनको लौरोले तिनीहरूका लौरोहरू निल्यो।
४३ अनि जब राजाले यो कुरा देखे, उनले मिश्रका राजाहरूसँग सम्बन्धित अभिलेखको पुस्तक ल्याउन आदेश दिए, र तिनीहरूले अभिलेखको पुस्तक, मिश्रका राजाहरूको इतिहास ल्याए, जसमा मिश्रका सबै मूर्तिहरू कुँदिएका थिए, किनकि तिनीहरूले त्यसमा यहोवाको नाम खोज्ने सोचेका थिए, तर तिनीहरूले त्यो पाएनन्।
44 तब फिरऊनले मोशा र हारूनलाई भने, "हेर, मैले यस पुस्तकमा तिमीहरूका परमेश्वरको नाउँ लेखिएको भेट्टाएको छैन। अनि मलाई उहाँको नाउँ पनि थाहा छैन।"
४५ अनि सल्लाहकारहरू र ज्ञानी मानिसहरूले राजालाई जवाफ दिए, "हामीले सुनेका छौं कि हिब्रूहरूका परमेश्वर ज्ञानीहरूका पुत्र, प्राचीन राजाहरूका पुत्र हुनुहुन्छ।"
४६ तब फारोले मोशा र हारूनतिर फर्केर भने, "तिमीहरूले घोषणा गरेको परमप्रभुलाई म चिन्दिनँ, न त म उहाँका मानिसहरूलाई पठाउनेछु।"
४७ तिनीहरूले जवाफ दिए र राजालाई भने, "परमप्रभु परमेश्वरका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूको समयदेखि नै हामीमाथि आफ्नो नाउँ घोषणा गर्नुभएको छ। उहाँले हामीलाई यसो भन्दै पठाउनुभयो, 'फारोकहाँ जानुहोस् र उहाँलाई भन्नुहोस्, मेरा मानिसहरूलाई मेरो सेवा गर्न पठाउनुहोस्।'
48 अब हामीलाई तीन दिनसम्म मरुभूमिमा यात्रा गर्न पठाउनुहोस्। हामी त्यहाँ उहाँलाई बलिदान चढाउन सकौं। हामी मिश्रमा गएको दिनदेखि उहाँले हाम्रो हातबाट कुनै पनि होमबलि, अन्नबलि वा बलिदान लिनुभएको छैन। यदि तपाईंले हामीलाई पठाउनुभएन भने उहाँ तपाईंमाथि रिसाउनुहुनेछ। उहाँले मिश्रलाई महामारी वा तरवारले प्रहार गर्नुहुनेछ।"
४९ अनि फारोले तिनीहरूलाई भने, "अब मलाई उहाँको शक्ति र शक्ति बताऊ।" अनि तिनीहरूले उहाँलाई भने, "उहाँले आकाश र पृथ्वी, समुद्र र तिनीहरूका सबै माछाहरू सृष्टि गर्नुभयो, उहाँले उज्यालो बनाउनुभयो, अँध्यारो बनाउनुभयो, पृथ्वीमा पानी बर्साउनुभयो र त्यसलाई पानी दिनुभयो, र घाँसपात र घाँस उमार्नुभयो, उहाँले मानिस, पशु र जङ्गलका जनावरहरू, आकाशका चराहरू र समुद्रका माछाहरू सृष्टि गर्नुभयो, र उहाँको मुखले तिनीहरू बाँच्छन् र मर्छन्।"
50 निश्चय नै उहाँले तिमीलाई तिम्री आमाको गर्भमा सृष्टि गर्नुभयो, र तिमीमा जीवनको सास हालिदिनुभयो, र तिमीलाई हुर्काउनुभयो र मिश्रको राजकीय सिंहासनमा राख्नुभयो। उहाँले तिम्रो सास र प्राण खोस्नुहुन्छ, र तिमीलाई त्यही माटोमा फर्काइदिनुहुन्छ जहाँबाट तिमीलाई निकालिएको थियो।
५१ तिनीहरूका कुरा सुनेर राजा क्रोधित भए र तिनीहरूलाई भने, "तर जाति-जातिका देवताहरूमध्ये कसले यो गर्न सक्छ? मेरो नदी मेरो आफ्नै हो, र मैले नै यसलाई बनाएको हुँ।"
५२ अनि उहाँले तिनीहरूलाई आफूबाट धपाउनुभयो, र इस्राएलमाथि हिजो र पहिलेको भन्दा कडा परिश्रम गर्न आदेश दिनुभयो।
५३ तब मोशा र हारून राजाको उपस्थितिबाट बाहिर निस्के। तिनीहरूले इस्राएलीहरूलाई नराम्रो अवस्थामा देखे किनभने कामदारहरूले तिनीहरूको काम धेरै गह्रौं बनाएका थिए।
५४ तब मोशा परमप्रभुकहाँ फर्केर गए र भने, "तपाईंले आफ्ना मानिसहरूलाई किन दुर्व्यवहार गर्नुभयो? किनकि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको कुरा म फिरऊनलाई भन्न आएदेखि, त्यसले इस्राएलीहरूलाई अत्यन्तै दुर्व्यवहार गरेको छ।"
५५ अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "हेर, तिमीले देख्नेछौ कि फारोले आफ्नो हात उठाएर र भयानक विपत्तिहरू ल्याएर इस्राएलीहरूलाई आफ्नो देशबाट निकाल्नेछ।"
५६ मोशा र हारून मिश्रमा आफ्ना दाजुभाइ, इस्राएलीहरूसँगै बसोबास गरे।
५७ अनि इस्राएलीहरूको कुरा गर्ने हो भने, मिश्रीहरूले तिनीहरूमाथि लादिएको भारी कामले गर्दा तिनीहरूको जीवन तीतो भयो।

अध्याय ८०

1 अनि दुई वर्षको अन्त्यमा, परमप्रभुले इस्राएलका सन्तानहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउन र बाहिर निकाल्न मोशालाई फेरि फिरऊनकहाँ पठाउनुभयो।

२ अनि मोशा गएर फिरऊनको घरमा गए, र उनलाई पठाउनुहुने परमप्रभुका वचनहरू सुनाए, तर फिरऊनले परमप्रभुको कुरा सुनेनन्, र परमेश्वरले मिश्रमा फारो र उनका प्रजाहरूमाथि आफ्नो शक्ति प्रदर्शन गर्नुभयो, र परमेश्वरले फारो र उनका मानिसहरूलाई धेरै ठूला र कष्टकर विपत्तिहरूले प्रहार गर्नुभयो।
३ अनि परमप्रभुले हारूनको हातद्वारा पठाउनुभयो र मिश्रका सबै पानी, त्यहाँका सबै खोलाहरू र खोलाहरू रगतमा परिणत गर्नुभयो।
४ अनि जब एक जना मिश्री पिउन र पानी भर्न आयो, तब उसले आफ्नो गाग्रोमा हेर्‍यो, र सबै पानी रगतमा परिणत भएको देख्यो; अनि जब उसले आफ्नो कचौराबाट पिउन आयो, कचौराको पानी रगतमा परिणत भयो।
५ अनि जब एउटी स्त्रीले आफ्नो पीठो मुछेर खाना पकाउँथिन्, तब त्यसको रूप रगत जस्तो हुन्थ्यो।
६ अनि परमप्रभुले फेरि पानी पठाउनुभयो र सबै पानीबाट भ्यागुताहरू निस्किए, र सबै भ्यागुताहरू मिश्रीहरूका घरहरूमा पसे।
७ अनि जब मिश्रीहरूले पानी पिउँथे, तिनीहरूको पेट भ्यागुताले भरिन्थ्यो र तिनीहरू नदीमा नाच्दा नाच्दा जस्तै आफ्नो पेटमा नाच्थे।
८ अनि तिनीहरूको पिउने र खाना पकाउने सबै पानी भ्यागुतामा परिणत भयो, जब तिनीहरू आफ्नो ओछ्यानमा पल्टन्थे, तिनीहरूको पसिनाले भ्यागुताहरू जन्माउँथ्यो।
९ यी सबै हुँदाहुँदै पनि परमप्रभुको क्रोध तिनीहरूबाट हटेन, र उहाँले मिश्रीहरूलाई हर प्रकारको भयानक विपत्तिले प्रहार गर्न आफ्नो हात उठाउनुभयो।
१० अनि उहाँले तिनीहरूको धूलोमा जुम्रा हान्न पठाउनुभयो, र जुम्राहरू मिश्रमा जमिनमा दुई हात अग्ला भए।
११ मिश्रका सबै बासिन्दाहरूमा मानिस र पशुको शरीरमा पनि धेरै जुम्रा थिए। परमप्रभुले राजा र रानीमाथि पनि जुम्रा पठाउनुभयो, र जुम्राको कारणले मिश्र देश अत्यन्तै दुखी भयो।
१२ तैपनि, परमप्रभुको क्रोध मरेन, र उहाँको हात मिश्रमाथि अझै पसारिएको थियो।
१३ अनि परमप्रभुले मिश्रमा सबै किसिमका जङ्गली जनावरहरू पठाउनुभयो, र तिनीहरूले आएर मिश्रका मानिसहरू, पशुहरू, रूखहरू र त्यहाँ भएका सबै थोकहरूलाई नाश गरे।
१४ अनि परमप्रभुले अग्निमय सर्प, बिच्छी, मुसा, नेवला, भ्यागुता र अरूहरू धूलोमा घस्रने जनावरहरू पठाउनुभयो।
१५ झिंगा, अरिङ्गाल, उपियाँ, किरा र भुसुना, प्रत्येकको आ-आफ्नो प्रकारको बथान।
१६ अनि सबै प्रकारका घस्रने र पखेटा भएका जनावरहरू मिश्रमा आए र मिश्रीहरूलाई अत्यन्तै दुखी बनाए।
१७ अनि मिश्रीहरूका आँखा र कानमा उपियाँ र झिंगा लागे।
१८ तब त्यो अरिङ्गाल तिनीहरूमाथि आयो र तिनीहरूलाई धपायो, र तिनीहरू त्यसबाट निस्केर आ-आफ्ना भित्री कोठाहरूमा गए, र त्यसले तिनीहरूलाई खेदे।
१९ अनि जब मिश्रीहरू जनावरहरूको बथानको कारणले लुके, तिनीहरूले तिनीहरूको पछि-पछि आफ्ना ढोकाहरू बन्द गरे, र परमेश्वरले समुद्रमा रहेको सुलानुथलाई मिश्रमा आउन र जान आदेश दिनुभयो।
२० अनि उनका हातहरू लामा थिए, मानिसको हातभन्दा दश हात लामो।
२१ अनि तिनी छानामा गइन् र भित्ता र भुइँका भित्ताहरू उघारिन् र ती काटिन्, अनि आफ्नो हात घरभित्र पसारिन् र ताला र चुकुल निकालिन् र मिश्रका घरहरू खोलिन्।
२२ त्यसपछि बथान बथानले मिश्रका घरहरूमा आक्रमण गरे र बथान बथानले मिश्रीहरूलाई नाश पारे। यसले तिनीहरूलाई अत्यन्तै दुखी बनायो।
२३ तैपनि परमप्रभुको क्रोध मिश्रीहरूबाट हटेन, र उहाँको हात अझै पनि तिनीहरूको विरुद्धमा पसारिएको थियो।
२४ अनि परमेश्वरले महामारी पठाउनुभयो, र त्यो महामारी मिश्रभरि फैलियो, घोडाहरू, गधाहरू, ऊँटहरू, गाईवस्तुहरू, भेडाहरू र मानिसहरूमा।
२५ अनि जब मिश्रीहरू बिहान सबेरै उठेर आफ्ना गाईवस्तु चराउन लैजान लागे, तिनीहरूले आफ्ना सबै गाईवस्तु मरेका पाए।
२६ मिश्रीहरूका दशवटा गाईवस्तुमध्ये एउटा मात्र बाँकी रह्यो, र गोशेनमा इस्राएलीहरूका गाईवस्तुमध्ये एउटा पनि मरेन।
२७ अनि परमेश्वरले मिश्रीहरूको शरीरमा जल्दो सुजन पठाउनुभयो, जसले गर्दा तिनीहरूको छाला फुट्यो, र खुट्टाको पैतालादेखि टाउकोको मुकुटसम्म सबै मिश्रीहरूमा ठूलो चिलाउने समस्या भयो।
२८ तिनीहरूको शरीरमा धेरै फोकाहरू थिए, जसले गर्दा तिनीहरूको शरीर कुहिँदै गयो र दुर्गन्धित भयो।
२९ तैपनि परमप्रभुको क्रोध मरेन, र उहाँको हात सारा मिश्रमाथि अझै पसारिएको थियो।
३० अनि परमप्रभुले धेरै ठूलो असिना पठाउनुभयो, जसले तिनीहरूका दाखका बोटहरूलाई प्रहार गर्‍यो, तिनीहरूका फलफूलका रूखहरू भाँचिदियो र तिनीहरूलाई सुकायो, र तिनीहरूमाथि खसे।
३१ अनि सबै हरियो घाँस सुकेर मरे, किनकि असिनाको बीचमा आगो मिसिएको थियो, त्यसैले असिना र आगोले सबै चीजहरू भस्म पार्‍यो।
३२ बाहिर भेटिएका मानिसहरू र पशुहरू आगो र असिनाको ज्वालाले मरे। सबै जवान सिंहहरू थाके।
३३ अनि परमप्रभुले मिश्रमा असंख्य सलहहरू पठाउनुभयो र ल्याउनुभयो, चासेल, सालोम, चारगोल र चागोल, आ-आफ्नै प्रकारका सलहहरू, जसले असिनाबाट बाँकी रहेका सबै सलहहरू खाइदिए।
३४ तब मिश्रीहरू सलहहरूले खेतको उब्जनी खाइदिए तापनि तिनीहरूमाथि रमाए, र तिनीहरूले तिनीहरूलाई प्रशस्त मात्रामा समातेर खानको लागि नुनिलो पारे।
३५ अनि परमप्रभुले समुद्रको एउटा शक्तिशाली बतास चलाउनुभयो जसले सबै सलहहरूलाई, नुनिलो पारिएकाहरूलाई समेत, उडाएर लाल समुद्रमा फालिदियो; मिश्रको सिमानामा एउटा पनि सलह बाँकी रहेन।
३६ अनि परमेश्वरले मिश्रमा अन्धकार पठाउनुभयो, यसरी सम्पूर्ण मिश्र र पथ्रोस तीन दिनसम्म अँध्यारो भयो, यहाँसम्म कि कसैले पनि आफ्नो हात मुखमा उठाउँदा देख्दैनथ्यो।
३७ त्यस समयमा परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गर्ने र मोशा र हारूनको कुरा नसुन्ने र परमेश्वरले पठाउनुभएको कुरामा विश्वास नगर्ने धेरै इस्राएलीहरू मरे।

३८ अनि कसले भन्यो, "हामी मिश्रबाट निस्कनेछैनौं, नत्र हामी भोकले मर्नेछौं र उजाड मरुभूमिमा मर्नेछौं?" अनि कसले मोशाको कुरा सुनेन?
३९ अनि परमप्रभुले तिनीहरूलाई तीन दिनसम्म अँध्यारोमा प्रकोप दिनुभयो, र इस्राएलीहरूले ती दिनहरूमा तिनीहरूलाई गाडे, न त मिश्रीहरूले तिनीहरूको बारेमा थाहा पाए न त तिनीहरूको लागि रमाउन सके।
४० मिश्रमा तीन दिनसम्म घोर अन्धकार रह्यो, र अँध्यारो हुँदा जो कोही उभिरहेको थियो, त्यो आफ्नो ठाउँमा उभिरहेको थियो, र जो बसिरहेको थियो त्यो बसिरहेको थियो, र जो सुतिरहेको थियो त्यो पनि त्यही अवस्थामा पल्टिरह्यो, र जो हिँडिरहेको थियो त्यो पनि त्यही ठाउँमा जमिनमा बसिरह्यो; अनि अँध्यारो नहटेसम्म सबै मिश्रीहरूलाई यो कुरा भयो।
४१ अनि अँध्यारोका दिनहरू बित्यो, अनि परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई इस्राएलीहरूकहाँ पठाउनुभयो, यसो भन्दै, "तिमीहरूले आफ्नो चाड मनाओ र निस्तार चाड मनाओ, किनकि हेर, म मध्यरातमा सबै मिश्रीहरूकहाँ आउँछु, र म तिनीहरूका सबै जेठा सन्तानहरूलाई मार्नेछु, मानिसको जेठो सन्तानदेखि पशुको जेठो सन्तानसम्म, अनि जब म तिमीहरूको निस्तार चाड देख्छु, म तिमीहरूलाई छोडेर जानेछु।"
42 परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम इस्राएलीहरूले सबै काम गरे, र त्यस रात तिनीहरूले त्यसै गरे।
४३ मध्यरातमा परमप्रभु मिश्र देशबाट निस्कनुभयो र मिश्रीहरूका सबै पहिले जन्मेकाहरूलाई मार्नुभयो, मानिसको पहिलो जन्मेको बच्चादेखि पशुको पहिलो जन्मेको बच्चासम्म।
४४ राती फिरऊन, उनका सबै सेवकहरू र सबै मिश्रीहरू उठे। त्यस रात सम्पूर्ण मिश्रमा ठूलो रुवाबासी भयो, किनभने लाश नभएको घर कुनै थिएन।
४५ साथै, मिश्रका जेठा सन्तानका आकृतिहरू, जुन तिनीहरूका घरका भित्ताहरूमा कुँदिएका थिए, नष्ट भए र भुइँमा ढले।
४६ यसभन्दा पहिले मरेका र घरमा गाडेका जेठा सन्तानका हड्डीहरू पनि त्यस रात मिश्रका कुकुरहरूले टिपेर मिश्रीहरूको अगाडि घिसार्दै लगे र तिनीहरूको अगाडि फ्याँकिदिए।
४७ अनि सबै मिश्रीहरूले आफूमाथि अचानक आएको यो विपत्ति देखे, र सबै मिश्रीहरू ठूलो स्वरले कराए।
48 त्यस रात मिश्रका सबै परिवारहरू रोए, प्रत्येकले आफ्नो छोराको मृत्युको लागि र प्रत्येकले आफ्नो जेठो छोरीको मृत्युको लागि रोए। त्यस रात मिश्रको होहल्ला टाढासम्म सुनियो।
४९ त्यस रात फिरऊनकी छोरी बतिया राजासँगै मोशा र हारूनलाई खोज्न घरमा गइन्। तिनीहरूले तिनीहरूलाई आ-आफ्नो घरमा खाँदै, पिउँदै र सबै इस्राएलीहरूसँग आनन्द मनाउँदै गरेको पाए।
50 बतियाहले मोशालाई भने, "के यो तिम्रो लागि गरेको भलाइको प्रतिफल हो? तिमीले तिमीलाई हुर्कायौ र बढायौ। तिमीले म र मेरो पिताको घरानामाथि यो विपत्ति ल्यायौ?"
५१ मोशाले उनलाई भने, "परमप्रभुले मिश्रमाथि दशवटा विपत्ति ल्याउनुभएको थियो। के तीमध्ये कुनैबाट तिमीमाथि कुनै विपत्ति आइपरेको छ? के तीमध्ये कुनैले तिमीलाई असर गरेको छ?" उनले भनिन्, "अहँ।"
52 मोशाले उसलाई भने, "यद्यपि तिमी तिम्री आमाको जेठो सन्तान हौ, तिमी मर्ने छैनौ, र मिश्रमा तिमीमाथि कुनै आपत्ति आउने छैन।"
५३ अनि उनले भनिन्, "यस दुष्ट काममा राजा, उनका सबै घराना र प्रजाहरू, जसका जेठा छोराहरू मिश्रका सबै जेठा छोराहरूसँगै मर्छन्, ममाथि के फाइदा हुन्छ र?"
54 मोशाले उनलाई भने, "तिम्रो दाज्यू, उसको परिवार र मिश्रका मानिसहरूले परमप्रभुको वचन सुनेनन्। यसकारण यो विपत्ति तिनीहरूमाथि आइपर्यो।"
५५ तब मिश्रका राजा फारो मोशा, हारून र त्यस ठाउँमा तिनीहरूसँग भएका केही इस्राएलीहरूकहाँ गए र तिनीहरूलाई प्रार्थना गरे, र भने,
५६ उठ र देशमा भएका तिम्रा दाजुभाइ, सबै इस्राएलीहरू, तिनीहरूका भेडाबाख्रा, गाईवस्तु र तिनीहरूका सबै थोक लिएर जाऊ। तिनीहरूले केही पनि बाँकी नराख। केवल मेरो लागि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रार्थना गर।
५७ अनि मोशाले फिरऊनलाई भने, "हेर, तिमी तिम्री आमाको जेठो सन्तान हौ, तर नडराऊ, किनकि तिमी मर्ने छैनौ। परमप्रभुले तिमीलाई आफ्नो महान् शक्ति र बलियो पसारिएको पाखुरा देखाउनको लागि बाँच्ने आज्ञा दिनुभएको छ।"
५८ अनि फिरऊनले इस्राएलीहरूलाई पठाउने आदेश दिए। अनि सबै मिश्रीहरूले तिनीहरूलाई पठाउने साहस गरे, किनकि तिनीहरूले भने, "हामी सबै मर्नै लागेका छौं।"
५९ अनि सबै मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई प्रशस्त धनसम्पत्ति, भेडा, गाईवस्तु र बहुमूल्य चीजबीजसहित पठाए, परमप्रभुले उहाँ र हाम्रा पिता अब्राहामको बीचमा गर्नुभएको शपथबमोजिम।
60 इस्राएलीहरूले राती बाहिर निस्कन ढिला गरे। जब मिश्रीहरू तिनीहरूलाई बाहिर निकाल्न आए, तिनीहरूले भने, "के हामी चोर हौं र राती बाहिर निस्कनु?"
61 इस्राएलीहरूले मिश्रीहरूबाट सुन, चाँदीका भाँडाकुँडा र लुगाफाटा मागे। इस्राएलीहरूले ती लुगाहरू लुटेर लगे।
६२ अनि मोशा हतार-हतार उठे र मिश्रको नदीमा गए, र त्यहाँबाट यूसुफको लाशको लाश ल्याए र आफूसँगै लगे।
63 इस्राएलका सन्तानहरूले पनि आफ्नो बुबाको शववाहक र आफ्नो कुलको शववाहक ल्याए।

अध्याय ८१

1 इस्राएलीहरू रामसेसबाट सुक्कोतसम्म यात्रा गरे। तिनीहरूका स-साना केटाकेटी र पत्नीहरू बाहेक लगभग छ लाख मानिसहरू पैदल थिए।
2 तिनीहरूसँग धेरै भेडाबाख्रा, गाईवस्तु र गाईवस्तुहरू पनि थिए। मिश्रित भीड पनि तिनीहरूसँगै गयो।
3 इस्राएलीहरूले मिश्रमा कठिन काम गरेर बसोबास गरे। तिनीहरू दुई सय दश वर्षसम्म त्यहाँ बसे।
४ अनि दुई सय दश वर्षको अन्त्यमा, परमप्रभुले आफ्नो शक्तिशाली हातले इस्राएलका सन्तानहरूलाई मिश्रबाट निकालेर ल्याउनुभयो।
५ इस्राएलीहरूले मिश्र, गोशेन र रामसेसबाट यात्रा गरे र पहिलो महिनाको पन्ध्रौं दिनमा सुक्कोतमा छाउनी हाले।
६ अनि मिश्रीहरूले परमप्रभुले प्रहार गर्नुभएका सबै जेठा सन्तानहरूलाई गाडे, र सबै मिश्रीहरूले आफ्ना मारिएकाहरूलाई तीन दिनसम्म गाडे।
७ इस्राएलीहरूले सुक्कोतबाट यात्रा गरे र उजाड-स्थानको छेउमा रहेको एथोममा पाल टाँगे।

८ अनि मिश्रीहरूले आफ्ना जेठा सन्तानहरूलाई गाडेको तेस्रो दिनमा, धेरै मानिसहरू मिश्रबाट उठे र इस्राएलीहरूलाई मिश्र फर्काउनको लागि पछि लागे, किनकि तिनीहरूले इस्राएलीहरूलाई आफ्नो दासत्वबाट निकालेकोमा पछुतो गरे।
९ अनि एक जना मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई भन्यो, "मोशा र हारूनले फारोलाई भनेका थिए, 'हामी तीन दिनसम्म उजाड-स्थानमा यात्रा गर्नेछौं र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई बलिदान चढाउनेछौं।'"
१० त्यसैले अब हामी बिहान सबेरै उठेर तिनीहरूलाई फर्काइलौं, अनि यदि तिनीहरू हामीसँगै मिश्रमा आफ्ना मालिककहाँ फर्किए भने, हामी जान्नेछौं कि तिनीहरूमा विश्वास छ, तर यदि तिनीहरू फर्किएनन् भने, हामी तिनीहरूसँग लड्नेछौं, र तिनीहरूलाई ठूलो शक्ति र बलियो हातले फिर्ता ल्याउनेछौं।
११ बिहानै फिरऊनका सबै भारदारहरू उठे। तिनीहरूसँगै लगभग सात लाख मानिसहरू थिए। तिनीहरू त्यसै दिन मिश्रबाट निस्केर इस्राएलीहरू बसेको ठाउँमा पुगे।
१२ अनि सबै मिश्रीहरूले मोशा, हारून र सबै इस्राएलीहरू पी-हहीरोतको अगाडि बसेर खाँदै, पिउँदै र परमप्रभुको चाड मनाउँदै गरेको देखे।
१३ अनि सबै मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई भने, "तिमीहरूले भनेका थियौ, 'हामी तीन दिनसम्म उजाड-स्थानमा यात्रा गर्नेछौं र हाम्रा परमेश्वरलाई बलिदान चढाएर फर्कनेछौं।'"
१४ त्यसैले, तिमीहरू गएको आज पाँच दिन भयो, किन तिमीहरू आफ्ना मालिककहाँ फर्कदैनौ?
१५ तब मोशा र हारूनले तिनीहरूलाई उत्तर दिए, "किनभने परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीमा साक्षी दिनुभएको छ, 'तिमीहरू अब मिश्र फर्कने छैनौ, तर हामी दूध र मह बग्ने देशमा जानेछौं, जस्तो परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हाम्रा पुर्खाहरूलाई हामीलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो।'
१६ जब मिश्रका भारदारहरूले देखे कि इस्राएलीहरूले मिश्र फर्कन आफ्नो कुरा सुनेनन्, तब तिनीहरूले इस्राएलीहरूसँग लडाइँ गर्न तयार भए।
१७ अनि परमप्रभुले इस्राएलीहरूको मन मिश्रीहरूप्रति बलियो बनाइदिनुभयो, र तिनीहरूले तिनीहरूलाई नराम्रोसँग पराजित गरे। मिश्रीहरूमाथि घिनलाग्दो युद्ध भयो र सबै मिश्रीहरू इस्राएलीहरूका सामुबाट भागे, किनकि तिनीहरूमध्ये धेरै इस्राएलीहरूको हातबाट मारिए।
१८ अनि फारोका भारदारहरू मिश्रमा गए र फारोलाई भने, "इस्राएलीहरू भागेर गएका छन्, र अब उप्रान्त मिश्र फर्कने छैनन्।" मोशा र हारूनले हामीसँग यसरी नै कुरा गरे।
१९ फारोले यो कुरा सुने, अनि उनको हृदय र उनका सबै प्रजाको हृदय इस्राएलको विरुद्धमा फर्कियो, र इस्राएललाई पठाएकोमा तिनीहरूले पश्चात्ताप गरे; र सबै मिश्रीहरूले फारोलाई इस्राएलका सन्तानहरूलाई तिनीहरूको बोझमा फर्काउनको लागि खेद्न सल्लाह दिए।
२० अनि तिनीहरूले एक-अर्काको दाजुभाइलाई भने, "हामीले यो के गर्यौं? हामीले इस्राएललाई हाम्रो दासत्वबाट किन निकाल्यौं?"
२१ अनि परमप्रभुले सबै मिश्रीहरूको मन इस्राएलीहरूलाई खेद्न बलियो बनाउनुभयो, किनकि परमप्रभुले मिश्रीहरूलाई लाल समुद्रमा पराजित गर्ने इच्छा गर्नुभएको थियो।
२२ तब फारो उठे र आफ्नो रथ तयार पारे, र सबै मिश्रीहरूलाई भेला हुन आज्ञा दिए, साना केटाकेटी र स्त्रीहरू बाहेक एक जना पनि बाँकी रहेन।
२३ अनि सबै मिश्रीहरू इस्राएलीहरूलाई खेद्न फिरऊनसँगै गए। मिश्रको छाउनी अत्यन्तै ठूलो र भारी थियो, लगभग दश लाख मानिसहरू थिए।
२४ अनि यो सम्पूर्ण छाउनी इस्राएलीहरूलाई मिश्रमा फर्काएर ल्याउन खेदेर गए, र लाल समुद्रको छेउमा छाउनी हालेर उनीहरूकहाँ पुगे।
२५ इस्राएलीहरूले आँखा उठाएर हेर्दा मिश्रीहरूले तिनीहरूलाई खेदिरहेका देखे। इस्राएलीहरू तिनीहरूदेखि साह्रै डराए र परमप्रभुलाई पुकारे।
२६ अनि मिश्रीहरूको कारणले गर्दा, इस्राएलका सन्तानहरू चार भागमा विभाजित भए, र तिनीहरूको विचारमा तिनीहरू विभाजित भए, किनकि तिनीहरू मिश्रीहरूसँग डराउँथे। मोशाले तिनीहरू प्रत्येकसँग कुरा गरे।
२७ पहिलो दल रूबेन, शिमोन र इस्साखारका सन्तानहरूको थियो, र तिनीहरूले आफूलाई समुद्रमा हाम फाल्ने निर्णय गरे, किनकि तिनीहरू मिश्रीहरूसँग अत्यन्तै डराए।
28 मोशाले तिनीहरूलाई भने, "नडराओ, पर्खिबस अनि परमप्रभुले आज तिमीहरूलाई बचाउनुहुनेछ, त्यो हेर।"
२९ दोस्रो दल जबूलून, बिन्यामीन र नप्तालीका सन्तानहरूको थियो र तिनीहरूले मिश्रीहरूसँग मिश्र फर्कने निर्णय गरे।
30 मोशाले तिनीहरूलाई भने, "नडराओ, किनकि जसरी आज तिमीहरूले मिश्रीहरूलाई देख्यौ, त्यसरी नै तिमीहरूले तिनीहरूलाई फेरि कहिल्यै देख्नेछैनौ।"
३१ तेस्रो दल यहूदा र योसेफका सन्तानहरूको थियो, र तिनीहरूले मिश्रीहरूसँग लड्न तिनीहरूलाई भेट्न जाने निर्णय गरे।
३२ मोशाले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरू आ-आफ्नो ठाउँमा उभिओ, किनकि परमप्रभु तिमीहरूको निम्ति लड्नुहुनेछ, र तिमीहरू चुप लागेर बस।"
३३ चौथो दल लेवी, गाद र आशेरका सन्तानहरूको थियो। तिनीहरूले मिश्रीहरूलाई अलमल्लमा पार्न तिनीहरूको बीचमा जाने निर्णय गरे। मोशाले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरू आ-आफ्नो ठाउँमा बस र नडराऊ, केवल परमप्रभुलाई पुकार, ताकि उहाँले तिमीहरूलाई तिनीहरूको हातबाट बचाउनुहुनेछ।"
३४ त्यसपछि मोशा मानिसहरूका बीचबाट उठे र परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्दै भने,
३५ हे परमप्रभु, सारा पृथ्वीका परमेश्वर, अब तपाईंले मिश्रबाट ल्याउनुभएका आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनुहोस्, र मिश्रीहरूले शक्ति र पराक्रम आफ्नो हो भनेर घमण्ड नगरून्।
३६ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "तँ किन मलाई पुकार्छस्? इस्राएलीहरूलाई अगाडि बढ्न भन र आफ्नो लट्ठी समुद्रमाथि पसार र त्यसलाई दुई भाग गर, र इस्राएलीहरू समुद्र पार गरेर पार हुनेछन्।"
३७ अनि मोशाले त्यसै गरे, र आफ्नो लौरो समुद्रमाथि उठाए र त्यसलाई दुई भाग गरे।
३८ अनि समुद्रको पानी बाह्र भागमा विभाजित भयो, र इस्राएलका सन्तानहरू जुत्ता लगाएर पैदल हिँडे, जसरी मानिस तयार बाटोबाट हिँड्छ।

३९ अनि परमप्रभुले मोशा र हारूनको हातद्वारा मिश्र र समुद्रमा इस्राएलका सन्तानहरूलाई आफ्ना आश्चर्यकर्महरू देखाउनुभयो।
४० अनि जब इस्राएलीहरू समुद्रमा प्रवेश गरे, मिश्रीहरू तिनीहरूको पछि लागे, र समुद्रको पानी फेरि तिनीहरूमाथि आयो, र तिनीहरू सबै पानीमा डुबे, र परमप्रभुलाई धन्यवाद दिने र उहाँमाथि विश्वास गर्ने फिरऊन बाहेक एक जना पनि बाँकी रहेन, त्यसैले परमप्रभुले त्यस समयमा मिश्रीहरूसँगै उसलाई नाश गर्नुभएन।
४१ अनि परमप्रभुले एउटा स्वर्गदूतलाई उनलाई मिश्रीहरूबाट लैजान आदेश दिनुभयो, जसले उनलाई निनवे देशमा फ्याँकिदिए र उनले त्यहाँ लामो समयसम्म शासन गरे।
४२ त्यस दिन परमप्रभुले इस्राएललाई मिश्रको हातबाट बचाउनुभयो। इस्राएलका सबै मानिसहरूले मिश्रीहरू नष्ट भएको देखे। अनि परमप्रभुले मिश्र र समुद्रमा गर्नुभएको महान कार्यमा उहाँले उहाँको महान हात पनि देख्नुभयो।
४३ तब मोशा र इस्राएलीहरूले परमप्रभुको निम्ति यो गीत गाए, जुन दिन परमप्रभुले मिश्रीहरूलाई तिनीहरूको सामुन्ने पराजित गर्नुभयो।
४४ अनि सबै इस्राएलीहरूले एकसाथ गाए र भने, "म परमप्रभुको निम्ति गाउनेछु किनभने उहाँ अति उच्च पारिनुभएको छ, उहाँले घोडा र त्यसको सवारलाई समुद्रमा फालिदिनुभएको छ; हेर, यो परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको छ।"
४५ त्यसपछि इस्राएलीहरू आफ्नो यात्रा जारी राखे र मारामा छाउनी हाले। परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई मारामा त्यही ठाउँमा विधि र नियमहरू दिनुभयो। परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई उहाँका सबै मार्गमा हिंड्न र उहाँको सेवा गर्न आज्ञा दिनुभयो।
४६ तिनीहरू माराबाट हिँडेर एलीम पुगे। एलीममा बाह्रवटा पानीका मूलहरू र सत्तरीवटा खजूरका रूखहरू थिए। केटाकेटीहरूले त्यो पानीको छेउमा पाल टाँगे।
४७ मिश्रबाट निस्केको दोस्रो महिनाको पन्ध्रौं दिनमा तिनीहरू एलीमबाट यात्रा गरेर सीनको मरुभूमिमा आइपुगे।
४८ त्यसबेला परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई खानको लागि मन्न दिनुभयो, र परमप्रभुले इस्राएलीहरूका लागि दिनहुँ आकाशबाट खानेकुराको वर्षा गराउनुभयो।
49 इस्राएलीहरूले चालीस वर्षसम्म मरुभूमिमा रहँदासम्म अर्थात् कनान देश अधिकार गर्न नआउञ्जेलसम्म मन्न खाए।
५० अनि तिनीहरूले सीनको मरुभूमिबाट यात्रा गरे र आलूशमा छाउनी हाले।
५१ तिनीहरूले आलूशबाट यात्रा गरी रपीदीममा छाउनी हाले।
५२ इस्राएलीहरू रपीदीममा हुँदा, एसावका नाति एलीपजका छोरा अमालेक, सपोका भाइ, इस्राएलीहरूसँग लड्न आए।
५३ अनि उनले आठ लाख एक हजार मानिसहरू, जादूगर र मंत्र-तंत्र गर्नेहरूलाई आफूसँग ल्याए, र उनले रफीदीममा इस्राएलसँग युद्धको लागि तयारी गरे।
५४ अनि तिनीहरूले इस्राएलको विरुद्धमा ठूलो र भयंकर युद्ध गरे। परमप्रभुले अमालेकीहरू र उसका मानिसहरूलाई मोशा र इस्राएलका सन्तानहरूको हातमा र मोशाका दास एप्रैती नूनका छोरा यहोशूको हातमा सुम्पिदिनुभयो।
55 इस्राएलीहरूले अमालेकीहरू र उसका मानिसहरूलाई तरवारको धारले पराजित गरे। तर इस्राएलीहरूमाथि त्यो युद्ध अत्यन्तै घिनलाग्दो भयो।
56 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "यो कुरा सम्झनाको लागि एउटा पुस्तकमा लेख। यो पुस्तक तिम्रो दास नूनको छोरा यहोशूको हातमा राख। इस्राएलका मानिसहरूलाई यो आज्ञा देऊ, 'जब तिमी कनान देशमा पुग्छौ, अमालेकीहरूको सम्झना आकाश मुनिबाट पूर्ण रूपमा मेटाइदिनु।'"
५७ अनि मोशाले त्यसै गरे, र उनले पुस्तक लिए र त्यसमा यी शब्दहरू लेखे, यसो भन्दै,
58 मिश्रबाट निस्केर आउँदा बाटोमा अमालेकीहरूले के गरे, सम्झ।
५९ जसले तिमीलाई बाटोमा भेटे र तिम्रो पछिल्तिर हिर्काए, तिमी थाकेको बेलामा पनि पछि लागेका कमजोरहरूलाई।
60 "यसकारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु भएको भूमिमा उहाँले तिमीहरूलाई शान्ति दिनु भएपछि, तिमीहरूले अमालेकीहरूको सम्झना पृथ्वीबाट ध्वंश पार्नु पर्छ। उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूको वरिपरिका सबै शत्रुहरूबाट विश्राम दिनु हुनेछ।
61 अनि यदि कुनै राजाले अमालेकीहरू, वा तिनीहरूको सम्झना वा तिनीहरूका सन्तानहरूमाथि दया गर्छ भने, म तिनीहरूबाट त्यसको बदला लिनेछु र म तिनीहरूलाई उसका मानिसहरूबाट हटाउनेछु।
६२ अनि मोशाले यी सबै कुराहरू एउटा पुस्तकमा लेखे, र इस्राएलका सन्तानहरूलाई यी सबै कुराहरूको सम्मान गर्न आज्ञा दिए।

अध्याय ८२

1 इस्राएलीहरूले रपीदीमबाट यात्रा गरे र मिश्रबाट निस्केको तेस्रो महिनामा सीनैको मरुभूमिमा पाल टाँगे।
२ त्यसै समयमा मोशाका ससुरा मिद्यानी रूएल, आफ्नी छोरी सिप्पोरा र उनका दुई छोराहरूलाई लिएर आए। रूएलले परमप्रभुले इस्राएलीहरूका लागि गर्नुभएका आश्चर्यकर्महरू र मिश्रको हातबाट तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुभएको बारेमा सुनेका थिए।
३ अनि रूएल मोशाकहाँ उजाडस्थानमा आए जहाँ उनले पाल टाँगेका थिए, जहाँ परमेश्वरको पर्वत थियो।
४ अनि मोशा आफ्नो ससुरालाई भेट्न ठूलो सम्मानका साथ गए, र सबै इस्राएलीहरू उनीसँगै थिए।
५ अनि रूएल र उनका छोराछोरीहरू धेरै दिनसम्म इस्राएलीहरूसँग बसे, र त्यस दिनदेखि रूएलले परमप्रभुलाई चिने।
६ अनि इस्राएलीहरू मिश्रबाट प्रस्थान गरेको तेस्रो महिनाको छैटौं दिनमा, परमप्रभुले सीनै पर्वतमा इस्राएललाई दश आज्ञा दिनुभयो।
७ अनि सबै इस्राएलीहरूले यी सबै आज्ञा सुने, र त्यस दिन सबै इस्राएलीहरू परमप्रभुमा अत्यन्तै रमाए।
८ अनि परमप्रभुको महिमा सीनै पर्वतमा आयो, र उहाँले मोशालाई बोलाउनुभयो, र मोशा बादलको बीचमा आए र पर्वतमाथि उक्लिए।
९ अनि मोशा चालीस दिन र चालीस रात पर्वतमा रहे; उनले न त रोटी खाए, न पानी पिए, र परमप्रभुले इस्राएलका सन्तानहरूलाई सिकाउनको लागि उनलाई विधि र न्यायहरू सिकाउनुभयो।

१० अनि परमप्रभुले इस्राएलका सन्तानहरूलाई दिनुभएको दश आज्ञाहरू ढुङ्गाका दुई पाटीमा लेख्नुभयो, जुन उहाँले मोशालाई इस्राएलका सन्तानहरूलाई आज्ञा दिन दिनुभएको थियो।
११ अनि चालीस दिन र चालीस रातको अन्तमा, जब परमप्रभुले सीनै पर्वतमा मोशासँग कुरा गरिसक्नुभयो, तब परमप्रभुले मोशालाई ढुङ्गाका पाटीहरू दिनुभयो, जुन परमेश्वरको औंलाले लेखिएका थिए।
१२ जब इस्राएलीहरूले मोशा पर्वतबाट ओर्लन ढिलो गरेको देखे, तिनीहरू हारूनको वरिपरि भेला भए र भने, "यस मानिस मोशालाई के भयो हामीलाई थाहा छैन।"
१३ अब उठ्नुहोस्, हाम्रो अगुवाइ गर्नलाई एउटा देवता बनाउनुहोस् र तपाईं मर्नुहुने छैन।
१४ अनि हारून मानिसहरूसँग धेरै डराए, र उनले तिनीहरूलाई सुन ल्याउन आदेश दिए र मानिसहरूको लागि त्यसबाट पगालेको बाछो बनाए।
१५ मोशा पर्वतबाट ओर्लनअघि परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, "तल ओर्ल, किनभने तिमीले मिश्रबाट ल्याएका तिम्रा मानिसहरू भ्रष्ट भइसकेका छन्।"
१६ तिनीहरूले आफैंले ढालेर बनाएका बाछो बनाएका छन् र त्यसलाई दण्डवत् गरेका छन्। अब मलाई छोडिदेऊ, ताकि म तिनीहरूलाई पृथ्वीबाट नष्ट पारूँ, किनकि तिनीहरू हठी जाति हुन्।
१७ अनि मोशाले परमप्रभुको कृपाको लागि प्रार्थना गरे, र मानिसहरूले बनाएको बाछोको खातिर परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे। त्यसपछि उनी पर्वतबाट ओर्ले र उनको हातमा परमेश्वरले इस्राएलीहरूलाई आज्ञा दिनुभएको ढुङ्गाका दुई पाटीहरू थिए।
१८ अनि जब मोशा छाउनीको नजिक पुगे र मानिसहरूले बनाएको बाछो देखे, तब मोशाको रिस दन्कियो र उनले पर्वतमुनि रहेका पाटीहरू फुटाइदिए।
१९ अनि मोशा छाउनीमा आए र बाछोलाई लिएर आगोमा जलाए, र मसिनो धुलो नहोउन्जेल पिंधेर पानीमाथि छर्के र इस्राएलीहरूलाई पिउन दिए।
२० अनि बाछो बनाउने मानिसहरूमध्ये लगभग तीन हजार जना एक-अर्काको तरवारले मरे।
२१ भोलिपल्ट मोशाले मानिसहरूलाई भने, "म परमप्रभुकहाँ जानेछु, सायद तिमीहरूले परमप्रभुको अगाडि गरेको पापको प्रायश्चित गर्न सकूँ।"
२२ अनि मोशा फेरि परमप्रभुकहाँ गए, र चालीस दिन र चालीस रात परमप्रभुसँगै बसे।
२३ चालीस दिनसम्म मोशाले इस्राएलका सन्तानहरूको तर्फबाट परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, अनि परमप्रभुले मोशाको प्रार्थना सुन्नुभयो, र परमप्रभुले इस्राएलका तर्फबाट उहाँलाई प्रार्थना गर्नुभयो।
२४ त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई दुईवटा ढुङ्गाका पाटीहरू काटेर परमप्रभुकहाँ ल्याउन भन्नुभयो, जसले गर्दा उहाँले ती पाटीहरूमा दश आज्ञाहरू लेख्नुहुनेछ।
२५ अनि मोशाले त्यसै गरे, र तल ओर्लेर दुईवटा पाटीहरू काटेर परमप्रभुकहाँ सीनै पर्वतमा उक्लिए, र परमप्रभुले ती पाटीहरूमा दश आज्ञाहरू लेख्नुभयो।
२६ अनि मोशा चालीस दिन र चालीस रात परमप्रभुसँगै बसे, र परमप्रभुले उनलाई इस्राएललाई दिनुपर्ने नियम र न्यायहरू सिकाउनुभयो।
२७ अनि परमप्रभुले इस्राएलका सन्तानहरूको सम्बन्धमा उनलाई आज्ञा दिनुभयो कि तिनीहरूले परमप्रभुको लागि एउटा पवित्रस्थान बनाउनुपर्छ, ताकि उहाँको नाम त्यहाँ रहोस्, र परमप्रभुले उनलाई पवित्रस्थानको स्वरूप र यसका सबै भाँडाकुँडाको स्वरूप देखाउनुभयो।
२८ चालीस दिनको अन्त्यमा, मोशा पर्वतबाट ओर्ले र उनको हातमा ती दुई पाटीहरू थिए।
२९ तब मोशा इस्राएलीहरूकहाँ आए र परमप्रभुका सबै वचन तिनीहरूलाई सुनाए, र परमप्रभुले सिकाउनुभएका व्यवस्था, विधिविधान र न्यायहरू तिनीहरूलाई सिकाए।
३० अनि मोशाले इस्राएलका सन्तानहरूलाई परमप्रभुको वचन सुनाए, कि इस्राएलका सन्तानहरूमाझ बस्नको लागि उसको लागि एउटा पवित्रस्थान बनाउनुपर्छ।
31 परमप्रभुले मोशाद्वारा तिनीहरूलाई भन्नुभएका सबै असल कुराहरूमा मानिसहरू अत्यन्तै प्रसन्न भए। तिनीहरूले भने, "परमप्रभुले तपाईंलाई भन्नुभएका सबै कुरा हामी गर्नेछौं।"
३२ अनि मानिसहरू एकै जना मानिस जस्तै उठे र परमप्रभुको पवित्रस्थानमा प्रशस्त भेटी चढाए। प्रत्येकले पवित्रस्थानको काम र यसको सबै सेवाको लागि परमप्रभुको भेटी ल्याए।
33 इस्राएलका सबै मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र स्थानको निर्माणको लागि आफ्नो सम्पत्तिमा भएका सबै चीजहरू ल्याए। तिनीहरूले सुन, चाँदी, काँसा, अनि पवित्र स्थानको सेवामा प्रयोग गरिने सबै चीजहरू ल्याए।
३४ अनि काममा दक्ष सबै ज्ञानी पुरुषहरू आए र परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार परमप्रभुको पवित्र स्थान बनाए, प्रत्येक मानिसले आफूले गरेको काममा; अनि परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएझैं हृदय भएका सबै ज्ञानी पुरुषहरूले पवित्र स्थान, त्यसका सामानहरू र पवित्र सेवाको लागि सबै भाँडाकुँडाहरू बनाए।
35 पाँच महिनाको अन्तमा पवित्र वासस्थानको काम पूरा भयो। इस्राएलीहरूले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभए अनुसार सबै काम गरे।
३६ अनि तिनीहरूले पवित्रस्थान र यसका सबै सामानहरू मोशाकहाँ ल्याए; परमप्रभुले मोशालाई देखाउनुभएको प्रतिरूप जस्तै, इस्राएलका सन्तानहरूले पनि त्यसै गरे।
३७ अनि मोशाले काम देखे, र परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूले काम गरेको देखे, त्यसैले मोशाले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए।

अध्याय ८३

१ अनि बाह्रौं महिनाको तेईसौं दिनमा मोशाले हारून र उनका छोराहरूलाई लिएर गए, र तिनीहरूलाई तिनीहरूको लुगा लगाइदिए, तिनीहरूलाई अभिषेक गरे र परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार गरे, अनि मोशाले त्यस दिन परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै भेटीहरू ल्याए।
२ त्यसपछि मोशाले हारून र उनका छोराहरूलाई बोलाएर भने, "तिमीहरूले सात दिनसम्म पवित्र पालको ढोकामा बस्नु पर्छ, किनकि मलाई यही आज्ञा दिइएको छ।"
३ अनि हारून र तिनका छोराहरूले मोशाद्वारा परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै कुराहरू गरे, र तिनीहरू सात दिनसम्म पालको ढोकामा बसे।

४ इस्राएलीहरूले मिश्रबाट छुटेको दोस्रो वर्षको पहिलो महिनाको पहिलो दिन, आठौं दिनमा मोशाले पवित्रस्थान निर्माण गरे, र मोशाले वासस्थानको सबै सामानहरू र पवित्रस्थानको सबै सामानहरू बनाए, र परमप्रभुले उनलाई आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा गरे।
५ तब मोशाले हारून र तिनका छोराहरूलाई बोलाए, र परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएझैँ तिनीहरूले आफू र इस्राएलका सन्तानको निम्ति होमबलि र पापबलि ल्याए।
६ त्यस दिन हारूनका दुई छोराहरू, नादाब र अबीहूले अनौठो आगो लिएर परमप्रभुको सामु ल्याए, जसले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएको थिएन। अनि परमप्रभुको सामुबाट आगो निस्केर तिनीहरूलाई भस्म पार्यो। त्यस दिन परमप्रभुको सामु तिनीहरू मरे।
७ मोशाले पवित्रस्थान निर्माण गरिसकेपछि, इस्राएलका सन्तानका अगुवाहरूले वेदीको समर्पणको लागि परमप्रभुकहाँ आफ्ना भेटीहरू ल्याउन थाले।
८ अनि तिनीहरूले एक दिनको लागि प्रत्येक राजकुमारले आफ्ना भेटीहरू ल्याए, बाह्र दिनको लागि प्रत्येक दिन एक जना राजकुमारले।
9 अनि तिनीहरूले ल्याएको सबै भेटीहरू, प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नो दिनमा: पवित्र स्थानको शेकेल अनुसार एक सय तीस शेकेल तौल भएको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको भाँडा, दुवै अन्नबलिको लागि तेल मुछेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए।
१० धूपले भरिएको दस शेकेल तौलको एउटा ठूलो चम्चा।
११ होमबलिको लागि एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा।
१२ अनि पापबलिको लागि एउटा बोको पनि चढाउनुपर्छ।
१३ अनि मेलबलिको लागि दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका र एक वर्षे पाँचवटा थुमा।
१४ इस्राएलका बाह्र जना राजकुमारहरूले दिनहुँ यसरी नै काम गर्थे, प्रत्येकले आफ्नो दिनमा।
१५ अनि यसपछि, महिनाको तेह्रौं दिनमा, मोशाले इस्राएलका सन्तानहरूलाई निस्तार चाड मनाउन आज्ञा दिए।
१६ परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएझैँ इस्राएलका मानिसहरूले महिनाको चौधौँ दिनमा तोकिएको समयमा निस्तार चाड मनाए।
17 दोस्रो महिनाको पहिलो दिन परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
१८ इस्राएलका मानिसहरूका बीस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरूको गन्ती गर, तिमी, तिम्रा दाजु हारून र इस्राएलका बाह्र जना अगुवाहरू।
१९ अनि मोशाले त्यसै गरे, अनि हारून इस्राएलका बाह्र जना अगुवाहरूसँग आए, र तिनीहरूले सीनैको मरुभूमिमा इस्राएलका सन्तानहरूको गन्ती गरे।
२० इस्राएलका सन्तानहरूको गन्ती तिनीहरूका पिता-पुर्खाका परिवारअनुसार (बीस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका) ६,००,००० पाँच सय पचास थियो।
२१ तर लेवीका सन्तानहरूलाई तिनीहरूका दाजुभाइ इस्राएलीहरूसँगै गणना गरिएन।
22 इस्राएलीहरूमा एक महिना र त्यसभन्दा माथिका पुरूषहरूको संख्या बाईस हजार दुई सय त्रिहत्तर थियो।
23 एक महिना र त्यसभन्दा माथिका लेवीहरूका सन्तानको संख्या बाईस हजार थियो।
२४ अनि परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएझैं मोशाले पूजाहारीहरू र लेवीहरूलाई पवित्र वासस्थानको सेवा गर्न र बोझ बोक्न प्रत्येकलाई खटाए।
२५ अनि महिनाको बीसौँ दिनमा गवाहीको पालबाट बादल हटाइयो।
२६ त्यस समयमा इस्राएलीहरूले सीनैको मरुभूमिबाट आफ्नो यात्रा जारी राखे, र तिनीहरूले तीन दिनको यात्रा गरे, र बादल पारानको मरुभूमिमा अडियो; त्यहाँ परमप्रभुको क्रोध इस्राएलीहरू विरुद्ध दन्कियो, किनभने तिनीहरूले खानको लागि मासु मागेर परमप्रभुलाई रिस उठाएका थिए।
२७ अनि परमप्रभुले तिनीहरूको कुरा सुन्नुभयो र तिनीहरूलाई एक महिनासम्म मासु दिनुभयो।
२८ तर यसपछि परमप्रभुको क्रोध तिनीहरूमाथि दन्कियो र उहाँले तिनीहरूलाई ठूलो संहारले प्रहार गर्नुभयो, र तिनीहरूलाई त्यहीं गाडियो।
२९ अनि इस्राएलका सन्तानहरूले त्यस ठाउँको नाम कब्रोथ-हत्तावा राखे किनभने त्यहाँ तिनीहरूले मासु खान चाहने मानिसहरूलाई गाडेका थिए।
३० अनि तिनीहरूले कब्रोथ-हत्तावाबाट यात्रा गरे र पारानको मरुभूमिमा रहेको हसेरोथमा पाल टाँगे।
31 इस्राएलका मानिसहरू हसेरोतमा हुँदा, मोशाको कारणले गर्दा परमप्रभु मरियममाथि रिसाउनुभयो र तिनी हिउँ जस्तै सेतो कुष्ठरोगले ग्रस्त भइन्।
३२ अनि उनको कुष्ठरोग निको भएपछि उनलाई फेरि घर ल्याइएन, त्यसैले उनलाई सात दिनसम्म छाउनीबाहिर थुनियो।
33 त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरूले हसेरोतबाट यात्रा गरी पारान मरुभूमिको छेउमा छाउनी हाले।
३४ त्यसबेला, परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "इस्राएलीहरूबाट बाह्र जना मानिसहरूलाई प्रत्येक कुलबाट एक-एक जना गरी कनान देशको खोजी गर्न पठाऊ।"
३५ अनि मोशाले बाह्र जना मानिसहरूलाई पठाए, र तिनीहरू कनान देशको खोजी र जाँच गर्न आए, र तिनीहरूले सीनको मरुभूमिदेखि रेकोब हुँदै कामोतसम्मको सम्पूर्ण भूमिको खोजी गरे।
३६ चालीस दिनको अन्तमा तिनीहरू मोशा र हारूनकहाँ आए र आफ्नो मनमा जे थियो त्यही कुरा उनलाई सुनाए। तीमध्ये दश जनाले इस्राएलीहरूलाई आफूले खोजेको भूमिको बारेमा नराम्रो खबर ल्याए। तिनीहरूले भने, "यस भूमिमा जानुभन्दा मिश्र फर्कनु हाम्रो लागि राम्रो हो, जहाँबाट आफ्ना बासिन्दाहरूलाई नष्ट गरिन्छ।"
37 तर नूनका छोरा यहोशू र यपुनेका छोरा कालेब, जो भूमिको खोजी गर्नेहरूमध्ये थिए, तिनीहरूले भने, "त्यो भूमि अत्यन्तै राम्रो छ।"
३८ यदि परमप्रभु हामीसँग प्रसन्न हुनुहुन्छ भने, उहाँले हामीलाई त्यस भूमिमा ल्याउनुहुनेछ र यो हामीलाई दिनुहुनेछ, किनकि यो दूध र मह बग्ने भूमि हो।
३९ तर इस्राएलका मानिसहरूले उनीहरूको कुरा सुनेनन्। तिनीहरूले ती दश जना मानिसहरूका कुरा सुने, जसले देशको बारेमा नराम्रो खबर फैलाएका थिए।

४० अनि परमप्रभुले इस्राएलका सन्तानहरूको गनगन सुन्नुभयो र उहाँ रिसाउनुभयो र शपथ खानुभयो, यसो भन्दै,
४१ निश्चय नै यपुनेहका छोरा कालेब र नूनका छोरा यहोशू बाहेक यस दुष्ट पुस्ताका बीस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका कुनै पनि मानिसले त्यो भूमि देख्न पाउनेछैन।
४२ तर यो दुष्ट पुस्ता यस उजाडस्थानमा निश्चय नै नष्ट हुनेछ, र तिनीहरूका सन्तानहरू यस भूमिमा आउनेछन् र तिनीहरूले यसलाई अधिकार गर्नेछन्; त्यसैले परमप्रभुको क्रोध इस्राएल विरुद्ध दन्कियो, र उहाँले तिनीहरूलाई चालीस वर्षसम्म त्यस दुष्ट पुस्ताको अन्त्य नभएसम्म उजाडस्थानमा भौंतारिन लगाउनुभयो, किनभने तिनीहरूले परमप्रभुलाई पछ्याएनन्।
४३ मानिसहरू पारानको मरुभूमिमा धेरै समयसम्म बसे, र त्यसपछि तिनीहरू लाल समुद्रको बाटो भएर मरुभूमितिर लागे।

अध्याय ८४

1 त्यस समयमा लेवीका नाति कहतका नाति, यतेसेरका छोरा कोरहले इस्राएलीहरूबाट धेरै मानिसहरूलाई लिएर मोशा, हारून र सम्पूर्ण समुदायसँग झगडा गर्न उठे।
२ परमप्रभु तिनीहरूसँग रिसाउनुभयो, र पृथ्वीले आफ्नो मुख फालेर तिनीहरूलाई, तिनीहरूका घरहरू र तिनीहरूसँग भएका सबै थोकहरू र कोरहका सबै मानिसहरूलाई निल्यो।
३ अनि यसपछि परमेश्वरले मानिसहरूलाई सेइर पर्वतको बाटो भएर लामो समयसम्म घुमाउनुभयो।
४ त्यसबेला परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “एसावका सन्तानहरूसित युद्ध नगर, किनकि म तँलाई तिनीहरूको कुनै पनि चीज दिनेछैनँ, पैतालाले टेक्न सक्ने जति पनि, किनकि मैले सेइर पर्वत एसावलाई उत्तराधिकारको रूपमा दिएको छु।”
५ यसकारण पहिले एसावका सन्तानहरूले सेइरका सन्तानहरू विरुद्ध लडे, र परमप्रभुले सेइरका सन्तानहरूलाई एसावका सन्तानहरूको हातमा सुम्पिदिनुभएको थियो, र तिनीहरूको सामुबाट तिनीहरूलाई नाश गर्नुभएको थियो, र एसावका सन्तानहरू आजको दिनसम्म तिनीहरूको ठाउँमा बसोबास गरिरहेका छन्।
६ त्यसैले परमप्रभुले इस्राएलका सन्तानहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूका दाजुभाइ एसावका सन्तानहरू विरुद्ध लडाइँ नगर, किनकि तिनीहरूको भूमिमा तिमीहरूको केही पनि छैन। तर तिमीहरूले तिनीहरूबाट पैसा तिरेर अन्न किन्न सक्छौ र खान सक्छौ, र तिनीहरूबाट पैसा तिरेर पानी किन्न सक्छौ।”
७ अनि इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे।
८ अनि इस्राएलका सन्तानहरू उजाडस्थानमा घुमे, सीनै पर्वतको बाटो भएर धेरै समयसम्म घुमे, र एसावका सन्तानहरूलाई छोएनन्, र तिनीहरू उन्नाइस वर्षसम्म त्यस क्षेत्रमा बसे।
९ त्यसै समयमा कित्तिमका सन्तानहरूका राजा ल्याटिनसको मृत्यु भयो। उनको शासनकालको पैंतालीसौं वर्षमा, जुन इस्राएलीहरू मिश्रबाट निस्केको चौधौं वर्ष हो।
१० अनि तिनीहरूले उनलाई कित्तीमको देशमा आफ्नो लागि बनाएको ठाउँमा गाडे। अबीम्नासले उनको ठाउँमा अठतीस वर्षसम्म राज्य गरे।
११ त्यतिबेला, उन्नाइस वर्षको अन्त्यमा इस्राएलका मानिसहरूले एसावका सन्तानहरूको सिमाना पार गरे र मोआबको मरुभूमिको बाटो भएर गए।
१२ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मोआबलाई घेरा नहाल, र तिनीहरूसँग लडाइँ नगर, किनकि म तिमीहरूलाई तिनीहरूको भूमिबाट केही पनि दिनेछैनँ।”
१३ इस्राएलीहरू उन्नाइस वर्षसम्म मोआबको मरुभूमिको बाटो भएर हिंडे र तिनीहरूसँग लडेनन्।
१४ इस्राएलीहरू मिश्रबाट निस्केको छत्तीसौं वर्षमा परमप्रभुले एमोरीहरूका राजा सीहोनको हृदयमा प्रहार गर्नुभयो, र तिनले युद्ध गरे र मोआबका सन्तानहरू विरुद्ध लडाइँ गर्न निस्के।
१५ अनि सीहोनले मिश्रका राजाका सल्लाहकार बालामका नाति, यानेसका छोरा बओर र उनको छोरा बालामकहाँ मोआबलाई सराप्न र सीहोनको हातमा सुम्पन दूतहरू पठाए।
१६ अनि ती दूतहरू गए र मेसोपोटामियाको पतोरबाट यानेसका छोरा बओर र उनका छोरा बालामलाई ल्याए। बओर र उनका छोरा बालाम सीहोन शहरमा आए र एमोरीहरूका राजा सीहोनको उपस्थितिमा मोआब र उनीहरूका राजालाई सराप दिए।
१७ त्यसैले सीहोन आफ्ना सबै सेना लिएर मोआबतिर लागे र उनीहरूसँग लडे, र उनीहरूलाई परास्त गरे, अनि परमप्रभुले उनीहरूलाई उनको हातमा सुम्पिदिनुभयो, र सीहोनले मोआबका राजालाई मारे।
१८ युद्धमा सीहोनले मोआबका सबै शहरहरू कब्जा गरे; उनले हेशबोन पनि तिनीहरूबाट लिए, किनकि हेशबोन मोआबका शहरहरूमध्ये एक थियो, र सीहोनले आफ्ना राजकुमारहरू र भारदारहरूलाई हेशबोनमा राखे, र ती दिनहरूमा हेशबोन सीहोनको थियो।
१९ त्यसैले दृष्टान्तका वक्ता बओर र उनका छोरा बालामले यी शब्दहरू भने, “हेशबोनमा आऊ, सीहोनको शहर पुनर्निर्माण र स्थापित हुनेछ।”
२० धिक्कार छ मोआब! हे कमोशका मानिसहरू, तिमीहरू हराएका छौ! हेर, यो परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको छ।
२१ अनि जब सीहोनले मोआबलाई जिते, तब उनले मोआबबाट कब्जा गरेका शहरहरूमा पहरेदारहरू राखे, र धेरै मोआबीहरू सीहोनको हातमा युद्धमा परे, र उनले उनीहरूका छोराछोरीहरूलाई ठूलो कब्जामा लिए, र उनले तिनीहरूका राजालाई मारे; त्यसैले सीहोन आफ्नै देशमा फर्के।
२२ अनि सीहोनले बओर र तिनका छोरा बालामलाई धेरै चाँदी र सुनका उपहारहरू दिए, र तिनले तिनीहरूलाई बिदा गरे, र तिनीहरू मेसोपोटामियामा आफ्नो घर र देशमा गए।
२३ त्यस समयमा सबै इस्राएलीहरू मोआबको मरुभूमिको बाटोबाट हिंडे र फर्केर एदोमको मरुभूमि घेरे।
२४ यसरी मिश्रबाट निस्केको चालीसौं वर्षको पहिलो महिनामा सबै समुदाय सीनको उजाडस्थानमा आइपुगे। इस्राएलका मानिसहरू सीनको उजाडस्थानको कादेशमा बसोबास गरे। त्यहाँ मरियमको मृत्यु भयो र उनलाई त्यहीं गाडियो।
25 त्यसैबेला मोशाले एदोमका राजा हददकहाँ दूतहरू पठाए, “तिम्रो दाज्यू इस्राएलले यसो भन्दछ, 'कृपया मलाई तिम्रो देश भएर जान देऊ। हामी खेत वा दाखबारीको बाटो भएर जाने छैनौं, हामी इनारको पानी पिउने छैनौं। हामी राजाको बाटोमा हिंड्नेछौं।'”

26 तर एदोमले उसलाई भने, "तपाईं हाम्रो देश भएर जान पाउनुहुन्न।" त्यसैले एदोम एउटा शक्तिशाली सेना लिएर इस्राएलीहरूलाई भेट्न निस्क्यो।
२७ तर एसावका सन्तानहरूले इस्राएलीहरूलाई आफ्नो देशबाट जान दिन अस्वीकार गरे, त्यसैले इस्राएलीहरू तिनीहरूबाट टाढा गए र तिनीहरू विरुद्ध लडेनन्।
२८ किनकि यसभन्दा अगाडि परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई आज्ञा दिनुभएको थियो, "तिमीहरूले एसावका सन्तानहरू विरुद्ध लडाइँ नगर्नू।" यसकारण इस्राएलीहरू तिनीहरूबाट टाढा गए र तिनीहरू विरुद्ध लडाइँ गरेनन्।
२९ यसकारण इस्राएलीहरू कादेशबाट हिँडे र सबै मानिसहरू होर पर्वतमा आए।
30 त्यसबेला परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "तेरो दाजु हारूनलाई भन कि ऊ त्यहीं मर्नेछ, किनभने ऊ मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिएको भूमिमा पस्न पाउने छैन।"
३१ अनि परमप्रभुको आज्ञाअनुसार हारून चालीसौँ वर्षको पाँचौँ महिनाको पहिलो दिन होर पर्वतमा उक्लिए।
३२ होर पर्वतमा मृत्यु हुँदा हारून एक सय तेईस वर्षका थिए।

अध्याय ८५

१ अनि दक्षिणमा बस्ने कनानी राजा अरादले इस्राएलीहरू जासूसहरूको बाटो भएर आउँदैछन् भनी सुने, र उनले इस्राएलीहरू विरुद्ध लड्न आफ्नो सेना तैनाथ गरे।
२ अनि इस्राएलका सन्तानहरू उनीसँग धेरै डराए, किनकि उनको एउटा ठूलो र भारी सेना थियो, त्यसैले इस्राएलका सन्तानहरूले मिश्र फर्कने निर्णय गरे।
३ इस्राएलीहरू मासेरथ बेनी याकोनतिर फर्के, लगभग तीन दिनको यात्रा पछि, किनकि तिनीहरू अराद राजाको कारणले धेरै डराए।
४ इस्राएलीहरू आफ्नो ठाउँमा फर्कन मानेनन्, त्यसैले तिनीहरू तीस दिनसम्म बेनी याकोनमा बसे।
५ जब लेवीहरूले देखे कि इस्राएलका मानिसहरू फर्केर फर्केनन्, तब तिनीहरू परमप्रभुको खातिर डाही भए। तिनीहरू उठे र आफ्ना दाजुभाइ इस्राएलीहरू विरुद्ध लडे। तिनीहरूमध्ये धेरैलाई मारे र तिनीहरूलाई होर पर्वतमा फर्कन बाध्य पारे।
६ अनि जब तिनीहरू फर्के, राजा अरादले अझै पनि इस्राएलीहरू विरुद्ध युद्धको लागि आफ्नो सेनाको व्यवस्था गरिरहेका थिए।
७ अनि इस्राएलले एउटा भाकल गरे, "यदि तपाईंले यी मानिसहरूलाई मेरो हातमा सुम्पनुभयो भने, म तिनीहरूका शहरहरू पूर्ण रूपमा ध्वंस पार्नेछु।"
८ परमप्रभुले इस्राएलीहरूको कुरा सुन्नुभयो र कनानीहरूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई र तिनीहरूका शहरहरूलाई पूर्ण रूपमा नाश गर्नुभयो। अनि उहाँले त्यस ठाउँको नाउँ होर्मा राख्नुभयो।
९ इस्राएलीहरूले होर पर्वतबाट यात्रा गरेर ओबोतमा पाल टाँगे। ओबोतबाट यात्रा गरेर मोआबको सिमानामा रहेको इये-अबारीममा पाल टाँगे।
१० इस्राएलका मानिसहरूले मोआबमा यस्तो खबर पठाए: "हामीलाई तपाईंको देशबाट हाम्रो देशमा जान दिनुहोस्।" तर मोआबका मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई आफ्नो देशबाट जान दिएनन्। मोआबका मानिसहरू असाध्यै डराए, किनकि इस्राएलका मानिसहरूले एमोरीहरूका राजा सीहोनले जस्तै गर्नेछन् कि भनेर मोआबका मानिसहरू डराए। सीहोनले तिनीहरूको देश कब्जा गरे र धेरैलाई मारे।
११ यसकारण मोआबले इस्राएलीहरूलाई आफ्नो देशबाट जान दिएनन्। परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई मोआबको विरुद्धमा युद्ध नगर्न आज्ञा दिनुभयो। यसकारण इस्राएलीहरू मोआबबाट निस्के।
१२ इस्राएलीहरू मोआबको सिमानाबाट हिँडेपछि मोआब र एमोरीहरूको बीचमा पर्ने मोआबको सिमानामा अर्नोनको पारिपट्टि पुगे र तिनीहरूले कदेमोथको मरुभूमिमा एमोरीहरूका राजा सीहोनको सिमानामा छाउनी हाले।
१३ तब इस्राएलका मानिसहरूले एमोरीहरूका राजा सीहोनकहाँ दूतहरू पठाए, जसले भने,
१४ हामीलाई तपाईंको देश भएर जान दिनुहोस्। हामी खेत वा दाखबारीमा पस्ने छैनौं। हामी तपाईंको सिमाना नाघेसम्म राजाको बाटो भएर जानेछौं। तर सीहोनले इस्राएलीहरूलाई बाटो भएर जान दिएनन्।
१५ त्यसैले सीहोनले सबै एमोरीहरूलाई भेला गरे र इस्राएलीहरूलाई भेट्न उजाड-स्थानमा गए, र यहसमा इस्राएलीहरूसँग लडे।
१६ अनि परमप्रभुले एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई इस्राएलीहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो। इस्राएलीहरूले सीहोनका सबै मानिसहरूलाई तरवारको धारले मारे र मोआबको पक्षमा बदला लिए।
१७ इस्राएलीहरूले अरामदेखि याबूकसम्म, अम्मोनीहरूको लागि सीहोनको भूमि कब्जा गरे। तिनीहरूले शहरहरूबाट लुटिएका सबै सामानहरू पनि लगे।
१८ यसरी इस्राएलले यी सबै शहरहरू कब्जा गरे र इस्राएलीहरू एमोरीहरूका सबै शहरहरूमा बसोबास गर्न थाले।
१९ अनि सबै इस्राएलीहरूले अम्मोनीहरू विरुद्ध लड्न र तिनीहरूको भूमि पनि लिन निर्णय गरे।
20 परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई भन्नुभयो, "अम्मोनीहरूलाई घेरा हालेर नबस, तिनीहरूको विरुद्धमा लडाइँ नगर, किनभने म तिमीहरूलाई तिनीहरूको भूमिबाट केही पनि दिनेछैन।" इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको वचन पालन गरे र अम्मोनीहरूसँग लडेनन्।
२१ इस्राएलीहरू फर्के र बाशानको बाटो भएर बाशानका राजा ओगको देशमा गए। बाशानका राजा ओग इस्राएलीहरूसँग युद्ध गर्न निस्के। उनीसँग धेरै वीर मानिसहरू र एमोरीहरूको एउटा अत्यन्तै शक्तिशाली सेना थियो।
२२ बाशानका राजा ओग एकदमै शक्तिशाली मानिस थिए, तर तिनको छोरा नारोन अत्यन्तै शक्तिशाली थिए, उनीभन्दा पनि बलिया थिए।
२३ अनि ओगले आफ्नो मनमा भने, "हेर, अब इस्राएलको सम्पूर्ण सेनाले तीन पर्सा जति ठाउँ ओगटेको छ। अब म तिनीहरूलाई तरवार वा भाला बिना नै एकैचोटि प्रहार गर्नेछु।"
२४ अनि ओगले यहज पर्वतमाथि गएर त्यहाँबाट तीन पर्सा लामो एउटा ठूलो ढुङ्गा लिए, र त्यसलाई आफ्नो टाउकोमा राखे, र इस्राएलका सन्तानहरूको छाउनीमा फ्याँक्ने र त्यस ढुङ्गाले सबै इस्राएलीहरूलाई प्रहार गर्ने निर्णय गरे।

२५ अनि परमप्रभुका स्वर्गदूत आएर ओगको टाउकोमा ढुङ्गा घोचे, र त्यो ढुङ्गा ओगको घाँटीमा खस्यो, र ओगको घाँटीमा ढुङ्गाको भारको कारणले गर्दा उनी भुइँमा लडे।
26 त्यसबेला परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई भन्नुभयो, "त्योसित नडराऊ। मैले त्यसलाई, त्यसका सबै मानिसहरूलाई र त्यसको सबै देशलाई तिमीहरूको हातमा सुम्पिदिएको छु। तिमीहरूले त्यसलाई सीहोनलाई गरे जस्तै गर्नेछौ।"
२७ अनि मोशा इस्राएलीहरूको सानो समूहलाई लिएर ओगकहाँ गए, र मोशाले ओगको खुट्टाको गोलीगाँठोमा लट्ठीले हिर्काए र त्यसलाई मारे।
२८ त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरूले ओगका सन्तानहरू र उनका सबै मानिसहरूलाई खेदे, र तिनीहरूमध्ये कोही पनि बाँकी नरहने गरी तिनीहरूलाई प्रहार गरे र नाश गरे।
२९ त्यसपछि मोशाले इस्राएलका केही सन्तानहरूलाई याजेरको जासुसी गर्न पठाए, किनकि याजेर एकदमै प्रसिद्ध शहर थियो।
३० अनि जासुसहरू याजेरमा गए र त्यसको खोजी गरे, अनि जासुसहरूले परमप्रभुमा भरोसा राखे, र तिनीहरूले याजेरका मानिसहरूसँग लडे।
३१ अनि ती मानिसहरूले याजेर र त्यसका गाउँहरू कब्जा गरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो। अनि तिनीहरूले त्यहाँ बसोबास गर्ने एमोरीहरूलाई धपाए।
32 इस्राएलका मानिसहरूले अर्नोन खोलादेखि हर्मन पर्वतसम्म यर्दन नदीको पारिपट्टि भएका साठीवटा शहरहरू, दुई एमोरी राजाहरूको भूमि कब्जा गरे।
३३ इस्राएलीहरू यात्रा गर्दै यरीहोको पारिपट्टि यर्दन नदीको पूर्वपट्टि मोआबको मैदानमा आइपुगे।
34 इस्राएलीहरूले एमोरीहरूका दुई राजाहरू, सीहोन र ओगलाई गरेका सबै दुष्टता मोआबका मानिसहरूले सुने। यसकारण मोआबका मानिसहरू इस्राएलीहरूदेखि साह्रै डराए।
35 मोआबका बूढा-प्रधानहरूले भने, "हेर, एमोरीहरूका दुई राजाहरू, सीहोन र ओग, जो पृथ्वीका सबै राजाहरूभन्दा शक्तिशाली थिए, इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्धमा टिक्न सकेनन्, तब हामी कसरी उनीहरूको अगाडि टिक्न सक्छौं?"
३६ निश्चय नै उनीहरूले हामीलाई पहिले नै हाम्रो देश भएर जानको लागि सन्देश पठाएका थिए, तर हामीले उनीहरूलाई जान दिएनौं, अब उनीहरू आफ्ना भारी तरवारले हामीमाथि आक्रमण गर्नेछन् र हामीलाई नाश गर्नेछन्; इस्राएलका सन्तानहरूको कारण मोआब व्याकुल भयो, र उनीहरू तिनीहरूसँग धेरै डराए, र उनीहरूले इस्राएलका सन्तानहरूलाई के गर्ने भनेर एकसाथ सल्लाह गरे।
३७ तब मोआबका बूढा-प्रधानहरूले निर्णय गरे र आफ्ना एक जना मानिस, मोआबी सिप्पोरका छोरा बालाकलाई लिएर त्यसबेला आफ्ना राजा बनाए। बालाक एकदमै बुद्धिमान् मानिस थिए।
38 तब मोआबका बूढा-प्रधानहरूले उठेर मिद्यानीहरूसित शान्ति सम्झौता गर्न मानिसहरू पठाए। ती दिनहरूमा मोआब र मिद्यानीहरूका बीचमा ठूलो युद्ध र शत्रुता थियो। एदोमका राजा बददका छोरा हददले मोआबको मैदानमा मिद्यानीहरूलाई पराजित गरेको समयदेखि आजसम्म पनि मोआब र मिद्यानीहरूका बीचमा ठूलो शत्रुता थियो।
39 मोआबका मानिसहरूले मिद्यानीहरूकहाँ मानिसहरू पठाए। तिनीहरूले तिनीहरूसँग शान्ति सम्झौता गरे। मिद्यानीहरूका बूढा-प्रधानहरू मिद्यानीहरूको पक्षमा शान्ति सम्झौता गर्न मोआब देशमा आए।
४० अनि मोआबका बूढा-प्रधानहरूले मिद्यानका बूढा-प्रधानहरूसँग इस्राएलबाट आफ्नो ज्यान बचाउन के गर्ने भनेर सल्लाह गरे।
41 तब मोआबका सबै मानिसहरूले मिद्यानीका बूढा-प्रधानहरूलाई भने, "यसकारण अब इस्राएलका मानिसहरूले हाम्रा वरिपरि भएका सबै चीजहरू नष्ट पार्नेछन्। जसरी गोरूले मैदानको घाँस खाएर नष्ट पार्छ, तिनीहरूले हामी भन्दा शक्तिशाली एमोरीहरूका दुई राजाहरूलाई त्यसै गरेका थिए।"
४२ मिद्यानका धर्म-गुरुहरूले मोआबलाई भने, "हामीले सुनेका छौं कि जब एमोरीहरूका राजा सीहोनले तिमीहरूको विरुद्धमा लडे, जब उनले तिमीहरूलाई जिते र तिमीहरूको देश कब्जा गरे, तब उनले मेसोपोटामियाबाट यानयाहका छोरा बओर र तिनका छोरा बालामलाई पठाए, र तिनीहरूले आएर तिमीहरूलाई सराप दिए; त्यसैले सीहोनको हात तिमीहरूमाथि विजयी भयो, र उसले तिमीहरूको देश कब्जा गर्‍यो।"
४३ त्यसैले अब तिमीले उसको छोरा बालामलाई पनि पठाऊ, किनकि ऊ अझै आफ्नो देशमा छ र उसलाई उसको ज्याला देऊ, ताकि उसले आएर तिमीले डराएका सबै मानिसहरूलाई सराप्न सकोस्।" मोआबका धर्म-गुरुहरूले यो कुरा सुने, र बओरको छोरा बालामलाई पठाउन उनीहरूलाई खुशी लाग्यो।
४४ त्यसैले मोआबका राजा सिप्पोरका छोरा बालाकले बालामकहाँ यसो भनेर दूतहरू पठाए,
४५ हेर, मिश्रबाट एउटा जाति आएको छ। तिनीहरूले पृथ्वीको सतह ढाकेका छन् र मेरो विरुद्धमा बसिरहेका छन्।
46 अब आएर मेरो पक्षमा यी मानिसहरूलाई सराप्नुहोस्। तिनीहरू मभन्दा बलिया छन्। सायद म तिनीहरूलाई जितेर धपाउन सक्छु। किनभने मैले सुनेको छु कि जसलाई तपाईंले आशीर्वाद दिनुहुन्छ, त्यो आशीर्वादित हुन्छ र जसलाई तपाईंले सराप दिनुहुन्छ, त्यो श्रापित हुन्छ।
४७ त्यसैले बालाकका दूतहरू बालामकहाँ गए र मोआबको विरुद्धमा लड्न मानिसहरूलाई सराप दिन बालामलाई ल्याए।
४८ बालाम इस्राएललाई सराप्न बालाककहाँ आए। परमप्रभुले बालामलाई भन्नुभयो, "यस मानिसलाई सराप नदेऊ किनभने यो आशिषित छ।"
४९ बालाकले बालामलाई दिनहुँ इस्राएललाई सराप्न आग्रह गरे, तर बालामले बालामलाई परमप्रभुले भन्नुभएको वचनको कारणले बालामले बालाकको कुरा सुनेनन्।
५० अनि जब बालाकले देखे कि बालामले आफ्नो इच्छा पूरा गरेनन्, उनी उठेर घर गए, अनि बालाम पनि आफ्नो देश फर्किए र त्यहाँबाट मिद्यान गए।
51 इस्राएलीहरूले मोआबको मैदानबाट यात्रा गरे र बेथ-यशिमोथदेखि मोआबको मैदानको छेउमा रहेको यर्दन नदीको किनारमा आबेल-शिट्टीमसम्म छाउनी हाले।
52 इस्राएलका मानिसहरू शित्तीमको मैदानमा बस्दा, तिनीहरूले मोआबका छोरीहरूसँग वेश्यावृत्ति गर्न थाले।
53 इस्राएलीहरू मोआबको नजिक आए, र मोआबीहरूले इस्राएलीहरूको छाउनीको विपरीत आफ्नो पाल टाँगे।
54 मोआबका मानिसहरू इस्राएलीहरूदेखि डराए। मोआबका मानिसहरूले तिनीहरूका सबै सुन्दरी र सुन्दरी छोरीहरू र

पत्नीहरूलाई लगे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई सुन, चाँदी र बहुमूल्य लुगा लगाइदिए।
५५ अनि मोआबका मानिसहरूले ती स्त्रीहरूलाई आफ्ना पालको ढोकामा बसाए, ताकि इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूलाई देख्न सकून् र तिनीहरूतिर फर्कून् र मोआबको विरुद्धमा लड्न नपरोस्।
56 सबै मोआबीहरूले इस्राएलीहरू प्रति यस्तै गरे। प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो पत्नी र छोरीहरूलाई आ-आफ्नो पालको ढोकामा राखे। सबै इस्राएलीहरूले मोआबीहरूको काम देखे। इस्राएलीहरूले मोआबी छोरीहरूतिर फर्केर तिनीहरूको लोभ गरे र तिनीहरूकहाँ गए।
५७ अनि यस्तो हुन गयो कि जब एक हिब्रू मोआबको पालको ढोकामा आउँथ्यो, र मोआबकी छोरीलाई देख्थ्यो र आफ्नो हृदयमा उसलाई चाहन्थ्यो, र पालको ढोकामा उनीसँग आफूले चाहेको कुरा बोल्थ्यो, जब तिनीहरू एकसाथ कुरा गरिरहेका थिए, पालको मानिसहरू बाहिर निस्केर हिब्रूसँग यी शब्दहरू जस्तै बोल्थे:
५८ तिमीहरूलाई थाहा छ, हामी सबै दाजुभाइ हौं, हामी सबै लूतका सन्तान र उनका भाइ अब्राहामका सन्तान हौं। त्यसो भए तिमीहरू किन हामीसँग बस्दैनौ, र हाम्रो रोटी र हाम्रो बलिदान किन खाँदैनौ?
५९ अनि जब मोआबका मानिसहरूले तिनलाई आफ्ना कुराहरूले मोहित पारे, र आफ्ना चापलूसीका शब्दहरूले तिनलाई मोहित पारे, तिनीहरूले तिनलाई पालमा बसाए र तिनको लागि खाना पकाएर बलिदान चढाए, अनि तिनले तिनीहरूको बलिदान र रोटी खाए।
६० त्यसपछि उनीहरूले उसलाई मदिरा दिए र उसले पिएर मात्तियो, र उनीहरूले उसको अगाडि एउटी सुन्दर युवती राखे, र उसले उसलाई जे मन लाग्यो त्यही गऱ्यो, किनकि उसलाई थाहा थिएन कि ऊ के गर्दैछ, किनकि उसले प्रशस्त मात्रामा मदिरा पिएको थियो।
61 शित्तीमको बेंसीमा मोआबका मानिसहरूले इस्राएलीहरूलाई त्यसै गरे। यस विषयमा परमप्रभुको क्रोध इस्राएलमाथि दन्कियो। उहाँले तिनीहरूमा महामारी पठाउनुभयो र इस्राएलीहरू मध्ये चौबीस हजार मानिसहरू मरे।
62 शिमोनका सन्तानहरूमध्ये एक जना जिम्री नाम गरेको मानिस थियो। जिम्री सालूको छोरा थियो। उसले मिद्यानी कोस्बीसँग सम्बन्ध राखेको थियो। कोस्बी मिद्यानी राजा सूरकी छोरी थिइन्। सूर इस्राएलका सबै मानिसहरूको नजरमा थिइन्।
63 एलाजेरका छोरा, पूजाहारी हारूनको नाति पीनहासले जिम्रीले गरेको यो दुष्ट काम देखे। उसले भाला लिएर तिनीहरूको पछि लाग्यो। उसले ती दुवैलाई घोचेर मारे। त्यसपछि इस्राएलीहरूबाट महामारी रोकियो।

अध्याय ८६

1 महामारी फैलिएपछि परमप्रभुले मोशा र पूजाहारी हारूनको छोरो एलाजेरलाई भन्नुभयो,
2 इस्राएलीहरूको समुदायका अगुवाहरू, बीस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका, सेनामा गएका सबैको गन्ती गर।
3 मोशा र एलाजेरले इस्राएलीहरूको कुल समूहको गन्ती गरे। इस्राएलको जम्मा संख्या सात लाख सात सय तीस थियो।
४ एक महिना र त्यसभन्दा माथिका लेवीहरूको सङ्ख्या तेईस हजार थियो। सीनैको मरुभूमिमा मोशा र हारूनले गन्ती गरेकाहरूमध्ये एक जना पनि थिएन।
५ किनकि परमप्रभुले तिनीहरूलाई भन्नुभएको थियो कि तिनीहरू उजाडस्थानमा मर्नेछन्, त्यसैले तिनीहरू सबै मरे, र यपुनेहका छोरा कालेब र नूनका छोरा यहोशू बाहेक तिनीहरूमध्ये कोही पनि बाँकी रहेनन्।
६ अनि यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "इस्राएलीहरूलाई भन कि तिनीहरूले आफ्ना दाजुभाइ, इस्राएलीहरूको कारणले मिद्यानीहरूमाथि बदला लिनुपर्छ।"
७ अनि मोशाले त्यसै गरे, र इस्राएलका सन्तानहरूले तिनीहरूबाट बाह्र हजार मानिसहरू छाने, प्रत्येक कुलको लागि एक हजार, र तिनीहरू मिद्यानतिर लागे।
8 इस्राएलका मानिसहरूले मिद्यानी मानिसहरूको विरूद्ध युद्ध गरे। तिनीहरूले मिद्यानीहरूका पाँच जना अगुवाहरूलाई पनि मारे। तिनीहरूले बओरको छोरा बिलामलाई पनि तरवारले मारे।
९ इस्राएलीहरूले मिद्यानीहरूका पत्नीहरू, उनीहरूका बालबच्चाहरू, गाईवस्तु र उनीहरूका सबै सम्पत्तिलाई बन्दी बनाएर लगे।
१० अनि तिनीहरूले सबै लुटका मालहरू र सबै लूटका मालहरू लगे, र मोशा र एलाजेरकहाँ मोआबको मैदानमा ल्याए।
११ तब मोशा, एलाजेर र समुदायका सबै अगुवाहरू खुशीसाथ तिनीहरूलाई भेट्न निस्के।
१२ अनि तिनीहरूले मिद्यानका सबै लुटका माल बाँडे, र इस्राएलका सन्तानहरूले आफ्ना दाजुभाइ इस्राएलका सन्तानहरूको खातिर मिद्यानमाथि बदला लिएका थिए।

अध्याय ८७

1 त्यसबेला परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "हेर, तिम्रो समय सकिन लागेको छ। अब तिम्रो दास नूनको छोरा यहोशूलाई लिएर पालमा राख। म उसलाई आज्ञा दिनेछु।" मोशाले त्यसै गरे।
२ अनि परमप्रभु पालमा बादलको खामोमा देखा पर्नुभयो, र बादलको खामो पालको प्रवेशद्वारमा उभियो।
3 परमप्रभुले नूनका छोरा यहोशूलाई आज्ञा दिनुभयो र भन्नुभयो, "बलियो र साहसी होऊ, किनकि मैले प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा इस्राएलका मानिसहरूलाई लैजानेछु, र म तिमीसँगै हुनेछु।"
४ तब मोशाले यहोशूलाई भने, "बलियो र साहसी होऊ, किनकि तिमीले इस्राएलका मानिसहरूलाई त्यो देश अधिकार गराउनेछौ। परमप्रभु तिमीसँग हुनुहुनेछ। उहाँले तिमीलाई छोड्नुहुनेछैन, त्याग्नुहुनेछैन, नडराऊ, निराश नहोऊ।"
५ तब मोशाले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई बोलाएर भने, "तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले उजाड-स्थानमा तिमीहरूका निम्ति गर्नुभएको सबै असल कामहरू देखेका छौ।"
6 "यसकारण अब यस व्यवस्थाका सबै वचनहरू पालन गर, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको मार्गमा हिंड, परमप्रभुले तिमीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएको मार्गबाट नफर्क, न त दाहिने न देब्रेतिर।
७ अनि मोशाले इस्राएलका सन्तानहरूलाई परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम देशमा पालन गर्नुपर्ने विधिविधान, न्याय र व्यवस्थाहरू सिकाए।

८ अनि उनले तिनीहरूलाई परमप्रभुको बाटो र उहाँका नियमहरू सिकाए; हेर, ती परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका छन् जुन उहाँले मोशाको हातद्वारा इस्राएलका सन्तानहरूलाई दिनुभएको थियो।
९ मोशाले इस्राएलीहरूलाई आज्ञा दिइसकेपछि परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, "अबारीम पर्वतमा जाऊ र त्यहीं मर। अनि जसरी तेरो दाजु हारूनलाई भेला गरिएको थियो, त्यसरी नै तेरा मानिसहरूकहाँ मिल्न जाऊ।"
१० परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार मोशा उक्लिए। अनि इस्राएलीहरूले मिश्र देश छोडेको चालीसौं वर्षमा परमप्रभुको आज्ञाअनुसार मोआब देशमा उनको मृत्यु भयो।
११ इस्राएलीहरूले मोशाको लागि मोआबको मैदानमा तीस दिनसम्म रोए। अनि मोशाको लागि रुने र विलाप गर्ने दिनहरू पूरा भए।

अध्याय ८८

1 मोशाको मृत्युपछि परमप्रभुले नूनका छोरा यहोशूलाई भन्नुभयो,
2 "यर्दन नदी पार गरेर मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिएको भूमिमा जा। अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई त्यो भूमि अधिकार गर्न देऊ।"
3 तिमीहरूका पैतालाले टेकेको हरेक ठाउँ तिमीहरूको हुनेछ। लेबनानको मरुभूमिदेखि महानदी परातसम्म तिमीहरूको सिमाना हुनेछ।
४ तिम्रो जीवनभरि कोही पनि तिम्रो विरुद्धमा खडा हुनेछैन; जसरी म मोशासँग थिएँ, त्यसरी नै म तिम्रो साथमा हुनेछु। केवल मोशाले तिमीलाई आज्ञा गरेका सबै व्यवस्था पालन गर्न बलियो र साहसी होऊ। बाटोबाट दायाँ वा देब्रे नफर्क, ताकि तिमीले गर्ने सबै काममा सफल हुन सक।
५ अनि यहोशूले इस्राएलका अधिकृतहरूलाई आज्ञा दिए, "छाउनी भएर जाओ र मानिसहरूलाई आज्ञा देओ, 'आफूहरूका लागि खानेकुरा तयार पार, किनकि अबको तीन दिनमा तिमीहरूले यर्दन नदी पार गरेर त्यो भूमि अधिकार गर्नेछौ।'
6 यसकारण इस्राएलका मानिसहरूका नायकहरूले त्यसै गरे, र मानिसहरूलाई आज्ञा दिए, र यहोशूले आज्ञा गरेका सबै कुरा तिनीहरूले गरे।
७ अनि यहोशूले यरीहोको भूमिको जासुसी गर्न दुई जना मानिस पठाए। ती मानिसहरू गएर यरीहोको जासुसी गरे।
८ सात दिनको अन्त्यमा तिनीहरू छाउनीमा यहोशूकहाँ आए र भने, "परमप्रभुले सम्पूर्ण देश हाम्रो हातमा दिनुभएको छ। त्यहाँका बासिन्दाहरू हाम्रो कारणले डरले पग्लिएका छन्।"
९ त्यसपछि यस्तो भयो कि बिहानै यहोशू उठे र सबै इस्राएलीहरू उनीसँगै शित्तीमबाट हिँडे। यहोशू र सबै इस्राएलीहरू यर्दन नदी पार गरे। इस्राएलीहरूसँग यर्दन नदी पार गर्दा यहोशू बयासी वर्षका थिए।
१० पहिलो महिनाको दशौं दिनमा मानिसहरू यर्दनबाट उक्लेर आए र यरीहोको पूर्वी कुनामा गिलगालमा छाउनी हाले।
११ अनि इस्राएलका मानिसहरूले मोशाको व्यवस्थामा लेखिएअनुसार, यरीहोको मैदान गिलगालमा, महिनाको चौधौं दिनमा निस्तार चाड मनाए।
१२ निस्तार चाडको भोलिपल्टदेखि त्यसबेला मन्न बन्द भयो। इस्राएलीहरूका लागि मन्न फेरि रहेन। तिनीहरूले कनान देशको उब्जनी खाए।
१३ इस्राएलीहरूको लागि यरीहो पूर्ण रूपमा बन्द गरिएको थियो, कोही पनि बाहिर निस्केनन् न त भित्र पसे।
१४ अनि दोस्रो महिनाको पहिलो दिनमा परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, "उठ, हेर, मैले यरीहो र त्यसका सबै मानिसहरूलाई तिम्रो हातमा सुम्पिदिएको छु। तिमीहरूका सबै योद्धाहरूले दिनको एक पटक शहरको वरिपरि घुम्नेछन्, छ दिनसम्म तिमीहरूले यसो गर्नेछौ।"
१५ अनि पूजाहारीहरूले तुरही फुकून्, र जब तिमीहरूले तुरहीको आवाज सुन्छौ, सबै मानिसहरूले ठूलो स्वरमा कराउनेछन्, कि सहरका पर्खालहरू ढल्नेछन्; सबै मानिसहरू एक-एक जना आ-आफ्नो शत्रुको विरुद्धमा उठ्नेछन्।
१६ अनि यहोशूले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार सबै गरे।
१७ अनि सातौं दिनमा तिनीहरूले शहरलाई सात पटक परिक्रमा गरे, र पूजाहारीहरूले तुरही फुके।
१८ सातौँ राउन्डमा यहोशूले मानिसहरूलाई भने, "कराऊ, किनकि परमप्रभुले सम्पूर्ण शहर हाम्रो हातमा दिनुभएको छ।"
१९ केवल त्यो शहर र त्यसमा भएका सबै थोक परमप्रभुको निम्ति श्रापित हुनेछन्, र श्रापित वस्तुबाट आफूलाई अलग राख, नत्रता तिमीहरूले इस्राएलको छाउनीलाई श्रापित पार्नेछौ र त्यसलाई समस्यामा पार्नेछौ।
२० तर सबै चाँदी, सुन, काँसा र फलाम परमप्रभुको निम्ति अर्पण गरिनेछन्, ती परमप्रभुको भण्डारमा राखिनेछन्।
२१ मानिसहरूले तुरही फुके र ठूलो स्वरमा कराए। अनि यरीहोको पर्खाल ढल्यो। सबै मानिसहरू सिधै तिनीहरूको अगाडि गए। तिनीहरूले शहर कब्जा गरे र त्यसमा भएका सबै थोक, पुरुष र स्त्री, जवान र वृद्ध, गाईवस्तु, भेडा र गधालाई तरवारको धारले पूर्ण रूपमा नाश गरे।
२२ अनि तिनीहरूले सम्पूर्ण शहरलाई आगोले जलाइदिए; केवल चाँदी, सुन, काँसा र फलामका भाँडाकुँडाहरू मात्र परमप्रभुको भण्डारमा राखे।
23 त्यसबेला यहोशूले शपथ खाँदै भने, "यरीहो बनाउने मानिस श्रापित होस्; उसले आफ्नो जेठो छोरामा यसको जग बसाल्नेछ र आफ्नो कान्छो छोरामा यसको ढोकाहरू खडा गर्नेछ।"
२४ अनि यहूदाका छोरा जेरहका नाति, जब्दीका नाति, कर्मीका छोरा आकानले ती भग्नावशेषहरूमाथि विश्वासघात गर्‍यो। उसले ती भग्नावशेषहरूबाट केही लिएर पालमा लुकायो। यसरी परमप्रभुको क्रोध इस्राएलमाथि दन्कियो।
२५ अनि यसपछि, जब इस्राएलका मानिसहरू यरीहो जलाएर फर्के, यहोशूले ऐ शहरको जासुसी गर्न र त्यसमाथि आक्रमण गर्न मानिसहरू पठाए।
26 तब ती मानिसहरू माथि गए र ऐ शहरको जासूसी गरे। तिनीहरू फर्केर आए र भने, "सबै मानिसहरू ऐ शहरमा तिमीहरूसँग नजाओस्। केवल तीन हजार मानिसहरू शहरमाथि आक्रमण गर्न जाऊन्। त्यहाँ मानिसहरू थोरै मात्र छन्।"
27 यहोशूले त्यसै गरे। इस्राएलका लगभग तीन हजार मानिसहरू यहोशूसँग गए। तिनीहरूले ऐका मानिसहरूसँग युद्ध गरे।
२८ इस्राएलीहरू विरुद्ध घमासान युद्ध भयो। ऐका मानिसहरूले इस्राएलका छत्तीस जना मानिसहरूलाई मारे। इस्राएलीहरू ऐका मानिसहरूको अगाडिबाट भागे।

२९ जब यहोशूले यो देखे, उनले आफ्नो लुगा च्याते। उनी र इस्राएलका बूढा-प्रधानहरूले परमप्रभुको सामुन्ने घोप्टो परे। तिनीहरूले आफ्नो टाउकोमा धूलो हाले।
३० यहोशूले भने, "हे परमप्रभु, तपाईंले यी मानिसहरूलाई यर्दन नदी पारि किन ल्याउनुभयो? इस्राएलीहरूले आफ्ना शत्रुहरूदेखि पीठ फर्काएपछि म के भनूँ?"
३१ अब यस देशका बासिन्दाहरू सबै कनानीहरूले यो कुरा सुन्नेछन् र हामीलाई घेर्नेछन् र हाम्रो नाम काटिदिनेछन्।
32 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, "तँ किन घोप्टो पर्छस्? उठ, यहाँबाट निस्किहाल, किनभने इस्राएलीहरूले पाप गरेका छन् र केही श्रापित वस्तुहरू लिएका छन्। जबसम्म तिनीहरूले श्रापित वस्तुहरू तिनीहरूका बीचबाट नष्ट गर्दैनन् तबसम्म म तिनीहरूसँग हुनेछैन।"
३३ तब यहोशू उठे र मानिसहरूलाई भेला गरे, र परमप्रभुको आज्ञाअनुसार ऊरीम ल्याए, र यहूदाको कुललाई छानियो, र कर्मीको छोरो आकानलाई छानियो।
३४ अनि यहोशूले आकानलाई भने, "मेरो छोरा, मलाई भन, तैंले के गरिस्?" आकानले भन्यो, "मैले लुटको मालमा शिनारको एउटा राम्रो लुगा, दुई सय शेकेल चाँदी र पचास शेकेल तौलको सुनको एउटा चकटी देखें। मैले ती सबैलाई लोभ्याएँ र लिएँ, र हेर, ती सबै पालको बीचमा जमिनमा लुकाइएका छन्।"
३५ अनि यहोशूले मानिसहरू पठाए र आकानको पालबाट ती चीजहरू ल्याए। तिनीहरूले ती चीजहरू यहोशूकहाँ ल्याए।
३६ अनि यहोशूले आकान र यी भाँडाकुँडाहरू, उसका छोराछोरीहरू र उसका सबै सम्पत्ति लिएर आकोरको बेँसीमा ल्याए।
३७ अनि यहोशूले तिनीहरूलाई त्यहाँ आगोले जलाइदिए। सबै इस्राएलीहरूले आकानलाई ढुङ्गाले हानेर मारे। तिनीहरूले त्यसमाथि ढुङ्गाको थुप्रो लगाए। यसकारण उनले त्यस ठाउँलाई आकोरको बेंसी नाउँ दिए। यसरी परमप्रभुको क्रोध शान्त भयो। त्यसपछि यहोशू शहरमा आए र त्यसको विरुद्धमा लडे।
38 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, "नडरा, निराश नहोऊ। हेर, मैले ऐ शहर, त्यसको राजा र त्यसका मानिसहरूलाई तेरो हातमा सुम्पिदिएको छु। तैंले यरीहो र त्यसको राजालाई गरे जस्तै तिनीहरूलाई पनि गर्नू। केवल त्यसको लूट र पशुहरू आफ्नो लागि लुटको रूपमा लिनू। शहरको पछाडि ढुकेर बस।"
39 यसकारण यहोशूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। यहोशूले तीस हजार साहसी मानिसहरूलाई छाने। यहोशूले तिनीहरूलाई शहरलाई घेर्न ढुक्न पठाए।
४० अनि तिनले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए, "तिमीहरूले हामीलाई देखेपछि हामी तिनीहरूदेखि चलाखीपूर्वक भाग्नेछौं, र तिनीहरूले हामीलाई खेद्नेछन्। तिमीहरू लुकेको ठाउँबाट निस्केर शहर कब्जा गर।" अनि तिनीहरूले त्यसै गरे।
४१ अनि यहोशूले युद्ध गरे, र शहरका मानिसहरू इस्राएलमाथि आक्रमण गर्न निस्के, तर उनीहरूलाई थाहा थिएन कि उनीहरू शहरको पछाडि लुकेर बसेका छन्।
४२ यहोशू र सबै इस्राएलीहरूले तिनीहरूको अगाडि थाकेको नाटक गरे र छलपूर्ण तरिकाले मरुभूमिको बाटो भएर भागे।
४३ अनि ऐका मानिसहरूले इस्राएलीहरूलाई खेद्न शहरमा भएका सबै मानिसहरूलाई भेला गरे। तिनीहरू बाहिर निस्के र शहरबाट टाढा लगिए, एक जना पनि बाँकी रहेनन्। तिनीहरूले शहर खुला छोडे र इस्राएलीहरूलाई खेदे।
४४ अनि ढुकिबसेकाहरू आ-आफ्ना ठाउँबाट उठे र सहरमा आइपुगे र त्यसलाई कब्जा गरे र आगो लगाइदिए। अनि ऐका मानिसहरू फर्किए, र सहरको धुवाँ आकाशतिर उडिरहेको देखे, र तिनीहरूसँग कुनै पनि बाटो वा बाटोबाट भाग्ने कुनै उपाय थिएन।
४५ ऐका सबै मानिसहरू इस्राएलका बीचमा थिए, कोही यतापट्टि थिए र कोही उतापट्टि थिए। तिनीहरूले इस्राएलीहरूलाई यति धेरै आक्रमण गरे कि तिनीहरूमध्ये एक जना पनि बाँचेनन्।
४६ इस्राएलका मानिसहरूले ऐका राजा मेलोशलाई जिउँदै पक्रे र यहोशूकहाँ ल्याए। यहोशूले उनलाई रूखमा झुण्ड्याए र उनी मरे।
४७ इस्राएलका मानिसहरूले शहरलाई जलाइसकेपछि फर्के र त्यहाँ भएका सबैलाई तरवारको धारले मारे।
48 ऐका मानिसहरूमा मारिएका पुरुष र स्त्री दुवैको संख्या बाह्र हजार थियो; तिनीहरूले शहरका गाईवस्तु र मालसामान मात्र आफ्नो लागि राखे। परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभए अनुसार तिनीहरूले यसो गरे।
४९ यर्दन नदीको पूर्वतिरका सबै राजाहरू, अर्थात् कनानका सबै राजाहरूले इस्राएलीहरूले यरीहो र ऐ शहरलाई गरेको विनाशको बारेमा सुने। यसकारण तिनीहरू इस्राएलीहरू विरुद्ध लड्न भेला भए।
५० गिबोनका बासिन्दाहरू इस्राएलीहरू विरुद्ध लड्न धेरै डराए, नत्रता तिनीहरू नाश हुनेछन्। त्यसैले तिनीहरूले धूर्ततापूर्वक काम गरे। तिनीहरू यहोशू र सबै इस्राएलकहाँ आए र भने, "हामी टाढाको देशबाट आएका छौं, त्यसैले अब हामीसँग एउटा करार गर्नुहोस्।"
५१ गिबोनका बासिन्दाहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई आक्रमण गरे। इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूसँग करार गरे र तिनीहरूसँग शान्ति सम्झौता गरे। समुदायका अगुवाहरूले तिनीहरूसँग शपथ खाए। तर पछि इस्राएलका मानिसहरूले थाहा पाए कि तिनीहरू आफ्ना छिमेकी हुन् र तिनीहरूका बीचमा बसोबास गरिरहेका छन्।
52 तर इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूलाई मारेनन्, किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको नाममा शपथ खाएका थिए, अनि तिनीहरू दाउरा काट्ने र पानी बोक्ने भए।
53 यहोशूले मानिसहरूलाई भने, "तिमीहरूले मलाई किन धोका दियौ? तिमीहरूले हामीमाथि यस्तो व्यवहार गर्यौ?" तिनीहरूले उत्तर दिए, "किनभने हामीले तपाईंका सेवकहरूलाई एमोरीहरूका सबै राजाहरूलाई तपाईंले गर्नुभएको सबै कुरा सुनेका थियौं। हामी आफ्नो ज्यानको बारेमा धेरै डरायौं। यसकारण हामीले यो गर्यौं।"
५४ त्यस दिन यहोशूले तिनीहरूलाई दाउरा काट्ने र पानी भर्ने काममा खटाए। अनि उनले तिनीहरूलाई इस्राएलका सबै कुल समूहहरूमा दासको रूपमा विभाजन गरे।
५५ यरूशलेमका राजा अदोनिसेदेकले इस्राएलका मानिसहरूले यरीहो र ऐ प्रति गरेका सबै कुरा सुने। यसकारण उनले हेब्रोनका राजा होहाम, यर्मूतका राजा पिराम, लाकीशका राजा यापी र एग्लोनका राजा देबेरलाई यसो भनेर सन्देश पठाए:
५६ मेरो छेउमा आउनुहोस् र मलाई सहयोग गर्नुहोस्, ताकि हामी इस्राएलीहरू र गिबोनका बासिन्दाहरूलाई आक्रमण गर्न सकौं, जसले इस्राएलीहरूसँग शान्ति सम्झौता गरेका छन्।

५७ अनि तिनीहरू एकसाथ भेला भए र पाँच जना एमोरी राजाहरू आफ्ना सबै सेनाहरूसहित माथि उठे, समुद्र किनारको बालुवा जत्तिकै असंख्य, एक शक्तिशाली सेना।
58 यी सबै राजाहरू आएर गिबोनको सामु छाउनी हाले। तिनीहरूले गिबोनका बासिन्दाहरू विरुद्ध लडाइँ गर्न थाले। गिबोनका सबै मानिसहरूले यहोशूलाई यसो भनेर पठाए, "हामीकहाँ छिटो आउनुहोस् र हामीलाई मद्दत गर्नुहोस्, किनभने एमोरीहरूका सबै राजाहरू हामी विरुद्ध लड्न भेला भएका छन्।"
५९ त्यसपछि यहोशू र सबै योद्धाहरू गिलगालबाट माथि गए। यहोशू अचानक तिनीहरूकहाँ आए र ती पाँच राजाहरूलाई ठूलो संहारमा मारे।
60 परमप्रभुले इस्राएलीहरूको सामु तिनीहरूलाई लज्जित तुल्याउनुभयो। परमप्रभुले गिबोनमा तिनीहरूलाई भयानक संहारमा मार्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई बेथ-होरोनदेखि मक्केदासम्म जाने बाटोमा खेदे। तिनीहरू इस्राएलीहरूदेखि भागे।
६१ अनि जब तिनीहरू भागिरहेका थिए, परमप्रभुले तिनीहरूमाथि आकाशबाट असिना बर्साउनुभयो, र इस्राएलीहरूको हत्याभन्दा धेरै असिनाले मरे।
62 इस्राएलीहरूले तिनीहरूलाई खेदे, र बाटोमा तिनीहरूलाई प्रहार गरे, र अगाडि बढ्दै तिनीहरूलाई प्रहार गरे।
63 जब तिनीहरूले आक्रमण गर्दै थिए, दिन ढल्दै साँझ पर्न लागेको थियो। यहोशूले सबै मानिसहरूको उपस्थितिमा भने, "हे सूर्य, गिबोनमाथि स्थिर रहो, अनि हे चन्द्रमा, अयालोनको बेंसीमा, जबसम्म मानिसहरूले आफ्ना शत्रुहरूमाथि बदला लिँदैनन्।"
64 अनि परमप्रभुले यहोशूको कुरा सुन्नुभयो, र सूर्य आकाशको बीचमा अडियो, र छत्तीस मिनेट स्थिर रह्यो, र चन्द्रमा पनि अडियो र एक दिन पनि अस्ताउन हतार गरेन।
65 अनि यस्तो कुनै दिन थिएन, त्यो भन्दा अघि वा पछि, परमप्रभुले मानिसको कुरा सुन्नुभएको थियो, किनभने परमप्रभु इस्राएलको लागि लडिरहनुभएको थियो।

अध्याय ८९

1 परमप्रभुले यहोशू र इस्राएलका मानिसहरूलाई एमोरीहरूलाई सुम्पनुभएको दिनमा यहोशूले यो गीत गाए। उनले सबै इस्राएलीहरूको सामुन्ने भने,
२ हे परमप्रभु, तपाईंले शक्तिशाली कामहरू गर्नुभएको छ, तपाईंले महान् कामहरू गर्नुभएको छ; तपाईं जस्तो को छ? मेरा ओठहरूले तपाईंको नामको स्तुति गाउनेछन्।
३ मेरो भलाइ र मेरो किल्ला, मेरो अग्लो धरहरा, म तपाईंको निम्ति नयाँ गीत गाउनेछु, धन्यवादसहित म तपाईंको निम्ति गाउनेछु, तपाईं मेरो उद्धारको बल हुनुहुन्छ।
4 पृथ्वीका सबै राजाहरूले तपाईंको प्रशंसा गर्नेछन्, संसारका राजकुमारहरूले तपाईंको स्तुतिगान गाउनेछन्, इस्राएलका मानिसहरू तपाईंको उद्धारमा रमाउनेछन्, तिनीहरूले गाउनेछन् र तपाईंको शक्तिको प्रशंसा गर्नेछन्।
५ हे परमप्रभु, हामीले तपाईंमाथि भरोसा राख्यौं; हामीले भनेका थियौं कि तपाईं हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ, किनकि तपाईं हाम्रा शत्रुहरूका विरुद्धमा हाम्रो शरणस्थान र बलियो धरहरा हुनुहुन्थ्यो।
६ हामीले तपाईंलाई पुकार्यौं र लज्जित भएनौं, तपाईंमा हामीले भरोसा गर्यौं र छुटकारा पायौं; जब हामीले तपाईंलाई पुकार्यौं, तपाईंले हाम्रो आवाज सुन्नुभयो, तपाईंले हाम्रो प्राणलाई तरवारबाट छुटकारा दिनुभयो, तपाईंले हामीलाई आफ्नो अनुग्रह देखाउनुभयो, तपाईंले हामीलाई आफ्नो मुक्ति दिनुभयो, तपाईंले आफ्नो शक्तिले हाम्रो हृदयलाई आनन्दित तुल्याउनुभयो।
७ तपाईं हाम्रो उद्धारको लागि अगाडि बढ्नुभयो, आफ्नो बाहुबलले तपाईंले आफ्ना मानिसहरूलाई छुटकारा दिनुभयो; तपाईंले आफ्नो पवित्रताको स्वर्गबाट हामीलाई जवाफ दिनुभयो, तपाईंले हामीलाई दश हजार मानिसहरूबाट बचाउनुभयो।
८ सूर्य र चन्द्रमा स्वर्गमा अडिए, अनि तपाईं हाम्रो अत्याचारीहरूको विरुद्धमा आफ्नो क्रोधमा उभिनुभयो र तिनीहरूमाथि आफ्नो न्यायको आदेश दिनुभयो।
9 पृथ्वीका सबै शासकहरू खडा भए, राष्ट्रहरूका राजाहरू भेला भए। तिनीहरू तपाईंको उपस्थितिमा डगमगाउन सकेनन्, तिनीहरूले तपाईंको युद्धको चाहना गरे।
१० तपाईंको क्रोधमा तपाईं तिनीहरूको विरुद्धमा उठ्नुभयो, र तिनीहरूमाथि तपाईंको क्रोध खन्याउनुभयो; तपाईंको क्रोधमा तपाईंले तिनीहरूलाई नाश गर्नुभयो, र तपाईंको हृदयमा तिनीहरूलाई काट्नुभयो।
११ तपाईंको क्रोधले जातिहरू भस्म भएका छन्, तपाईंको क्रोधले गर्दा राज्यहरू पतन भएका छन्, तपाईंको क्रोधको दिनमा तपाईंले राजाहरूलाई घाइते पार्नुभयो।
12 तपाईंले तिनीहरूमाथि आफ्नो क्रोध खन्याउनुभयो, तपाईंको क्रोधको क्रोधले तिनीहरूलाई समात्यो; तपाईंले तिनीहरूको अधर्म तिनीहरूमाथि ल्याउनुभयो, र तिनीहरूको दुष्टतामा तिनीहरूलाई नाश गर्नुभयो।
१३ तिनीहरूले पासो थापे, तिनीहरू त्यसैमा परे, तिनीहरूले लुकेको जालमा तिनीहरूको खुट्टा फसे।
१४ तपाईंको हात तपाईंका सबै शत्रुहरूका लागि तयार थियो, जसले भनेका थिए, "तिनीहरूले आफ्नो तरवारले देश कब्जा गरे, आफ्नो पाखुराले तिनीहरू शहरमा बसे।" तपाईंले तिनीहरूको अनुहार लज्जाले भर्नुभयो, तपाईंले तिनीहरूको सिङहरू जमिनमा झार्नुभयो, तपाईंको क्रोधमा तिनीहरूलाई भयभीत पार्नुभयो, र तपाईंको क्रोधमा तिनीहरूलाई नाश गर्नुभयो।"
15 तिनीहरूमाथि तपाईंको आँधीको आवाजले पृथ्वी काम्यो र काम्यो, तपाईंले तिनीहरूको प्राणलाई मृत्युबाट बचाउनुभएन, र तिनीहरूको प्राणलाई चिहानमा पुर्याउनुभयो।
१६ तपाईंले आफ्नो आँधीबेहरीमा तिनीहरूलाई खेद्नुभयो, आफ्नो आँधीबेहरीमा तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुभयो, तपाईंले तिनीहरूको वर्षालाई असिनामा परिणत गर्नुभयो, तिनीहरू गहिरो खाडलमा खसे ताकि तिनीहरू उठ्न सकेनन्।
१७ तिनीहरूका लाशहरू सडकको बीचमा फ्याँकिएका फोहोर जस्तै थिए।
18 तपाईंको क्रोधमा तिनीहरू भस्म भए र नाश भए, तपाईंले आफ्नो शक्तिले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनुभयो।
१९ त्यसैले हाम्रो हृदय तपाईंमा आनन्दित हुन्छ, हाम्रो आत्मा तपाईंको मुक्तिमा उचालिन्छ।
२० हाम्रा जिब्रोले तपाईंको शक्तिको वर्णन गर्नेछन्, हामी गाउनेछौं र तपाईंका अचम्मका कामहरूको प्रशंसा गर्नेछौं।
२१ किनकि तपाईंले हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूबाट बचाउनुभयो, हाम्रो विरुद्धमा उठ्नेहरूबाट हामीलाई बचाउनुभयो, तपाईंले

तिनीहरूलाई हाम्रो अगाडिबाट नाश गर्नुभयो र हाम्रा पैतालामुनि दबाउनुभयो।
२२ यसरी नै हे परमप्रभु, तपाईंका सबै शत्रुहरू नाश हुनेछन्, र दुष्टहरू बतासले उडाएको भुस जस्तै हुनेछन्, र तपाईंका प्रियजनहरू पानीको छेउमा रोपिएका रूखहरू जस्तै हुनेछन्।
२३ त्यसैले यहोशू र तिनीसँगै सबै इस्राएलीहरू गिलगालको छाउनीमा फर्के। तिनीहरूले सबै राजाहरूलाई परास्त गरे र एउटै पनि बाँकी रहेनन्।
२४ ती पाँच जना राजाहरू युद्धबाट पैदलै भागे र एउटा गुफामा लुके। यहोशूले तिनीहरूलाई युद्धभूमिमा खोजे तर भेटेनन्।
२५ त्यसपछि यहोशूलाई भनियो, "राजाहरू भेटिए र तिनीहरू गुफामा लुकेका छन्।"
२६ अनि यहोशूले भने, "गुफाको मुखमा मानिसहरू राख, तिनीहरूलाई पहरा दिन, नत्रता तिनीहरू आफैंलाई लगेर जानेछन्।" अनि इस्राएलीहरूले त्यसै गरे।
27 तब यहोशूले सबै इस्राएलीहरूलाई बोलाएर भने, "यी राजाहरूका गर्दनमा तिमीहरूका खुट्टा राख।" अनि यहोशूले भने, "परमप्रभुले तिमीहरूका सबै शत्रुहरूलाई यसै गर्नुहुनेछ।"
२८ त्यसपछि यहोशूले राजाहरूलाई मार्ने र गुफामा फ्याँकिदिने र गुफाको मुखमा ठूला-ठूला ढुङ्गाहरू राख्ने आज्ञा दिए।
२९ त्यसपछि यहोशू र तिनका सबै मानिसहरू त्यस दिन मक्केदा गए र त्यसलाई तरवारको धारले मारे।
३० अनि तिनले शहरका प्राणहरू र सबै सम्पत्तिलाई पूर्ण रूपमा नाश गरे। उनले यरीहोलाई गरे जस्तै राजा र त्यहाँका मानिसहरूलाई पनि गरे।
३१ त्यसपछि तिनी त्यहाँबाट लिब्ना गए र त्यसको विरुद्धमा लडे। परमप्रभुले तिनलाई त्यो शहर सुम्पिदिनुभयो। यहोशूले त्यस शहर र त्यसका सबै प्राणीहरूलाई तरवारको धारले मारे। तिनले यरीहोलाई गरे जस्तै त्यस शहर र त्यसका राजालाई पनि गरे।
३२ त्यसपछि उनी त्यहाँबाट लाकीशमाथि आक्रमण गर्न गए। गाजाका राजा होराम लाकीशका मानिसहरूलाई सहयोग गर्न गए। यहोशूले उनलाई र उनका मानिसहरूलाई यति धेरै मारे कि त्यहाँ कोही पनि बाँकी रहेनन्।
३३ यहोशूले लाकीश र त्यसका सबै मानिसहरूलाई कब्जा गरे, र लिब्नालाई गरेझैँ त्यसलाई पनि गरे।
34 त्यसपछि यहोशू त्यहाँबाट एग्लोनतिर लागे। उनले त्यो पनि कब्जा गरे। उनले त्यसलाई र त्यहाँका सबै मानिसहरूलाई तरवारको धारले मारे।
३५ अनि त्यहाँबाट उनी हेब्रोन गए र त्यसमाथि आक्रमण गरे, त्यसलाई कब्जा गरे र पूर्ण रूपमा नाश गरे। त्यसपछि उनी त्यहाँबाट सबै इस्राएलीहरूसँग दबीरमा फर्के र त्यसमाथि आक्रमण गरे र तरवारको धारले त्यसलाई मारे।
36 यहोशूले त्यस शहरका सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। कसैलाई पनि बाँकी राखेनन्। यहोशूले यरीहो शहरलाई गरे जस्तै त्यस शहर र त्यसका राजालाई पनि गरे।
37 यहोशूले कादेश-बर्ने देखि अजा सम्मका सबै एमोरी राजाहरूलाई परास्त गरे। यहोशूले तिनीहरूको देश तुरुन्तै कब्जा गरे किनभने परमप्रभुले इस्राएलको पक्षमा लड्नु भएको थियो।
३८ अनि यहोशू सबै इस्राएलीहरूसँग गिलगालको छाउनीमा आए।
३९ त्यस समयमा जब कजोरका राजा याबीनले यहोशूले एमोरीहरूका राजाहरूलाई गरेका सबै कुरा सुने, तब याबीनले मिद्यानका राजा योबात, शिम्रोनका राजा लाबान, अक्षापका राजा येफल र एमोरीहरूका सबै राजाहरूलाई यसो भनेर पठाए,
40 चाँडो हामीकहाँ आउनुहोस् र हामीलाई सहायता गर्नुहोस्, ताकि इस्राएलीहरूले हामीमाथि आक्रमण गरेर एमोरीहरूका अरू राजाहरूलाई गरेझैँ हामीमाथि आक्रमण नगरून्।
४१ अनि यी सबै राजाहरूले कजोरका राजा याबीनको कुरा सुने। तिनीहरू आफ्ना सबै सेनाहरू लिएर निस्के, सत्र राजाहरू, र तिनीहरूका मानिसहरू समुद्र किनारको बालुवा जत्तिकै असंख्य थिए, अनि घोडा र रथहरू पनि असंख्य थिए। तिनीहरू आएर मेरोमको पानीमा एकसाथ छाउनी हाले, र इस्राएल विरुद्ध लड्न तिनीहरू एकसाथ भेला भए।
42 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, "तिनीहरूदेखि नडराओ। भोलि यसै समयमा म ती सबै मानिसहरूलाई तिमीहरूको अघि मार्नेछु। तिमीहरूले तिनीहरूका घोडाहरूलाई काटेर फालिदिनेछौ र तिनीहरूका रथहरू आगोले जलाइदिनेछौ।"
43 यहोशू र सबै योद्धाहरू अचानक तिनीहरूमाथि आए र तिनीहरूलाई प्रहार गरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई इस्राएलका मानिसहरूको हातमा सुम्पिदिनुभएकोले तिनीहरू तिनीहरूका हातमा परे।
44 यसकारण इस्राएलका मानिसहरूले ती सबै राजाहरूलाई तिनीहरूका सेनाहरू सहित खेदे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई मारे, जब सम्म तिनीहरू मध्ये कोही पनि जीवित रहेनन्। यहोशूले परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै गरे।
४५ त्यस समयमा यहोशूले हजोरमा फर्केर त्यसलाई तरवारले मारे र त्यहाँ भएका सबै प्राणीहरूलाई मारे र त्यसलाई आगोले जलाइदिए। अनि हजोरबाट यहोशू शिम्रोनमा गए र त्यसलाई आक्रमण गरे र पूर्ण रूपमा नष्ट पारे।
४६ त्यहाँबाट उनी अक्षाप गए र शिम्रोनलाई गरेझैँ त्यसलाई पनि गरे।
४७ त्यहाँबाट उनी अदुलाम गए र त्यहाँका सबै मानिसहरूलाई मारे। उनले अक्षाप र शिम्रोनलाई गरे जस्तै अदुलामलाई पनि गरे।
४८ तिनले ती सबै राजाहरूका शहरहरूमा यात्रा गरे जहाँ तिनले पराजित गरेका थिए। तिनले त्यहाँ बाँकी रहेका सबै मानिसहरूलाई मारे र तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गरे।
४९ इस्राएलीहरूले तिनीहरूको लुटको माल र गाईवस्तु मात्र आफ्नो लागि राखे। तर तिनीहरूले मारे पनि, कसैलाई पनि जीवित राख्न दिएनन्।
५० परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएझैं यहोशू र सबै इस्राएलीहरूले गरे। तिनीहरू कुनै पनि कुरामा चुकेनन्।
51 यसर्थ परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभए अनुसार यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले कनानको सम्पूर्ण भूमिलाई परास्त गरे। तिनीहरूले त्यस देशका सबै राजाहरूलाई मारे, तिनीहरूका 31 राजाहरू थिए। इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूको सम्पूर्ण भूमि कब्जा गरे।
५२ यर्दन नदीको पारिपट्टि सीहोन र ओगका राज्यहरू बाहेक, जसमध्ये मोशाले धेरै शहरहरू जितेका थिए, र मोशाले ती शहरहरू रूबेनीहरू, गादीहरू र मनश्शेको आधा कुललाई दिए।

53 यहोशूले यर्दन नदीको पश्चिम तर्फका सबै राजाहरूलाई परास्त गरे। उनले तिनीहरूलाई नौ कुल समूहहरू र इस्राएलको आधा कुल समूहहरूलाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा दिए।
५४ यहोशूले पाँच वर्षसम्म ती राजाहरूसँग युद्ध गरे, र तिनले इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूका शहरहरू दिए, र एमोरीहरू र कनानीहरूका सबै शहरहरूमा युद्धबाट देश शान्तिमय भयो।

अध्याय ९०

१ इस्राएलीहरूले यर्दन पार गरेको पाँचौं वर्षमा, इस्राएलीहरूले कनानीहरूसँगको युद्धबाट विश्राम लिएपछि, एदोम र कित्तीमका सन्तानहरू बीच ठूलो र भयानक युद्ध भयो, र कित्तीमका सन्तानहरूले एदोमको विरुद्धमा लडे।
२ अनि कित्तीमका राजा अबीयानुसले आफ्नो शासनकालको एकतीसौं वर्षमा कित्तीमका छोराछोरीहरूका शक्तिशाली मानिसहरूको एक ठूलो सेना लिएर एसावका छोराछोरीहरू विरुद्ध लड्न सेइरमा गए।
३ एदोमका राजा हददले यो खबर सुने। उनी एउटा ठूलो फौज र ठूलो फौज लिएर एदोमको मैदानमा उसको विरुद्धमा लडाइँ गर्न निस्के।
४ एसावका सन्तानहरूमाथि कित्तीमको हात प्रबल भयो, र कित्तीमका सन्तानहरूले एसावका सन्तानहरूमध्ये बाईस हजार मानिसहरूलाई मारे, र एसावका सबै सन्तानहरू तिनीहरूको सामुबाट भागे।
५ अनि कित्तीमका मानिसहरूले तिनीहरूलाई खेदे र एदोमका राजा हददकहाँ पुगे, जो तिनीहरूको अगाडि दौडिरहेका थिए र तिनीहरूले उनलाई जिउँदै पक्रे र कित्तीमका राजा अबियानसकहाँ ल्याए।
६ अनि अबियानसले उनलाई मार्न आदेश दिए, र एदोमका राजा हदद आफ्नो शासनकालको अठचालीसौं वर्षमा मरे।
७ कित्तीमका सन्तानहरूले एदोमलाई खेदेर गए, र तिनीहरूले ठूलो संहार गरे, र एदोम कित्तीमका सन्तानहरूको अधीनमा बस्यो।
८ अनि कित्तीमका सन्तानहरूले एदोममाथि शासन गरे, र एदोम कित्तीमका सन्तानहरूको अधीनमा भयो र त्यस दिनदेखि एउटै राज्य भयो।
९ अनि त्यस समयदेखि तिनीहरूले आफ्नो शिर उठाउन सकेनन्, र तिनीहरूको राज्य चित्तिमका सन्तानहरूसँग एक भयो।
१० अनि अबियानसले एदोममा अधिकारीहरू राखे र एदोमका सबै सन्तान अबियानसको अधीनमा र दास भए, र अबियानस आफ्नो भूमि, चित्तिम फर्के।
११ अनि जब उनी फर्के, उनले आफ्नो सरकारलाई नवीकरण गरे र आफ्नो लागि शाही निवासको लागि एउटा फराकिलो र सुदृढ दरबार बनाए, र कित्तीम र एदोमका सन्तानहरूमाथि सुरक्षित रूपमा शासन गरे।
१२ ती दिनहरूमा, इस्राएलीहरूले सबै कनानी र एमोरीहरूलाई धपाएपछि, यहोशू वृद्ध र वृद्ध भइसकेका थिए।
१३ अनि परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, "तँ वृद्ध भइस् र उमेरमा पनि धेरै भइस्, तर देशको धेरै भाग अधिकार गर्न बाँकी नै छ।"
१४ त्यसैले अब यो देश नौ कुलहरू र मनश्शेको आधा कुललाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा बाँडिदेऊ। अनि यहोशू उठे र परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभएझैं गरे।
१५ अनि तिनले सम्पूर्ण भूमि इस्राएलका कुलहरूलाई तिनीहरूको विभाजनअनुसार पैतृक सम्पत्तिको रूपमा बाँडिदिए।
१६ तर लेवी कुललाई तिनले कुनै उत्तराधिकार दिएनन्। परमप्रभुका भेटीहरू तिनीहरूका उत्तराधिकार हुन्, जसरी परमप्रभुले मोशाद्वारा तिनीहरूको बारेमा भन्नुभएको थियो।
१७ अनि परमप्रभुले मोशाद्वारा भन्नुभएझैं यहोशूले यपुनेका छोरा कालेबलाई हेब्रोन पर्वत उनका दाजुभाइहरूभन्दा एक भाग दिए।
१८ त्यसैले हेब्रोन आजको दिनसम्म पनि कालेब र उनका सन्तानहरूको सम्पत्तिको रूपमा रह्यो।
१९ अनि परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएझैँ यहोशूले सम्पूर्ण भूमि इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा बाँडिदिए।
२० इस्राएलका मानिसहरूले आफ्नो पैतृक सम्पत्तिबाट लेवीहरूलाई शहरहरू र गाईवस्तुहरूको निम्ति चरन र सम्पत्ति दिए। परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएझैं इस्राएलका मानिसहरूले पनि त्यसै गरे। तिनीहरूले ठूलो वा सानो दुवैलाई चिठ्ठा हालेर भूमि बाँडे।
२१ अनि तिनीहरू आफ्ना सिमानाअनुसार देश अधिकार गर्न गए। अनि इस्राएलका मानिसहरूले नूनका छोरा यहोशूलाई पनि आफूसँगै पैतृक सम्पत्तिको रूपमा दिए।
२२ परमप्रभुको आज्ञाअनुसार तिनीहरूले उनलाई एप्रैमको पहाडी इलाकामा रहेको तिम्नाथ-सेरह शहर दिए। उनले त्यो शहर निर्माण गरे र त्यहाँ बसोबास गरे।
२३ पूजाहारी एलाजेर, नूनका छोरा यहोशू र कुलहरूका बुबा-आमाहरूका मुखियाहरूले शीलोमा परमप्रभुको सामु पवित्र पालको ढोकामा चिट्ठा हालेर इस्राएलीहरूलाई बाँडेका उत्तराधिकारहरू यी नै हुन्। तिनीहरूले भूमि बाँड्न छोडे।
२४ अनि परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई त्यो देश दिनुभयो, र परमप्रभुले तिनीहरूलाई भन्नुभएझैं र तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई शपथ खानुभएझैं तिनीहरूले त्यसलाई अधिकारमा लिए।
२५ अनि परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूका वरिपरिका सबै शत्रुहरूबाट विश्राम दिनुभयो। कोही पनि तिनीहरूको विरुद्धमा खडा भएनन्। परमप्रभुले तिनीहरूका सबै शत्रुहरूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो। परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई भन्नुभएको सबै असल कुराहरूमा एउटै पनि कमी आएन। परमप्रभुले सबै कुरा पूरा गर्नुभयो।
२६ तब यहोशूले सबै इस्राएलीहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए, र परमप्रभुको सेवा गर्न आज्ञा दिए। त्यसपछि यहोशूले तिनीहरूलाई बिदा गरे, र तिनीहरू हरेक मानिस आ-आफ्नो शहर र हरेक मानिस आफ्नो पैतृक सम्पत्तिमा गए।
27 यहोशू जीवित रहुञ्जेल इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको सेवा गरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई चारैतिरबाट शान्ति प्रदान गर्नुभयो। तिनीहरू आफ्ना शहरहरूमा सुरक्षित रूपमा बसे।
२८ अनि ती दिनहरूमा यस्तो भयो कि, कित्तिमका राजा अबियानसको मृत्यु भयो, उनको शासनकालको अठतीसौं वर्षमा, जुन एदोममाथि उनको शासनकालको सातौं वर्ष हो, र उनीहरूले उनलाई उनको ठाउँमा गाडे जुन उनले आफ्नो लागि बनाएका थिए, र ल्याटिनसले उनको सट्टामा पचास वर्ष शासन गरे।
२९ अनि आफ्नो शासनकालमा उनले एउटा सेना ल्याए, र गएर यावानका छोरा एलीशाका छोराहरू, ब्रिटानिया र करनानियाका

बासिन्दाहरू विरुद्ध लडे, र उनले तिनीहरूलाई जिते र तिनीहरूलाई दास बनाए।
३० त्यसपछि उनले सुने कि एदोमले कित्तीमको हातबाट विद्रोह गरेको छ, र लेटिनसले उनीहरूलाई आक्रमण गरे र उनीहरूलाई आक्रमण गरे र उनीहरूलाई वशमा पारे, र उनीहरूलाई कित्तीमका सन्तानहरूको हातमा सुम्पे, र एदोम सधैंभरि कित्तीमका सन्तानहरूसँग एउटै राज्य भयो।
३१ अनि धेरै वर्षसम्म एदोममा कुनै राजा थिएन, र तिनीहरूको शासन कित्तीमका सन्तानहरू र तिनीहरूका राजासँगै थियो।
32 इस्राएलीहरूले यर्दन नदी पार गरेको छब्बीसौं वर्षमा, अर्थात् इस्राएलीहरूले मिश्र छोडेको छैसठ्ठौं वर्षमा, यहोशू वृद्ध भए, उमेरमा बढ्दै गए। त्यसबेला यहोशू एक सय आठ वर्षका थिए।
33 परमप्रभुले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई तिनीहरूका वरिपरिका सबै शत्रुहरूबाट विश्राम दिनुभएपछि, यहोशूले सबै इस्राएलीहरूलाई, तिनीहरूका बूढा-प्रधानहरूलाई, तिनीहरूका न्यायकर्ताहरूलाई र अधिकारीहरूलाई बोलाए। यहोशूले इस्राएलका बूढा-प्रधानहरूलाई र तिनीहरूका न्यायकर्ताहरूलाई भने, "हेर, म बूढो भएको छु। तिमीहरूले परमप्रभुले तिमीहरूका सामुबाट धपाउनुभएका सबै जातिहरूलाई के गर्नुभएको छ भनेर देखेका छौ, किनभने परमप्रभु नै तिमीहरूका लागि लड्नुभएको हो।"
३४ अब मोशाको व्यवस्थाका सबै वचनहरू पालन गर्न र पालन गर्न आफूलाई बलियो बनाऊ, त्यसबाट दायाँ-बायाँ नबढ्नू र देशमा बाँकी रहेका जातिहरूमाझ नआउनू; न त तिमीहरूले तिनीहरूका देवताहरूको नाम नै लिनू, तर आजको दिनसम्म जस्तै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा टाँसिएर बस्नू।
३५ अनि यहोशूले इस्राएलका सन्तानहरूलाई जीवनभर परमप्रभुको सेवा गर्न धेरै प्रोत्साहन दिए।
36 सबै इस्राएलीहरूले भने, "हामी, हाम्रा छोराछोरी, हाम्रा नातिनातिना र हाम्रा सन्तानहरूले हाम्रो जीवनभरि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्नेछौं।"
37 त्यसदिन यहोशूले मानिसहरूसँग करार बाँधे। इस्राएलका मानिसहरूलाई घर पठाए। तिनीहरू प्रत्येक आफ्नो पैतृक सम्पत्ति र शहरमा फर्के।
३८ ती दिनहरूमा जब इस्राएलका मानिसहरू आफ्ना शहरहरूमा सुरक्षित रूपमा बसिरहेका थिए, तिनीहरूले मिश्रबाट ल्याएका आफ्ना पुर्खाहरूका कुलहरूका चिहानहरू प्रत्येक मानिसले आफ्ना छोराछोरीहरूको सम्पत्तिको भागमा गाडे। इस्राएलका मानिसहरूले याकूबका बाह्र छोराहरूलाई आफ्ना छोराछोरीहरूको सम्पत्तिको भागमा गाडे।
39 इस्राएलका मानिसहरूले मिश्रबाट ल्याएका याकूबका बाह्र छोराहरूलाई गाडिएका शहरहरूको नाम यी नै हुन्।
४० अनि तिनीहरूले रूबेन र गादलाई यर्दन नदीको पूर्वपट्टि रोमियामा गाडे, जुन रोमिया मोशाले तिनीहरूका छोराछोरीहरूलाई दिएका थिए।
४१ अनि तिनीहरूले शिमोन र लेवीलाई मोदा शहरमा गाडे, जुन शहर उनले शिमोनका सन्तानहरूलाई दिएका थिए। त्यो शहरको बाहिरी भाग लेवीका सन्तानहरूको लागि थियो।
४२ अनि यहूदालाई बेथलेहेमको सामुन्ने बिन्यामीन सहरमा गाडियो।
४३ तिनीहरूले इस्साकार र जबूलूनका हड्डीहरू सीदोनमा गाडे, जुन तिनीहरूका छोराछोरीहरूको भागमा पर्थ्यो।
४४ दानलाई एश्ताएलमा उसको छोराहरूको सहरमा गाडियो, अनि नप्ताली र आशेरले कादेश-नप्तालीमा गाडे, प्रत्येकलाई उसले आफ्ना छोराहरूलाई दिएको ठाउँमा गाडे।
45 अनि तिनीहरूले यूसुफका हड्डीहरू शकेममा गाडे। यो त्यो खेतको भाग थियो जुन याकूबले हमोरबाट किनेका थिए। त्यो भाग यूसुफको सम्पत्तिको रूपमा प्राप्त भयो।
४६ अनि तिनीहरूले बिन्यामीनलाई यरूशलेममा यबूसीहरूको सामुन्ने गाडे, जुन बिन्यामीनका सन्तानहरूलाई दिइएको थियो; इस्राएलका सन्तानहरूले आफ्ना पुर्खाहरूलाई आ-आफ्ना छोराछोरीहरूको सहरमा गाडे।
47 दुई वर्षको अन्त्यमा नूनका छोरा यहोशू एक सय दश वर्षको उमेरमा मरे। यहोशूले इस्राएलको न्याय गर्ने समय अठ्ठाइस वर्ष थियो। इस्राएलले आफ्नो जीवनभरि परमप्रभुको सेवा गर्यो।
४८ अनि यहोशूका अन्य कुराहरू, उनका युद्धहरू र उनले इस्राएललाई दिएका हप्काइहरू, र उनले तिनीहरूलाई आज्ञा दिएका सबै कुराहरू, र उनको समयमा इस्राएलका सन्तानहरूले कब्जा गरेका शहरहरूका नामहरू, हेर्नुहोस्, ती यहोशूले इस्राएलका सन्तानहरूलाई लेखेका वचनहरूको पुस्तकमा र परमप्रभुका युद्धहरूको पुस्तकमा लेखिएका छन्, जुन मोशा, यहोशू र इस्राएलका सन्तानहरूले लेखेका थिए।
49 इस्राएलका मानिसहरूले यहोशूलाई तिम्नाथ-सेरहमा गाडे। यो ठाउँ तिनलाई एप्रैमको पहाडी देशमा दिइएको थियो।
५० अनि ती दिनहरूमा हारूनका छोरा एलाजेरको मृत्यु भयो, र तिनीहरूले उनलाई एफ्राइमको पहाडी देशमा उनका छोरा पीनहासको डाँडामा गाडे।

अध्याय ९१

१ त्यस समयमा, यहोशूको मृत्यु पछि, कनानीहरूका सन्तानहरू अझै पनि त्यस भूमिमा थिए, र इस्राएलीहरूले तिनीहरूलाई धपाउने निर्णय गरे।
२ इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई सोधे, "कनानीहरू विरुद्ध लड्न हाम्रो तर्फबाट पहिला को जाने?" परमप्रभुले भन्नुभयो, "यहूदा जानेछ।"
३ यहूदाका मानिसहरूले शिमोनलाई भने, "हामीसँग हाम्रो इलाकामा जाऊ, हामी कनानीहरूसँग लड्नेछौं र हामी पनि तिमीहरूसँगै तिमीहरूको इलाकामा जानेछौं।" यसरी शिमोनका मानिसहरू यहूदाका मानिसहरूसँगै गए।
४ यहूदाका मानिसहरूले कनानीहरू विरुद्ध युद्ध गर्न गए। परमप्रभुले कनानीहरूलाई यहूदाका मानिसहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो। तिनीहरूले बेजेकमा दश हजार मानिसहरूलाई मारे।
५ अनि तिनीहरूले बेजेकमा अदोनिबेजेकसँग लडे, र उनी तिनीहरूका सामुबाट भागे, र तिनीहरूले उनलाई खेदे र समाते, र उनीहरूले उनलाई समाते र उनका हात र खुट्टाका बुढी-औंलाहरू काटिदिए।
६ अनि अदोनिबेजेकले भने, "हात र खुट्टाका बूढी-औंला काटिएका तीस जना राजाहरूले मेरो टेबलमुनि मासु बटुलेका थिए, जसरी मैले गरेको छु। परमेश्वरले मलाई त्यसरी नै बदला दिनुभएको छ।" अनि तिनीहरूले उनलाई यरूशलेम ल्याए र उनी त्यहीं मरे।

७ शिमोनका मानिसहरू यहूदाका मानिसहरूसँगै गए र कनानीहरूलाई तरवारको धारले मारे।
८ परमप्रभु यहूदाका सन्तानहरूसँग हुनुहुन्थ्यो र तिनीहरूले पहाडी इलाका अधिकार गरे। अनि यूसुफका सन्तानहरू बेथेल, अर्थात् लूजमा गए, र परमप्रभु तिनीहरूसँग हुनुहुन्थ्यो।
९ युसुफका सन्तानहरूले बेथेलको खोजी गरे। पहरेदारहरूले एक जना मानिसलाई शहरबाट बाहिर निस्किरहेको देखे। तिनीहरूले त्यसलाई समाते र भने, “हामीलाई शहरको प्रवेशद्वार देखाइदेऊ, हामी तिमीलाई दया गर्नेछौं।”
१० अनि त्यस मानिसले तिनीहरूलाई शहरको प्रवेशद्वार देखायो। अनि यूसुफका सन्तानहरू आए र तरवारको धारले शहरलाई मारे।
११ अनि त्यस मानिस र उसको परिवारलाई तिनीहरूले पठाए। त्यो मानिस हित्तीहरूकहाँ गयो र उसले एउटा शहर बनायो र त्यसको नाउँ लूज राख्यो। यसकारण सबै इस्राएलीहरू आफ्ना शहरहरूमा बसे। इस्राएलका मानिसहरू पनि आफ्ना शहरहरूमा बसे। इस्राएलका मानिसहरूले यहोशूको जीवनकालभरि र यहोशूको मृत्युपछि लामो समयसम्म बाँचेका र परमप्रभुले इस्राएलका लागि गर्नुभएको महान् काम देखेका बूढा-प्रधानहरूको जीवनकालभरि परमप्रभुको सेवा गरे।
१२ यहोशूको मृत्युपछि धर्म-गुरुहरूले सत्र वर्षसम्म इस्राएलको न्याय गरे।
१३ अनि सबै धर्म-गुरुहरूले कनानीहरू विरुद्ध इस्राएलका युद्धहरू पनि लडे र परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूको भूमिमा बसोबास गराउन इस्राएलीहरूको सामुबाट कनानीहरूलाई धपाउनुभयो।
१४ अनि उहाँले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई भन्नुभएका सबै वचनहरू, अनि तिनीहरूलाई र तिनीहरूका सन्तानलाई कनानीहरूको भूमि दिने प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो।
१५ अनि परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई कनानको सम्पूर्ण भूमि दिनुभयो, जस्तो उहाँले तिनीहरूका पुर्खाहरूसँग प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई वरिपरिका मानिसहरूबाट विश्राम दिनुभयो। इस्राएलका मानिसहरू आफ्ना शहरहरूमा सुरक्षित रूपमा बसे।
१६ परमप्रभुको सदाको लागि धन्य होस्, आमेन, आमेन।
१७ आफूलाई बलियो बनाऊ, र प्रभुमा भरोसा गर्ने सबैको हृदय साहसी होस्। अन्त।